

מחזור

שים שלום

לחג הפסח

בשילוב כוונות קצרות

מתורת הסוד

מעין הכוונות

הסברים שווים לכל נפש על כוונות התפילה

מעין ההלכות

פסקי הלכה מגדולי הפוסקים הספרדים

כל הזכויות שמורות למחבר.

ניתן להעתיק ולצלם לצורך
שימוש אישי בלבד.

יגיעה רבה הושקעה בסידור
על מנת שיהיה נקי מכל
רבב. אך כשם שאי אפשר
לבר בלא תבן כך אי אפשר
לדפוס בלא שגיאות. על כן
אבקש שאם ימצא המוצא
דבר טעות שנעלם ונגז
מעיני יראה לעדכני, על מנת
שנתקנו במהירות הבאות.
ובוחן כליות יצילנו משגיאות.
הארות והערות יתקבלו
בברכה בכתובת המייל:

sidursimshalom@gmail.com

להזמנות והקדשות ניתן
לחייג למספר: 050-5714746

ניסן ה'תשפ"א
שיר שלום יוחנן
יד בנימין

מפתחות:

161.....	זמירות בוקר	4.....	נסח שער הכולל
167.....	מודעה וגילוי דעת	5.....	חורש ניסן
169.....	עטיפת הציצית	5.....	ברכת האילנות
170.....	ההליכה והכניסה לבית הכנסת	15.....	מ"ב פרוטות לעני
173.....	תפילת רבי אלימלך מליז'נסק	16.....	תיקון המטורה לי"ג ניסן
176.....	פרשת העקידה	17.....	מהלכות חמץ ומצה
204.....	הודו	21.....	ערב פסח
251.....	ק"ש וברכותיה	21.....	הלכות ערב פסח
264.....	תפילת עמידה	23.....	בדיקת חמץ
277.....	סדר הלל	28.....	ביעור חמץ
284.....	קריאת התורה	33.....	תענית בכורות
317.....	תיקון הטל לי"ט ראשון	34.....	תספורת
320.....	מוסף ליו"ט ושבת חוה"מ	35.....	כוונות הטבילה
348.....	קידוש היום לפסח	36.....	אפיית מצת מצוה
349.....	קידוש היום לשבת חול המועד	36.....	סגולה נפלאה
351.....	מנחה ליו"ט ושבת חוה"מ	42.....	מ"ב מסעות
351.....	ביעור מעשרות לשיביעי של פסח	45.....	סדר קרן קרן פסח
352.....	למנצח	50.....	עירוב חצרות
359.....	אשרי - ובא לציין	51.....	עירוב תבשילין
365.....	הוצאת ספר תורה	52.....	הולקת נרות
369.....	תפילת עמידה	53.....	מנחה לערב יום טוב לחול המועד
384.....	חול המועד	53.....	פתח אליהו
384.....	ערבית לחול המועד	62.....	למנצח
415.....	ספירת העומר	64.....	פרשת הקטורת
427.....	סדר הברלה	73.....	עמידה
430.....	שחרית לחול המועד	97.....	ליל יום טוב
495.....	קריאת התורה לחול המועד	97.....	קבלת שבת
519.....	מוסף לחול המועד	104.....	ערבית ליום טוב
544.....	תיקון ליל שיביעי של פסח	144.....	קידוש לליל יום טוב שני
684.....	הרחבות	148.....	קידוש ליל שבת חול המועד
684.....	הקדמות	150.....	שחרית ליום טוב
688.....	ערבית ליל פסח	150.....	ברכות השחר וברכות התורה
693.....	ספירת העומר	158.....	לשם יחוד כולל מהדויד"א

❁ נוסח שער המולל ❁

תפילה לעילוי נשמות

וּנְמַסְרוּ לְדוֹמָה – ולא כגרסת הסידורים 'ולא נמסרו לדומא'. ועיין חמדת ימים.

תפילת יום טוב

ותתן לנו יי אלהינו באהבה... באהבה מקרא קודש – עיין בה"ח (סי' תפז ס"ק ד), וכן הוא בסידור ויניציא רפ"ד. במוסף ליו"ט ושבת חוה"מ – את מוספי... (ו) יום – עיין לאוקמי גירסא וסידור עוי"ח.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה נָא בְּמִנוּחָתָנוּ: בראשונים כתבו שלא לאמרו ביו"ט ולא חלקו בין סתם יו"ט לכשחל בשבת. ובסידורים ישנים ליתא. וע' נתיבי עם (ח"א עמ' רל, ח"ב עמ' נג).

תיקון הטל

פְּתָרוּסִים – כ"כ בסידור ויניציא רפ"ד. וכיון שגם לרב הנאמ"ן אינו משתבש, אין לשנות. בְּאֶתְמוֹל וּבְמָחָר – כ"כ בסידור ויניציא רפ"ד, וכן מסודר בשירי רבי שלמה אבן גבירול ע"פ כת"י (תל אביב תר"ז, עמ' 56), ובמחזור פאס כת"י ישן נשון, ועוד סידורים ישנים.

לְשׁוֹנֵי בּוֹנֵנֶת – כ"כ בסידור ויניציא רפ"ד, ובמחזור פאס הנ"ל, ופירושו: מילאת בינה.

לְחַיִּים, לְטוֹבָה – סידור ויניציא רפ"ד, דלא כנוסח תיקון הגשם בשמיני עצרת.

כְּמוֹ שֶׁאֵתָהּ הוּא וכו': בסידורים הישנים תיקון הטל משולב בתוך חזרת תפילת מוסף, לאחר תיבות 'למען שמו באהבה', ולכן תיבות 'כמו שאתה הוא' וכו' הופיעו פעם אחת אחרי התפילה על סדר הא-ב, ולאחר תיבות 'לשועה לפרנסה לכלכלה' המשיך החזן 'מכלכל חיים בחסד. אך לדידן דאומרים אותו קודם מוסף, יש שהוסיפו לאמרו שוב, וסגרנו על התוספת בסוגריים.

חודש ניסן

ערב ר"ח ניסן: ראוי ליראי ה' וחושבי שמו להתענות בערב ר"ח ניסן (מ"א סי' מז סק"ג, כה"ח שס סק"י) ויעשה וידיד ותשובה שלימה על מה שעבר עיוות וקילקל בעונותינו בחודש שעבר, ויקבל על עצמו לשפר מעשיו בחודש ניסן הבעל"ט. ויש העולים לקברי צדיקים (ועד מאת היום) ויש שמרבים באמירת פרקי תהילים סליחות ותחנונים (מנאכי בית אל אלת לט).

יש שנהגו לעלות לבית הקברות לקרוביו בערב ר"ח ניסן (מנאכי עס אר"ח רכ"ד). כיוון שבחודש ניסן אין עולים לבית הקברות.

ר"ח ניסן: בחתימת מוסף של ר"ח יכוין בצירוף ההוי"ה של החודש הזה היוצא מפסוק 'יְשַׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ', והוא: יְהוָה.

קמחא רפסחא: מנהג לקנות חטים לחלקן לעניים לצורך פסח (רמ"א חכ"ט א) ואפילו ת"ח הפטור ממס (אחרונים ועין בפמ"ג) ושיעור הנתינה צריך להעריך על כל אחד לפי ממונו ואלה המשתמטים עצמם מליתן קמח עניים יש עון בידם, דהנה ידוע שעניי העניים נשואות לזה (מ"ב שס סק"ו).

ברכת האילנות

מעין ההלכות: א. היוצא בימי ניסן וראה אילנות שמוציאין פרח, אומר: בא"י אמ"ה שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם. ואינו מברך אלא פעם אחת בכל שנה ושנה, ואם איחר לברך עד אחר שגדלו הפירות, לא יברך עוד (שריע סי' רט ס"א).

ב. מאוד יתעצם בכוחונו בברכה זו שהיא לתיקון הנשמות שהם מגולגלות בעצי השרה ובעשבים בזמן הזה ויבשע עליהם רחמים (מורה באמצע סי' קל"ח).

ג. למעשה אין לאדם להכנס לספק ברכות ויברך מיד בר"ח ניסן כי זריזין מקדימים למצוות ויש מברכים אותה בחול המועד ברוב עם ובבגדים נאים. אך עדיף בר"ח ניסן. ואם אינו יכול בימים אלו, יברך כל חודש ניסן (כה"ח רט ס"א א).

ד. צריך לברך לכל הפחות על שני אילנות מאכל שיש בהם פרחים פורחים. ואפילו שני האילנות מסוג אחד, ולכתחילה ראוי להדר ולברך על שני אילנות מאכל משני סוגים (ובאה אר"ח א, סע' ט. כה"ח רט, ס"ק ב). אין לברך על אילנות שידוע לו שהם מורכבים (ובאה אר"ח חיים עמ' ז סע' יב בשם שו"ת רב פעלים ב, אר"ח סי' לו. כה"ח רט ס"ק יא). אך מותר לברך ברכת האילנות על אילנות שהם בתוך שלוש שנים לנטיעתם (ובאה אר"ח חיים עמ' ז סע' יב בשם שו"ת רב פעלים ג, אר"ח סי' ט).

ה. לעניין ברכת האילנות בשבת: הבן איש חי (ובאה אר"ח) והכה"ח (סי' רט ס"ק ד וכן העלה נישכיל עבדי ח"ח עמ' קט) ובלאו לצון ח"ח סי' ו) העלו לאסור, והגר"ע יוסף (יחוד דעת ח"א סי' ב, חז"ע פסח עמ' כ) העלה להחיר. והמברכים בשבת ישמעו קול לכל יתלשו הציבור מן העצים או יטלטלו חוץ לתחום, שזוהו עיקר טעם האוסרים לברך בשבת.

❖ קודם שיתחיל לכרז יטול ידיו ויאמר 'מזמור לדוד הבו לה' בני אלים' ואח"כ 'שיר המעלות בשב' וכו' 'הללו את ה' מן השמים' וכו' (מקדניאל, טז, ג).

מְזֻמָּר לְדָוִד הָבּוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבּוּ לַיהוָה יִהְיֶה כְבוֹד
וְעֹז: הָבּוּ לַיהוָה יִהְיֶה כְבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה יִהְיֶה
בְּהִרְת־קָנֶשׁ: קוֹל יְהוָה יִהְיֶה עַל־הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הָרָעִים
יְהוָה יִהְיֶה עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בְּפֶתַח קוֹל יְהוָה יִהְיֶה
בְּהַר: קוֹל יְהוָה שֹׁכֵר אַרְצִים וַיִּשְׁבֶּר יְהוָה אֶת־אֲרָצֵי
הַלְבָּנוֹ: וַיִּרְקִימָם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹ וַיִּשְׁרֵן כְּמוֹ בֹר־רָאמִים: קוֹל־
יְהוָה חֲצֹב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִי מְדַבֵּר יַחֲלִי
יְהוָה מְדַבֵּר קָדֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִל אֵילֹת וַיַּחֲשֶׁף
יַעֲרֹת וַיַּחֲכִילֵם כְּלוֹ אִמֶּר כְּבוֹד: יְהוָה לְמַבּוּל יֵשֵׁב וַיֵּשֶׁב
יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עַל־לְעָמוֹ יִתֵּן יְהוָה יִבְרֹךְ:
אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת בְּשֹׁב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ בְּחַלְמִים:
אֲזַי יִמְלֹא שְׂחוֹק פִּינוֹ וְלִשְׁנֹנֵנוּ רִנָּה אֲזַי יִאֲמְרוּ בְּגוֹיִם הַגִּדִיל
יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהִים: הַגִּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ:
הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְהוָה אֶת־שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנֹגֵב:
הָרָעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הָלֹזֶן יִלָּךְ | וּבִכְהָ נִשְׂא מִשְׁחֵי־הָאָרֶץ
בְּא־יָבוֹא בְּרִנָּה נִשְׂא אֱלֻמָּתֵיו:

הַלְלוּהוּ | הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים:
הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צָבָאֵיו: הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ
וַיֶּרֶחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר
מַעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ:

וַיַּעֲמִידֵם לַעֲד לְעוֹלָם חֻק־נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר: הִלְלוּ אֶת־יְהוָה ^{יִאֱהוֹנָנְהוּי}
 מִן־הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל־תַּהֲמוֹת: אִשׁ וְכָרֶד שֶׁלֹּג וְקִיטּוֹר רוּחַ סֶעָרָה
 עֹשֶׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים וְכָל־נִבְעוֹת עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחִיָּה וְכָל־
 בַּהֲמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי־אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־
 שְׂפָטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוֹלוֹת זָקְנִים עַם־נְעָרִים: יְהִלְלוּ אֶת־
 שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ הוֹדוּ עַל־אָרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קִרְוֹ
 לַעֲמֹו תַּהֲלָה לְכָל־חֲסִידָיו לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל עַם־קָרְבּוֹ הִלְלוּהָ:

❖ ואח"כ יאמר לשם יחוד זה (לשון חכמים סי' מט):

לִשְׁם יַחֲדוֹ קִדְשָׁא בְּרִיךְ־הוּא וְשִׁכִּינְתָּה (יִאֱהוֹנָנְהוּי) בְּדַחֲלֹו וְרַחֲמֵי
 (יִאֱהוֹנָנְהוּי) וְרַחֲמֵי וְדַחֲלֹו (אִידֵּה־נְוִיָּה) לִיחֲדָא שֵׁם אוֹת יו"ד
 וְאוֹת ה"א (או"א) בְּאוֹת וְאו"ו אוֹת ה"א (וּו") בְּיַחֲדָא שְׁלִים (יְהוָה)
 בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, וּבְשֵׁם כָּל־הַנִּפְשוֹת, רוּחוֹת וְנִשְׁמוֹת,
 הַמְתִּיחִים אֶל שְׂרָשֵׁי נִפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ וּמַלְבוּשֵׁיהֶם
 וְחֻקְרוֹבִים לָהֶם, שְׁמַכְלָלוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יַצִּירָה עֲשִׂיָּה, וּמַכְלָ־
 פְּרִטֵי אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יַצִּירָה עֲשִׂיָּה, הָרִי אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים וּמַזְמַנִּים
 לְקִיָּם מִצּוֹת הַבְּרָכָה שֶׁתִּקְנוּ חֻכָּמִים ז"ל עַל רְאִית אֵילָנִי דְּמַלְכָּבִי,
 וַיַּעֲלֶה לְפָנָיָהּ יְהוָה ^{יִאֱהוֹנָנְהוּי} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּאֵלֹו כּוֹנֵן בְּכָל־
 הַכּוֹנֵנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכוֹן בַּבְּרָכָה הַזֹּאת וְסוּדוֹתֶיהָ, וְתַהֲיֶה חֲשׁוּבָה
 וּמְקַבֵּלָת וְרְצוּיָה לְפָנָיָהּ בְּרָכָה זוֹ, לְבָרֵר וּלְהַעֲלוֹת עַל יְדֵה כָּל־
 נִיצוּצֵי הַקִּדְשָׁה הַמְעַרְבִים בְּצוּמָת, וְכָל־נִפְשוֹת, רוּחוֹת וְנִשְׁמוֹת,
 הַמְגֻלְגָּלִים בּוֹ. וְאַתָּה הָאֵל בְּמַדַּת טוֹבָה וּבְחִסְדָּהּ הַגָּדוֹל, תֹּאמִיר לָהֶם
 בְּאוֹר פְּנִיָּה, וְתִשְׁלִים בְּרוּרָם וְתִקְוָנָם. בְּרָכֵם טַהֲרֵם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ,
 תְּמִיד גְּמִלֵם (בט"ר צ"ג).

וַיְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיהָ יְהוָה^{יאהוונהי יאהונהי} אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂפֻכּוֹת הַפְּרִכָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר נִבְרָד יָקִים בָּנוּ מֵאִמֶּר; רֵאֶה רִיחַ בְּנֵי כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בָּרְכוּ יְהוָה^{יאהונהי יאהונהי}; וּנְקַבֵּל שִׁפְעַ עֶשֶׂר הַפְּרִכּוֹת, כִּפְתּוֹב; וַיִּתֵּן-לָהּ הָאֱלֹהִים יְכוֹן לַמְשׁוֹךְ מֵאוֹר אֵין סוּף מוֹחִין וּשְׁפַע, מִטֵּל הַשָּׁמַיִם חֲכֵמָה, וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ בִּינָה, וְלֵב דָּגָן דַּעַת, וְתִירָשׁ חֶסֶד, יַעֲבֹדָה עַמִּים גְּבוּרָה, וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהּ לְאִמִּים תַּפְאֶרֶת, הָוָה גְּבִיר נֹצַח, לְאַחִיָּה הוֹד, וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהּ בְּנֵי אֱמָה יִסּוּד, אֲרִיָּה אֲדוֹר וּמִבְרַכָּה בְּרוּךְ מַלְכוּת: וַיְהִי | נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנֵנָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהוונהי יאהונהי} אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ^{אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ} מִלֶּךְ הָעוֹלָם, שְׁלֹא חָסַר בְּעוֹלָמוֹ כָּלוּם, וּבְרָא בּוֹ פְּרִיזוֹת טוֹבוֹת וְאֵילָנוֹת^{טוֹבוֹת וְאֵילָנוֹת} טוֹבוֹת, לִיהֲנוֹת בָּהֶם בְּנֵי אָדָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיהָ יְהוָה^{יאהוונהי יאהונהי} אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ, וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוּלָנוּ, וְשֵׁם נְקִיִּים מִצּוֹת תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת וְכָל-מִצְוֹת הַתְּלוּיֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הִנַּחְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ הִיא אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ, אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֵינַת וְתַהֲמַת יֵצְאִים בִּפְקֻעָה וּבִקְהָר: אֶרֶץ חֹטָה וְשֹׁעֲרָה וְגִפּוֹן וְתֹאנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ זֵית שָׁמֶן וְדָבָשׁ: כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתָנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ. אֲנֵּה יְהוָה^{יאהוונהי יאהונהי}, לְמַעַן שִׂמְךָ הַגָּדוֹל, הַגָּדֹל חֲסִדְךָ עִמָּנוּ וְקִיָּם לָנוּ אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ; וְנִתַּתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנִתְּנָה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשֹּׁדֶה יִתֵּן פְּרִי: וְהַשִּׁיג לָכֶם וַיֵּשׁ אֶת-בְּצִיר וּבְצִיר יֵשִׁיג אֶת-זֶרַע וְאָכַלְתֶּם לַחֲמֻכֶּם לְשֹׁבַע וַיִּשְׁבַּתֶּם לְבַטַּח בְּאַרְצְכֶם: וְקִיָּם בָּנוּ אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי יִשְׁעִיהָ

נְבִיאָךְ; בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה צָמַח יְהוָה לְצִבִּי וּלְכָבוֹד וּפְרִי הָאָרֶץ
 לְנֶאֱזוֹן וּלְתַפְאֶרֶת לְפָלִיטַת יִשְׂרָאֵל; וְנֹאמַר; וּבָנוּ בָתִּים וַיֵּשְׁבוּ
 וַנִּטְעוּ כְרָמִים וְאָכְלוּ פְרִיָם: וְקִיָּם בָּנוּ אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי עֲמוּס
 נְבִיאָךְ; הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאם יְהוָה ^{לְדִעְוִי יִאֱהוֹנָהוּ} וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בַּקֶּצֶר וְדֶרֶךְ
 עֲנָבִים בְּמַשְׁךְ הָאָרֶץ וְהַטִּיפוּ הַהָרִים עֹסִים וְכָל־הַנִּבְעוֹת
 תִּתְמוּגְגֶנָּה; וְשִׁבְתִּי אֶת־שָׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבָנוּ עָרִים נִשְׁמוֹת
 וַיֵּשְׁבוּ וַנִּטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת־יַיִנָּם וַעֲשׂוּ גִזּוֹת וְאָכְלוּ אֶת־
 פְּרִיָהֶם: וְקִיָּם בָּנוּ אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי יְחִזְקָאֵל נְבִיאָךְ; וְהִרְבִּיתִי
 אֶת־פְּרִי הָעֵץ וְתִנּוּבַת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרֶפַת
 רָעַב בְּגוֹיִם; וְנֹאמַר; וְעַל־הַנַּחַל יַעֲלֶה עַל־שַׁפְתּוֹ מִזֶּהוּ וּמִזֶּהוּ כָּל־
 עֵץ־מֵאֵכָל לֹא־יָבוֹל עָלָיו וְלֹא־יִתֵּם פְּרִיו לְחַדְשֵׁיו יִבְכֹּר כִּי
 מִיָּמָיו מִן־הַמִּקְדָּשׁ הַמֶּה יוֹצְאִים וְהִיא פְּרִיו לְמֵאֵכָל וְעָלָיו לְתִרּוּפָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִלֶּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב וּמִטִּיב הִדְרֵשׁ
 לָנוּ. שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמִיָּה, בְּגִלְל אָבוֹת שְׁעָשׂוּ
 רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבִתְחֻלָּה, בּוֹנוּ בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנּוֹ, הִרְאֵנוּ
 בְּבִנְיָנוּ, שִׁמְחֵנוּ בְּתִקּוּנּוֹ, וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכּוֹ, וְהָשִׁב כְּהֻנָּם
 לְעִבּוּדָתָם. וְלוֹיִם לְדוּכָנָם, לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל
 לְנֹוֹיָהֶם. וְשֵׁם נַעֲלֶה וְנִרְאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ, בְּשֹׁלֵשׁ פַּעַמֵּי רִגְלֵינוּ
 בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. כְּתוּב; שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זָכוֹרָךְ
 אֶת־פָּנָי ^{לְדִעְוִי יִאֱהוֹנָהוּ} יְהוָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג
 הַשְּׁבָעוֹת וּבְחַג הַסֻּפּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת־פָּנָי יְהוָה ^{לְדִעְוִי יִאֱהוֹנָהוּ} רִיקָם: אִישׁ
 כְּמִתְנֵת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה ^{לְדִעְוִי יִאֱהוֹנָהוּ} אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ: וְתִמְלֹךְ אַתָּה
 הוּא יְהוָה ^{לְדִעְוִי יִאֱהוֹנָהוּ} אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ, בְּחֵר צִיּוֹן מִשְׁכַּן

בְּבוֹדָה, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ, כִּפְתּוּב בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ; יִמְלֹךְ
יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ יְהוָה} לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וָדָר הַלְלוּהָ:

שְׂרֵי הַמַּעֲלֹת לְדָוִד שְׂמַחְתִּי בְּאַמְרִים לִי בֵּית יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ יְהוָה} נִלְוֶה:
עֲמֻדֹת הָיָה רִגְלֵנוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר
שְׂחִבְרָה-לָהּ יַחְדָּו: שְׁשֵׁם עָלָיו שְׁבָטִים שְׁבָטֵי-יָהּ עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל
לְהָדוֹת לְשֵׁם יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ יְהוָה}: כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כְּסָאוֹת לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹת
לְבֵית-דָּוִד: שְׂאֵלוֹ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלֹו אֶהְיֶה: יְהִי-שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ
שְׁלוֹהָ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה-נָא שְׁלוֹם בֵּךְ: לְמַעַן
בֵּית-יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ אֲבָקֶשָׁה טוֹב לָךְ:

תפילה לעילוי נשמות

❖ ואחר הברכה יאמרו תפלה זו לעילוי נשמות (לשון חכמים ח"א סי' טז), וטוב לאומרה
מר"ח ניסן ועד ב"א לחודש:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, קַבֵּל בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, קוֹל רוּחוֹת הַצַּדִּיקִים
הַנִּרְאִין עַל-גַּבֵּי שְׁרָשׁ חוֹמוֹת שֶׁל גִּן-עֶדֶן, הַמְצַפְצָפִים
בְּקוֹלָם כְּצַפְרִים בְּכָל-בֹּקֶר וּבֹקֶר, וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים אֶת שְׁמֶךָ
מְלַכְנוּ, וּמַעֲתִירִים עָלֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּדַכְתִּיב; גַּם-צִפּוֹר מְצָאָה
בֵּית. אָנָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ יְהוָה} עֲנֵה עֲתִירָתָם, וְתַהֲיִינָה אֲזִינָה קְשׁוּבוֹת
אֲלֵיהֶם, וּתְפִלָּתָם שִׁעָה בְּרַחֲמִים. וְתַפְרֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמָךָ,
וְתַקְנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מְלַפְנֵינוּ, וְתַרְחֲמֵנוּ וְתַחֲיֵינוּ חַיִּים אֲרָפִים,
טוֹבִים וּמְתַקְנִים. חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל
טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל פְּרִנְסָה טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל חִלּוץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שִׁישׁ
בָּהֶם יֵרָאֵת חֲטָא, חַיִּים שְׂאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, חַיִּים שֶׁל עֶשֶׂר
וְכַבּוֹד, חַיִּים שֶׁתֵּהָא בָּנוּ אֶהְבֵּת הַתּוֹרָה וְיֵרָאֵת שְׁמִים, חַיִּים
שֶׁתִּמְלֹא כָּל-מִשְׁאָלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה לַעֲבוֹדָתְךָ:

אֶל מְלֵא רַחֲמִים, הַגִּדֵּל חֶסֶדָּךְ עַל נַפְשׁוֹת רוּחוֹת וְנַשְׁמוֹת שֶׁל
הַצַּדִּיקִים, וְיַעֲלֶה וְיָבֵא, יִגְיַע יִרְאָה וְיִרְצָה, יִשְׁמַע יִפְקֹד וְיִזְכֹּר
זְכוּרֹנָם לְפָנֶיךָ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, לְחַן, לְחֶסֶד, לְרַחֲמִים וּלְשָׁלוֹם.
וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּגְדִּיל חֶסֶדָּךְ עֲלֵיהֶם, וְתַמְתִּיק גְּבוּרָתָךְ עֲלֵיהֶם,
וְתַפְאֵר תַּפְאֲרָתָךְ עֲלֵיהֶם, וְתַנְעִים נֶצְחָךְ עֲלֵיהֶם, וְתַפְרֵם הוֹדָךְ
וְהַדְרָךְ עֲלֵיהֶם, וְתֹאִיר בְּרִית שְׁלוֹמָךְ עֲלֵיהֶם, וְתַגְלֶה מַלְכוּתָךְ
עֲלֵיהֶם. וְתוֹשִׁיבֵם בְּסֶתֶר עֲלִיוֹן, וּבְצֵל שְׁדֵי יִתְלַוְנֶנּוּ, וּלְקַץ הַיָּמִין
תַּעֲמִידֵם. וּמִנְחַל עֲדֻנְיָךְ תִּשְׁקֵם. וּבְצֻרֹר הַחַיִּים תִּצְרֹר נַשְׁמָתָם,
וְתִשֵּׁם כְּבוֹד מְנוּחָתָם. וְתַלְוֶה אֱלֵיהֶם הַשְׁלוֹם. וְתַפְתַּח לָהֶם שְׁעָרֵי
אוֹר שְׂבַעַת הַיָּמִים, שְׁעָרֵי בָּאֵר מַיִם חַיִּים, שְׁעָרֵי גְמִילוֹת חֲסָדִים
טוֹבִים, שְׁעָרֵי דְרוֹר, שְׁעָרֵי הַיְכָלוֹת עֲלִיוֹנִים, שְׁעָרֵי וַעַד טוֹב,
שְׁעָרֵי זֶהַר הָרָקִיעַ, שְׁעָרֵי חֲדָרִים מְלֵאִים כְּלֵהוֹן יָקָר וְנֹעִים,
שְׁעָרֵי טוֹבָה, שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַיִם הָעֲלִיוֹנָה, שְׁעָרֵי כְבוֹד וִיקָר, שְׁעָרֵי
לֶקַח טוֹב, שְׁעָרֵי מִצַּח הָרָצוֹן, שְׁעָרֵי נֶעַם הָעֲלִיוֹן, שְׁעָרֵי סוּדוֹת
הָאֲצִילוֹת, שְׁעָרֵי עֵץ חַיִּים, שְׁעָרֵי פָנִים מְאִירוֹת, שְׁעָרֵי צִוּר
הַחַיִּים, שְׁעָרֵי קְרוֹן פָּנִים, שְׁעָרֵי רָצוֹן, שְׁעָרֵי שְׁבִיל הָעֲלִיוֹן, שְׁעָרֵי
תַקְוָה טוֹבָה:

אֲנִי יְהוֹשֻׁעַ (יְהוֹשֻׁעַ יְהוֹרֹגוֹ), חוֹס וְחַמֵּל וְרַחֵם בְּרַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדָּךְ עַל כָּל נַפְשׁוֹת
רוּחוֹת וְנַשְׁמוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּפְטְרוּ מַעוֹלָם הַזֶּה, בְּרַכֵּם
טַהֲרֵם, רַחֲמֵי צַדִּיקְתָּךְ, תַּמְיִד גְּמֵלִם בְּטָרִי־זָתָה. וְתַהֲיֶה מְנוּחָתָם
כְּבוֹד, מְנוּחַת שְׁלוֹם הַשְׁקֵט וּבִטְחָן. וְתַקֵּים בָּהֶם מְקָרָא שְׂפָתוֹב;
וְנַחֲךָ יְהוֹשֻׁעַ (יְהוֹשֻׁעַ יְהוֹרֹגוֹ) תַּמְיִד וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצַחוֹת נַפְשָׁךְ וְעֲצַמְתֶּיךָ יַחְלִיץ
וְהִלִּיתָ כְּגֹן רוּחַ וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יִכְבְּדוּ מִיָּמִיו:

אָבינו אַב הַרְחֵמוֹ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, וּלְמַעַן שְׁמוֹתֶיךָ
הַקְדוּשִׁים הַפְּתוּכִים בָּהּ וְהַרְמוּזִים בָּהּ, וּלְמַעַן זְכוּת אַבְרָהָם
וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן וְיוֹסֵף וְדָוִד. וְתַחֲסֹם וְתַחְמַל וְתַרְחֹם
בְּרַב רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ עַל כָּל־הַנְּפֹשׁוֹת וְרוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת שֶׁלֹּא עָצְרוּ
כַּח לְבוֹא אֶל מְנוּחָתָם. וְעַל כָּל־נְפֹשׁוֹת וְרוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת
הַמְּגֻלָּגִים בְּדוֹמָם, וְצוּמָח, וּבִכְעַל חַיִּים בְּלִי מִדְּבַר, וּבְעַל חַיִּים
מִדְּבַר. וְאַתָּה הָאֵל הַנוֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים, בְּטוֹבָה הַגְּדוֹל תִּשְׁפִּיעַ
שְׁפַע רַב לָהֶם לְאוֹר בָּאוֹר הַחַיִּים. וְתִתֵּן לָהֶם כֹּחַ וְעֶזֶר וְאַמֶּץ
שִׁיתְּבָרְרוּ וְיִתְקַנּוּ כְּרֹאוּי. וּבָאוֹר פָּנֶיךָ תִּשְׁלִים בְּרוּרָם וְתִקְוָנָם
בְּמַהֲרָה. וְתַצִּילֵם מִכָּל־צָר וְאוֹיֵב וּמִקְטָרֵג, וְיַעֲמִדוּ מְלִיצֵי יִשְׂרָאֵל
לְהַמְלִיץ טוֹב עֲלֵיהֶם. וְתַעֲשֶׂה עִמָּהֶם חֶסֶד, כִּי כֵן דִּרְכְּךָ לַעֲשׂוֹת
חֶסֶד תָּנֵם בְּכָל־דּוֹר וְדּוֹר:

אָבִי יִתְ"ץ	אֲנִי בְּכַח, גְּדֵלֶת יְמִינְךָ, תִּתִּיר צְרוּרָה:
קָרַע שֵׁט"ץ	קָבַל רֵצַח, עֲמֶךָ. שְׁגָבְנוּ, טַהֲרֵנוּ נוֹרָא:
גִּיד"י וִיכ"ש	נָא גְבוֹר, דּוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ, כְּכַבַּת שְׁמֶרֶם:
בִּט"ר צִית"ג	בָּרַכְם טַהֲרֶם, רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ, תָּמִיד גְּמִלֶם:
וּקְב"ט טִז"ע	חֲסִין קְדוּשׁ, בָּרַב טוֹבָה, נָהַל עֲדָתְךָ:
יג"ל פו"ק	יַחֲדִיר גָּאָה, לְעִמָּךְ פָּנָה, זֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ:
שִׁק"ו צִי"ת	שִׁוְעָתְנוּ קָבַל, וְשִׁמְעֵ צַעֲקָתְנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת:

ואומר בלחש: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

אֲנִי בַחֲסֵדִים גְּדוּלִים יֵאִיר תַּפְאֶרֶת צְדִיק: אב"ג ית"ץ
 קוֹיֵנוּ רָצוֹן עֲלֵיוֹן שֶׁל טַעֲמִים נִקְדּוֹת: קר"ע שט"ץ
 נִקְנָה גְּדֻלַּת דּוּדִים יְשָׁלֵם כֶּתֶר שְׁלָהֶם: גג"ד יכ"ש
 בָּאוּר טַפַּת רַחֵם צְדִיק תָּמִים גְּדֻלָּה: בט"ר צת"ג
 חֲלִינוּ קוֹיֵנוּ בְּרַפֶּת טוֹב נַעַם עֲלֵיוֹן: חק"ב טז"ע
 יִתְמַתְקוּ גְבוּרֹת לְעוֹרֵר פְּעֻלַּת זֵוֹג קְדוֹשׁ: יג"ל פז"ק
 שְׁבִיל קֶדֶשׁ וַיִּסּוֹד צְדִיק יִהְיֶה תָּמִימִים: שק"ו צי"ת

ואמר בלחש: ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת בְּשׁוּב יְהוָה ^{אדני} אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֻלָּמִים: ^{אדני} יְהוָה
 אֲזִי יִמְלֵא שְׂחוֹק פִּינוֹ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל
 יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהִים: הַגְּדִיל יְהוָה ^{אדני} לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הִינֵנוּ
 שְׁמֵחִים: שׁוּבָה יְהוָה ^{אדני} אֶת־שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בְּגִבָּה: הוֹרְעִים
 בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הָלוֹךְ יִלְךְ | וּבִכָּה נִשְׁאֵף הַזֶּרַע בְּאִיכָּא
 בְּרִנָּה נִשְׂאֵא אֶלְמַתִּיו:

רַבִּי חֲנַנְיָה בֶן־עֲקִישָׁא אָמַר; רָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ־הוּא לְזַכּוֹת אֶת
 יִשְׂרָאֵל. לְפִיכֹךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שְׁנֵאָמַר; יְהוָה ^{אדני} יִהְיֶה
 חֶפֶץ לַמַּעַן צְדָקוֹ יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

❖ ואחר כך יאמרו פתיחת אליהו הנביא זכור לטוב בעמ' 53, וקדיש על ישראל:

יכוין באמרו השבח הגדול הזה בלשון תרגום להכניע הקליפות, ולברר מתוכם את י"א מיני קדושה שנשארו בהם מז' מלכים ז"ל שהם ו"ה, ולחברם לאותיות י"ה שהם אבא ואימא.

יתגדל ויתקדש להעלות וי"ה שמייה אל אר"ה (כריעה) אר"ה יהוה. אמן ^{אמת אידהנויה}

בעלמא די ברא כרעיתיה, וימליך מלכותיה, ויצמח

פרקנה, ויקרב משיחה. אמן ^{כריעה} ^{כן יהי רצון אידהנויה} בתיכון וביומיכון ובתיי

דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. אמן ^{כריעה} ^{כן יהי רצון אידהנויה}

עונים יהא שמייה רבא וכי עד 'בעלמא' יהא (חכמה) שמייה (בינה) רבא (חסדים) ויהיה שמו

שלם יהוה והכיסא שלם, ויכוין אותיות באר מברך (גבורות) לעלם (דעיבור) לעלמי

עלמיא (דינקה) עלמיא (דגדלות) יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרום,

ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה (אר"ה) דקדשא,

ברייה הוא. אמן ^{כריעה} ^{אמת אידהנויה} לעלא מפל' ברכתא שירתא, תשבחתא

ונחמתא, דאמירו בעלמא, ואמרו אמן. אמן ^{כריעה} ^{אמת אידהנויה}

על ישראל ועל רבנו ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי

תלמידיהון דעסקין באורייתא קדשתא, די באתרא הרין ודי

בכל אתר ואתר. יהא לנא ולהון ולכוז חנא וחסדא ורחמי, מן

קדם מארי שמיא וארעא ואמרו אמן. אמן ^{כריעה} ^{אמת אידהנויה}

יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה ושיובא

ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה ורוח והצללה, לנו ולכל עמו

ישראל ואמרו אמן. אמן ^{כריעה} ^{אמת אידהנויה}

עושה שלום במרומיו, הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל

עמו ישראל, ואמרו אמן. אמן ^{כריעה} ^{אמת אידהנויה}

❖ נוהגים להפריש צדקה לאחר הברכה לעילוי נשמת הנפטרים.

❖ מ"ב פרוטות לעני ❖

מעין הכוונות: נהגו אחר פרשת הנשיאים בכל יום ליתן ג' פרוטות לצדקה מר"ח עד י"ד ניסן, וסו"כ יעלו למניין מ"ב כנגד שם מ"ב של 'אנא בכח'. וביום י"ד קודם הפרשת ג' הפרוטות יאמר 'אנא בכח' ויכוין בשמות היצאים ממנו, ואח"כ שיר המעלות בשב"ח, ומזמור הללו את ה' מן השמים, ואח"כ ימסור את כל הפרוטות שצבר מר"ח לצדקה. ויש מוסיפים עוד ג' פרוטות להשלים למ"ה פרוטות כנגד שם מ"ה (מועד לכל חי סי' א ס"ה, כ"ח ס"ק ג).

❖ ולפני שיתנם לכן עניים הגון יאמר את הסדר הזה:

אֲנָא בְּכַח, גְּדֹלַת יְמִינָה, תַּתִּיר צְרוּרָה:	אב"ג ית"ץ
קַבֵּל רֶנֶת, עֲמֻמָּה. שִׁבְבֵנו, טַהֲרֵנו גִּזְרָא:	קר"ע שט"ץ
נָא גִבּוֹר, דּוֹרְשֵׁי יְחִידָה, כְּבַבְתָּ שְׁמֵרָם:	ג"ד יכ"ש
בְּרַכְסֵם טַהֲרֵם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תְּמִיד גְּמִלֵם:	בט"ר צת"ג
חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרַב טוֹבָה, נַחַל עֲדָתְךָ:	חק"ב טז"ע
יַחֲדֵי גֵאָח, לְעֻמָּה פְּנֵה, זִכְרֵי קִדְשְׁתָּה:	יג"ל פז"ק
שִׁיעֲתֵנו קַבֵּל, וְשִׁמְעֵ צַעֲקֹתֵנו, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת:	שק"ו צ"ת

ואומר בלחש: ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת בְּשֹׁב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחִלָּמִים: אֲזִי יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוֹ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמִיחִים: שׁוֹבָה יְהוָה אֶת־שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנֹגֵב: הַזְרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הָלֹזֶן יִלֵּךְ | וּבִכְהָ נִשְׂא מִשְׁחֵי הַזָּרַע בְּאִיבוֹא בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמָתִיו:

הִלְלוּהוּ | הִלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הִלְלוּהוּ בְּמְרוֹמִים: הִלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו הִלְלוּהוּ כָל־צָבָאָיו: הִלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיְרַח הִלְלוּהוּ כָל־כּוֹכְבֵי אֲוִיר: הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַפִּיּוֹת אֲשֶׁרוּ מַעַל הַשָּׁמַיִם: יְהִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַעֲמִידָם לַעַד לַעֲוֹלָם חֲקֹנָתוֹ וְלֹא יַעֲבוֹר: הִלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תַּנְזִיִּים וְכָל־תַּהֲמוֹת: אֵשׁ וְכֶרֶד שֶׁלֹּג וְקִיטּוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה דְכָרוֹ: הַהָרִים וְכָל־גְּבְעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרִזִּים: הַחִיָּה וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי־אֲרָץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שְׂפָטֵי אֲרָץ: בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם־נְעָרִים: יְהִלְלוּ | אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוֹ עַל־אֲרָץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קִרְוֹ לַעֲמֹ תַהֲלָה לְכָל־חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם־קִרְבּוֹ הִלְלוּהוּ:

❖ תיקון המנורה ל"ג ניסן ❖

מעין הכוונות: ובכתבי הקודש אשר במצרים נמצא כתוב לעשות תקון המנורה כהיום הזה להגין מדבר ומגפה בר מיין שלא תבא על הצבור ח"ו באותה שנה. וזה הוא לקרות בפרשת ויקהל בפסוק מעשה של מנורה המתחיל "ויעש את המנורה" עד "כבר זהב טהור עשה אותה ואת כל כליה". ראשי תיבות וסופי תיבות פרשה זו הם ו"ה רשם הו"יה. ויקרא אותה ז' פעמים ובכל פעם יאמר אחר פרשה זו פסוק של ישעיה שראשי תיבות וסופי תיבות י"ה, "יה"וה להושיעני ונגינותי נגן כל ימי חיינו על בית ה'" ותכוין בכל פעם להשלים שם הו"יה ברוך הוא. ואחר ה' פעמים יאמר זה הפסוק ה' להושיעני וכולי תחלה, ואח"כ יקרא פסוק "וזה מעשה המנורה" וכ' עד "עשה את המנורה" ז' פעמים. ותכוין להשלים הו"יה ביושר: יו"ד ר"הו"ה להושיעני, ה"ה רסוף הפסוק 'בבית ה'". וא"ו ר'וזה מעשה. ה"ה ר'כן עשה את המנורה, הרי הו"יה שלמה ביושר. ע"כ לשונו. והוא מסוגל ביותר להקדים תפלה לצרה שלא תבא (חמ"י, פסח א, וכן הוא בספר אמונת עמך להב"ח).

❖ יקרא בפרשת ויקהל (שמות לו, ח-כז) ויכוין ר"ת וס"ת הפרשה ו"ה:

ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה את המנורה ירכה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה ממנה היו: וששה קנים יצאים מצדיה שלשהו קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: שלשה גבעים משקלים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקלים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנורה: ובמנרה ארבעה גבעים משקלים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה: וששת הקנים היצאים ממנה: כפתריהם וקנתם ממנה היו בלה מקשה אחת זהב טהור: ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: כפר זהב טהור עשה אותה ואת כל כליה:

❖ ואח"כ יאמר (ישעיה לו, ט) ויכוין ר"ת וס"ת הפסוק י"ה:

יהוה יאדוני להושיעני ונגינותי נגן כל ימי חיינו על בית יהוה יאדוני:

❖ ויחזור ז"פ על הפרשה ועל הפסוק, ויכוין שיחד עולים צירוף שם הו"יה, ואח"כ יאמר פעם נוספת פסוק ה' להושיעני, ויחברו עם פסוק זה, ויחד יעלו הו"יה.

וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד פרחיה מקשה הוא במראה אשר הראה יהוה את משה בן עשה את המנורה:

מהלכות חמץ ומצה

א. מותר לאכול חמץ ביום שבת שלאחר שביעי של פסח, ובלבד שלא יטול מהחמץ בעצם יום השביעי של פסח, ואם הגוי מעצמו מביא לישראל חמץ בשביעי של פסח, ומניחו בביתו, לא יקבלנו הישראל, וגם לא יהיה ניכר שהוא חפץ בו, וכך שיאמר בפירוש שאינו רוצה שתקנה לו רשותו.

ב. חמאה או גבינה שנעשו קודם הפסח, וכן דגים מלוחים וסרדינים שנעשו קודם הפסח נהגו להחזירם באכילה בפסח.

ג. יש אומרים שחמץ שעבר עליו הפסח, אסור להריח בו, אם נותן ריח.

ד. המוכר את חמצו לגוי קודם הפסח באמצעות הרבנות, נכון שלא יכלול את הכלים שנמצא החמץ בתוכם, בשטר מכירת החמץ, ואם עבר וכלל הכלים במכירה, יש להצריכם טבילה בלא ברכה.

ה. אסור לקנות לאחר הפסח מצרכי חמץ, מבעל חנות מכולת שאין לו תעודת המעידה שמכר את כל חמצו לגוי. ואין להאמינו אפילו אם אומר שמכר.

ו. אשכנזי המתארח אצל ספרדי, אין לספרדי להכשילו בדברים שהאשכנזים נוהגים בהם לחומרא.

ז. הנהגה לאכול מצה שמורה משעת קצירה כל שבעת ימי הפסח, ואירע אונס שצריך לאכול שמורה רק משעת טחינה — אין צריך לעשות התרה, מאחר ואין ברעתו לבטל מנהגו אלא לאותה שנה. ואם רוצה לבטל מנהגו לכל השנים — רשאי על ידי התרה.

הלכות מצרכי מזון הכשרים לפסח

א. החנונים ובעלי צרכניות המספקים מצרכי מזון כשרים לפסח, צריכים להקפיד שכל המצרכים המיועדים לפסח, יהיו שמורים במקומות מיוחדים לכל יפול עליהם אבק קמח, או חמץ, ומכל שכן שעליהם להזהר לכל ישתמשו באותה כף שרגילים להשתמש בה בכל השנה לקמח, אלא ישתמשו בכף מיוחדת לפסח, וכן צריכים לנקות היטב את המאזנים, וכן הקונים מצרכי מזון לפסח יזהרו להניחם במקומות שמורים, ובפרט כשיש ילדים קטנים, שהולכים עם פרוסות לחם בידם, ומפררים דרך אכילתם, ובשעה שעוקרת הבית עסוקה בניקוי ברירת האורז לצורך הפסח (לכל ימצא בו חטה), והילדים באים ופתם בידם, ויוכלו לגרום לפיילת פירורי חמץ לתוך האורז. ואין לקנות מצרכי מזון לפסח מאדם לא דתי שמוכר בחנותו דברים האסורים באכילה, כגון קופסאות שימורים של בשר טריפה, או גבינות של גוים, כי הוא חשוד להכשיל את הרבים.

ב. אורז וכל מיני קטניות, מותרים בפסח, ובלבד שיזהרו לברור האורז לכל יהיו בו חטים או שעורים, ולכן נוהגים לבדוק את האורז בתשומת לב שלש פעמים, ובשעה שאין ילדים קטנים בקרבם. ואחינו האשכנזים נוהגים איסור בפסח באורז וקטניות, וגם יש מהספרדים, שנהגו להמנע מאכילת אורז בלבד בפסח.

ג. אשה אשכנזיה הנשואה לבעל ספרדי, והיא נוהגת איסור באורז מותר לה לבשל לבעלה בפסח אורז או מיני קטניות, ואם ברצונה לבטל מנהג הוריה, נכון שתעשה התרה, והוא

הדין לכל יתר מנהגי החומרות שיש לאשכנזים ובפרט בעיני הפסח, שרשאית לנהוג במנהג הספרדים, לאחר שתעשה התרה.

ד. נותן טעם לפגם מותר בפסח, לפיכך אם טעו ובישלו בפסח בכלי של חמץ, לאחר שעבר שיעור עשרים וארבע שעות תמימות מזמן שנתבשל החמץ בכלי, התבטל מותר, ואחינו האשכנזים מחמירים בזה, ומותר לשתות בפסח חלב מבהמה של גוי אף שידוע שהוא מאכילה חמץ בפסח, והמחמיר תע"ב.

ה. הסוכר מותר באכילה בימי הפסח, ומי שנהג שלא לאכול סוכר, אם עשה כן מפני שהיה סבור שהוא מן הדין, רשאי לבטל מנהגו בלי התרה, ואם נהג כן משום חומרא, ורוצה לחזור בו ממנהגו, יעשה התרה על מנהגו, ויתחרט על מה שלא אמר בלי נדר, ויכול לעשות ההתרה לפני הפסח, ואם רצונו להמשיך במנהגו להחמיר, יש על כל פנים עצה להקל על ידי שירתוח סוכר במים קודם פסח ויסנן אותו היטב, ואז הוא כשר לכל הדעות.

ו. פירות יבשים כגון צימוקים, שזיפים, גרוגרות, משמשים, וכיוצא בזה, אחינו האשכנזים נוהגים בהם איסור, אלא לצורך חולה שאין בו סכנה, אבל מנהג הספרדים להקל בהם ולאוכלם בתוך הפסח, אך יש להזהר מתערובת קמח בתאנים מיובשים, וכן יש להזהר שלא לקנות בפסח בטנים וגרעינים קלויים הנמכרים בשוק, אם אין עליהם השגחה כרת, מפני שמעריבים קמח במלח שעליהם.

ז. המלח הרק כשר לפסח, ובלבד שהשק יהיה נקי מכל קמח, וכן התה והקפה מותר לשתותם בפסח, ויש להזהר לקנותם אצל אדם ירא שמים, שנוהר להכשיר הרחיים ולנקותם היטב.

ח. המוצא חמץ ברשות הרבים בימי הפסח אסור לו להגביהו, ואפילו יתכוין שלא לקנותו. הלכות הגעלת והכשרת הכלים לפסח

א. כלים שמשותמשים בהם במשך כל ימות השנה בחמץ, אסור להשתמש בהם בפסח מבלי שיכשירם כרת, ומשעת איסור אכילת חמץ בערב פסח אסור להשתמש בכלי החמץ מבלי הכשר, וכפי תשמישו של הכלי כך הכשרו, וכמו שיתבאר בסמוך.

ב. שפודים ואסכלאות שצולים בהם בשר על האש, ופעמים שמעריבים בהם פתיתי חמץ, צריכים ליבון באש עד שיהיו ניצוצות אש ניתזים מהם, אבל הגעלה אינה מועילה להם, ובדיעבד אם הכשירם על ידי הגעלה ובישל או צלה בהם אפילו בתוך מעת לעת, יש להתיר המאכל, ומכל שכן אם היה לאחר מעת לעת.

ג. אגנות ותבניות שאופים בתוכם חלות צריכים ליבון באש עד שיהיו ניצוצות אש ניתזים מהם, ולכן התבנית של תנורי אפיה חשמליים, יש ללכנם באש כאמור או להחליפם בתבניות חדשות, ואת התנורים עצמם יש להסיק היטב שעה או יותר, וימנע מלהשתמש בהם חמץ קודם ההסקה עשרים וארבע שעות, וסיר עוגה שאופים בו עוגות חמץ בכל ימות השנה אין לו תקנה בהגעלה, ומכיון שאי אפשר ללכנו שמא יפקע בחום האש, יש לקנות סיר עוגה חדש לפסח, ונכון לכתחילה לכסות סביב התנור מבפנים בניר כסף.

ד. סירים ויורות שמבשלים בהם צריכים הגעלה, וקודם ההגעלה צריך לנקותם מכל לכלוך וחלודה. וסיר לחץ אפשר להכשירו על ידי הגעלה, וכן הגומי שבכיסוי יש להגעילו, לאחר

שינקוהו היטב. ואזני הכלים שתקועים בהם על ידי מסמרים, יש להסיר מהם כל לכלוך ולשפשפם במי אמה ובורית, ורק לאחר מכן יגעילם עם הכלים, ומכסי הסירים והקדרות צריכים הגעלה, וכן ידיות הכלים צריכים הגעלה, וכלי אלומיניום שמצוי להיות בתחתיתם כעין גומות וחורות צריך לנקותם היטב עד כמה שאפשר לפני שיגעילם.

ה. מיוכה (מכתשת) בין של אבן בין של מתכת מותרת בהגעלה, לאחר שינקו אותה בפרט מבפנים, ויש אומרים שאין להכשירה אלא על ידי ליבון. סכיני מטבח מגעילים בכלי ראשון, אפילו העבירוהו מעל האש, ובלבד שיהיו המים חמים שהיד סולדת בהם, ואם הניצב של הסכין (הקתא) מחובר על ידי מסמרים יש לנקות על ידי שפשוף במי אמה ואחר כך יגעיל הסכין עם הקתא, ומי שאפשר לו יקנה סכין לפסח.

ו. החצובה, דהיינו הברזל שאצל האש ששופתים עליו את הסיר, יש לנקותה ולהגעילה, ואם עירה עליה רותחים מכלי ראשון הוכשרה בכך, והוא הדין לכירים של גז שיש להכשיר על ידי הגעלה, וכן מקום האש יגעילנו ברותחים, לאחר ניקוי, ונכון לכסותו בניר כסף.

ז. פלאטה חשמלית די שיערה עליה רותחים מכלי ראשון, לאחר שינקו אותה מכל חשש חמץ בעין, ומחבת דיה בהגעלה בכלי ראשון, ויש לשטוף הכלים בצונן לאחר ההגעלה.

ח. צלחות וקערות של מתכת שמערים לתוכם תבשיל מהקדירה, די להכשירים על ידי עירוי רותחים מכלי ראשון, אבל אם מערה עליהם מכלי שני לא הוכשרו בכך, ואפילו אם עירה מים חמים מכלי "טרמוס" לא הוכשרו בכך, סירים וקדרות שמשתמשים בהם על האש, צריך להכניסם בכלי ראשון להגעילם, וצלחות של מתכת וכן כפות שאין דרך להשתמש בהם אלא בכלי שני, די להכשיר צלחות וכפות אלו בכלי שני, ואם עשה להם הגעלה בכלי ראשון או על ידי עירוי מכלי ראשון כל שכן שהוכשרו.

ט. שינים תותבות שאוכלים בהם בכל ימות השנה, יש לנקותם היטב שלא ישאר בהם חשש חמץ, וטוב שיערה עליהם רותחים מכלי ראשון ודיו.

י. כלי כסף, וכלים שמשתמשים בהם בצונן, כגון כוסות וצלוחיות, בין של מתכת בין של חרס, ובין של פלסטיק, הכשרם על ידי שטיפה והרחה בלבד, ואף שלפעמים נותנים בהם לחם חם, ואם נשתמש בהם חמץ בחמץ בתוך מעת לעת יש להחמיר ולהכשירים בחמץ. ודוקא כשאינם בני יומם יש להתירם בשטיפה והרחה בצונן. וכן מקרר חשמלי, דיו בשטיפה והרחה להכשירו, וכן סיפולוקס דיו בשטיפה בצונן.

יא. כלי חרס אין מועיל להם הכשר, כל שהשתמשו בהם חמץ בחמץ, ולכן יש להצניעם עד לאחר הפסח, כדי שלא ישכח וישתמש בהם בימי הפסח, אבל אם השתמש בכלי חרס בצונן, כגון אם שם שכר שעורים (בירה) בתוך חביות של חרס, ונשתהו שם עשרים וארבע שעות, אפשר להכשירם ע"י עירוי שלשה ימים במים צוננים, שימלאם מים צוננים במשך עשרים וארבע שעות, ואחר כך ישפכם, ושוב יעשה כן פעם שלישית, ואז הוכשרו להשתמש בהם בפסח, ואם נשאר המים בתוכם כמה ימים ולא שפכם, לא עלו לו אלא ליום אחד בלבד, וכן אם שפך המים קודם שעמדו בכלי עשרים וארבע שעות לא עלו לו אותם המים לכלום, ואם הגעילם הוכשרו בכך.

יב. כלי פוצליין (פרפורי) אם נשתמשו בהם בחמץ, אין הגעלה מועילה להם, וכל שכן

שיש להחמיר בכלי החרסינה המצופים בעץ פורצליין שהם אסורים בכלי חרס, ומכל מקום הכיור שרוחצים בו הסיירים והצלחות, אפילו הוא מחרסינה, יערה עליו רותחין, ואז מותר להשתמש בו בפסח, וכשמערה עליהם הרותחים יערה מלמעלה למטה כשהשיש והכיור יבשים.

יג. תבנית של פשטידה, אף שנותנים בה מעט שמן, הכשרה לפסח הוא על ידי ליבון, ובריעבר אם עשה הגעלה לסיר עוגה והשתמש בו בפסח, יש להתיר העוגה.

יד. קערות שמערין התבשיל של החמץ לתוכן, העיקר להקל לערות עליהם רותחים מכלי ראשון.

טו. מורה הוראה אינו רשאי להחמיר לספרדים, אף בדיני פסח, היפך פסקי מרן.

טז. כלי עץ וכלי אבן וכלי עצם, דינם ככלי מתכות להכשירים בהגעלה, או בעירוי מכלי ראשון, או בכלי שני, כפי שהשתמשו בהם בשאר ימות השנה, וכן כלי פלסטיק וניילון ובקליט כפי תשמישן הכשרן.

יז. כלי זכוכית אינם בולעים ואינם פולטים כלל, ולכן אינם צריכים הכשר לפסח, ואפילו הכניסו בהם משקה של חמץ לזמן ממושך, כגון בקבוקי בירה, יש להתירם על ידי שטיפה והדחה, וכלי זכוכית הנקראים פיירקס שמבשלים בהם על האש, וכן דורלס, מותרים בשטיפה והדחה בלבד, ואחינו האשכנזים נוהגים להחמיר בכלי זכוכית, ובכל זאת יכולים להשתמש בפסח בכלי פיירקס על ידי הגעלה שלשה פעמים, (ויש מעדות המזרח שנהגו בחוץ לארץ להחמיר בכלי זכוכית, ואם ירצו לנהוג בארצינו הקדושה כדעת מרן השולחן ערוך שקבלנו הוראותיו, להשתמש בכלי זכוכית ישנים בלי הכשר, נכון שיעשו התרה על מנהגם הקודם, ואז יוכלו לנהוג להקל, אבל בכלי פיירקס יוכלו להקל להשתמש בהם בפסח, על ידי הגעלה שלוש פעמים, בלי התרה, וכשמגעילים כלי פיירקס אין צריך לשטפו אחר כך בצונן, כי על ידי כך יתפוצץ לרסיסים, כידוע).

יח. כלי אמאייל (זינגו), שהוא פח מצופה בחומר לבן או צבעוני, אפשר להכשירו בהגעלה, וטוב להחמיר ולהגעילו שלוש פעמים, ומותר להשתמש בכלים חרשים מצופים, צבעוניים, ואין שום מנהג אצילני להחמיר בזה.

יט. השלחנות שאוכלים עליהם כל השנה, אם הם מכוסים תמיד במפה, אין צורך להכשירם ודי להם יגוב יפה, ויכסם במפה נקיה, ואם אוכלים עליהם בלי הפסק של מפה וכיוצא בזה, נוהגים לערות עליהם רותחים, ואם חושש שיתקלקל, יוכל להשתמש בהם בפסח על ידי מפה חדשה, והמפה עצמה הכשרה בכיבוס במים חמים שהידי סולדת בהם, וכן שעוונית שאין בה סדקים, אפשר להכשירה על ידי עירוי רותחים עליה. ואכן השיש של המטבח, יערה עליה רותחים.

כ. מכונת בשר צריכה הגעלה, לאחר שיפרק אותה וינקה אותה בחוזרים ובסדקים, לכל ישאר פירור חמץ, וטוב שאת החלק המנוקב בנקבים רקים, ינקוהו היטב, ויתנוהו על האש, וריחיים של קפה אינם צריכים הגעלה, רק ינקה אותם היטב, ודי. כלי ששורים בו הבשר קודם המליחה, והכלי המנוקב שמולחין בו הבשר, אין צריכים הכשר, ומכל מקום טוב להגעילם.

❁ ערב פסח ❁

❁ הלכות ערב פסח ❁

א. אסור לעשות מלאכה בערב פסח אחר חצות, ולא נאסר במלאכה אלא מחצות היום ואילך, ואם חל ערב פסח בשבת, מותר לעשות מלאכה בערב שבת אחר חצות, ומכל מקום לא יעשו מלאכה בערב שבת (כשחל ערב פסח בשבת) מזמן מנחה קטנה ולמעלה.

ב. מותר לעשות כל המלאכות בערב פסח אחר חצות על ידי גוי, וכל מה שמותר לעשות בחול המועד, כגון דבר האבד, או מעשה הדיט ולא מעשה אומן וגם יש בו צורך המועד, וכן פועל עני שאין לו מה לאכול, וכל יתר הרברים המותרים בחול המועד, מותר לעשותם בערב פסח אחר חצות, וכן מותר לעשות משא ומתן ופרקמטיא (סחורה) בערב פסח, אולם טוב להחמיר על כל פנים משעת מנחה קטנה ולמעלה.

ג. לא אסרו בערב פסח אלא מלאכה גמורה, כגון לעשות כלים חדשים, או לתפור בגדים חדשים, בין בשכר בין בחנם, אבל רשאי הוא לתקן כליו, כגון בגד שנקרע קצת רשאי לתופרו ולתקנו לצורך המועד, ואפילו מעשה אומן מותר בין לעצמו בין לאחרים, ומכל מקום לא יטול שכר על התיקון כשעושה לאחרים אלא אם כן במעשה הדיט. ומי ששכח להסתפר לפני חצות מותר לו להסתפר אחר חצות על ידי עצמו, אבל לא על ידי ישראל חבירו אפילו בחנם, ומכל מקום מותר לו להסתפר בשכר אצל ישראל עני שאין לו מה לאכול, כפי הצורך לבילי הסדר ויום טוב של פסח, וכן מותר לו להסתפר על ידי גוי בשכר. ומותר לגזוז צפרניו בערב פסח אחר חצות, וכן מותר לצחצח נעליו לכבוד יום טוב, ומותר לגהץ הבגדים. ומותר לכתוב ספרים דרך לימודו, אפילו אין בהם צורך המועד, ומותר לצלם במצלמה בערב פסח.

ד. במה דברים אמורים בערב פסח אחר חצות, אבל קודם חצות, הרבר תלוי במנהג המקומות, ומנהג ירושלים לעשות מלאכה עד חצות, ומרת חסידות להקדים להסתפר ביום י"ג בניסן.

ה. אסור לאכול מצה ביום ארבעה עשר בניסן, ובבלי ארבעה עשר מותר. עוגה שנעשית מקמח מצה (אפויה), ועירבו בה יין וכיוצא בזה, וחזרו ואפו אותה, אסור לאוכלה בערב פסח, ומצה מבושלת או מטוגנת בשמן מותר לאוכלה בערב פסח, ומכל שכן אם נתבשלה לפני ערב פסח. ומשעה עשירית ביום ולמעלה, (כלומר שלש שעות זמניות לפני צאת הכוכבים) אסור לאכול אפילו מצה עשירה, ומכל מקום מעיקר הדין לא נאסר אלא כשאוכל יותר מכביצה (56 גרם) אבל פחות מכביצה מצד הדין מותר, אבל אין להקל בזה אלא במקום צורך גדול. ומותר לאכול פירות וירקות, וכן תבשיל ואורז, גם לאחר שעה עשירית, ובלבד שלא ימלא כריסו מהם לשבוע. וקטן שאינו מבין בסיפור יציאת מצרים, מותר להאכילו מצה (רגילה) בערב פסח, אבל קטן שמבין בסיפור יציאת מצרים אין להאכילו.

ו. ערב פסח שחל בשבת, מותר לטלטל המצה הרגילה, אבל המצה השמורה לליל הסדר

שמקפידים שלא לתת ממנה לקטנים, אין לטלטלה בשבת משום מוקצה. ויש להזהר שלא לטרוח בהכנת ובסידור השלחן וכל הרברים השייכים לליל הסדר בשבת, ונכון מאד להזהר שלא לתת לגוי ממצת מצוה שבירכו עליה בליל פסח.

ז. הבכורים מתענים בערב פסח, בין מאב בין מאם, ויש אומרים שאפילו נקבה בכורה מתענה, ואין מנהגינו כן, ואף במקומות שבכורות נקבות מתענות, אם הבכורה היא מעוברת או מניקה אין לה להתענות, ומיום הלידה עד סוף עשרים וארבעה חודש דינה כמניקה, אף על פי שאין התינוק יונק ממנה, ואפילו בכורים כואבי עינים פטורים מתענית זו.

ח. ברורות אלו שירדה חולשה לעולם, והתענית גורמת להפרעת עריכת הסדר, נהגו להפסיק התענית על ידי השתתפות בסעודת מצוה, כגון סעודת סיום מסכתא, וסעודת חתן וכלה בתוך שבעת ימי המשתה, וסעודת ברית מילה ופדין הבן, ויש להם על מה שיסמוכו, ואפשר להקל בשעת הרחוק גם בסיום מסכת משניות עם פירוש רבינו עובדיה מברטנורא, (וקצת מקיצור תוספות יום טוב), אבל לימוד בלי הבנה אינו חשוב לימוד לפטור מתענית בכורות, ומיהו לימוד ספר אחד מהזהר, אף על פי שאינו מבין פוטר מתענית בכורות, והמשתתפים בסעודת סיום מסכתא ישתדלו להקשיב ללימוד הסיום, ואז מותר להם לטעום כזית מפירות וכיצא בזה כדי לפטור עצמם מהתענית, אבל מי ששולח אחר לקחת לו עוגה ממקום הסיום לא עשה כלום.

ט. יש נוהגים, שהאב מתענה במקום בנו הבכור עד שיגדל, ואם גם האב בכור, האם מתענה במקום הבן עד שיגדל, ויש אומרים שאין לנהוג בחומרא זו בזמנים אלו, שירדה חולשה לעולם, ועכשיו שנהגו להקל לאכול בסיום מסכתא ושאר סעודות מצוה, יש לאב או לאם להשתדל לשמוע הסיום, ולאכול כזית בסעודת מצוה, ולפטור עצמם מן התענית, ואם לא מלאו לילד (הבכור) שלשים יום, פטורים. ומכל מקום אם אפשר בנקל, טוב לשמוע סיום מסכתא.

י. אם חל ערב פסח בשבת נוהגים הבכורות להתענות ביום חמישי שלפניו, אלא שנוהגים גם כן לפטור עצמם מן התענית על ידי סעודת מצוה, ואם מתענה בשביל בנו הבכור רשאי לפטור עצמו מתענית זו, ואם חל ערב פסח בערב שבת, מתענים בו ביום ומשלימים, ורק אם יש סעודת מצוה יכולים לפטור עצמם.

יא. אסור לומר על חתיכת בשר "בשר זה לפסח", שנראה שהקדיש אותה לקרבן פסח, אלא יאמר "בשר זה ליום טוב", וכן אל יאמר בביתו לצלות הזרוע "לפסח" אלא "ליום טוב", וטוב להחמיר בזה אפילו ברגים, אבל מותר לומר חטים אלו לפסח.

יב. מצה שמורה שנעשית לשם מצוה, נוהגים למצוה מן המובחר ללחש ולאפות אותה בערב פסח אחר שש שעות, ומכל מקום אין זה מעכב המצוה, ולכן אם נאפית אפילו כמה ימים לפני הפסח יוצאים בה ידי חובה, וכשחל ערב פסח בשבת לשין אותה לכתחילה בערב שבת אחר שש שעות, ויש נוהגים לקרות ההלל בעת אפיית המצה לשם מצוה, ויזהר מאד בעשיית המצה כמבואר בפוסקים.

יג. המצה שיוצאים בה ידי חובה בלילה הראשון של פסח, צריכה להיות מצה עבודת יד ושמורה משעת קצירה ואם ירצו לבטל מנהגם משום איזו סיבה שהיא, יעשו התרה על כך.

יד. יש נוהגים שלא לשרות המצה במים, בכל ימי הפסח, והרוצים לבטל מנהגם מפני איזו סיבה יעשו התרה על כך, ולכן טוב שכל מי שירצה להתנהג באיזו חומרא, יתנה לפני מנהגו, שעושה כן בלי נדר. וכל האוכל מצה בכל ימות הפסח, חוץ מלילה הראשון אינו מברך אלא המוציא, אבל אם בירך ברכת "אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מצה" הרי הוא מברך ברכה לבטלה, ואסור לענות אחריו אמן.

מדיני עירוב תבשילין

א. יום-טוב שחל בערב שבת או ביום חמישי ושישי, אסור לבשל בו לשבת, אלא אם כן יעשה עירוב תבשילין מערב יום-טוב, ועל ידי זה יהא מותר לבשל מיום-טוב לשבת.

ב. עירוב זה מכינים בפת ותבשיל. שיעור הפת כביצה או יותר (מ"מ 60 גרם ומעלה), ושיעור התבשיל מכזית (30 גרם ומעלה), ונוהגים להכין ביצה שלוקה קשה.

ג. מותר להניח עירוב אפילו בבין השמשות. ואם התפלל ערבית של יום-טוב, ואפילו אמר רק "ברכו", וזכר, אף-על-פי שעדיין לא שקעה השמש, אסור להניח עירוב, אלא יסמוך על העירוב של רב העיר.

ד. ישמור את העירוב עד ליל שבת. ומצוה להניחו בליל שבת וביום שבת כ"לחם משנה", ובסעודה שלישית יבצע עליו.

ה. בערב יום-טוב לפני תפלת המנחה טוב להכריז בבית-הכנסת שמצוה להניח עירוב.

❁ בדיקת חמץ ❁

מעין הכוונות: א. ויאמר לו יעקב מכרה כיום את כבורתך לי, מפני שביום ראשון שנכנס היצה"ט בגופו של אדם כשהוא בן י"ג שנה ויום אחד, אז הוא מולך באותו היום בהכרח, ויצה"ר נבעת מפניו ונכנע, ולכן אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר, כי ביום ראשון של שנת י"ד הוא נכנס, ובזכות התורה שלמד בקטנות הנקראת אור, כמש"ה (משל: ג) כי נר מצוה ותורה אור, ובזכות המצות שנתחנך בהם דרך חיטון שנקראים נר, כדרכיב כי נר מצוה, בזכות שניהם, בודקין את החמץ שהוא היצה"ר, ורוחץ אותו, ומכניעים אותו, ונכנסת בו הנשמה ויצה"ט. והנה יש באדם שאר, שהוא בא מכח טיפת האב, כענין מ"ש (חללים נא, ז) הן בעון חוללתי, כלומר נתכוון ישי אבי להנאתו, וחמץ בא מכח טיפת האם, ולכן נקרא מחמצת לשון נקבה, ורוחץ כל זה לחוץ, ואוכלים מצה שהיא כנגד יצה"ט. וצריך לאכול המצה ולרחות החמץ שבעה ימים, שהם כנגד שבעה שנים שנשארו לו להיותו בן עשרים שנה, שאז נידון בב"ד של מעלה, כי באלו השבעה שנים צריך האדם להשמר מאד מיצה"ר, ביען שהיה מורגל עמו עד שהיה בן י"ג ויום אחד, והוא כמו החולה שנתרפא מחליו, והוא חלוש, שצריך בימים הראשונים לרפואתו לאכול מאכלים קלים שלא יזיקו לו, ולכן נצטוונו לאכל מצה בשבעת ימי הפסח, וכמו שהשיב רשב"י לר' אלעזר בנו כי אחר שהחמץ הוא יצה"ר, והמצה הוא יצה"ט, למה לא נצטוונו שלא לאכול חמץ כל ימות השנה, והשיב לו כל הימים הללו הוצרך להיותם חולים שיצאו ממצרים לאכול מצה, ואחר היותם בריאים וטובים לא זיקק להם אף אם יאכלו חמץ (ספר המדעים, פ' שמות)

ב. מהרב ז"ל: דע, בענין הביעור צריך להניח קודם הביעור עשרה פתיתי חמץ לבערם, ולכן שורפין ומבטלין מן העולם, נגד י' בתרין דמסאבותא (פעי"ה, פס"ז).

ג. סוד הביעור חמץ הוא, כי גרלה אחיזה הסטרא אחרא הרבה להיות ישראל במצרים, ועל כן כל הפעולה שצריך לעשות עכשיו בפסח - לבטל אחיזתם. והנה אחיזתם היא בחו"ג דמוחק דקטנות, וסודם, חמץ ושאור. ולכן צריך שלא יראו ולא ימצאו, כדי שלא יתאחזו בהם החיצונים, אלא המצה תהיה, שהיא סוד חו"ב, שבהם החיצונים אינם אווזים כלל.

ובליל י"ד בודקים את החמץ כמו שציוו חז"ל, ומניחים קודם הבריקה עשר פתיתי חמץ כנגד העשר בחינות של קליפה. ויש שמניחים י"א, נגד הי"א ארורים. ואלו [הפתיתים] שמשמשים - לבערם, ויכוין לבער הקליפה מן העולם. ובבריקה יכוין הוי"ה בנקודותיה כך, יתן הוי"ה. וביום י"ד יבערו. ויאמר התפלה המיוחדת לזה, והיא בספר קצור של"ה (קולר הכוונה למח"ל, עמ' פח).

מעין ההלכות: א. קודם ליל י"ד צריך לכבד כל החדרים והבתים שבחצר, וגם האשה תענין היטב בכל הבגדים בכיסים שלהם אולי הניחו בהם חמץ, ואפילו על הספק צריכה לברוק ולראות, ואז בתחלת ליל י"ד בודקים את החמץ לאור הנר אחר צאת הכוכבים תכף ומיד (נב"ח טו א) וקודם לכן יתפלל ערבית ואח"כ יברוק (נב"ח ס"ה יח).

ב. יטמינו בני הבית י' פתיתים (פעי"ה כא פ"ה), שיעלו יחד כזית, אך כל אחד יהיה פחות משיעור כזית שמא יאבדו. ועכ"פ ראוי שירשמו לפנייהם היכן החביאום.

ג. המנהג שמוליכין עם הבורק קערה שנותנין בתוכה חתיכת לחם וסוכין כדי לחטט בה בחורין וסדקין. ויש נוהגין לתת עשרה פתיתי חמץ בזוית הבית קודם בריקה כדי שימצאם הבורק ויבערם. ופה עירנו בגדאד נוהגין להניח בקערה הנז' מעט מלח, והטעם דהשטן וגונדא ריליה מתקנאין במצות בריקת החמץ הרבה, ולכן מוליכין עם הבורק מלח לדחות המשטינים והמקטרגים, ע"ד שאמרו בהשמת המלח על השלחן, ועוד ט"א רעושין כן לסימנא טבא שנוכה לשנים רבות לברוק בכל שנה ושנה, דהמלח הוא סימן לקיום, דכתיב ברית מלח, שהוא דבר המתקיים (נב"ח טו א).

ד. צריך שיהיה הבורק טהור מטומאת קרי ומתשמיש המיטה, לכן נכון לטבול קודם. ועם כל זה, יעשה נטילת ידיים קודם הברכה, ובנזכר בפוסקים ז"ל (מג"א סי' הל"ב, ועי' נב"ח טו א) וקודם הברכה יאמר בקשה זו (נ"ח סי' מג):

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָנָתָהּ (יֵאָדְוֵנָה) בְּדַחֲלֵהּ וְרַחֲמֵיהּ

(יֵאָדְוֵנָה) וְרַחֲמֵיהּ וְדַחֲלֵהּ (אֵיֵאָדְוֵנָה) לְיַחְדָּא שְׁם אוֹת יו"ד

וְאוֹת ה"א (או"א) בְּאוֹת וְאו"ו אוֹת ה"א (וּו"ו) בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יֵהוּה)

בְּשֵׁם כְּלִי־שְׂרָאֵל, וּבְשֵׁם כְּלִי־הַנֶּפֶשׁוֹת וְהַרוּחֹת וְהַנְּשָׁמוֹת

הַמְתִּיחִים אֶל שְׂרָשֵׁי נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנַשְׁמָתֵנוּ וּמְלֻבוּשֵׁיהֶם

וְהַקְרוּבִים לָהֶם שְׁמֵי־מַלְאוֹת אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה,

וּמִכָּל־פְּרִטִי אֲצִילֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָּה, דְּכָל־פְּרִצִּיּוֹ
 וּסְפִירָה. הִרְיֵנִי מוֹכֵן וּמִזְמֵן לְקִיָּם מִצֹּת עֲשֵׂה דְרַבָּנִן, לְבִדֵּק אֶת־
 הַחֲמִץ לְאוֹר הַנֵּר בַּחוּרִין וּבִסְדָּקִין שֶׁבְּרִשּׁוֹתֵינוּ בְּלִיל אֲרֵבֶּעָה עָשָׂר
 (בְּלִיל פֶּסַח שֶׁל בִּשְׁבַת אוֹמֵר בְּלִיל שְׁלֹשָׁה עָשָׂר) לְחֹדֶשׁ נִיסָן, כַּאֲשֶׁר הוֹרֵוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ
 ז"ל; אוֹר לְאֲרֵבֶּעָה עָשָׂר בּוֹדֵקִין אֶת הַחֲמִץ לְאוֹר הַנֵּר. לְבָעֵר שְׂאוֹר
 וְחֲמִץ הַנִּמְצָא בְּרִשּׁוֹתֵינוּ בַּחוּרִין וּבִסְדָּקִין. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
 לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ לְתַקֵּן שְׂרֵשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן:
 וְיִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יִהְיֶה רָצוֹן} אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה
 חֲשׂוֹבָה וּמִקְבֵּלֶת וְרִצּוֹנָה לְפָנֶיךָ מִצְוָה זוֹ, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ בּוֹנֵנֵי
 בְּכָל־הַפְּגֻמֹּת הָרְאוּיֹת לְכּוֹן בְּמִצְוָה זוֹ.

עַל כֵּן נִקְנֶה־לָּךְ יְהוָה ^{יִהְיֶה רָצוֹן} אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֵרֶת עֲזָךְ,
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִפְרֹתוֹ, לְתַקֵּן
 עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמָּה, לְהַפְּגוֹת אֵלֶיךָ
 כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ. יִפְּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־
 בָּרָךְ, תִּשְׁבַּע כָּל־לִשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יִהְיֶה רָצוֹן} אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְּלוּ,
 וְלִכְבוֹד שִׁמָּה יִקָּר יִתְּנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָל־סֵם אֶת־עַל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלֹךְ
 עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלָךְ הִיא, וְלַעֲזוּלָמִי עַד
 תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ; יְהוָה ^{יִהְיֶה רָצוֹן} יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 וְנֹאמַר; וְהִיא יְהוָה ^{יִהְיֶה רָצוֹן} לְמֹלֵךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה
 יְהוָה ^{יִהְיֶה רָצוֹן} אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:

וַיֹּאמְרוּ אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל יְהוָה ^{יִהְיֶה רָצוֹן} אֱלֹהֶיךָ וְהִיִּשְׁרַע בְּעֵינֵינוּ
 תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזִנָּה לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמִּחְלָה אֲשֶׁר־
 שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה ^{יִהְיֶה רָצוֹן} רַפָּאֵךְ:

גַּרְלָגְלִי דְבָרָךְ וְאֹזֶר לְנִתְיַבְתִּי: (ד' פעמים)

לִבְטָהוֹר בְּרֹא-לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי: (ד' פעמים)
יְהִי לְרָצוֹן וְאִמְרֵי-פִי יִחַגְּלוּ לִפְנֵיךָ יְהוָה יִחַדְּנוּ צִוְּיֵי וְגֵאֲלִי:
וְיִהְיֶה נָעִם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

מעין ההלכות: א. ואחר כך יברך 'אשר קדשנו במצוותיו וצונו על ביעור חמץ', ויכוין
בברכתו על הבדיקה, על ביטול הלילה, שריפה, וביטול היום (ערוך האלחנן ח"כ סי' טו, טז).
ב. אסור לדבר בין הברכה לבדיקה, ובאמצע הבדיקה רשאי לדבר רק בעניינה.
ג. טוב שייבא לפניו בגר חדש וכדו' ויברך שהחיינו, ויכוין גם על הביעור (פמ"ח טו טז).

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִחַדְּנוּ יִחַדְּנוּ אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן הַכֹּהֵן, חֵיהַּ הוֹהוּ וְיִחַדְּנוּ תְּמִידָה, בַּעַל חִיבוּלֵי
וּבַעַל הַמִּצְוֹת בִּלְבָד

מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוְּנוּ
עַל בְּעוֹר חֲמֵץ:

בעת הבדיקה יכוין בשם:

יְהוָה

מעין ההלכות: אחר הבדיקה יבטל החמץ וצריך להבין שמלת חמירא כוללת חמץ ושאור,
וכן שהוא מפקיר את החמץ שיש ברשותו, שלא ראהו, ואין לו רשות בו כלל וקודם
הבטול יאמר בקשה זו (לשון חכמים סי' מד):

לְשֵׁם יְחִיד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ (יִחַדְּנוּ) בְּדִחְלוֹ וְרַחֲמֵינוּ
(יִחַדְּנוּ) וְרַחֲמֵינוּ וְדִחְלוֹ (יִחַדְּנוּ) לְיִחְדָּא שְׁמֵ אֹת יו"ד
וְאֹת ה"א (או"א) בְּאֹת וְא"ו אֹת ה"א (זו"ה) בְּיִחְדָּא שְׁלִים (יְהוָה)
בְּשֵׁם כְּלִי-יִשְׂרָאֵל, (לְאִקְמָא שְׂכִינְתָּא מַעְפָּרָא וְלְעִלּוֹי שְׂכִינַת
עֲגִנּוֹ). הֲרִינִי מְקִיָּם מִצְוֹת עֲשֵׂה דְרַבְּנָן לְבַטֵּל שְׁאֹר וְחֲמֵץ בְּלִיל
אַרְבָּעָה עָשָׂר (כליל פסח של בשבת אומר כליל שלשה עשר) בְּחֲדָשׁ נִסָּן, כְּדִי

לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹן בּוֹרְאֵנוּ לְתַקֵּן שְׂרָשׁ מִצְוָה
זוֹ בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן. וַיְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוֹנָתָן ^{יִאֱהוֹנָנְהִי} אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהִיָּה חֲשׂוֹבָה וּמְקַבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ מִצְוָה זוֹ. וַיַּעֲלֶה
לְפָנֶיךָ כְּאֵלֹו כּוֹנְנִי בְּכָל־הַפְּנוּת הָרְאוּיֹת לְכוֹן בְּמִצְוָה זוֹ. וְאַתָּה
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, עֲזָרְךָ אֶת־גְּבוּרָתְךָ וְלָכָה לִישַׁעְתָּה
לָנוּ: וּתְבַטֵּל כַּחוֹת הַטְּמָאָה וְהַקְּלִיפָה, וְכַל־אֲוִיבֶיךָ (ס"מ) וְכַל־
שׁוֹנְאִיךָ (לִילִית) מְהֵרָה יִפְרָתוּ, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מְהֵרָה תַעֲקָר
וּתִשָּׁבֵר וּתִכָּלֵם וּתִכְנִיעַם בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְהִסֵּר מִפָּנֵינוּ יְגוֹן (ס"מ)
וְאַנְחָה (לִילִית). וּמָלֵךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְהוֹנָתָן ^{יִאֱהוֹנָנְהִי} לְבָדְךָ, בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט. וְאַתָּה־צֶמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תִצְמַח, וְיִקְרָנוּ תְרוּם פִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינֵנוּ וְצָפִינוּ כָּל־הַיּוֹם.

וַיְהִי נָעַם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנְנָה: וַיְהִי לְרִצּוֹן | אֲמִרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוֹנָתָן ^{יִאֱהוֹנָנְהִי}
צוּרִי וְגֹאֲלִי:

❖ ואחר כך יאמר בקול רם שלש פעמים:

כָּל־חֲמִירָא דְאִיכָא בְּרִשׁוּתִי, דִּלָּא חֲזִיתִיה
וְדִלָּא בִיעֲרִיתִיה, לְבָטִיל וְלֶהְיִי (בפעם השלישית טוב שיאמר:
הַפְּקֹר) כְּעַפְרָא דְאַרְעָא.

❖ אחר הביטול יאמר בקשה זו (לשון חכמים סי' מה):

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוֹנָתָן ^{יִאֱהוֹנָנְהִי} אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתֵּן לָנוּ
כֹּחַ וִיכָלֶת וְעֶזֶר וְסִיעַ לְפִשְׁפֹּשׁ בְּנִגְעֵי בְּתִי הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר נֹאֲלָנוּ
בַּעֲצַת יִצְרָנוּ הָרָע. אָנָּה יְהוֹנָתָן ^{יִאֱהוֹנָנְהִי} הַפְּרֹד־נָא מַעֲלֵינוּ צַד הָרָע

שְׁפִיטָר הָרַע, וְתִצְבְּקֵנוּ וְתִלְפְּנֵנוּ בְּכַח הַיָּצָר הַטּוֹב. הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ
לְתוֹרָתָהּ, וְקִרְבָּנוּ מִלִּבֵּנוּ לַעֲבוֹדָתָהּ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיהָ. וְתִרְפָּא אֶת־מַאֲתִים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אַבְרָם וּשְׁלֹשׁ
מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה גִידִים, שֶׁל נִפְשָׁנוּ וְשֶׁל גּוֹפָנוּ, רְפוּאָה
שְׁלֵמָה. וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל־תַּחֲלוּאֵינוּ, וּלְכָל־מַכְאוּבֵינוּ
וּלְכָל־מַפּוֹתֵינוּ, כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנֹאמָן אַתָּה. עֲזָרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
עַל־דָּבָר כָּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ מֵאִסּוּר חֲמֵץ אֲפִלּוּ מִפֶּל־שְׁהוּא, בְּשָׁנָה
זוֹ וּבְכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה הַפָּאָה עָלֵינוּ לַחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, אָמֵן. יְהִי
לְרָצוֹן אֱמֹרֵי־פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיהָ יְהוָה יִאֲהוּדְנוּ צִוְּרֵי וְגֹאֲלֵי:

❖ ויוסיף בקשה זו מהרב חיד"א (מורה בלכצע סי א, כף אחת סי יח):

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיהָ יְהוָה יִאֲהוּדְנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּצְבְּקֵנוּ
לְתוֹר וּלְחֶפֶשׁ בְּנִגְעֵי בְּתִי הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר נֹאֲלָנוּ בַּעֲצַת הַיָּצָר
הָרַע. וְתִצְבְּקֵנוּ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְאַתָּה בְּטוֹבָהּ הַגָּדוֹל תִּרְחַם
עָלֵינוּ. עֲזָרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דָּבָר כָּבוֹד שְׁמֶךָ וְתַצִּילֵנוּ מֵאִסּוּר
חֲמֵץ אֲפִלּוּ בְּכָל־שְׁהוּא, בְּשָׁנָה זוֹ וּבְכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה, כָּל־יָמֵי
חַיֵּינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

❖ ביעור חמץ ❖

מעין הכוונות: ואלו [הפתיתים] שמשמים - לבער, ויכוין לבער הקליפה מן העולם.
ובבריקה יכוין הוי"ה בנקודותיה כד: יְהוָה. וביום י"ד יבערנו. ויאמר התפלה המיוחדת
לזה, והיא בספר קצור של"ה. ובסוף יאמר פסוק, ויאמר יהו"ה - אֵילּוֹפ־ד' הַחַיִּי יוֹדֵי־ו' הַחַיִּי, אֵל
הַשֶּׁטֶן יַעֲרֵר יְהוָה - אֵילּוֹפ־ד' הַחַיִּי יוֹדֵר־ו' הַחַיִּי, כִּי הַשֶּׁטֶן וַיַּעֲרֵר יְהוָה - אֵילּוֹפ־ד' הַחַיִּי יוֹדֵר־ו' הַחַיִּי, אֵל
הַחַיִּי יוֹדֵר־ו' הַחַיִּי, אֵילּוֹפ־ד' הַחַיִּי יוֹדֵר־ו' הַחַיִּי, יִשְׁהוּטֵנָה, הַלּוֹא - אֵלּוֹהִי, זֶה אֹדֵר - ה'
צְבֹאוֹת, מוֹצֵל מֵאֵשׁ. והוא יחוד על הפסוק - מסוגל לגרש ה"ס". ויאמר גם כן פסוק, לֹא יִרְעוּ
וְלֹא יִשְׁחִיתוּ וְגו', ויכוין בצירופו כזה: לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הַרְק דְּרִישִׁי כִּים לֹאֵה הָאֵר צִדְעֵה הָאֵת יוֹהֵמ
יִמֵּל יָמָם בְּסִי מִיָּה (קוֹלֵר הַכוּנוֹת לְרַמְח"ל, עמ' פח-פט).

❖ ביום י"ד יקיים מצוות הביעור על ידי שריפה, והיא מצות עשה מדאורייתא לסברת חזקוני. וקודם השריפה יאמר בקשה זו (לשון חכמים סי' נח):

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ־הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ (יִאֱהוֹנָדָה) בְּדַחֲלִילוֹ וְרַחֲמֵינוּ
(יִאֱהוֹנָדָה) וְרַחֲמֵינוּ וְדַחֲלִילוֹ (אִי־הַנְּזִיחַ) לְיִחְדָּא שְׁמֵא אוֹת יו"ד
וְאוֹת ה"א (או"א) בְּאוֹת וְאו"ו אוֹת ה"א (ו"ו) בְּיִחְדָּא שְׁלִים (יִהוּה)
בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, (לְאַקְמָא שְׂכִינְתָּא מַעְפָּרָא וְלַעֲלוֹי שְׂכִינְתָּ
עֲגִינוּ). הֲרִינִי מוֹכֵן וּמְזִמֵּן לְקִים מִצְוֹת בְּעוֹר חֲמִץ בְּשִׁרְפָּה, לְשִׁרְפוֹ
בְּיוֹם אַרְבַּע־עָשָׂר לְחֹדֶשׁ נִסָּן. כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וְיִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יִאֱהוֹנָדָה} אֱלֹהֵינוּ
וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וְרָצוֹנָה לְפָנֶיךָ מִצְוָה זוֹ
שֶׁל שְׂרִיפַת הַחֲמִץ, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאֵלּוֹ קִימְנוּ מִצְוֹת פְּסִילֵי
אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בְּאֵשׁ. וְתִבְעַר כַּחוֹת הַטְּמֵאָה וְהַקְּלָפָה, וְכָל־
אוֹיְבֶיךָ (ס"מ) וְכָל־שׁוֹנְאֶיךָ (לִילִית) מִהֶרָה יִפְרָתוּ, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה
מִהֶרָה תַּעֲקוֹר וְתִשְׁפֹּר וְתִכָּלֵם וְתִכְנִיעַם בְּמִהֶרָה בְּיָמֵינוּ. עַל כֵּן
נִקְנֹח־לָךְ יְהוָה ^{יִאֱהוֹנָדָה} אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מִהֶרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ,
לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִפְרָתוֹ, לְתַקֵּן עוֹלָם
בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְכָל־בְּנֵי בֶשָׁר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־
רִשְׁעֵי־אָרֶץ. יִפְרֹדוּ וְיִדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרָךְ,
תִּשְׁבַּע כָּל־לִשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יִאֱהוֹנָדָה} אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפְּלוּ, וְלִכְבוֹד
שְׁמֶךָ יִקְרֹ יִתְנוּ, וְיִקְבְּלוּ בְּלֶם אֶת־עַל מַלְכוּתָךְ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
מִהֶרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא, וְלַעֲזוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ
בְּכַבוֹד. כִּפְתּוּב בְּתוֹרַתְךָ; יְהוָה ^{יִאֱהוֹנָדָה} יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד; וְנֹאמַר;
יְהִיָּה יְהוָה ^{יִאֱהוֹנָדָה} לְמִלְכָּה עַל־כָּל־הָאָרֶץ בְּיוֹם הַחַיָּה יְהִיָּה יְהוָה ^{יִאֱהוֹנָדָה}

אַחַד וְשִׁמּוֹ אַחַד:

❖ ויאמר פסוק זה המסוגל לגרש הס"א, ויכוין בכל הוי"ה מהם לשלב שמות עסמ"ב וקס"א קס"א קנ"א קמ"ג כנזכר.

בכל הוי"ה בפסוק יכוין:

שם ע"ב	שם ס"ג	שם מ"ה	שם ב"ן
יֹד־הִי ויֹד־הִי יֹד־הִי וְאֹד־הִי יֹד־הִי וְאֹד־הִי יֹד־הִי וְאֹד־הִי			
שם קס"א	שם קנ"א	שם קמ"ג	
אֶלֶף־הִי יֹד־הִי אֶלֶף־הִי וְיֹד־הִי אֶלֶף־הִי וְיֹד־הִי			

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי

אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי

לֹא־יִרְעוּ וְלֹא־יִשְׁחִיתוּ בְּכָל־הָרָקָדָשִׁי כִּי־מִלֹּאֶה

הָאָרֶץ יַעֲרָה אֶת־יְהוָה (אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי אֶל־הַיּוֹדֹתִי)

ויכוין בצירוף הפסוק כך: לֹא־רָעוּ וְלֹא־יִשְׁחִיתוּ בְּכָל־הָרָקָדָשִׁי לֹא־הָאָרֶץ יַעֲרָה אֶת־יְהוָה יְהוָה הִכְמָ יְמֵל־יָמָם כְּסִי מִיָּה

❖ אחר שריפת החמץ ביום י"ד יבטל החמץ, וביטול זה הוא מצוות עשה מדרוריתא. וקודם הביטול יאמר בקשה זו (לשון חכמים סי' מז):

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיף־הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ (יִאֱהִי־הִיא) בְּדָחִילוֹ וְרַחֲמֵי

(יִאֱהִי־הִיא) וְרַחֲמֵי וְדָחִילוֹ (אִי־הִיא) לְיִתְדָא שְׁמֵ אֹת יו"ד

וְאֹת ה"א (אִי) בְּאֹת וְא"ו אֹת ה"א (זו"ף) בְּיִתְדָא שְׁלִים (יִהוּה)

בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, (לְאֶקְמָא שְׁכִינְתָּא מַעְפָּרָא וְלַעֲלוֹי שְׁכִינָתָא

עָזְנוּ). הָרִינִי מוֹכֵן וּמִזְמֵן לְקִיָּם מִצֹּת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה, לְבַטֵּל שְׂאוֹר וְחִמְץ בַּיּוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר בַּחֹדֶשׁ נִסָּן, כְּאֲשֶׁר צִוְּנוּ יְהוָה ^{יִאחֲזֵהוּנְהִי} אֱלֹהֵינוּ בַּתּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה; אֵךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאוֹר מִבֵּיתְכֶם. כְּדִי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ.

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יִאחֲזֵהוּנְהִי} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהִי חֲשׂוֹבָה וּמְקַבֶּלֶת וְרִצְוִיָּה לְפָנֶיךָ מִצִּוְּהָ זֶה שֶׁל בְּטוּל שְׂאוֹר וְחִמְץ בַּיּוֹם זֶה, כְּאֵלּוֹ כּוֹנְנִי בְּכָל־הַפְּנוּת הָרִאשׁוֹת לְכוֹן בָּהּ.

וְאַתָּה הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, עוֹרְרָה אֶת־גְּבוּרָתְךָ וּלְכָה לִישַׁעֲתָהּ לָנוּ, וְתַבְטֵל כּוֹחוֹת הַטִּמָּאָה וְחַקְלִיפָה הַנִּקְרָאִים שְׂאוֹר וְחִמְץ. וְכָל־אֻיָּבֶיךָ (ס"מ) וְכָל־שׂוֹנְאֶיךָ (לִילִיָּה) מְהֵרָה יִפְּרֹתוּ, וּמִלְכוֹת הָרָשָׁעָה מְהֵרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁפֹּר וְתַכְלֵם וְתַכְנִיעֵם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וּבָכוּ, תָּנוּ כְּבוֹד לַעֲמֻךְ, תַּהַלָּה לִירֵאֶיךָ, תַּקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, פֶּתַחַח פֶּה לְמִיַּחֲלִים לָךְ, שְׂמֻחָה לְאַרְצְךָ, שִׁשׁוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹד עַבְדְּךָ, וְעֲרִיכַת נֶר לְבֹן יִשִּׁי מְשִׁיחְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

וּבָכוּ, צַדִּיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ, וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ, וְחַסִּידִים בִּרְנָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתָה תִקְפוֹץ פִּיהָ. וְהָרָשָׁעָה כֻּלָּהּ (לִילִיָּה) בַּעֲשָׂן (ס"מ) תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמְּשָׁלַת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ. וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יְהוָה ^{יִאחֲזֵהוּנְהִי} אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה עַל־כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכֹּן כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ, וְכַפְתּוֹב בְּדַבְּרֵי קְדֻשָּׁה; יִמְלֹךְ יְהוָה ^{יִאחֲזֵהוּנְהִי} לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ: יְהִי רְצוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יִאחֲזֵהוּנְהִי} צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

❖ ואחר כך יאמר בקול רם שלש פעמים:

**כָּל־חֲמִירָא דְאִיפָא בְּרִשּׁוֹתֵי, דְּחִזִּיתִיה וּדְלָא
חִזִּיתִיה, דְּבִיעַרְתִּיה וּדְלָא בִיעַרְתִּיה, לְבָטִיל
וְלֵהוִי (בפעם השלישית טוב שיאמר: הַפְּקֵר) כְּעַפְרָא דְאַרְעָא.**

❖ אחר הביטול דיום י"ד, יאמר בקשה זו (לשון חכמים סי' מח):

**יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהודגוי} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּרְחַם
עָלֵינוּ, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מֵאִסּוּר חֲמֵץ אֲפִלּוּ בְּכַל־שְׁהוּא,
שָׁנָה זו, וְכַל־שָׁנָה וְשָׁנָה, כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ. וְכַשֵּׁם שֶׁפָּעַרְנוּ הַחֲמֵץ
מִרְשׁוֹתֵינוּ הַיּוֹם הַזֶּה, כֵּן תִּזְכְּנוּ וְתִסְמְעֵנוּ וְתַעֲזָרְנוּ וְתִמְצָצְנוּ לְבַעַר
הַיֵּצֵר הָרָע מִקִּרְבָּנוּ. אֲנֵא יְהוָה ^{יאהודגוי} הַפְּרֹד־נָא מַעֲלֵינוּ צַד הָרָע
שֶׁפִּיֵּצֵר הָרָע. וְתִזְכְּכֵנוּ וְתִלְבְּנֵנוּ בְּכַח הַיֵּצֵר הַטּוֹב. וְתִזְכְּנוּ לְזַכֵּךְ
נַפְשֵׁנוּ וְלִהְיוֹתֵנוּ בָּהּ וְלִהְיוֹסִיף בָּהּ בַּח וְהָאֶרֶץ גְּדוֹלָה, וְלִהְתַּקְשֹׁר
לְמַעַלָּה בְּקִדְשָׁהּ עֲלִינוּ, וְתַמִּיד תִּשְׁרָה וְתַחֲוֹל עָלֵינוּ קִדְשָׁהּ
הָעֲלִיוֹנָה. קִדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיהָ, תֵּן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתָהּ, שֶׁפָּעַנוּ מִטּוֹבָהּ,
שֶׁמוֹחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתָהּ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדָּהּ בְּאַמֻּתָּהּ. וְתַעֲזָרְנוּ עַל־
דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. וְתַמְלֵא מִשְׁאַלּוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה לְעִבּוּדָתָהּ, אָמֵן.
יְהִי לְרָצוֹן וְאִמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהודגוי} צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:**

❖ ויוסיף בקשה זו מהרב חיד"א (מועה בלכע סי' א', כף אחת סי' יח):

**יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהודגוי} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחַם
עָלֵינוּ וְתַצִּילֵנוּ מֵאִסּוּר חֲמֵץ אֲפִלּוּ בְּכַל־שְׁהוּא, בְּשָׁנָה זוּ וּבְכָל־
שָׁנָה וְשָׁנָה כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ, לָנוּ וּלְכָל־בְּנֵי בֵיתֵנוּ. וְכַשֵּׁם שֶׁפָּעַרְנוּ
הַחֲמֵץ מִבִּתְּיָנוּ, כֵּךְ תִּזְכְּנוּ לְבַעַר הַיֵּצֵר הָרָע מִקִּרְבָּנוּ תַּמִּיד כָּל־יְמֵי**

חֲיִינוּ. וְתִזְכְּנוּ לְדַבֵּק בָּהּ וּבְתוֹרָתָהּ וְאֶהְבְּתָהּ, וְלִדְבֹק בְּיִצְחָק הַטּוֹב
תְּמִיד. אֲנַחְנוּ וְזֶרְעֵנוּ וְזֶרַע זֶרְעֵנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כֵּן יְהִי
רְצוֹן, אָמֵן:

❖ תענית בכורות ❖

❖ בערב חג הפסח מתענים הבכורות. והמתענה יאמר (ב"מ טז ע"א כד):

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּי לְמַחֵר הוּא יוֹם אֲרַבְעָה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ נִיסָן, אֲשֶׁר בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה גָּאֲלָתָ אֶת־אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם,
וְעַשִׂיתָ שְׁפָטִים בְּמִצְרַיִם וּבֵאלֹהֵיהֶם, וְהִרְגַת בְּכוֹרֵיהֶם, וְנָתַתָּ לָנוּ
אֶת־מִמּוֹנָם, וְקִרְעַתָּ לָנוּ אֶת־הַיָּם. וְהִנֵּה עֹבְרִיךָ חֲכָמִי יִשְׂרָאֵל יִסְדּוּ
לָנוּ בְּרוּחַ קֹדֶשְׁךָ אֲשֶׁר הוֹפְעַתָּ עֲלֵיהֶם, לְהַתְעַנּוֹת כָּל־בְּכוֹר
בְּיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם י"ד לְחֹדֶשׁ נִיסָן, וְפָרוּן לְחִסְדְּךָ הַגָּדוֹל אֲשֶׁר בְּכוֹרֵי
מִצְרַיִם הִרְגַת וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גָּאֲלָתָ. וְהִנֵּה, אֲנִכִּי עֹבְדְךָ כֵּן אֲמַתְךָ
אֲשֶׁר חֲמַלְתָּ עָלַי וּזְכִיתָנִי וְעַשִׂיתָנִי בְּכוֹר לְאַבִּי (לְאָמִי), הִנְנִי מוֹכֵן
לְהַתְעַנּוֹת לְמַחֵר שֶׁהוּא יוֹם אֲרַבְעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ נִיסָן כִּי אֲשֶׁר יִסְדּוּ
לָנוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, וְכֹאֲשֶׁר צִוִּיתָנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדְךָ; לֹא
תִסּוּר מִן־הַדְּבָר אֲשֶׁר־יִצְדּוּ לָךְ יָמִין וּשְׂמָאל: וְיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְהוָה ^{יְהוָה} אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂתַתֵּן לִי כֹחַ וִיכָלֶת וְחֹזֶק וְעֹזֶר
וְאִמָּץ וְסִיּוּעַ לְהַתְעַנּוֹת לְפָנֶיךָ כְּרָאוּי. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כָּאֵלּוּ כוֹנְנָתִי
בְּכָל־הַפְּגוּמֹת הָרְאוּיוֹת לְכוֹן בְּתַעֲנִית זֶה שְׂאֲתַעֲנֶה בְּעִזְרָתְךָ. וְיִהְיֶה
חֲשׁוֹב וּמִקְבֵּל וּמְרַצֶּה לְפָנֶיךָ מַעֲוֵט חֲלָבִי וְדָמִי שְׂמַת־מַעַט בְּתַעֲנִיתִי,
כָּאֵלּוּ הַקְּרִבְתָּנִי עַל גְּבִי מִזְבִּיחְךָ הַקָּדוֹשׁ, וְתִרְצָנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.
יְהִי לְרְצוֹן. אֲמַר־כִּי וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יְהוָה} צוּרִי וְגֹאֲלִי:

מעין ההלכות: אסור לעשות מלאכה בערב פסח מחצות ולמעלה אפילו בחנם (ב"מ טז, כד).

❖ תספורת ❖

❖ צריך להסתפר קודם חצות (כִּלְמָ"ח ט' לוח כז). וקודם התספורת יאמר (לשון חכמים כ"ח נח):
 לְשֵׁם יְיָ יְחִיד קְדֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ (יֵאָדָר וְנֵהִי) בְּדַחֲלִילוֹ וּרְחִימוֹ
 (יֵאָדָר וְנֵהִי) וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ (אֵימָה וְיֵהִי) לְיִתְחַדָּא שֵׁם אוֹת יו"ד
 וְאוֹת ה"א (או"א) בְּאוֹת וְא"ו אוֹת ה"א (ו"ו) בְּיִתְחַדָּא שְׁלִים (יֵהִי)
 בְּשֵׁם בְּלִי שְׂרָאֵל, (לְאַקְמָא שְׂכִינְתָּהּ מַעְפָּרָא וְלַעֲלוֹי שְׂכִינְתָּהּ
 עֲגִינוֹ). הֲרִינִי מוֹכֵן וּמִזְמֵן הַיּוֹם הַזֶּה, שֶׁהוּא עֶרֶב חֹג [הַפֶּסַח] לְגִלְחָה
 וּלְהַעֲבִיר שְׁעָרוֹת רֹאשִׁי [בְּתַעַר שְׂמִסְפָּרוֹ עוֹלָה בְּמִסְפֵּר מִצְוֹת
 וְגַם עוֹלָה מִסְפֵּר הַתַּעַר בְּמִסְפֵּר אוֹתִיּוֹת שֵׁם אֱדֹנָי בְּמִלּוֹאֵם אֱלֹהֵי
 דִּלְתָּ נָח יוֹד], וְהֲרִינִי מְכֻוֵּן לְהַעֲבִיר דִּינִים הַקָּשִׁים, וְהֲרִינִי מְכֻוֵּן
 לְקַיֵּם שְׁתֵּי מִצְוֹת בְּפֶאֱת הָרֹאשׁ, פֶּאֱת אַחַת מִצֵּד יָמִין וּפֶאֱת אַחַת
 מִצֵּד שְׂמָאל. וְאַל שְׂדֵי יִהְיֶה בְּעֶזְרְתִּי תְּמִיד. וְהֲרִינִי מְכֻיֵּן עֲצָמֵי
 לְהַיּוֹת מְדוּר וְכִסֵּא אֵל אָדָם הַקְדוֹשׁ, בְּפֶתוֹב; וַיְבָרָא אֱלֹהִים אֶת־
 הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, וְנֹאמַר; כִּי בְּצִלְם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם; וְנֹאמַר;
 וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בָּךְ אֶתְפָּאֵר: וַיְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֹאמַר; אֱלֹהֵינוּ וְנֹאמַר; שְׂתַּהֲיֶה חֲשׁוּבָה
 וּמְקַבֵּלֶת וְרַצוּיָה לְפָנֶיךָ מִצְוָה זוֹ שְׁאֵנִי מְקַיֵּם עִתָּהּ בְּאֱלוֹי בְּוִנְתִּי
 בְּכָל־הַפְּנוּת הָרְאוּיֹת לְכוֹן בְּמִצְוָה זוֹ. וְתַעֲשֶׂה מִצְוָה זוֹ פְּרִי
 לְמַעַלְהָ בְּמִקּוֹם הָרְאוּי פְּרִצוֹנָהּ:

❖ כוונות הטבילה ❖

מעין הכוונות: אחר חצות ילך לטבול לקדושת הרגל, ויטבול ג' טבילות, אחת להעביר הטומאה, ואחת לפשוט לבושי חול, ואחת לקבל קדושת הרגל (קטור הכוונות לזמח"ל, עמ' פט). ויכוין לקבל שופע משם ע"ב קס"א גימ' רג"ל (מועד לכל חי כ, ד).

❖ מיד אחר חצות ילך לטבול במקוה לקבל עליו קדושת הרגל:

שם קנ"א

קודם הטבילה יכוין **מקוה גימ' אלה יה יה יה**. ויכוין להמשיך במקוה זה את הנחל העליון והוא שמות עסמ"ב קס"א קנ"א קמ"ג, שד' יודין שבפשוטיהם ובשם י"ה הנוסף להם עולה נ"ל, ועם כללות ח' יודין הרי **נל"ל**:

שם ע"ב | שם ס"ג | שם מ"ה | שם ב"ן
יה יה יה יה | יה יה יה יה | יה יה יה יה | יה יה יה יה
 שם קס"א | שם קנ"א | שם קמ"ג | שם ונוסף
אלה יה יה יה | אלה יה יה יה | אלה יה יה יה | יה
 [ובשבת יכוין: **לכבוד שבת קודש**. ואח"כ יכוין:]

בטבילה הראשונה: לטהר גופו מכל טומאה

שם קנ"א גימ' כעס ומקוה

בטבילה השנייה: לתיקון הכעס ע"י **אלה יה יה יה**

שם קנ"א גימ' מקוה

בטבילה השלישית: להפשיט בגדי החול מהנפש ע"י **אלה יה יה יה**

ושם קס"א

שם ע"ב

בטבילה הרביעית: לקבל הארת יו"ט ע"י **יה יה יה יה** **אלה יה יה יה** גימ' רגל.

ובשבת יטבול פעם נוספת ויכוין לקבל תוספת קדושת השבת ע"י שמות:

ושם

שם קנ"א

אלה יה יה יה | יה יה יה שמות היוצאים מהם:

יהו"ה | יהו"ה | מזמ"ץ | יה אדנ"י | אל | מזמ"ץ | אלה"ם

❖ ובערב שבת בעלותו מן הטבילה יאמר:

**אִם-תָּשִׁיב מִשְׁפַּת רִגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בַּיּוֹם קִדְשִׁי וְקִרְאתָ לְשִׁפְתִּי
 עֲנֵג לְקִדּוֹשׁ יְהוָה (ואדני) מְכַבֵּד וּכְפֹדֶתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְצֹא
 חֲפָצֶךָ וְדַבֵּר דְּבָר: אֲזַי תִּתְעַנֵּג עַל-יְהוָה (ואדני) וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל-בִּמְתִּי
 אֶרֶץ וְהֶאֱכִלְתִּיךָ נַחֲלֵת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה (ואדני) דִּבֶּר:**

❁ אפיית מצת מצוה ❁

מעין ההלכות: א. מדקדקים להתפלל מנחה קודם עשיית המצות (נכ"י תנח כ, כה"ח טס ס"ק ד).

ב. ירחיק ידיו קודם שאיבת מים שלטו, ובשאיבתם יאמר 'לשם מצת מצוה' (מועד ללכ ח"ג, מב, כ"א ט טו). וטוב שיחמיר לשאוב בבין השמשות, ויקפיד שלא תזרח עליהם השמש.

מעין הכוונות: א. הרא"ש ז"ל היה משתדל בעשיית מצת מצוה בכבודו ובעצמו, וכן ראוי לכל אדם לעשות. ואמר רבינו האר"י ז"ל המטריח עצמו במצת מצוה עד שמזיע יועיל לתיקון קרי. והלש אחר איסור חמץ יאמר בתחלת הלישה "כל פירורין שיפלו בשעת לישה ועריכה וכן בצק הנרבק בכלים יהיו הפקר כעפרא דארעא". והמנהג להצניע הלולבין להסיק בהם התנור לאפית מצת מצוה. והנה מצות מצוה זו מצוה מן המובחר ללוש ולאפות אותה בערב פסח אחר שבע ומחצה (נכ"י ט אות כז).

ב. ואחר כך ילך לעשות השמורים [מצות], וצריך להתחמם [להזיע] בעשייתן, וזה תיקון גדול לפגם הוצאת שז"ל. ובעשייתן, יכוין לכלול השכינה בחג"ת, כי הג' מצות סודם כך, ולכלול בהם השכינה - באמירת ההל"ל שעולה אדנ"י, וזה תוספת הארה לשכינה לצורך הלילה. ועוד יכוין לשמור המצות מהחומץ - שמהחמץ יחזור מצה. ובמצה יתחבר ו' אחת ותיעשה מצוה, הרי מצוה מצוה. ויכוין, שמצה מצוה עולה עו"ר, ושיחזרו כתנות עור לכתנות אור. ואו"ר עולה אל"ף למ"ד אהי"ה, וא"ל הוא ייא"י דאהי"ה. ועוד יכוין באמירת הלל, שמחלל - יחזור הלל (קוטר הכוונות לנחמ"ל, עמ' פט).

❁ סגולה נפלאה ❁

מעין הכוונות: סגולה נפלאה לקרות אותה בערב פסח, העתקה מכתבי הקודש של המקובל רבנו שמשון מגיד מאוסטרופליא ז"ל הי"ד, סוד גדול ונורא. ונהגו חסידים ואנשי מעשה לקרוא בערב פסח אגרת קודש זו, והבאנו בשלימות ובהגהה מדוקדקת עפ"י כת"י ודפוסים ראשונים. וכתוב שם שכל מי שמעיין בסוד הנפלא והנורא הזה על מכונו אפילו פעם אחת בשנה וביותר בערב פסח, מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ושום אדם לא ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במותימו ידרוך, ובכל אשר יצליח, ובכל עסקיו ירויח, עד ביאת הגואל אמן סלה. וזאת השאלה אשר נשאל מרבינו שמשון ז"ל, וזאת התשובה אשר השיב:

שְׁלוֹם לְרַבְּנֵי אֶרֶץ, גִּדְרֵי גֵדֵר וְעוֹמְדִים בְּפֶרֶץ, יִצְיָלִם ה' מִפְּלִיּוֹן וְחֶרֶץ, בְּלִם קוֹדְשִׁים אֲשֶׁר הִמָּה בְּאֶרֶץ, בְּלִיחַד לְפִנּוּם חֲרָפָה מִקְשָׁה וּמִתְרִי. אֲמֵן סֵלָה. בְּתַכְלִית הָעֵנָן מִה שֶׁכֶּתֶב הָאֵרֶץ ז"ל בְּקִנְטָרִם שְׁלוֹ הַנִּקְרָא פְּלֹאֲתֵ רְבוֹת.

בְּשַׁעֲרֵ הַנִּקְרָא יִצְיָאֵת מִצְרַיִם, פֶּקֶד ג' (דף מב ע"ב) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

הִנֵּה כְּבֹר הַשְּׂמֵעֵתִי שֶׁפָּרְעָה נִלְקָה עֲשֵׂר מִפְּוֹת בְּמִצְרַיִם בְּאֵלֹו שְׁלִשָּׁה אֲלָפִים וּמֵאֹתִים וּשְׂמוֹנִים מֵלָאכִי חֲבֵלָה הַמְּמַנִּים הַמְּסַבִּיִם בְּשִׁלְשָׁה רִקְיָעִים שֶׁל טְמָאָה. אֶחָד נִקְרָא שְׂרַע, וְאֶחָד

נִקְרָא תַמּוּר, וְאַחַד נִקְרָא בִישָׁא. וְעַלֵּיהֶם הַשֵּׁר הַנִּקְרָא דִלְמָקֻט, וְעַלֵּיהֶם וְעַל כָּלֶם הַשֵּׁר הַנִּקְרָא תִקָּא. בְּרֹאשִׁית חֶסֶר מִן הַשְּׁלִישִׁי עֶשְׂרֶה, וְחֶסֶר מִן הָרְבִיעִי שְׁשָׁה, וְחֶסֶר מִן הַתְּשִׁיעִי שְׁשָׁה בִפְתּוֹב; וְהִנֵּה מִה־שָּׁלְקוֹ הַמִּצָּרִים בְּמִצָּרִים עֶשְׂרֵה מִבּוֹת וְעַל הַיָּם לְקוֹ חֲמִשִּׁים מִבּוֹת, הַשֵּׁם שָׁמוּ שָׁבוּ אַחֲזוּ דָוִד בְּוִישִׁי, וְהַשֵּׁם אָמַר וְהִכָּה. וּמִצַּד הַשֵּׁם תִּקַּל לְקוֹ בְּמִצָּרִים אַרְבָּעִים מִבּוֹת, וְעַל הַיָּם לְקוֹ מֵאֲתִים מִבּוֹת, וְהַשֵּׁם אָמַר וְהִכָּה. וּמִצַּד הַשֵּׁם אִשְׁלַח לְקוֹ הַמִּצָּרִים בְּמִצָּרִים חֲמִשִּׁים מִבּוֹת וְעַל הַיָּם לְקוֹ מֵאֲתִים וְחֲמִשִּׁים מִבּוֹת. וּבְמִה־שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא מִכָּה, בּוֹ מִרְפָּא הַגָּלוּת. מִה־פִּשְׁעוֹ וּמִה חֲטָאוֹ, וּמִה הַמַּעַל אֲשֶׁר מַעַלּוֹ אֲבוֹתֵינוּ, לִהְיוֹת בְּכוֹר הַבְּרִזָּל הַזֶּה, עַד שֶׁנֶּאֱלָם בְּשִׁמּוֹת אֵלֹי דְעֵב צָדָא כְּשֹׁמֵב. עַד כָּאֵן לְשׁוֹן הָאָרִ"י ז"ל:

וְהִנֵּה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה פְּלָאִים הֵם, סְתוּמִים וְחֲתוּמִים סוּגֵר וְאֵין פּוֹרֵשׁ אוֹתָם. וּבִכְבַּר שְׁאֵלוֹנִי גְדוּלִי יִשְׂרָאֵל לְבָאֵר לָהֶם דְּבָרֵי הָאָרִ"י ז"ל וְלֹא הִגֵּדְתִּי. וּמִגְדֹּל אֶהְבֵּתוֹ דְּמִר אֲנִלָּה רַזִּי זֶה שְׁנִתְגַּלָּה לִי בַחֲלוּם בְּחִזְיוֹן לִילָה, וְעַכְשִׁיו אֲנִלָּה הַדְּבָר בְּרָמֶז לִפְנֵי כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ:

וְזֹאת הַעֲנִינָּה, מִה־שֶּׁכָּתַב הָאָרִ"י ז"ל, שֶׁפִּרְעָה נִלְקָה בְּמִצָּרִים עֶשְׂרֵה מִבּוֹת וְכוּ', בּוֹנֵתוֹ כִּד; כִּי אָמְרוּ בַעֲלֵי קַבְלָה מַעֲשִׂית, שִׁישׁ שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתִים וּשְׁמֹנִים מֵלָאכִי חֲבָלָה, הַמְּמַנִּים לְהַבּוֹת אֶת הַרְשָׁעִים וְלַהַעֲנִישָׁם בְּגִיהֶנָּם וּלְטַהֲרֵם מִעֲוֹנוֹתֵיהֶם. וְעַל זֶה נֶאֱמַר; וְלַהַבּוֹת בְּאֶגְרֹף רָשָׁע, כִּי אֶגְרֹף רָמֶז ג' אֲלָפִים ר"פ. וְעַל יָדָם נִלְקָו גַּם הַמִּצָּרִים. וְאוֹמַר אֲנִי הַבּוֹתֵב שְׁאֵהוּ סוּד נִפְלָא כְּאֲשֶׁר הוּא נִכְתֵּב בְּמִנְיָן וּבְמִסְפָּר דָּם, צְפֻרְדֵּעַ, כְּנָם, עָרֵב, דְּבָר, שְׁחִין, בָּרַד,

אַרְבָּה, חֲשֹׁף, מִבַּת בְּכָרוֹת: (ר"ת גימ' אשר)

אלו עֲשֹׂר מִכּוֹת כְּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי אוֹת בְּאוֹת, עוֹלָיִם שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים
ומֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלָאֲכִי חֲבֵלָה מִמֶּשׁ מִכֵּן אוֹתִיּוֹת דִּדִּין
כְּאוֹתִיּוֹת דִּדִּין, רָמַז עַל אֵלֹה שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים ומֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים
מֵלָאֲכִי חֲבֵלָה, וְהוּא פָּשֻׁט נִפְלָא, עֵין לֹא רָאֲתָה:

וְהִנֵּה הִחְשָׁבוֹן מִכֵּן כְּאֲשֶׁר נִכְתַּב בְּנֶם חֶסֶד יו"ד, גַּם עֶרֶב חֶסֶד וְא"ו,
גַּם חֶשֶׁד חֶסֶד וְא"ו, וְאֵז הִחְשָׁבוֹן מִכֵּן מִמֶּשׁ לֹא פָּחוּת וְלֹא יוֹתֵר מִן
שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים ומֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלָאֲכִי חֲבֵלָה. וְהִינוּ מֵה־
שְׁאֵמֹר הָאֶר"י ז"ל כִּכְתוּב, פְּרוּשׁ; כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה בְּפֶרֶשֶׁת וְאָרָא,
וְלֹא כְּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּסוֹדֵינֵרִים, כִּי שֵׁם נִכְתַּב מְלֵא, אֲלֵא צָרִיד לֵהוֹיֹת
חֶסֶד כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּסִפְר תּוֹרָה. הִנֵּם דְּרַבִּי יְהוּדָה לֹא כָּתַב בְּלֶם רַק
רֵאשִׁי תְּבוּת דְּצ"ה, עַד"ש, בְּאֶח"ב, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הָרֵב יִצְחָק
אֲבֵרְבָּנָל ז"ל, וְכְמוֹ שֶׁכָּתְּבוּ לְעִיל:

וְהִינוּ מֵה־שֶׁכָּתַב הָאֶר"י ז"ל בְּרֵאשִׁית חֶסֶד מִן הַשְּׁלִישִׁי עֲשָׂרָה,
פְּרוּשׁ; מִמִּכָּה שְׁלִישִׁית שֶׁהִיא בְּנֶם חֶסֶד יו"ד. וְחֶסֶד מִן הָרְבִיעִי
שֶׁשָּׁה, פְּרוּשׁ; שֶׁהִיא מִמִּכָּת עֶרֶב שֶׁהִיא מִכָּה רְבִיעִית חֶסֶד וְא"ו.
וְחֶסֶד מִן הַתְּשִׁיעִי שֶׁשָּׁה, שֶׁהִיא מִכָּת חֶשֶׁד גַּם כֵּן חֶסֶד וְא"ו. וּמֵה־
שְׁאֵמֹר כִּכְתוּב, רוֹצֵה לִזְמֹר שֶׁכֵּן כָּתוּב בְּסִפְר תּוֹרָה חֶסֶד, בְּנִזְכָּר לְעִיל:

וְזֶהוּ סוֹד אֵלֹה עֲשֹׂר מִכּוֹת שֶׁהִבִּיא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא בְּמִצְרַיִם,
מִכֵּן מִמֶּשׁ שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים ומֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלָאֲכִי חֲבֵלָה. סוֹד
אֵלֹה שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים ומֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלָאֲכִי חֲבֵלָה הַמְּמַנִּים
בְּאֵלֹה שְׁלֹשָׁה רִקְיעִים. אֶחָד נִקְרָא שְׁרַע, וְאֶחָד נִקְרָא תַּמּוּר, וְאֶחָד
נִקְרָא בִישׁוּאָה, גַּם בְּזֶה יֵשׁ סוֹד גָּדוֹל וְנִפְלָא, דְּהִינוּ אֵלֹה הַשְּׁלֹשָׁה
אֲלָפִים ומֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מִחֲנוּת שֶׁהִכּוּ אֶת פְּרַעְיָה וְאֶת הַמִּצְרַיִם

במצרים באמור שפמנים באלו השלשה רקיעים של טמאה, ואמר לנו הפתוב סוד נפלא ונורא, ותקן המגיד במה שאמר, אלו עשר מפות שהביא שבאלו השלש תבות נרמזים השלשה רקיעים של טמאה, ושלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, שהפכו את פרעה ואת המצרים במצרים כמנין עשר מפות. והינו עשר הם אותיות שרע, מפות הם אותיות תמוך, שהביא הם אותיות בישוא, רמז לאלו השלשה רקיעים של טמאה, שבהם יש מנים כמנין שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה ממש, כמנין עשר מפות הם צפרדע וכו', והם שהפכו את פרעה, ואת המצרים במצרים, כי מלאכי חבלה הללו מנים להפכות את הרשעים לטהרם מעונותיהם באמור:

ומה שכתב האר"י ז"ל ועליהם השר דלפקט, כונתו הוא ששם זה, שרשו יוצא ממלת המצרים והינו שהשלשה רקיעים הם, עשר מפות שהביא וכפרוש הנאון. ונמשך על המצרים שהוא שם דלפקט באותיות הקודמות לאותיות המצרים, והמ"ם אחרונה היא מ"ם הרבוי ואינה מן השרש. ורמז לזה המגיד במאמר אלו עשר מפות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, כלומר האותיות שהם קודמות על אותיות המצרים, והבו, כך קבלתי זה הטוב יכפר:

ומה שכתב האר"י ז"ל ועליהם ועל כלם השר הנקרא תקא, כונתו כי ראשי תבות של אלו עשר מפות דצ"ך עד"ש באו"ב עולה תקא כמנין השר ממש, וכמנין אשר, וזהו סוד כונת הפתוב בסדר בא; ולמען תספר באזני בנך ובן-בנך את אשר התעללתי

במצרים, ופסוקים אחרים פיוצא בהם אלה, שמזרים לסוד אשר
במנין ראשי תבות של עשר מפות כמו שבארנו, ויש לנו בזה
הרבה סודות נפלאים, וכבוד אלהים הסתר דבר:

ומה שכתב רבנו האר"י ז"ל, השם שמו שבו אחז דוד בן-ישי,
והשם אמר והכה במצרים עשר מפות, ועל הים לקו חמשים
מפות. והשם תקל אמר והכה אותם במצרים ארבעים מפות, ועל
הים לקו מאתים מפות, והשם אשזה אמר והכה במצרים חמשים
מפות, ועל הים לקו מאתים וחמשים מפות, בונתו לסוד נפלא
ונורא, ורמז פלוגתא דרבי יוסי הגלילי ורבי אליעזר ורבי עקיבא
המזכר בהגדה: רבי יוסי הגלילי אומר מנין, ורבי אליעזר אומר
מנין, ורבי עקיבא אומר מנין וכו'. וזהו שכתב האר"י ז"ל והשם
שמו אמר והכה במצרים עשר מפות ועל הים לקו חמשים מפות,
רמז לרבי יוסי הגלילי, כי חשבנא דדיו כחשבנא דדיו, רבי יוסי
הגלילי בגימטריא שמו. ומה שכתב שבו אחז דוד בן-ישי רמז גם
כן, דוד בן ישי גימטריא שם שמו, שבאותו השם דוקא בא דוד בן-
ישי. ורמז גם כן מה שכתב בסודי רזא, שרבי יוסי הגלילי ניצוץ
דוד בן-ישי, וזה השם הבה אותם. ומה שכתב רבנו ומצד השם
תקל לקו המצרים במצרים ארבעים מפות ועל הים לקו מאתים
מפות, רמז לסוד רבי אליעזר בגימטריא תקל. והינו רבי אליעזר
אומר; דוקא שהוא שם תקל לקו המצרים במצרים ארבעים
מפות ועל הים לקו מאתים מפות. ומה שכתב ומצד השם אשזה
לקו המצרים במצרים חמשים מפות ועל הים לקו מאתים
וחמשים מפות, רמז לסוד רבי עקיבא שהוא בגימטריא אשזה.

שהשם הזה אמר והפה במצרים חמשים מפות ועל הים מאתים וחמשים מפות. הרי מרמזים אלו שלשה שמות שמו תקל אשזה באלו השלשה תנאים, רבי יוסי הגלילי בגימטריא שמו. רבי אליעזר בגימטריא תקל, רבי עקיבא בגימטריא אשזה. והוא סוד נפלא ונורא, רזא דרזיו, סתרא דסתרינו, הינו באשר כתבתי למעלת כבוד תורתו:

ומה שכתב רבנו האר"י ז"ל במה שהקדוש ברוך הוא מפה בו מרפא הגלות, מה פשעו ומה חטאו אבותינו וכו'. כונתו, באלו עשר מפות שהם דרך עדש באחב נרמזים באלו אותיות סוד וטעם ירידת אבותינו למצרים, כמו שכתבתי למעלת כבוד תורתו. והנה באלו המפות הנה אותם, ורפא אותנו הקדוש ברוך הוא. והפה בהם מפה רפה אצבע אלהים היא, ומן המפה עצמה באה רפואה לישראל שנאלם הקדוש ברוך הוא, וכמו שכתבתי. ומה שכתב מה פשעו וכו', רוצה לומר באלו המפות נרמז החטא של אבותינו שגרים ירידת מצרים, ויש לנו סוד נפלא ונורא לתרץ קשיא זו מה שהקשה מעלת כבוד תורתו עלי, אבל גם זה ניחא באשר כתבתי למעלתו, נפלאים מתורתו הקדושה והטהורה:

ומה שכתב האר"י ז"ל שהקדוש ברוך הוא גאל אותנו בשמות אלו דעב דא כשחב, כונתו כי אותיות ראשונות של דרך עדש באחב הם דעב, ואותיות שניות הם דא, ואותיות אחרונות הם כשחב. ונרמזים באלו השלשה שמות הרפואה שרפא הקדוש ברוך הוא לישראל שנאל אותנו בהם. הרי באותן המפות שהכו בהם המצרים, נרמזים הגאלה והרפואה לישראל. ויהא רעוא

לפני הקדוש ברוך הוא שיִרְאֵנוּ בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ,
עם המלאכים השכינים לְנֶאֱלָה. וְיָקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב; בְּיָמֵי
צֵאתָהּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת: אֲמֵן נִצַּח סֵלָה וְעַד:

❁ מ"ב מסעות ❁

מעין הכוונות: אלו הם סדר המ"ב מסעות שנסעו בני ישראל מיציאתם ממצרים עד ערבות
מואב. וכתבו המקובלים ז"ל שכל כך הוא מסוגל קריאת המסעות האלו, שאם קורא אותם
האדם אות באות תיבה בתיבה בזמן המגיפה, בר מינן, מידי יום ביומו בהתמדה, מובטח הוא
שיהא נשמר וניצור מדבר וממגיפה, ולא ישלֹט בו שום פגע רע (ואמה לעינק נינו, קנג ע"א).

א רַעְמָסִס. ב סְכוּת. ג אֲתֵם. ד פִּי הַחִירָת. ה מְרָה. ו אֵילִמָּה.
ז יָם סוּף. ח מְדָבֵר סִינַי. ט דְּפָקָה. יא אֱלוֹשׁ. יב רְפִידֵם. יג מְדָבֵר סִינַי.
יד קְבֵרַת הַתְּאֵוֹה. יו חֲצֵרַת. יז רְתֵמָה. יח רְמֹן פָּרִי. יט לְבָנָה. כ רְסֵה.
כא קְהֵלְתָּהּ. כב הָר שְׁפָרַי. כג חֲרָדָה. כד מְקַלְתָּ. כה תַּחַת. כו תְּרָה.
כז מִתְקָה. כח חֲשִׁמְנָה. כט מִסְרוֹת. ל אֲבִי יַעֲקֹב. לא חֹר הַגִּדְדִי. לב יִטְבְּתָהּ.
לג עֲבֵרְנָה. לד עֲצִין גָּבֵר. לה קְדֹשׁ. לו הָר הָרֵם. לז צִלְמָנָה. לח פּוֹנֵן.
לח אֲבֵת. לט עֵי הַעֲבָרִים. לו דִּיבֵן גִּדִּי. לו עֵלְמֹן דְּבִלְתִּימָה. מא הָרִי
הַעֲבָרִים. מב עֲרֵבַת מוֹאָבִי:

כִּד נָטְלוּ יִשְׂרָאֵל מִרַעְמָסִס* (אנא). לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוּ לְסְכוּת אוֹ
לְקַהֲלָתָהּ אוֹ לְמִסְרוֹת, וּפָקִיד מְדָבְרָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוּ לְסְכוּתֵי
(בכח). מִסְכוּת לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוּ לְאֲתֵם אוֹ לְחֲצֵרַת אוֹ לְתֵרַח אוֹ
לְעֲצִין גָּבֵר, וּפָקִיד מְדָבְרָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוּ לְאֲתֵם* (גדולת). מֵאֲתֵם
לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוּ לְפִי הַחִירָת אוֹ לְרְמֹן פָּרִי אוֹ לְעֵבֶרְנָה אוֹ לְהָרִי
הַעֲבָרִים, וּפָקִיד מְדָבְרָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוּ לְפִי הַחִירָת* (ימינך). מִפִּי
הַחִירָת לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוּ לְמָרָה אוֹ לְתַחַת אוֹ לְעֵרֵבַת מוֹאָב,
וּפָקִיד מְדָבְרָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוּ לְמָרָה* (תתיר). מִמָּרָה לֹא יָדְעוּ אִי

יִנְטָלוֹן לְאִילָם אוֹ לְמִקְהֶלֶת אוֹ לְעֶלְמֹן וּבִלְתִּימָה, וּפָקִיד מִדְּבָרָנָא
דְּעַמִּיָּה דִּינְטָלוֹן לְאִילָם^א (צוּרָה):

מֵאִילָם לֹא יֵדְעוּן אִי יִנְטָלוֹן לִים סוּף אוֹ לְחַשְׁמָנָה אוֹ לְפוּנָן אוֹ לְעֵי
הַעֲבָרִים, וּפָקִיד מִדְּבָרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְטָלוֹן לִים סוּף^ב (קֶבֶל). מֵיָם סוּף
לֹא יֵדְעוּ אִי יִנְטָלוֹן לְמִדְּבָר סִין אוֹ לְחֶרֶדָה, וּפָקִיד מִדְּבָרָנָא דְּעַמִּיָּה
דִּינְטָלוֹן לְמִדְּבָר סִין^ג (רֶחֶל). מִמִּדְּבָר סִין לֹא יֵדְעוּ אִי יִנְטָלוֹן לְדַפְקָה
אוֹ לְיִטְבָּתָה, וּפָקִיד מִדְּבָרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְטָלוֹן לְדַפְקָה^ד (עֶמֶךְ).
מִדַּפְקָה לֹא יֵדְעוּן אִי יִנְטָלוֹן לְאֵלוֹשׁ אוֹ לְרֶסֶה אוֹ לְאֵבֶת, וּפָקִיד
מִדְּבָרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְטָלוֹן לְאֵלוֹשׁ^ה (שִׁבְנָה). מֵאֵלוֹשׁ לֹא יֵדְעוּן אִי
יִנְטָלוֹן לְרַפִּידִם אוֹ לְהַר שָׁפָר אוֹ לְבִנֵּי יַעֲקֹן, וּפָקִיד מִדְּבָרָנָא
דְּעַמִּיָּה דִּינְטָלוֹן לְרַפִּידִם^ו (טַהֲרָה). מִרַפִּידִם לֹא יֵדְעוּ אִי יִנְטָלוֹן
לְמִדְּבָר סִינִי אוֹ לְקִבְרַת הַתְּאֹזָה אוֹ לְחֶרֶד הַגְּדָד, וּפָקִיד מִדְּבָרָנָא
דְּעַמִּיָּה דִּינְטָלוֹן לְמִדְּבָר סִינִי^ז (נֹדָא):

מִמִּדְּבָר סִינִי לֹא יֵדְעוּ אִי יִנְטָלוֹן לְקִבְרַת הַתְּאֹזָה אוֹ לְחֶרֶד הַגְּדָד,
וּפָקִיד מִדְּבָרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְטָלוֹן לְקִבְרַת הַתְּאֹזָה^ח (אֵבֶת): מִקִּבְרַת
הַתְּאֹזָה לֹא יֵדְעוּ אִי יִנְטָלוֹן לְחֶצֶרֶת אוֹ לְתֶרֶח אוֹ לְעֶצִין גָּבֶר, וּפָקִיד
מִדְּבָרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְטָלוֹן לְחֶצֶרֶת^ט (גִּבְרָה). מִחֶצֶרֶת נְטָלוּ לְרֶתְמָה
מִרֶתְמָה לֹא יֵדְעוּ אִי יִנְטָלוֹן לְרֶמֶן פֶּרֶץ אוֹ לְעֶבְרָנָה אוֹ לְהַרִי
הַעֲבָרִים, וּפָקִיד מִדְּבָרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְטָלוֹן לְרֶמֶן פֶּרֶץ^י (חֶדֶד). מִרֶמֶן
פֶּרֶץ נְטָלוּ לְלִבְנָה^י (כִּבְבָּת). מִלִּבְנָה לֹא יֵדְעוּ אִי יִנְטָלוֹן לְרֶסֶה אוֹ
לְאֵבֶת, וּפָקִיד מִדְּבָרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְטָלוֹן לְרֶסֶה^י (שִׁמְרָם):

מִרֶסֶה לֹא יֵדְעוּ אִי יִנְטָלוֹן לְקַהֲלָתָה אוֹ לְמִסְרוֹת, וּפָקִיד מִדְּבָרָנָא
דְּעַמִּיָּה דִּינְטָלוֹן לְקַהֲלָתָה^י (כִּרְסָם). מִקַּהֲלָתָה לֹא יֵדְעוּ אִי יִנְטָלוֹן לְהַר
שָׁפָר אוֹ לְבִנֵּי יַעֲקֹן, וּפָקִיד מִדְּבָרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְטָלוֹן לְהַר שָׁפָר^י

(טהרם) • מהר שְׁפָר נָטְלוּ לְחַרְדָּה (רחמי) • וּמַחְרָדָה לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוּן
לְמִקְהֶלֶת אוֹ לְעֶלְמָן דְּבִלְתִּימָה, וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוּן
לְמִקְהֶלֶת^א (צדקתך) • מִמִּקְהֶלֶת לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוּן לְתַחַת אוֹ לְעֶרְבַת
מוֹאָב, וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוּן לְתַחַת^ב (תמיד) • מִתַּחַת לֹא
יָדְעוּ אִי יִנְטְלוּן לְתַרַח אוֹ לְעֶצִין גָּבֵר, וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיָּה
דִּינְטְלוּן לְתַרַח^ג (גמלם) •

מִתַּרַח נָטְלוּ לְמִתְקָה^ד (חסיון) • מִמִּתְקָה לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוּן לְחֶשְׁמִנָה
אוֹ לְפוֹנָן אוֹ לְעֵי הָעֲבָרִים, וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוּן
לְחֶשְׁמִנָה^ה (קדוש) • מִחֶשְׁמִנָה נָטְלוּ לְמִסְרוֹת^ו (ברוב) • מִמִּסְרוֹת נָטְלוּ
לְבִנֵי יַעֲקֹב^ז (טובך) • מִבְּנֵי יַעֲקֹב נָטְלוּ לְחֹר הַגְּדָגָד^ח (נהל) • מִחֹר הַגְּדָגָד
נָטְלוּ לְיִטְבַּתָּה^ט (עדתך) •

מִיִּטְבַּתָּה לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוּן לְעֶבְרָנָה אוֹ לְהָרֵי הָעֲבָרִים, וּפְקִיד
מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוּן לְעֶבְרָנָה^י (יחיד) • מִעֶבְרָנָה נָטְלוּ לְעֶצִין גָּבֵר^י
(גאה) • מִעֶצִין גָּבֵר נָטְלוּ לְקָדְשִׁל^י (לעמדך) • מִקָּדְשִׁל נָטְלוּ לְחֹר הָהָרִים^י (פנה) •
מִחֹר הָהָר נָטְלוּ לְצִלְמָנָה^י (זוכרי) • מִצִּלְמָנָה לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוּן לְפוֹנָן
אוֹ לְעֵי הָעֲבָרִים, וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוּן לְפוֹנָן^י (קדושתך) •

מִפוֹנָן נָטְלוּ לְאַבְתָּל^י (שועתנו) • מֵאַבְתָּל נָטְלוּ לְעֵי הָעֲבָרִים^י (קבל) • מֵעֵי
הָעֲבָרִים נָטְלוּ לְדִיבֹן גָּד^י (ושמע) • מִדִּיבֹן גָּד נָטְלוּ לְעֶלְמָן דְּבִלְתִּימָה^י
(צעקתנו) • מֵעֶלְמָן דְּבִלְתִּימָה נָטְלוּ לְהָרֵי הָעֲבָרִים^י (יודע) • וּמִהָרֵי
הָעֲבָרִים נָטְלוּ לְעֶרְבַת מוֹאָבִי^י (תעלומות) •

בְּרוּךְ, יֵשׁ כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתֵּהָא חֲשׂוֹבָה וּמִקְבֵּלָה וְרִצּוֹנָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת הַמַּ"ב מִסְעוֹת שֶׁקִּרְאוּנוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁהֵם מְכוּוֹנִים בְּנֶגֶד שֵׁם מַ"ב, כָּאֵלּוּ כוּנָּה בְּכָל־הַפְּגוּזוֹת הָרְאוּיוֹת לְכוּן. וַיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ, וַיְגִדְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ, וַיִּתְמַתְקוּ הַדִּינִים וַתַּעֲצֹר הַמִּשְׁחִית לְבַל יָבֹא אֶל בְּתִינוּ לְנֶגֶף. וַתַּצִּילֵנוּ וּלְבַל עֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם מִן הַדָּבָר וְהַמִּגְפָּה וּמַחֲלֵי הַמִּתְדַּבֵּק וְעַפּוֹשׁ הָאוֹיֵר, וּמִכָּל־חֲלִי וּמִחֲלָה, וּמִכָּל־מִקְרִים רָעִים. וּשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עַמּוֹךְ. וְלִמְעַן זְכוּת שְׁבָעָה עֶבְרִיָּה הַקְּדוּשִׁים; אֲבָרָהֶם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מִשָּׁה, אֲהֵרֹן, יוֹסֵף וְדָוִד, הֵגִן וְהִסָּף עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים מַעֲמָה וְעַד עוֹלָם. וְתֵן לָנוּ חַיִּים אֲרָפִים, חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה. יְהִי לְרָצוֹן וְאִמְרֵי־פִי וְהִגִּידוּ לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְגֵאֵלֵינוּ:

סדר קרבן פסח *

❖ וזה הסדר שיש לומר ערב פסח אחר חצות (וכ"מ, תנח ס"ק י):

רְבוֹן הָעוֹלָמִים, אַתָּה צוֹיַתְנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֶדְךָ, וְאַחֲרָיו לְהַקְרִיב קָרְבַּן פֶּסַח בְּמוֹעֶדְךָ בַּיּוֹם הַזֶּה שֶׁהוּא אֲרֻבָּה עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ גִּיסָן אַחֲרֵי חֲצוֹת הַיּוֹם, וְלִהְיוֹת כְּהִנִּים בַּעֲבוּרְתָּם, וּלְוִיִּם בְּדוּכָנָם, וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִטֵּל הַתָּמִיד וְקָרְבַּן פֶּסַח, וְאִין לָנוּ לֹא כְהֵן בַּעֲבוּרְתוֹ וְלֹא לְוִי בְּדוּכָנוּ, וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ, וְאַתָּה אִמְרַתְּ וַנִּשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ: לְכוּ יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְהִי שִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ זֶה חֲשׂוֹב וּמִקְבֵּל וּמְרוֹצָה לְפָנֶיךָ כְּאֵילּוּ הַקְרַבְנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד וְקָרְבַּן פֶּסַח בְּמוֹעֶדְךָ וְעַמְדָנוּ עַל מַעֲמָדוֹ, וְדָבְרוּ הַלְוִיִּם בְּשִׁיר וּבְהַלֵּל. וְהִי וְנַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

❖ פרשת קרבן התמיד (במדבר כה, ח-ח):

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶת־אֶהֱרָאֵל יִזְרְעֵלִי וְאֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם אֶת־קֶרְבְּנִי לַחֲמִי לְאַשִּׁירֵיחַ נִיחַיִּי תִשְׁמְרוּ לִי לְהַקְרִיב
 לִי בְמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כִּבְשִׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנִים לַיּוֹם עֹלָה תְּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
 בַּבֹּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעִשְׂרִית הָאִיפָה
 סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן כִּתִּית רִבִּיעֵת הֵחָיו: עֹלֹת תְּמִיד הָעֹשִׂיהָ
 בָּהָר סִינִי לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רִבִּיעֵת הֵחָיו לַכֶּבֶשׂ
 הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּד נִסֹּךְ שֹׁכֵר לַיהוָה: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה:

❖ פרשת קרבן הפסח (שמות יב ח-ט):

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: הַחֹדֶשׁ
 הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֹדֶשִׁי הַשָּׁנָה:
 וַדְּבֹרוּ אֶל־כָּל־עַדַּת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בָּעֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם
 אִישׁ שֹׂה לְבֵית־אָבֶת שֹׂה לְבֵיתוֹ: וְאִם־יִמְעֹט הַבֵּית מִהֵיזֶה מִשָּׂה
 וְלִקַּח הוּא וּשְׁכֵנּוֹ הַקָּרֵב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִקְסַת נִפְשֹׁת אִישׁ לִפִּי אֲכָלוּ
 תִּכְסּוּ עַל־הַשֹּׂה: שֹׂה תְּמִים זָכָר בֶּן־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן־הַכִּבְשִׂים
 וּמִן־הָעִזִּים תִּקְחוּ: וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עֹד אַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם
 לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וּשְׁחָטוּ אוֹתוֹ כָּל קֹהֵל עַדַּת־יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֶרְבִים:
 וְלִקְחוּ מִן־הַדָּם וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל־הַמַּשְׁקוֹף עַל הַבְּתִיִּם
 אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אוֹתוֹ בָּהֶם: וְאֲכָלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בְּלִילָה הַזֶּה צֹלִי־אֵשׁ
 וּמִצּוֹת עַל־מֶרְרִים יֹאכְלֻהוּ: אֶל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ זָא וּבִשָּׁל מִבִּשָּׁל
 בָּמַיִם כִּי אִם־צֹלִי־אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־כַּרְעֵיו וְעַל־קֶרְבּוֹ: וְלֹא־תוֹתִירוּ

מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר וְהַנֶּתֶר מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ: וְכִכָּה תֹאכְלוּ
 אֹתוֹ מִתְנִיבֵכֶם חֲגָרִים נַעֲלִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם וּמִקְלָכֶם בְּיָדְכֶם וְאָכַלְתֶּם
 אֹתוֹ בַּחֲפֹזוֹן פֶּסַח הוּא לַיהוָה:

❖ וימשיך (שס, מו-ז):

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח כָּל-בֶּן-נֹכַח לֹא-
 יֹאכַל בּוֹ: וְכָל-עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵת-בֵּסֶף וּמִלֶּתָהּ אֹתוֹ אֹז יֹאכַל
 בּוֹ: תוֹשֵׁב וְשֹׁכֵר לֹא-יֹאכַל בּוֹ: בְּבֵית אֶחָד יֹאכַל לֹא-תוֹצִיא מִן-
 הַבֵּית מִן-הַבֶּשֶׂר חוּצָה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ בּוֹ: כָּל-עֶדֶת יִשְׂרָאֵל
 יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: וְכִי-יָגֹד אֶתְּךָ גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה הַמּוֹל לֹךְ כָּל-זָכָר
 וְאִזּוֹ יִקְרָב לַעֲשׂוֹת וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל-עָרֶל לֹא-יֹאכַל בּוֹ:
 תֹּרֶה אֶחָת יְהִי לְאֶזְרַח וְלֹגֵר הֵנָּה בְּתוֹכְכֶם: וַיַּעֲשׂוּ כָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן בֶּן עֶשְׂרִי:

❖ סדר עבודת קרבן פסח:

וּבָכֹן, כִּף הָיָה סֵדֶר עֲבוֹדַת קָרְבָן פֶּסַח בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ; בְּיוֹם אַרְבָּעָה
 עָשָׂר אַחֵר חֲצוֹת שׁוֹחֲטִים תָּמִיד שֶׁל בֵּין-הָעֶרְבִים
 וּמִקְטִירִים קִטְרֶת, וּמְטִיבִים הַנְּרוֹת שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים, וְאַחֲרֵי-כֵן
 מְבִיאִים מִן הַכֶּבֶשִׂים אוֹ מִן הָעִזִּים זָכָר בֶּן-שָׁנָה לְקָרְבָן פֶּסַח.
 הַפֶּסַח נִשְׁחַט בְּשֶׁלֶשׁ כֶּתוֹת. שְׁנָאֵמַר; וְשִׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קֹהֵל עֲדַת-
 יִשְׂרָאֵל. וְשׁוֹחֲטִים אוֹתוֹ בְּכָל-מָקוֹם בְּעֶזְרָה, וְשִׁחִטָה בְּשֶׁרָה
 בְּיִשְׂרָאֵל. נִכְנָסָה כֶּת רִאשׁוֹנָה עַד שֶׁתִּמְלֵא הָעֶזְרָה, וְנוֹעֲלִים
 וְלִתּוֹת הָעֶזְרָה וּמִתְחִילִים לִשְׁחַט פֶּסְחֵיהֶם, וְכָל-זָמַן שֶׁהֵם
 שׁוֹחֲטִין וּמִקְרִיבִים קוֹרְאִים הַלּוֹיִם אֶת הַחֵלֶל בְּשִׁיר, וַיִּשְׂרָאֵל
 עֹזְנִים רָאשֵׁי פָּרָקִים.

אם נִמְרֹו לְשִׁיר וְעָדִין לֹא הִשְׁלִימָה הַפֶּת לְהַקְרִיב, שׁוֹנִים אֶת הַהֶלֶל, וְאִם לֹא הִשְׁלִימוּ, מִשְׁלִישִׁים אֶת הַהֶלֶל, וּמַעֲזֹלִים לֹא שְׁלֹשׁוּ. עַל־כָּל־קִרְיָאָה וְקִרְיָאָה תִּזְקְעִים שְׁלֹשׁ תִּקְיָעוֹת בְּחֻצּוֹצְרוֹת, תִּקְיָעָה תְּרוּעָה וְתִקְיָעָה, וְהַפְּהָנִים עֹמְדִים שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת וּבִידֵיהֶם בְּזִיכִים שֶׁל כֶּסֶף וּבְזִיכִים שֶׁל זָהָב, שׁוֹרָה שְׁפֹלָה כֶּסֶף - כֶּסֶף, וְשׁוֹרָה שְׁפֹלָה זָהָב - זָהָב, וְלֹא הָיוּ מְעַרְבִּים, כְּדִי שֶׁיְהִי לָהֶם נוֹי. שָׁחַט הַשׁוֹחֵט וְקָבַל הַכֹּהֵן אֶת הַדָּם מִצֹּאֵר הַטֹּלָה בְּבִיזָה, וְנוֹתְנוֹ לְחִבְרוֹ שְׁבָרָאשׁ הַשׁוֹרָה, וְחִבְרוֹ לְחִבְרוֹ (כְּדִי שֶׁיִּתְעַסְקוּ רַבִּים בַּמִּצְוָה), עַד שֶׁמִּגִּיעַ הַדָּם אֵצֶל הַכֹּהֵן הַקָּרוֹב לַמִּזְבֵּחַ. שׁוֹפְכוֹ שְׁפִיכָה אַחַת בְּנֶגֶד הִיסוֹד, וּמִקְבֵּל הַמֶּלֶא תַּחֲלָה, וּמִחֲזִיר הַרִיקוֹן לְחִבְרוֹ, וְחִבְרוֹ לְחִבְרוֹ, מִקְבֵּל הַמֶּלֶא תַּחֲלָה וְאַחֲר־כֵּן מִחֲזִיר הַרִיקוֹן:

וְאַחֲר־כֵּן תֹּלִים הַבְּעָלִים אֶת הַפֶּסַח וּמִפְּשִׁיטִים אוֹתוֹ, וְקוֹרְעוֹ, וּמִמַּחֲה אֶת קֶרְבּוֹ עַד שֶׁיֵּצֵא הַפֶּרֶשׁ, וּמוֹצִיא אֶת הָאֻמּוּרִין, הַחֶלֶב שֶׁעַל הַקָּרִב וְיוֹתֶרֶת הַכֶּבֶד, וְשְׁתֵּי הַפְּלִיּוֹת וְהַחֶלֶב שֶׁעָלִיהֶם וְהָאֵלִיָּה לְעֻמַּת הָעֶצֶה, וְנוֹתְנָם בְּכָלִי שֶׁרֵת וּמוֹלְחָם, וּמִקְטִירָה הַכֹּהֵן עַל־גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ.

שְׁלֹמוֹ מִלְּהַקְרִיב, פּוֹתְחִים וְלֹתוֹת הָעֶזְרָה וְיוֹצֵאת פֶּת רִאשׁוֹנָה וְנִכְנָסֶת פֶּת שְׁנִיָּה, וְנוֹעֲלִים וְלֹתוֹת הָעֶזְרָה, יוֹצֵאת פֶּת שְׁנִיָּה וְנִכְנָסֶת פֶּת שְׁלִישִׁית, כְּמַעֲשֵׂה פֶת רִאשׁוֹנָה בֵּן מַעֲשֵׂה פֶת שְׁנִיָּה וּשְׁלִישִׁית:

❖ אם חל ערב פסח (יום י"ד) בשבת, יוסיף:

וּבְשַׁחַל אַרְבָּעָה עָשָׂר לְהִיּוֹת בְּשַׁבָּת שְׁחִיטָתוֹ וְזִרְיָקָת דָּמּוֹ וּמִחוּי קֶרְבּוֹ וְהַקָּטֵר חֲלָבּוֹ וְדוּחִין אֶת הַשַּׁבָּת, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כְּמוֹעֵדוֹ, אֲבָל שָׂאֵר עֲנִינָיו

אִינֶם דּוֹחִים אֶת הַשָּׁבֶת, וְכֹן צִלְיָתוֹ וְהַדְחַת קִרְבּוֹ אִינֶם דּוֹחִים אֶת הַשָּׁבֶת, שֶׁהָיָה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹתָן לְאַחֵר הַשָּׁבֶת, וְאִין מוֹלִיכִים אֶת הַפֶּסַח לְבֵיתוֹ בַּשָּׁבֶת, אֶלֶּא כֵּת רֹאשׁוֹנָה יוֹצֵאִים עִם פִּסְחֵיהֶם וּמַתְעַבְּבִים בְּהַר הַבֵּית. וְכֵת שְׁנִיָּה יוֹצֵאִים בְּפִסְחֵיהֶן וְיוֹשְׁבִים בְּחֵיל (בֵּין הַסּוֹרֵג לְעֹזֶרֶת נָשִׁים), כֵּת שְׁלִישִׁית עֹמְדִים בְּמִקְוָם בַּעֲזָרָה, וְשׁוֹהִין הַכֹּל עַד מוֹצָאֵי שָׁבֶת. חֲשֻׁכָּה, יָצְאוּ הַכֹּל וְצִלוּ פִּסְחֵיהֶם: (ע"כ).

לְאַחֵר שֶׁיָּצְאוּ בָּלֶם, מְדִיחִים אֶת הַעֲזָרָה מִפְּנֵי לְכַלּוֹף הַדָּם שֶׁהָיָה בָּהּ. וְכִיצַד מְדִיחִים אוֹתָהּ? אֲמַת הַפִּמִּים מְהַלֶּכֶת בַּעֲזָרָה, וְכִשְׁהֵן רוֹצִין לְהַדִּיחַ הַעֲזָרָה פּוֹקְקִים אֶת נֶקֶב יִצְיָאָתָהּ, וְהַפִּמִּים פּוֹשְׁטִים וְהוֹלְכִים עַל גְּדוֹתֵיהֶם וּמְדִיחִים אֶת כָּל־הַעֲזָרָה, שֶׁרֹּצְפָה שֶׁל שֵׁשׁ הֵיטָה כָּלָה, וְהַפִּמִּים מְקַבְּצִים כָּל־דָּם וְכָל־לְכַלּוֹף בַּעֲזָרָה, וְאַחֲר־כֵּן פּוֹתְחִים הַנֶּקֶב וְהַכֹּל יוֹצֵא עַד שֶׁתִּשָּׂאֵר הַרֹצְפָה נִקְיָה וּמִשְׁפָּה, וְזֶהוּ כְבוֹד הַבֵּית. אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁפְכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁיְהוּדָהּ וְאֵלֶּהּיוֹ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִלֵּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמִטִּיב הַדֶּרֶשׁ לָנוּ, שׁוֹבָה עָלֵינוּ בְּהִמּוֹן רַחֲמֵיךְ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּבִתְחִלָּה, בּוֹנוֹ בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנּוֹ, הִרְאָנוּ בְּבִנְיָנוּ, שֶׁמִּחֲנוּ בְּתַקְוָנוּ, וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכּוֹ, וְהָשִׁב בְּהִנִּים לְעִבּוֹדְתֶךָ, וְלוֹיִם לְשִׁירִם וְלוֹמְרִם, וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגִנְיָהֶם, וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה וְנַעֲשֶׂה קִרְבֵּן הַתְּמִיד וְקִרְבֵּן הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ, וְנֹאכַל־שֵׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפִּסְחִים אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָן עַל־קִיר־מִזְבְּחֶךָ לְרִצּוֹן, וְנִזְדָּה לָךְ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלָּתָנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ. יְהִיו לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי־פִי וְהִגִּיוֹן לִפְנֵי יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

✽ עירוב חצרות ✽

מעין ההלכות: בכל ערב שבת קודש היה מנהגו של רבינו האר"י ז"ל לקיים מצות ערובי חצירות ושותופי מבואות, ומברך על הפת ברכת העירוב ואומר "ברוך עירובא" וכו', ומזכה לבני החצר ע"י אדם אחר, וכמו שכתוב בספר הכונות (דף כ"א ע"ג) יעוין שם. ופה עירנו בגדאד יע"א אנחנו עושין עירוב זה משנה לשנה במצה הכשרה לחג המצות, ותהילות לאל שיש לנו זכות במצוה זו שנעשה העירוב משלנו ונוכה לכל בני העיר הזאת (כ"א לח דף יט).

סדר הערוב ע"פ רבנו האריז"ל (עיין כח"ט שם, ס"ק קכד):

✽ המזכה נוטל את המצות ומברך:

בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֲרוּב:

בְּדִין עֲרוּבָא יְהֵא שְׂרִי לְנָא לְאַפּוֹקִי וּלְעִיּוּלִי וּלְטַלְטוּלִי, מִבֵּית
 לְבֵית, מִבֵּית לְחֶצֶר, וּמִחֶצֶר לְבֵית, וּמִבֵּית לְבוֹר, וּמִבוֹר
 לְבֵית, וּמִגֶּג לְגֶג, וּמִעֲלִיָּה לְתַתִּית, וּמִתַּתִּית לְעֲלִיָּה, וּמִזְוִית
 לְזְוִית, וּמִרְשׁוֹת לְרְשׁוֹת, כָּל-מֵאִי דְצִרְיָה בְּכָל-שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה
 וַיָּמִים טוֹבִים, לְנָא וּלְכָל-הַמִּסְתוּפִּים עִמָּנוּ מִכָּאן וְלֵהֲבֵא, מִפֶּסַח
 זֶה עַד פֶּסַח שֶׁל הַשָּׁנָה הַבָּאָה שְׂיָבֵא עֲלֵינוּ לְשָׁלוֹם, בְּעֶזְרַת הָאֵל
 יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

✽ אם אינו מבין את השפה הארמית יאמר בלשון הקודש (ש"ע חקני, יט):

בְּזֶה הָעֲרוּב יְהֵא מְתֵר לָנוּ לְהוֹצִיא וּלְהַכְנִים וּלְטַלְטֵל, מִבֵּית לְבֵית, מִבֵּית לְחֶצֶר,
 וּמִחֶצֶר לְבֵית, וּמִבֵּית לְבוֹר, וּמִבוֹר לְבֵית, וּמִגֶּג לְגֶג, וּמִעֲלִיָּה לְתַתִּית,
 וּמִתַּתִּית לְעֲלִיָּה, וּמִזְוִית לְזְוִית, וּמִרְשׁוֹת לְרְשׁוֹת, כָּל-מֵאָה שְׁאַצְטְרֵךְ בְּכָל-
 שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה וַיָּמִים טוֹבִים לָנוּ וּלְכָל-הַמִּסְתוּפִּים עִמָּנוּ מִכָּאן וְלֵהֲבֵא, מִפֶּסַח
 זֶה עַד פֶּסַח שֶׁל הַשָּׁנָה הַבָּאָה שְׂיָבֵא עֲלֵינוּ לְשָׁלוֹם, בְּעֶזְרַת הָאֵל יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

✽ ואח"כ יתן את המצות לאדם אחר (בגיל מצוות) שיגיבהם טפח, ויאמר לו:

זֶכֶה בְּעֲרוּב זֶה לְאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּרִים פֶּה עִמָּנוּ, וְשְׂיָבֵא לְדוֹר בְּעִיר הַזֹּאת
 [בְּחֶצֶר הַזֹּאת] שְׂיִסְמְכוּ עָלָיו לְטַלְטֵל עַל-יְדוֹ מִרְשׁוֹת לְרְשׁוֹת בְּשַׁבָּת וַיָּוִם-טוֹב:

❁ עִירוּב תַּבְשִׁילִין ❁

מעין ההלכות: א. אסור לבשל מים טוב לשבת (כגון שחל יום טוב סמוך לשבת) אלא אם כן יעשה ערוב תבשילין מערב יום טוב, ואם עשה כסדר הזה יוכל לבשל מים טוב לשבת. אמנם בימינו כאשר התחדשו אמצעים שונים בהם אפשר להמנע מכך, הרי זה משובח שכך יעשה היום טוב כבן מלך. אמנם יכול לסמוך על הערוב תבשילין לכתחילה. ועירוב זה מכינים בפת בשיעור כביצה וכזית תבשיל. והמנהג לעשותו בביצה שלוקה. ואת הערוב שומר עד ליל שבת, ומצווה מן המובחר לעשות ממנו לחם משנה. לכתחילה יניח הערוב בעוד היום גדול, אך בדיעבד כל שלא שקעה השמש יכול להניחו. ואם שכח בדיעבד יכול לסמוך על הערוב של רב העיר.

ב. בערב יום-טוב לפני תפלת המנחה טוב להכריז בבית-הכנסת שמצוה להניח עירוב.

❁ טוב לומר לשם יחוד זה (כפי"ח תקנ"ו ס"ק עה):

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ-הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ (יִאֱהוֹנָנָה) בְּדַחֲלִילוֹ וְרַחֲמֵי
(יִאֱהוֹנָנָה) וְרַחֲמֵי וְדַחֲלִילוֹ (אִידֵּהוּנָה) לְיִתְחַדָּא שְׁם אוֹת יו"ד
וְאוֹת ה"א (או"א) בְּאוֹת וְאו"ו אוֹת ה"א (ו"ו) בְּיִתְחַדָּא שְׁלִים (יהוה)
בְּשֵׁם כָּל-יִשְׂרָאֵל, הֲרִינִי בָּא לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲרוּב תַּבְשִׁילִין כְּמוֹ
שֶׁתִּקְנֶה חֲכָמִים זְכָרוֹנָם לְבִרְכָּה, לְתַקֵּן שְׂרָשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם
עָלִיוֹן. וְיֵהי | נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

❁ יקח העירוב בידו ויברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֲרוּב:
בְּדִין עִירוּבָא, יֵהא שְׂרִי לָנָא לְאַפּוּי וּלְבִשּׁוּלִי וּלְאַטְמוּי וּלְתַקּוּנִי
(וּלְמַשְׁחָט) וּלְאַדְלוּקִי שְׂרָגָא וּלְמַעַבְד כָּל-צָרְכָנָא, מִיּוֹם-טוֹב לְשֶׁבֶת
(רב העיר: לָנָא וּלְכָל-בְּנֵי הָעִיר הַזֹּאת):

❁ אם אינו מבין את השפה הארמית יאמר בלשון הקודש (ש"ע תקנ"ו, יט):

בְּעֲרוּב זֶה יֵהא מִתֵּר לָנוּ לְאַפּוֹת וּלְבִשָּׁל, וּלְהַטְמִין, וּלְהַדְלִיק הָנֵר,
וּלְעֲשׂוֹת כָּל-צָרָכָנוּ מִיּוֹם-טוֹב לְשֶׁבֶת:

❁ הדלקת נרות ❁

מעין ההלכות: א. אחד האנשים ואחד הנשים חייבים להיות בבתיהם נר דלוק בשבת. ואפילו אין לו מה יאכל, שואל על הפתחים ולוקח שמן ומדליק את הנר, שזה בכלל עונג שבת הוא (ש"ע רסג, ט). ואפילו מוכר כסותו עבור נר שבת (כ"ח טז יט). והוא קודם ל"ין לקידוש וללחם משנה (כ"ח טז טו).

ב. הנשים מזהירות בו יותר (ש"ע טז ג) מפני שכבתה נרו של עולם, פירוש: שגרמה מיתה לאדם הראשון. (כ"ח טז ט). ואפילו אם ירצה הבעל להדליק בעצמו האישה קודמת (טז כג). אבל תתיקון הנרות יעשה ע"י הבעל (טז כא). ואם ירצה ידליק קודם האישה בחדר השניה ויוכל גם לברך קודם ההדלקה (יב פעלים ח"ב סי' ז).

ג. עיקר מקום ההדלקה במקום שאוכל, ועליהם תברך האישה ברכת הדלקת הנר (נ"ח נח ט). ואם מתארחת בבית אחר תדליק במקום שישנה בו, או שתדליק יחד עם בעלת הבית, אך לא תברך אלא תצא בברכתה (טז יא).

ד. מברכת על הנרות קודם ההדלקה משום עובר לעשייתן (עיין יב"א ח"ט סי' כד וקמ, וח"י סי' כא), ולדעת הב"ח (נח, ט) מברכת לאחר ההדלקה ומכסה את עיניה בעת הברכה, ואז כשתפקח עיניה יהיה זה עובר לעשייתן. וביו"ט לכו"ע מברכת קודם הדלקה (כ"ח רסג, מג). ה. לא תברך שהחיינו עתה, אלא תמתין לקידוש ותצא י"ח בברכת בעלה.

מעין הכוונות: גם תזהר בתיקון הנרות של שבת. אמנם הדלקת הנר היא מצוה על האשה בעלת הבית כנודע, וגם זה הוא ענין מעשה (שע"כ סא ע"ד).

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֵלֵינוּ וְיָהוּדֵינוּ יִאֲהֲדוּנוּחֵי אֵינוּ וְהִיבֵל תְּחִיבָהּ בְּעַל הַחֲסִידוֹת וְעַל הַמְּחִיבֵי הַחֲסִידוֹת כֻּלָּם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (בשבת תוסיף:
שָׁבִתָּ) יוֹם טוֹב:

✽ מנחה לערב יום טוב לחול המועד ✽

✽ פתח אליהו ✽

מעין הכוונות: בבניסתו לבית הכנסת, הלא מראש יביע אומר פתיחת אליהו הנביא ז"ל, והיא בתקוני הזוהר הקדוש (הקדמה 97 מ), אשר קבלו רבנן קרישי שהיא מסוגלת לקבלת התפלה (מורה נבוכה, ס"ס י).

יְהִי נָעִם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יְאָמַר; רְבוֹן
עַלְמִין העולמים דְּאֵנֶת שאתה הוא חֵד וְלֹא בְּחֶשְׁבֹן
בחסבון. אֵנֶת אַתָּה הוּא עֲלָאָה עליון עַל כָּל-מַכְל עֲלָאִין עליונים,
סְתִימָא נסתר עַל כָּל-מַכְל סְתִימִין נסתרים, לִית אִין מַחֲשָׁבָה
תְּפִיסָא אוחות בְּן כָּלֵל. אֵנֶת אַתָּה הוּא דְּאֶפְקֵת שהאצלת עֶשֶׂר
תְּקוּנִין לבושים, וְקָרִינָן וקראת לֹון להם עֶשֶׂר סְפִירָן ספירות,
לְאִנְהָא להנהיג בְּהוֹן באמצעותם עַלְמִין עולמות סְתִימִין נסתרים
דְּלֹא שאינם אֲתַגְלִין גלויים, וְעַלְמִין ועולמות דְּאִתְגְּלִין גלויים,
וּבְהוֹן ובהם אֲתַפְסִיאת הסתתרת מִבְּנֵי-נֶשָׂא אדם, וְאֵנֶת ואתה
הוּא דְּקָשִׁיר שקושר לֹון אותם וּמִיַּחַד לֹון אותם בְּאֹר מִקֵּץ באור פְּנִימִי. וּבְגִין
משום דְּאֵנֶת שאתה מְלָאָז בפנימיותם, כָּל-מָאן מִי דְּאֶפְרִישׁ
שִׁמְפִּיד או שמפריד אֶת מִן חֲבֵרָה חברתה מֵאֲלִין מאלו עֶשֶׂר הספירות,
פּוּגֵם בספירה

אֶת־חֲשִׁיב לִיָּהּ לִי בְּאֵלֹא אֶפְרַיִם ^{הפריד בפגם} בְּךָ בְּכַבּוּדִי: וְאֵלֶיךָ

ואלו עֶשֶׂר סְפִירֵי אֲנֹנִי הֵם אֵלֶיךָ מִסְדּוּרִים בְּסִדְרָן; הוּא; סְפִירָה

חַד אֶת אֲרִיךְ אֲרוּכָה, וְחַד מִהִסְפִּירוֹת קָצֵר, וְחַד מִהִסְפִּירוֹת קְצֵרָה, וְחַד מִהִסְפִּירוֹת

בִּינּוּנִי שֶׁמְשַׁלֵּב שְׁנֵי הַמִּידוֹת, וְאֵנֶת וְאֵתָה הוּא דְאֵנְהִיג שְׁמַנְהִיג לֹוֹן

אוֹתָם, וְלִית וְאִין מָאן מִשְׁהוּ דְאֵנְהִיג שְׁמַנְהִיג לָךְ, לָא לְעֵלָא

לֵא לְמַעְלָה וְלָא לְתַתָּא וְלָא לְמַטָּה וְלָא מִפְּלִ-סְטָרָא ^{ולא משום צד} לְבוּשֵׁין

רוּחַנִיִּים תִּקְנֶנָּת עֲשִׂית לֹוֹן לָהֶם, דְּמַנְיָהּ שְׁמַהם פְּרָחִין בְּאוֹת

נִשְׁמָתִין נִשְׁמֹות לְבָנֵי-נֶשָׂא אָדָם, וְכַמָּה גּוֹפִין כֻּלִּים תִּקְנֶנָּת

עֲשִׂית לֹוֹן לָהֶם, דְּאֵתִיקְרִיאָו שְׁנִקְרָאִים גּוֹפָא גּוֹף לְגַבִּי בְּעֵרְךָ לְבוּשֵׁין

לְבוּשֵׁי דְמַכְסִּין הַמְכֻסִּים עֲלֵיהֶוֹן ^{עליהם - על פעולתם בעולם} וְאֵתִיקְרִיאָו וְנִקְרָאוּ

בְּתִקְוָנָא בְּסִדְרָא דָּא; סְפִירָת חֶסֶד כְּנֵגֵד דְּרוּעָא זִרְעָ יְמִינָא יְמִין,

סְפִירָת גְּבוּרָה כְּנֵגֵד דְּרוּעָא שְׁמָאֵלָא שְׁמָאֵל, סְפִירָת תְּפָאֶרֶת כְּנֵגֵד

גּוֹפָא הַגּוֹף, סְפִירָת נֶצַח וְהוֹד כְּנֵגֵד תִּרְיִן שְׁנֵי שׁוֹקֵין שׁוֹקִיִּים, סְפִירָת

יְסוֹד כְּנֵגֵד מְקוֹם סִיּוּמָא סִיּוּם דְּגּוֹפָא הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית־קֶדֶשׁ,

סְפִירָת מַלְכוּת מְכוּנָה פָּה ^{משום שהיא כְּנֵגֵד} תּוֹרָה שְׁבַע־לִפְנֵי קְרִינָן

קוֹרְאִים לָהּ אוֹתָהּ. סְפִירָת חֲכָמָה כְּנֵגֵד מוֹחָא הַמֶּחֶם, אִיְהִי שְׁהִיא

הַמְחַשְּׁבָה מְלָגָאוּ הַפְּנִימִית, סְפִירָת בִּינָה נִקְרָאת לְפָא מְשׁוּם וְכָה

הַלֵּב מִבֵּין ^{שההבנה} וְעַל אֱלֹיִן ^{אלו} תִּרְיִן ^{השנים - חכמה ובינה} כְּתִיב ^{כתוב:} ^{הפעולות} ;
הִנֵּסְתָּרְתָּ ^{שבמח} לִיהוָה ^{וארני} יֵאָהֳדוֹנָהּ ^{אלהינו} שֶׁאֵין ^{הם} סְפִירַת ^{כְּתִר} ^{ובלב} ;
עֲלִיּוֹן ^{העליונה} אִיהוּ ^{והוא} כְּתִר מַלְכוּת, ^{כמו} וְעִלָּה ^{ועליו} ;
אֶתְמַר ^{נאמר} ; מִזֵּיד ^{מחבר} מֵרֵאשִׁית ^{עולם} אַחֲרִית ^{לחתחית} ;
וְאִיהוּ ^{והוא} קִרְקַפְתָּא ^{הקרקפת} דְּתַפְלִי ^{עליה מונח} . מְלָנָא ^{ובפנימיות} ;
אִיהוּ ^{הוא שם} : אֹת יו"ד אֹת ה' אֹת וָא"ו וְאֹת ה' א, ^{מ"ה כזה:} ;
דְּאִיהוּ ^{שהוא} אֶרַח ^{מחבר} הַאֲצִילוֹת, ^{ספירות} אִיהוּ ^{והוא} שְׁקִינִי ^{משקה} ;
דְּאִילָנָא ^{את האילן} בְּדִרוּעֵי ^{בורעות - חסד וגבורה} וְעִנְפוֹי ^{ובענפיו - נצח והוד} , כְּמִיָּא ^{כמו} מִים ^{העליון} ;
דְּאִשְׁקִי ^{המשקים} לְאִילָנָא ^{לאילן} , וְאֶתְרַבִּי ^{וגדל} בְּהִהוּא ^{בזאת} ;
שְׁקִינִי ^{ההשקיה:} ;

רַבּוֹן עֲלָמִין ^{העולמים} , אֲנִתָּ ^{אתה} הוּא עֲלֵת יוֹצֵר ^{העלֹת} הַיְצוּרִים ,
וְסִפְתָּ ^{ומסובב} הַסְּבֹת ^{המסובבים} , דְּאִשְׁקִי ^{המשקה} לְאִילָנָא ^{לאילן} ;
בְּהִהוּא ^{באותו} נְבִיעֵו ^{מעין, והוא} , וְהִהוּא ^{ואותו} נְבִיעֵו ^{מעין שהוא} שֶׁמֶ"ה ^{שם מ"ה} ;
אִיהוּ ^{הוא} כְּנִשְׁמָתָא ^{כנשמה} לְגוּפָא ^{לגוף} , דְּאִיהוּ ^{שהוא} חַיִּים ^{מחיה} ;
לְגוּפָא ^{לגוף} . וְכִדָּ לִית ^{אין} דְּמִיּוֹן וְלִית ^{אין} דִּיזְקָנָא ^(דְּגוּפָא) ;
מְפִל־ ^{ציור} הַבְּחִינוֹת, ^{של גוף} מַה דְּלָנָא ^{פנימי} וְלִבֵּר ^{וחיצוני} . וְכִרְאָתָּ ^{ציור} ;
שְׁמִיָּא ^{שמים} וְאַרְעָא ^{וארץ} , וְאַפְקָתָּ ^{והוצאת} מִנְהוֹן ^{מהם} שְׁמִשָּׁא

יָדוּעַ בְּעוֹלָם כִּיּוֹן אֶלֶּא לְאַשְׁתְּמוּדָּעָא ^{להודיע} תִּקְפֹּף ^{כוחך} וְחִילָךְ ^{וגבורתך} שֶׁאֵתָה מַעֲלִי

וְגִבּוֹרֶתְךָ לְבְנֵי־נֶשָׂא אָדָם, וְלֹא־חֲזָאָה ^{ולראות} לִזְוֹן ^{להם} אֵיךְ

אֶתְנַהִיג ^{מונהג} עֲלָמָא ^{העולם} בְּדִינָא ^{בדין} וּבְרַחֲמֵי ^{וברחמים},

דְּאֲנוּן ^{שהם} צִדֵּק ^{מלכות} וּמִשְׁפָּט ^{ז"א}, כְּפָנִים ^{כפי} עֹזְבֵי־הוֹן

מַעֲשֵׂיהֶם ^{מעשיהם} דְּבְנֵי־נֶשָׂא אָדָם, שׁוֹרֵשׁ הָיִין אֵיהוּ ^{הוא} סְפִירָה ^{גבורה}, וְשׁוֹרֵשׁ

הַמִּשְׁפָּט ^{הוא} עֲמוּדָא ^{עמוד} דְּאֲמַצְעִיתָא ^{האמצע}, שׁוֹרֵשׁ הַצִּדֵּק ^{והוא תפארת}

מַלְכוּתָא ^{הוא} הַמְּלָכוֹת ^{הקדושה} קִדְיִשָּׁא ^{הם}, מְאֲזֵנִי צִדֵּק ^{נצח} וְהוֹד ^{ספירת}

תִּרְיִין ^{ושניהם} סְמִכֵי קִשְׁטִי ^{האמת}, הֵינן צִדֵּק ^{הוא} אוֹתֵי בְּרִית

כָּלָא ^{הכל} לְאַחֲזָאָה ^{ולראות} אֵיךְ אֶתְנַהִיג ^{מונהג} עֲלָמָא ^{היסוד}

אֲבָל ^{אבל} לָאוּ ^{לא} דְּאֵית ^{שיש} לָךְ ^{בך} צִדֵּק יְדִיעָא ^{כינוי} הַצִּדֵּק, ^{הצדק}

דְּאֵיהוּ ^{הוא} הַיִּין, וְלָאוּ ^{ולא} מִשְׁפָּט יְדִיעָא ^{כינוי המשפט} דְּאֵיהוּ

רַחֲמֵי ^{שהוא} רַחֲמִים, וְלָאוּ ^{ואי אפשר} מִכְּלֵי־אֵלִין ^{לכנותך באף אחד} אֱלֹהֵי מַדּוּת

כָּלֵל: ^{עד כאן שבחי}
^{אליהו הנביא לבורא.}

קוּם רַבִּי שְׁמַעְזֵן וַיִּתְחַדְּשׁוּן ^{ויתחדשו} מְלִין ^{דברי} עַל יָדְךָ, ^{תורה}

דִּהָא ^{דהא} רְשׁוּתָא ^{שהרי} רְשׁוּת ^{רשות} אֵית ^{יש} לָךְ לְגַלְּאָה ^{לגלות} רְזִין

טְמִירִין ^{סודות} עַל־יָדְךָ, מַה דְּלָא ^{שלא} אֶתְיַהִיב ^{ניתנה}

רְשׁוֹ ^{רשות} לְגַלְּאָה ^{לגלותם} לְשׁוּם בְּרִי־נֶשׂ ^{בן אדם} עַד כְּעֵן ^{עכשיו}:

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר; לֵךְ יְהוֹנָתָן יֵאָדָהוּנִי
 הַגְדֵּלָהּ וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד,
 עֲלֵאיוֹ סְפִירוֹת עֲלִינוּת, שְׁמָעוּ, אֲנִי הֵם דְּמִיכִין יִשְׁנֵי דְחִבְרוֹן
 שֶׁהֵם אֲבָרָה, וְרַעֲיָא וְהַרְוֵה מְהִימְנָא הַנָּאמֵן - אֲתַעֲרוּ הַתַּעֲרוּרוּ
 יִצְחָק וְיַעֲקֹב מִשְׁנַתְכוֹן, הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שְׁכֵנֵי עָפָר - אֵלֶיךָ הֵם
 אֲנִי אֱלֹהֵי צִדִּיקִיָּא הַצִּדִּיקִים דְּאֲנִי הֵם מִסְטָרָא מַהֲצֵד דְּהָהוּא
 שֶׁל דְּאֲתַמָּר שְׁנֵי בָהּ; אֲנִי יִשְׁנָה בְּגִלּוֹת וְלִבִּי עָר. וְלֹא
 אֲנִי הַצִּדִּיקִים לֹא גַם מֵתִים אֵלָּא יִשְׁנִים, וְבִגְלִין וּבְגִלְלָא דָּא זֶה אֲתַמָּר נֹאמֵר
 בְּהוֹן בָּהֶם; הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שְׁכֵנֵי עָפָר. רַעֲיָא וְהַרְוֵה מְהִימְנָא רְוֵה
 נֹאמֵן, אַנְתָּ אַתָּה וְאַבְהֵן וְאֲבֹתֵינוּ הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ לְאַתְעֲרוּתָא
 לְהַתַּעֲרוּרוֹת דְּשְׁכִינְתָּא הַשְׁכִּינָה, דְּאֵי הֵי שְׁהִיא יִשְׁנָה בְּגִלּוֹתָא
 בְּגִלּוֹת, דְּעֵד שְׁעָרָא עֲכָשִׁי צִדִּיקִיָּא הַצִּדִּיקִים כְּלָהוּ כּוֹלֵם דְּמִיכִין
 יִשְׁנִים וְשִׁינְתָּא וְהַשְׁכִּינָה בְּחֹרֵי הוֹן בְּנִקְבֵי מִידָּא בְּרַעַע יְהִיבֵת תְּבִיא
 עֵינֵיהֶם הַגְּאוּלָּה שְׁלוֹשׁ לְגַבִּי אֵל רַעֲיָא מְהִימְנָא
 הַרְוֵה וְאִמְרַת לָהּ; קוּם מִשְׁנַתְךָ רַעֲיָא מְהִימְנָא רְוֵה, נֹאמֵן
 דְּהָא שְׁהִי עֲלֵךְ עֲלִיךְ אֲתַמָּר נֹאמֵר; קוּלוּ דְּדִי דּוּפֵק - לְגַבִּי
 אֲצִלִּי בְּאַרְבַּע אֲתוֹן אוֹתִיּוֹת דִּילָּהּ שֶׁל שָׁם, וְיִימָא וְנֹאמֵר בְּהוֹן
 בָּהֶם דְּפִתְחֵי-לִי אֲחֹתִי בְּרַעֲיָתִי גְּיוֹנְתִי דְּתַמָּתִי.

דָּהָא שְׁהִי תַם-נִגְמֵר עֲזִינָךְ בַּת-צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ.
 שְׂרָאֲשִׁי נִמְלָא-טָל – מֵאִי מְהוּ 'נִמְלָא טָל'? אֶלְא אָמַר
 קִדְשָׁא הַקֹּדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא; אֲנִתְּ אַתְּ חֲשַׁבְתָּ דְּמִיּוּמָא
 שְׁמִיּוֹם דְּאֵתְחַרְבַּ שְׁנַחֲרַב בֵּי-בֵית מִקְדָּשָׁא הַמִּקְדָּשׁ דְּעָאֲלָנָא שְׁעִלִיתִי
 בְּבִיתָא לְבֵית דִּילִי שְׁלִי, וְעָאֲלָנָא וְעִלִּיתִי בְּיִשׁוּבָא לִישׁוּב? לֹאֻן לֹא
 הָכִי כִּי, דָּלָא שְׁלֹא עָאֲלָנָא עִלִּיתִי כָּל-זְמָנָא זְמַן דְּאֲנִתְּ שֵׁאת
 בְּגִלּוּתָא בְּגִלּוֹת, הָרִי לָךְ סִימְנָא סִימֵן; כְּתִיב שְׂרָאֲשִׁי רֹאשׁ שְׁמִי,
 נִמְלָא-בְּמִלּוּי אֲלִפִּין טָל – וְאוֹת הָ"א אַחֲרֹנָה שֶׁל שְׂכִינְתָּא הַנִּמְצָאָת
 וְנִעְשָׂה גִימ' הָרִי"ה הִיא
 בְּגִלּוּתָא בְּגִלּוֹת, שְׁלִימּוֹ שְׁלֹמּוֹת דִּילָּהּ וְחַיִּים וְחַיּוֹת דִּילָּהּ שְׁלֵה
 אִיהוּ הוּא ט"ל, וְדָא וְזֵה אִיהוּ הוּא; אוֹת יו"ד אוֹת הָ"א
 אוֹת וָא"ו, אַבְל וְאוֹת הָ"א אַחֲרֹנָה אִיהִי הִיא שְׂכִינְתָּא הַשְּׁכִינָה
 דָּלָא שְׁאִינָה מִחֲשַׁבּוֹן בְּחֲשַׁבּוֹן ט"ל, אֶלְא הַחֲשַׁבּוֹן הוּא אוֹת יו"ד אוֹת
 הָ"א אוֹת וָא"ו, שְׁשֵׁלְשָׁתָם דְּסְלִיקוּ עוֹלָם אֶתְּוֹן הָאוֹתוֹת לְחֲשַׁבּוֹן
 בְּגִימ' ט"ל, דְּאִיהִי וָא"מ מְלִיא מְלֵא בְּשַׁפְעָא לְשְׂכִינְתָּא לְשִׁכְנָה, שְׁהִיא
 מְאֻתִּית יו"ו מְאוֹתוֹת יו"ו אוֹת ה' אַחֲרֹנָה
 מִנְּבִיעֵי מִמְּקוֹר דְּכָל-מְקוֹרֵין הַמִּקְוֹת עֲלָאִין הַעֲלִינִים. מִיד בְּרַגַּע
 הַגְּאוּלָּה
 קָם יְקוֹם רַעֲיָא הַרְוּעָה מְהִימְנָא הַנֶּאֱמָן, וְאַבְהֵן וְהַאֲבוֹת קִדְּשִׁין
 הַקְּדוּשִׁים עִמָּהּ אִתּוּ, עַד כָּאֵן רָזָא סוּד דִּיחֻדָּא הִיחֹדֵר שֶׁל שֵׁם מ"ה בְּרוּךְ
 יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנְהִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

יְהֵא רַעְוָא מִן קָדָם עֲתִיקָא קֳדִישָׁא דְכָל־קֳדִישִׁין, טְמִירָא
 דְכָל־טְמִירִין, סְתִימָא דְכָלָא, דִּיתְמָשׁוּ טְלָא עֲלָא מִנָּה
 לְמִלְיָא רִישָׁה דְזַעִיר אֲנָפִין, וְלִהְטִיל לְחַקֵּל תְּפֻחִין קֳדִישִׁין
 בְּנִהִירוֹ דְאֲנָפִין בְּרַעְוֹ וּבְחֻדָּא דְכָלָא. וִיתְמָשׁוּ מִן קָדָם
 עֲתִיקָא קֳדִישָׁא דְכָל־קֳדִישִׁין, טְמִירָא דְכָל־טְמִירִין סְתִימָא
 דְכָלָא, רַעְוָא חֲנָא חֲסָדָא וְרַחֲמִי, בְּנִהִירוֹ עֲלָא וּבְרַעְוָתָא
 וְחֻדּוֹ, עָלֵי וְעַל כָּל־בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל־הַנְּלוּיִם אֵלַי, וְעַל כָּל־
 יִשְׂרָאֵל עִמָּה. וְיִפְרֹקִינָנָא מִכָּל־עֲקָתִין וּבִישִׁין דִּיתְתֹּן
 לְעֵלְמָא. וְיִזְמִין וְיִתְיַהֵב לָנָא מְזֻנָּא וּפְרִנְסָתָא טְבַתָּא, בְּלִי
 צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזָלָא דְכָל־מְזֻנָּא בָּהּ תִּלְיָא. וְיִשְׁזַבִּינָנָא
 מֵעֵינָא בִישָׁא, וּמִחֲרָבָא דְמִלְאָה הַפּוֹת, וּמִדִּינָה שְׁל גֵּהֶנָם.
 וְיִתְיַהֵב לָנָא וּלְכָל־נַפְשֵׁתָנָא חֲנָא וְחֲסָדָא וְרַחֲמִי וְחַיֵּי אֲרִיכִי
 וּמְזֻנֵי רוּחִי מִן קֳדָמָה, אָמֵן בֵּן יְהִי רַעְוֹן:

❖ ואומרם קדיש 'על ישראל':

יכוין באמרו השבח הגדול הזה בלשון תרגום להכניע הקליפות, ולברר מתוכם את י"א מיני קדושה שנשארו בהם מז' מלכים ז"ן שהם ו"ה, ולחברם לאותיות י"ה שהם אבא ואימא.

יְתַגְדֵּל ^{כריעה} וְיִתְקַדֵּשׁ ^{ז"ן} וְיִהְיֶה ^{א"א} אֱלֹהֵי ^(כריעה) רַבָּא ^{אמט} אֲמֵן ^{אידהנניה}
 בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעְוִתָּהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָּהּ, וְיִצְמַח
 פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. ^(כריעה) אָמֵן ^{כ"ו י"ה רצון} בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי
 דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזִמְזִין קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(כריעה) אָמֵן ^{כ"ו י"ה רצון}
 עֲוִינִים יְהֵא שְׁמִיה רַבָּא וְכו' עַד 'בַּעֲלָמָא' ^(כריעה) יְהֵא ^(חכמה) שְׁמִיה ^(בינה) רַבָּא ^(חסדים) וְיִהִיה שְׁמוֹ
 שְׁלֵם יְהוָה וְהַכִּסֵּא שְׁלֵם, וּיְכוּיֵן אוֹתִיּוֹת בְּאֵר מְבָרַךְ ^(גבורות) לְעֵלְמָא ^(דעיבור) לְעֵלְמִי
 עֲלָמִיָּא ^(דיניקה) יִתְבָּרַךְ, ^(כריעה) וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם,

וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלֵּל, שָׁמָּה (א"ר) דְּקִדְשָׁא,
בְּרִיף-הוּא. אִמְן ^{כריעה} אֱלֹהֵינוּ ^{אמת} לְעֵלָא מְכַל-בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרוּ בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אִמְן. ^{אמת} אֱלֹהֵינוּ ^{כריעה}

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל-תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵיהוֹן דְּעִסְקִין בְּאוּרִיתָא קֳדָשְׁתָּא, דִּי בְּאַתְרָא הָרִין וְדִי
בְּכָל-אַתְר וְאַתְר. יְהֵא לָנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי, מִן
קֳדָם מְאָרִי שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אִמְן. אִמְן כִּן יְהִי רַצוֹן

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְכָא
וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל-עַמּוּ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אִמְן. אִמְן כִּן יְהִי רַצוֹן

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-
עַמּוּ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אִמְן. אִמְן כִּן יְהִי רַצוֹן

❖ תפילה נפלאה לאמרה לפני תפילת מנחה בערב שבת (חמ"י, הוצ' כסיוור תפילת החדש):
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי לֹא בִּינַת אָדָם לָנוּ וְאֵין בָּנוּ כֹּחַ לְהַשִּׁיג
וּלְכוּן וּלְהַשְׁכִּיל מַעְלָתָהּ וְעַמְקֵי סוּדוּתֶיהָ וְצָרוּפֵי שְׁמוּתֶיהָ
הַקְדוּשִׁים הָרְאוּיִם לְכָל-תַּפְלָה וְתַפְלָה שֶׁל שַׁבָּת קְדֻשָּׁה, וְסֹדֶר הַפּוֹלֵל
הַעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה מֵעַת עֲלוֹת הַמִּנְחָה בְּעֶרֶב שַׁבָּת, וְכָל-
הַיְחוּדִים וְזוּזִי מִדּוֹת הַקְדוּשׁוֹת אֲשֶׁר יִהְיוּ לְמֵאזְרוֹת בְּכֹחַ סִגְלַת קְבֻלַּת
שַׁבָּת קְדֻשָּׁה. לָכוֹן יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיהָ יְהוָה ^{יִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּר} אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּהִינָה חַשׁוּבוֹת וּמְרוּצוֹת תַּפְלוּתֵינוּ, הֵן תַּפְלַת מִנְחָה, וְהֵן תַּפְלַת סֵדֶר
קְבֻלַּת שַׁבָּת קְדֻשָּׁה בְּשִׁיר קְדֻשָּׁה, וְהֵן תַּפְלַת עֲרֻבִית וּבְרֻכּוּתֶיהָ, כְּאֵלוּ
נִתְּבוֹן בְּכָל-צָרוּפֵי שְׁמוֹת הַקְדוּשִׁים הַעוֹלָיִם מִתּוֹכָם, וּבְכָל-הַיְחוּדִים
וְזוּזִי מִדּוֹת הַקְדוּשׁוֹת הָרְאוּיוֹת לְבֹא עַל יְדֵיהֶן. וְתִצְרֹף כָּלל מַחֲשַׁבְתָּנוּ
הַטּוֹבָה לְמַעֲשֵׂה פְרָטִי לְכָל-סֹדֶר וְסֹדֶר לְבִדּוֹ, וְיַעֲלוּ לְפָנֶיהָ עִם שְׁאֵר

תפלות של בְּנֵי הַיּוֹדָעִים וְהַמְכַנְּנִים כָּל־הַפְּנוּת הָרְאוּיָה לָבוֹן בְּכָל־
סֵדֶר וְסֵדֶר שֶׁבַת־תפלות אלו. וְזַכְּנוּ לְקַבֵּל תּוֹסֶפֶת נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשֻׁמָּה עִמָּהֶם
בִּסְגֻלַּת תְּפִלוֹתֵינוּ אֲשֶׁר נִתְפַּלֵּל עִתָּהּ. כְּמוֹ חֶלֶב וּדְשָׁן תִּשְׂפַע נֶפֶשִׁי
וְשִׁפְתֵי רִנּוֹת יִהְיֶהֱלִיפִי: לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן תַּהַדֵּשׁ
בְּקִרְבִּי: אוֹדָה יְהוָה^(אֲדִינָה) בְּכָל־לֵבב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה: כִּי־כָל־עוֹד
נִשְׁמָתִי בִּי וְרוּחַ אֱלֹהִים בְּאַפִּי: וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה:

מעין ההלכות: טהור ידים יוסיף אומץ ליטול ידיו במים קודם תפלה ולא יעבור (בש"ח יתרו ז).

❖ טוב שיאמר 'לשם יחוד' זה קודם התפילה (מורה נבוכים, סי' ג' אות קכ"ט):

לְשֵׁם יַחֲדוֹ קִדְשָׁא בְּרִיךְ־הוּא וּשְׁכִינָתָהּ (יֵאָהֳרֵינָה) בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ
(יֵאָהֳרֵינָה) וּרְחִימוּ וּדְחִילוֹ (יֵאָהֳרֵינָה) לְיַחְדָּא שְׁם אוֹת יו"ד וְאוֹת
ה"א (או"א) בָּאוֹת וְאו"ו אוֹת ה"א (זו"ר) בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יֵהוּה) בְּשֵׁם כָּל־
יִשְׂרָאֵל, (לְאַקְמָא שְׁכִינָתָא מַעְפָּרָא וּלְעֻלּוֹי שְׁכִינַת עֲזָנוּ). הִנֵּה אֲנַחְנוּ
בָּאִים לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת מִנְחָה, שְׁתַּקֵּן יִצְחָק אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל־
הַמַּצּוֹת הַכּוֹלּוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשָׁהּ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ, וְלַעֲשׂוֹת רַצּוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה: (ב' פעמים)

❖ למנצח ❖

לְמַנְצַח עַל־הַגָּתִית לְבִנְי־קֶרֶחַ מְזִמּוֹר: מַה
יְדִידוֹת מִשְׁכָּנוֹתֶיךָ יְהוָה^(אֲדִינָה) יֵאָהֳרֵינָה
צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָּהּ | נֶפֶשִׁי לְחֻצְרוֹת
יְהוָה^(אֲדִינָה) יֵאָהֳרֵינָה, לְבִי וּבְשָׂרִי יִרְנְנוּ אֶל־אֱלֹהֵי־גַם־
צִפּוֹר | מְצָאָה בֵּית וּדְרוֹר | קוֹן לָהּ אֲשֶׁר־שָׂתָה

אֶפְרָחִיָּה אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה^{יִאֱהוֹנָנְהִי} צְבָאוֹת
מִלְכִּי וָאֱלֹהֵי: אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד
יִהְלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁר־אָדָם עֹזֵלֹו בְךָ מְסֻלוֹת
בְּלִבָּם: עֲבָרִי | בְּעֶמְקַת הַבְּכָא מַעֲיִן יִשִּׁיתוּהוּ
גַם־בְּרָכוֹת יַעֲטֶה מִזֶּרֶחַ: יִלְכוּ מִחֵיל אֶל־חֵיל
יִרְאֶה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה^{יִאֱהוֹנָנְהִי} אֱלֹהִים
צְבָאוֹת שְׁמַעְהָ תִּפְלְתִי הֶאֱזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֵלָה: מִגִּנְנוֹ רָאָה אֱלֹהִים וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָךָ:
כִּי טוֹב־יוֹם בַּחֲצִיֶּיךָ מֵאֶלֶף, בַּחֲרָתִי הִסְתּוֹפֶף
בְּבֵית אֱלֹהֵי מוֹדֹר בָּאֱהֱלֵי־רָשָׁע: כִּי שָׁמַשׁ |
וּמִגֵּן יְהוָה^{יִאֱהוֹנָנְהִי} אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה^{יִאֱהוֹנָנְהִי}
לֹא יִמְנַע־טוֹב לַהֲלָכִים בְּתַמִּים: יְהוָה^{יִאֱהוֹנָנְהִי}
צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בִּטָּח בְּךָ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה^{יִאֱהוֹנָנְהִי} אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר; צוּ
אֶל־אֲדֹנָי^{גִמ'} שְׁבַע־שִׁיָּה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשִּׁי רֵיחַ נִיחָחִי

תִּשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם
 זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה יֵאָדְרוּנָהּ
 כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֶה
 תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֶת
 הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעֲשִׂירִית
 הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כִּתִּית
 רְבִיעֵת הַהֵינִן: עֲלֹתָ יְכוּיִן שֵׁם אֲבֹתָיִךָ וּבִכּוּחוֹ לִהְיוֹת שֵׁם תּוֹלַעַ
 שְׁהוּא כִּנְגְרוּ בְּקִלִּי^א תָּמִיד הַעֲשִׂיהָ בָּהֶר סִינִי לְרִיחַ נִיחֹחַ
 אִשָּׁה לַיהוָה יֵאָדְרוּנָהּ: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵינִן
 לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה יֵאָדְרוּנָהּ
 וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים
 בְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ
 נִיחֹחַ לַיהוָה יֵאָדְרוּנָהּ:

✽ פרשת הקטורת ✽

מעין הכוונות: פטום הקטורת יוכין בו הרבה, כי הפליגו בזה הקדוש מאוד בזה. וצריך
 לאמרו בשמחה לעשות נחת רוח ליוצרנו, ולא יוכין לתועלת עצמו ח"ו (פסין עמיר יד, טו).

אֶתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ

אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קִטְרֶת

גִּמְ' י"א שְׁמוֹת אֲדֹנוֹת
הַנְּבָרִים מִן הַקִּלִּי

אֲדֹנִי אֲדֹנִי אֲדֹנִי אֲדֹנִי אֲדֹנִי אֲדֹנִי אֲדֹנִי אֲדֹנִי

הַסָּמִים, בְּזִמְנֵי שְׁבִית־הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם, בְּאֶשֶׁר

צִוִּיתָ אוֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ בְּפֶתוּב

בְּתוֹרָתְךָ;

❖ יְכוּיִן לְהַעֲלוֹת י"א נִיצוּצוֹת הַקְדוּשָׁה מִהַקִּלִּי, וּבִכְךָ יִשְׁאָרוּ הַקִּלִּי בְּלֹא חַיִּית וַיִּמּוֹתוּ.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהֻרֹנָהי אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סָמִים

נְטָף | הוֹד וְשִׁחָלֶת יסוד וְחִלְבָּנָה מִלְכוֹת
תַּפְאֶרֶת וְנִצְחָה

סָמִים כֶּתֶר, חֲכָמָה, וְלִבְנָה זָפָה אֹרֶךְ מְקוֹף בְּרַב בְּבֶד יְהִיָּה:

וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קִטְרֶת רִקְחַ מַעֲשֵׂה רוֹקַח

מִמֶּלֶךְ טָהוֹר קָדָשׁ ס"ח רח"ש: וְשִׁחָקֶת מִמֶּנָּה

הִדִּלְךָ וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֶיךָ הָעֵדֶת בְּאֶהֱלֵ מוֹעֵד

אֲשֶׁר אֶעֱדֶךָ לָךְ שָׁמָּה קָדָשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה

לָכֶם: וְנֹאמַר; וְהִקְטִיר עָלֶיךָ אֶהְרֹן קִטְרֶת

סָמִים בִּבְקָר בִּבְקָר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּזֶר,

יְקַטִּירָנָה: וּבַהֲעֵלֹת אֶהְרֹן אֶת־הַנִּירֹת בֵּין
הָעֶרְבִים, יְקַטִּירָנָה. קְטֹרֶת^א תִּמִּיד לִפְנֵי
יְהוָה^{אדני} יֵאָהֲדוּנָהי לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנֵינוּ; פֶּטוּם הַקְטֹרֶת בֵּיצֵד? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשֵׁשִׁים וּשְׁמוֹנֶה מָנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת וְשֵׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה כָּמֶנִן יְמוֹת הַחֲמָה
מָנָה בְּכָל־יוֹם, מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ
בָּעֶרֶב. וְשְׁלֹשָׁה מָנִים יִתְּרִים שְׁמֵהֶם^א
מִכְּנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם^א מִלֵּא חֲפָנָיו
בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים - מִחֲזִירֹן לְמִכְתָּשֶׁת בָּעֶרֶב
יוֹם הַכַּפּוֹרִים, כְּדֵי לְקַיֵּם^א מִצְּוֹת וְדָקָה מִן
הַדָּקָה. וְאַחַד עָשָׂר סָמָנִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלּוּ הֵן;

❖ יכוין להעלות ל' ניצוצות הקדושה ואור מקיף שלהם מהקלי' וכל נגה ראבי"ע,
ובכך ישארו הקלי' בלא חיות וימותו.

א. הַצִּירִי להעלות כתר ב. וְהַצִּפֹּרֶן להעלות יסוד ג. וְהַחֲלִבָּנָה
להעלות מלכות ד. וְהַלְבֹנָה להעלות אור מקיף, מִשְׁקֶל

שְׁבָעִים שְׁבָעִים ^א מָנָה. ^{ה.} מֹר. להעלות חסד,
^{ו.} וְקִצְיָהּ להעלות גבורה, ^{ז.} וְשִׁבְלַת נֶרְדִּי להעלות תפארת,
^{ח.} וְכִרְכָּם ^{העלות נצח,} מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה
עָשָׂר מָנָה. ^{ט.} הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר להעלות חכמה,
^{י.} קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה להעלות בינה, ^{יא.} קִנְמֹן תְּשֻׁעָה
להעלות חוד. בֹּרִית בְּרִשִּׁינָה תְּשֻׁעָה קִבִּין, יִין־
קִפְרִיסִין סָאִין תֵּלֶת וְקִבִּין תֵּלֶת, וְאִם לֹא
מָצָא יִין־קִפְרִיסִין, מִבִּיא חֲמֹר חֹזֵר עֲתִיק.
מָלַח סֹדְמִית רִבְעֵי. מַעֲלָה עָשָׂן כָּל־שָׁהוּא.
רַבִּי נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר; אֵף מִכַּפֶּת הִירְדֵּן כָּל־
שֶׁהִיא, אִם־נָתַן בָּהּ דְּבִשׁ פָּסָלָהּ, וְאִם חֲסֹר
אַחַת מִכָּל־סִמָּנֶיהָ, חֵיב מִיתָהּ:

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר; הַצָּרִי אֵינוֹ
אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקֶּטֶף. בֹּרִית
בְּרִשִּׁינָה לָמָּה הִיא בָּאָה? כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ
אֶת־הַצָּפֹרֶן, כְּדֵי שֶׁתֵּהָא נָאָה. יִין־קִפְרִיסִין

לָמָּה הוּא בָּא? כִּדִּי לְשָׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹן,
כִּדִּי שֶׁתִּהְיֶה עֶזָּה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ?
אֵלֶּא שְׂאִין מַכְנִיסִין מִי רַגְלִים בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי
הַכְּבוֹד:

תִּנִּיָּא, רַבִּי נָתַן אוֹמֵר; כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר;
הַדֵּק הַיָּטֵב, הַיָּטֵב הַדֵּק. מִפְּנֵי
שֶׁהַקּוֹל יָפֵה לְבָשָׁמִים. פֶּטְמָה לַחֲצֹאִין
כְּשֶׁרָה, לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ, לֹא שָׁמְעָנוּ. אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה; זֶה תִּפְלָל; אִם כָּמֻדָּתָה כְּשֶׁרָה
לַחֲצֹאִין, וְאִם חֹסֵר אַחַת מִכָּל־סְמָנֶיהָ, חַיֵּב
מִיתָה.

תִּנִּי בַר קַפְרָא; אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
שָׁנָה הֵיטָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֹאִין.
וְעוֹד תִּנִּי בַר קַפְרָא; אֵלֹהֵי הָיָה נֹתֵן בָּהּ קָרָטוֹב
שֶׁל דָּבֶשׁ, אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ.

וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ? מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה
אָמְרָה; כִּי כָל־שֹׂאֵל וְכָל־דְּבִשׁ לֹא־תִקְטִירוּ
מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיוּנָהּ):

יְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיוּנָהּ) צְבֹאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב־לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיוּנָהּ) צְבֹאוֹת אֲשֶׁר־אִדָּם
בְּטַח בָּהּ: יְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיוּנָהּ) הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם־קִרְאָנוּ: וְעֲרֹבָה לִיהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיוּנָהּ) מִנְתַּת
יְהוָה וִירוּשָׁלַם כִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קֶדְמִנִּיּוֹת:

מעין הכוונות: כונת שם חת"ך בזמן המנחה הוא נגזר משם אלהים לפי שאז זמן הדין והכוונות שוות אל הנזכר. כי כאשר תסיר ב' האחוריים ואלהים במילוי יודין ב' שמוות שרשי אלהים שהם פ"ו פ"ו ישארו חת"ך על הדרך הנזכר ממש (טע"כ י ע"ד).

(יְהִי־חֶסֶדֶךָ יְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיוּנָהּ) עֲלֵינוּ פֶּאֶר שֶׁיִּתְּלֵנוּ לָךְ):

אֲשֶׁר־יּוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁר־
הָעָם שִׁפְכָה לּוֹ אֲשֶׁר־הָעָם שִׁיְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיוּנָהּ)
יְהוָה: תִּהְלֶה לְדוֹד אַרְוֹמָמָה אֱלֹהֵי
הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֹךְ לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל־יוֹם

אֲבָרְכָהּ וְאֶהְלֶלָהּ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל
יְהוָה^{חכמה} וּמַהֲלֵל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר:
יָדוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגְדֹּדוּ:
הֵדָר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדְבָרֶיךָ נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וְעֲזֹז נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדוּלָּתְךָ אֲסַפְּרָנָה:
זִכְרִי^{בונה} רַב־טוֹבְךָ יִבְיַעוּ וְצִדִּיקְתָּ יִרְנְנוּ: חַנּוּן
וְרַחוּם יְהוָה^{יאהרונהי} אֶרֶץ אֲפִים וְגֵד־לֶחֶסֶד:
טוֹב־יְהוָה^{חסד} לְכָל יִרְחָמִיו עַל־כָּל־
מַעֲשָׂיו: יוֹדֶיךָ יְהוָה^{גבורה} כָּל־מַעֲשֵׂיךָ
וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם לֵלֵךְ
גִּמְ' אֶדְנִי^{גמ' אדני} גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הֵדָר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ
בְּכָל־יָדוֹר וְדוֹר: סוֹמֵךְ יְהוָה^{תפארת} לְכָל־
הַנְּפִלִים וְזִזְקָה לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כָל־
אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם

בְּעֵתוֹ: פֹּתַח

יכוין להמשיך שפע משע"ח נהורין לז"א (שם מ"ה) ולנוק' (אדני):

ח' חיוורתי:	יֹד הִי וְיֹד הִי	יֹד הִי וְיֹד הִי	יֹד הִי וְיֹד הִי	ל' להמשיך	לז"א:	יֹד הִיא וְאִוּ הִיא
ש"ע נהורין:	אֶלֶף לַמֶּד	אֶלֶף לַמֶּד	אֶלֶף לַמֶּד	שפע ←	ולנוק':	אֶדְנִי

את-יִדְךָ ר"ת פא"ל גימ' סא"ל גימ' יִאֱהוֹנָה
וס"ת זֹת"ך הוצא משם אלהי"ם.

יכוין להמשיך שפע מיו"ד דהוי"ה ליו"ד דאדנות.

יִאֱהוֹנָה

וּמִשְׁבִּיעַ גימ' זֹת"ך הוצא משם אלהי"ם לְכָל-חַי רִצּוֹן ר"ת רח"ל:

יכוין להמשיך מן הרצון העליון שפע מזון וברכה אל כל העולם. ויכוין בכח שני שמות:

קפ"ד - יוֹד, יוֹד הִי, יוֹד הִי וְיֹד הִי, יוֹד הִי וְיֹד הִי. קס"א - אֶלֶף הִי יוֹד הִי

להמתיק את רחל, ואת כוחות הדין המונעים את הפרנסה: פ"ר וש"ך.

רחל גימ' דמעה דמעה. פ"ר-מ נ"ז פ"ך ש"ך-דין דיין דיין דיין.

צַדִּיק יִהְיוּ-אֲדֹנָי יסוד יִאֱהוֹנָה בְּכָל-דְּרָכָיו וְחֲסִיד

בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה מלכות אֲדֹנָי יִאֱהוֹנָה לְכָל-קָרְאִיו

לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רִצּוֹן-יִרְאִיו

יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוּעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:

שׁוֹמֵר יְהוָה נצח אֲדֹנָי יִאֱהוֹנָה אֶת-כָּל-אֱהָבָיו וְאֶת כָּל-

הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת יְהוָה הוד אֲדֹנָי יִאֱהוֹנָה יִדְבָּר-

פִּי וּיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֶנְחֵנוּ | נִבְרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
תַּפּוֹן תִּפְלִיתִי קִטְרֶת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כַּפֵּי מִנְחַת-
עָרֵב: הִקְשִׁיבָה | לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכִּי וְאֱלֹהֵי בִי-
אֱלֹיךָ אֶתְפַּלֵּל:

❖ ואומר החזן חצי קריש:

יכוין באמרו השבח הגדול הזה בשון תרגום להכניע הקליפות, ולברר מתוכם את י"א מיני קדושה שנשארו בהם מז' מלכים ז"ן שהם ו"ה, ולחברם לאותיות י"ה שהם אבא ואימא.

קדיש (ע"ב וע"ב):

תכוין להעלות ב"ע באצילות (קטור הכוונות לנחמ"ל).

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ הַעֲלֹת וְיִהְיֶה שְׁמִיָּהּ אֵל אֱלֹהֵינוּ (כריעה) אֱמֵן אֱמֵן אֱמֵן (כריעה) אֱמֵן אֱמֵן אֱמֵן
בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרֻעֹתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח
פְּרֻקָּנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אֱמֵן (כריעה) אֱמֵן אֱמֵן אֱמֵן
דְּכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אֱמֵן. אֱמֵן (כריעה) אֱמֵן אֱמֵן אֱמֵן
עוֹנִים יְהוָה שְׁמִיָּהּ רַבָּא וְכוּ' עַד 'בְּעֶלְמָא' יְהוָה (חכמה) שְׁמִיָּהּ (בינה) רַבָּא (חסדים) וְיִהְיֶה שְׁמוֹ
שְׁלֵם יְהוָה וְהַכִּיסָא שְׁלֵם, וְיִכּוֹן אוֹתוֹת בְּאֵר מְבַרְכֵי (גבורות) לְעֵלָם (דעיבור) לְעֵלְמִי
(דיניקה) עֲלֵמִיָּא (דגדלות) יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם,
וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדַּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְחַלֵּל, שְׁמִיָּהּ (או"א) דְּקִרְשָׁא,
בְּרִיךְ-הוּא. אֱמֵן אֱמֵן אֱמֵן אֱמֵן אֱמֵן
וְנַחֲמַתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אֱמֵן. אֱמֵן אֱמֵן אֱמֵן אֱמֵן אֱמֵן

❖ תיקון הכעס למנחה: בברכה ב', יכוין שם ס"ג והוי"ה בניקוד אלהים (פע"ח עמולה ז).

❖ במנחת ערב שבת יוסיף את הכוונות בריבוע כזה

❖ עמידה ❖

∞ תפילת לחש היא בעולם האצילות ∞

יְרוּשָׁלַיִם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ קֹדֶשׁ-הַקֹּדֶשׁ

כוונות למנחת ערב שבת :	
יו"ד זה וז זה	יכוין לעלות כל חלקי הנפשות שבעולם העשיה ליצייה, ולקבל תוספת הנפש ע"י שם ב"ן
יו"ד זא זא ואז זא	יכוין לעלות כל חלקי הרוחות שבעולם היצירה לבריאה, ולקבל תוספת הרוח ע"י שם מ"ה
יו"ד הו ואז הו	יכוין לעלות כל חלקי הנשמות שבעולם הבריאה לאצילות, ולקבל תוספת הנשמה ע"י שם ס"ג
יו"ד הו ויו הו	יכוין לחבר כולם ולקבל בחינת נשמה דנשמה ע"י שם ע"ב

אֲדֹנָי מַלְכוֹת דְּאִצִּילוֹת הָעוֹמֶדֶת שְׁפָתַי נִצַּח תְּפִלָּתִי עֵינֵי וְהוֹד תְּפִלָּתִי וְכִי

הַמַּלְכוּת וְהַנּוֹכְרִית וְיִגְדֵּי וְיִמְשִׁיךְ הַשֶּׁפַּע הַיּוֹרֵד מֵאֲצִילוֹת לְבִרְיָאָה שְׁהוּא תַּהֲלֵתָךְ וְתוֹעֵלָה הַבְּרִיָּאָה אֶל עוֹלָם הָאֲצִילוֹת

יִחְוֹד הַתְּפִילָּה כְּנֶגֶד אֹת ה' אַחֲרֹנָה דְּהוּי"ה

יכוין לתקן פגם ביטול התפילה

וְלִהְיוֹתָ לְךָ לְהַעֲלוֹתָ לְךָ לְהַעֲלוֹתָ שְׁנֵיהֶם לְךָ. וְאַחֲכָי יִכְוִיז לְהַעֲלוֹתָ ה' לְךָ וְהַלְּךָ מַלְכוּת אִמָּא אָבָא מַלְכוּת

באופן זה: **וְהָיָה הַדָּוָהּ**, גימ' **וה"ף** גימ' **יוד ה"ו** ואו **הה**

יִשְׂרָאֵל לְלִיבֹה גְדוֹלַת הַקֶּבֶד"ה נִפְלְאוֹתָיו וְנוֹרָאוֹתָיו, וּלְדַבּוֹק בְּמִידוֹתָיו.¹

מעין הכוונות: הנה כוונתינו עתה הוא לחבר ז"ן יחד כמו שהיו בעת בריאת העולם שאז היו מחוברים באחור, ואח"כ ננסו והוחזרו פנים בפנים (שעה"כ, ג ע"ד).

בְּרוּךְ ה' דְּהוּיָהּ אֲדֹנָת וּכְרַע
מֵאִירָה ל' גּוֹפּוּ בִלְבָד

בִּמְנַחַת עֶרֶשׁ יִכּוֹן לִקְבֹּל מֵהַמַּאֲצִיל
שֶׁפֶע עֲלֵיוֹן לְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת

אֶתָּה ה' דְּהוּיָהּ אֲדֹנָת
מֵאִירָה ל' מֵאִירָה ל'

דאזי"ה יחזקאל יאזדנדי ארון הכל דאדנות דהוי"ה ויזקוף דאזי"ה יזכרע ראשו עולה ל עולה ל גופו, ואח"כ

במנחת ער"ש: יכוין להעלות
את זר"ן דאצילות ע"י שם ע"ב

וידקוף , אדאנות דהוי"ה וידקוף אדאיה"ה דהוי"ה
עולה ל גופו, ואח"כ עולה ל וידקוף ראשו

אֱלֹהֵינוּ תְּקַוָּה, בְּעַל הַמִּלֻּחַ אִמָּא וְאֱלֹהֵינוּ יִקְבֵּל עַל עַצְמוֹ ד' אבא אֲבוֹתֵינוּ מִתּוֹת ב"ד (לְהֵלֶן) מִתּוֹת ב"ד (לְהֵלֶן)

וְיִכּוּן לִיחַד אר"א אִיהֵהִיּוּהָ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם בְּנִית חֲכָמָה דר"א, אֱלֹהֵי יִצְחָק בְּנִית בִּנְה דר"א

וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב בְּנִית דַּעַת דר"א, הָאֵל הַמּוֹחִין יוֹרֵדִים לְגִרְוֹן הַגְּדוֹל בְּנִית חֲסֵד דר"א, דִּיעֲקֹב וְרַחֵל

הַגְּבּוֹר בְּנִית גְּבוּרָה דר"א, וְהַנּוֹרָא בְּנִית חַיִּת דר"א, אֵל עֲלִיּוֹן בְּנִית חֲסִידִים דִּיעֲקֹב וְרַחֵל

גּוֹמֵל חֲסִידִים טוֹבִים בְּנִית חַיִּת דִּיעֲקֹב וְרַחֵל, קוֹנֵה הַכֹּל נִשְׁלֵם בְּנִין דר"א בְּמוֹחִין דִּאֲבָא

וְזוֹכֵר יוֹד הִי וְיוֹ הִי גִימ' שם ע"ב וְשֵׁם קס"א חֲסִידֵי אֲבוֹת בְּנִית חֲסִידִים דִּיעֲקֹב וְרַחֵל

וּמִבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם בְּנִית נה"י דִּיעֲקֹב וְרַחֵל

לְמַעַן שְׁמוֹ בְּנִית מַלְכוּת דִּיעֲקֹב וְרַחֵל בְּאַהֲבָה,

יְכוּן לְנִסּוֹר אֶת הַנוֹק' מֵאַחֲרֵי ז"א, וְלַהֲבִיֵּא פָּנִים בְּפָנִים עִם ז"א.

יְכוּן לְמִסּוֹר נִפְשׁוֹ עַל קִידוּשׁ ה', וְלִקְבֵּל ד' מִתּוֹת ב"ד וְיִכּוּן כְּאִילוֹ עוֹשִׂים בּוֹ הַמִּיתוֹת בְּפוֹעַל מִמֶּשׁ:

יִקְבֵּל עַלִּי סְקִילָה מֵאוֹתִיּוֹת י' א' וְלִיחַדֵּם ע"י א' וְע"י שֵׁם ע"ב יוֹד הִי וְיוֹ הִי
יִקְבֵּל עַלִּי שְׁרִיפָה מֵאוֹתִיּוֹת ה' ד' וְלִיחַדֵּם ע"י ה' וְע"י שֵׁם ס"ג יוֹד הִי וְאֵו הִי
יִקְבֵּל עַלִּי הֶרֶג מֵאוֹתִיּוֹת ו' ג' וְלִיחַדֵּם ע"י י' וְע"י שֵׁם מ"ה יוֹד הֵא וְאֵו הֵא
יִקְבֵּל עַלִּי חֲזָקָה מֵאוֹתִיּוֹת ה' י' וְלִיחַדֵּם ע"י ה' וְע"י שֵׁם ב"ן יוֹד הֵה וְו הֵה

וּמִתִּיחַדִּים אר"א אִיהֵהִיּוּהָ לְהוֹלִיד שְׁפַע דְּפָנִים

מְלֶכֶּךְ ב' נִגְדַלְתָּ הַנוֹק' כְּשִׁיעוֹר הַמַּלְכוּת שְׁלָה עֲזָזָר, נִגְדַלְתָּ הַנוֹק' כְּשִׁיעוֹר הַנְּהַ"י שְׁלָה

וּמִוִּשְׁיַע ב' נִגְדַלְתָּ הַנוֹק' כְּשִׁיעוֹר הַנְּהַ"י שְׁלָה וּמִגֵּן, נִגְדַלְתָּ הַנוֹק' כְּשִׁיעוֹר כָּל קוֹמַת ז"א אֵל אֵל אֵל, מִגֵּן גִּימ'

בְּרוּךְ ה' דְּהוּ"ה דְּאֲדֻנּוּת בְּמִנְחַת ער"ש: יְכוּן לִקְבֵּל מֵהַמַּאֲצִיל שְׁפַע עֲלִיּוֹן לְעוֹלָם הַבְּרִיאָה אֲתָה ה' דְּהוּ"ה ה' מֵאִירָה ל' וִיכְרַע גּוֹפּוֹ

דארו"ה יְהוָה (אֲדוֹנֵי) יִאֲהֲדוֹנָהי, אֲדוֹנֵי הַכֹּל, דאדנות ה' דהו"ה וזקוף ה' דאחי"ה ה' דהו"ה
 ויכרע ראשו ויהוהויהוה עולה ל' גופו, ואח"כ עולה ל' ויזקוף ראשו

מגן גימ' מִגֶּן אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: אֲמֵן אֲמֵן יִאֲהֲדוֹנָהי
 במנחת ער"ש: יכוין להעלות את זו"ף דביראה ע"י שם ס"ג

יתפלל שהקב"ה יחיהו ויקבל תפילתו, ויצפה לתחיית המתים ע"י הטל.²

אֲתָה ה"ג מנצפך גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי ר"ת אֵלֹהֵינוּ,

אגל"א גימ' בוכ"ו ע"ה, ומכח שם זה מתמלא שם אדנות:
 אֵלֶיךָ לְמַד פֶּאֶה, דְּלֵת לְמַד תִּי, נָךְ וְאוֹ נָךְ, יוֹד וְאוֹ דְּלֵת.

מְחִיָּה מְתִים שהם ניצוצות הקדושה אֲתָה, רַב לְהוֹשִׁיעַ, שנתבררו ושעתידין להתברר

בערב חג ראשון: מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

בחול המועד: מוֹרִיד הַטֵּל.

טועה בקיץ: לפני שהזכיר שם ה' - חוזר לראש הברכה. הזכיר ולא חתם 'מוחיה המתים' - יאמר 'למדני חוקיך' ויחזור ל'אתה גיבור'. ואם סיים הברכה - חוזר לראש. מסופק עד שלושים יום מחג פסח חוזר, מעל שלושים יום, אינו חוזר.

מִכְלָל חַיִּים בְּחֶסֶד יוֹד הִי וְיוֹ הִי, גימ' שם ע"ב מְחִיָּה

גימ' שם ס"ג יוֹד הִי וְאוֹ הִי מְתִים ניצוצות מו' מלכי אדום בְּרַחֲמִים רַבִּים, שהתבררו ושעתידין להתברר

סוּמָךְ אֲכַדְטָם ע"י שם נוֹפְלִים יוֹז, וְרוּפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר

אֲסוּרִים, וּמְקִיִּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי-

כְּמוֹד בְּעָל גְּבוּרֹת, וּמִי דוֹמָה-לָךְ, מְלֹךְ

מְמִית וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מַחֲיֵה הַמֵּתִים: אמן
אמת
יֵאדָוֶהוּ

נִקְדִּישׁוּ וְנַעֲרִיצוּ בְנֵעַם שֵׁית סוּד שׂרְפִי-קָדֵשׁ, הַמְשַׁלְּשִׁים לָךְ
קִדְשָׁהּ, וּבֶן פֶּתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ, וְקִרְאָה אֶל-זֶה וְאָמַר;

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַרְנוּ וְיִבְרַךְנוּ
אֶת כָּל עַמּוּד הָעָם בְּכָל יְמֵיהֶם
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַרְנוּ וְיִבְרַךְנוּ
אֶת כָּל עַמּוּד הָעָם בְּכָל יְמֵיהֶם

לְעִמָּתָםׁ ^א מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים; בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה ^{אֲנִי} יֵאָדָר וְיִתְפָּאֵר

יִמְלֹךְ יְהוָה יִאֲדָרְכֵנוּ | לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וְדָר
ר"ת אֲזָלוּ, הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקִדּוּשִׁים בְּכָל-

דעת דו"א
יָוֵם יִהְיֶה לְלוֹךְ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
גִּמ' שם ב"ן
יְיָ הָאֵל הָאֵל הָאֵל

יֵאָדוּנָהי אֲרוֹן הַמֵּל, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: אֲמֵן

יתפלל לה' שיתן לו ולצאצאיו ולתלמידיו במתנת חינוך חכמת אמת בתורה הקדושה.⁴

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דָּעַת, וּמְלַמֵּד לְאִנּוֹשׁ
בִּינָה, וְחַנּוּן מֵאִתְּךָ חֲכָמָה בִּינָה

וְדָעַת* בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{חכמה דנוק'} אֱלֹהֵינוּ, ^{אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ} וּיְכִיּוֹן:

יה"ו דאלפין גימ' כו"ו להמשיכו למלכות, ויכוין בליבו: יהי רצון מלפניך שיושפע לי משם יו"ד **הא ואו**
יו"ד הא ואו ← **הא** (חב"ד) להבין ולהשכיל בעמקי סודות תורתך הקדושה אכ"ר

אמן
אמת וכי"ר
יִהוָה

חוֹנֵן הַדָּעַת:

יתפלל שיאיר ה' את עיניו בתשובה, ושיקבלו, ויכוין לקבל היסורים באהבה.⁵

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ ^{חסד דבינה} יְהוָה לְתוֹרָתְךָ, וְקִרְבָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעִבּוּדְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יִהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּחֲתֵר
חֲתִירָה מִתַּחַת כְּסֵא כְבוֹדְךָ, וְתִקְבַּל בְּתִשׁוּבָה אֶת (פְּלוּנִי בֶן-פְּלוּנִי), כִּי יִמְיָנְךָ
חסד יְהוָה, ויכוין לחבר חסד עם הבינה: **יְיָ יְיָ הוּא הוּא הוּא**

פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים. ויכוין שתפשוט הבינה את ימינה לקבלו בתשובה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{בינה דנוק'} אֱלֹהֵינוּ, ^{אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ} וּיְכִיּוֹן, הַרוּצָה

אמן
אמת וכי"ר
יִהוָה

בְּתִשׁוּבָה:

* נוסח ספרד הקדמון: דָּעָה וּבִינָה וְהַשְׁכֵּל.

יתחרט על עוונותיו, ויקבל עליו את הדין, ויתפלל שימרקן עוונותיו ולא ע"י יסורים קשים.⁶

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל־לָנוּ
מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח
אֶתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{חסד דנוק'}
^{אדונוהכל} יֵהְיוּ^{יהוהוויחיה} אֲהֲרֹנָהי^{אמנו}
^{אמת וכי"ר} הַמְרַבֵּה לְסִלַּח: ^{יֵהְיוּ וְנִתְּנָה}

יתפלל על גאולת עמ"י, וכוונתו תהיה למען קידוש שמו יתברך המחולל בגויים.⁷

רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ רִ"ת רַב־אֲבֵי הַנּוֹקִי, וְרִיבָה רִיבָנוּ,
וּמַהֲרֵ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה ^{גִּימ' שם מ"ה} יוֹד־הָא וְאוֹ הָא שְׁלֵמָה
לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזַק אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה^{גבורה דנוק'} יֵהְיוּ^{אדונוהכל} אֲהֲרֹנָהי^{יהוהוויחיה} גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל: ^{אמנו}
^{אמת וכי"ר}

יתפלל על כל חולי עמ"י ובפרט הצדיקים, ועל השכינה הקדושה הנמצאת בגלות.⁸

רַפָּאנוּ יְהוָה^{אדנינו} יֵהְיוּ^{אדונוהכל} וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ
וְנִשְׁעָה, כִּי תַהֲלִתָּנוּ אַתָּה.
יְהִי הוּא ^{בסוד ג"פ רי"ו שבהו"ה} וְהָעִלָּה אֲרוּכָה וּמְרִפָּא לְכָל-
תַּחֲלוּתֵינוּ וּלְכָל-מִכְאוּבֵינוּ וּלְכָל-מִפְּוִתֵינוּ,

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְפָּאֵנִי
רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, כְּדֵי שְׂאֵהֶיָּה חֲזִק בְּכִרְיאוֹת
גּוֹף וּנְשֵׁמָה, לְקִים תּוֹרַת הַקְּדוּשָׁה.

פִּי אֶל רוּפָא רַחֲמֵן וְנֶאֱמַן אֶתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה^{תפארת דנוק'} יֵהְיוּ^{איהוה דגרי} רוּפָא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:<sup>איוו וכל
יהוה ויהוה</sup>

אמן
אמת וכי"ר
לאהרן קהני

ר"ת גימ' רפ"ה
יכוין לרפ"ח ניצוצות של החולה מהם
באים החולאים. שיתוקנו ויתמתקנו

ד"ר ת גימ'
רפ"ח

יתפלל על מזונותיו, שלא יבוא ח"ו דבר איסור אל פיו, ושפרנסת עמ"י תהיה בשפע.⁹

❖ בערב פסח אומרים:

בַּרְךְ עַלְיִנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
הַשָּׁנָה הַזֹּאת, וְאֵת כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ
לְטוֹבָה, וְתֵן טַל וּמָטָר לְבָרָכָה עַל כָּל־פְּנֵי
הָאֲדָמָה, וְרִוְיָה פָּנֵי תִבְלֹ וְשִׁבְעַת אֶת הָעוֹלָם
כָּלּוּ מִטוֹבָךְ, וּמִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ
וּמֵעֵשֶׂר מִתְּנוֹת יְדֶיךָ.

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה ^(אֱלֹהֵינוּ) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתֵּת לָנוּ וּלְכָל־כְּנִי
בֵּיתֵנוּ וּלְכָל־הַסָּמוּכִים עָלֵינוּ שְׁלֹחֲנָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם וַיּוֹם, מְזוֹנוֹתֵינוּ
בְּכַבּוֹד, בְּיוֹכֶז שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל דִּיקְרָנוּסָא הַמְּמוֹנָה עַל הַפְּרָנְסָה:

שְׁמֶרָה וְהִצִּילָה שְׁנָה זֹו מִכָּל־דָּבָר רָע,

וּמִכָּל־מִינֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל־מִינֵי פְרַעְנוֹת,
וַעֲשֵׂה לָהּ תְקוּהָ וְאַחֲרִית שָׁלוֹם. חוּם וְרַחֵם
עָלֶיהָ וְעַל כָּל־תְּבוּאָתָהּ וּפִירוֹתֶיהָ, וּבִרְכָּהּ
בְּגִשְׁמֵי רֶצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה, וְתִהְיֶי אַחֲרִיתָהּ
חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם, כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָּה.
כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ
נצח דנוק'
אֶתָּה יְהוָה יֵאָדָר וְיִתְפָּאֵר אֲדֹנָיִךְ הַיְּהוּדִים וְהַיִּשְׂרָאֵלִים, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

יתפלל על מזונותיו, שלא יבוא ח"ו דבר איסור אל פיו, ושפרנסת עמ"י תהיה בשפע.⁹

❖ בחול המועד אומרים 'ברכנו':

טעה בקיץ ואמר ברך עלינו, נזכר באמצע הברכה: מתחיל מיד ברכנו. אמר 'ברוך אתה ה'
ולא חתם 'מברך השנים' יאמר 'למודני חוקיך' ויחזור לראש הברכה. נזכר לאחר שחתם 'מברך
השנים', בכל שלב בתפילה חוזר לראש הברכה. ואם אמר יהיו לרצון האחרון חוזר לראש.

בָּרַכְנוּ יְהוָה יֵאָדָר וְיִתְפָּאֵר יֵאָדָר וְיִתְפָּאֵר אֲדֹנָיִךְ הַיְּהוּדִים וְהַיִּשְׂרָאֵלִים, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים

מַעֲשֵׂה יְדִינוּ, וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ בְּטוֹלָלִי

רֶצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה, וְתִהְיֶי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים

וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָּה,

יְהִי רֶצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָדָר וְיִתְפָּאֵר אֲדֹנָיִךְ הַיְּהוּדִים וְהַיִּשְׂרָאֵלִים, שְׁתַּתֵּן לָנוּ וּלְכָל־בְּנֵי

בֵּיתֵנוּ וּלְכָל־הַסְּמוּכִים עָלֵינוּ שְׁלָחֵנוּ חַיִּים וּבְכָל־יוֹם וְיוֹם, מְזוֹנוֹתֵינוּ

בְּכָבוֹד, בְּזִכְיוֹן שְׁמוֹךְ הַגָּדוֹל דִּיקְרָנוּסָא הַמְּמוֹנָה עַל הַפְּרָנְסָה:

כִּי אֵל טוֹב וְיָמִיטִיב אֶתְּהָ וּמִבְּרַךְ הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ

נצח דנוק
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְהַיְּהוּדִים
אֲרוֹן הַכֹּהֵן, מְבַרֵךְ הַשָּׁנִים:

¹⁰ יתפלל על חירותנו וקיבוץ גלויות, ולקבץ כל גלגולי עמ"י, ונצוצות שפיזר בעוץ שז"ל.¹⁰

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְאַחֲרֵיתָנוּ, וְשֵׂא

גַּם גִּימ' שם מ"ה וּשְׁם לְקַבֵּץ גְּלִיזֹתֶינִי,

יְקַבְּצֵנוּ יְיָ יִחַד [מִהֲרָה] מֵאֲרָבַע כְּנָפֹת זֶמְרָה יְבוֹיךָ

הַיּוֹצֵא מִרְ"ת וְיִקְיָאנוּ, וְיִלְבֵּשׁ מִסֻּת הַפֶּסֶק וְיִשְׁכַּח מִבְּטָנוּ יוֹרִישֵׁנוּ אֶל הַיָּד הַיְּמָנִית וְיִשְׁכַּח מִבְּטָנוּ ע"ב. הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ.

[illegible]

בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ הוֹד דְנוּק' אֲרוֹנוֹכֵל
הוֹד דְנוּק' אֲרוֹנוֹכֵל , יִחְזַק וְיִשְׁמַח
מְקַבֵּץ חַסְדֵּי מְלָכִים

גִּימ' עֶסֶם"ב וּיְכוּיָן שְׁבַכְחֶם | שֵׁם ע"ב | שֵׁם ס"ג | שֵׁם מ"ד | שֵׁם ב"ן |
 יוֹד הִי וְיוֹ הִי | יוֹד הִי וְאָן הִי | יוֹד הֵא וְאָן הֵא | יוֹד הֵא וְיָ הֵא

גִּימ' שם ע"ב
שְׁמִבְרַר
הַנִּימְצוֹת

נְדָחֵי
יְהִי הֵל וְיִי הֵל

עֵמּוּ יִשְׂרָאֵל:

אִמּוֹ
אֵת וְכִכָּר
יְהוֹדִיעֵנִי

יתפלל על חזרת הסנהדרין למושבה, ועל דיני ישראל שיהיו כשרים.¹¹

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ, כְּבִרְאֲשׁוֹנָה, ר"ת ש"כ"ה

רמז לדינים, ויכוין להמתקם ע"י ר"ת **וְיוֹעֲצֵנוּ בְּבִתְחִלָּה** ר"ת גימ' **יְהוּה**.

וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן ס"מ וְאַנְחָה לִילִית, וּמָלַךְ עָלֵינוּ
 מְהֵרָה אֶתְּהָ יְהוָה יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ (בְּחֶסֶד וּ)
 בְּרַחֲמִים, בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ
 אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ
 אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ

יתפלל שתעקר המינות מִיִּשְׂרָאֵל, ושיאמינו כל עמ"י בתורה, ושימחה זכר עמלק.¹²

לְמִינִים וּלְמַלְשִׁינִים* אֵל תְּהִי תִקְוָה
 וְכָל־הַזֵּדִים פָּרְגַע , וְכָל־הַזֵּדִים פָּרְגַע
 יֵאָבֶדוּ, וְכָל־אֹיְבֵינוּ ס"מ וְכָל־שׂוֹנְאֵינוּ לִילִית
 מְהֵרָה יִפְרֹתוּ, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מְהֵרָה
 תִּעָקֵר וּתִשָּׁבֵר וּתִכָּלֵם וּתִכְנִיעַם בְּמֵהֵרָה
 בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ
 אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ
 אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ

* נוסח קודם הצנזורה: לְמִשְׁוֹמְדִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכָל־הַמִּינִים וְכָל־הַמַּלְשִׁינִים
 פָּרְגַע יֵאָבֶדוּ, וְכָל־אֹיְבֵינוּ וְכָל־שׂוֹנְאֵינוּ מְהֵרָה יִפְרֹתוּ, וּמַלְכוּת זָדוֹן מְהֵרָה
 תִּעָקֵר וּתִשָּׁבֵר וּתִכָּלֵם וּתִכְנִיעַם בְּמֵהֵרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ יֵאָדָּוְנָהּ
 שׁוֹבֵר אֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

יתפלל בטובת הצדיקים וגירי הצדק, ושלא יתבייש בעולם הבא מחמת עוונותיו.¹³

עַל־הַצַּדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־שְׂאֵרֵי
עַמּוֹ בֵּית־יִשְׂרָאֵל וְעַל־פְּלִטַּת בֵּית־
סוּפְרֵיהֶם וְעַל־גְּרֵי הַצַּדִּיק וְעַל־נֶפֶשׁוֹ, יִהְיוּ נָא
רַחֲמֶיךָ יְהוֹנָתָן יִהוֹנָנִי אֱלֹהֵינוּ, וְיִתֵּן שָׂכָר טוֹב
לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ
שָׂכָר מִצוֹתֵינוּ עִמָּהֶם, וְלַעֲזוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בְךָ
בְּטַחְנוּ, וְעַל חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֹנָה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוֹנָתָן יִהוֹנָנִי יִסֹּר דָּוִד
אֱמִן אֱמֵת וּכְיֹד יְהוֹנָתָן וְיִהוֹנָנִי מְשַׁעֵן
וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

יזיל דמעה ויתפלל על בנין ירושלים, והחזרת מלכות בית דוד למקומה.¹⁴

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ,
וְכִסֵּא דָוִד עֲבֹדְךָ, מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ
תִּכְבֵּן יְכִיּוֹן לְהַתְּפִיל לַהֲשִׁי"ת עַל מִשִּׁיחַ בֶּן יוֹסֵף,
שִׁיחָהּ וְלֹא יָמוּת ע"י אֲרַמִּילוֹס רְשִׁיעָא
עוֹלָם בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוֹנָתָן
יִהוֹנָנִי יִסֹּר דָּוִד
אֱמִן אֱמֵת וּכְיֹד יְהוֹנָתָן וְיִהוֹנָנִי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

יתפלל לבואו של משיח בן דוד, והחזרת מלכות בית דוד למקומה.¹⁴

אֶת־צֶמַח הַיְיֹהֹוּה־אֱהִיָּהּ הַיְיֹהֹוּה־אֲדֹנָיִי יְיָ יְיָ עֲבָדְךָ מְהֵרָה
תְּצַמִּיחַ, וְקִרְנוֹ תִּרְוֶם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ לִישׁוּעָה כָּל־הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה
נְצַח דָּוִד
יְהוָה אֱדֹנֵינוּ יֵאֱהָרֹנָהי אֱדֹנוֹ וְהַיְיֹהֹוּה־אֲדֹנָיִי
מִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה: אֲמֵן
אֱמֵת וְכִדְּיָהּ יֵאֱהָרֹנָהי

יתפלל על כל עניינינו קטנים וגדולים, ושלא יקרהו עון, ויעשה רצונו יתברך.¹⁵

❖ יכוין בהוי"ה זו שהיא ברעת הפנימי של המלכות.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ הֵן וְיָ אֱדֹנֵינוּ יֵאֱהָרֹנָהי אֱדֹנוֹ וְהַיְיֹהֹוּה־אֲדֹנָיִי
אֲבִי, אָב הַרְחֵמֵנוּ רַחֵם עָלֵינוּ קִרְעַת
תְּקוּף בַּעַל הַיּוֹסֵפֶת וְכַעַס הַמִּצְחָה
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ יְיָ, כִּי
אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה בָּטָר, צַדִּיק

המכוין שם קדוש זה אין תפלתו חוזרת ריקם (שע"כ, 6).

אֶרְאִיתָ

וּמִלִּפְנֵיךָ מִלִּבֵּנוּ, רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ וְחֵקֶב מָנֵעַ חֲנֻנוּ
וְעֲנֵנוּ וְשִׁמַּע תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת
כָּל־פֶּה יִגַּל, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱדֹנֵינוּ יֵאֱהָרֹנָהי אֱדֹנוֹ וְהַיְיֹהֹוּה־אֲדֹנָיִי
תַּפְאֶרֶת דָּוִד
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה שְׂקִי: אֲמֵן
אֱמֵת וְכִדְּיָהּ יֵאֱהָרֹנָהי

יכוין למסור נפשו על התורה, ויתפלל על חזרת עבודת ביהמ"ק למקומה.¹⁶

רָצָה גימ' אלה למד זה יוד' מם יְהוָה יִאֱהוּנָה אֱלֹהֵינוּ
בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה,
וְהָשִׁב הָעֲבֹדָה לְדָבִיר בֵּיתָךְ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל
וְתִפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן,
וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ:

❖ בחוה"מ אומר יעלה ויבוא, ואם שכח ונזכר קודם מודים יאמר שם, ואם החל מודים חוזר לרצה, ואם סיים פסוק יהיו לרצון האחרון חוזר לראש.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא, יִגְיַע יִרְאֶה וְיִרְצֶה,
יִשְׁמַע יִפְקֹד וְיִזְכֹּר, וְזִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמּוֹךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה, לְטוֹבָה, לְחַן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים,
(לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם), בְּיוֹם;

חג המצות הזה, בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

לְרַחֵם בּוֹ עַלֵּינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְזִכְרֵנוּ יְהוָה יִאֱהוּנָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדָבָר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן, וְחַמֵּל וְרַחֵם עַלֵּינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי
אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ,
וְתִחְיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹכָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.

נצח דאימא
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲרוֹן הַכֹּהֵן יִכּוּן שֵׁם בָּהֶם, הַמַּחְזִיר
הַתְּהוֹמָתָה

שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:
אִמֶּן
אֱמֶת וְכִיד
יִשְׁרָאֵל וְיִשְׁרָאֵל

יִשְׁבַּח אֶת הַבּוֹרָא עַל נִפְלְאוֹתָיו, וּבִיחּוּד עַל שְׁחִזְרָה נִשְׁמָתוֹ לְגוֹפוֹ.¹⁷

מִזְדִּים וְהוֹיָה דאדנות ויכרע
 מאירה ל גופו בלבד
 במנחת ערשׁ: יכרין לקבל מהמאציל
 שפע עילין לעולם היצירה

שָׁאֲתָהּ דְּהוּיָהּ דְּאֵהִיָּה וְיִכְרַע רֵאשׁוֹ **הִנֵּה יְהוָה** יֵאֱהָדוּנָהּ אֲרוֹן הַכֵּל הִתְהַוְּתָהּ

אלהינו ויזקוף ראשו במנחת ערש: יכרוץ להעלות את זרועו דיצירה ע"י שם מ"ה דאדנות ו דהוי"ה ויזקוף גופו, ואח"כ דהוי"ה ו דהוי"ה עולה ל דהוי"ה

מזורים דרבנן:

מעין ההלכות: א. במודים דרבנן ירכין

ראשו בלבד (קצר גודל ית, כ):

ב. יזהר שלא יפסיד עניינת 'אמן' אחר
ברכת רצה (משנ"צ קהל, כה):

ברכת רצה (משנ"צ קבל, כה):

מִזְדִּים אֶנְחֵנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה הוּא

יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ

וְיָרֵד מִן הַשָּׁמַיִם וְיַעֲלֶה וְיִשְׁפֹּט בְּעַלְמֵי הָאָרֶץ וְיִשְׁפֹּט בְּעַלְמֵי הָאָרֶץ וְיִשְׁפֹּט בְּעַלְמֵי הָאָרֶץ

אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר,

יוצרנו: יוצר בראשית. ברכות

וְהוֹדָאֹת לְשִׁמְחָה הַגָּדוֹל

(Musical notation continues)

[illegible]

וְקִי־מִתְנֹוּ. כֵּן תַּחֲיִנוּ וְתַחֲנֹנוּ.

ותאסוף גליזתינו לחצרות

הדיווח ליוזם חברה וליוזמות

(Musical notation continues)

רְצוֹנָה וְלַעֲבֹדָה בְּלֵב בְּשָׁלֵם,

עַל שְׂאֲנַחֲנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ:

אל ההודאות.

תקין, בעל היכולת
ובעל הכוחות מולם

וְאֵלֵּהִי אֲבוֹתֵינוּ

לְעֹזֶלֶם וְעַד, צוֹרְנוֹ

צֹרֵר חַיִּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ

אֶתָּה הוּא, לְדֹר וְדֹר

נֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ,

עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים

בִּידֵיךָ, וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ

הַפְּקֻדֹת לךָ, וְעַל נַפְּיךָ

שֶׁבֶכֶל-יּוֹם עֲמָנוּ, וְעַל

נִפְלְאוֹתֶיךָ וּטְוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, עָרַב וּבָקֵר

וְצָהָרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמֵּרַחֵם,
כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קָוִינוּ לָךְ:

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְּרוּמָם וַיִּתְּנֵשָׂא תָמִיד,
שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל־הַחַיִּים
יִוְדוּךָ סֵלָה: וַיַּהֲלֵלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
שֶׁ ע"ב
יְהוָה הוּא הוּא בְּאֵמֶת, לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל
יִשׁוּעָתֵנוּ וְעֲזָרְתֵנוּ סֵלָה, הָאֵל הַטּוֹב.

בְּרוּךְ הוּא דְהוּי"ה דְאֲדֻנֵּת וִיכֹרֵעַ
מֵאִירָה ל גּוֹפֵר בִּלְבָד
בִּמְנַחַת עֶרְשׁ: יְכוּיִן לִקְבֵּל מִהֶמְאֻצִּיל
שִׁפְעָה עֲלִיּוֹן לְעוֹלָם עֲשִׂיהַ

הוּא דְהוּי"ה דְאֲדֻנֵּת וִיכֹרֵעַ
מֵאִירָה ל גּוֹפֵר בִּלְבָד
בִּמְנַחַת עֶרְשׁ: יְכוּיִן לִקְבֵּל מִהֶמְאֻצִּיל
שִׁפְעָה עֲלִיּוֹן לְעוֹלָם עֲשִׂיהַ

הוּא דְהוּי"ה דְאֲדֻנֵּת וִיכֹרֵעַ
מֵאִירָה ל גּוֹפֵר בִּלְבָד
בִּמְנַחַת עֶרְשׁ: יְכוּיִן לִקְבֵּל מִהֶמְאֻצִּיל
שִׁפְעָה עֲלִיּוֹן לְעוֹלָם עֲשִׂיהַ

לְהוֹדוֹת ס"ת כה"ת: אֲמֵן
יִאֱהוֹנָה

יִתְפַּלֵּל שְׁתֵּהיָה אַחֲדוֹת בִּישְׂרָאֵל וְלֹא מַחְלֻקָּת, וּלְבַטֵּל מִידַת הַכֶּסֶס. ¹⁸

שֵׁים שְׁלֹום יְכוּיִן לְהַשִּׁים יִסּוּד
דְּרִכּוּרָא בִּיסוּד דְּנוֹק
טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים, חַן
וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ. וּבִרְכָּנוּ אֲבִינוּ, כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאֹזֶר פָּנֶיךָ,

כִּי בָאֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
תּוֹרָה וְחַיִּים, אֶהְבֶּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים,
בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֶךְ
אֶת כָּל-עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשָׁלוֹם.

יסוד דאימא

יכין לקשר וליחד כל יסוד
העולמות ע"י היסוד, ארזות הכל
היהוה והיהוה יארהוהוה

יחד נר:

יסוד עתיק ונוק' אלהיהוה או"א אלהיהוה זון' יאהוהוה
יהוהוהוה אריך ונוק' יאהוהוהה ישס"ת אלהיהוהה יעקב ורחל יאהוהוהה

כוונות למנחת ערב שבת:	
ה	לכלול את עולם העשיה ואת שם ב"ן יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה ונרנח"י שבה ונפשו ביצירה
ו	לכלול את עולם היצירה ואת שם מ"ה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה ונרנח"י שבה ורוחו בבריאה
ז	לכלול את עולם הבריאה ואת שם ס"ג יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה ונרנח"י שבה ונשמתו בעשיה דאצילות
י	לכלול את אב"ע דאצילות ואת שם ע"ב יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה ונרנח"י שבהם ונפשו באב"ע דא"ק

הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל ר"ת גימ' אלהים בשלום

בשלום אותיות מלבוש גימ' ש"ע ה' נהורין גימ' השם"ל

ח' חיותי:	יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה	יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה
ש"ע נהורין:	אלף למד	אלף למד

ויכין להלביש את זון' יאהוהוהוה וג' עולמות ב"ע ונר"ן שלו, שלא יאחזו בהם הקלי'

אמן
אמת וכי"ר
יארהוהוה

יְהוָה גִּמְ' אֶל לְרָצוֹן אִמְרֵי-פִי רִ"ת אֶלֶף גִּמְ' אֶלֶף לִמְד', שֶׁנֶּחֱדָלָת יוֹד־

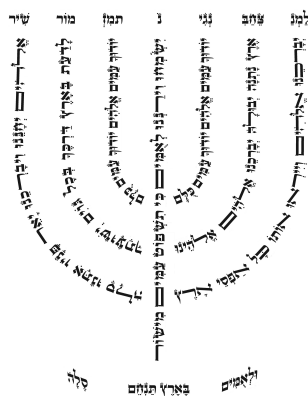
וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה (אֲדִינִי יִאֲהֲדוֹנָהּ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

וּיְכֻיֹּן ט' תִּיבּוֹת עִם יוֹדִין שְׁבַפְסוֹק זֶה כְּנֶגֶד ט' יוֹדִין שְׁבַעסִמָּ"ב:

ד' יוֹדִין דַּעֲ"ב ג' יוֹדִין דַּס"ג יוֹד־דַּמ"ה יוֹד־דַּב"ן

יְהוָה הִל וְלִי הִל | יְהוָה הִל וְאִו הִל | יְהוָה הִל וְאִו הִל | יְהוָה הִל וְאִו הִל

שִׁיר לְמַעֲלֹת אֲשָׁא עֲיִנִי אֶל-הַהָרִים
מֵאִין יְבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם
יְהוָה (אֲדִינִי יִאֲהֲדוֹנָהּ) עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל-
יִתְּנִי לְמוֹט רִגְלִי אֶל-יְנִינִים שְׁמֶרֶךְ: הִנֵּה
לֹא-יִנָּסוּ וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
יְהוָה (אֲדִינִי יִאֲהֲדוֹנָהּ) שְׁמֶרֶךְ יְהוָה (אֲדִינִי יִאֲהֲדוֹנָהּ) צִלְּךָ
עַל-יָדִי יִמִּינֶךָ: יוֹמָם הִשְׁמַשׁ לֹא-יִכְפֹּה
וַיִּרְחַב בְּלִילֶךָ: יְהוָה (אֲדִינִי יִאֲהֲדוֹנָהּ) שְׁמֶרֶךְ
מִכָּל-רָע יִשְׁמֹר אֶת-נַפְשֶׁךָ: יְהוָה (אֲדִינִי יִאֲהֲדוֹנָהּ)
יִשְׁמֹר-צִאתֶךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מָרַע, וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר
מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תֹדִים, וְנַפְשֵׁי
בָּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה, פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ, וְאַחֲרֵי
מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל-הַקָּמִים עָלַי
לָרָעָה מִהֲרֵה הִפֹּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם,
(יְהוָה בְּמִצְוֹת לְפָנֵי-רִוּחַ וּמִלֵּאֶף יְהוָה (אֲדִינִי יִאֲהֲדוֹנָהּ) דּוֹחָה:) עֲשֵׂה לְמַעַן

שָׁמַד, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנָּה, עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתָהּ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתָהּ, לְמַעַן יִחְלְצוּ
יְיָדֶיהָ רַ"ת יל"י, בכוחו יעלו
ויתבררו הניצוצות

יְהִי גִמ' אֵל לְרַצּוֹן אִמְרֵי-פִי רַ"ת אֵלֶּיךָ גִּמ' אֵלֶּיךָ לִמְדָה, שֶׁחַן דִּלְתָּ יוֹד
וְהִגִּינוּ לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

ויכוין ט' תיבות עם יודין שבפסוק זה כנגד ט' יודין שבפסוק ט"ב:
ד' יודין דע"ב ג' יודין דס"ג יו"ד דמ"ה יו"ד דב"ן
יוֹד הֵל וְיוֹד הֵל | יוֹד הֵל וְאֵו הֵל | יוֹד הֵא וְאֵו הֵא | יוֹד הֵא וְזֵה הֵא

❖ יש אומרים 'תפילת רב' (ברכות טז ע"ג) ובה י"א חיים כנגד שם ו"ה (כף לחת ז):
יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְחַמְנוּ וְתַחַיֵּינוּ חַיִּים
אַרְבֵּים, חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פְּרִנְסָה
טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל חֻוֹץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאֵת חֲטָא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם
בוֹשָׁה וְכִלְמוֹה, חַיִּים שֶׁל עֶשֶׂר וְכִבּוֹד, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם אֲהֶבֶת תּוֹרָה וְיִרְאֵת
שְׁמִים, חַיִּים שֶׁתִּמְלֹא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה לְעִבּוּדָתְךָ, אָמֵן:

❖ ויש אומרים תפילה זו (וישגמל ברכות פ"ד ה"ב, חלקים פ"ו מלות תשובה בשם פקדו ד"ע כת"י):
יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁלֵא תַעֲלֶה קִנְיָת אַחֲרֵינוּ
עָלֵינוּ וְלֹא קִנְיָתֵנוּ עַל אַחֲרֵינוּ, וְשְׁלֵא אֶכְעַס הַיּוֹם וְשְׁלֵא אֶכְעִסְךָ. וְתַצִּילֵנוּ
מִיָּצֵר הָרַע, וְתֵן בְּלִבִּי הַקִּנְיָה וְעִנְיָה וְיִרְאֵת חֲטָא. מִלִּבֵּנוּ וְאֱלֹהֵינוּ, יְחַד שְׁמֶךָ
בְּעוֹלָמָהּ, וּבְנֵה בֵיתְךָ, שֶׁכָּלל הִכְלָד וְקִבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ, פָּדֶה צֹאנֶךָ וְשִׁמְךָ עֲדָתְךָ
בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, אָמֵן:

מעין הכוונות: סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין יאמר קודם 'יהיו לרצון' השני פסוק מהתנ"ך
המתחיל באות ראשונה של שמו ומסתיים באות אחרונה של שמו (קולר שליח, סדר שני העס):

הפסוק שלי: _____":

אחרי התחנונים יאמר שוב (כ"ח כסלח כ):

יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־יְהוָה וְהִגִּינוּ לִבִּי לִפְנֵי יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

מעין הכוונות: ועושים ג' פסיעות ומכוונים (בפסיעות) להוריד השפע מאצילות לבריאה, ואחר כך מבריא ליצירה, ואחר כך מיצירה לעשיה. ופונים בתחלה לצד שמאל באמרו עושה שלום (קטור הכונות לנמח"ל).

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בִּרְחֻמָּיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי יְהוָה ^(אדני) יִאֱהוֹנָנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רָצוֹנְךָ וּלְעֲבֹדְךָ בְּלִבְבִּי שָׁלוֹם:

❖ לאחר התורה אומר החזן 'יהי שם':

יְהִי שֵׁם יְהוָה ^(אדני) יִאֱהוֹנָנְהִי מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם: מְמַזְרֵחַ
שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יְהוָה ^(אדני) יִאֱהוֹנָנְהִי: רֵם עַל־כָּל־
גּוֹיִם | יְהוָה ^(אדני) יִאֱהוֹנָנְהִי עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדּוֹ: יְהוָה ^(אדני) יִאֱהוֹנָנְהִי אֲדֹנָינוּ
מֶה־אֲדִיר שִׁמּוֹךְ בְּכָל־הָאָרֶץ:

❖ ואומר החזן קדיש תתקבל:

כימון באמרו השבח הגדול הזה בלשון תרגום להכניע הקליפות, ולברר מתוכם את י"א מיני קדושה שנשארו בהם מ' מלכים ז"ן שהם ו"ה, ולחברם לאותיות י"ה שהם אבא ואימא.

קדיש (ע"ב וע"ב):

תכוין להעלות ב"ע באצילות (קטור הכונות לנמח"ל).

כריעה ^(כריעה) יְתַגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ להעלות ו"ה ^(כריעה) יִשְׁמִיהַּ אל י"ה ^(כריעה) רַבָּא יְהוּה. אמן ^(כריעה) אִידֵּהוּנְהִי
בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח
פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אמן ^(כריעה) כִּן יְהִי רָצוֹן
אִידֵּהוּנְהִי

דְּכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.^(כריעה) אִמֵּן כִּן יְהִי רַצוֹן

עוֹנִים יֵהָא שְׁמִיָּה רַבָּא וְכוּ' עַד 'בְּעֵלְמָא' יֵהָא^(כריעה) (חֲכֵמָה) שְׁמִיָּה (בִּינָה) רַבָּא (חֲסִידִים) וְיֵהִי שְׁמוֹ

שְׁלָם יֵהוּדָה וְהַכִּסָּא שְׁלָם, וּכְיוּן אוֹתִיּוֹת בָּאָר מְבָרַךְ (גְּבוּרֹת) לְעָלָם (דְּעִיבוֹר) לְעָלְמִי

(דִּינִיקָה) עָלְמִיָּא (דְּגִדְלוּת) יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאָר, וְיִתְרוֹמֵם,

וְיִתְנַשָּׂא, וְיִתְהַדַּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלֵּל, שְׁמֵהּ (או"א) דְּקֻדְשָׁא,

בְּרִיךְ-הוּא. אִמֵּן^{כריעה} אִידִיהֶנּוּהָ אִמֵּת^{אמת} לְעָלָא מְכַל-בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא

וְנַחֲמָתָא, דְּאָמִירוֹ בַּעֲלֵמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן.^{כריעה} אִמֵּן^{אמת} אִידִיהֶנּוּהָ

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אָבוּהוֹן

דְּבִשְׁמִיָּא וְאָמְרוּ אָמֵן. אִמֵּן כִּן יְהִי רַצוֹן

יֵהָא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא

וְרַפּוּאָה וְגָאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן. אִמֵּן כִּן יְהִי רַצוֹן

עוֹשֶׂה בְּמִרְוֵמִי, הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. אִמֵּן כִּן יְהִי רַצוֹן

לְמַנְצָח בְּגִינַת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֹנוּ וְיִבְרַכְנוּ יָאָר

פָּנָיו אֲתָנוּ רַ"ת פֵּא"י סְלָה: לְדַעַת רַ"ת סֵא"ל בְּאַרְץ

דְּרַבָּה בְּכָל-גּוֹיִם יִשְׁוַעְתָּהּ: יוֹדוּהָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּהָ

עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמַחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים

מִיִּשְׁזוֹר וּלְאֻמִּים | בְּאַרְץ תִּנָּתֵם סְלָה: יוֹדוּהָ עַמִּים |

אֱלֹהִים יוֹדוּהָ עַמִּים כָּלָם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ לְיִבְרַכְנוּ

אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ ס"ת גִּימ' עִיף טוֹבָה: יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים וְיִיָּאֻ אֹתוֹ

כָּל-אַפְסֵי-אֶרֶץ:

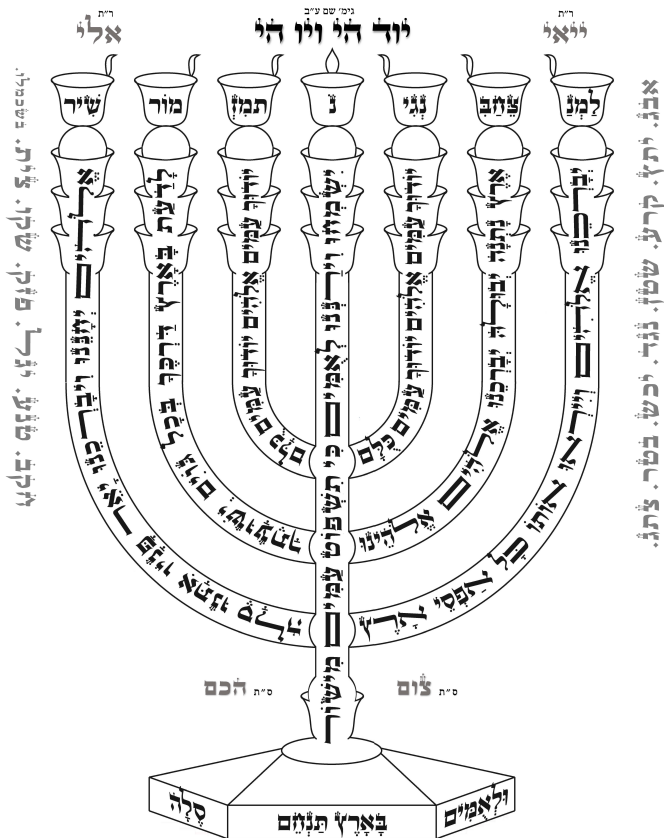
❖ יזקוף את הצירור של המנורה כשמתכנל בו (עו"ה, ויג' 2).

ש'וית' **יהוה** ל'ג'ד'י

קריש
איד'הנ'ויה

תמיד

ברכות
יאהד'וניה

ל'ג'ד'י. ש'וית'. יאהד'וניה. יאהד'וניה. יאהד'וניה.

אב'ו. יהוה. קריש. ש'וית'. יאהד'וניה. יאהד'וניה.

❖ בערב פסח שחל בערב שבת אומרים:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה לָנוּ מֶלֶךְ גָּאוֹת לָבֶשׁ לָבֶשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה לָנוּ
הַתְּאֵזָר אֶת־תְּכוֹן תִּבְלַל בַּל־תִּמְוֹט: נִכּוֹן
בְּסֵאֵן מֵאֵז מַעֲוֹלִים אֶתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלֵם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִים:
מִקְלֹת | מִים רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי־יָם אֲדִיר
בְּמָרוֹם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה לָנוּ עֶדְתֵּךְ | נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבֵיתֶךָ
נֶאֱזָה־קֹדֶשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה לָנוּ יָמִים:

❖ ואומרים קריש 'הא שלמא':

כיוון באמרו השבח הגדול הזה בלשון תרגום להכניע הקליפות, ולברר מתוכם את י"א מיני קדושה שנשארו בהם מז' מלכים ז"ן שהם ו"ה, ולחברם לאותיות י"ה שהם אבא ואימא.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ הַעֲלֹת ו'ה' שְׁמִיָּה אֵל אֱלֹהֵינוּ אֱמֵן אֱלֹהֵינוּ אֱמֵן אֱלֹהֵינוּ
בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרֻתָּהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָּהּ, וְיַצְמַח
פְּרֻקָּנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אֱמֵן אֱלֹהֵינוּ אֱמֵן אֱלֹהֵינוּ אֱמֵן אֱלֹהֵינוּ
דְּכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶלְמָא וּבְזִמְנוּ קָרִיב, וְאִמְרוּ אֱמֵן. אֱמֵן אֱלֹהֵינוּ אֱמֵן אֱלֹהֵינוּ
עוֹנִים יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא וְכִי עַד 'בעלמא' יְהֵא (חכמה) שְׁמִיָּה (בינה) רַבָּא (חסדים) וְיִהִי שְׁמוֹ
שְׁלֵם יְהוָה וְהִכִּסָּא שְׁלֵם, וְיִכּוֹן אוֹתוֹת בְּאֵר מְבָרַךְ (גבורות) לְעֵלִים (דעיבור) לְעֵלְמִי
עֲלֵמִיָּא (דיניקה) יִתְבָּרַךְ (דגדלות) יִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם,
וְיִתְנַשָּׂא, וְיִתְהַדַּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְחַלֵּל, שְׁמֵהּ (או"א) דְּקִדְשָׁא,
בְּרִיךְ־הוּא. אֱמֵן אֱלֹהֵינוּ אֱמֵן אֱלֹהֵינוּ אֱמֵן אֱלֹהֵינוּ אֱמֵן אֱלֹהֵינוּ
וְנִחְמַתָּ, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אֱמֵן. אֱמֵן אֱלֹהֵינוּ אֱמֵן אֱלֹהֵינוּ אֱמֵן אֱלֹהֵינוּ

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשְׁעָה וַנַּחֲמָה וְשִׁיבָא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן. אַמֵּן כֵּן יְהִי רַצוֹן

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־

עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן. אַמֵּן כֵּן יְהִי רַצוֹן

עָלֵינוּ לְשִׁבְחַ לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר

בְּרֵאשִׁית, שָׁלָא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת,

וְלֹא שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שָׁלָא שָׁם

חָלְקֵנוּ בָּהֶם, וְגוֹרְלָנוּ בְּכָל־הַמּוֹנָם, שְׁהֵם

מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל־

לֹא יוֹשִׁיעַ, וְאַנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים יִכְרַע מַעֲט לִפְנֵי

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא

נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיִסֵּד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם

מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא

אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר, אֱמֶת מִלְכָּנוּ וְאַפָּס

זוֹלָתוֹ. כִּפְתּוֹב בַּתּוֹרָה; וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת

אֶל־ לְבַבְךָ בִּי יְהוָה יִהְיֶה הוּא הָאֱלֹהִים

בְּשֵׁמִים ^{אור} מִמֶּעַל ^{פנימי} וְעַל־הָאָרֶץ ^{אור} מִתַּחַת ^{מקף}

אין עזר:

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה ^(אֲדֹנֵי יִמְחִידוּנִי) אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאשׁוֹת
מִהָרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים
מִזֶּמֶר הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יַפְרֹתוֹן, לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רָשָׁעֵי אֶרֶץ. יִפְרֹד
וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרָךְ,
תִּשָּׁבַע כָּל־לִשׁוֹן. לִפְנֶיךָ יְהוָה ^(אֲדֹנֵי יִמְחִידוּנִי) אֱלֹהֵינוּ
יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ
כָּלֶם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עָלֵיהֶם מִהָרָה
לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי
עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כַּפְתּוֹב בְּתוֹרָתְךָ; יְהוָה ^(אֲדֹנֵי)
^{יִמְחִידוּנִי} | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר: וְהָיָה יְהוָה
לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ^{יִמְחִידוּנִי}

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵשׁוּעַ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרַת יְהוָה אֲנִי יִשְׁמְעֶנּוּ אֱלֹהֵינוּ

פְּתוּב לֵאמֹר; שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יחיד:

❧ ליל יום טוב ❧

יו"ט שחל בשבת יתחיל כאן, ובחול ידלג לעמ' 129.

❧ קבלת שבת ❧

❖ טוב לומר שיר השירים, לקמן עמ' 646.

❖ יש נוהגים לומר מזמורים אלו:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלִּפְנֵי יְרֵחוֹ עָמִים יָשֵׁב כְּרוֹבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּצִיּוֹן
גָּדוֹל וְגֵם הוּא עַל-כָּל-הָעַמִּים יִנְדוּ שְׁמֹךְ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא:
עָזוּ מִלִּפְנֵי מִשְׁפָּט אֱתָהּ כּוֹנֵנֶת מִישָׁרִים מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיעֻקֵּב אֱתָהּ
עֲשִׂיתָ רֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵרֶם רַגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא:
מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן בִּכְהֻנּוֹ וּשְׂמֹואֵל בְּקִרְיָא שְׁמוֹ קִרְאִים אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהוּא
עָנָם בַּעֲמֹד עָנֹן יִדְבֵּר אֲלֵיהֶם שְׁמֵרוּ עֲדֹתָיו וְחָק נִתַּן-לָמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲלֵהֵינוּ אֱתָהּ עֲשִׂיתָם אֵל בִּשְׂאֵה הֵייתָ לָהֶם וְלָנָם עַל-עֲלִילוֹתָם רֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲלֵהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵרֶם קְדוֹשׁ בִּי-קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲלֵהֵינוּ

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הִרְיעוּ לַיהוָה אֲדָמָה יִירוּשָׁלַם׃ כָּל־הָאָרֶץ׃ עֲבָדוּ אֶת־יְהוָה׃ יִירוּשָׁלַם׃
בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְרַנְתָּה׃ דָּעוּ בִּי־יְהוָה׃ יִירוּשָׁלַם׃ הוּא־אֱלֹהִים הוּא־
עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עֲלֹמוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ׃ בָּאוּ שְׁעָרָיו׃ בְּתוֹדָה חֲצִרְתּוֹ
בְּתִהְלָה הוֹדוּ־לוֹ בְּרֹכּוּ שְׁמוֹ׃ בִּי־טוֹב יְהוָה׃ יִירוּשָׁלַם׃ יִירוּשָׁלַם׃ לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד־דָּר
וָדָר אֲמוֹנָתוֹ׃

לְשֵׁם יְיָ יִחְדָּן קִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ (אֵי־הִינָּה) בְּדָחִילוּ וּרְחִימוּ (אֵי־הִי־הָא) וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ (אֵי־הִי־הִי־הָא) לְיַחְדָּא שְׁם אוֹת יוֹד וְאוֹת ה' א' בָּאוֹת וְא' אוֹת ה' א' ב' בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יֵהּ) בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, בּוֹא וּנְצַא לְקִרְאָת כְּלָה.

לְקִרְאָת שַׁבַּת מִלְּפָתָא לַחֲסֵל גִּימ' יֵהּ־הִי־הִי־הָא יֵהּ־הִי־הִי־הָא תְּפוּחִין קִדְשִׁין:

❖ וישים לנגד עיניו ד' שמות עסמ"ב שהם בחינת אבי"ע:

אצילות - שם ע"ב | בריאה - שם ס"ג | יצירה - שם מ"ה | עשיה - שם כ"ן

[illegible]

ויכוּן להמשיך אליה **בְּנֵי אֱלֹהִים** יכוּן לכלול נפשו לעלות עם נשמות קין והבל. **יָדוּ** ידוּן ג"פ שם מ"ה יכוּן ג"פ שם מ"ה יוֹד הָא וְאָו הָא

לִיהוָה (אֲדִינוּ) יֵהֱיֶה הָאֵל וְאֵל הָאֵל יֵהֱיֶה: יִכּוֹן בְּהוֹיָ"ה זֶה שֶׁהִיא מ"ה:

כְּבוֹד וְעֹז: הַבּוֹ יִכּוֹן לְהַמְשִׁיךְ אֵלֶיהָ ג' שְׁמוֹת מ"ה הַנִּכְרָסִים.

יְהוָה הִי וְאֵן הִי לִיהוָה יֵהוָה הִי וְאֵן הִי יֵהוָה הִי וְאֵן הִי יֵהוָה הִי וְאֵן הִי

שְׁמוֹ יְכוּיִן ג'פ' **יִידֵה** **הָא** וְאוֹ שְׁמָהֶם מְקַבֵּלֶת ה' אֲחֶרֶתָּהּ (הַמְלֻכּוֹת) **הָא** **הַשְּׁתֵּתָתוֹ** בִּי"ע **לִיהוֹ** (אֲדִנִּי)

לאצילות שהיא ע"ב: **בְּהִדְרָת** ר"ת **הַבֵּל - קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה** (אֵינָהּ) יאֵהוּנְהִי

חסד ר"ת גימ' להמתיק אל להמתיק בו הפבור
אב"י ית"י על-המים אלף למד שכ"ה דעים שכ"ה דעים דרחל

הרעים יְהוָה (אדני) **על-מים רבים: קול-יְהוָה** (אדני) **יִאְהוֹנָה**

גבורה ר"ת גימ' יב"ק קול יהוה תפארת בחדר

ר"ת גימ' יב"ק **קוֹל יְהוָה:** **נַעֲזֶבֶת אֶרְצָה וּלְעִשָׁר**

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-אֲרֶצִי הַלְבֵנוּ: וַיִּרְקִידֵם בְּמִן-עֵנָל ^{לְבָנוֹן}

וְיִשְׂרָאֵל בְּמֶזֶם בִּרְאֵי הָאֱלֹהִים וְיִשְׂרָאֵל בְּמֶזֶם בִּרְאֵי הָאֱלֹהִים וְיִשְׂרָאֵל בְּמֶזֶם בִּרְאֵי הָאֱלֹהִים

לְבָרוּחַ אֱשֶׁת: קוֹל יִיחוּזֵי-אֲדָמָה

מדבר 'חיל' יהודה מאת: **מדבר קדוש** יכוין לעלות ניצוצי קין והבל: **קול**

יְחֻלֵּל אֵילֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרֹת

[illegible]

למפגל 'יזר' יתגייסו ויכניסו לעלות בשם זה ניצוצי **ניצוזה** 'יהודה' מלך

לְעֹלָם: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד לְעַמּוֹן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִבְרַךְ אֶת-

ר"ת שם ע"ב

עמן בשלום

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

❖ יש אומרים תפילת 'אנא בכח', ובכתבי האר"י לא נזכר לאמרה כאן:

אֲנָא בְּכַח, גְּדֹלַת יְמִינֶךָ, תַּתִּיר צָרוּךְ: אב"ג ית"ץ
קִבֵּל רִנָּת, עֲמֹךְ. שְׁנַבְנוּ, טַהֲרֵנוּ נוֹרָא: קר"ע שט"ץ
נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחִידָךְ, כְּבַבְתָּ שְׁמָרִם: ג"ד יכ"ש
בְּרַכְס טַהֲרִם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תִּמְיֵד גְּמֻלָּם: בט"ר צ"ת ג'
חֲסִין קְדוּשׁ, בָּרַב טוֹבָךְ, נַחֵל עֲדָתְךָ: חק"ב טז"ע
יְחִיד גִּאָּה, לְעֲמֹךְ פְּנֵה, זֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ: יג"ל פו"ק
שׁוּעֵתְנוּ קִבֵּל, וְשִׁמְעַע צַעֲקָתְנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: שק"ו צ"ת

ואומר בלחש: ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

לְכֵה דודי לְקִרְאָת כְּלָה, פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:
שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדְבוּר אֶחָד, הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיֻחָד, יְהוָה ^(אדמו"ר)
אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד, לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִהְלָה: ^(לכה דודי)
לְקִרְאָת שַׁבַּת לָכוּ וְנִלְכָּה, כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה, מֵרֹאשׁ
מִקֵּדִם נְסוּכָה, סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תִּחְלָה: ^(לכה דודי)
מִקֵּדֶשׁ מְלֹךְ עִיר מְלוּכָה, קוֹמֵי צְאִי מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה, רַב לָךְ
שַׁבַּת בְּעֵמֶק הַבָּכָא, וְהוּא יַחֲמוֹל עָלֶיךָ חֲמֵלָה: ^(לכה דודי)
הַתַּנְעֲרִי מֵעֶפֶר קוֹמֵי, לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֶרֶתְךָ עֲמִי, עַל־יַד
בּוֹ-יֵשִׁי בֵּית הַלַּחֲמִי, קִרְבָּה אֶל-נַפְשִׁי גֵּאָלָה: ^(לכה דודי)
הַתַּעֲזָרִי, הַתַּעֲזָרִי, כִּי בָּא אוֹרֶךְ קוֹמֵי אוֹרִי, עֲזָרִי עֲזָרִי
שִׁיר דְּבָרִי, כְּבוֹד יְהוָה ^(אדמו"ר) עָלֶיךָ נִגְלָה: ^(לכה דודי)
לֹא תִבּוֹשִׁי וְלֹא תִפְלָמִי, מֵהַתְּשׁוּחָתִי וּמֵהַתְּהַמִּי, בְּךָ
יְחִסּוּ עֲנִיִּי עֲמִי, וְנִבְנְתָה עִיר עַל-תִּלָּה: ^(לכה דודי)

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּחָה שְׂוֹסִיָּה, וְרָחֲקוּ כָּל־מִבְלָעֶיהָ, יָשִׁישׁ עָלֶיהָ

אֶלֶּהֶּיהָ, בְּמִשְׁוֹשׁ חֲתָן עַל־כֶּלֶה: (לכה דודי)

יְמִין וְשִׁמְאֵל תִּפְרֹזְצִי, וְאֶת־יְהוָה אֲדִינוּ יֵאָהֲרֹנָהי תַעֲרִיצִי, עַל־יַד

אִישׁ בֶּן־פְּרִצִי, וְנִשְׁמָחָה וְנִגְיָלָה: (לכה דודי)

יפנה לכיוון מערב ויאמר:

בָּאִי בְּשָׁלוֹם עֲטֹרַת בְּעָלָהּ, גַּם בְּשִׁמְחָה (בשבת חוה"מ אומר: בְּרִנָּה)

וּבִצְהָלָהּ, תּוֹף אֱמוּנִי עִם סִגְלָהּ:

יכוין לעלות היצירה אל הכריאה. גם יכוין ג"פ בואי כלה גימ' אלה הא יוד הא

ויכוין שם אהיה העולה יהו וכו' שמות היוצאים מהם, ובכחם להעלות ז"ת דיצירה לכריאה:

א יהוה	י מצפץ	ה יהוה
ובכוחו להעלות ספירת	ובכוחו להעלות ספירת	ובכוחו להעלות ספירת
חסד	תפארת	גבורה
י מצפץ	ו אל	ה אלהים
ובכוחו להעלות ספירת	ובכוחו להעלות ספירת	ובכוחו להעלות ספירת
נצח	יסוד	הוד
	ה יה אדני	
	ובכוחו להעלות ספירת	
	מלכות	

יפנה לימין: בָּאִי כָּלֶה, יכוין שם יאאא ובכוחו להעלות את ספירת הו"כמה,

יפנה לשמאל: בָּאִי כָּלֶה, יכוין שם יאאא ובכוחו להעלות את ספירת הבינה,

(תוף אמוני עם סגלה:)

בשיאמר "בואי כלה" פעם שלישית יכוין לקבל תוספת נרנח"י דנפש, ויאמר בלחש:

בָּאִי כָּלֶה, יכוין שם יאאא ובכוחו להעלות את הדעת

שֶׁבֶת מְלִכְתָּא:

❖ מי שלא הספיק לומר שיר השירים יאמר פסוקים אלו שסימנם יעקב"ב:

יִשְׁלַנְלִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיָּהוּ כִּי־טוֹבִים דִּידִךְ מִיָּיִן: עוֹרִי צָפוֹן וּבֹאִי תִמְלֵךְ הַפִּתִּיחַ נִגְיִי
יִדְלוּ בְּשִׁמְיִי יְבֹא דוֹדִי לִנְגֹו וְיֹאכַל פֶּרִי מִגִּדִּי: קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בֹּא מְרַלֵּג עַל־
הַהָרִים מִקַּפֵּץ עַל־הַנֶּבְעוֹת: בָּאתִי לִנְגִי אֶחָתִי כִלָּה אֶרֶתִי מוֹרִי עַם־בְּשָׁמִי
אֶכְלָתִי יַעֲרִי עַם־דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יַיִן עַם־חֶלְבִי אֶכְלוּ רָעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים:

מִזְמֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת ר"ת לַמֶּשֶׁה הַרְמוֹז: טוֹב לְהִדְרוֹת

יִדְוֵהוּ הָאֵל וְאוֹ דְּבִירָאָה לְהַעֲלוֹתָם שֶׁהֵם בְּגִיד לַיהוָה יִאֲהֻרֹנָה יוֹד הִי וְיוֹי הִי וְלִזְמֹר

לְשִׁמְךָ עֲלִיּוֹן: לְהַגִּיד בְּפִקָּר חֲסִידֶךָ וְאַמּוֹנְתֶךָ בְּלִילוֹת:
עַל־יַעֲשׂוֹר וְעַל־נֶבֶל עַל־י הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְנִי
יְהוָה יִאֲהֻרֹנָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֶּן: מִה־נָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ
יְהוָה יִאֲהֻרֹנָה מְאֹד עִמָּקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ־בָּעַר לֹא יִדַּע
וְכִסְיִי לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת: בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים בְּגִיהֶם | כְּמוֹ

עֹשֶׁב לַעֲלוֹת וְלִידוֹן בְּיָד אֵם רְאוּם לַעֲלוֹת לֵנָּה עַד וְאֵם חֲתוּרִים וְיַעֲצִיצוּ כָל־פְּעָלֵי אֵן הַקְלִיפוֹת לַעֲלוֹת עִם הַקְדוּשָׁה

לְהַשְׁמִדָם עַד־יַעַד: כִּי אֵין מִנִּיחִים אֹתָם לַעֲלוֹת יְהוָה יִאֲהֻרֹנָה

יִאֲהֻרֹנָה: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ | יְהוָה יִאֲהֻרֹנָה כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֹאבְדוּ

יִתְפָּרְדוּ כָל־פְּעָלֵי אֵן הַקְלִיפוֹת: וְתִרְם הַקְדוּשָׁה בְּרָאִים קִרְנֵי

בְּלָתִי בְּשִׁמּוֹן רַעְנוֹ: וְתַבֵּט עֵינֵי בְּשׁוּרֵי בְקָמִים עַל־מִרְעִים

תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנִּי: צִדִּיק פִּתְמָר יִפְרַח נִשְׁמַת הַצִּדִּיק לַעֲלוֹת בְּעֵלִית הַעוֹלָמוֹת בָּאֲרִז

בְּלִבָּנוֹן יִשְׁנָה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה יִאֲהֻרֹנָה בְּחֻצְרוֹת

אֶלְהִינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּכּוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ:

לְהַגִּיד כִּי־יִשְׁרָ יְהוָה יִאֲהֻרֹנָה צוּרִי וְלֹא־עוֹלָתָה בּוֹ:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ וְיִשְׁכְּלֵנוּ מִלֶּבֶשׁ לְבָשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ
הַתְּאֵזָר אֶף-תְּבוֹן תִּבְלַל בְּלִתְמוּט: נִכּוֹן כְּסֵאֲךָ מֵאֲזֵ
מַעֲזֹלִים אַתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
קוֹלֵם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּבָרִים: מְקַלֵּוֹת | מִיָּם רַבִּים אֲדִירִים
‘מִשְׁפְּרִיִּים אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ: עֲדָתְךָ | נֶאֱמָנוּ
מֵאֵד לְבֵיתְךָ נִאֲוָה-קֹדֶשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ: לְאַרְךָ יָמִים רַ"ת יְלִי וּס"ת

הכ"ם גימ' אדנ"י
יכוין להעלות בו ניצוצי נשמות הבריאה
שבקליפות, ולעלות את המלכות הנקראת אדני.

יכוין בשם יו"ד ה' ויו"ד ה' שהוא האצילות ולשם עלו כל העולמות.

מעין ההלכות: בערב שבת שחל ביו"ט אין אומרים 'במה מדליקין' אלא רק 'אמר ר' אלעזר'
(ש"ע סי' עה, ז) ויש נוהגים להימנע אף בחוה"מ ובערב יו"ט שחל בשבת (ומ"א סי'). והעיקר
להמנע מן המחלוקת.

כָּל-יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר; וְעַמּוּךָ כָּלֵם
צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מְטַעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר:

אָמַר רַבִּי אֱלֵעָזָר אָמַר: רַבִּי חֲנִינָא תַלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם
בְּעוֹלָם, שְׁנֵאֲמַר; וְכָל-בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְרַב שְׁלוֹם
בְּנֵיךָ: אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךָ אֵלָּא בּוֹנֵיךָ: יְהִי-שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹה
בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה-נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית-
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲלֵהֵינוּ אֲבָקֶשָׁה טוֹב לָךְ: וְרֵאֶה-בָּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם-עַל-
יִשְׂרָאֵל: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין-לְמוֹ מְכַשׁוֹל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ
עַז לְעַמּוּ יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ | יִבְרַךְ אֶת-עַמּוּ בְּשְׁלוֹם:

❖ ואומרים קדיש 'על ישראל':

כיון באמרו השבח הגדול הזה בלשון תרגום להכניע הקליפות, ולברר מתוכם את י"א מיני קדושה שנשארו בהם מז' מלכים ז"ן שהם ו"ה, ולחברם לאותיות י"ה שהם אבא ואימא.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ לְהַעֲלוֹת ו"ה שְׁמִיָּה אֵל י"ה רַבָּא יְהוּה. אִמֵּן ^{אמת אִידֵהנִוּיָה} ^{כריעה}

בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרֵעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקָּנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמֵּן ^{כריעה} ^{כְּנִי יְהִי רַצוֹן אִידֵהנִוּיָה} ^{כריעה} בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזִמְזוֹן קָרִיב, וְאִמְרוּ אֱמֵן. אִמֵּן ^{כריעה} ^{כְּנִי יְהִי רַצוֹן אִידֵהנִוּיָה}

עונים יהא שמיא רבא וכו' עד 'בעלמא' יְהֵא ^{כריעה} (חכמה) שְׁמִיָּה (בינה) רַבָּא (חסדים) ויהיה שמו

שלם יְהוּה והכיסא שלם, וכיון אותיות באר מְבַרְךְ (גבורות) לְעֵלָם (דעיבור) לְעֵלְמִי (דיגיקה) עֲלֵמָיָא (דגדלות) יִתְבַּרְךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלֵּל, שְׁמָהּ (או"א) דְּקִדְשָׁא, בְּרִיךְ-הוּא. אִמֵּן ^{אמת אִידֵהנִוּיָה} ^{כריעה} לְעֵלָא מְפַל-בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אֱמֵן. אִמֵּן ^{אמת אִידֵהנִוּיָה} ^{כריעה}

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל-תלמידי תלמידיהון דְּעֵסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קִדְשָׁתָא, דִּי בְּאַתְרָא הָרִין וְדִי בְּכָל-אַתְר וְאַתְר. יְהֵא לָנָא וְלָהוֹן וּלְכוֹן חָנָא וְחֶסֶדָא וְרַחֲמִי, מִן קָדָם מְאָרִי שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אֱמֵן. אִמֵּן ^{כְּנִי יְהִי רַצוֹן}

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּזָּא וְנֶאֱלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֱמֵן. אִמֵּן ^{כְּנִי יְהִי רַצוֹן}

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אֱמֵן. אִמֵּן ^{כְּנִי יְהִי רַצוֹן}

* ערבית ליום טוב *

י"ט שחל בחול מתחילין מכאן. ואם חל בשבת מתחיל בעמ' 97.

❖ י"א קודם התפילה את המזמור השייך לרגל (מנאגי בית יעקב פו סמ"ה, סה"ח תפן סק"ג):

הַדָּוִד לַיהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ בֵּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד; יֹאמְרוּ גְּאוּלֵּי יְהוָה אֲשֶׁר
 אָלַם מִיַּד-צָר; וּמֵאַרְצוֹת קִבְּצָם מִמְּזֻרַח וּמִמְּעֵרָב מִצָּפוֹן וּמִיָּם; תַּעֲזֹ
 בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרָךְ עִיר מוֹשָׁב לֹא מִצָּאוּ; רַעֲבִים גַּם-צִמְאִים נַפְשָׁם בָּהֶם
 תִּתְעַשֶּׂה; וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ בָּצָר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם יִצְלָם; וַיְדַרְכֵּם
 בְּדָרָךְ יִשְׂרָאֵל לָלֶכֶת אֶל-עִיר מוֹשָׁב; יוֹדוּ לַיהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ חֶסֶד וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי
 אָדָם; כִּי-הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה וְנַפֶּשׁ רָעָבָה מִלֶּא-טוֹב; יִשְׁבִּי חֶשֶׁד וְצִלְמוֹת
 אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרָזִל; כִּי-הִמְרוּ אִמְרֵי-אֵל וַעֲצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצַו; וַיִּכְנַע בַּעֲמֹל לִבָּם
 כְּשָׁלוּ וְאִין עֲזָר; וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ בָּצָר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם;
 יִצְיִאֵם מִחֶשֶׁד וְצִלְמוֹת וּמִסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּק; יוֹדוּ לַיהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ חֶסֶד וְנִפְלְאוֹתָיו
 לִבְנֵי אָדָם; כִּי-שָׁפַר דַּלּוֹת נְחֹשֶׁת וּבְרִיחַי בְּרָזִל גִּדַּע; אוֹלִים מִדָּרָךְ פִּשְׁעֵם
 וּמַעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַזּוּ; כֹּל-אֲכָל תִּתְעַב נֶפֶשָׁם וַיִּפְּעוּ עַד-שְׁעֵרי מוֹת; וַיִּצְעֲקוּ אֶל-
 יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ בָּצָר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם; יִשְׁלַח דָּכָרוֹ וִירָפְאֵם וַיִּמְלֹט
 מִשְׁחִיתוֹתֵם; יוֹדוּ לַיהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ חֶסֶד וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם; וַיִּזְבַּחוּ וּבָחִי תוֹדָה
 וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה; יוֹרְרֵי הֵים בִּאֲנִיּוֹת עֲשִׂי מְלָאכָה בְּמִים רַבִּים; הִמָּה רָאוּ
 מַעֲשֵׂי יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ בָּצָר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם; וַיִּצְאֵם יָקָם
 סַעֲרָה לְדָמָה וַיַּחֲשׂוּ גְלִיָּהֶם; וַיִּשְׁמָחוּ כִּי-יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנָּחֵם אֶל-מַחֲזוֹ חֶפְצָם; יוֹדוּ
 לַיהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ חֶסֶד וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם; וִירָמּוּדוּהוּ בְּקֹה־לֵעָם וּבְמוֹשָׁב זָקֵנִים
 יִהְלֹלוּהוּ; יִשֶׁם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן; אֲרָץ פָּרִי לְמַלְחָה מִרְעֵת
 יִשְׁבִּי בָהּ; יִשֶׁם מִדְבָּר לְאִנִּים-מַיִם וְאֲרָץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם; וַיּוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים
 וַיְכַנְּנוּ עִיר מוֹשָׁב; וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִּרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה; וַיְבָרְכֵם וַיְרַבּוּ
 מְאֹד וּבָהֱמָתָם לֹא יִמְעִיט; וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחֻ מַעְצָר רָעָה וַיָּגוּן; שִׁפּוֹ בּוֹז עַל-נְדִיבִים
 וַיִּתְּעַם תְּהוֹ לֹא-דָרָךְ; וַיִּשָּׁב אֲבִיוֹן מַעֲזֵי וַיִּשֶׁם כְּצֶאֱן מִשְׁפָּחוֹת; יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁמָחוּ וְכָל-עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ; מִי-חֶסֶם וַיִּשְׁמַר-אֱלֹהֵי יִתְבוּנָה חֶסֶד יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ:

❖ ואח"כ יאמר לשם יחוד (כה"ח שם, ובמנהגי בית יעקב כתב להקדים לשם יחוד למזמור הראשון):

לְשֵׁם יַחֲדוֹד קָדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ (יֵאָהֳדוּתָהּ) בְּדַחֲלִיו וּרְחִימוֹ
(יֵאָהֳדוּתָהּ) וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ (יֵאָהֳדוּתָהּ) לְיַחְדָּא שְׁם אוֹת יו"ד וְאוֹת
ה"א (או"א) בְּאוֹת וְאו"ו אוֹת ה"א (וּו") בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יְהוּה) בְּשֵׁם כָּל־
יִשְׂרָאֵל, (לְאַקְמָא שְׂכִינְתָּא מַעְפָּרָא וְלַעֲלוֹי שְׂכִינַת עֲצוּנוֹ). הִנֵּה אֲנַחְנוּ
בָּאִים לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת עֲרִבִית שֶׁל [שְׁבַת קָדֶשׁ] חַג הַפֶּסַח, שֶׁתִּשְׁקוּ יַעֲקֹב
אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל־הַמִּצְוֹת הַכּוֹלּוֹת בָּהּ, לְתִשְׁקוּ אֶת שְׂרָשָׁהּ
בְּמָקוֹם עָלִיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיִצְחָרְנוּ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וְיִהְיוּ
נֹגַעַם אֲדָרְגִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ

כּוֹנֵנָהּ: (ב' עַפְמִים)

בשבת מנהג חסידי בית אל לומר לפני הקריש פסוק זה (כה"ח רסו ס"ק ז):

שׁוֹעֲתֵנוּ קִבֵּל, וְשִׁמְעַע צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמוֹת: שֶׁק"ו צ"י"ת

מעיק הכוונות: קדישים שקורם עמידה אומרים אותם פשוט בלא כוונות (ופה"ע ע"ז, פ"א ע"א), וממנהג בית אל שאין מכוונים בברכו הראשון ומטבע ברכה משום פחד אחיות החיצונים.

(סיפור התלך ח"ג דף א' בהמה) ולשיטת השו"ה יש לכוין (פלאה השלם ע"ז ע"א).

❖ ואומר החזן חצי קדיש, וכשחל"ו"ט בשבת יעמדו הציבור בקדיש:

כְּרִיעָה וַיִּתְקַדְּשׁ שְׁמִיה ^(כְּרִיעָה) אֲמֵן ^{אִידֵּהּ} אֲמֵן ^{אִידֵּהּ} אֲמֵן בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעְוֵתָּהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָּהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ ^(כְּרִיעָה) אֲמֵן

כַּן יְהִי רָצוֹן אֱלֹהֵינוּ
בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגֻלָּא וּבְזִמְן
קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. אִמֵּן ^(כריעה) ^{כַּן יְהִי רָצוֹן} עֲנִינֵי יְהוָה שְׁמִיה רַבָּא וְכֹר' עַד 'בַּעֲלֵמָא' יְהוָה שְׁמִיה ^(כריעה)
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמַי יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר,
וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשָּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא,
בְּרִידֵיהּוָא. אִמֵּן ^{כריעה} ^{אֱתָא} מִכָּל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא

וְנִחַמְתָּא, דְּאִמְרֵן בְּעַלְמָא, וְאִמְרֵן. אִמְן ^{כריעה} אִמְתָּא ^{אמת} אִידִּיתִּי ^{אידיתית}

מעין הכוונות: ב"ט שחל בשבת אין מכוונים לקבל תוספת הרוח בברכו, ותוספת הנשמה בתיבת 'זכרם', משום שמזמן צאת הכוכבים הוא בחינת פרצוף הזמנים, ופרצוף הימים נקעשה ממילא, שהוא דומה למעין הנוטף טיפין, וארובות הנשמים (פרצוף הזמנים) נפתחו וזלכו בקבלת שבת, קודם הארת גדלות א' של פרצוף הזמנים, הנמה בית אל לכזין כבכל שבתות השנה, ומזמן צאת הכוכבים מכוונים בפרצוף הזמנים בלבד ^(עיין חידושי פני ע"ט ע"ה.)

הַחֹזֵן אֹמֵר: **בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֻדְוֵנוּהִי** ^{אֵין חֵלֶל} ^{חַיָּה חַיָּה וְיִדְּיָה} **הַמְּבָרָךְ;**

ועונים הקהל: **ברוך יהוה ואנחנו יאודונוהי** ^{אין חסד} ^{היהוה ויהיה} **המברך לעולם**

וַיַּעַד: והחזן חוזר.

❧ קריאת שמע וברכותיה ❧

מעין ההלכות: בערבית דשבת ויו"ט לא יסגור עיניו בקריאת שמע וברכותיה (נצ"ח פקודי ג).

היכל
 לבנת הספיר
 יסוד ומלכות
 דא"א דבריהא

 ארון הברית
 חיה חיה ויהיה

 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

 אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר

בְּדַבְּרוֹ מֵעָרִיב עֲרָבִים בַּחֲכָמָה אֲצִילוֹת, פֹּתֶחַ

שְׁעָרִים בְּתִבּוֹנָה בְּרִיאָה, מְשֻׁנָּה עֲתִים יצירה

וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים עֲשִׂיהָ, וּמַסְדֵּר אֶת

הַפּוֹכְבִּים ז' כּוֹכְבֵי לַכַּת בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרִקְיעַ

❖ בעוד שהש"צ אומר ברכו יאמרו כל הקהל בלחש (שעה"כ נא ע"ג):

יִשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלָעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: יְהִי שֵׁם יְהוָה
מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּמְרוֹמָם עַל כָּל-בְּרִכָּה וְתַהֲלָה:

כְּרָצוֹנוֹ, בּוֹרָא יוֹמָם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי
חֶשֶׁךְ וְחֶשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר, הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמִבֵּיא
לַיְלָה, וּמִבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְהוָה ^(אֲדִנִּי) יִאֱהוֹנָנְהִי
צָבָאוֹת שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^(אֲדִנִּי) יִאֱהוֹנָנְהִי <sup>אֲרוֹן הַכֹּל
וְהַתְּהוֹמָה</sup>,
הַמַּעֲרִיב עָרְבִים:

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ <sup>הַיֵּכָל
אֶהְבֵּת חֶסֶד
חֶסֶד
דָּאוּ"א דְּבִרְיָאָה
שֵׁם ס"ג</sup>
אֶהְבֵּת, תּוֹרָה <sup>שֵׁם ע"ב
יִוָּד הִי וְיוֹ הִי</sup> וּמִצּוֹת
חֻקִּים <sup>שֵׁם מ"ה
יִוָּד הִיא וְאִי הִיא</sup> וּמִשְׁפָּטִים ^{יִוָּד הִי וְאִי הִי}
אוֹתָנוּ לַמִּדָּת. עַל כֵּן יְהוָה <sup>שֵׁם כ"ן
יִוָּד הִיא וְיוֹ הִיא</sup> יִאֱהוֹנָנְהִי
אֱלֹהֵינוּ, בְּשֹׁכְבֵנוּ וּבִקְוִמָנוּ נִשְׁיֵית בְּחֻקֶּיךָ,
וְנִשְׁמַח וְנַעֲלֹז בְּדִבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ,
וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקּוֹתֶיךָ לַעֲוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם חַיֵּינוּ
וְאַרְךָ יַמֵּינוּ, וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה.
וְאַהְבָּתְךָ לֹא תִסּוּר מִפָּנָיו לַעֲוֹלָמִים, בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה ^(אֲדִנִּי) יִאֱהוֹנָנְהִי <sup>אֲרוֹן הַכֹּל
וְהַתְּהוֹמָה</sup> אֹהֵב < אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

❖ יכוין לקיים מצות עשה דא' של ק"ש, ויכוין לקבל על עצמו עול מלכות שמים ב"ה' אלוקינו", וליחד שמו יתברך ב"ה' אחד".

יחוד ק"ש כנגד אות ה' דהוי"ה			
מלכות ד'	המתעוררת תחילה, ותחברה עם ד"א	מלכות ד"א	להעלות מ"ן - לאור"א, ולחברם - י"ה, גימ' אל בסוד שם יי"א דס"ג.
באופן זה: ה' הו' י"ה, גימ' יי"א דס"ג.			

א. יכוין שכבר היו בו"א גדלות א' דישסו"ת מכח קדושת היום ויכוין להמשיך לו"א קטנות ב' דאור"א עילאי

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל

מ"ן	אמא	מ"ד	אבא
אֱהִיָּהּ	אֱלֹהֵינוּ	יְהוָה	יְהוָה אֱחָד
תקוץ, בעל חובלות ובעל המוחות בולם		אדון הכל	יהוה יהוה
אחד גימ'	מלכות ד"א	יחוד אור"א	אדון הכל
יְהוָה אֱחָד	אֱחָד	יְהוָה אֱחָד	יְהוָה אֱחָד
		יהוה יהוה	יהוה יהוה

❖ א - יחיד ואין עוד מלבדו, ח - שולט בו
❖ רקיעים ובארץ, ד - מושל בד' רוחות העולם.

יכוין למסור עצמו על קידוש השם ויקבל על עצמו ד' מיתות בית דין ויכוין כאילו עושים בו המיתות בפועל ממש:

יְהוָה אֱחָד	יְהוָה אֱחָד	יְהוָה אֱחָד	יְהוָה אֱחָד
יְהוָה אֱחָד	יְהוָה אֱחָד	יְהוָה אֱחָד	יְהוָה אֱחָד
יְהוָה אֱחָד	יְהוָה אֱחָד	יְהוָה אֱחָד	יְהוָה אֱחָד
יְהוָה אֱחָד	יְהוָה אֱחָד	יְהוָה אֱחָד	יְהוָה אֱחָד

ויכוין שעל ידי קבלה זו יתכפרו פשעיו, ויעלו נר"ג שלו מיין נוקבין לבחינת ו"ה שבשם, ומשם יעלו לבחינת י"ה, ומשם לבחינת קוצו של יו"ד עד רום המעלות. ויכוין שימשיך שפע מן אין סוף לע"ק ומע"ק לאור"א ומן אור"א לזו"ר (כפ"ח ולא ט).

להמשיך לו"א
ו"ק דגדלות ב' דאימא עילאה

ויאמר בלחש ויכוין להאיר מחב"ד דו"א לחב"ד דנוק':

בְּרוּךְ אֵלֶּה הֵי יוֹד הֵי **שֵׁם** אֵלֶּה הֵי יוֹד הֵי
מחכמה דו"א לחכמה דנוק' מבינה דו"א לבינה דנוק'

כְּבוֹד אֵלֶּה הֵי יוֹד הֵי **אֵלֶּה הֵי יוֹד הֵי**
מדעת דו"א לחו"ג דנוק'

מַלְכוּתוֹ יִשְׁפִּיל ראשו, ויכוין לתקן **לְעוֹלָם** ויכוין לתקן **וְעַד** ויכוין לתקן
כתר דרחל דבריאה ר"ק דנוק' מלכות דנוק' ✧

✧ יכוין בשם מ"ב דאבגית"ץ לעשות ראשו מרכבה אליו.
✧ יכוין לעשות ראשו מרכבה לתקן כיסא לשכינה יְהוָה.

וְאֶהְבֵּתִי יכוין לקיים **אֶת יְהוָה** יִאֲהֲדוֹנָהּ **אֱלֹהֶיךָ**
מצות אהבת ה'.

בְּכָל-^את לְבַבְךָ וּבְכָל-^בנַפְשְׁךָ
וּבְכָל-^גמְאֹדְךָ: וְהָיִיתְּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: אֲשֶׁר־
אָנֹכִי מְצֻוֶּה הַיּוֹם עַל-^דלְבַבְךָ: וְשִׁנַּנְתָּם
לְבִנְיָדִי וְדִבְרֹתַי בְּסִי בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בְּיָרְדִי וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוֹמְךָ:
וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל-יְדֶךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹתַי
בֵּין עֵינֶיךָ: וְכִתְבָתָם עַל-מְזוֹזוֹתַי בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ:

✧ יכוין בע"ב שמות קודש לעשות זרעותיו וגופו מרכבה לשם ע"ב:

וְהָיָה וְהוּא אִם-יְלִי שְׁמַעְסִי תִשְׁמַעְוֵלֵם אֶל-מַהֲשֵׁ

מִצֹּתֶיךָ לֵאלֹהֵי אֲשֶׁר־אֵבָרְכְּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָכֶם אֱלֹהֵינוּ
הַיּוֹם לֵאמֹר <יְסִיק> לְאֹהֲבֵיךָ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָרְנוּהִי
אֱלֹהֵינוּ וְלֹעֲבָדֶיךָ בְּכָל־לַיְלָה לְבַבְכֶּם כֻּלִּי
וּבְכָל־לַיְלָה נִפְשְׁכֶם פָּהֶל: וְנִתְּנָה יְלֹד מִטֶּר־יְיָ
אֲרֻצְכֶם מִלֵּה בְּעֵתוֹ וְיִזְרָה נֶתָה וּמִלְקֹזֶשׁ אֵלֶיךָ
וְאִסְפֶּת יִרְתָּ דִּגְנֶךָ שְׂאֵה יִכּוֹן לְקִיִּים מִצְוֹת לֵיט שֶׁל לֹא תִגְנוּב.
וְיִצְהָרְךָ אִם: וְנִתְּנָה לְכָב עֵשֶׁב וּשְׂרָ בְּשֹׁדֶךָ וְיִזְרָה
לְבָה מִתְּדָלָה וְאִכְלֶתָ בֹּקֶשׁ וְשִׁבְעֶתָ מִנֶּה: הַשְׁמִרְוּ אֵלֶיךָ
לְכֶם וְעַתָּה פָּרָהֶע וּפְתָה יְיָ לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם מִיֶּד
וְעִבְדֶּתֶם וְיִזְרָה אֱלֹהֵינוּ אֲחֵרִים סֵאל
וְהִנֵּה חֵיוִיתֶם עֲרִי לָהֶם עֵשֶׁל: וְחָרָה מִיָּה אֶף־וְהוּ
יְהוָה דָּנִי יֵאָדָרְנוּהִי בָכֶם הַיּוֹם וְעֵצֶר עֲמֵם אֶת־נִזָּא
הַשְׁמִרְוּ מִיָּה וְלֹא־מִיָּה יְהִי־פִי מִטֶּר־נִמֵּם וְהֵאדָרְמוּהִי וְיִזְרָה
לֹא־הָרָה תִתֵּן מִזֶּרֶת אֶת־וּמָב יְבֻלָּה וְאִבְדֶּתֶם עֲנֹו
מִהָרָה מִלֵּה יִכּוֹן לְקִיִּים מִצְוֹת לֵיט שֶׁל לֹא תִרְצֶח.
אֲשֶׁר יִזְבּוּ יְהוָה רֵאֵה יֵאָדָרְנוּהִי נִתְּנָה לְכֶם יְיָ:

וְשִׁמְתֶם ^{מִמּוֹם} יִכְוֶן בֶּן־חִיבוֹת לַעֲשׂוֹת
בִּטְנוֹ מִרְכַּבָּה לִנְיָ שְׁעָרֵי בִינָה

עֲלֶיהָ ^{לְבַבְכֶּם} וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרֹתֶם
אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדְּכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם וְלִמְדֹתֶם אֹתָם אֶת־
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלַכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוֹמְךָ
וּכְתִבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיִּמְיֵא בְנֵיכֶם
עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־אֲהִיָּה נֹשֵׁב ^{אֲהִיָּה} יְהוֹנָדָן ^{אֲהִיָּה}
לְאַבְתֵּיכֶם לְתֵת־לָהֶם ^{אֲהִיָּה} פִימִי ^{אֲהִיָּה}
הַשָּׁמַיִם עַל־הָאֲרֶץ ^{אֲהִיָּה}

❖ יכוין בע"ב שמות קודש לעשות נה"י שלו מרכבה אליהם:

וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ - מִשְׁתַּחֲוִים
לְאֹמְרֵי מִבְּשׁוֹ׃ וַיִּבְרָכֶה
יִשְׂרָאֵל הָאֵל וַאֲמַרְתָּ אֱלֹהִים
לָהֶם צִיצֵת מִרְהַ עַל־הַיַּי - פִּנְפֹּי יְהִמִּם בְּגֵדֵיהֶם לְוֹ

לְדֹרֹתֵם כְּבִי וְנִתְּנוּ לָיו עַל פְּגַל-צִיצֵת זָמַכ הַכֶּנֶף ^{וְחָזִי}
 פְּתִיל מִמֶּה תַכְלֵת חֹהֵז: וְהָיָה יָיָה לָכֶם הֵשָׁא לְצִיצֵת יִרַת
 וְרֵאִיתֶם שְׂאֵה אֶת־וְרִלְוֹ וְזָכַרְתֶּם אֹם אֶת לִיב-כָּל-וְהָר
 מִצְוֹת יְיָ יְהוָה ^{לְהוֹלֵל} יֵאָהֳדוּנְהוּ וַעֲשִׂיתֶם כְּעֶק אֶתֶם מִמֶּה
 וְלֹא אֲנִי-תָתַרְוּ וְיֹזִים אַחֲרֵי־רֵעֵה לְבַבְכֶם יִחָזֵ וְאַחֲרֵי־שֵׁה
 עֵינֵיכֶם מִכֹּר אֲשֶׁר־וֹל-אֶתֶם יָיָה זָנִים סֵאל יִכּוּן לְקִיִּים מִצְוֹת
 ל"ת שֶׁל לֹא תִנְאָה
 אַחֲרֵיהֶם עֵרִי: לְמַעַן עֵאֵל תִּזְכְּרוּ־מִתָּה וַעֲשִׂיתֶם וְהוּ
 יִכּוּן לְקִיִּים מִצְוֹת אֶת־דְּלִי-כָּל-הַיֵּשׁ מִצְוֹתֵי־עֵלִם וְהָיִיתֶם נְהָא
 זָכֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת.
 קְדָשִׁים נָתַתְּ לְאֱלֹהֵיכֶם מִלֵּה: אֲנִי־פֹא יְהוָה ^{וְאֶרְבֵּינִי} נָקֵם יֵאָהֳדוּנְהוּ
 אֱלֹהֵיכֶם וְרִל יִכּוּן לְקִיִּים מִצְוֹת זָכִירַת יִצִּיאַת מִצְרַיִם.
 אֶתְכֶם וְהָב מֵאֶרֶץ יֵאָה מִצְרַיִם עֵלֹ לְהִיזַת מִמֶּי
 לָכֶם דְּהָב לְאֱלֹהִים מִכֵּך יִכּוּן לְקִיִּים מִצְוֹת ל"ת שֶׁל לֹא תַעֲנָה.
 יֵאָהֳדוּנְהוּ אֱלֹהֵיכֶם רִלֵּה: (יֵשׁ הָעוֹנוֹיִם: אִמֶּת:)

וחוזר החזן ומכוין להוציא את הקהל י"ח רמ"ח תיבות:
ויכוין בג' תיבות להאיר מנה"י דז"א לתקן חב"ד דרחל דבריאה:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְחַד וְיִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ בְּכָל עוֹלָם אָמֵן

וְאִמּוֹנָה כָּל־זֹאת, קִיָּם עָלֵינוּ, כִּי
 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאִין יִאֱהוֹנָנִי
 זִילְתּוֹ, וְאִנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עֲמוֹ, הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
 מְלָכִים, הַגָּאֲלָנוּ מִלְּבָנוּ מִכַּף כָּל־עָרִיצִים.
 הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ, הַמְשִׁילָם גְּמוּלָּה
 לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ. הַשֵּׁם נַפְשָׁנוּ בְּחַיִּים,
 וְלֹא נָתַן לַמוֹט רִגְלָנוּ, הַמְדְּרִיכָנוּ עַל־בָּמוֹת
 אוֹיְבֵינוּ, וַיָּרֶם קִרְנָנוּ עַל כָּל־שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
 הָעֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפָּרְעָה, בָּאוֹתוֹת
 וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדָמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ
 כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצִיא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי
 יָם־סוּף, וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּתֵהוֹמוֹת טַבַּע. רָאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ,
 שִׁבְחוּ וְהוֹדּוּ לְשִׁמּוֹ, וּמִלְכוּתוֹ - בְּרָצוֹן קָבְלוּ
 עֲלֵיהֶם, מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לִדְ עָנּוּ שִׁירָה

בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ בָלֶם; ^אמִי־כִמְכָּה
 בָּאֵלִם יְהוָה ^{אדני} יֵהוָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ
 נִזְרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פֶלֶא: מְלִכּוּתְךָ יְהוָה ^{אדני} יֵהוָה
 אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בְנֵיךָ עַל־הַיָּם, יַחַד בָּלֶם הוֹדוּ
 וְהַמְלִיכוּ וְאָמְרוּ; יְהוָה ^{אדני} יֵהוָה | ^איִמְלֹךְ לְעֹלָם
 וָעַד: וְנֶאֱמַר; כִּי־פָדָה יְהוָה ^{אדני} יֵהוָה אֶת־יַעֲקֹב
 וַיִּגְאֹלוּ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אדני} יֵהוָה
 גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל: ^{אדני} יֵהוָה

הַשְׂפִּיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם ^{ד"א} לְשָׁלוֹם ר"ת לאה
 קדש הקדשים ^{יסוד דו"א המתקשר בנוק' בהיכל זה} כח"ב דא"א
 דבריהם ^{ת"ת דו"א} יסוד ^{יסוד} וְהַעֲמִידֵנוּ אַחֲרֵי חֲצוֹת מְלִכּוּ
 לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם ^{יסוד} וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ
 סֶפֶת שְׁלוֹמָךְ ^{חשמל מקיף להגן מהקלי'} וְתִקְנֵנוּ מְלִכּוּ מִלְּפָנֶיךָ
 טוֹבָה מְלִפְנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן
 שְׁמֶךָ, וְהִגֵּן ^{מגן גימ'} אֵל אֵל בְּעֲדָנוּ, וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ
 סֶפֶת שְׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אדני} יֵהוָה ^{אדני} יֵהוָה ^{אדני} יֵהוָה

הַפּוֹרֶשׁׁ סִפַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם, אָמֵן:

❖ בשבת יוסיף פסוקי 'ושמר' קודם 'אלה מועדי':

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת
לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת
הִיא לְעַלְמָם בִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה ^(אדני יאֱהוֹנָנְהוּי) אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה ^(אדני יאֱהוֹנָנְהוּי) מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־
תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־
מֹעֲדֵי יְהוָה ^(אדני יאֱהוֹנָנְהוּי) אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

❖ ואומר החזן חצי קריש:

יִתְגַּדֵּל ^(כריעה) וַיִּתְקַדֵּשׁׁ שְׁמִיה ^(כריעה) רַבָּא. אִמְן ^{אמת אִידֵהנְוִיה} בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ,
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ^(כריעה) אִמְן
כְּתִיבִּיכּוֹן וּבִיּוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן ^{כִּן יְהִי רַצוֹן אִידֵהנְוִיה}
קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. ^(כריעה) אִמְן ^{כִּן יְהִי רַצוֹן עוֹנִים יְהִי שְׁמִיה רַבָּא וְכו' עַד 'בְּעֶלְמָא' יְהִי שְׁמִיה אִידֵהנְוִיה}
רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא עֲלִמְיָא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר,
וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדַּר, וַיִּתְעַלָּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמִיה דְקֹדֶשׁא,
בְּרִיךְ־הוּא. ^{כריעה} אִמְן ^{אמת אִידֵהנְוִיה} לְעֵלָא מְפַל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמְתָּא, דְאָמִירָן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. ^{כריעה} אִמְן ^{אמת אִידֵהנְוִיה}

תפילת לחש היא בעולם האצילות
 יְרוּשָׁלַיִם בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ קֹדֶשׁ־הַקֹּדְשִׁים

אֲדֹנָי מלכות דאצילות העומדת בהיכל קודש קודשים דבריאה
שְׁפָתַי נצח והוד
תַּפְתָּח ע"י התפארת
וּפִי ע"י התפארת
יִגְדֵּל ומשיך השפע היורד מאצילות לבריאה שהוא המלכות הנזכרת
תַּהֲלֶתָךְ ותעלה הבריאה אל עולם האצילות

יחוד התפילה כנגד אות ה' אחרונה דהוי"ה

יכוין לתקן פגם ביטול התפילה

ד"א אימא אבא מלכות
 ו להעלותו ל- ה להעלות שניהם ל- י . ואח"כ יכוין להעלות ה ל- ו והל',
 באופן זה: **וה והל' הוהל', גימ' וז"ן גימ' יוד ה' ואו ה'**

ישים לליביו גדולת הקב"ה נפלאותיו ונוראותיו, ולדבוק במידותיו. ¹

מעין הכוונות: הנה כוונתינו עתה הוא לחבר זו"ן יחד כמו שהיו בעת בריאת העולם שאז היו מחוברים באחור, ואח"כ ננסרו והוחזרו פנים בפנים (שעה"כ, לג ע"ג).

בְּרוּךְ ה' דהוי"ה א דאדנות ויכרע דהוי"ה א דאהי"ה י הו"ה אדני
 מאירה ל גופו בלבד מאירה ל ויכרע ראשו

יֵאֱהֲדוּנִי ארזון הכל היתוהו ויתיה א דאדנות עולה ל דהוי"ה ויזקוף גופו, ואח"כ דאהי"ה עולה ל דהוי"ה ויזקוף ראשו

אֱלֹהֵינוּ תקון, בעל חכמות ובעל הברואות מולט אימא אבא **אֲבוֹתֵינוּ** יחוד אר"א **אֱלֹהֵינוּ**

יכוין להמשיך לחב"ד דו"א - א. חב"ד דגדלות ב' דאימא, ב. נה"י דגדלות ב' דאבא :

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהָם בניית חכמה דו"א **אֱלֹהֵי יִצְחָק** בניית בינה דו"א

וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב בניית דעת דו"א **הָאֵל** חג"ת דגד"כ דאימא יורדים לגרון

יכוין להמשיך לחג"ת נה"י דו"א - חג"ת נה"י דגדלות ב' דאימא :

הַגָּדוֹל בניית חסד ונצח דו"א **הַגָּבוֹר** בניית גבורה והוד דו"א **וְהַנּוֹרָא** בניית ת"ת ויסוד דו"א

יתפלל שהקב"ה יחיהו ויקבל תפילתו, ויצפה לתחיית המתים ע"י הטל.²

אַתָּה ה"ג מנצפך גְבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי ר"ת אֵל־א,

אגל"א גימ' בוכ"ו ע"ה, ומכח שם זה מתמלא שם אדנות:

אֵלֶּה לְמַד פֶּא, דְּלֵת לְמַד תִּי, גִּן וְאוֹ נֵן, יוֹד וְאוֹ דָּלֵת.

מְחִיָּה מְתִים שהם ניצוצות הקדושה שנתבררו ושעתידין להתברר **אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ,**

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. ביו"ט ראשון:

מוֹרִיד הַטֵּל. בשבת חוה"מ ובשביעי של פסח:

טעה בקיץ: לפני שהזכיר שם ה' - חוזר לראש הברכה. הזכיר ולא חתם 'מחיה המתים' - יאמר 'למדני חוקיך' ויחזור ל'אתה גיבור'. ואם סיים הברכה - חוזר לראש. מסופק עד שלושים יום מחג פסח חוזר, מעל שלושים יום, אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד יוֹד הִי וְיוֹ הִי, מְחִיָּה גימ' שם ע"ב

יֹד הִי וְאוֹ הִי מְתִים ניצוצות מז' מלכי אדום שהתבררו ושעתידין להתברר **בְּרַחֲמִים רַבִּים,**

סוֹמֵךְ אֲכֻטָּם נּוֹפְלִים וְזוֹ, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר ע"י שם

אֲסוּרִים, וּמְקִיִּם אֲמוֹנָתוֹ לְיִשְׁנֵי עָפָר. מִי-

בְּמוֹד בָּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמֶה-לָּךְ, מְלֹךְ

מִמִּית וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים. בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה אֲדֹנֵינוּ יְאֹהֲדוֹנֵנוּ בִּינָה דו"א ארונה המלך **אֵלֶּה הִי יוֹד הִי** ז"א מחבק לנוק' בשמאלו בשם ע"ב דס"ג: **יֹד הִי וְאוֹ הִי יוֹד הִי וְאוֹ הִי**

מְחִיָּה מְתִים:

יכוין לקדש עצמו כמלאך לפני שישבח את הבורא, ויחפץ לשיקש עצמו במותר לו.³

אֶתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־

יְהוָה שם ב"ן יוֹד הֵאָהֳלָה סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (אֲנִי)

יִאֱהוֹנָדָה אֵלֶּה הָאֵל יוֹד הָאֵל כוונת המרגלן ז"א מחבק לנוק' בגופו ע"י ע"ב דמ"ה: יְהוָה יוֹד הָאֵל וְאֵל הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

יודה לה' שבחר בנו מכל העמים, ונתן לנו את מועדי השנה, ובפרט על חג הפסח.

אֶתָּה, בְּחֶרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ

אוֹתָנוּ בְּחֶסֶד וְרַצִּיתָ בָּנוּ בְּגִבּוֹרָה, וְרוֹמַמְתָּנוּ

מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ בְּנֶצַח

וְהוֹד, וְקִרְבְּתָנוּ בִּסּוּד מִלְּפָנֶיךָ בְּמַלְכוּת שְׁבָה: אֲדֹנָי לַעֲבֹדְתֶךָ,

וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל יוֹד הֵאָהֳלָה שם ב"ן יוֹד הֵאָהֳלָה שִׁמְךָ הַקָּדוֹשׁ יוֹד הָאֵל וְאֵל הָאֵל

עֲלֵינוּ קִרְאָתָּ בְּסוּד הַפְּנִימִיּוּת:

ערבית לשבת חול המועד (לא יכוין כלל)

יכוין לזכור את מצוות השבת ואת מעשה בראשית, ולשבח את הבורא על כך.

אֶתָּה קִדְשְׁתָּ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ, תְּכַלִּית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וּבִרְכָתוֹ מִכָּל־הַיָּמִים, וְקִדְשְׁתוּ מִכָּל־הַזְּמַנִּים, וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ;

וַיְבָלֵךְ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צִבְאוֹם: וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי יסוד מִכָּל־מְלָאכְתּוֹ

אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

❖ כשחול יום טוב במוצ"ש מבדילים:

וּתְדַעְנֵנוּ מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה, וּתְלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם חֻקֵּי רְצוֹנָה, וּתְתַן־
 לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת
 אֱמֶת, חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים, וּתְנַחֵלֵנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קָדֶשׁ וְחֲגֵי
 נְדָבָה, וּתְוַרִישְׁנוּ קִדְשָׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחֲגִיגַת הָרָגֵל. בֵּין קִדְשָׁת
 שַׁבָּת לְקִדְשָׁת יוֹם־טוֹב הַבְּדִלְתָּ, וְאֵת יוֹם הַשְּׂבִיעִי מִשְׁשָׁת יְמֵי
 הַמַּעֲשֶׂה הַקִּדְשָׁת וְהַבְּדִלְתָּ, וְהַקִּדְשָׁת אֵת עַמּוֹהּ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתָהּ.

וּתְתַן לָנוּ יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת):

שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה (1) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים
 וְזְמַנִּים לְשְׁשׁוֹן, אֵת יוֹם (בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְאֵת יוֹם)
 חַג הַפִּמְצוֹת הַזֶּה, אֵת יוֹם־טוֹב מִקְרָא קָדֶשׁ
 הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתֵנוּ, בְּאַהֲבָה מִקְרָא קָדֶשׁ, זָכָר
 לְיִצִּיאַת מִצְרָיִם:

ערבית לשבת חול המועד (לא יכוין כלל)

יִשְׁמַחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עַם מִקְדָּשֵׁי שְׂבִיעִי,
 כֻּלָּם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִטוֹבָה. וְהַשְּׂבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, חֲמֻדָּת
 יָמִים אוֹתוֹ קְרָאתָ, זָכָר לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמִנוּחֵתֵנוּ ^{שְׁרֵעַנָּה וְהַמְנוּחָה} ^{יהיו לרצונך}, קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ ^{הַפְּרִישְׁנוּ מִן} ^{הַחוּמֵר וְהַתְּאוֹרֹת} שֵׁים חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ ^{פָּתַח לָנוּ שְׁעֵי חֻכְמָת} ^{הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה}, שְׂבַעְנוּ מִטוֹבָה
 שְׂבַעְנוּ מִזֵּי הַשְּׂכִינָה ^{שִׁמְחָה} ^{שִׁמְחָה} בִּישׁוּעָתְךָ ^{שִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָת} ^{שְׂכִינָת עוֹדֵינוּ מֵהַגְּלוּת}, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
 בְּאַמֶּת ^{שְׂנוּכָה לְעוֹבֵדְךָ} ^{בְּלֵב שָׁלֵם}, וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת
 קִדְשָׁהּ, וְיִגְוֹחוּ בָּהּ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה

מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת:

אֲרוֹמְכֵה
 הַתְּהוֹמֹתֶיךָ

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֹא, יַגִּיעַ
 יִרְאֶה וַיִּרְצֶה, יִשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר,
 זְכוּרֵנוּ וְזְכוּרֵן אֲבוֹתֵינוּ, זְכוּרֵן יְרוּשָׁלַיִם
 עִירָהּ, וְזְכוּרֵן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדָהּ, וְזְכוּרֵן
 כָּל־עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל^א לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה,
 לְטוֹבָה, לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, (לְחַיִּים טוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם) בְּיוֹם (בשבת: הַשְׁבֹּת הַזֶּה, וּבְיוֹם) חַג הַמִּצּוֹת
 הַזֶּה, בְּיוֹם־טוֹב מְקָרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ
 עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכָרְנוּ יְהוָה^א אֱלֹהֵינוּ
 בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
 לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס
 וְחַנּוּן וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ
 עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:
 וְהַשִּׂיאֵנוּ יְהוָה^א אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרִפְת
 מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם, כַּאֲשֶׁר
 רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבִרְכָנוּ, בֶּן תְּבָרְכֵנוּ סֵלָה:

קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ הַפְּרִישְׁנוּ מִן הַחֹמֶר וְהַתְּאוֹרוֹת, שִׁים חֶלְקֵנוּ

בְּתוֹרָתְךָ, פָּתַח לָנוּ שַׁעַר חֲכָמַת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ

שִׁבְעֵנוּ מִזֵּי הַשְׂכִּינָה, שְׁמַח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, שְׂמַחַנוּ בִּישׁוּעַת שְׂכִינַת עֲוֹנֵינוּ מִהַגְלוֹת, שְׂנוּכָה לְרֹאוֹת כְּבוֹדָה

וְטַהַר לְבָבֵנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת, שְׂנוּכָה לְעוֹבֵדְךָ, וְהִנְחִילָנוּ

יְהוָה (אֱדֹנָי) יֵאָהֲרֶנּוּ אֱלֹהֵינוּ, (בְּשֶׁבֶת: בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה

וּבְשִׂשׁוֹן (בְּשֶׁבֶת: שְׁבֻתוֹת ו') מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ, וַיִּשְׂמַחוּ

בְּךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה (אֱדֹנָי) יֵאָהֲרֶנּוּ אֱלֹהֵינוּ אֲרוֹן הַכֹּל הַיְּהוָה וְהַיְּהוּיָה, יָכוֹן לְהַמְשִׁיךְ הָאֶרֶץ נִשְׁכִּין מִיָּם דַּחֲכֵמָה (דַּפְּנִים) דְּזִי"א לְנוֹק, אֵלֶּה הֵם יְיָ הָאֵל

מִקִּדְשֶׁךָ (בְּשֶׁבֶת: הַשְּׁבֻת ו') יִשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים:

עֲרִבִית לַשְּׁבֻת חוֹל הַמוֹעֵד (לֹא יִסּוּךְ כָּל)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, יִגְיַע יִרְאָה וְיִרְצָה, יִשְׁמַע יִשְׁקַד וְיִזְכֹּר, זָכְרוּנָנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזָכְרוֹן

מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזָכְרוֹן כָּל־עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלְטָה, לְטוֹבָה, לְחַן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, (לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם), בְּיוֹם חַג

הַמִּצּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלַהֲשִׁיעֵנוּ. זָכְרוּנוּ יְהוָה (אֱדֹנָי) יֵאָהֲרֶנּוּ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ

בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן, וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וַיִּמְשִׁךְ זֶאתָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים:

¹⁶ יכוין למסור נפשו על התורה, ויתפלל על חזרת עבודת ביהמ"ק למקומה.

רָצָה גִּימָ' אֵלַי לַמִּדָּה הַזֶּה יוֹדֵם מִם יְהוָה וְאֵרִיב יִיחַדְוֹנָהּ אֱלֹהֵינוּ
בְּעַמּוֹד יִשְׂרָאֵל, וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה,
וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתָךְ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל
וְתִפְלָתָם מִהֶרָה בְּאַהֲבָה תִקְבֹּל בְּרָצוֹן,
וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמּוֹד:

וְאֵתָהּ, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ,
וְתַחֲזִיקָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.

נצח דא'מא

כונת המרגל
אלף למד הי יוד מם

אֶדְוִן הַכֵּל
הֵיכָל הַמִּלְחָמָה

יאהדונהי

יְכוּיִן שֵׁם בָּם, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

יִשְׁבַּח אֶת הַבּוֹרָא עַל נִפְלְאוֹתָיו, וּבִיחּוּד עַל שְׁחִזְרָה נִשְׁמָתוֹ לְגוֹפוֹ.¹⁷

מִזְדִּים וְדֹהוּיָהּ **אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ וְדֹהוּיָהּ**
מאירה ל דאדנות ויכרע גופו בלבד מאירה ל

דאדנות ויכרע
גופו בלבד

דהוי"ה
מאירה ל

דאזי"ה יזכר ראשו **הוא יהוה** אדני יאחדנוהי ארון הכל דאדנות דהוי"ה ויוקף י עולה ל גופו, ואח"כ

דא הי"ה
זיכרע ראשו

דאזי"ה
עולה ל
דחי"ה
ויקוף ראשו
אלהינו
תקיע, בעד חובלות
ובעל הכחות מלכות
ואלהי אבותינו

לעולם ועד, צורנו צור חיינו ומגן ישענו
 אתה הוא, לדר ודר נודה לך וגם פך תהלתך,
 על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו

תקיף, בעל היכולת
ובעל הכוחות כולם

דהוי"ה דאהי"ה
ויזקוף ראשו עולה ל

הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַפְשִׁיךָ שֶׁבָּכַל-יּוֹם עֲמִנּוּ,
וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל-עֵת, עָרַב
וּבִקֵּר וְצֹהְרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ,
הַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם
קִוִּינוּ לָךְ: וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְּרוּמָם וַיִּתְּנִשָּׂא
תָּמִיד, שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל־
הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה: וַיַּהֲלֵלוּ וַיִּבְרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל ^{שם ע"ב} יוֹדֵה הֵי וַיּוֹדֵי בְּאַמֶּת, לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל
יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה, הָאֵל הַטּוֹב. בָּרוּךְ הֵי

[illegible]

הַטּוֹב שְׂמַחַךְ וְלֶךְ נָאָה לַהֲדוּת ס' כה"ת:

¹⁸ יתפלל שתהיה אחדות בישראל ולא מחלוקת, ולבטל מידת הכעס.

שָׁמַיִם שְׁלוֹם יִכּוֹן לַהֲשִׁים יִסּוּד
וְדִכּוּרָא בִּיִסּוּד דְּנוּקָה
טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים, חַן
וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
עַמָּךְ. וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ, כָּלֵנוּ כָּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ,

כִּי בְּאֹר פְּנִיךָ נִתַּת לָנוּ יְהוָה (אֲדִינִי יֵאָהֳדוּנָה) אֱלֹהֵינוּ,
תּוֹרָה וְחַיִּים, אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים,
בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ
אֶת כָּל-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשָׁלוֹם.

יסוד דאימא

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֲדִינִי יֵאָהֳדוּנָה (אֲדִינִי יֵאָהֳדוּנָה) אֱלֹהֵינוּ
בְּיוֹנֶת הַמֶּרְגֵּל אֶלֶף לַמַּד הָא יוֹד מִם

יכוין לקשר וליחד כל העולמות ע"י היסוד. יחוד נר:

יסוד עתיק ונוק: אֵילֵהוּיָהּ אִינֵה אֵילֵהוּיָהּ וְיָן יֵאָהֳדוּנָה
חִיּוּנָה: אֵיךְ וְנוֹק: יֵאָהֳדוּנָה יִסְוִית אֵילֵהוּיָהּ יַעֲקֹב וְרַחֵל יֵאָהֳדוּנָה

הַמְבָרֵךְ: אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל ר"ת גימ' אֱלֹהִים בְּשָׁלוֹם

בשלוש אותיות מלבוש גימ' שֶׁ"ע וְנִהוּרִין גימ' וְשִׁמ"ל

ח' חיוורתי:	יֹד הִי וְיֹד הִי	יֹד הִי וְיֹד הִי
ש"ע נהורין:	אֶלֶף לַמַּד	אֶלֶף לַמַּד

ויכוין להלביש את זו"ן יֵאָהֳדוּנָה וג' עולמות בי"ע ונר"ן שלו, שלא יאחזו בהם הקלי'

אָמֵן:

יְהִי גימ' אֵל לְרַצּוֹן אִמְרֵי-פִי ר"ת אֶלֶף גימ' אֶלֶף לַמַּד, שֶׁיָּן דִּלֵּת יוֹד
וְהַגִּיז לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה (אֲדִינִי יֵאָהֳדוּנָה) צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ויכוין ט' תיבות עם יודין שבפסוק זה כנגד ט' יודין שבפסוק ט"ב:

ד' יודין דע"ב ג' יודין דס"ג יו"ד דמ"ה יו"ד דב"ן
יֹד הִי וְיֹד הִי | יֹד הִי וְאֵו הִי | יֹד הִי וְאֵו הִי | יֹד הִי וְאֵו הִי

שִׁיר לְמַעְלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל־הַהָרִים
מֵאֵין יְבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה
עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ: אֱלֹהֵינוּ
לְמוֹט רָגְלָךְ אֶל־יְנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא־
יְנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה
שְׁמֶרְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִצְלָךְ עַל־יָד
יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִכְפֹּה וְיָרַח
בְּלַיְלָה: יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע
יִשְׁמַר אֶת־נַפְשְׁךָ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַר־
צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מִמַּעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אֱלֹהֵי נֹצַר לְשׁוֹנֵי מָרַע, וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר
מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נִפְשֵׁי תוֹדִים, וְנִפְשֵׁי
כַּעֲפָר לִפְלֵ תַהֲיָה, פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי
מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נִפְשִׁי. וְכָל־הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה
מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם, (יְהִי כִמְצָא
לְפָנֶיךָ רָחוּק וּמִלֵּאף יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דוֹחָה:)
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשָׁתְךָ, לְמַעַן יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ יְיָ
הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְגִּי:

בכוחו יעלו
ויתבררו הניצוצות

הפסוק שלי: " _____ :"

יְהוֹנָן גִּמְ' אֶל לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי רִית אֶלֶף גִּמְ' אֶלֶף לִמָּה, שֶׁן דִּלֵּת יוֹד
וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפִנֵּי יְהוָה וְאִתּוֹ יִהְיֶה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ריכוין ט' תיבות עם יודין שבפסוק זה כנגד ט' יודין שבפסוק ב':
ד' יודין דע"ב ג' יודין דס"ג יו"ד דמ"ה יו"ד דב"ן
יֹד הִלּוּ הִלּוּ | יֹד הִלּוּ וְאֹ הִלּוּ | יֹד הִלּוּ וְאֹ הִלּוּ | יֹד הִלּוּ וְאֹ הִלּוּ

מעין הכוונות: ועושים ג' פסיעות ומכוונים (בפסיעות) להוריד השפע מאצילות לבריאה, ואחר כך מבריאה ליצירה, ואחר כך מיצירה לעשיה. ופונים בתחלה לצד שמאל באומר עושה שלום (קוטר הכוונות למח"ל).

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה וְאִתּוֹ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ
וּלְעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵּנוּ שָׁלֵם:

❖ בשבת אומרים 'ויכול':

וַיְבָרֶךְ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צִבְאוֹתָם: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִלֵּאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלָאכֶתוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ
שָׁבַת מִכָּל-מְלָאכֶתוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

❖ בשביעי של פסח ובשבת חוה"מ לא אומרים הלל, אלא אומר 'יהי שם' וקריש
'תתקבל' לקמן עמ' 137. ובשביעי של פסח שחל בשבת או בשבת חוה"מ אומר
ברכת 'מעין שבע'.

מעין ההלכות: בפסח שחל בשבת, כתב מרן (ט"ע חפ"ו א) שאין אומרים ברכת מעין שבע. וכן פסק הגר"ע יוסף ובי"א ח"י עמ' קסג). וע"פ הסוד יש לאמרה (נה"ש כה ע"ב), משום שנתקנה גם במקום חזרת הש"ץ. וכן פסק הרב בא"ח (כ"פ ח"ג, כ"ג) והכה"ח (ספכ"ב), ועיין באורך בשו"ת וישב הים (ח"א סי' ט). ולכו"ע, חזן שהתחיל אין מפסיקין אותו.

❖ בפסח שחל בשבת יש נמנעים מאמירת ברכת 'מעין שבע', כרלעיל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל
הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, קוֹנֵה בְרַחֲמָיו שָׁמַיִם
וְאָרֶץ, מְגַן אֲבוֹת בְּדַבָּרוֹ, מַחְיֶה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ, הָאֵל
הַקְּדוֹשׁ שְׁאִין בְּמֹוֹהוּ, הַמְנִיחַ לַעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קִדְּשׁוֹ,
כִּי בָם רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבֹד בִּירְאָה וּפֶחַד, וְנוֹדָה
לְשִׁמּוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעַיִן הַפְּרָכּוֹת וְהַהוֹדָאוֹת, לְאֶדְוֹן
הַשְּׁלוֹם, מִמֶּקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת וּמִבֶּרֶךְ הַשְּׂבִיעִי, וּמְנִיחַ בְּקִדְּשָׁה
לַעֲם־ מְדֻשָּׁנִי-עֶנְג, זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמִנוּחַתָּנוּ, קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׁפַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ,
שְׁמַח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבָּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת,
וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת
קִדְּשָׁה, וְיִנּוּחוּ בָּהּ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ יֵאָדְוֵנוּ יֵאָדְוֵנוּ, מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת:

❖ בשביעי של פסח שחל בשבת ובשבת חוה"מ אומר קדיש תתקבל בעמ' 137,
וביום טוב ראשון אומרים הלל.

הלל לליל יום טוב ראשון

מעין הכוונות: ודע כי אלו המוחין הנ"ל שהם עד תכלית גדלות שני דו"א הנכנסים בתוכו בליל פסח, הנה לסיבה זו אנו אומרים הלל גמור בליל פסח משא"כ בשאר לילי יו"ט והם מותקיימים בו כל הלילה וכל יום א' של פסח, ולכן אומרים הלל גמור ביום א' של פסח. ואח"כ מסתלקים לגמרי כמתחלה, ואחר כך חוזרים ליכנס בסדר המדרגות מדרגה אחר מדרגה מן היום הב' של פסח עד תשלום נ' יום של ספירת העומר שהוא חג השבועות כמ"ש בע"ה בענין ספי' העומר. ולכן אין אומרים בשאר ימי הפסח הלל גמור אלא בדילוג. וטעם הדבר הוא, כי לסבת אחיזת החיצונים בז"א בתכלית תוקף אחיזתם, לכן הוצרך להגדל בפעם אחת כל המדרגות של הגדלתו כדי שיתבטלו החיצונים, ואחר שנתבטל החומר הדבר לטבעו ליגדל בסדר הגדלתו מדרגה אחר מדרגה (שע"כ פל ע"ב).

מעין ההלכות: א. בליל יום טוב ראשון גומרים את ההלל בברכה (ש"ע תפ, ג). ונכון שגם הנשים והקטנים שלא הגיעו לבית הכנסת יגמרו את ההלל בברכה ביחידות (יחיד ג, לה).

ב. טוב שיכין בברכתו לפטור את קריאת ההלל שאומר בביתו בסוף ההגדה (חז"ע עמ' קט).

אומר החזן: **בְּרָשׁוֹת מוֹרֵי יִרְבּוֹתִי. וְעוֹנִים: שְׁמִים.**

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה זְכוּל
הַעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוְּנוּ לְגַמֵּר אֶת
הַהֵלֵל:

יקרא ההלל בשמחה ובנחת ובקול רנה ותודה, ולא במרוצה (כא"ח ויקהל טו).

תִּלְלוּהָ | הִלְלוּ עַבְדִּי יְהוָה יִהְיֶה זְכוּל
שֵׁם יְהוָה יִהְיֶה זְכוּל יְהִי שֵׁם יְהוָה יִהְיֶה
מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזִיחַ-
שֶׁשֶׁשׁ עַד-מְבֹאֵז מְהֵלֵל שֵׁם יְהוָה יִהְיֶה זְכוּל יִהְיֶה זְכוּל
עַל-כָּל-גּוֹיִם | יְהוָה יִהְיֶה זְכוּל עַל הַשָּׁמַיִם
בְּבוֹדוֹ: מִי כִּיהוָה יִהְיֶה זְכוּל אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיהִי

לְשִׁבְתָּ: הַמְשִׁפִּילִי לְרֹאוֹת בְּשָׂמִים וּבְאַרְצִי:
מְקִימִי מַעֲפָר דָּל מְאַשְׁפֹּת יָרִים אֲבִיוֹן:
לְהוֹשִׁיבֵי עֵם־נְדִיבִים עִם־נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי
עֶקֶרֶת הַבֵּית אִם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם
לְעַז: הִיטָה יְהוּדָה לְקַדְּשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
מִמְשָׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב
לְאַחֲזֹר: הַהָרִים רָקְדּוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת כְּבָנִי־
צֶאֱן: מַה־לָּךְ הַיָּם כִּי תִגּוֹס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב
לְאַחֲזֹר: הַהָרִים תִּרְקְדּוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת
כְּבָנִי־צֶאֱן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהֶפְכִי הַצּוֹר אֲנִים־מִים
חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנו־מִים:

לֹא לָנוּ יְהוָה ^{יאהודנוחי} אֱלֹהֵינוּ לֹא לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תָּן
כְּבוֹד עַל־חֲסִדֶּיךָ עַל־אַמְתֶּךָ: לְמָה יֹאמְרוּ

הַגּוֹיִם אִי־הֶנָּא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם
 כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב
 מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פָּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי
 לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: אֲזֵנִים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף
 לָהֶם וְלֹא יִרְיחוּן: יְדֵיהֶם ׀ וְלֹא יִמְיִשּׁוּן
 רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלִכוּ לֹא־יִהְיוּ בְּגִרֹנָם:
 כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בָּטַח בָּהֶם:
 יִשְׂרָאֵל בָּטַח בִּיהוָה ^(אֲדִנִּין) יִאֲהֻרֹנְהִי עֶזְרָם וּמִגְנָם הוּא:
 בֵּית אֲהֶרֶן בָּטְחוּ בִיהוָה ^(אֲדִנִּין) יִאֲהֻרֹנְהִי עֶזְרָם וּמִגְנָם
 הוּא: יֵרְאִי יְהוָה ^(אֲדִנִּין) יִאֲהֻרֹנְהִי בָטְחוּ בִיהוָה ^(אֲדִנִּין) יִאֲהֻרֹנְהִי
 עֶזְרָם וּמִגְנָם הוּא:

יְהוָה ^(אֲדִנִּין) יִאֲהֻרֹנְהִי זָכְרֵנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית
 יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אֲהֶרֶן: יְבָרֵךְ
 יֵרְאִי יְהוָה ^(אֲדִנִּין) יִאֲהֻרֹנְהִי הִקְטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים: יִסֹּף
 יְהוָה ^(אֲדִנִּין) יִאֲהֻרֹנְהִי עָלֵיכֶם עָלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם:
 בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה ^(אֲדִנִּין) יִאֲהֻרֹנְהִי עָשָׂה שָׁמַיִם

וְאֶרֶץ: הַשָּׁמַיִם שְׁמַיִם לַיהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ וְהָאָרֶץ
 נָתַן לְבְנֵי-אָדָם: לֹא הִמָּתִים יְהַלְלוּ-יָהּ וְלֹא
 כָּל-יִרְדֵּי דוֹמָה: וְאַנְחֵנוּ | נִבְרָךְ יְהּ מֵעַתָּה
 וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּ-יָהּ:

אֶהְבֵּתִי כִי-יִשְׁמַע | יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ אֶת-קוֹלִי
 תַּחֲנוּנָי: כִּי-הָטָה אָזְנוֹ לִי וּבִימִי
 אֶקְרָא: אֶפְפוּנִי | חֲבִלֵי-מָוֶת וּמִצָּרֵי שָׂאוֹל
 מִצָּאוּנִי צָרָה וַיִּגְזֹן אֶמְצָא: וּבִשְׁם-יְהוָה
 יֵאָהֲדוּנָהּ אֶקְרָא אֵנָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ מִלְּטָה נַפְשִׁי:
 חֲנוּן יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ וְצַדִּיק וְאַלְהֵינוּ מֵרַחֵם:
 שֹׁמֵר פֶּתָאִים יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ יִלְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ:
 שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי כִי-יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ גָּמַל
 עָלַיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת-עֵינֵי מוֹן-
 דְּמָעָה אֶת-רַגְלִי מִדָּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה
 יֵאָהֲדוּנָהּ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי

עֲנִיתִי מְאֹד׃ אֲנִי אִמַּרְתִּי בַּחֲפְזִי כָּל־הָאָדָם
כָּזָב׃

מִה־אֲשִׁיב לַיהוָה ^(אֲדַנִּין) יִאֱהוֹנָהי כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי׃
כּוֹס יִשְׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשָּׁם יְהוָה ^(אֲדַנִּין) יִאֱהוֹנָהי
אֶקְרָא׃ נְדָרֵי לַיהוָה ^(אֲדַנִּין) יִאֱהוֹנָהי אֲשֶׁלֶם נִגְדָה־נָּא
לְכָל־עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינַי יְהוָה ^(אֲדַנִּין) יִאֱהוֹנָהי הַמּוֹתָה
לְחַסִּידָיו׃ אֵנָּה יְהוָה ^(אֲדַנִּין) יִאֱהוֹנָהי כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי־
עֲבָדְךָ בֶּן־אֲמַתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי׃ לָךְ־אֲזַבֵּחַ
זֶבַח תּוֹדָה וּבִשָּׁם יְהוָה ^(אֲדַנִּין) יִאֱהוֹנָהי אֶקְרָא׃ נְדָרֵי
לַיהוָה ^(אֲדַנִּין) יִאֱהוֹנָהי אֲשֶׁלֶם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃
בַּחֲצָרוֹת ׀ בֵּית יְהוָה ^(אֲדַנִּין) יִאֱהוֹנָהי בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם
הַלְלוּיָהּ׃

הַלְלוּ אֶת־יְהוָה ^(אֲדַנִּין) יִאֱהוֹנָהי כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל־
הָאֲמִים׃ כִּי גָבַר עָלֵינוּ ׀ חֲסִדּוֹ וְאֲמַת־יְהוָה ^(אֲדַנִּין)
לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃ ^{יִאֱהוֹנָהי}

❖ החזן אומר פסוק והציבור כופלים הפסוק אחריו.

הוֹדוּ לַיהוָה ^(אדנין) יֵאֱהֲדוּנְהוּ בִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 יֹאמְרוּ-נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 יֹאמְרוּ-נָא בֵּית-אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 יֹאמְרוּ-נָא יִרְאִי יְהוָה ^(אדנין) יֵאֱהֲדוּנְהוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 מִן-הַמִּצַּר קִרְאתִי יְהִי עֲנִי בַּמֶּרְחֵב יְהִי:
 יְהוָה ^(אדנין) יֵאֱהֲדוּנְהוּ לִי לֹא אִירָא מִה-יַעֲשֶׂה לִּי
 אָדָם: יְהוָה ^(אדנין) יֵאֱהֲדוּנְהוּ לִי בְּעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה
 בְּשִׁנְאִי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה ^(אדנין) יֵאֱהֲדוּנְהוּ מִבְּטָח
 בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה ^(אדנין) יֵאֱהֲדוּנְהוּ מִבְּטָח
 בְּנְדִיבִים: כָּל-גִּזְיִים סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה ^(אדנין) יֵאֱהֲדוּנְהוּ
 כִּי אֲמִילָם: סָבְבוּנִי גַם-סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה ^(אדנין)
 יֵאֱהֲדוּנְהוּ כִּי אֲמִילָם: סָבְבוּנִי כְּדַבּוּרִים דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ
 קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה ^(אדנין) יֵאֱהֲדוּנְהוּ כִּי אֲמִילָם: דַּחָה
 דַּחִיתַנִּי לְנֹפֶל וַיהוָה ^(אדנין) יֵאֱהֲדוּנְהוּ עֲזָרְנִי: עֲזִי וְזִמְרַת
 יְהִי וַיהִי-לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רָפָה וַיִּשְׁוּעָה

בְּאַהֲלֵי צִדִּיקִים יָמִין יְהוָה ^(אֲדִנִּי) יֶאֱהָרֹנְחִי עֲשֵׂה חֵילִּי׃
 יָמִין יְהוָה ^(אֲדִנִּי) יֶאֱהָרֹנְחִי רֹמְמָה יָמִין יְהוָה ^(אֲדִנִּי) יֶאֱהָרֹנְחִי
 עֲשֵׂה חֵילִּי׃ לֹא־אֲמֹת כִּי־אֲחִיָּה וְאֶסְפָּר
 מֵעֲשֵׂי יְהִי׃ יִסֹּר יִסְרָנִי יְהִי וְלִפְּנוֹת לֹא נִתְּנִי׃
 פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אֲבֹא־בָם אֲוֹדָה יְהִי׃
 זֶה־הַשַּׁעַר לִיהוָה ^(אֲדִנִּי) יֶאֱהָרֹנְחִי צִדִּיקִים יִבְּאוּ בּוֹ׃

אֹדְדָהּ כִּי עֲנִיתִנִּי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ אֹדְדָהּ כִּי
עֲנִיתִנִּי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ אֶבֶן מֵאֲסוֹ
הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פִּנֵּה׃ אֶבֶן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים
הִיְתָה לְרֹאשׁ פִּנֵּה׃ מֵאֵת יְהוָה ^{יֵאָדְדֶנִּי} יֵאָדְדֶנִּי הִיְתָה זֹאת
הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינַיִנו׃ מֵאֵת יְהוָה ^{יֵאָדְדֶנִּי} יֵאָדְדֶנִּי הִיְתָה זֹאת
הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינַיִנו׃ זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה ^{אֲדַעֵי} אֲדַעֵי יֵאָדְדֶנִּי
נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ׃ זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה ^{אֲדַעֵי} אֲדַעֵי יֵאָדְדֶנִּי
נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ׃

אֵנָּה יְהוָה וְאַדְמִי יַאֲהֻדָּנָהי אֶרֶץ הַכְּנָעִית
וְהַחִתִּית וְהַחִיטִּית וְהַגִּזְיִית וְהַיִּזְיִית
הוֹשִׁיעָה נָּא:

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאָדָּוּ ^{אֲדַבֵּר} הַצִּלִּיתָהּ נָא: ^{בִּפְ}

בְּרוּךְ הַבּא בְּשֵׁם יְהוָה ^{יאהרונהי} בְּרִכְנוֹכֶם

מִבֵּית יְהוָה ^{יאהרונהי}: בְּרוּךְ הַבּא בְּשֵׁם יְהוָה

^{יאהרונהי} בְּרִכְנוֹכֶם מִבֵּית יְהוָה ^{יאהרונהי}: אֵל | יְהוָה ^{יאהרונהי}

וַיֵּאָר לָנוּ אֲסֻרוֹתַי בַּעֲבֹתַי עַד־קִרְנוֹת

הַמִּזְבֵּחַ: אֵל | יְהוָה ^{יאהרונהי} וַיֵּאָר לָנוּ אֲסֻרוֹתַי בַּעֲבֹתַי

עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלִי אַתָּה וְאוֹדְךָ אֱלֹהֵי

אֲרוֹמָמְךָ: אֵלִי אַתָּה וְאוֹדְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמְךָ: הוֹדוּ

לְיְהוָה ^{יאהרונהי} כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ

לְיְהוָה ^{יאהרונהי} כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

יְהַלְלוּ יְהוָה ^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ כָּל־מַעֲשֵׂיךָ,

וְחֲסִידֶיךָ וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ,

וְעַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כָּל־שָׁנָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ

וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדְךָ. כִּי לָךְ טוֹב

לְהוֹדוֹת, וּלְשַׁמֵּךְ נָעִים לְזִמְרָה, וּמַעֲוֹלָם וְעַד

עוֹלָם אַתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהרונהי} אֲרוֹמָמְךָ וְיִתְחַוְוִיחָהּ,

מִלֶּךְ מְהֻלָּל בַּתְּשֻׁבָּחוֹת, אָמֵן: (קדיש תתקבל)

❖ בשביעי של פסח שחל בחול אומרים 'יהי שם':

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזֶרֶח-שָׁמֶשׁ עַד-
מְבֹאֵי מָהָלֶל שֵׁם יְהוָה יִאֲהוֹנָנְהִי: רָם עַל-בְּלָגִים | יְהוָה יִאֲהוֹנָנְהִי עַל
הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְהוָה יִאֲהוֹנָנְהִי אֲדִינֵנו מִה-אֲדִיר שָׁמָּה בְּכָל-הָאָרֶץ:
❖ ואומר הוזן קדיש תתקבל:

קדיש לאחר ערבית (ע"ב וס"ג):

כיוון באמרו השבח הגדול הזה בלשון תרגום להכניע הקליפות, ולברר מתוכם את י"א מיני קדושה שנשארו בהם מ' מלכים ז"ן שהם ו"ה, ולחברם לאותיות י"ה שהם אבא ואימא.

יְתַפֵּל וְיִתְקַרֵּשׁ לַהֲעֵלוֹת ז"ר שְׁמִיָּה אֵל י"ה רַבָּא יְהוּה. אִמָּן אִידֵהנְוִיה אִמָּת
בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח
פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמָּן כֵּן יְהִי רַצוֹן אִידֵהנְוִיה
דְּכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזִמְזוֹן קָרִיב, וְאִמְרוּ אִמָּן. אִמָּן כֵּן יְהִי רַצוֹן אִידֵהנְוִיה

עונים יהא שמיא רבא וכו' עד 'בעלמא' יְהִיא (חכמה) שְׁמִיָּה (בינה) רַבָּא (חסדים) ויהיה שמו
שלם יְהוּה והכיסא שלם, וכיון אותיות באר מְבָרָךְ (גבורות) לְעֵלָם (דעיבור) לְעֵלְמִי
(דיניקה) עֲלִמְיָא (דגדלות) יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם,
וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלָּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמָה (א"א) דְּקִדְשָׁא,
בְּרִיךְ הוּא. אִמָּן אִידֵהנְוִיה אִמָּת
וְנִחְמַתָּא, וְאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אִמָּן. אִמָּן אִידֵהנְוִיה אִמָּת
תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְּכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוּהוֹן

דְּבִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אִמָּן. אִמָּן כֵּן יְהִי רַצוֹן

יְהִיא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׂבָע וְיִשׁוּעָה וְנִחְמָה וְשִׁיזְבָּא
וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אִמָּן. אִמָּן כֵּן יְהִי רַצוֹן

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אִמָּן. אִמָּן כֵּן יְהִי רַצוֹן

❖ ביו"ט שחל בשבת, ובשבת חוה"מ, מוסיפים קודם 'בצאת ישראל':

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוֹנָדָה ^(אֲדִינָה יֵאָדָרְוֹנָה) רָעִי לֹא אֶחָסֵר: בְּנִאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצְנִי עַל־
מִי מִנְחֹת יְנַהֲלֵנִי: נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי־צֶדֶק לְמַעַן
שְׁמוֹ: גַּם כִּי־אֵלֶּף בְּגִיָּא צִלְמוֹת לֹא־אִירָא רָע כִּי־אַתָּה עֲמָדִי שְׁבִטָה
וּמִשְׁעֲנִתָּה הִמָּה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי | שְׁלֹחַן | נֶגֶד צִרְרֵי דְשָׁנָה
בְּשִׁמּוֹן רֹאשִׁי בּוֹסִי רוּחָה: אֵף | טוֹב וְחֶסֶד יִרְפּוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי
וְשִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה ^(אֲדִינָה יֵאָדָרְוֹנָה) לְאָרֶץ יְמִים:

❖ ואומר מזמור 'בצאת ישראל', ובשבת חוה"מ אין אומרים אותו:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מַעַם
לַעֲזֹ: הִיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
מִמְשָׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיֵּגַם הַיַּרְדֵּן יִסֹּב
לְאַחֲזֹר: הַהָרִים רָקְדּוּ כְּאִילִים גְּבַעוֹת כְּבִגְי־
צֶאֱן: מַה־לָּךְ הַיָּם כִּי תִגּוֹס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב
לְאַחֲזֹר: הַהָרִים תִּרְקְדּוּ כְּאִילִים גְּבַעוֹת
כְּבִגְי־צֶאֱן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן תּוֹלִי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהֶפְכִי הַצּוֹר אֲנִים־מִים
חֲלִמִישׁ לְמַעַיְנֹ־מִים:

❖ ואומרים קדיש 'הא שלמא':

כיון באמרו השבח הגדול הזה בלשון תרגום להכניע הקליפות, ולברר מתוכם את י"א מיני קדושה שנשארו בהם מז' מלכים וז"ן שהם ו"ה, ולחברם לאותיות י"ה שהם אבא ואימא.

יְתַגְדַּל וְיִתְקַדַּשׁ לְהַעֲלוֹת ו"ה שְׁמִיָּה אֵל י"ה רַבָּא ^[כריעה] יְהוָה. אֲמַן ^{אמת אִידֶהנִוּיָה}

בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרֻעֻתָּהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָּהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אֲמַן ^[כריעה] כֵּן יְהִי רַצוֹן ^{אמת אִידֶהנִוּיָה} בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזִמְזוֹן קָרִיב, וְאִמְרוּ אֲמֵן. אֲמַן ^[כריעה] ^{אמת אִידֶהנִוּיָה}

עונים יהא שמיא רבא וכו' עד 'בעלמא' יְהֵא ^[כריעה] (חכמה) שְׁמִיָּה (בינה) רַבָּא (חסדים) ויהיה שמו

שלם יְהוָה והכיסא שלם, וכיון אותיות בָּאָר מְבָרַךְ (גבורות) לְעֵלָם (דעיבור) לְעֵלְמִי (דיניקה) עֲלֵמָיָא (דגדלות) יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלֵּל, שְׁמָהּ (או"א) דְּקִדְשָׁא, בְּרִיךְ-הוּא. אֲמַן ^{אמת אִידֶהנִוּיָה} לְעֵלָא מְכַל-בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא

וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אֲמֵן. אֲמַן ^{אמת אִידֶהנִוּיָה}

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמָיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגֵאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן. אֲמַן ^{אמת אִידֶהנִוּיָה} כֵּן יְהִי רַצוֹן

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמִיּוֹ, הוּא בְּרַחֲמֵיּוֹ יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-

עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אֲמֵן. אֲמַן ^{אמת אִידֶהנִוּיָה} כֵּן יְהִי רַצוֹן

מעין הכוונות: והנה אם שכחת לקבל תוספת חלק הרוח וקדושת שבת בברכו הא', או אם לא שמעת אותו, תכוין עתה בזה הברכו האחרון לקבל ביחד תוספת הרוח ותוספת הנשמה לפי שאם לא קבלת תוספת הרוח בברכו הא' אי אפשר שתקבל תוספת הנשמה ב'זפורוס סוכת שלום' כנ"ל. ולכן עתה תכוין לקבל ב' ביחד: תוספת הרוח והנשמה.

ברכו

גימ' מ"ב דע"ב ס"ג מ"ה ומילואיהם:

מ"ב דמ"ה
יהוה.

יְהוָה יְהוָה וְיִלֵּן יְהוָה.

**יִזְרָאֵל וַיּוֹד עַם הָעֶבְרִית, הָיָה יִזְרָאֵל,
וַיּוֹד עַם הָעֶבְרִית, הָיָה יִזְרָאֵל.
יִזְרָאֵל הָיָה עַם הָעֶבְרִית.**

יִוֵּד הָאָה וְאִוֵּד הָאָה.
יִוֵּד וְאִוֵּד דְּלִת, הָאָה אֵלֶּה,
וְאִוֵּד אֵלֶּה וְאִוֵּד, הָאָה אֵלֶּה.
יִוֵּד הָאָה וְאִוֵּד הָאָה.

יִוֵּד הִי וְאִנּוּ הִי.
יִוֵּד וְיִנּוּ דְלִית, הִי יִוֵּד,
וְאִנּוּ אֵלֶּיךָ וְאִנּוּ, הִי יִוֵּד.
יִוֵּד הִי וְאִנּוּ הִי.

אֶת־יְהוָה ואֲדַבֵּר יְהוָה וְהָיָה
אֲדֹנָיִם וְהָיָה אֲדֹנָיִם וְהָיָה אֲדֹנָיִם

גימ' מב

ה"י פעמים ה"י גימ' רכ"ה, וללא ה' שורשית גימ' רך'
 הֵּהּ הֶהּ הָהּ הִהּ הְהּ הַהּ הֵהּ הֶהּ הָהּ הִהּ הְהּ הַהּ

רַךְ: שְׁמָה

❖ ועונים הקהל:

ברוך: נפש

מ"ב דע"ב
להודא.

מ"ב דמ"ה
להנה.

מ"ב דס"ג
להנה.

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׂרָאֵל.

יִזְרְחָהוּ וְיִזְרְחָהוּ וְיִזְרְחָהוּ, הֵם יִזְרְחוּ,
וְיִזְרְחוּ וְיִזְרְחוּ וְיִזְרְחוּ, הֵם יִזְרְחוּ.
יִזְרְחָהוּ הֵם יִזְרְחוּ.

יִיְדֵהוּא הָאֵל וְאֵל הָאֵל.
יִיְדֵהוּא וְאֵל הָאֵל, הָאֵל אֵלֶיךָ,
וְאֵל אֵלֶיךָ וְאֵל הָאֵל.
יִיְדֵהוּא הָאֵל וְאֵל הָאֵל.

יִוֵּד הִי וְאִנּוּ הִי.
יִוֵּד וְיִנּוּ דְלִית, הִי יִוֵּד,
וְאִנּוּ אֵלֶּיךָ וְאִנּוּ, הִי יִוֵּד.
יִוֵּד הִי וְאִנּוּ הִי.

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַחַד

1. ה

גימ' **מב**

ה"י פעמים ה"י גימ' רכ"ה, וללא ה' שורשית גימ' יך'
הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי הי

רַךְ: שְׁמָה

לְעוֹלָם חַיִּים וְעַד יְהוּדָה: ♦ והחזן חוזר.

עָלֵינוּ לְשִׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
 בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת,
 וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמַשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׁם
 חִלְקֵנוּ כָּהֶם, וְגִזְרֵנוּ כְּכָל־הַמּוֹנִם, שֶׁהֵם
 'מִשְׁתַּחֲוִים לַהֶבֶל וְרִיקָה, וּמִתְפַּלְּלִים אֶל אֵל'
 'לֹא יוֹשִׁיעַ, <יִפְסִיק> וְאֵנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים יִכְרַע מֵעַט לִפְנֵי
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ
 בַּשָּׁמַיִם 'מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֶת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי
 מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר, אִמֵּת
 מִלִּפְנֵי וְאַפָּס זִילְתּוֹ. כִּפְתּוֹב בַּתּוֹרָה; וַיִּדְעַת
 הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־'לִבְבָּךְ כִּי יְהוָה <אֲדִינִי יִאֲהוּדוֹנָה> הוּא
 הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם 'מִמַּעַל <אֲדִינִי יִאֲהוּדוֹנָה> וְעַל־הָאָרֶץ
 מִתַּחַת אֲדִינִי מִקִּיף אֲדִינִי עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה ^{אֲדֹנָי} אֱלֹהֵינוּ לְרֹאשׁ
מִהָרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲצָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים
מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יַכְרֶתוֹן, לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדְי, וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
בְּשִׁמּוֹ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רָשָׁעֵי אֶרֶץ.
יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע
כָּל־בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{אֲדֹנָי}
אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר
יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָלֵם אֶת עַל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלֹךְ
עֲלֵיהֶם מִהָרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד.
בְּתוֹב בְּתוֹרָתְךָ; יְהוָה ^{אֲדֹנָי} יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד: וְנֹאמַר; וְהָיָה יְהוָה ^{אֲדֹנָי} לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהָיָה יְהוָה ^{אֲדֹנָי} אֶחָד
וְשִׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ יְהוָה ^{אֲדֹנָי} אֱלֹהֵינוּ כְּתוּב לֵאמֹר; שְׁמַע

[illegible]

מעין הכוונות: יש נוהגים לומר 'יגדל אלקים חל' אחרי ערבית, והאריז"ל כתב שלא לאמרו (שעה"כ נ ע"ד). ובחמדת ימים (ח"א פ"ו אות מה) כתב דאזהרת האר"י מכוונת על ד' בתים ראשונים בלבד. ובכל אופן אין למחות ביד הנוהגים לאומרו.

יִגְדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח, נִמְצָא וְאֵין עַתָּה אֶל מְצִיאוֹתָיו:
 אֶחָד וְאֵין יָחִיד בְּיְחִידוֹ, נִעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחֲדוֹתָיו:
 אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף, לֹא נִעְרַף אֵלָיו קֶדְשָׁתוֹ:
 קִדְמוֹ לְכָל דְּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא, רָאשׁוֹן וְאֵין רִאשִׁית לְרִאשִׁיתוֹ:
 הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל-נוֹצָר, יוֹרֵה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
 שְׁפַע וּבּוֹאָתוֹ נִתְּנוֹ אֵל, אֲנָשִׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ:
 לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד, נִבְיָא וּמִבֵּיט אֶת-תְּמוּנָתוֹ:
 תּוֹרַת אֱמֶת נִתְּן לְעַמּוֹ אֵל, עַל יַד נִבְיָאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:
 לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר, דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְוָלָתוֹ:
 צוּפָה וְיוֹדֵעַ סִתְרֵינוּ, מִבֵּיט לְסוֹף דְּבָר בְּקִדְמוּתוֹ:
 גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד בְּמַפְעָלוֹ, נּוֹתֵן לְרֹשֶׁעַ רָע בְּרִשְׁעָתוֹ:
 יִשְׁלַח לְקֹץ יָמִים מְשִׁיחֵנוּ, לְפָדוֹת מִחֲפִי קוֹץ יִשׁוּעָתוֹ:
 מֵתִים יַחֲיֶה אֵל בְּרַב חֶסֶד, בְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:
 אֱלֹה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְעֶקְרִים, הֵן הֵם יְסוֹד דָּת אֵל וְתוֹרָתוֹ:
 תּוֹרַת מֹשֶׁה אֱמֶת וּנְבוֹאָתוֹ, בְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

קידוש לליל שביעי של פסח לקמן עמ' 144.

קידוש לליל שבת חול המועד לקמן עמ' 148.

❖ קידוש לליל יום טוב שני ❖

קידוש לליל שבת חול המועד, לקמן עמ' 148.

❖ אם חל בשבת מתחיל כאן:

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה רָעִי לֹא אֶחָסֵר: בְּנֹאֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצָנִי עַל־
מִי מִנְחוֹת יִנְהַלְנִי: נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי־צֶדֶק לְמַעַן
שְׁמוֹ: גַּם כִּי־אֵלֹף בְּגִיֹּא צִלְמוֹת לֹא־אֵירָא רָע כִּי־אַתָּה עֲמָדִי שִׁבְטָךָ
וּמִשְׁעֲנִתְךָ הַמָּה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי | שְׁלֹחַן נֶגֶד צִרְרֵי דְשִׁנְתָּ
בְּשִׁמְן רֹאשִׁי בֹסֵי רוּחָה: אֵךְ | טוֹב וְחֶסֶד יִרְדּוּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי
וְשִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה יִאֲהוּדוּנִי לְאַרְךָ יָמִים:

יוֹם הַשָּׁשִׁי: וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צָבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בִּינָה
בְּיוֹם הַשָּׁבִיעִי מַלְכוּת מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשָּׁבִיעִי
יסוד מְכַל־מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ חסד אֱלֹהִים גְּבוּרָה אֶת־יוֹם
הַשָּׁבִיעִי חסד וַיִּקְרָשׁ אֹתוֹ כִּי כֹ שֶׁבֶת מְכַל־מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא
אֱלֹהִים מַלְכוּת לַעֲשׂוֹת:

❖ אם חל בחול מתחיל כאן:

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה יִאֲהוּדוּנִי מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־
תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מַעֲדֵי
יְהוָה יִאֲהוּדוּנִי אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ואומר המקדש: סְבִרֵי מִרְנֹן, ועונים: לְחַיִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִאֲהוּדוּנִי יִאֲהוּדוּנִי אֱלֹהֵינוּ, מִלְּךָ
הַעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֵלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} מְלֶכֶּךָ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ מִכָּל-עַם, וְרוּמָמָנוּ מִכָּל-לָשׁוֹן, וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְתָתֵן לָנוּ יְהוָה ^{יֵהְיֶה יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה, (שְׁפָתוֹת לְמִנוּחָהּ ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן. (אֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִת הַזֶּה) אֵת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, אֵת יוֹם-טוֹב מְקָרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתֵנוּ, בְּאַהֲבָה מְקָרָא קֹדֶשׁ, זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בְּחֵרָת וְאוֹתָנוּ קֹדֶשֶׁת מִכָּל-הָעַמִּים, (וְשְׁפָתוֹת) וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הִנַּחֲלָתָנוּ, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יֵהְיֶה יְהוָה} מְקִדֵּשׁ (הַשְּׁבִיעִת) יִשְׂרָאֵל וְהַזִּמְנִים:

❖ כשחל יום טוב במוצאי שבת מוסיפים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֵלֹהֵינוּ מְלֶכֶךָ הָעוֹלָם, בּוֹרָא מְאֹדֵרֵי הָאֵשׁ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֵלֹהֵינוּ מְלֶכֶךָ הָעוֹלָם, הַמְבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל, וּבֵין אֹרֶךְ לְחֹשֶׁךְ, וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בֵּין קֹדֶשֶׁת שְׁבֶת לְקֹדֶשֶׁת יוֹם-טוֹב הַבְּדִלָּתָהּ, וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַקֹּדֶשֶׁת וְהַבְּדִלָּתָהּ, וְהַקֹּדֶשֶׁת אֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשֶׁתָּהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, הַמְבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל:

מעין הכוונות: בליל שביעי של פסח יאמר על השולחן לשון זה מלוקט מזוהר הקדוש בקול נעים ושמוחת הלב (לשון חכמים ח"ל סי' נה):

שְׁלֹמָא עֲלֵךְ יוֹמָא טַבָּא קַדִּישָׁא. שְׁלֹמָא עֲלֵךְ חֲזָא קַדִּישָׁא. אַנְתָּהּ הוּא מְקַרָּא קֹדֶשׁ, זְמִין אַנְתָּהּ לְהֵהוּא אַתָּר דְּאַקְרִי קֹדֶשׁ לְאַתְעֵטְרָא בֵּה וּלְאַשְׁתַּאבָּא בֵּה, וְתַתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּכַּח בְּךָ חֲדוּתָא. הָא אַנְתָּה שְׂאִיב מֵהֵהוּא עֲמִיקָא רַעֲמִיקָתָא דְנַחֲלִין וּמִבּוּעִין נִפְקִין מִיָּה. הָא יִשְׂרָאֵל דְּאַתְקֵרוּן קֹדֶשׁ מְקַבְּלִין לֵךְ בְּאַנְפִּין נְהִירִין, בְּחֻדוּתָא בְּתִשְׁבַּחְתָּא מְזֻמְנִין לֵךְ, מְתַקְנִין לֵךְ סְעוּדָתָא יְקִירָא, מְסַדְּרִין פְּתוּרִי, מְתַקְנִי גְרַמְיָהוּ בְּמַאנֵי יְקָר, חֲדָאן וּמִשְׁבַּחִין שְׁבַחָא לְקַדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא.

חֲזָא דְפִסְחָא כַּמָּה חֲבִיב אַנְתָּה וְיְקִיר. זְפָאָה אִיהוּ יוֹמָא שְׂבִיעָאָה דִּילָךְ, דְּבֵה עֲבִיד קֹדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא נְסִין רַבְרָבִין עַל יָמָא. בֵּה פְתִיב; (שְׁמוֹת יד, יז) יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן: תַּחֲרִישׁוּן וְדָאִי, מִשׁוּם דְּהָא אַתְעֵרוּתָא דִּלְעֵלָא הוּא. דְּהָא אַבְהֵן אַקְדִּימוּ, וְזִכּוּתָא דִּלְהוֹן קֳדָאִים קִמְיָה קֹדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. וְעַל דָּא אָמַר מֹשֶׁה אֶל הָעָם; (שְׁמוֹת יד, יז) אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִתְיַצְּבוּ וְרָאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה. לֵית לָכוּ לְאַגְחָא קֶרְבָּא, דְּהָא קֹדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא יְגִיחַ קֶרְבָּא בְּגִיבִיכוֹן. זְפָאָה הָאִי יוֹמָא דְקֹדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא עֲבִיד בֵּה נְסָא גּוֹ נְסָא, בְּדַכְתִּיב; (שְׁמוֹת טו, טז) קִפְּאוּ תַהֲמֹת בְּלִבְיָם: וְהוּוּ אֲזַלְיָן יִשְׂרָאֵל בִּיבְשָׁתָא בְּגוֹ יָמָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב; (שְׁמוֹת יד, טז) וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבְשָׁה: זְפָאָה הָאִי יוֹמָא דְאַתְעֵבִיד בֵּיה קֳרִיעַת יַם־סוּף. דְּהָא קֳרִיעַת יַם־סוּף בְּעֵתִיקָא תִלְיָא. וְעַל דָּא פְתִיב; (שְׁמוֹת יד, טז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מַה־תַּעֲשֶׂה אֵלַי. דְּהָא בְּעֵתִיקָא תִלְיָא כָּלָא. דְּבֵה שְׁעָתָא אַתְגְּלִי עֵתִיקָא קַדִּישָׁא וְאַשְׁתַּכַּח רַעּוּא בְּכִלְהוּ עֲלִמִין עֲלָאִין, בְּדִין נְהִירוּ דְכָלָא אַתְנַהִיר, וְכַד אַתְנַהִיר כָּלָא, כַּחֲדָא עֲבִיד יָמָא גִימּוּסִין.

זָפָאָה הָאֵי יוֹמָא דְחָמָאן יִשְׂרָאֵל לְשִׁלְטָנָא מְמַנָּא דְמִצְרָאִי, דְאֶעְבֵּר
 לִיהָ קִדְשָׁא בְרִידָהּ הוּא בְּנֵהר דִּינֹור בְּשַׁפְתָּא דִּימָא רַבָּא, כְּדִכְתִּיב;
 (שְׁמוֹת יד, ט) וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם: וְהָא
 שְׁלִטְנוּתָא דְלִתְתָּא וְשְׁלִטְנוּתָא דְלַעֲלָא דְאֶחֱדִין בָּהּ, אֶתְמַסְרוּ
 בָּהּ הוּא יִמָּא רַבָּא וְשְׁלִטְנוּתָא רַבָּא, לְמַעַבְדּ בָּהּ גְּקֻמִּין. דְּבָה
 בְּלִילְיָא אֶתְעַר גְּבוּרָה תְּקִיפָא, דְּכְתִיב בָּהּ; וַיּוֹלֶךְ יְהוָה אֶת־הַיָּם
 בְּרוּחַ קֳדָיִם עָזָה פֶּל־הַלִּילָה. וּבָהּ הוּא זְמָנָא אֶתְמַסְרוּ בִּידָא
 דְּמִטְרוּנִיתָא קֳדִישָׁא. פֶּל־אֲנֹן אֲבִלוּסִין דְּמִצְרָאִי דְלִתְתָּא, וְכָל־
 אֲנֹן שְׁלִטְנִין דְּלֵהוֹן דְּלַעֲלָא לְמַעַבְדּ בָּהּ גְּקֻמִּין - סוּס וְרִכְבּוֹ רַמָּה
 בֵּימָּם: בֵּימָּם סִתָּם, לְעֲלָא וְתִתָּא.

זָפָאָה הָאֵי יוֹמָא, דְאֶמְרוּ בָּהּ מִשָּׁהּ וּבִגְיָ יִשְׂרָאֵל שִׁירְתָּא עַל יִמָּא.
 הָאֵי שִׁירְתָּא קִימָא לְדְרִי דְרִין, וְלֹא תִתְנַשֵּׁי מִנָּן לְעֲלֻמִּין, דְּנֻזְפִי
 לְשַׁפְתָּא בָּהּ בִּיּוֹמוֹי דְּמַלְכָּא מְשִׁיחָא בְּחִדּוּתָא דְכֻנְסַת יִשְׂרָאֵל
 בְּקִדְשָׁא בְרִידָהּ הוּא, הָדָא הוּא דְכְתִיב; וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר - לֵאמֹר
 בָּהּ הוּא זְמָנָא. לֵאמֹר בְּאַתְרָא קֳדִישָׁא, בְּזְמָנָא דִּשְׁרוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַרְעָא. לֵאמֹר בְּגִלוּתָא. לֵאמֹר בְּפִרְקָנָא דְלֵהוֹן דִּישְׂרָאֵל. לֵאמֹר
 לְעֲלָמָא דְאַתִּי.

זָפָאָה הָאֵי יוֹמָא, דְסִלִּיק וְאַתְעֵטֵר מַלְכָּא קֳדִישָׁא בְּעֵטְרוֹהִי,
 לְאַפְקָא בְּרַכְאָן וְחִילִין וּגְבוּרָאן לְאַסְקָא בְּכָלָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב;
 אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָאָה - גָאָה בָּהּ אֵי עֲלָמָא, גָאָה בְּעֲלָמָא
 דְאַתִּי. כִּי גָאָה - בָּהּ הוּא זְמָנָא, גָאָה - בְּגִין דִּיתְעֵטֵר בְּעֵטְרוֹי
 בְּחִדּוּתָא שְׁלִימָתָא. זָפָאָה הָאֵי חֲזָא, דְבִסְטָרָא דִּיּוֹבְלָא אֲשַׁתְּכַח
 חִידּוֹ לִישְׂרָאֵל, וְכֹן לְזְמָנָא דְאַתִּי, דְכְתִיב; וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע
 בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל.

❁ קידוש ליל שבת חול המועד ❁

❖ אומר 'שלום עליכם' ואשת חיל כבכל שבת, ואח"כ מקדש:

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוֹנָדָן יִאֲהֻרָבָה רָעִי לֹא אֶחָסֶר: בְּנֵאוֹת דָּשָׁא
יִרְבִּיצָנִי עַל־מִי מִנְחֹת יִנְהַלְנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבָב
יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי־צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי־אֵלֶךְ בְּגִיא צִלְמוֹת
לֹא־אֵירָא רָע כִּי־אַתָּה עֲמֹדִי שְׁבֻטָּךְ וּמַשְׁעֲנֶתְךָ הַפָּה
יִנְחֵמֶנִי: תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי | שְׁלַחֲךָ נֶגֶד צָרָרִי דִשְׁנֶת בְּשִׁמּוֹן
רֹאשִׁי בּוֹסִי רוּיָה: אֵךְ | טוֹב וַחֲסֹד יִרְפּוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי
וְשָׁבְתִי בְּבֵית־יְהוֹדָן יִאֲהֻרָבָה לְאַרְךָ יָמִים:

יוֹם הַשְּׁשִׁי: וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צָבָאָם:
וַיִּכַּל אֱלֹהִים בֵּינָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלָאכֹת
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יסוד מְפַל־מְלָאכֹתוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים גְּבוּרָה אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
חֲסֵד וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְפַל־מְלָאכֹתוֹ אֲשֶׁר־
בָּרָא אֱלֹהִים מְלָכֹת לַעֲשׂוֹת:

ואומר המקדש: סַבְּרִי מָרְנָן, ועונים: לְחַיִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוֹדָן יִאֲהֻרָבָה אֲדוֹן הַכֹּל, אֱלֹהֵינוּ תְּמִיד, בַּעַל הַיּוֹסֵף וְכַעַל הַמַּחֲוֹת בְּדוֹם מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְרָצָה בָּנוּ, וְשִׁבַּת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ, יֵאָרֵךְ בְּתִיבָה זוֹ וְהָיָא סְגֻלָּה לְזִכְרוֹן: זָכְרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, תַּחֲלָה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ, זָכָר לְיִצְיַאת מִצְרָיִם. וְשִׁבַּת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָתָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהוָה אֱלֹהֵינוּ, יֵאָרֵךְ בְּתִיבָה זוֹ וְהָיָא סְגֻלָּה לְזִכְרוֹן:

מִקְדָּשׁ הַשְּׁבִיט:

❖ ואומרים המברכים, וכל אחד יוכל להוסיף ברכה משלו כפי צחות לשונו (עכ"ל):

לבן: יְשִׁמּוּךָ אֱלֹהִים בְּאִפְרַיִם
לבת: יְשִׁמּוּךָ אֱלֹהִים בְּשָׂרָה,
וּבְמִנְשָׁה: רְבִקָּה, רַחֵל וְלֵאָה:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהוָה אֱלֹהֵינוּ, פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיִתְנֶה: יֵשָׂא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהוָה אֱלֹהֵינוּ, פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיִשֶּׁם לָךְ שְׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֲבָרְכֶם:

❖ יטול ושפשפן היטב, וקודם שיענבן יגביהן כנגד פניו ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל גְּטִילַת יָדַיִם: עֵינֵי־כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פֹּתַח אֶת־יְדֶיךָ רַ"ת פִּא"י וּמִשְׁבִּיעַ גִּמ' וְהֵת"ר לְכָל־חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

שחרית ליום טוב

מעשה ועד חג השבועות אין מכוונים בתפילה (נה"ש לב ע"ג).

ברכות השחר וברכות התורה

מעין הכוונות: א. ובקומך, למיחב תושבחן למאריה דאטיב נשמתי. דהא בכמה חיובין אשתכח קמי מאריה, וקודשא בריך הוא עביד עמיה חסד ואטיב לה לגופה (זוהר ח"ג, רסט ע"ג). ב. מה טוב ומה נעים אם יוכל עמוד שלא ידבר שום דבר ותהיה תחילת דבורו בעומדו משנתו מתחיל במצוה לברך ליוצר נשמתו הנה טוב מאוד (חס"ל ס' זו אות ג).

❖ מיד כשנעור משנתו יאמר (סדר היום, קשר גדל א, 6):

**מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ > חַי וְקַיִם שֶׁהַחַיּוֹת בִּי
נִשְׁמָתִי בְּחִמְלָה, <יִסְמִיךְ
מַעַשׂ> רַבָּה אֲמוּנָתְךָ:**

❖ כתב בסידור יעב"ץ שיאמר זה אחר מודה אני, והביאו החיד"א (קשר גדל א, 6):

יְהִי רָצוֹן שְׁיִהְיָ לְבִי נָכוֹן וּמְסוּר בְּיָדֶי וְלֹא אֶכְעֶס וְלֹא אֶכְעִסְךָ:

❖ בכל יום יאמר נוסח זה, אולם לא יסמוך עליו לכתחילה בעת הברכות, ובפרט בפסוק ראשון של ק"ש ובברכת אבות שחייבים בכוונת הלב בקריאתם.

הֲרִינִי מִכּוֹן מַעֲתָה עַל כָּל־פֶּרֶט וּפֶרֶט מִמַּעַשֵׁי וְדַבּוּרֵי וּמַחֲשָׁבוֹתֵי שָׁל
כָּל־הַיּוֹם עַד לְמַחֵר בְּעַת הַזֹּאת לְשֵׁם יְחִיד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ־הוּא
וּשְׂכִינְתָּה בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל לְהַכְרִיעַ אֶת עַצְמִי וְאֶת כָּל־עַם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וְאֶת כָּל־הָעוֹלָם לְכַף זְכוּת: וְהֲרִינִי מִכּוֹן מַעֲתָה עַד לְמַחֵר בְּעַת הַזֹּאת בְּכָל־
פַּעַם שֶׁאֶזְכִּיר שֵׁם אֲדֹנוֹת הַמִּכְבָּד, תְּהִיָּה בְּנִתִי אֲדוֹן הַכֹּל, יְחִיד וּמְיֻחָד.
וּכְשֶׁאֶזְכִּיר שֵׁם הַנִּכְתָּב הַזֶּה בְּרוּךְ־הוּא וְנִזְכָּר אֲדֹנוֹת תְּהִיָּה בְּנִתִי אֲדוֹן
הַכֹּל, הִיָּה הֵזֶה וְיִהְיֶה. וּכְשֶׁאֶזְכִּיר שֵׁם אֱלֹהִים תְּהִיָּה בְּנִתִי שֶׁהוּא תַקִּיף
בַּעַל הַיִּכְלָת וּבַעַל הַפְּחֻזת כָּלֵם, עֶלְת כָּל־הָעֻלּוֹת וְסִבַּת כָּל־הַסְּבוֹת
וְשִׁלִּיט בְּכָל־הָעוֹלָמוֹת:

מעין ההלכות: א. יטול ידיו ג"פ לסרוגין, שרק כך הרוח הרעה מסתלקת מעליהן (עיריח חלמות).

ב. אם היה ער כל הלילה יטול בלא ברכה (ש"ע אורח סימן ד' סעיף י"ג).

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהֻרֹנָהּ, אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
עַל נְטִילַת יָדַיִם:

חסידים ראשונים, כשהיו נכנסים לבית הכסא, היו אומרים קודם כניסתם:
הִתְפַּבְּדוּ מִכְבָּדִים קְדוֹשִׁים מְשֻׁרְתֵי עֲלִיוֹן, תְּנוּ כְבוֹד לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁמֹרוּנִי
שְׁמֹרוּנִי עֲזֹרוּנִי עֲזֹרוּנִי, הַמְתִּינוּ לִי עַד שְׁאֶפְגֵּס וְאַצֵּא, שֶׁפֶן דָּרְפֹן שֶׁלִּבִּי אָדָם. ע"ב.
וכתב מרן ז"ל בשו"ע (א"ח, ג): 'ועכשיו לא נהגו לומר'. ומפורש הטעם בבית יוסף בשם
אבודרהם: 'מפני שאין ברורות אלו חסידים מפורסמים כל כך, ואם היה אחד אומר כן, מחזי
כיוהרא, ולכן אין אומרים אותו כלל. והגאון יעב"ץ ז"ל כתב בסידורו דהשם דרכיו ודעותיו
רשאי לאמרו ונכון הדבר, וכן דעת האר"י ז"ל (שו"ת וילא ד)'.
מעין ההלכות: אם הוצרך לנקביו יברך 'אשר יצר', ואם לא הוצרך לא יברך (יטו"ד מ"ג ס' ז"ג):

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהֻרֹנָהּ, אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם
בְּחֶכְמָה, וַיֵּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים, חֲלוּלִים
חֲלוּלִים. גְּלוּי וַיִּדְוַע לִפְנֵי פֶסַח כְּבוֹדָךְ, שְׁאֵם
יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם, אוֹ אִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם,
אִי־אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת. בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה יִאֲהֻרֹנָהּ יִאֲהֻרֹנָהּ, רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר
וּמִפְּלִיא לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵי, נִשְׁמָה שְׁנַתָּת בִּי טְהוֹרָה כנגד האצילות • אֶתָּה

בְּרֵאתָהּ נשמה דבריאה, אֶתָּה יִצְרָתָהּ רוח דיצירה, אֶתָּה

נִפְחָתָהּ בִּי נפש דעשיה, וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקֶרְבִּי,

וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלֵּה מִמֶּנִּי בסוד מ"ן, וּלְהַחְזִירָה בִּי

לְעֲתִיד לְבֹא. כל־זמן שֶׁהַנִּשְׁמָה בסוד חדשים לבקרים

בְּקֶרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה ואהדונהי אֱלֹהֵי

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־

הַנִּשְׁמוֹת, בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ואהדונהי אֱלֹהֵי אֲדוֹן הַכֹּל, וְהַתְּהוֹמָה וְהַיְּהוּדָה,

הַמַּחְזִיר נִשְׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ואהדונהי אֱלֹהֵינוּ אֲדוֹן הַכֹּל, תְּקוּן, בעל חיובות ובעל המוחות כולם

מְלַךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן לְשִׁכּוֹי גבריאל, סוד הגבורה בִּינָה

לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ואהדונהי אֱלֹהֵינוּ אֲדוֹן הַכֹּל, תְּקוּן, בעל חיובות ובעל המוחות כולם

מְלַךְ הָעוֹלָם, פּוֹקֵחַ עֲוִרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ואהדונהי אֱלֹהֵינוּ אֲדוֹן הַכֹּל, תְּקוּן, בעל חיובות ובעל המוחות כולם

מְלַךְ הָעוֹלָם, מַתִּיר אֲסוּרִים:

פֶּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ "אֲדוֹנֵנוּ הַמִּשְׁתַּבַּח וְהַמְּשַׁבָּח"
 תְּקִין בְּעַל הַזְכוּלוֹת
 וּבְעַל הַמוֹצֵחוֹת מִלֵּו

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זִקֵּק כְּפוּפִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל,
יְחִיד וְעוֹד, יְחִיד וְעוֹד, יְחִיד וְעוֹד,

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, ^כמִלְכֵּי שְׁרָפָה עָרְמִים:

פְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּוְנָה אֶרְצֵנוּ, אֶרְצֵנוּ אֲלֵהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן לַיַּעַף כֹּחַ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹנָי הַקּוֹסְמוֹת,
אֲרֻן הַכּוֹס, וְעַל כָּל חִשְׁבוֹנוֹת עָמְלָנוּ.

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

פָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹנָנוּ וְאֵלֵינוּ,
בְּעַל הַחַסְדִּים וְהַחַמּוּץ, בְּעַל הַחַסְדִּים
וְהַחַמּוּץ, בְּעַל הַחַסְדִּים וְהַחַמּוּץ.

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְכִּין מִצְעָדֵי-גֵבֶר:

פרוך אתה יהוה ואדני יאהדונהי ^{אדון הכל} **אלהינו** ^{יהוה יהוה יהוה}

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה לִי כָל-צָרָתִי:

ברוך אתה יהוה אלהי יאחזקיהו ^{אירון חבלי} **אלהינו** ^{יהודה ויהודה} ^{תקין, בעל היכולת} ^{ובעל המוחות מולם}

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל ^{שהוא} בְּגִבּוֹרָה ^{ה' גבורות} :

ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד ארון הברית
 ארון הברית ויתחזק כולם ובעל היכולת
 מלך ובעל הכוחות כולם

הַעוֹלָם, עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל מכתיר שְׁהוּא בְּתַפְאַרָּה בְּתַפְאֶרֶת דְּאִמָּא

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עָשָׂנִי גוֹי:

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֵא עֲשֵׂנִי עֶבֶד:

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֹא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה:

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר חֲבִלֵי שָׁנָה

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּרְגְּלֵנִי

בְּתוֹרַתְךָ, וְתִדְבִּיקֵנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְאַל תִּבְיָאֲנִי

לְיַדִּי חֶטֶא, וְלֹא לְיַדִּי עֶז, וְלֹא לְיַדִּי נְסִיוֹן,

וְלֹא לִידֵי בָּזִיוֹן, וְתִרְחִיקֵנִי מִיָּצֵר הָרָע,
 וְתִדְבִּיקֵנִי בְּיָצֵר הַטּוֹב, וְכֹף אֶת־יָצְרִי
 לְהַשְׁתַּעֲבֹד־לְךָ, וְתִגְנֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם לְחַן
 וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵי,
 וְגַמְלֵנִי חֲסָדִים טוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ}
 יִאֱהוֹנָנְדִּי ^{אֱלֹהֵינוּ הַיְּהוָה וְיִיְהוָה} גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} יִאֱהוֹנָנְדִּי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵי, שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם וַיּוֹם,
 מֵעַי פָּנִים, וּמַעֲזוֹת פָּנִים, מֵאָדָם רָע, מִיָּצֵר
 רָע, מִחֶבֶר רָע, מִשְׁכֹּן רָע, מִפְּגַע רָע, מֵעֵין הָרָע,
 וּמִלְּשׁוֹן הָרָע, מִדִּין קָשָׁה, וּמִפְּעַל דִּין קָשָׁה, בֵּין
 שֶׁהוּא בֶן־בְּרִית, וּבֵין שְׂאִינוֹ בֶן־בְּרִית:

❖ כתב בעו"ח (וישכח זאת יד-טו) שטוב לומר גם בקשה זו:

וְכֹן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} יִאֱהוֹנָנְדִּי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שֶׁתַּצִּילֵנִי
 הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם וַיּוֹם מִפְּלִשְׁתִּינֹת, מַעֲדוֹת שָׁקֶר, מִשְׁנֵאוֹת
 הַבְּרִיּוֹת, מֵעֲלִילָה, מִמִּיתָה מְשֻׁנָּה, מִחֲלָאִים רָעִים, וּמִמְקָרִים
 רָעִים, וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָּם:

מעין הכוונות: בברכות התורה יכוין לפטור כל לימוד של כל אותו היום והלילה שלאחריו עד שישן (עיי' וישב טז), וכן לפטור כל המצוות שאין בהם ברכה לפניהם, יכוין שתועיל ברכה ז' (סל' היום).

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ
מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
עַל דְּבַרֵּי תוֹרָה:

וְהֶעֱרַב־נָא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ,
אֶת דְּבַרֵּי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת
עַמֶּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה בְלָנוּ, בְּצֶאֱצָאֵינוּ
וּבְצֶאֱצָאֵי צֶאֱצָאֵינוּ, יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, וְלוֹמְדֵי
תוֹרָתְךָ לְשִׁמְהָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ,
מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ
מִכָּל־הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וַיִּדְבֹר יְהוָה^{יְהוָה} אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר; דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־
בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם;
בִּרְכֶּךָ יְהוָה^{יְהוָה} וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה^{יְהוָה} | פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיַּחֲנֶנּוּ: יֵשָׁא יְהוָה^{יְהוָה} | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שָׁלוֹם:
וַשְּׁמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

❖ נכון להוסיף (עיי"ח, וישב, ח):

מֹשֶׁה קָבַל תּוֹרָה מִסִּינַי, וּמִסְכָּה לִיהוֹשֻׁעַ, וַיְהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים, וְזִקְנִים
לְנָבִיאִים, וְנָבִיאִים מִסְכָּה לְאֲנָשִׁי כְּנָסֶת הַגְּדוֹלָה. הֵם אָמְרוּ
שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים; הָיוּ מְתוֹנִים בְּדִין, וְהִצְמִידוּ תַלְמִידִים הֶרְבֵּה, וַעֲשׂוּ
סִיג לַתּוֹרָה: שִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה מְשִׁירֵי כְּנָסֶת הַגְּדוֹלָה. הוּא הָיָה
אוֹמֵר; עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד; עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הַעֲבֹדָה,
וְעַל גְּמִילוּת חַסְדִּים:

מעין הכוונות: מנהג יפה לומר האדם בכל יום פסוק 'ברוך ה' לעולם אמן ואמן' חמשה
וארבעים פעמים. ובאומרו אמן וכיון בשם השלוב של הוי"ה ארנ"י, וזה הפסוק
יועיל לו במקום תשעים אמינים שחייב אדם לומר בכל יום בעת שהוא אנוס ואינו יכול
לענות, כגון שהוא יושב בבית לבדו ואין הולך לבית הכנסת מחמת אונס ע"כ. ונראה לי
דמנהג יפה הוא זה, וכן אני נהגתי לומר פסוק זה כמספר הנזכר בכל יום אחר פרשה של
ברכת כהנים שאנחנו אומרים אחר ברכת השחר בכל יום, ועשיתי כן כדי שלא תשכח
אמירתם ממני מאחר שעשיתי לה זמן קבוע. ואחר פסוק זה אני אומר טו"ב פעמים פסוק
אור זרוע לצדיק, כמ"ש הרה"ג הרח"ף ז"ל דנכון לאומרו טו"ב פעמים בכל יום (נא"ח וישב יח).

אומר 45 פעמים: בָּרוּךְ יְהוָה^{יְהוָה} לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן וַיְכִיּוּ: יִהְיֶה נְוִיָּה:

ויאמר 17 פעמים: אֹרֶז לְצַדִּיק וְלִישְׁרֵי־לֵב שִׁמְחָה:

מעין הכוונות: ראיתי להרב החסיד המקובל הנפלא מורנו הרש"ש זלה"ה שהיה נוהג שלא
לדבר שום דבר חוץ קודם שיתחיל הזמירות, והיה אומר שכן צריך ע"פ הסוד (מק"ט כספ, ט).

❖ טוב לומר קודם התפילה 'פתח אליה' לעיל עמ' 53, ויועיל לפתיחת הלב.

וְאֵינִי מוֹכֵן לָקִים מִצְוֹת קְרִיאַת פְּרָשִׁיּוֹת דְּקִרְבָּנוֹת. וּמִצְוֹת קְרִיאַת פְּרָשֶׁת הַתְּמִיד וְהַקְטֹרֶת וּפְסוּקֵי דְזִמְרָה וְהַמְזֻמָּרִים שֶׁתִּקְנוּ לְהוֹסִיף [בְּשַׁבָּת] [בְּיוֹם-מוֹצַיִם], וְאֵינִי מְכַוֵּן לַעֲרוֹף שֶׁלֹּחַן לִפְנֵי ה' אֶחָד מִתַּקּוּנֵי הַשְּׂכִינָה וְלִירָא מִמֶּנּוּ וּמִצְוֹת בְּרִכּוֹת פְּסוּקֵי דְזִמְרָה. וּמִצְוֹת לִזְמֹר שִׁירַת הַיָּם. וּמִצְוֹת לִזְמֹר נִשְׁמַת כְּלָחִי כו' וְשִׁבְחֵי יִשְׁתַּבַּח בְּלֵי הַפֶּסֶם. וּמִצְוֹת בְּרִכּוֹת יוֹצֵר שֶׁבַת וְקְרִיאַת שְׁמַע, לְתַקֵּן כְּפֹא לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ אֶחָד מִתַּקּוּנֵי הַשְּׂכִינָה. וּמִצְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע דְּיוֹצֵר, לְיַחֵד ה' יַחֲד גָּמוּר, וְלִמְסֹר עֲצָמֵי עַל קְדוּשָׁתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִזְמֹר פְּרָשָׁה רִאשׁוֹנָה הַקְרִיאַת שְׁמַע שְׁהֵם מ"ב תִּיבוֹת, וּפְרָשָׁה שְׁנִיָּה שְׁהֵם ע"ב וְעוֹד נ' תִּיבוֹת, וּפְרָשַׁת וַיֹּאמֶר - ע"ב, וְעַל-יְדֵי זֶה יֵאֵירוּ וְיִשְׁלָמוּ רַמ"ח אַבְרֵי נַפְשֵׁי רוּחֵי וְנִשְׁמָתֵי. וּמִצְוֹת וְרֵאִיתֶם אֹתוֹ. וּמִצְוֹת סְמִיכוֹת גְּאוּלָּה לְתַפְלָה. וּמִצְוֹת תַּפְלַת שְׁחִירֵת שֶׁל [לִשְׁבַת: שַׁבַּת קֹדֶשׁ] [לִירוּשָׁ: (י) יוֹם-טוֹב] שֶׁתִּקְנוּ אַבְרָהָם אַבְרָמָה עָלָיו הַשְּׁלוֹם אִישׁ הַחֶסֶד, וְאֵינִי מְכַוֵּן לְתַקֵּן הַמְּנוּחָה, אֶחָד מִתַּקּוּנֵי הַשְּׂכִינָה. וּמִצְוֹת לַעֲנוֹת קֹדֶשׁה לְקוֹדֶשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ אִם אוֹכַל, וּמִצְוֹת עֲנִית בְּרִכּוֹ, וְעֲנִית אֲמִינִים. וּמִצְוֹת לִקְרוֹת הַהֶלֶל, וּמִצְוֹת לְשַׁמַּע קְרִיאַת פְּרָשַׁת יוֹם-טוֹב בְּסֶפֶר תוֹרָה. וּמִצְוֹת לִזְמֹר הַהַפְטָרָה. וּמִצְוֹת לְהַתְּפַלֵּל תַּפְלַת מוֹסֵף [לִשְׁבַת: שַׁבַּת] [לִירוּשָׁ: (י) יוֹם-טוֹב]. וּמִצְוֹת לַעֲנוֹת קֹדֶשׁת מוֹסֵף אִם אוֹכַל. וּמִצְוֹת לִזְמֹר עָלֵינוּ לְשַׁבַּח.

וְכָל־הַמִּצְוֹת הַפְּלוּלוֹת בָּהֶם וְנִלּוֹת עִמָּהֶם, וְאֵי מִכּוֹן בְּכָל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה וּבְכָל־
הַמִּצְוֹת שֶׁעָשִׂיתִי מֵעוֹדִי וְאֶעֱשֶׂה כָל־יָמַי חַיִּי בְּעֶזְרְךָ, וְכֹן בְּכָל־תַּלְמוּד תּוֹרָה
שֶׁלִּמְדַּתִּי מֵעוֹדִי וְאֶלְמֹד כָל־יָמַי חַיִּי בְּעֶזְרְךָ, וְכָל־מַחֲשָׁבָה וְדַבָּר וּמַעֲשֶׂה
בְּכָל־דָּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה, הֵכֵל בְּאֶשֶׁר לֵכַל לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לִפְנֶיךָ שְׂאֵל עַל־מִנַּת
לְקַבֵּל פָּרֶס בְּשׂוֹם צַד, וְאֵנִי מִכּוֹן לְתַקֵּן שְׂרָשׁ הַתְּפִילוֹת וְהַפְּרָכּוֹת וְהַלְמוּד
וְהַמִּצְוֹת בְּמִקּוֹם עֲלִיוֹן, וְאֵנִי מִכּוֹן לְקַשֵּׁר נַפְשִׁנוּ וְהַדְּבִיקָה אֶל שְׂרָשָׁה
לְהַשְׁלִים אֵילָן הָעֲלִיוֹן וְאָדָם הָעֲלִיוֹן לְתַקְּנוֹ וְלַחֲבֵר הַיּוֹדִים יַחְדָּיו בְּאַהֲבָה
וְאַחֻוָּה, וְלַהֲבִיא כָל־אַמּוֹת הָעוֹלָם תַּחַת יָד ה' שְׂכִינָתָא תַּתָּא, וְלַהֲבִיא כָל־
אַמּוֹת הָעוֹלָם תַּחַת רִשּׁוֹת הַשְּׂכִינָה עֲלֵהָ. וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂאֵל יַעֲקֹב שׂוֹם חָטָא וְעוֹן וְהַרְהוֹר וְאַשְׁמָה וְרָשָׁע אֵת
תְּפִלוֹתֵינוּ וּבְרָכּוֹתֵינוּ וּמִצְוֹתֵינוּ וְלַמּוֹדֵינוּ, וְיִהְיֶה הֵכֵל חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרוֹצֵה
לִפְנֶיךָ לְהַעֲלוֹת עַל־יָדָם כָּל־בִּירוּרֵי וְנִצּוּצֵי הַקִּדְשָׁה אֲשֶׁר נִתְּפָרוּ עַל־יָדֵי בֵּין
הַקְּלִיפּוֹת, חֵיל בָּלַע וְיִקְאֲנוּ מִבִּטְנוֹ יוֹרִישֵׁנוּ אֵל, וְתִצְרַפֵּם עִם שְׂאֵר תְּפִלוֹת

ובברכות ומצות ולמוד בגיף היוֹדעים והמכונים כל-הפגנות הראויות לכוֹן, ומעקשיו אנו מכונים בכל לדעת רבי שמעון בן-יוחאי ורבי אלעזר בנו ויותם בן-עוזיהו הקדושים, והרי אנו סומכים עליהם בכל מפל כל. והריני מקבל עלי כל-מצות דאורייתא וכל-המצות דרבנן הן מדברי קבלה והן מדברי סופרים הם וענפיהם, ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ^{אחרונה} ואלהינו אבותינו, שתזכני שלא נעבור היום ובכל-יום על שום מצוה ממצות לא תעשה דאורייתא, ולא על-שום לא תעשה ונדר וסיג וגזירה מדברי קבלה ומדברי סופרים, ותזכני לקיים היום ובכל-יום ויום כל-מצות עשה שתזדמן לפנינו מרמ"ח מצות עשה דאורייתא וממצות עשה דרבנן שתקנו, במחשבה ודבור ומעשה ביראה ובאהבה ושמחה רבה, ומה שלא נוכל לקיים תצטרף מחשבתנו הטובה דרך כלל למעשה, ותעלה עלינו באלו קיימנו גם אותם במעשה, ויהיו געם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

❖ נוסח תפלה למי שאיחר לקום ואין לו שהות להתפלל התפלה הכוללת אשר בתחילת צפון שמי, יאמר זו דרך קצרה (כף אחת להחיד"א סי' טז):

לשם יחוד קדשא בריך-הוא ושכינתה (יאהדוהי) בךחילו ורחימו (יאהויה) ורחימו ודחילו (יאהויה) ליחדא שם אות יו"ד ואות ה"א (א"א) באות וא"ו אות ה"א (ו"ו) ביחדא שלים (יהוה) בשם כל-ישראל, (לאקמא שכינתא מעפרא ולעלוי שכינת עגנו). הריני מקבל עלי אלהותו יתברך ויראתו ואהבתו. והני עבד להשם יתברך. והריני מקיים מצות ואהבת לרעה כבוד, והריני אוהב את כל-אדם מישראל כנפשי. והריני מכון לקיים מצות תורה, ומצות ציצית, והריני מוכן לקיים מצות קריאת שמע ותפלת שחרית הם והמצות הנלוות והפוללות בהם. ואני מכון בכל לעשות נחת רוח ליוצרינו שלא על מנת לקבל פרס בשום צד. ואני מכון בכל לדעת רבי שמעון בן-יוחאי הקדוש. והריני מקבל עלי כל-תרי"ג מצות דאורייתא ומצות דרבנן הם וענפיהם. ואמה האל הטוב ברב רחמיה תצילנו מיצר הרע ותזכנו לעבדה באמת. בן יהי רצון אמן. ויהיו געם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

* זמירות בוקר *

מעין הכוונות: יש חובה לישראל, בשעה שעולה עמוד השחר, לקום ולהתגבר בשירות ותשבחות לפני הקדוש ברוך הוא. מאי טעמא? משום דנסבין שירתא בתר מלאכי השרת [תרגום: משום שישראל לוקחים את השירה אחר מלאכי השרת], והקדוש ברוך הוא מצוי למטה עממה. הוּא הוּא דכתיב (משלי ח): ומשחרי ימצאנני. ואמר רבי יהודה ובלבד שלא יפסיק משיתחיל, עד שיתפלל כשהחמה זורחת (וזהו מדע, כדפסקת יח ע"א).

אדון עולם: כל מי שמכוון בעת התחלת ארון עולם, כתב רבי יהודה החסיד ורב האי גאון ורב שרירא גאון: ערב אני ברבר שתפלתו נשמעת, ואין שטן מקטרג על תפלתו, ואין לו שטן ופגע רע בראש השנה וביום הכפורים בתפלתו, ואויביו נופלים לפניו, ויש אומרים אף יצר הרע משלים אתו. ועליו אמר שלמה המלך ע"ה (משלי טו, ז) ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים אתו ע"כ (שערי תפילה, קכח י ע"ב, כה"ח לח יב, ועיין בספר טעמי המנהגים קונטרס האחרון עמ' כ).

משקל: יתד ושתי תנועות, יתד ושתי תנועות.

גְּדֹל־כֶּת וַגְּבוּרָה:

וְהוּא אֱלִי וְחִי גִזְאֵלִי,

יִצְוֹר חֲבָלֵי בְּיוֹם צָרָה:

וְהוּא נָסִי וּמְנוֹסִי,

מְנַת בּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא:

וְהוּא רוֹפֵא וְהוּא מְרַפָּא,

וְהוּא צוֹפֵה וְהוּא עֲזָרָה:

בִּידוֹ אֶפְקִיד רוּחִי,

בְּעַת אִישׁוֹן וְאֶעֱרָה:

וְעַם רוּחִי גִזְיָתִי,

אֲדַנִּי לִי וְלֹא אֵירָא:

בְּמִקְדָּשׁוֹ תִּגְל נַפְשִׁי,

מְשִׁיחֵנוּ יִשְׁלַח מְהֵרָה:

וְאֵז נָשִׁיר בְּבֵית קְדוֹשִׁי,

(אָמֵנוּ) אָמֵנוּ שֵׁם הַגּוֹרָא:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלָךְ,

בְּטָרֶם כְּלִי־יִצִּיר נִבְרָא:

לְעַת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל,

אֲנִי מָלָךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:

וְאַחֲרֵי כְּכֹלֹת הַכָּל,

לְבִדּוֹ יִמְלֹךְ גּוֹרָא:

וְהוּא הָיָה וְהוּא הוּא,

וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאָרָה:

וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי,

לְהַמְשִׁילּוֹ וְלַחֲבִירָה:

בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית,

וְלֹא הָעֵז וְהַמְשָׁרָה:

בְּלִי עֶרְךָ בְּלִי דְמִיּוֹ,

בְּלִי שְׁנוּי וְתַמּוּרָה:

בְּלִי חֲבוּר בְּלִי פְרוּד,

אודה לאל לבב חוקר

מחבר: רבי שמעיה קוסין. סימן: שם המחבר בר"ת.
מקאם: צבא. משקל: ח' תנועות (כולל שוואים).

אודה לאל לבב חוקר, בְּרוֹן־יַחַד פּוֹכְבֵי בּוֹקֵר:

קומו פי זאת המנוחה
מידת רחמים מתוחה
שוכבו פי ידו פתוחה
לכל משכימי בבקר. (אודה)

וְ שָׁנָה אֶל תֹּאחֲבוּ
לְהַקְדִּישׁ לְאֵל אֶהְבוּ
הָבוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאדוּנוּ
כְּבוֹד וְהִיהַ הַבּוֹקֵר. (אודה)

סְלוּהָ כְּמוֹ עֲרָמִים
נִפְשׁ בְּהִמּוֹת נִרְדָּמִים
יַעַן לְמִשְׁטַח חֲרָמִים
לְסֹדֶר עוֹלַת הַבּוֹקֵר. (אודה)

וְ הַחַיּוֹת הָעֲנִיָּה
יְחִידָה תִּמָּה וְנִקְיָה
וְאֲשֶׁר נִפְשׁוֹ לֹא חָיָה
אֵיךְ יִזְכֶּה לְאוֹר הַבּוֹקֵר. (אודה)

נֹעֵם יְהוָה יִאדוּנוּ לְחַזוֹת
נִזְכָּה וּבִשְׁנָה זֹאת
בְּשִׁמְחוֹת תַּחַת רִגְזוֹת
בּוֹקֵר תִּשְׁמַע קוֹלֵי בּוֹקֵר. (אודה)

שִׁימוּ לֵב עַל הַנִּשְׁמָה
לְשֵׁם שְׂבוּ וְאַחֲלָמָה
וְאוֹרָה כְּאוֹר הַחֲמָה
שְׂבַעֲתִים כְּאוֹר הַבּוֹקֵר. (אודה)

כִּי כִסָּא כְבוֹד חֲצִבָּה
לְגוֹר בְּאַרְצֵי עֲרִבָּה
לְהַצִּילָה מִלְּחִבָּה
וְלִהְיוֹתָ לְפָנֹת בּוֹקֵר. (אודה)

עוֹרוּ נָא פִי כְּלִילִילָה
נִשְׁמַתְכֶם עוֹלָה לְמַעְלָה
לִיתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן מִפְּעֵלָה
לְיוֹצֵר עֶרֶב וּבּוֹקֵר. (אודה)

יִמְצְאוּהָ מִטְנֶפֶת
מַעֲזוֹנוֹת וּבְתוֹסֶפֶת
כְּמוֹ שִׁפְחָה נִחְרַפֶּת
תָּמִיד בְּבוֹקֵר בְּבוֹקֵר. (אודה)

יִמְצְאוּהָ מַעֲטָרֶת
בְּטִלִית וְטוֹטֶפֶת
כְּמוֹ פֶלֶא מְקַשֶּׁטֶת
תָּמִיד בְּבוֹקֵר בְּבוֹקֵר. (אודה)

הֵן נֶאֱמָן בְּפִקְדוֹנוֹ
יְחִיִּירָנָה לוֹ בְּרִצּוֹנוֹ
אִישׁ לֹא גִוַע בְּעוֹנוֹ
וְיִהְיֶה עֶרֶב וְיִהְיֶה בּוֹקֵר. (אודה)

אל מסתתר

מחבר: אברהם מימין, מתלמידי הרמ"ק. סימן: אברהם מימין חזק. מקום: חוסיני.

אֵל מִסְתַּתֵּר בְּשִׁפְרִיר חֲבִיוֹן
הַשָּׂכֵל הַנֶּעֱלָם מִכָּל-רָעִיוֹן
עַל־תְּהִלָּתוֹ, מִכָּתֵר בְּכֹתֵר עֲלִיוֹן
כֹּתֵר יִתְּנוּ לָהּ יְהוָה:
בְּרֹאשִׁית תּוֹרַתָּה הִקְדוּמָה
רְשׁוּמָה חֲכָמָתָה הִסְתוּמָה
מֵאִין תִּמְצָא וְהִיא נֶעְלָמָה
רֹאשִׁית חֲכָמָה יֵרֵאת יְהוָה:
רְחוּבוֹת הַנֶּהָר נְחָלֵי אֲמוּנָה
מִים עֲמוּקִים יְדִלֵם אִישׁ תְּבוּנָה
תּוֹצְאוֹתֶיהָ חֲמֻשִׁים שְׁעָרֵי בִינָה
אֲמוּנִים נוֹצֵר יְהוָה:
הָאֵל הַגָּדוֹל עֵינֵי כָל נִגְדָה
רַב חֶסֶד גָּדוֹל עַל הַשָּׁמַיִם חֲסִדָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתָם, זָכֹר לְעִבְדָה
חֲסִדֵי יְהוָה אֲפִיר, תַּהֲלֹת יְהוָה:
מִרוֹם נֶאֱדָר בְּכֹת וּגְבוּרָה,
מוֹצִיא אוֹרָה מֵאִין תְּמוּרָה,
פֶּחַד יִצְחָק מִשְׁפָּטֵינוּ הָאִירָה,
אֲתָה גְבוּר לְעוֹלָם יְהוָה:
מִי אֵל כְּמוֹךָ עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת
אֲבִיר יַעֲקֹב נוֹרָא תַּהֲלֹת

תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת
כִּי שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבִיוֹנִים יְהוָה:
יְהִי זְכוּת אָבוֹת יָגוּ עֲלֵינוּ
נִצַּח יִשְׂרָאֵל מִצְרוֹתֵינוּ גְּאֻלָּנוּ
וּמְבוֹר גְּלוֹת דָּלְנוּ וְהַעֲלֵנוּ
לְנִצָּח עַל מְלֹאכֶת בֵּית יְהוָה:
מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל יְנִיקַת הַנְּבִיאִים
נִצַּח וְהוֹד מֵהֶם נִמְצָאִים
יְכִין וּבוֹעֵז בְּשֵׁם נִקְרָאִים
וְכָל-בְּנֵיהֶם לְמוֹדֵי יְהוָה:
יְסוֹד צְדִיק בְּשִׁבְעָה נֶעְלָם,
אוֹת בְּרִית הוּא לְעוֹלָם,
מַעֲיָן הַבְּרָכָה צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם,
צְדִיק אֲתָה יְהוָה:
נָא הִקֵּם מַלְכוּת דָּוִד וּשְׁלֹמֹה
בְּעֶטְרָה שְׁעִטְרָה לוֹ אֲמוֹ
כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל כְּלָה קְרוּאָה בְּנִעִימוֹ
עֶטְרַת תִּפְאֶרֶת בְּיַד יְהוָה:
חֶזֶק מִיָּחִיד כְּאֶחָד עֶשֶׂר סְפִירוֹת
יְחִיד אֱלוֹף יֵרֵאָה מְאֹדוֹת
סְפִיר גִּזְרָתָם יָחִיד מְאֹדוֹת
תִּקְרַב רַחֲמֵי לְפָנֶיהָ יְהוָה:

ידיד נפש

מחבר: רבי אלעזר אזכרי.	סימן: הוי"ה.	מקום: ראשט/מקאם השבת.
משקל: ח' תנועות (כולל שוואים).	נוסח: מכ"י ר"א אזכרי, וספר חרדים כ"י.	

אחד מן הענפים היקרים שבהתלהבות החשק, ישיר האהוב שיר ידידות לפניו. לכן אשים לפניך קצת שירי אהבה אשר שרנו בשמחה בחברת חברים מקשיבים (ר"ל אזכרי, הסקנת הסיור).

ידיד נפש אב הרחמן,	משוף עבדך אל-רצונך
ירוצ עבדך כמו איל,	ישתחוה מול הדרך
כי יערב לו ידידותך,	מנופת צוף וכל-טעם: כי יערב...
ה דור נאה זיו העולם,	נפשי חולת אהבתך
אנא אל נא רפא נא לה,	בהראות לה נועם זיוך
אז תתחזק ותתרפא,	והיתה לך שפחת עולם: אז תתחזק...
ו תיק יהמו נא רחמיה,	וחוס נא על בן אוהבך
כי זה כמה נכסוף נכסף,	לראות בתפארת עיןך
אנא אלי מחמד לפי,	חושה נא ואל תתעלם: אנא אלי...
ה גלה נא ופרוס חביב,	עלי את ספת שלומך
תאיר ארץ מכבודך,	נגילה ונשמחה בך
מהר אהוב כי בא מועד,	וחנני כימי עולם: מהר אהוב...

אגדלך

מחבר: רבי אברהם אבן עזרא.	סימן: אברהם.
מקום: מקאם השבת/ביאת.	משקל: ---v / ---v / --v

אגדלך אלהי כל-נשמה,	ואודך ברב-פחד ואימה,
ב עמדי תוך קהלך צור לרומם,	לך אברע ואכף ראש וקומה,
ך קיעי רום הלא נטה במבטא,	והארץ יסדה על בלי-מה:
ה יוכל איש חקור את סוד יצרו,	ומי הוא זה בכל-קדמה וימה,
מ רומם הוא עלי כל-פה ולשון,	אשר הפליא ועשה כל ברכמה,
ויתגדל בגוי קדוש ועליון,	ויתקדש שמייה רבא בעלמא:

יה רבון עלם

מתובר: ר' ישראל נג' ארה. סימן: ישראל. מקאם: ראשט. נוסח: מכ"י 'זמירות ישראל'.

יֵה רַבּוֹן עַלְמָיָא

אַנְתְּ מַלְכָּא מְלִךְ מַלְכֵּיָא

עוֹבְדֵי גִבְרַתְךָ וְתַמְהֵיָא

שְׁפָר קְדָמִי לְהַחֲוִיָּא: (יה רבון)

שְׁ בַחֲוִי אֶסְדֵּר צִפְרָא וְרַמְשָׁא

לָךְ אֱלֹהֵי קֳדִישָׁא בְּרָא כָּל־נַפְשָׁא

עִירִין קֳדִישִׁין וּבְנֵי אֲנָשָׁא

חַיִּית בְּרָא וְעוֹף שָׁמַיָּא: (יה רבון)

רַבְרַבִּין עוֹבְדֵךָ וְתַקִּיפִין

מְכִידֵי רַמְיָא וְזַקִּיף כְּפִיפִין,

לֹא יַחֲיֶה גִבֹּר שְׁנִין אֶלְפִין,

לָא יַעוֹל גִּיבְרַתְךָ בְּחַשְׁבֻּנְיָא:

(יה רבון)

אַלְהָא דִּילֵיהּ יָקָר וְרַבּוּתָא,

פְּרוּק ית עֲנָךְ מִפּוּם אַרְיֹותָא

וְאַפִּיק ית עַמְךָ מִגּוֹ גִּלּוּתָא

עָמָא דִּי בְּחֶרֶת מִכָּל־אֲמִיָּא:

(יה רבון)

לְ מִקְדָּשְׁךָ תוֹב וּלְקֹדֶשׁ קֳדָשִׁין

אַתָּר דִּי בֵּיהּ יַחְדוֹן רוּחִין וְנַפְשִׁין

יִזְמְרוּן לָךְ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין

בִּירוּשָׁלַם קֳרַתָּא דְשׁוּפְרֵיָא:

(יה רבון)

אַתִּיָּא וְתַמְהֵיָא דִּי עָבֵד עֲמִי אֱלֹהֵא עֲלָהָא

שְׁפָר קְדָמִי לְהַחֲוִיָּה: אַתּוּהִי כְּמַה רַבְרַבִּין

וְתַמְהוּהִי כְּמַה תַּקִּיפִין מַלְכוּתָא מַלְכוּתָא

עַלְמָיָא וְשִׁלְטָנָה עִם דָּר וְדָר: (דניאל ג, לב-לג)

מעין הכוונות: מה טוב ומה נעים שיאמר האדם בכל יום אחרי תיקון חצות דהיינו אחר שיאמר פתיחת אליהו זכור לטוב לשון רשב"י בזה"ק פרשת נח דף ס"ה ע"א ובפרשת פקודי דף רס"ח ע"ב א"ר שמעון ארימית ידאי בצלותין לעילא דכר רעוּתָא עֲלָהָא לעילא וכו' וכו' עד ועל דא כולא קאים זכאה חולקיהון דצדיקייא בעלמא דין ובעלמא דאתי. ואם לא היה יכול לאומרם אחר חצות לילה יאמר אותם בשחרית קודם תפלה, וכן יעשה גם בשבתות וימים טובים, כי דברים אלו הם עמוקים מאד מאד, והמבין סודן של דברים אלו ידע כמה תועלת נעשה באמירתם לתיקון אותו היום בין בפרצוף הימים בין בפרצוף הזמנים (נח"י מקץ יב).

אַמְרִי רַבִּי שְׁמַעוֹן; אַרְיִמִית יְדָאִי בְּצִלּוֹתִין לְעֲלָא. דְּכֵד רַעוּתָא עֲלָהָא לְעֲלָא

לְעֲלָא קִימָא עַל הַהוּא רַעוּתָא דְלָא אַתִּידַע וְלָא אַתְּפֹס כְּלָל לְעֲלָמִין.

רִישָׁא דְסֵתִים יִתִּיר לְעֲלָא. וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק מְאִי דְאַפִּיק וְלָא יָדִיעַ. וְנִהִיר

מְאִי דְנִהִיר כְּלָא בְּסֵתִים. רַעוּ דְמַחְשָׁבָה עֲלָהָא לְמַרְדֵּךְ אֲבִתְרָה וְלֹאֲתַנְהֵרָא

מִגִּזָּה. חֵד פְּרִיסוּ אַתְּפֹרִיס וּמִגִּזָּה הַהוּא פְּרִיסָא בְּרִדִּיפּוּ דְהַהִיא מַחְשָׁבָה עֲלָהָא

מָטִי וְלֹא מָטִי עַד הָהוּא פְּרִיסָא נְהִיר מָאי דְנֶהֱרִי. וְכִדִּין הָהוּא מַחְשָׁבָה עֲלָאָה נְהִיר בְּנֶהֱרִי סִתִּים דְּלֹא יָדִיעַ. וְהָהוּא מַחְשָׁבָה לֹא יָדַע. כְּדִין בְּטִשׁ הָאֵי נְהִירו דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִידַע בְּנֶהֱרִי דְּפִרְסָא דְּקִימָא דְנֶהֱרִי מִמֶּה דְּלֹא יָדִיעַ וְלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתִגְלִיא. וְכִדִּין הָאֵי נְהִירו דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִידַע. בְּטִשׁ בְּנֶהֱרִי דְּפִרְסָא וְנֶהֱרִין כְּחֵדָא. וְאֲתַעְבִּידוּ תַשְׁעָה הִיכְלִין. וְהִיכְלִין לֹא אֲנֹן נְהוּרִין. וְלֹא אֲנֹן רוּחִין. וְלֹא אֲנֹן נְשָׁמִין. וְלֹא אֵית מָאן דְּקִימָא בְּהוּ. רְעוּתָא כְּלָל־תַשְׁעָה נְהוּרִין דְּקִימִי כְּלָהוּ בְּמַחְשָׁבָה דְּאִיהוּ חֵד מְנִיהוּ בְּחִשְׁבָּנָא כְּלָהוּ לְמִרְדָּף בְּתִרְהוּ. בְּשַׁעְתָּא דְּקִימִי בְּמַחְשָׁבָה וְלֹא מִתְדַפְקוּ וְלֹא אֲתִידַעו. וְאֵלִין לֹא קִימִי לֹא בְּרַעוּתָא וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה תַפְסִין בְּה וְלֹא תַפְסִין. בְּאֵלִין קִימִי כְּלָל־רְזִי דְּמַחְשָׁבָה נִגְזָרָא. וְכָל־אֲנֹן נְהוּרִין מִרְזָא דְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה וְלִתְתָא. כְּלָהוּ אֲקִירוּ אִין סוּף. עַד הָכָא מְטוּ נְהוּרִין וְלֹא מְטוּן וְלֹא אֲתִידַעו. לֹא הָכָא רְעוּתָא וְלֹא מַחְשָׁבָה בְּד נְהִיר מַחְשָׁבָה וְלֹא אֲתִידַע מִמָּאן דְנֶהֱרִי. כְּדִין אֲתַלְבֵּשׁ וְאֲסִתִּים גֹּז בִּינָה. וְנֶהֱרִי לְמָאן דְנֶהֱרִי. וְאֵעִיל דָּא כְּדָא. עַד דְּאֲתַכְלִילוּ כְּלָהוּ כְּחֵדָא. וְכִרְזָא דְּקִרְבָּנָא בְּד סְלִיק. כְּלָא אֲתַקְשֹׁר דָּא כְּדָא. וְנֶהֱרִי דָּא כְּדָא. כְּדִין קִימִי כְּלָהוּ בְּסִלְקוּ וּמַחְשָׁבָה אֲתַעֲטֵר בְּאִין סוּף. הָהוּא נְהִירו דְּאֲתַנְהִיר מִמֶּה מַחְשָׁבָה עֲלָאָה (דְּלֹא אֲתִידַע בְּה כְּלָל) אֲקִירִי אִין סוּף. דְּמִמֶּה אֲשַׁתְּכַח וְקִימָא וְנֶהֱרִי לְמָאן דְנֶהֱרִי. וְעַל דָּא כְּלָא קִיאִים. וְכָאָה חוֹלְקִיהוּן דְּצַדִּיקָא בְּעֲלָמָא דִּין וְכַעֲלָמָא דְּאֲתִי:

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, גְּלוּי יוֹדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂרָצוֹנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וּלְקַיֵּם כָּל־הַמִּצְוֹת שֶׁכָּתַבְתָּ בְּתוֹרָתְךָ. וְלִהְיוֹת בְּכָל־הָאֲזָהָרוֹת שֶׁהוֹרַתְנִי בְּתוֹרָתְךָ. לִכֵּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהִיָּה בְּעֶזְרִי שְׂאוּכַל שְׂלֵא אֲעֹבֵר הַיּוֹם, וּבְכָל־יּוֹם וַיּוֹם, אֲפֹלוּ אַחַת מִשְׁמִ"ח מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. וְשְׂאוּכַל לְקַיֵּם הַיּוֹם, וּבְכָל־יּוֹם וַיּוֹם, כָּל־מִצְוָה שֶׁתִּצְדָּק מִן לְפָנֶי מִרְמ"ח מִצְוֹת עֲשֶׂה. וּמֵה שְׂלֵא אוּכַל לְקַיֵּם תִּצְרַף מַחְשַׁבְתִּי הַטּוֹבָה לְמַעֲשֶׂה, וְיִחְשַׁב לְפָנֶיךָ בְּאֵלִין קִימִיתִי גַם אוֹתָם בְּמַעֲשֶׂה. וְעַל־יְדֵי זֶה תַעֲשֶׂה לְבוֹשׁ רוּחָנִי לְנַפְשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי. לְרַמ"ח אֲבִירֵיהֶם הַרוּחָנִיִּים וְלִשְׁמ"ח גִּידֵיהֶם הַרוּחָנִיִּים. וְכֵּן יְהִי לִי חִלּוּקָא דְּרַבָּנָן בְּעוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת בְּגוּ עוֹן. וְלִהְיוֹת לְבָשׁ בְּהוּ בְּתַחֲתֵת הַמַּתִּים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אָמֵן כּוּ יְהִי רְצוֹן:

❁ מוֹדַעַה וּגִילוֹי דַּעַת ❁

❖ יִזְהַר כָּל אִדָּם לִזְמַר בְּכָל יוֹם הֵן בַּחוּל הֵן בְּשֹׁבֵת וּי"ט קוֹדֶם פְּרֻשַׁת הַעֲקָרָה מוֹדַעַה זָו, וְיֵשׁ בָּהּ צוּרָךְ גְּדוֹל בְּנִסְתֵּר (עֵינִי מִקֵּץ ט).

הִנֵּה אֲנִי מֵאֲמִין בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה וּגְמוּרָה, כִּי יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנִי אֱלֹהֵינוּ
 הוּא עֹלֵת כָּל-הָעֹלֹת, דַּעְבַּד עֲשֵׂר סְפִירוֹת, שֶׁהֵם כֶּתֶר חֲכָמָה
 בִּינָה חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת נֶצַח הוֹד יְסוֹד וּמַלְכוּת. וְנִהוּרָה טָמִיר
 וְגִנְיָ בְּכֶתֶר עֲלִיּוֹן, וּמִנָּה אֶת־פֶּשֶׁט נִהוּרָה עַל יו"ד דְּאִיְהִי חֲכָמָה,
 וְה"א דְּאִיְהִי בִינָה. וְא"ו דְּכָלִּיל שֵׁית סְפִירָן, חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת
 נֶצַח הוֹד יְסוֹד. וְה"א דְּאִיְהִי מַלְכוּת. וְאֵל אוֹר הַגְּדוֹל הַמְתַּלְבֵּשׁ
 בְּעֲשֵׂר סְפִירוֹת דְּאֶצִּילוֹת אֲנַחְנוּ מַעֲלִים כּוֹנֵן הַתַּפְּלָה וְהַפְּרָכּוֹת
 וְהַחֲדָאוֹת, וְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְקִיּוֹם הַמִּצְוֹת הָאֲמוּרוֹת
 בַּתּוֹרָה וּבְדַבְּרֵי סוֹפְרִים וְכָל-מַחֲשָׁבָה טוֹבָה וְרַעוּתָא דְּלִבָּא
 שְׂבָקְדָשָׁה, לְהוֹרִיד שְׁפַע עֲלִיּוֹן וּבִרְכָּה רַבָּה מִהֶאֱרָתוֹ שְׂבַע־תִּיקָא
 קַדִּישָׁא שֶׁהוּא כֶּתֶר עֲלִיּוֹן לְאַבָּא וְאַמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה. וּמֵאַבָּא
 וְאַמָּא לְמַלְכָּא קַדִּישָׁא וְחֻקֵּי תַפְּוּחִין קַדִּישִׁין שֶׁהֵם תְּפָאֶרֶת
 וּמַלְכוּת. וְהִרְיֵי מֵאֲמִין בְּאִמּוּנָה שְׁלֵמָה וּגְמוּרָה, כִּי יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנִי
 אֱלֹהֵינוּ, הוּא יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנִי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. הוּא הִיָּה הוּא הוּא וְהוּא
 יְהִיָּה. הוּא הִיָּה - טָמִיר וְגִנְיָ בְּכֶתֶר, הוּא הוּא - שְׂמַתְלַבֵּשׁ בְּעֲשֵׂר
 סְפִירוֹת דְּאֶצִּילוֹת, וְהוּא יְהִיָּה - שְׂמַתְגַּלָּה בְּתְּפָאֶרֶת וּמַלְכוּת.
 וְאֵלֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים נִפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ עַל קֶדְשֵׁי שְׁמוֹ
 יִתְבָּרַךְ, וּמִקְבָּלִים עֲלֵינוּ עַל מַלְכוּתוֹ בְּאַהֲבָה רַבָּה וּבְנִפְשׁ חֲפָצָה,
 כְּפִתּוּב בַּתּוֹרָה;

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בְּלַחֶשׁ: בְּרוּךְ, שֶׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

והריני מגלה דעתי ורצוני לפני הקדוש ברוך הוא בלב שלם
ובנפש חפצה לבטל בטול גמור ושלם כדיון וכהלכה, כל-
מחשבה זרה פגומה ופסולה ואסורה, וכל מחשבה שיש בה
כפרגות חס ושלום, וכל-מין הרהור רע וכל-ציור רע פגום ופסול
ואסור. וכל-הרהור של יחרא ושמצ גאוה ופניה שאינה טובה,
וכל-מין כעס וזעם והקפדה, אם יעלו בלבי ומוחי בכל-עת ועת:
והריני מתנה עליהם שיהיו כלם בטלים ומבטלים בטול גמור
מכל-צד ופנה, לא שרירין ולא קימין, ולא יהיו חלין כלל
ועקר. ויהיה כח ואמץ וחזק תנאי זה ומודעה וגילוי דעת זה, שאני
מתנה ומודיע ומגלה דעתי לפני הקדוש ברוך הוא, ככח ואמץ
וחזק דין התנאים ומודעות וגילוי דעת אשר הורו חכמים זכרונם
לברכה בהלכות קנינים ומקח וממכר. וכמו דין התנאים
ומודעות ובטול שבועות ונדרים שהורו חכמים ז"ל בהלכות
שבועות ונדרים. ויהיה כח בטול זה קיים ומועיל על פי דין התורה
הקדושה כדיון בטול החמץ קודם חג הפסח. ויהיה תנאי זה
ומודעה וגילוי דעת זה, אשר אני מתנה ומודיע ומגלה דעתי,
שרירין וברירין וקימין בבית דין של מעלה ובבית דין של מטה
ובישיבות כל-הצדיקים וקנים ונביאים ואנשי כנסת הגדולה
ותנאים ואמוראים וכל-חכמי ישראל:

והנה אנכי מודה הודאה גמורה ושלמה שרירא וקימת לעד
ולנצח נצחים, בלב שלם ובנפש חפצה, שכל-עבודתי
ליהו^(אדני) אלהינו ואלהי אבותינו, הוא יהו^(אדני) יאהונוני אחד ושמו
אחד, הן בתפלה, הן בתלמוד תורה הקדושה, הן במעשה המצות
האמורות בתורה ובדברי סופרים ובכל-דבר שבקדשה, הכל

לַעֲשׂוֹת רָצוֹן יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְלִיחַד קִדְּשָׁא בְּרִידָהּ וּשְׂכִינְתָּהּ וְיִהְיֶה יִהוָה וְיִהְיֶה, בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּנוּ וּרְחִימוּנוּ וּדְחִילוֹ, לִיחַדָּא שְׁם אוֹת יו"ד אוֹת ה"א בָּאוֹת וְאוֹת ה"א בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְיִהְיֶה נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה: יִהְיֶה לְרָצוֹן | אֲמִרֵי־פִי וְהִגִּינוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה וְיִהְיֶה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

❁ עֲטִיפַת הַצִּיצִית ❁

מעין ההלכות: א. קודם שיברך יעין ויברוק בחוטי הציצית שלא יהיה בהם חסרון הפוסל (ב"ח ב"ח ב'). ב. זמן טלית ותפילין הוא כשש דקות אחר עלות השחר, ומכל מקום טוב להחמיר להניחם כשעה זמנית לפני הורידה (הב"ח ב"ח ע"י א"ח א').

לְשֵׁם יַחְדָּא קִדְּשָׁא בְּרִידָהּ וּשְׂכִינְתָּהּ (יִהוָה וְיִהוָה) בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּנוּ (יִהוָה וְיִהוָה) וּרְחִימוּנוּ וּדְחִילוֹ (יִהוָה וְיִהוָה) לִיחַדָּא שְׁם אוֹת יו"ד וְאוֹת ה"א (או"א) בָּאוֹת וְאוֹת ה"א (או"א) בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יִהוָה) בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, (לְאִקְמָא שְׂכִינְתָּא מַעֲפָא וְלַעֲלוֹי שְׂכִינְתָּא עֲנָנוּ). הָרִינִי מוֹכֵן לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה לְלִבְשׁ טְלִית מְצִינָה כְּהִלְכָתָהּ, כְּמוֹ שֶׁצִּוָּנוּ יְהוָה וְיִהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה; וְעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כִּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם. וְעַל־יְדֵי עֲטִיפַת הַצִּיצִית נִזְכֵּר כָּל־מִצְוֹתָיו לַעֲשׂוֹתָם. כְּדִי לַעֲשׂוֹת נְחֵת רוּחַ לְיוֹצְרֵי וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵי. וְהָרִינִי מוֹכֵן לְבָרֵךְ עַל עֲטִיפַת הַטְּלִית כְּתָקוֹן רַבּוֹתֵינוּ וְזָכְרוֹנָם לְבָרְכָהּ. וְהָרִינִי מוֹכֵן לְפִטְרָא בְּבִרְכָה זוּ גַם טְלִית הַקְּטָן שְׁעָלֵי. לְתָקוֹן אֶת שְׁרָשֵׁם בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן, לַעֲשׂוֹת נְחֵת רוּחַ לְיוֹצְרָנוּ, וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאָנוּ. וְיִהְיֶה נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וְיִהְיֶה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ

לְהַתְּעִיף בְּצִיצִית:

✽ ההליכה והכניסה לבית הכנסת ✽

מעין הכוונות: בזוה"ק הפליג מאד בשבח המגיע ליציא מביתו מעוטף בציצית ומוכתר בתפילין, והולך לבית הכנסת ואומר בפתח פסוק ואני כרוב חסדך וכו'. ומצוה זו קודמת למצות עשרה ראשונים כמ"ש בשער הכוונות לרבינו האר"י ז"ל (פא"מ וילא ס).
✽ בורכו לבית הכנסת יאמר:

נְדָבוֹת פִּי רָצָה-נָא יְהוָה^{יאהרונהי} וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי: יְהי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי
שְׁתֵּיהֶם תַּפְלִי תְּצַלֶּה וְזָכָה וּבְרוּרָה מִכָּל-עֲרֻבוֹבֶיהָ
הַמְבַטֵּלֶת בְּזִנְת הַתַּפְלָה:

מעין הכוונות: הנכנס לבית הכנסת צריך לזוהר מאד להתעכב מעט בפתח קודם שיכנס ולהראות עצמו וירא ויחורר ומזדעזע לכנס בהיכל מלכו של עולם וענין זה מועיל מאד אל השלימות של האדם ואל ההשגה. וזה סוד הפסוק וממקדשי תיראו. גם זה מה שכתוב בגמרא בענין אחיתופל שלמדו לרוד ע"ה פסוק 'בבית אלהים נהלך ברגש', ורמז גם כן ענין ברגש, שיתרגש האדם ויזדעזע בעת כניסתו בבית אלהים שהוא בית הכנסת. (שערי צדק, ג ע"ג).
✽ יתעכב מעט בפתח בית הכנסת ויאמר:

בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרַגְשׁ:

וְאֲנִי בְּרַב חֲסִדֶּךָ אָבוֹא בֵּיתְךָ^{ברשות אברהם} אֶשְׁתַּחֲוֶה^{ויטול רשות מן האבות:}
אֶל-הַיֵּכָל-קֹדֶשְׁךָ^{ברשות יצחק} בִּירְאָתְךָ^{ברשות יעקב:}

✽ בעודו עומד בפתח בית הכנסת יאמר פסוקים 'ה' צבאות עמנו' ואם אי אפשר לו לומר פסוקים אלו בפתח יאמרם כשהוא נכנס והולך למקומו (פא"מ, מקץ ג).

יְהוָה^{יאהרונהי} צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֵלָה: יְהוָה^{יאהרונהי} צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בָּטַח בְּךָ:
יְהוָה^{יאהרונהי} הוֹשִׁיעָה הַפְּלֹךְ יַעֲגִנוּ בְּיוֹם-קִרְאָנוּ:

סדר הקפות התיבה

מעין הכוונות: ואחר שנכנס לבית הכנסת, שומעתי בשם מורי ז"ל שבכניסתו ישתחוה כנגד ההיכל. ואחר כך יאמר מזמור אלהים יחנו ויברכנו אשר יש בו ז' פסוקים וכנגדם יקיף ז' הקפות סביב התיבה שבאמצע הבית הכנסת. וטוב הוא שיכין לגמור פסוק אחד בכל הקפה מהז' עד שישגמור הז' הקפות בז' פסוקים. ויכין כי התיבה היא כנגד המלכות, ותכין להמשיך אליה ז' אורות מקיפין, שהם מן החדש עד המלכות, ואור המקיף של המלכות גם כן אנו ממשיכין אליה והיא מכלל ז' המקיפין. ותכין לכלול עצמך לקבל מן ז' אורות המקיפין האלו אתה והמלכות ביחד (שעה"כ, ג' ע"ד).

❖ יקיף התיבה ז' פעמים, ובכל הקפה יאמר פסוק אחד ממזמור 'למנצח' ובכל יום תכין לפסוק המתאים שהוא גובר.

לפני
שיקיף: **לְמַנְצַח בְּנִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר:**

יום א': **אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יֵאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה:**

יום ב': **לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכָה בְּכָל־צִוִּים יִשְׁוּעָתָהּ:**

יום ג': **יִדְוֶה עַמִּים | אֱלֹהִים יִדְוֶה עַמִּים בָּלָם:**

יום ד': **יִשְׁמְחוּ יִרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל:**

וּלְאֻמִּים | בְּאֶרֶץ תִּנְחֵם סֵלָה:

יום ה': **יִדְוֶה עַמִּים | אֱלֹהִים יִדְוֶה עַמִּים בָּלָם:**

יום ו': **אֶרֶץ נָתַנָּה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:**

יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אֹתוֹ כָּל־אֲפִסֵּי־אֶרֶץ:

❖ יש אומרים פסוקים אלו:

וּתְתַפְּלֵל חֲנָה וְתֹאמַר עָלַי לְבִי בִיהוָה (אריז' יאהרונחי) **רָמָה קִרְנִי**

בִּיהוָה (אריז' יאהרונחי) **רָחַב פִּי עַל־אֹיְבֵי פִי שְׂמֵחָתִי**

בִּישׁוּעָתָהּ: אִין־קְדוֹשׁ בִּיהוָה (אריז' יאהרונחי) **כִּי אִין בְּלִתָּהּ וְאִין צוֹר**

בְּאֱלֹהֵינוּ: אֶל־תִּרְבוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ יֵצֵא עֲתָק

מִפִּיכֶם כִּי אֵל דַּעוֹת יְהוָה (אריז' יאהרונחי) **וְלוֹ נִתְּנָנוּ עֲלֻלוֹת: קִשָּׁת**

גִּבְרִים חֲתִים וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חֵיל: שְׁבָעִים בִּלְחָם נִשְׁכְּרוּ
וְרַעֲבִים חָדְלוּ עַד-עֶקְרָה יִלְדָּה שְׁבַעָה וְרַבַּת בְּנִים
אֲמַלְלָה: יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} מִמֵּית וּמַחִיָּה מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל:
יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף-מְרוֹמִם: מְקִים
מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם-נְדִיבִים
וְכֹסֵא כְבוֹד יִנְחֵלֶם כִּי לִיהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} מִצְקִי אֶרֶץ וַיֵּשֶׁת
עֲלֵיהֶם תִּבְלָ: רִגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר וְרַשָּׁעִים בַּחֲשֹׁךְ יִדְמוּ
כִּי-לֹא בָכַח יִגְבֵּר-אִישׁ: יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} יַחֲתוּ מְרִיבָיו עָלָיו
בְּשָׂמִים יִרְעֶם יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} יִדִּין אֶפְסֵי-אֶרֶץ וַיִּתֵּן-עוֹ
לְמַלְכּוֹ וַיָּרֶם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ: אֲתוּהִי כְּמָה רַבְרָבִין וְתִמְהוּהִי
כְּמָה תְּקִיפִין מְלָכוּתָהּ מְלָכוֹת עָלֶם וְשִׁלְטָנָה עִם-דָּר
וְדָר: וְאִנְחָנוּ עִמָּךְ | וְצֹאן מִרְעִיתָךְ נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדָר
וְדָר נִסְפָּר תִּהְלָתָךְ: עָרֵב וּבָקָר וְצֹהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה
וַיִּשְׁמַע קוֹלִי: בְּרוֹן-יַחַד כּוֹכְבֵי בָקָר וַיִּרְעוּ כָּל-בְּנֵי
אֱלֹהִים: לֹא-אִירָא מִרְכָּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלַי:
וְאֲנִי בִיהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לֹאֲלַחֵי יִשְׁעֵי יִשְׁמַעְנִי
אֱלֹהִי: (בשבת ויר"ט מדלגים פסוק זה: אֶל-תִּשְׁמָחִי אֲבִיתִי לִי כִּי נִפְלִיתִי קָמַתִּי
כִּי-אֲשֵׁב בַּחֲשֹׁךְ יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֲזֹר לִי:) כִּי-לֶךְ יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} הוֹחֵלֵתִי
אֶתָּה תַעֲנֶנּוּ אֲדֹנֵי אֱלֹהִי: רִגְלֵי עַמָּדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים
אַבְרָהָהּ יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ}:

✽ תפילת רבי אלימלך מליו'נסק ✽

מעין הכוונות: סיפר רבי יששכר בער' הסבא מראדושיץ' זי"ע (נפלאות הסבא קדישא' ח"ב עמ' קסב, וכן איתא בסמיו' עבודת אלימלך) שנמנה על תלמידיו רבי אלימלך, שפעם ראו אנשים גבוהים הנכנסים במהירות לביתו של רבי אלימלך. והאנשים היו כ"כ גבוהים עד שנאלצו להתכופף ע"מ להכנס לבית. ובני החבורה לא ידעו מי הם אותם האנשים וכשיצאו נעלמו כלאומת שבאו. הוחלט כי זקני החבורה יגשו לרדם לשואלו מי היו אותם אנשים גבוהים. ענה רבי אלימלך ואמר שכיון שראה שאנשים לא מכוונים בתפילתם, חשב לבטלה ולתקן במקומה תפילה קצרה. כיוון שכך הגיעו אנשי כנסת הגדולה לביתו לבל יבטלה. לאחר דין ודברים הוחלט שיחברו אנשי כנסת הגדולה ורבי אלימלך יחד 'תפילה על התפילה' וזה יועיל למתקשים לכוון.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ, יְהוֹנָתָן יִיְהוּדִי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹעֵת עֲתִירוֹת, וּמֵאֲזִין לְקוֹל תְּפִלַּת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמָיו. שְׁתַּכִּין לִפְנֵי וּתְכוֹנֵן מַחֲשָׁבוֹתֵינוּ וְתַשְׁגֵּר תְּפִלָּתֵנוּ בְּפִינוּ. וְתִקְשִׁיב אוֹזְנְךָ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל תְּפִלַּת עַבְדֶּיךָ הַמִּתְחַנְּנִים אֵלֶיךָ בְּקוֹל שׁוֹעֵה וְרוֹחַ נִשְׁבֶּרָה. וְאַתָּה אֵל רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, תִּמְחֹל וְתִסְלַח וְתַכַּפֵּר לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֶת כָּל-מַה שֶׁחָטֵּאנוּ וְהִעֵינוּ וְהִרְשָׁעֵנוּ וּפָשַׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ, כִּי גִלּוֹי וְיִדּוּעַ לְפָנֶיךָ כִּי לֹא בְמֶרֶד וּבִמְעַל, חָלִילָה וְחִלְיָלָה מְרִינוּ אֶת פִּיךָ וְדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ, כִּי אִם מֵרֵב הַיָּצָר הַבּוֹעֵר בְּקַרְבָּנוּ תְּמִיד. לֹא יָנוּחַ וְלֹא יִשְׁקֹט עַד אֲשֶׁר מִבְּיָאֵנוּ אֶל תַּאֲוֹת הָעוֹלָם הַשֶּׁפֶל הַזֶּה וְאֶל הַבְּלִי, וּמִבְּלָבֶל אֶת מַחֲשָׁבוֹתֵינוּ תְּמִיד, אִפְּלוּ בְּשַׁעַר שְׁאֲנַחֲנוּ עוֹמְדִים לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ וּלְבַקֵּשׁ עַל נַפְשֵׁנוּ. הוּא מְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְאֶת מַחֲשָׁבוֹתֵינוּ תְּמִיד בְּתַחבּוּלוֹתֵינוּ, וְאֵין אָנוּ יְכוּלִים לַעֲמֹד נִגְדּוֹ. כִּי נַחֲלֹשׁ שְׁכָלֵנוּ וּמַחֲנוּ לִפְנֵי עַד מָאֹד, וְכָשֶׁל כַּח הַסֶּפֶל מֵרֵב הַצָּרוֹת וְהַתְּלָאוֹת וְסִרְדַּת הַזָּמָן:

לְכוּ אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל-יְדֵי נְאֻמָּן בֵּיתְךָ. וְחַזְתִּי אֶת אֲשֶׁר אָחֻן וְרַחֲמָתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם, וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָּה; אֵף עַל פִּי שְׁאִינוּ הִגִּינוּ וְאִינוּ כְּדָאִי, כִּי כֹן דִּרְכָּךָ לְהִיטִיב לְרָעִים לְטוֹבִים, כִּי גִלּוֹי וְיִדּוּעַ לְפָנֶיךָ אֲנִי וְשִׁיחֲנוּ עַל אֲשֶׁר אֵין אָנוּ יְכוּלִים לְקַרֵּב עִצְמוֹנוּ לְעַבְדוּתְךָ. וְלִדְבַק לִפְנֵיךָ בְּהַאֲמָת וּבְתַמִּים, אֲהֶה עַל נַפְשֵׁנוּ, אוֹי עָלֵינוּ מָאֹד, אֲבִינוּ שְׂבָשְׂמִים:

וְעַתָּה תַעֲזֹרֵר נָא עָלֵינוּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הַגְּדֹלִים וְהַמְרַבִּים לְגִרְשׁ וּלְבַעַר אֶת
 יִצְרָנוּ הָרַע מִקֶּרְבָּנוּ, וְתַעֲזֹרֵר בּוֹ שְׂסֹר וְיִלֵּךְ מֵאַתָּנוּ, וְנֹא יִסֵּית אוֹתָנוּ
 לְהַדִּיחָנוּ מִעֲבוֹדָתְךָ חֲלִילָה. וְנֹא יַעֲלֶה בְּלִבָּנוּ שׁוֹם מִחֲשָׁבָה רָעָה חֲלִילָה הֵן
 בְּהִיָּץ הֵן בְּחִלוּם. בְּפֶרֶט בְּעַת שְׁאֲנַחְנוּ עֹמְדִים בַּתְּפִלָּה לִפְנֶיךָ, אוֹ בְּשַׁעַת
 שְׁאֲנַחְנוּ לֹמְדִים תּוֹרָתְךָ. וּבְשַׁעַת שְׁאֲנַחְנוּ עֹסְקִים בְּמִצְוֹתֶיךָ, תִּהְיֶה
 מִחֲשַׁבוֹתֵינוּ זָכָה צְלוּלָה וְכוֹרֶרָה וְחוֹזָקָה, בְּאַמֶּת וּבְלִבָּב שֶׁלֹּם בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב עִמָּנוּ:
 וְתַעֲזֹרֵר לְבָבָנוּ וּלְבַב כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וּלְבַב כָּל־הַנְּלוּיִם אֵלֵינוּ, וּלְבַב כָּל־
 הַחֲפָצִים בְּחִבְרָתָנוּ, לִיְחִידָךְ בְּאַמֶּת וּבְאֱהָבָה. לְעִבְדֶּךָ עֲבוֹדָה יְהִשְׁרֶה,
 הַמְקַבֵּלֶת לִפְנֵי כְּסֵא כְבוֹדְךָ. וְתִקְבַּע אֲמוּנָתְךָ בְּלִבָּנוּ תָּמִיד בְּלִי הֶפְסֵק, וְתִהְיֶה
 אֲמוּנָתְךָ קְשׁוּרָה בְּלִבָּנוּ כִּי־תֵד שֶׁלֹּא תִּמְצֹא, וְתַעֲבִיר מַעֲלֵינוּ כָּל־הַמְּסַכִּים
 הַמְּבַדִּילִים בֵּינָנוּ לְבֵינֶךָ, אָבִינוּ שְׂפִשְׁמִים. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל־מַכְשׁוֹל וְטַעוֹת, אֵל
 תַּעֲזֹבֵנוּ וְנֹא תִטְשֵׁנוּ וְנֹא תִכְלִימֵנוּ, וְתִהְיֶה עִם פִּינוּ בְּעַת הַטִּיפָנוּ, וְעִם יָדֵינוּ בְּעַת
 מַעֲבָדֵינוּ, וְעִם לִבָּנוּ בְּעַת מִחֲשַׁבוֹתֵינוּ: וְתַזְכֵּנוּ, אָבִינוּ שְׂפִשְׁמִים אֵל מְלֵא
 רַחֲמִים, שְׁנִיחָד אֶת לְבָבָנוּ וּמִחֲשַׁבוֹתֵינוּ וְדַבָּרָנוּ וּמַעֲשֵׂינוּ וְכָל־תַּנּוּעוֹתֵינוּ
 וְהַרְגָּשׁוֹתֵינוּ, הַיּוֹדְעוֹת לָנוּ וְשֹׂאֵינָן יְדוּעוֹת לָנוּ, הַנִּגְלּוֹת וְהַנְּסֻתָרוֹת, שִׁיִּהְיֶה הַכֹּל
 מִיְּיָחֵד אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְתָמִים בְּלִי שׁוֹם מִחֲשָׁבַת פָּסוּל חֲלִילָה, וְטִהַר לִבָּנוּ
 וְקִדְּשֵׁנוּ, וְזָרַק עָלֵינוּ מִים טְהוֹרִים וְטִהַרְנוּ בְּאַהֲבָתְךָ וּבְחֶמְלָתְךָ, וְתַטַּע אֱהָבָתְךָ
 וְיִרְאַתְךָ בְּלִבָּנוּ תָּמִיד בְּלִי הֶפְסֵק, בְּכָל־עַת וּבְכָל־זְמַן וּבְכָל־מָקוֹם, בְּלִבְתָּנוּ
 וּבִשְׁבָתָנוּ וּבְשִׁכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ תִּבְעַר תָּמִיד רוּחַ קִדְּשֶׁךָ בְּקֶרְבָּנוּ. וְנִשְׁעָנִים תָּמִיד
 בְּךָ וּבְגִדְלָתְךָ וּבְאַהֲבָתְךָ וּבִירְאַתְךָ, וּבְתוֹרָתְךָ שֶׁבְּכֹתֵב וְשֶׁבְּעַל פֶּה, הַנִּגְלָה
 וְהַנְּסֻתָר, וּבְמִצְוֹתֶיךָ, הַכֹּל לִיְחִיד שִׁמְךָ הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא:
 וְתִשְׁמְרֵנוּ מִן הַפְּנִיּוֹת וְהַגְּאוֹת וּמִן הַפֶּעַם וְהַקְּפָדָנוֹת וְהַעֲצָבוֹת וְהַרְכִּילוֹת וְשֹׂאֵר
 מַדּוֹת רָעוֹת, וּמִכָּל־דֶּבֶר הַמְּפַסֵּיד עֲבוֹדָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְהוֹרָה
 הַחִיבִיבָה עָלֵינוּ, וְתִשְׁפִּיעַ רוּחַ קִדְּשֶׁךָ עָלֵינוּ, שְׁנֵהִיָּה דְבָקִים בְּךָ וּשְׁנִשְׁתַּזְקֵק
 תָּמִיד אֵלֶיךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּמִפְּדֻרְגָּה לְמִדְּרָגָה תַּעֲלֵנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְבֹא לְמַעֲלַת
 אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְזִכּוֹתֵם יַעֲמִד לָנוּ. שֶׁתִּשְׁמַע מְקוֹל
 תְּפִלָּתָנוּ שְׁנֵהִיָּה תָּמִיד נִנְעִים בְּעַת שְׁנִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ עָלֵינוּ אוֹ עַל שׁוֹם אֶחָד מֵעַמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל, עַל יְחִיד אוֹ עַל רַבִּים, וְתִשְׁמַח וְתִתְפָּאֵר בָּנוּ, וְנַעֲשֶׂה פְּרִי לְמַעֲלָה

וְשָׁרַשׁ לְמִטָּה, וְאֵל תִּזְכֹּר לִנְנו חֲטָאֵינוּ וּבִפְרֹט חֲטָאֵינוּ נְעוּרֵינוּ, כְּמֵאמֹר הוּד
הַמְּלֹךְ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם; חֲטָאֵינוּ נְעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אֵל תִּזְכֹּר, וְתַהַפֵּךְ עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ
לְזָכוֹת, וְתִשְׁפֹּעַ עָלֵינוּ מַעֲוֹלָם הַתְּשׁוּבָה תְּמִיד הַרְהוּר לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּלֵב שָׁלֵם.

וְיִתְלַקֵּן אֶת אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ בְּשִׁמוֹתֶיךָ הַקְדוֹשִׁים וְהַטְהָרִים:

וְתִצְלִלְנוּ מִקְּנָאֵת אִישׁ מִרְעֵהוּ וְלֹא יַעֲלֶה קְנָאֵת אָדָם עַל לִבֵּנוּ וְלֹא קְנָאֵתוּ עַל
אַחֲרֵים, אֲדָרְבָּה, מִן בְּלִבֵּנוּ, שְׁנֵרָאָה כָּל־אֶחָד מַעֲלַת חֲבֵרֵינוּ וְלֹא
חֲסִרוֹנָם, וְשִׁנְדָּר כָּל־אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בְּדֶרֶךְ הַיֵּשֶׁר וְהָרָצוֹ לְפָנֶיךָ, וְאֵל יַעֲלֶה שׁוֹם
שְׂנָאָה מֵאֶחָד עַל חֲבֵרוֹ חֲלִילָה: וְתַחֲזֹק הַתְּקַשְּׁרוֹתֵינוּ בְּאַהֲבָה אֵלֶיךָ, כְּאֲשֶׁר גָּלוּ
יְדִידֵעַ לְפָנֶיךָ. שִׁיָּהָה הַכֹּל נַחַת רוּחַ אֵלֶיךָ, וְזֶה עֶקֶר כְּוִנָּתֵנוּ. וְאִם אֵין לָנוּ שֶׁכֶּל
לְכוּן אֶת לִבֵּנוּ אֵלֶיךָ, אֶתָּה תִּלְמְדֵנוּ אֲשֶׁר נִדַּע בְּאַמֶּת כְּוִנַּת רְצוֹנְךָ הַטוֹב, וְעַל כָּל־
זֹאת מִתְחַנְּנִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ אֵל מְלֵא רַחֲמִים שֶׁתִּקְבֹּל אֶת תְּפִלָּתֵנוּ בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

מַעֲיֵן הַכוֹוֹנוֹת: יוֹהֵר כֹּל אָדָם לִזְמֶר קוֹדֶם פֶּרֶשֶׁת הַעֲקִידָה נִסַּח זֶה וּבִזָּה הִנְטַח שְׁאוֹמֵר הָאָדָם
בְּכָל יוֹם קוֹדֶם תְּפִלָּה יִהְיֶה מוֹצֵל מִלְטוֹתָא רַעֲשׁ"י דְּלִיט בְּאִידְרָא רַבָּא דִּף קָמ"א ע"ב,
וְה' לֹא יִמְנַע טוֹב לְהוֹלִכִים בְּתַנּוּמִים (בִּלְמִ"ח מִקֵּץ יוֹם).

רְבוּן עֲלֵמָא, יְהִי רַעְוָא קַמּוֹ לְמִיָּהֵב לֵן חִילָא לְאַתְעָרָא בִּיקְרָךְ, וְלִמְעַבֵּד
רְעוּתָךְ, וְלִסְדָּרָא כְּלָא כְּדָקָא יָאוֹת. וְאִף עַל גַּב דְּלִית אֲנִי יִדְעִין לְשׁוּאָה
רְעוּתָא וְלִבָּא לְתַקְנָא כְּלָא, יְהִי רַעְוָא קַמּוֹ דְּתַתְרַעֵי בְּמַלְיָן וְצִלּוֹתָא דִּילָן,
לְתַקְנָא תְּשׁוּבָא דְּלַעֲלָא כְּדָקָא יָאוֹת, וְלַהּוּי הִיכְלִין עֲלֵאִין וְרוּחִין עֲלֵאִין עֲלֵי
הִיכְלָא בְּהִיכְלָא וְרוּחָא בְּרוּחָא, עַד דְּמַתְחַפְּרוּ בְּדִכְתִּיהוּ כְּדָקָא חֲזִי, שִׁיפָּא
בְּשִׁיפָּא. וְאַשְׁתִּלִּימוּ דָּא בְּדָא וְאַתִּיחֲדוּ דָּא בְּדָא, עַד אֲנֹן חַד וְנַהֲרִין דָּא בְּדָא,
וּכְדִין נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה דְּכָלָא אֲתִיָּא מְלַעֲלָא, וְנַהֲרִין לוֹן, וְלַהּוּי נַהֲרִין בְּלָהוּ
בּוֹצִינִין בְּשִׁלְיָמוּ כְּדָקָא חֲזִי, עַד דְּהִהוּא נַהֲוָרָא עֲלָאָה אֲתַעֵר וְכָלָא אַעִיל לְגַבִּי
קִנְדֵּשׁ קְדוֹשִׁים, וְאַתְּבָרְכָא וְאַתְּמַלִּיא כְּבִירָא דְּמִיין נִבְעִין וְלֹא פִסְקִין, וְכִלְהוּ
מִתְבָּרְכוּ לְעֲלָא וְתַתָּא, וְהִהוּא דְּלֹא אֲתִידַע וְלֹא אַעִיל בְּחִשְׁבֵּנָא רְעוּתָא דְּלֹא
אֲתַפֵּס לְעֵלְמִין בְּסִים לָנוּ לָנוּ בְּגִיָּהוּ, וְלֹא אֲתִידַע הִהוּא רְעוּתָא וְלֹא אֲתַפֵּס
לְמַנְדַּע. וּכְדִין כְּלָא רְעוּתָא חָדָא עַד אֵין סוּף, וְכָלָא אִיהוּ בְּשִׁלְיָמוּ מִלְּתַתָּא וּמִגּוֹ
לָנוּ, עַד דְּאַתְעָבִיד כְּלָא חַד, וְאַתְּמַלִּיא כְּלָא וְאַשְׁתִּלִּים כְּלָא, וְאַתְּנַהֲרִין וְאַתְּבָסֵם
כְּלָא כְּדָקָא יָאוֹת:

רבון עלמא, יהא רעוּתָהּ עִם עַמָּהּ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם, וּפְרָקוּן יְמִינָהּ אַחֲזִי לְעַמָּהּ
בְּבֵית מִקְדָּשֶׁךָ, וְלֹא־מִטּוֹיִי לֵנָא מִטּוֹב נְהוּרָךְ, וְלִקְפֹּלָא צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמֵי, יהא
רַעְיוֹן קַמָּךְ דְּתַהֲוִי סְעִיד וְסַמִּיד לִן דְּנִימָא מְלִין בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל, בְּתַקּוּנָא דְלַעֲלָא,
בְּתַקּוּנֵינוּ דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא וּמִטְרוּנִיתָא קְדִישָׁא, וְלִמְעַבְד יַחְדָּא שְׁלִים לֵאשְׁלָפָא
לְהִיָּא נִשְׁמָתָא דְכָל־חַיִּי, מְדַרְגָּא דְדַרְגָּא עַד סוּפָא דְכָל־דְּרָגִין, בְּגִין דְּיַהֲוִי הִיָּא
נִשְׁמָתָא מִשְׁתַּבָּחָא בְּכָלָא, וּמִתַּפְשֻׁטָּא בְּכָלָא, דְּהָא עֲלָא וְתַמָּא תַלְתִּין בְּהִיָּא
נִשְׁמָתָא וּמִתַּקְּמִי בָּהּ:

✽ פרשת העקידה ✽

לְשֵׁם יַחֲוֹד קְדִישָׁא בְּרִיךְ־הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ (יֵאָהֳרֵי) בְּדַחֲלֵינוּ וּרְחִימוּ
(יֵאָהֳרֵי) וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ (אִיהֵי) לְיַחְדָּא שְׁם אוֹת יו"ד וְאוֹת
ה"א (או"א) בְּאוֹת וְאו"ו אוֹת ה"א (זו"ר) בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יֵהוּה) בְּשֵׁם כָּל־
יִשְׂרָאֵל, (לְאַקְמָא שְׂכִינְתָּא מַעַפְרָא וְלַעֲלוֹי שְׂכִינְתָּא עֲזָנוּ). הִנֵּה אֲנַחְנוּ
בְּאִים לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת שַׁחֲרִית שֶׁל (שְׁבַת קֹדֶשׁ וְ) פֶּסַח, שְׁתַּקּוּן אַבְרָהָם
אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל־הַמַּצּוֹת הַפְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקּוּן אֶת שְׂרָשָׁהּ
בְּמָקוֹם עָלִיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וְיִהְיֶה
נֶעֱם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה:

מעין הכוונות: קודם שהארם יסדר תפילתו בבית הכנסת מפרשת העקידה ואילך צריך
שיקבל עליו מצות ואהבת לרעך כמוך ויכוין לאהוב כל אחד מבני ישראל כנפשו כי
על ידי זה תעלה תפילתו כלולה מכל תפילות ישראל ותוכל לעלות למעלה ולעשות פרי.
ובפרט אהבת החברים העוסקים בתורה ביחד צריך כל אחד ואחד לכלול עצמו כאלו הוא
אבר אחד מן החברים שלו (שע"כ, א ע"ב).

הַרְיֵנִי מִקְבֵּל עָלֵי מַצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל 'וְאַהֲבַת לְרַעֲךָ כְּמוֹךָ', וְהַרְיֵנִי
אוֹהֵב כָּל־אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשִׁי וּמֵאֲדוּרִי, וְהַרְיֵנִי מִזְמָן אֶת פִּי
לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ־הוּא:

מעין הכוונות: א. בהיותו בסדר העשיה שהוא מתחלת התפלה עד ברוך שאמר כנ"ל, יכוין
לעלות כל הנפשות אשר שם אל עולם היצירה. ובסדר היצירה יכוין לעלות כל
הרוחין אשר שם אל עולם הבריאה. ובסדר הבריאה יכוין לעלות כל הנשמות אשר שם אל

עולם האצילות. ואז מלכות עילאה נכללת מכל אלו הנפשין ורוחין ונשמתין וע"י כן נעשין בה בחינת מ"ן. וצריך לשתף גם את עצמו בכל חלקיו, דהיינו להעלות נפשו עם הנפשות דעשיה ורוחו עם הרוחין ויצירה ונשמתו עם נשמתין דבריאה והבן זה היטב (שערי ים ע"ד). ב. ישים עצמו כעבד ויתחיל הזמירות, ויאמר הכל מתוך הספר, וידע לפני מי הוא עומד, וכל התיבות יאמר בתקן ביראה ורעדה וקול נמוך (מורה בלעז ג, עב).

ג. לא יתפלל בעצבות, רק בהכנעה גדולה, באימה ויראה, אך בשמחה, כעבד המשמש רבו בשמחה יתירה, ועיקר המעלה והשלמות תלוי בזה להיות שמח זולתי בעת הוידוי (הרב חיד"א נקשר גול 1, ה בשם רבנו הארי"ו).

ד. סגולת העקידה לכבוש הדין, ולכן יתאמץ בכונתו. וכתבו ז"ל דאם שב בתשובה בכונת העקידה, יכופר עונו (שפן שמיר ב, יג).

ס מכאן ועד 'ברוך שאמר' מתקן בעולם העשיה ע

אֱלֹהֵינוּ אִמָּא וְאֱלֹהֵי אבא ודעת אָבוֹתֵינוּ, זָכְרֵנוּ

בְּזִכְרוֹן טוֹב מְלָכֵינוּ, וּפְקֻדֵּנוּ

בְּפֻקֻּדַת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים^{השפעת הרעת} מְשִׁמִּי^{מְשִׁמִּי}

שְׁמִי קָדָם יסודות דאו"א, וְזָכַרְלָנוּ יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנִי אבא

אֱלֹהֵינוּ אִמָּא אֶהְבֵּת הַקְּדָמוֹנִים אֲבָרָהָם חסד

יִצְחָק גבורה וְיִשְׂרָאֵל תפארת עֲבָדֶיךָ, אֶת־הַבְּרִית

וְאֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׁבוּעָה שְׁנִשְׁבַּעְתָּ

לְאַבְרָהָם חסד אָבִינוּ בְּהַר הַמִּזְבֵּיחַ יסוד דו"א, וְאֶת־

הַעֲקִידָה מיתוק הדין שְׁעָקֹד ומיתק אֶת־יִצְחָק שהוא הגבורות

בְּנוֹ עַל־גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ מלכות כְּפָתוֹב בְּתוֹרָתְךָ;

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים ^{הגבורות}
 נָסָה אֶת־אַבְרָהָם ^{החסדים} וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִי ^{בלי גבורות} : וַיֹּאמֶר קַח־נָא
 אֶת־בְּנֶךָ ^{גבורה שבהוד} אֶת־יִחִידֶךָ ^{גבורה שבתפארת} אֲשֶׁר־
 אַהֲבָתָ ^{גבורה שבנצח} אֶת־יִצְחָק ^{גבורות דחסד וגבורה} וְלֶךְ־לְךָ
 אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל־
 אֶחָד הַהָרִים ^{יסוד} אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיךָ : וַיִּשְׁכֹּם
 אַבְרָהָם ^{חסד} בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרֹו
 וַיִּקָּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתֹו וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם ^{יסוד}
 אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים : בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַמָּקוֹם
 מֵרְחֹק : וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו שְׁבוּ־
 לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמֹור וָאֲנִי וְהַנֶּפֶעַר נִלְכָּה עַד־
 כָּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם : וַיִּקָּח אַבְרָהָם
 אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקָּח

בִּידּוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֶת וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם
יַחַדְדוּ: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר
אָבִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ
וְהָעֵצִים וְאֵינִי הַשֹּׂה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֹּׂה לְעֹלָה בְנִי וַיִּלְכוּ
שְׁנֵיהֶם יַחַדְדוּ: וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־
לּוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבְנוּ שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֹו
וַיִּשָּׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
מִמַּעַל לְעֵצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יִדּוֹ
וַיִּקַּח אֶת־הַמֶּאֱכָלֶת לְשַׁחֵט אֶת־בְּנֹו: וַיִּקְרָא
אֵלָיו מִלֵּאף יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנְהוּ מִן־הַשָּׂמַיִם וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם | אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר אֶל־
תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנָּעַר וְאֶל־תַּעֲשֵׂ לּוֹ מְאוּמָה
כִּי | עֲתָה יֵדְעָתִי כִּי־יִרְאֵ אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא
חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא

את הגבורות
כשהם מקטרגים על ישראל.
יכוין שיעקוד ה' שרי מעלה

אֲבָרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה-אֵיל אַחֵר
נֶאֱחָז בַּסֶּבֶךְ בְּקֶרְנָיו וַיִּלֶּךְ אֲבָרָהָם וַיִּקַּח אֶת-
הָאֵיל וַיַּעֲלֶהוּ לְעֵלָה תַּחַת בָּנוֹ: וַיִּקְרָא
אֲבָרָהָם שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוֹנָדָן^[אדני] יאהרונחי |
וַיֵּרָא אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּתָר יְהוֹדָן^[אדני] יאהרונחי
יֵירָאָה: וַיִּקְרָא מִלֶּאךָ יְהוֹדָן^[אדני] יאהרונחי אֶל-
אֲבָרָהָם שְׁנֵית מִן-הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר בִּי
נִשְׁבַּעְתִּי נָא-יְהוֹדָן^[אדני] יאהרונחי כִּי יַעַן אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךָ
אֶת-יְחִידָךָ: כִּי-בֵרַךְ אֲבִרְכֶךָ וְהִרְבָּה אֲרֻבָּה
אֶת-זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל-
שֹׁפַת הַיָּם וַיִּרַשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שְׂעָר אֵיבָיו:
וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ עֶקֶב אֲשֶׁר
שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי: וַיֵּשֶׁב אֲבָרָהָם אֶל-נַעֲרָיו
וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב
אֲבָרָהָם בְּבְאֵר שֶׁבַע:

מעין הכוונות: פסוק ושחט אותו וכו', יש נוהגים לאמרו אחר פרשת העקידה, ויש שאין אומרים, והחסידים בירושלם אין אומרים אותו, ובעירנו אנחנו נוהגים לאמרו ואין לשנות (ועי"ה, מקץ ב). וכתב החיד"א דאחר העקידה קודם רבש"ע יאמר פסוק 'ושחט אותו' ויאמר 'יהיה רצון מלפניך' וכו' אבל הרש"ש זלה"ה בסידור תפילה לא כתב זה וכן המנהג בבית אל יכב"ץ ההולכים ע"פ דברי האר"י והרש"ש ז"ל שאין אומרים לא פסוק 'ושחט אותו' ולא פסוק 'יהי רצון' (כס"ה ס"א סק"ל).

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנַי יְהוָה ^{יְהוֹנָתָן יְהוֹדָנָה} וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן
הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יְהוֹנָתָן יְהוֹדָנָה} אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אַבֹּתֵינוּ, שֶׁתִּמְלֹא
רַחֲמִים עָלֵינוּ, וּבָכוֹ, בְּרַב רַחֲמֶיךָ תִּזְכֹּר לָנוּ עֲקֻדָּתוֹ שֶׁל יִצְחָק
אָבִינוּ בֶן־אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, בְּאֵלֹו אָפְרוּ צָבוּר וּמָנַח עַל
גְּפֵי הַמִּזְבֵּחַ, וְתָבִיט בְּאָפְרוֹ לְרַחֵם עָלֵינוּ, וּלְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־
גְּזֵירוֹת קָשׁוֹת וְנִרְעוֹת, וְתִזְכְּנוּ לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,
וְתַצִּילֵנוּ מִיָּצָר הָרָע וּמִכָּל־חַטָּא וְעוֹן, וְתֹאמֶרֶךָ יָמֵינוּ בְּטוֹב
וּשְׁנוֹתֵינוּ בְּנְעִימִים:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, כָּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אֲבָרָהָם אָבִינוּ
רַחֲמִיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם, כֵּן
יְכַבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ ^{דַּעֲתִיק} אֶת כָּעֶסֶךָ ^{דַּד"א}, וְיִגְּלוּ רַחֲמֶיךָ
עַל מְדוּתֶיךָ ^{דַּד"א}, וְתִתְּנֶהָ עִמָּנוּ יְהוָה ^{יְהוֹנָתָן יְהוֹדָנָה}
אֱלֹהֵינוּ ^{א"א} בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים,
וְתַפְּנֵס לָנוּ לְפָנִים ^א מְשׁוֹרֵת הַדִּין, וּבְטוֹבָה
הַגָּדוֹל יִשׁוּב חֶרֶן אָפֶךָ, מֵעַמָּךְ ^ה וּמֵעִירְךָ ^ו

וּמֵאֲרֻצָּהּ ה' וּמִנֶּחֱלָתָהּ י, וְקִיָּם לָנוּ יְהוָה ^(אדני) יֵאֱהָרֹנָהּ
 אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתָהּ עַל-
 יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ בְּאֹמֹר; וְזָכַרְתִּי אֶת-בְּרִיתִי
 יסוד יַעֲקֹב תפארת וְאֵף אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק גבורה וְאֵף
 אֶת-בְּרִיתִי אַבְרָהָם חסד אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ מלכות
 אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר; וְאֵף-גַּם-זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאָרֶץ
 אֲבִיבֵיהֶם לֹא-מֵאֲסָתִים וְלֹא-נִעְלָתִים
 לְכַלָּתָם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה ^(אדני)
 יֵאֱהָרֹנָהּ אֱלֹהֵיהֶם: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁינִים
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי-אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינַי
 הַגְּזוּלִים לְהִיזֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה ^(אדני) יֵאֱהָרֹנָהּ:
 וְנֹאמַר; וְשָׁב יְהוָה ^(אדני) יֵאֱהָרֹנָהּ אֱלֹהֶיךָ אֶת-שְׁבוּתָהּ
 וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבְּצָךָ מִכָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר
 הִפְצִצְךָ יְהוָה ^(אדני) יֵאֱהָרֹנָהּ אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה: אִם-יִהְיֶה
 נִדְחָהּ בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם > מִשָּׁם יִקְבְּצָךָ יְהוָה ^(אדני)
 יֵאֱהָרֹנָהּ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחָהּ: וְהִבִּיאָךְ יְהוָה ^(אדני)

יֵאָהֳרֹנָהי אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
 וַיִּרְשֶׁתָּהּ וְהִיטָבְךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ: וַנֹּאמֶר
 עַל-יְדֵי נְבִיאָךָ; יְהוֹנָתָן יֵאָהֳרֹנָהי חֲנֻנוּ לָךְ קִוִּינוּ
 הִיָּה זֶרַעַם לְבָקָרִים אַף-יִשׁוּעָתְנוּ בַּעַת צָרָה:
 וַנֹּאמֶר; וַעַת-צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמָּנָה
 יִוָּשַׁע: וַנֹּאמֶר; בְּכָל-צָרָתָם | לֹא צָר וּמִלֵּאךָ
 פָּנִיו הוֹשִׁיעֵם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גָאֹלָם
 וַיִּנְטָלָם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל-יְמֵי עוֹלָם:

וַנֹּאמֶר; מִי-אֵל אֵל כָּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן רָחוּם וְעֹבֵר
 עַל-פֶּשַׁע רַחוּן לְשֹׂאֲרִית נִחַלְתּוֹ אֲרֹךְ לֹא-
 הִחְזִיק לָעַד אַפּוֹ אֲפִים כִּי-חֲפֵץ חֶסֶד הוּא רַב חֶסֶד:
 יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ רָאֵם יִכָּבֵשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ נֹצֵר חֶסֶד וְתִשְׁלִיךְ
 בְּמַצְלוֹת יָם כָּל-חַטָּאוֹתָם לֹאֲלָפִים: תִּתֵּן אֱמֶת
 לִיעֲקֹב נוֹשֵׂא עוֹן חֶסֶד לְאַבְרָהָם וּפֶשַׁע אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעַת
 לְאַבְתִּינוּ וְחִטָּה מִיְּמֵי קֶדֶם וְנִקָּה:

וַנֹּאמֶר; וְהִבִּיאֹתֶיךָ אֶל-הָר קָדְשִׁי
וְשִׁמְחֶתִים בְּבֵית' תִּפְלְתִּי
עֹלְתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל-מִזְבְּחִי כִּי
בֵיתִי בֵּית-תִּפְלָה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים:

אלו דברים שאין להם שעור; הפאה, והכפורים,
והראיון, וגמילות חסדים, ותלמוד תורה.

אלו דברים שאדם עשה אותם ואוכל
מפרותיהם בעולם הזה, והקרן קיימת
לו לעולם הבא, ואלו הן; כבוד אב ואם,
וגמילות חסדים, ובקור חולים, והכנסת
אורחים, והשכמת בית הפגוסת, והבאת
שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו,
ותלמוד תורה כנגד כלם.

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי,
ומודה על-האמת, ודובר אמת

בְּלָבָבוֹ, וַיִּשְׁפִּים וַיֹּאמֶר; רַבּוֹן הָעוֹלָמִים אֲבִי־ע
וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, לֹא עַל־צַדִּיקֵינוּ אֲנַחְנוּ
מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים: אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סִלָּחָה אֲדָנִי
הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל־תַּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי
כִּי־שָׁמָךְ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ: מִה־
אָנוּ, מִה־חַיֵּינוּ, מִה־חֲסִידֵינוּ, מִה־צַּדִּיקֵנוּ,
[מִה־יִּשְׁעֵנוּ], מִה־פִּתְחוֹנוּ, מִה־נְּבוֹרֵתֵנוּ, מִה־
נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֲדָנִי יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, הֵלֹא כָּל־הַנְּבוֹרִים כָּאִין לְפָנֶיךָ,
וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כֹּלֹא הָיוּ, וַחֲכָמִים כְּבֹלֵי מִדָּע,
וְנְבוֹנִים כְּבֹלֵי הַשִּׁפְלָה, כִּי רַב מַעֲשֵׂינִי תָהוּ,
וַיְמִי חַיֵּינוּ הֶבֶל^א לְפָנֶיךָ, וּמִזֹּתֶר הָאָדָם^ב מִן־
הַבְּהֵמָה אֲיִן כִּי הַכֹּל הֶבֶל^א: לְבַד הַנְּשָׁמָה
הַטְּהוֹרָה, שֶׁהִיא עֲתִידָה לָתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן
לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדָךְ. וְכָל־הַגּוֹיִם כָּאִין^ב נִגְדָּה,

שָׁנְאָמַר; הֵן גוֹיִם כָּמַר מִדְּלִי וְכִשְׁחָק מֵאֲזָנִים
נִחְשָׁבוּ הֵן אֵיִם כִּכָּק יִטּוֹל: אָבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ
בְּנֵי בְרִיתְךָ, בְּנֵי אֲבֹרָהֶם אֲהַבְּךָ שְׁנֵשְׁבַעְתָּ לֹו
בָּהֶר הַמִּזְרִיָּה, זָרַע יִצְחָק עֲקָדְךָ שְׁנַעֲקָד עַל
גִּבִּי הַמִּזְבֵּחַ, עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךָ בְּכוֹרְךָ,
שְׁמֵאֲהַבְתָּךְ שְׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ, וּמִשְׁמַחְתָּךְ
שְׁשִׁמַּחְתָּ בּוֹ, קָרָאתָ אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן:
לְפִיכָךְ, אֲנַחְנוּ חִיָּבִים לְהוֹדוֹת לָךְ, וּלְשַׁבְּחָךְ,
וּלְפָאֲרָךְ, וּלְרוֹמְמָךְ, וּלְתַתֵּן שִׁיר שִׁבַּח
וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וְחִיָּבִים אֲנַחְנוּ לֹאמַר
לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּכָל־יוֹם תָּמִיד. אֲשֶׁרִינוּ, מַה
טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמַה נָּעִים גּוֹרְלֵנוּ, וּמַה יָּפָה
מְאוֹד יְרֻשָּׁתֵנוּ. אֲשֶׁרִינוּ שְׁאֲנוּ מִשְׁפִּימִים
וּמַעֲרִיבִים בְּבִתֵּי־כְנִסְיֹות וּבְבִתֵּי־מִדְרָשׁוֹת
וּמִיַּחֲדִים שְׁמָךְ, בְּכָל־יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים
פַּעַמִּים (בְּאַהֲבָה);

❖ יבין לקיים מ"ע ורבנן של ק"ש וקרבתנות (כל"ח מקז ז).

❖ אם עד שיגיע לק"ש ויוצר יעבור זמנה, יקרא את כולה בעת (מחזיק ברכה מז, ח).

אירון חבל
חיה חיה ויחיה

יְהוֹנָדָה יֵאֱהֹדוּנָה

קבל והבן
ישראל

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל

אירון חבל
חיה חיה ויחיה

יֵאֱהֹדוּנָה

יְהוֹנָדָה

תקוף, בעל חובלות
ובעל חובות כולם

אֱלֹהֵינוּ

א - יחיד ואין עוד מלבדו, ח - שולט בו,
רקיעים וברק, ד - מושל בד' רוחות העולם.

אֶחָד

וַיֹּאמֶר בְּלַחַשׁ: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

אֶתָּה הוּא אֶחָד קֹדֶם שֶׁבָּרַאתָ הָעוֹלָם, וְאַתָּה
הוּא אֶחָד לְאַחֵר שֶׁבָּרַאתָ הָעוֹלָם.

אֶתָּה הוּא אֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַתָּה הוּא אֵל
בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאַתָּה הוּא, וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:
קֹדֶשׁ שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ עַל עַם מְקִדָּשֵׁי שְׁמֶךָ,
וּבִישׁוּעָתְךָ מִלִּפְנֵי תְרוּם וְתִגְבִּיּוֹת קִרְגָּנוֹ,
וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרְבִּי לְמַעַן שְׁמֶךָ, בְּרוּךְ
הַמְּקִדָּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים:

אֶתָּה הוּא יְהוָה ^(אדני) יֵאֱהוּנָהי הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם׃
 מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת, בְּשָׁמַי
 הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים. אַתָּה הוּא
 רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּלָעָדֶיךָ אֵין
 אֱלֹהִים. קִבֵּץ נְפֻצוֹת קִנְיֶיךָ מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת
 כָּל־הָאָרֶץ. יִפְּירוּ וַיֵּדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם, כִּי
 אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ [עֲלִיּוֹן] לְכֹל
 מִמְּלָכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת־הָאָרֶץ: אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּם,
 וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים
 שִׁיאֲמַר־לֶךְ מָה תַעֲשֶׂה וּמָה תַפְעֵל. אָבִינוּ
 שְׁבַשָּׁמַיִם חַי וְקַיִם, עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעֶבֶר
 (כְּבוֹד) שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא
 עֲלֵינוּ, וְקַיִם־לָנוּ יְהוָה ^(אדני) יֵאֱהוּנָהי אֱלֹהֵינוּ אֶת־
 הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל־יְדֵי צַפְנִיָּה חוֹזֶה,
 בְּאֲמוֹר; בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבֵּצִי

אֶתְכֶם כִּי־אֵתָן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלַתְּהִלָּה בְּכָל־
 עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם
 אָמַר יְהוָה ^(אֲדֹנֵי יֵהוָה יֵהוָה)

❁ פֶּרֶשׁת הַתְּמִיד ❁

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^(אֲדֹנֵי יֵהוָה יֵהוָה) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁתַּרְחֶם עָלֵינוּ, וְתִמְחַל־לָנוּ אֶת כָּל־חַטֹּאתֵינוּ,
 וְתִכַּפֵּר־לָנוּ אֶת כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל־
 פְּשָׁעֵינוּ, וְתִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב
 לְפָנֶיךָ קָרְבַּן הַתְּמִיד שְׂכִכָּר בַּעֲדָנוּ, כְּמוֹ שֶׁתִּבְתֶּה עָלֵינוּ
 בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, כְּאָמֹר;

וַיֹּדֶבֶר יְהוָה ^(אֲדֹנֵי יֵהוָה יֵהוָה) אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר; צוּ אֶת־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־
 קָרְבְּנִי לַחֲמִי לְאַשִּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִשְׁמְרוּ
 לְהִקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ; וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה ^(אֲדֹנֵי יֵהוָה יֵהוָה) כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
 תְּמִימִם שְׁנִים לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד; אֶת־הַכֶּבֶשׂ
 אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֹּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה

בֵּין הָעֲרֵבִים: וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֶלֶת לְמִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת הֶהָיִן: עֹלֹת
 תָּמִיד הַעֲשִׂיהָ בָּהָרִי סִינִי לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה
 לַיהוָה ^{יאהדונהי}: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֶהָיִן לַכֶּבֶשׂ
 הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּף נֶסֶךְ שֶׁכָּר לַיהוָה ^{יאהדונהי}:
 וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׂנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים
 כְּמִנְחַת הַבֶּקָּר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ
 נִיחֹחַ לַיהוָה ^{יאהדונהי}:

❁ פרשת הקטורת ❁

מעין הכוונות: פטום הקטורת יכּוּן בו הרבה, כי הפליגו בזוהר הקדוש מאוד בזה. וצריך
 לאמרו בשמחה לעשות נחת רוח ליוצרנו, ולא יכּוּן לתועלת עצמו ח"ו (שפירי שמי יד, טו).

אֶתָּה הוּא יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקִּטְרִי
 אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קִטְרֵת הַסַּמִּים,
 בְּזֶמַן שְׁבִית־הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם, כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ
 אוֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָתְךָ;
 וַיֹּאמֶר ^{יאהדונהי} יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סַמִּים
 נָטָף ^{יאהדונהי} וְשִׁחֲלֵת ^{יאהדונהי} וְחִלְבֵּנָה ^{יאהדונהי} מִלְכּוֹת

סַמִּים ^{כתר, חכמה,} וּלְבִנָּה זָכָה ^{אור מקיף} בְּרַבְרָה יְהִיָּה:
 וְעָשִׂיתָ אֵתָהּ קְטֹרֶת רֶקֶח מַעֲשֵׂה רוֹקַח
 מִמֶּלֶךְ טָהוֹר קָדָשׁ: וְשַׁחֲקֶתָ מִמֶּנָּה הַדֶּלֶךְ
 וְנִתְּתָהּ מִמֶּנָּה לְפָנַי הָעֵדֶת בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד אֲשֶׁר
 אֲנִיעַד לָךְ שָׁמָּה קָדָשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם:
 וְנֶאֱמַר; וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים
 בִּבְקָר בִּבְקָר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּזֶרֶת יִקְטִירָנָה:
 וּבַהֲעֹלֹת אֶהְרֹן אֶת־הַנֶּזֶרֶת בֵּין הָעֲרֻבִים
 יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת ^{תמיד} לְפָנַי יְהוָה ^{יֵאוּדוֹנוּהִי}
 לְדֹרֹתֵיכֶם:

תִּנּוּ רַבָּנוּ; פֶּטוּם הַקְטֹרֶת פִּי־צַד? שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת
 וְשָׁשִׁים וְשִׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָּהּ, שֶׁלֹּשׁ
 מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יְמוֹת הַחֲמָה
 מָנָה בְּכָל־יוֹם, מִחֲצִיתוֹ בִּבְקָר וּמִחֲצִיתוֹ
 בְּעֲרָב. וְשֶׁלֹּשָׁה מָנִים יִתְּרִים שְׁמֵהֶם
 מִכְּנִים כִּהְיוּ גְדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם ^{מלא חפניו}

בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים - מִחֲזִירָן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעָרֵב
יוֹם הַכַּפּוּרִים, בְּדֵי לְקִיָּם מִצּוֹת וְדָקָה מִן
הַדָּקָה. וְאַחַד עָשָׂר סָמָנִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלּוּ הֵן;

א. הַצָּרִי ב. וְהַצָּפָרָן ג. וְהַחֲלָבָנָה ד. וְהַלְבֹנָה,
מִשְׁקַל שְׁבַעַיִם שְׁבַעַיִם מָנָה. ה. מִזֶּה, מִזֶּה,

ו. וְקָצִיעָה, ז. וְשִׁבְלֵת גִּרְדִּי, ח. וְכֶרֶם, ט. מִשְׁקַל

שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה. י. הַקֶּשֶׁט

שָׁנִים עָשָׂר, יא. קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה, יב. קִנְמוֹן

תִּשְׁעָה. בֹּרִית כְּרִשִּׁינָה תִּשְׁעָה קִבִּין, יג. יין-

קִפְרִיסִין סָאִין תִּלְתָּה וְקִבִּין תִּלְתָּה, יד. וְאֵם לֹא

מִצָּא יִין-קִפְרִיסִין, טו. מִבִּיא חֲמֹר חֲזֹר עֲתִיק.

טז. מִלַּח סְדֹמִית רִבְעֵי. טז. מִעֲלָה עֲשֹׂן כָּל-שֶׁהוּא.

יז. רִבִּי נָתַן הַבִּבְלִי אוֹמֵר; יח. אֶף מִכַּפֶּת הַיָּרֵדִין כָּל-

יט. שֶׁהִיא, כ. אִם-נָתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָהּ, כא. וְאִם חֲסֹר

אֶחָת מִכָּל-סִמָּנֶיהָ, כב. חֵיב מִיתָהּ:

רָבֵן שְׁמַעוֹן בֶּן-צִמְלִיאֵל אָמַר; הַצָּרִי אֵינוֹ
 אֵלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית
 בְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא בָּאָה? בְּדִי לְשָׁפוֹת בָּהּ
 אֶת-הַצֶּפֶרֶן, בְּדִי שְׁתֵּהָא נָאָה. יִין-קִפְרִיסִין
 לָמָּה הוּא בָּא? בְּדִי לְשָׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצֶּפֶרֶן,
 בְּדִי שְׁתֵּהָא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ?
 אֵלָּא שָׂאִין מַכְנִיסִין מִי רִגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי
 הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נֹתָן אָמַר; כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אָמַר;
 הֵדֵק הֵיטֵב, הֵיטֵב הֵדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל
 יָפָה לְבָשָׁמִים. פִּטְמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה,
 לְשִׁלִּישׁ וּלְרַבִּיעַ, לֹא שְׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה; זֶה הַכָּלָל; אִם כְּמִדַּתָּה כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין,
 וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל-סִמָּנֶיהָ, חֵיב מִיתָה.
 תַּנְיָ בֶר קֶפְרָא; אַחַת לְשָׁשִׁים אִזּוֹ לְשִׁבְעִים
 שָׁנָה הֵיטָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין.

וְעוֹד תִּגְי בַּר קַפְרָא; אֵלֹהִי הָיָה נֹתֵן בָּהּ קָרְטוֹב
שֶׁל דְּבִשׁ, אֵין אָדָם יְכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ.
וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ? מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה
אָמְרָה; כִּי כָל-שְׂאֵל וְכָל-דְּבִשׁ לֹא-תִקְטִירוּ
מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה ^(אֲרֵינִי יֵאָהֲדוּנָהי): יְהוָה ^(אֲרֵינִי יֵאָהֲדוּנָהי) צְבֹאוֹת
עֲמָנוּ מִשְׁגָּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה: יְהוָה ^(אֲרֵינִי)
צְבֹאוֹת אֲשֶׁר־י אֱדָם בֵּטַח בּוֹ: יְהוָה ^(אֲרֵינִי)
הוֹשִׁיעָה הַפֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ: ^(אֲרֵינִי יֵאָהֲדוּנָהי)
וְעַרְבָה לִיהוָה ^(אֲרֵינִי יֵאָהֲדוּנָהי) מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם
כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמֹנִית:

אֲבִי ^{<יִפְסִיק> מַעַשׂ} הָזֶה מְסִדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשָּׂמָא
דְּגַמְרָא, וְאֵלְבָא דְּאֲבָא שְׂאוּל; מַעֲרָכָה
גְּדוֹלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטָרֶת,
וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטָרֶת קוֹדֶמֶת לְסִדּוּר
שְׁנֵי גְזִירֵי-עֲצִים, וְסִדּוּר שְׁנֵי גְזִירֵי-עֲצִים
קוֹדֶם לְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי, וְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ

הַפְּנִימִי קוֹדֶם לַהֲטָבֶת חַמֵּשׁ גִּירוֹת, וְהֲטָבֶת
חַמֵּשׁ גִּירוֹת קוֹדֶמֶת לָדָם הַתָּמִיד, וְדָם
הַתָּמִיד קוֹדֶם לַהֲטָבֶת שְׁתֵּי גִירוֹת, וְהֲטָבֶת
שְׁתֵּי גִירוֹת קוֹדֶמֶת לְקִטְרֶת, וְקִטְרֶת
לְאַבָּרִים, וְאַבָּרִים לְמִנְחָה, וּמִנְחָה לַחֲבִיתִין,
וְחֲבִיתִין לְנֶסֶכִּין, וְנֶסֶכִּין לְמוֹסָפִין, וּמוֹסָפִין
לְבִזְיָכִין, וּבִזְיָכִין קוֹדֶמִין לְתָמִיד שֶׁל בֵּין־
הָעֶרְבִים, שֶׁנֶּאֱמַר: וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה
וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: עָלֶיהָ הַשְּׁלָמִים
כָּל־הַקִּרְבָּנוֹת כֻּלָּם:

אב"ג ית"ץ	אָנָּה בָּכָה, גְּדֹלַת יְמִינָה, תִּתִּיר צָרוֹרָה:
קר"ע שט"ן	קִבֵּל רֶנֶת, עֲמֻדָּה. שְׁנֵיבָנוּ, טַהֲרָנוּ נוֹרָא:
ג"ד יכ"ש	גָּאֵב, דּוֹרְשֵׁי יְחִידָה, כְּבֹבֶת שְׁמֵרָם:
בט"ר צ"ת	בָּרַכְס טַהֲרָם, רַחֲמֵי אֲדֻקְתָּהּ, תָּמִיד גְּמִלָּם:
זק"ב טז"ע	זָכִין קְדוֹשׁ, בָּרַב טוֹבָה, נָהַל עֲדֻתָּהּ:
יג"ל פז"ק	יְחִיד גָּאֵח, לְעֻמָּה פִּנְיָה, זֹכְרֵי קִדְשָׁתָהּ:
שק"ו צ"ת	שְׁוֹעֲתָנוּ קִבֵּל, וּשְׁמַע צַעֲקָתָנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת:

ואומר בלחש: בָּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אַתָּה צוֹיִתָּנוּ לְהַקְרִיב קָרְבָן
הַתָּמִיד בְּמוֹעֶדוֹ, וְלִהְיוֹת כֹּהֲנִים
בְּעִבּוֹדָתָם, וְלוֹיִם בְּדוּכָנָם, וְיִשְׂרָאֵל
בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית-
הַמִּקְדָּשׁ, וּבִטַּל הַתָּמִיד, וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן
בְּעִבּוֹדָתוֹ, וְלֹא לוֹי בְּדוּכָנּוֹ, וְלֹא יִשְׂרָאֵל
בְּמַעֲמָדוֹ, וְאַתָּה אָמַרְתָּ; וְנִשְׁלֶמָה פָּרִים
שְׁפַתֵינוּ:

לָכֵן, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{אֲדִינִי} יֵאָדָּוְנִי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהִי שִׁיחַ שְׁפַתוֹתֵינוּ
זֶה חָשׁוּב וּמִקְבָּל וּמְרֻצָּה לְפָנֶיךָ כְּאֵלּוֹ
הַקָּרְבָּנוֹ קָרְבֵּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֶדוֹ, וְעַמְּדֵנוּ עַל
מַעֲמָדוֹ. וְנֹאמַר; וְשַׁחֲט אֹתוֹ עַל יֶדֶךָ הַמְּזַבֵּחַ
צִפְּנָה לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{אֲדִינִי} וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן
הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמְּזַבֵּחַ סָבִיב; וְנֹאמַר;

זֹאת הַתּוֹרָה לַעֲלֹה לַמִּנְחָה וְלַחֲטָאת וְלֹא־אֶשֶׁם
וְלִמְלוֹאִים וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים:

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים? קִדְשֵׁי־קִדְשִׁים
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן. פֶּר וְשָׁעִיר שֶׁל יוֹם
הַפָּעוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקָבֹל דָּמָן בְּכָל־י
שָׁרֵת בַּצָּפוֹן. וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל־בֵּין
הַבָּדִים, וְעַל הַפְּרֻכָּת, וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב,
מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הֵיךְ
שׁוֹפֵף עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן,
אִם לֹא נָתַן לֹא עֲכָב:

פָּרִים הַנִּשְׁרָפִים וְשָׁעִירִים הַנִּשְׁרָפִים
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקָבֹל דָּמָן בְּכָל־י
שָׁרֵת בַּצָּפוֹן. וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל הַפְּרֻכָּת
וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב, מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְּבֶת.
שְׁיָרֵי הַדָּם הֵיךְ שׁוֹפֵף עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל

מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן, אִם לֹא נָתַן לֹא עֵיב. אֱלֹהֵינוּ
נִשְׁרָפִין בְּבֵית־הַדָּשָׁן:

חטאת הצבור והיחיד. אלו הן חטאת
הצבור; שעירי ראשי חדשים ושל
מועדות, שחיתתו בצפון, וקבול דמן בכלי
שרת בצפון. ודמן טעון ארבע מתנות על
ארבע קרנות. כיצד? עלה בכבש ופנה
לסוֹבב, ובא לו לקרן דרומית מזרחית,
מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית
דרומית. שירי הדם היה שופך על יסוד
הדרומי. ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי
כהנה, בכל מאכל, ליום ולילה עד חצות:
העולה, קדש קדשים, שחיתתה בצפון,
וקבול דמה בכלי שרת בצפון.
ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע,
וטעונה הפשט ונתוח וכליל לאשים:

זָבַחַי שְׁלָמִי צָבוּר וְאַשְׁמוֹת. אֱלֹהֵי הַן
 אֲשָׁמוֹת; אֲשֶׁם גְּזֵלוֹת, אֲשֶׁם
 מְעִילוֹת, אֲשֶׁם שְׂפָחָה חֲרוּפָה, אֲשֶׁם נְזִיר,
 אֲשֶׁם מְצוֹרֵעַ, אֲשֶׁם תְּלוּי, שְׁחִיטָתוֹ בְּצָפוֹן,
 וְקָבוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצָפוֹן, וְדָמָן טָעוֹן
 שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים
 מִן הַקִּלְעִים לְזָכְרִי כְּהִנֵּה בְּכָל־מֵאֲכָל,
 לַיּוֹם וְלַלַּיְלָה עַד חֲצוֹת:

הַתּוֹדָה וְאֵיל נְזִיר, קִדְּשִׁים קָלִים, שְׁחִיטָתוֹ
 בְּכָל־מָקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי
 מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר,
 לְכָל־אָדָם, בְּכָל־מֵאֲכָל, לַיּוֹם וְלַלַּיְלָה עַד
 חֲצוֹת. הַמּוֹרָם מֵהֶם פִּיּוּצָא בָהֶם, אֵלָּא
 שֶׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לְפָנֵיהֶם, לְנִשְׁיָהֶם
 וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם:

שְׁלָמִים, קִדְּשִׁים קָלִים, שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־
מָקוֹם בְּעֶזְרָה, וּדְמֹן טָעוֹן שְׁתִּי
מִתְנֹת שֶׁהֵן אֲרָבַע, וְנֹאכְלִין בְּכָל־הָעִיר,
לְכָל־אָדָם, בְּכָל־מֵאֲכָל, ^ולְשְׁנֵי יָמִים וְלִילָה
אַחַד. הַמִּזְרֵם ^ומֵהֶם פִּיּוּצָא בָהֶם, אֵלָא
שֶׁהַמִּזְרֵם נֹאכָל ^ולְפָנֵיהֶם, לְנִשְׁיָהֶם
וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם:

הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשִׂר וְהַפֶּסַח, קִדְּשִׁים קָלִים,
שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־מָקוֹם בְּעֶזְרָה, וּדְמֹן
טָעוֹן מִתְנָה אַחַת, וּבִלְבָד שִׁיתֵּן כְּנֶגֶד הִיָּסוֹד.
שְׁנֵה בְּאֵכִילָתוֹ, הַבְּכוֹר נֹאכָל ^ולְפָנֵיהֶם,
וְהַמַּעֲשִׂר לְכָל־אָדָם, וְנֹאכְלִין בְּכָל־הָעִיר,
בְּכָל־מֵאֲכָל, ^ולְשְׁנֵי יָמִים וְלִילָה אַחַד.
הַפֶּסַח אֵינוֹ נֹאכָל אֵלָא בְּלִילָה, וְאֵינוֹ נֹאכָל
אֵלָא עַד חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֹאכָל אֵלָא לְמִנּוּיוֹ,
^ווְאֵינוֹ נֹאכָל אֵלָא צָלִי:

רבי ישמעאל אומר; בשלש עשרה מדות
התורה נדרשת; א. מקל וחומר, ב. מנזרה
שזה, ג. מבנין אב^ו וכתוב אחד, ומבנין אב
ושני כתובים, ד. מכלל ופרט, ה. מפרט וכלל,
ו. כלל ופרט וכלל, ז. אי אתה דן אלא בעין
הפרט, ח. מכלל שהוא צריך לפרט, ומפרט
שהוא צריך לכלל, ט. וכל דבר שהיה בכלל
ויצא מן הכלל^ז ללמד, לא ללמד על עצמו
יצא, אלא ללמד על הכלל בלוי יצא, ט. וכל
דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טעון אחר
שהוא בענינו, יצא להקל ולא להחמיר,
י. וכל דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טעון
אחר שלא בענינו, יצא להקל ולהחמיר,
יא. וכל דבר שהיה בכלל, ויצא להזון בדבר
חדש, אי אתה יכול^ח להחזירו לכלל עוד

שִׁיחֲזִירְנוּ הַכֶּתוּב לְכָל־לֹו בְּפִרוּשׁ, יב. וְדָבַר
הַלֵּמֶד מֵעֲנִינוֹ, וְדָבַר הַלֵּמֶד מִסּוּפּוֹ, יג. וְכֵן שְׁנֵי
כְּתוּבִים הַמְכַחְשִׁים זֶה אֶת זֶה, עַד שֶׁיָּבֵא
הַכֶּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהוּדָה בֶּן־תִּימָא אוֹמֵר; הָיִי עַז כַּנֶּמֶר, וְקָל
כַּנָּשָׁר, וְרָץ כַּצֶּבִי, וְגִבּוֹר כַּאֲרִי לַעֲשׂוֹת
רָצוֹן אֲבִיךָ שְׁבַשְׁמִים. הוּא הָיָה אוֹמֵר; עַז
פָּנִים לַגִּיהֶנֶם, וּבִשְׁת פָּנִים לְגֹן־עֶדֶן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^(אדמו"ר יאחזקאל) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּבְנֶה בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֶּי
רְצוֹנְךָ, וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבְבַּשְׁלֵם:

❖ ואומרים קדיש 'על ישראל':

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּהּ רַבָּא. אִמֵּן ^{אמת אידֵּהוּיָהּ} בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרֵעוּתֵהּ,

וְיִמְלִיד מַלְכוּתֵהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמֵּן ^{כריעה}

בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן ^{כן יהי רצון אידֵּהוּיָהּ}

קָרִיב, וְאָמְרוּ אֱמֹן. אִמֵּן ^{כריעה} כֵּן יְהִי רַצוֹן ^{אמת אידֵּהוּיָהּ} עֲוֹנִים יֵהָא שְׁמִיָּהּ רַבָּא וְכַר' עַד 'בְּעֶלְמָא' יֵהָא שְׁמִיָּהּ ^{כריעה}

רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמָיָא יְתַבְרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר,

וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדַּר, וְיִתְעַלָּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמִיָּהּ דְקֻדְשָׁא,

בְּרִיךְ הוּא. אִמֵּן ^{כריעה} אִמֵּן ^{אמת אידֵּהוּיָהּ} לְעֵלְא מְכַל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא

וְנַחֲמַתָּא, דְאָמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אֱמֹן. אִמֵּן ^{כריעה} ^{אמת אידֵּהוּיָהּ}

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל־תַּלְמִידֵי

תַּלְמִידֵיהוֹן. דְּעֶסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קֻדְשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי

בְּכָל־אַתַּר וְאַתַּר. יֵהָא לָנָא וְלָהוֹן וּלְכוֹן חֲנָא וְחֲסֵדָא וְרַחֲמֵי. מִן

קֻדְם' מְאֲרִי שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אֱמֹן. אִמֵּן ^{כן יהי רצון}

יֵהָא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא

וְרַפּוּאָה וְגִנְאָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אֱמֹן. אִמֵּן ^{כן יהי רצון}

עֲזֻשָׁה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא פֶּרַחְמִיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־

עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אֱמֹן. אִמֵּן ^{כן יהי רצון}

שחרית לחול המועד לקמן עמ' 430.

מעין הכוונות: א. מן הודו לה' עד ברוך שאמר הכל הוא בתיקון ג"ר דעשיה שעלו ביצירה (שערי, ח ע"א). א"כ עתה אשר החיצוניות דיצירה הוא תחתון, כי הוא מן העשיה, א"כ יש פחד מן הקל' עתה פן יתאחזו שם בג"ר דעשיה שעלו שם. ולכן אנו אומרים מזמור הודו לה' כ'. פירושו, אתם מלאכי קדש הודו לה' אשר בעולם היצירה, והודיעו בעמים עלילותיו שהם הקל' ועל כן מתפחדין הקל' ואינם נאחזים שם בג' אחרונות דיצירה אשר עלו שם ג"ר דעשיה (סא).

ויתעורר מאד ביראה ואהבה והכנעה ושמוחה לומר כל הזמירות, ובפרט ה' מלך. ויזהר שלא לבלוע התיבות או האותיות, ובפרט האזכרות. וידע נאמנה כי בכל אות ותיבה יש סודות נוראות להפליא, ודי לנו צע"ר בנגע כי לא אתנו יודע עד מה בסדר עליית העולמות והיחוד העליון ע"פ מדותיו, ותכנסו כלימתינו, ולפחות נזהר לומר התיבות במספרם כמשפט, ולהבין פשטן ביראת ה', ולידע דרך כלל כי הכל סודות עמוקים ולצורך היחוד (אשר עמרי ב טו). ובזה"ק (ח"ב ר"ה ע"ב) אמרו דצריך להתעורר באמירת פסוקי דזמרה ליראה את ה' בכל לבו (וסד לאלפים נא, ו).

ב. מעת שיתחיל זמירות יזהר שלא ידבר כלל ועיקר, כי כל הזמירות הוא לתקן עולמות, ואיך יפסיק בדברים בטלים. וכמעט על דרך האמת אינו נכון ללמוד מזמורים וכיוצא בין הדבקים של הזמירות, כי כל הפסוקים והסדר הזה נכון ומתוקן על פי הסוד ורוזן עלאין, ולא נכון להפסיק בעיני דברי תורה אחרים שאינם שייכים על פי מדתו. ואם כל זה בדברי תורה, אי לו למדבר דברים בטלים, והזהר הקדוש (ח"ג ע"ב) החמיר מאד מאד רעבד קלנא לשכינתא חס ושלום (מורה באמצע סי' ג אות עז).

ג. טוב לסמוך אמירת פסוקים של הודו לפרשת התמיד ואיזהו מקומן בכל מה דאפשר. וע"פ הסוד יש טעם בפסוקים אלו כדי להפריד הקליפות מעל הקדושה. וכן ע"פ הסוד יש להסמיכם לזמירות (בא"ח מקץ יא).

❖ יאמר 'הודו' ויכוין להזמין לכתות הקדושה שישבחו לה' ויזמרו לו לזמר הקליפות ולהכניעם (סידור הג"ק ע').

הודו כתות הקדושה **לְיְהוָה** יִאֲהֲדוּנָהּ אֲשֶׁר בִּיצִירָה **קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ**

הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים בְּקִלְיוֹת **עֲלִילְתִּיו**

כדי שיתפחדו ולא יאחזו בנה"י: **שִׁירָו לֹא זְמִירוֹ לֹא שִׁיחוֹ בְּכָל־**
דיצירה בעת עליית הג"ר דעשיה

נִפְלְאָתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֻשּׁוֹ יִשְׁמַח לָב

מִבְּקִשֵּׁי יְהוָה^(אדני) יִאֱהוֹנָדָה: דְּרִשׁוּ יְהוָה^(אדני) יִאֱהוֹנָדָה וְעָזְרוּ
בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְיֵד: זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה מִפְּתָיו וּמִשְׁפָּטֵי-פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל
עָבְדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה^(אדני) יִאֱהוֹנָדָה
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זָכְרוּ לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאַלְפֵי דָוָד: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-
אַבְרָהָם וַשְּׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן
אֶרֶץ-כְּנָעַן חֹבֶל נַחֲלַתְכֶם: בְּהִיּוֹתְכֶם[׀] מְתֵי
מִסְפָּר כְּמַעַט וְגֵרִים בָּהֶם: וַיִּתֶּן-לָכֻם[׀] מִגְזֵי
אֶל-גְּזֵי וּמִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אַחֵר: לֹא-הִנִּיחַ
לְאִישׁ רֵית[׀] לֵלֵה לְעַשְׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם[׀] מְלָכִים:
אֶל-תִּנְגְּעוּ בְּמִשְׁיָחִי וּבִנְבִיאִי[׀] אֶל-תִּרְעוּ:
שִׁירוּ לַיהוָה^(אדני) יִאֱהוֹנָדָה כָּל-הָאָרֶץ בַּשָּׁרוּ מִיּוֹם-
אֶל-יּוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְּרוּ בְּגוֹיִם[׀] אֶת-

כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאֲתָיו: כִּי גָדוֹל
 יְהוָה ^{יאהרונחי} וּמַהֲלָל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־
 אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים ^{הקלי} אֱלִילִים

אין בהם ממש. ויכוין ^{יפסיק} וַיְהוָה ^{יאהרונחי} שָׁמַיִם עוֹלָם עָשָׂה: ^{היצירה} לְשִׁבְרָם וּלְהַכְנִיעֵם

כדי שלא יאחזו בנה"י ^{נצח} הוֹד וְהָדָר ^{והוד} לְפָנָיו עַז וְחֲדוּדָה ^{יסוד} דִּיצִירָה הַרְמוּזִים בַּפֶּסֶס

בְּמִקְמוֹ ^{ביצירה}: הָבוּ לַיהוָה ^{יאהרונחי} מִשְׁפָּחוֹת

עַמִּים הָבוּ לַיהוָה ^{יאהרונחי} כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ

לַיהוָה ^{יאהרונחי} כְּבוֹד שְׁמוֹ שֶׁאוֹ מִנְחָה וּבָאוּ

לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוֹו לַיהוָה ^{יאהרונחי} בַּהֲדַר־תִּקְדֹּשׁ:

חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אֶף־תִּכּוֹן תִּבֵּל בַּל־

תִּמּוֹט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ

בְּגוֹיִם יְהוָה ^{יאהרונחי} מָלָךְ: יִרְעֻם הַיָּם וּמָלוּאוּ

יַעֲלֶץ הַשָּׁדָה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אֲזִי יִרְנְנוּ עַצִּי

הַיַּעַר מִלְּפָנָי יְהוָה ^{יאהרונחי} כִּי־בָא לְשִׁפּוֹט

אֶת־הָאָרֶץ ^{ר"ת לאה}: הוֹדוּ לַיהוָה ^{יאהרונחי} כִּי טוֹב כִּי

לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ

וְקִבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם
 קְדֹשׁוֹ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתָךְ: בָּרוּךְ יְהוָה^(אֲדִינִי)
 יִאֱהוֹנָדָהי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
 וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אִמֵּן וְהִלֵּל^(אֲדִינִי) לַיהוָה^(אֲדִינִי) יִאֱהוֹנָדָהי ד"א:
 רוֹמְמוֹ יְהוָה^(אֲדִינִי) יִאֱהוֹנָדָהי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לַהֲרֹם
 רִגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוֹ יְהוָה^(אֲדִינִי) יִאֱהוֹנָדָהי
 אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לַהֲרֹם קְדֹשׁ כִּי־קְדוֹשׁ
 יְהוָה^(אֲדִינִי) יִאֱהוֹנָדָהי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם | יַכְפֹּר עוֹן
 וְלֹא־יִשְׁתִּית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא־יַעִיר
 כָּל־חַמְתּוֹ: אַתָּה יְהוָה^(אֲדִינִי) יִאֱהוֹנָדָהי לֹא־תִכְלֹא
 רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדֶּךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְדֶּךָ יִצְרוּנִי:
 זָכַר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה^(אֲדִינִי) יִאֱהוֹנָדָהי וְחֲסִדֶּיךָ כִּי מַעֲוֹלָם
 הָיָה: תָּנֻנוּ עֵז לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ
 וְעֵז בַּשְּׁחָקִים: גִּזְרָא אֱלֹהִים^(אֲדִינִי) מִמֶּקְדָּשֶׁיךָ
 אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתֵּן | עֵז וְתַעֲצֻמוֹת
 לְעַם בָּרוּךְ אֱלֹהִים:

מעין הכוונות: אנו רומזים ואומרים אל נקמות ה' אל נקמות הופיע שניקום נקמת אותם עשרה הרוגי מלוכה, ועל ידי הזכירה הזאת הם מתגברים ולוקטים הניצוצות של הנשמות הנתונות תוך הקלף רעשיה (שע"כ, ח ע"א).

אֶל-נְקָמוֹת יְהוָה יִהְיוּ יִאֲהֲדוּנֵהי אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ:

הַנֶּשֶׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הַשֶּׁב גָּמוּל עַל-נָאִים:

לִיהוָה יִהְיוּ יִאֲהֲדוּנֵהי הַיְשׁוּעָה עַל-עַמּוֹ בְּרַכְתָּהּ

סֵלָה: יְהוָה יִהְיוּ יִאֲהֲדוּנֵהי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשֹּׁנֵב-לָנוּ

אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה יִהְיוּ יִאֲהֲדוּנֵהי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י

אֵדָם בִּטָּח בָּךְ: יְהוָה יִהְיוּ יִאֲהֲדוּנֵהי הוֹשִׁיעָה הַפְּלֹאָה

יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קָרְאָנוּ: הוֹשִׁיעָה | אֶת-עַמּוֹהַּ

וּבִרְךְ אֶת-נַחֲלֹתֶךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד-הָעוֹלָם:

נִפְשָׁנוּ חֲפָתָה לִיהוָה יִהְיוּ יִאֲהֲדוּנֵהי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ

הוּא: כִּי-בֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בָשָׂם

קִדְשׁוֹ בִּטְחָנוּ: יְהִי-חֲסִדְךָ יְהוָה יִהְיוּ יִאֲהֲדוּנֵהי עָלֵינוּ

כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הִרְאָנוּ יְהוָה יִהְיוּ יִאֲהֲדוּנֵהי חֲסִדְךָ

וְיִשְׁעֶךָ תַּתֵּן-לָנוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפִדְנוּ

לְמַעַן חֲסִדְךָ: אָנֹכִי יְהוָה יִהְיוּ יִאֲהֲדוּנֵהי אֱלֹהֶיךָ

הַמַּעֲלָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הֶרְחַב־פִּיךָ
 וְאַמְלֵאֲהוּ: אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעָם שֹׂכֶכָה לְךָ אֲשֶׁר־
 יִהְיֶה שִׁיחֹנָיִי יִאֱהוֹנָהוּ אֱלֹהֵינוּ: וְאַנִּי בַחֲסִידְךָ
 בְּטַחְתִּי יִגְלֶה לְבִי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לִיהוֹנָתָן
 יִאֱהוֹנָהוּ כִּי גַמַל עָלַי:

מעין הכוונות: אח"כ יאמר מזמור ארוממך שהם הניצוצות האומרים כך, ויכוין בעשר הויו"ת שבו לעשר נקודות הידועים דעשר ספירות ויכוין בהם כסדרם וכו', העלית מן שאול נפשי בסוד העלאת מ"ן מקליפות העשיה שאין שם אלא נפשות (משנת חסידים, עז).

כֶּתֶר
 אֲרוֹמַמְךָ יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָהוּ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־
 חֲכָמָה
 שִׁמַּחְתָּ אִיבִי לִי: יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָהוּ
 בִּינָה
 אֱלֹהֵי שִׁוְעָתִי אֱלֹהֵי וְתִרְפָּאֲנִי: יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָהוּ
 הַעֲלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חֵייתָנִי מִיָּרֵדִי־
 חֶסֶד
 בֹּר: זָמְרוּ לִיהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָהוּ חֲסִידָיו: וְהוֹדוּ לְזָכֶר
 קִדְשׁוֹ: כִּי רָגַעוּ בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ בַּעֲרֵב
 יִלִּין בָּכִי וְלִבְקָר־רְנָה: וְאַנִּי אֲמַרְתִּי בְשִׁלּוֹי
 גְּבוּרָה
 בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָהוּ בְּרָצוֹנְךָ

הַעֲמַדְתָּהּ לְהַרְרִי עַל הַסִּתְרָתָּ פְּנֵיךָ הָיִיתִי
 נִבְהַל: אֵלַיִךְ יְהוָה^{תפארת} יִאֲהַרְוֶנָּה^{נצח} אֶקְרָא וְאֶל־יְהוָה^{ואדניו}
 יִאֲהַרְוֶנָּה^{יאהרונהי} (בתהילים נכתב אֲדָנִי) אֶתְחַנֵּן: מִה־בִּצֵּעַ בְּדַמִּי
 בָּרַדְתִּי אֶל־שַׁחַת הַיּוֹדֶךָ עֹפֵר הַיִּנְיָד אֲמַתְּךָ:
 שְׁמַע־יְהוָה^{הוד} אֲדִנִּי יִאֲהַרְוֶנָּה^{ואדניו} וְחַנּוּנִי יוֹהַיְוֶה^{יסוד} אֲדִנִּי יִאֲהַרְוֶנָּה^{יאהרונהי}
 הִיָּה־עֶזְרִי לִי: הַפְּכֵת מִסִּפְדִּי לְמַחֲזֹל^ל לִי
 פִּתְחֵת שְׁקִי וּתְאַזְרֵנִי שְׂמַחָה: לְמַעַן
 יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם, יְהוָה^{מלכות} אֲדִנִּי יִאֲהַרְוֶנָּה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵי
 לְעֹזְלִם אוֹדֶךָ:

מעין ההלכות: עומדים ואומרים ה' מלך. ואף אם אינו עימם בסדר התפילה יעמוד, אך אין צריך להפסיק מתפילתו ולומר עממה (נב"ח ויג' א, יצ"א ח"ט סי' פב אות ה).

יְהוָה^{ואדניו} יִאֲהַרְוֶנָּה^{יאהרונהי} מֶלֶךְ יְהוָה^{ואדניו} מֶלֶךְ יִבְטֹא מֶלֶךְ
 יְהוָה^{ואדניו} | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: (ב"פ)

וְהִיָּה יְהוָה^{ואדניו} יִאֲהַרְוֶנָּה^{יאהרונהי} לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה^{ואדניו} יִאֲהַרְוֶנָּה^{יאהרונהי} אַחֵר כְּתֹר וְשִׁמוֹ אַחֵר:

הוֹשִׁיעֵנוּ | יְהוָה אֱהָרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־
הַגּוֹיִם לְהַדוֹת לְשֵׁם קְדֹשׁ
לְהַשְׁתַּפֵּחַ בְּתַהֲלֻתָּהּ: בְּרוּךְ־יְהוָה אֱהָרֹנְהוּ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם | וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כֹּל־
הָעַם אֱמֹן הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יָהּ
הַלְלוּיָהּ:

לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: אֵל הַשָּׁמַיִם < מְסַפְּרִים
בְּבוֹד־אֵל וְיַמְעֲשֶׂה יָדָיו מִגִּיד
הַרְקִיעַ: יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע רִ"ת יל"ה אָמַר וְלִילָה
לְלִילָה יִתְהַדְּעֶת: וְחֲנוּן אֵין־אָמַר וְאֵין דְּבָרִים
בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם: אֵרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ | יֵצֵא קוֹם
וּבְקֶצֶה תִּבֵּל מְלִיָּהֶם לְשֹׁמֵשׁ שֵׁם־אֱהָל בָּהֶם:
וְהוּא בְּחֶתֶן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ יִשְׂיֵשׁ כְּגִבּוֹר אִפִּים
לְרוּץ אַרְחַ: וְרַב חֶסֶד מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם | מוֹצֵאוֹ
וְתִקּוּפָתּוֹ עַל־קִצּוֹתָם וְאֵין < נִסְתָּר מִחֻפְתּוֹ:

וְאֵת ^{תָּדַר} יְהוָה ^{אֶדְנִי יֵהוּדוֹנְהִי} תְּמַיְמָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ
 עֲדוּת יְהוָה ^{גְבוּרָה} נֶאֱמָנָה מִחֲפִימַת פֶּתִי:
 פִּקְוֵי יְהוָה ^{תַּפְאֶרֶת} יִשְׂרָאֵל ^{אֶדְנִי יֵהוּדוֹנְהִי} מְשִׁמְחֵי לֵב
 מִצֹּת יְהוָה ^{נִצַּח} אֶדְנִי יֵהוּדוֹנְהִי בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: ^{לֹאֲלִפִּים}
 יֵרָאֵת יְהוָה ^{תָּדַר} אֶדְנִי יֵהוּדוֹנְהִי | טְהוֹרָה עֹמֶדֶת לְעַד
 מְשַׁפְּטֵי יְהוָה ^{יִסְדֵּר} אֶדְנִי יֵהוּדוֹנְהִי אֵמֶת צְדָקוֹ יַחֲדוּ:
 הִנֵּחַ מִזֵּה ^{נִשְׂא עוֹן} וּמִזֵּה רַב וּמִתּוֹקִים
 מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: ^{וּפִשֶׁע} גַּם־עֲבָדָךְ נִזְהָר בָּהֶם
 בְּשִׁמְרֹם עֶקֶב רַב: ^{וַחֲטָא} שְׂגִיאוֹת מִי־יָבִין
 מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי: ^{וְנִקָּה} גַּם־מִזֵּדִים | חֲשֹׁךְ עֲבָדָךְ
 אֶל־יִמְשְׁלוּ־בִי אַז אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב:
 יִהְיוּ לְרִצּוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהִגִּינוּ לִפִּי לְפָנֶיךָ
 יְהוָה ^{מַלְכוּת} אֶדְנִי יֵהוּדוֹנְהִי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

מעין הכוונות: מזמורים אלו של רננו שמוסיפים בשבת ויו"ט יש בהם סודות גדולים, וצריך להזהר באמירתם כי נשגבה מעלתם. ושני מזמורים ראשונים 'רננו' ו'בשנותו', כל אחד מהם יש בו כ"ב פסוקים כנגד כ"ב אותיות התורה, וקס"א תיבות כמנין אהי"ה במלוי יודי"ן, וגם ברננו יש י"ג הוי"ו כנגד י"ג מידות וכו' בסידור רבינו הרש"ש ז"ל. וא"כ פקח עיניך וראה לדקדק באמירתם שאם חסר תיבה אחת אובר טובה הרבה ח"ו (נפ"ח ויג, טו).

רָנְנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה^{אל} יִאֱהוּנָה^{אֲדִינִי} לַיִּשְׁרִים נָאוֹה^{אֲדִינִי}
 תְּהִלָּה: הוֹדוּ לַיהוָה^{רְחוּם} בְּכִנּוֹר בְּנִבֵּל^{אֲדִינִי} יִאֱהוּנָה^{אֲדִינִי}
 עָשׂוֹר זָמְרוּ-לוֹ: שִׁירוּ-לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ^{אֲדִינִי}
 נִגֵּן בַּתְרוּעָה: כִּי-יִשְׂרָאֵל דִּבֶּר-יְהוָה^{רְחוּם} יִאֱהוּנָה^{אֲדִינִי} וְכָל-
 מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֲסֹד^{אֲדִינִי}
 יְהוָה^{אֲדִינִי} מִלְּאָה הָאָרֶץ: בְּדִבַּר יְהוָה^{אֲדִינִי} יִאֱהוּנָה^{אֲדִינִי}
 שָׁמַיִם נִעְשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל-צָבָאִם: כִּנֹּס בְּיָד
 מִי הַיָּם נָתַן בְּאֲצֻרוֹת^{אֲדִינִי} תְּהוֹמֹת: יִירָאוּ
 מִיְּהוָה^{אֲדִינִי} כָּל-הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְּדוּ כָּל-
 יִשְׂרָאֵל תִּבְלֵ: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא-צִוָּה
 וַיַּעֲמֵד: יְהוָה^{אֲדִינִי} יִאֱהוּנָה^{אֲדִינִי} הִפְּרִי עֲצַת-גִּזְיִם הִנְיָא
 מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְהוָה^{אֲדִינִי} לְעוֹלָם
 תַּעֲמֵד מִחֲשָׁבוֹת לְבֹ לְדָר וְדָר: אֲשֶׁרִי הִגִּיד
 אֲשֶׁר-יְהוָה^{אֲדִינִי} יִאֱהוּנָה^{אֲדִינִי} אֱלֹהֵי הָעָם | בָּחַר לְנַחֲלָה
 לֹ: מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה^{אֲדִינִי} יִאֱהוּנָה^{אֲדִינִי} רָאָה אֶת-כָּל-

בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הֵי־צַר יַחַד לָבָם הַמִּבִּין אֶל־כָּל־
מַעֲשֵׂיהֶם: אִין־הַמֶּלֶךְ נֹשֵׁעַ בְּרַב־חֵיל גָּבוֹר
לֹא־יִנָּצַל בְּרַב־כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוֹס לְתַשׁוּעָה
וּבְרַב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵין יְהוָה^{וּפִשַׁע}
אֶל־יִרְאִיו לְמִי־חַלִּים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמּוֹת
נַפְשָׁם וּלְחִיּוֹתָם בְּרַעֲב: גִּפְשָׁנוּ חֲפָתָה
לִיהוָה^{וּחֲטָא} יִאֲהֲרֹנָה^{וְאֲדִינִי} עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׁמַח
לִפְנֵי כִי בָשָׁם קִדְשׁוֹ בְּטַחָנוּ: יְהִי־חֲסִדּוֹךְ
יְהוָה^{וְנִקָּה} עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: יִאֲהֲרֹנָה^{וְאֲדִינִי}

לְדוֹד בְּשָׁנוֹתָו אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ:
וַיַּגְרֹשֶׁהוּ וַיִּלָּךְ: אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה
בְּכָל־עֵת^{יִאֲהֲרֹנָה} תִּמְיֹד תְּהַלֵּלְתּוּ בִּפְּי: בִּיהוָה^{וְאֲדִינִי}
תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָנִים וַיִּשְׁמָחוּ:
גִּדְּלוּ לִיהוָה^{יִאֲהֲרֹנָה} אֲתִי וְנִרוֹמָמָה שְׁמוֹ יַחֲדוֹ:

יִרְשָׁתִי אֶת־יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה וְעַנִּי וּמִכָּל־
 מְגֻזְרוֹתַי הִצִּילָנִי׃ הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֹוּ וּפְנֵיהֶם
 אֶל־יְיָ־כִפְרוּ׃ זֶה עָנִי קָרָא וַיְהוָה יִשְׁמַע
 וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעֵהוּ׃ חֲנָה מִלֵּאד־יְהוָה
 יִהְיֶה יְהוָה לִי־רֹאשׁ וַיִּחַלֶּצֶם׃ טַעֲמוּ וִירְאוּ כִי־
 טוֹב יְהוָה אֲשֶׁר־יִחְסֶה־בּוֹ׃ יִרְאוּ
 אֶת־יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה קֹדֶשׁוֹ כִּי־אֵין מַחְסֹר
 לִירְאָיו׃ כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה
 לֹא־יִחְסְרוּ כָּל־טוֹב׃ לְכוּ־בָנִים
 שְׁמַעוּ־לִי יִרְאֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ מִי־
 הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים אֲהַב יָמִים לְרֵאוֹת־טוֹב׃
 נִצֹּר לְשׁוֹנֶה מָרַע וְשִׁפְתָיו מִדְּבַר מִרְמָה׃
 סוֹר מָרַע וַעֲשֵׂה־טוֹב בִּקְשׁ שָׁלוֹם וְרַדְּפֵהוּ׃
 עֵינַי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאַזְנוֹי אֶל־
 שׁוֹעֲתֶם׃ פִּנֵּי יְהוָה בְּעֲשֵׂי רַע לְהַכְרִית

מֵאַרְצֵי זָכָרִם: צַעֲקוּ וַיְהוָה יִאְהֲרֹנְהִי שִׁמְעֵ
וּמִכָּל-צָרוֹתֵם הַצִּילֵם: קָרֹב יְהוָה יִאְהֲרֹנְהִי
לְנִשְׁבְּרֵי-לֵב וְאֶת-דַּפְּאֵי-רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת
רַעוֹת צַדִּיק וּמִכָּלֵם יַצִּילֵנוּ: יְהוָה יִאְהֲרֹנְהִי:
שֹׁמֵר כָּל-עֲצֻמוֹתָיו אֶתֶת מִהֲנֶה לֹא נִשְׁבָּרָה:
תְּמוֹתֶת רָשָׁע רָעָה וְשֹׁנְאֵי צַדִּיק יֶאֱשָׁמוּ:
פֹּדֶה יְהוָה יִאְהֲרֹנְהִי נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יֶאֱשָׁמוּ
כָּל-הַחֲסִים בּוֹ:

תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֲדֹנִי מַעֲזֹן
אֶתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בָּדָר וּדָר: בְּטָרָם |
הָרִים יִלְדוּ וּתְחַלֵּל אֶרֶץ וְתִבֵּל וּמַעֲזֹלִם עַד-
עוֹלָם אֶתָּה אֵל: תֵּשֶׁב אֲנוֹשׁ עַד-דָּפַא וְתֹאמַר
שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בָּעֵינֶיךָ כְּיוֹם
אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר וְאֶשְׁמֹרָה בְּלִילָה: זֶרְמָתָם
שִׁנָּה יִהְיוּ בְּבִקּוֹר כְּחֲצִיר יַחֲלֹף: בְּבִקּוֹר יִצְיֵץ

וְחִלָּף לְעָרֵב יְמוּלֵל וַיִּבֶשׁ: כִּי־כָלִינוּ בְּאַפָּךְ
 וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ: שְׁתַּה עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדְּךָ
 עֲלֵמֵנוּ לְמֵאֹר פְּנִיָּךְ: כִּי כָל־יְמֵינוּ פָּנוּ
 בְּעִבְרַתְךָ פָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶהָה: יְמֵי־
 שָׁנוֹתֵינוּ בָּתֵּם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת |
 שְׁמֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבִם עֲמַל וְאוֹן כִּי־גַז חַיֵּשׁ
 וְנִצְפָּה: מִי־יֹדַע עֵז אַפָּךְ וְכִי־רֵאֲתָךְ עִבְרַתְךָ:
 לְמִנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבִּב חֲכָמָה:
 שׁוּבָה יְהוָה ^(אֲדִינִי) יֵאָהֳדוֹנָהּ עַד־מָתִי וְהִנָּחִם עָלִי־
 עֲבֹדֶיךָ: שִׁבְעֵנוּ בִּבְקָר חֲסִידְךָ וְנִרְנָנָה
 וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: שְׁמַחְנוּ כִּי־מוֹת עֲנִיתֵנוּ
 שְׁנוֹת רֵאִינוּ רָעָה: יִרְאָה אֶל־עֲבֹדֶיךָ פַּעֲלָךְ
 וְהִדְרָךְ עַל־בְּנֵיהֶם: וַיְהִי | נָעַם אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהּ:

יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֶן: אָמַר
 לַיהוָה ^{יאהרונחי} מַחְסֵי וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי
 אֲבֹתֵי-חַבּוֹ: כִּי הוּא יִצְיִלָּךְ מִפֶּחַ יִקְוֶשׁ מִדָּבָר
 הַזֶּה: בְּאַבְרָתוֹ | יִסֹּךְ לָךְ וְתַחַת-כְּנָפָיו תַּחֲסֶה
 צִנָּה וְסִחְרָה אֲמַתּוֹ: לֹא-תִירָא מִפֶּחַד לִילָה
 מִחַץ יַעֲוֹף יוֹמָם: מִדָּבָר בָּאֶפֶל יִהְיֶה מִקְטָב
 יִשּׁוּד צָהָרִים: יִפֹּל מִצִּדָּךְ | אֶלֶף וּרְבָבָה
 מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יֵגֶשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט
 וְשִׁלַּמְתָּ רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי-אַתָּה יְהוָה ^{יאהרונחי}
 מַחְסֵי עֲלִיּוֹן שֹׁמֵת מְעוֹנָךְ: לֹא-תֵאָנֶה
 אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא-יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי
 מִלְּאֲבִיו יִצְוֶה-לָּךְ לְשִׁמְרוֹךְ בְּכָל-דֶּרֶכֶיךָ: עַל-
 כַּפֵּים יִשְׁאֹנֶךָ פֶּן-תִּגַּף בְּאֲבֹן רִגְלֶךָ: עַל-שַׁחַל
 וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חֲשָׁק
 וְאֶפְלָטָהוּ אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי-יִרְעֶ שָׁמַי: יִקְרֵאֲנִי |

וַאֲפֹנֵהוּ עִמּוֹ-אֲנֹכִי בְּצָרָה אֶחָדָלָהוּ וְאֶכְבְּדֵהוּ: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי:

מעין ההלכות: יש נוהגים להוסיף בימים טובים את מזמור הנוג, אך החסידים בבית אל לא נהגו לאומרו (נפ"ח ויגש א, כס"ח קיב, ז). לכן הצבור ישארו במנהגם, אא"כ יקבלו כל הקהל שלא לאומרם, בלי שיהיה מחלוקת ביניהם. והיחיד טוב שלא יאמרם, ואם רוצה יאמר אותם קודם התפלה (נצחיו דקס ח"ג ויגש ו).

מזמור לפסח:

הָדָו לִיהוֹנָתָן ^{יִשְׂרָאֵל וְנִזְוֵהוּ} בִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ נְאוּלִי
יְהוֹנָתָן ^{יִשְׂרָאֵל וְנִזְוֵהוּ} אֲשֶׁר נָאֲלָם מִי־צָר: וּמֵאַרְצוֹת קִבְּצָם
מִמִּזְרָח וּמִמַּעַרְב מִצָּפוֹן וּמִיָּם: תָּעוּ בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן
דֶּרֶךְ עֵיר מוֹשֶׁב לֹא מִצָּאוּ: רַעֲבִים גַּם-צִמְאִים נִפְשָׁם
בָּהֶם תִּתְעַטֵּף: וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוֹנָתָן ^{יִשְׂרָאֵל וְנִזְוֵהוּ} בְּצָר לָהֶם
מִמִּצְוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם: וַיִּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְלֶכֶת אֶל-
עֵיר מוֹשֶׁב: יוֹדוּ לִיהוֹנָתָן ^{יִשְׂרָאֵל וְנִזְוֵהוּ} חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי
אָדָם: כִּי-הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה וְנֶפֶשׁ רָעָבָה מִלֹּא-טוֹב:
יִשְׁבִּי חֲשֹׁף וְצִלְמוֹת אֲסִירֵי עָנִי וּבְרָזֵל: כִּי-הִמְרוּ אִמְרֵי-
אֵל וַעֲצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצוּ: וַיִּכְנַע בַּעַמֵּל לִפְנֵי כְּשָׁלוֹ וְאִין עֲזָר:
וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוֹנָתָן ^{יִשְׂרָאֵל וְנִזְוֵהוּ} בְּצָר לָהֶם מִמִּצְוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם:
יִזְיֵאֵם מִחֲשֹׁף וְצִלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנַּתֵּק: יוֹדוּ לִיהוֹנָתָן ^{יִשְׂרָאֵל וְנִזְוֵהוּ}
חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם: כִּי-שָׁבַר דְּלִתּוֹת נַחֲשֶׁת
וּבְרִיחֵי בְרָזֵל גִּדָּע: אֲוִלִּים מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁעַם וַיַּמְעֲנֵנִתִּיהֶם

יִתְעַנּוּ: כֹּל־אֲכַל תִּתְעַב נַפְשָׁם וַיִּזְעֻ עַד־שַׁעֲרֵי מוֹת:
 וַיִּזְעֻקוּ אֶל־יְהוָה ^(אֲדִינוּ) יִאֲהֲרֹנְהִי בָצָר לָהֶם מִמְצָקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם:
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיַּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיהוָה ^(אֲדִינוּ)
 חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה
 וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאִנְיֹת עֲשֵׂי מְלֹאכָה
 בְּמִים רַבִּים: הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה ^(אֲדִינוּ) יִאֲהֲרֹנְהִי וְנִפְלְאוֹתָיו
 בְּמִצּוֹלָה: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוֹמֶם גְּלִיו: יַעֲלוּ
 שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְּהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגֵג: יַחוּגּוּ וַיִּנְעוּ
 כְּשִׁבּוֹר וְכֹל־חֲכָמָתָם תִּתְבַּלַּע: וַיִּזְעֻקוּ אֶל־יְהוָה ^(אֲדִינוּ) יִאֲהֲרֹנְהִי
 בָּצָר לָהֶם וּמִמְצָקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יָקָם סְעָרָה לְדַמְמָה
 וַיִּחָשׂוּ גְלִיָּהֶם: וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתָּקוּ וַיִּנָּחֵם אֶל־מְחוּז
 חֲפָצָם: יוֹדוּ לַיהוָה ^(אֲדִינוּ) יִאֲהֲרֹנְהִי חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם:
 וַיְרוֹמְמוּהוּ בְּקֹה־לֵעָם וּבְמוֹשָׁב זִקְנִים יִהְלְלוּהוּ: יֵשֶׁם
 נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן: אֶרֶץ פָּרִי לְמִלְחָה
 מְרֻעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ: יֵשֶׁם מִדְּבָר לְאַגֹּם־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה
 לְמִצְאֵי מַיִם: וַיּוֹשֶׁב שָׁם רָעִבִים וַיְכַנְּנוּ עִיר מוֹשָׁב:
 וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִּרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פָּרִי תְבוּאָה: וַיְבָרְכֵם
 וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבִהְמָתָם לֹא יִמְעִיט: וַיִּמְעֻטוּ וַיִּשְׁחוּ מַעֲצָר
 רָעָה וַיָּגוּזוּ: שִׁפּוֹךְ בּוֹז עַל־נְדִיבִים וַיִּתְעַם בְּתַהוֹ לֹא־דָרְךָ:
 וַיִּשְׁנֹב אֲבִיוֹן מַעֲזוֹנִי וַיֵּשֶׁם כְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת: יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל

וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיהֶ: מִי־חֶכֶם וַיִּשְׁמַר־אֶלֶּה
וַיִּתְּבוּנֻּנּוּ חֹסְדֵי יְהוָה ^(אֲדִינִי יִאֱהָדוּנְהוּ):

מִזְמֹר שִׁירוֹ לַיהוָה ^(אֲדִינִי יִאֱהָדוּנְהוּ) | שִׁיר חֲדָשׁ בִּי־
נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ
וַיִּזְרָע קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה ^(אֲדִינִי יִאֱהָדוּנְהוּ) יִשׁוּעָתוֹ
לְעֵינַי הַגּוֹזִים גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חֲסִדּוֹ |
וְאֲמוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל־אֲפִסֵּי־אֶרֶץ
אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הִרְיעוּ לַיהוָה ^(אֲדִינִי יִאֱהָדוּנְהוּ) כָּל־
הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרִנְּנוּ וְזָמְרוּ: זָמְרוּ לַיהוָה ^(אֲדִינִי יִאֱהָדוּנְהוּ)
בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמֶרָה: בַּחֲצִצְרוֹת וְקוֹל
שׁוֹפָר הִרְיעוּ לִפְנֵי | הַמֶּלֶךְ יְהוָה ^(אֲדִינִי יִאֱהָדוּנְהוּ):
יָרַעַם הַיָּם וּמִלְאוּ תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ: נְהִירוֹת
יִמְחֲאוּ־כֶף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ: לִפְנֵי־יְהוָה ^(אֲדִינִי יִאֱהָדוּנְהוּ)
כִּי בָּא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבֵּל
בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁא עֲיִנִי אֶל־הַהָרִים <מֵאֵין
יבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה <אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָהי עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל־יִתֵּן לַמּוֹט רִגְלִי אֶל־יָנוּם
שְׁמֶרְךָ חֹסֶד: הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל: יְהוָה <אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָהי שְׁמֶרְךָ תַּפְאֶרֶת יְהוָה <אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָהי
צִלְךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁשֶׁשׁ לֹא־יִפְּכֶה
וַיֵּרָח בְּלִילָה: יְהוָה <אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָהי <יִשְׁמֶרְךָ נֹצֵחַ מִכָּל־
רָע יִשְׁמֹר הוֹד אֶת־נַפְשְׁךָ: יְהוָה <אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָהי
<יִשְׁמֹר־ יִסְדֹּר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמִיחָתִי בְּאֶמְרִים לִי
בֵּית יְהוָה <אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָהי נִלְךָ: עֲמֻדוֹת הַיָּיִן
רִגְלֵינוּ בְּשִׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה
כְּעִיר שֶׁחִבְּרָה־לָּהּ יַחֲדוֹ: שֶׁשֶׁם עָלוּ שְׂבָטִים
שְׂבָט־יִהּ עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל <לְהָדוֹת לְשֵׁם
יְהוָה <אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָהי: כִּי שָׁמָּה | יִשְׁבּוּ כִסְאוֹת
לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית דִּין: שְׂאֵלוֹ שָׁלוֹם

יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִי אֶהְבִּיד: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילָךְ
 שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי
 אֲדַבְּרָה־נָּא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־יְהוָה ^(אֲדִינִי)
 יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ אֲבָקֶשָׁה טוֹב לָךְ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נִשְׁאֲתִי אֶת־עֵינֵי
 הַיִּשְׁכִּי בַשָּׁמַיִם: הִנֵּה כְּעֵינִי עֲבָדִים
 אֶל־יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי שִׁפְחָה אֶל־יָד גְּבֻרָתָהּ
 כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה ^(אֲדִינִי) יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ עַד
 שִׁיחַנְּנוּ: חַנּוּן יְהוָה ^(אֲדִינִי) יֵאָהֲדוּנָהּ חַנּוּן כִּי־רַב שְׁבַעֲנוּ
 בְּזוֹ: רַבַּת שְׁבַעֲהָ לָהּ נִפְשֵׁנוּ הִלְעַג הַשָּׂאֲנָנִים
 הַבּוֹז לְגֵאֵי יוֹנִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִוְלִי יְהוָה ^(אֲדִינִי) יֵאָהֲדוּנָהּ שְׁהִיָּה
 לָנוּ יֵאָמֶר־נָא יִשְׂרָאֵל: לִוְלִי יְהוָה ^(אֲדִינִי) יֵאָהֲדוּנָהּ
 שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים
 בְּלַעֲוֵנוּ בְּחִירוֹת אָפֶם בָּנוּ: אֲזִי הַמִּים שִׁטְפוּנוּ:

נְחֻלָּה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ
הַפִּימִים הַיִּידוּנִים: בָּרוּךְ יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָהֲדוּנְהִי) שֶׁלֹּא
נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׁנֵיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה
מִפֶּתַח יוֹקְעִים הִפֵּחַ נִשְׁפָּר וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ:
עֲזָרְנוּ בַּשֵּׁם יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָהֲדוּנְהִי) עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָהֲדוּנְהִי) הַלְלוּ
עַבְדֵי יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָהֲדוּנְהִי): שְׁעִמְדִים בְּבֵית
יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָהֲדוּנְהִי) בְּחִצּוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ
כִּי־טוֹב יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָהֲדוּנְהִי) זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים: כִּי־
יַעֲקֹב בָּחַר לֹו יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָהֲדוּנְהִי) לְסִגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי
יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָהֲדוּנְהִי) וְאֲדֹנָיו מִכָּל־
אֱלֹהִים: כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָהֲדוּנְהִי) עֲשֵׂה
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בִּימִיִּם וּכְל־תְּהוֹמוֹת:
מַעֲלֶה נְשָׁאִים ^(אֲדִינִי יֵאָהֲדוּנְהִי) מִקְצֵה הָאָרֶץ בָּרְקִים לְמִטָּר
עֲשֵׂה מוֹצֵא־רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִפָּה בְּכוֹרֵי
מִצְרַיִם ^(אֲדִינִי יֵאָהֲדוּנְהִי) מֵאֹדָם עַד־בְּהֶמָּה: שְׁלַח | אֶתֹּת

וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵכִי מִצָּרִים בְּפָרְעָה וּבְכָל־
עֲבָדָיו: שֶׁהָפָה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים
עֲצוּמִים: לְסִיחּוֹן | מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלַעֲזֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן וְלָכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אֶרֶץ
נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְהוָה ^[אֲדִינִי] יִאֱהוֹנָהי שְׁמִי
לְעוֹלָם יְהוָה ^[אֲדִינִי] יִאֱהוֹנָהי זִכְרוֹן לְדֹר־דֹּר: כִּי־יֵדִין
יְהוָה ^[אֲדִינִי] יִאֱהוֹנָהי עַמּוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנַחֵם: עֲצָבִי
הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פָּה־לָהֶם
וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינִים לָהֶם וְלֹא יֵרָאוּ: אֲזַנִּים לָהֶם
וְלֹא יִאֲזִינוּ אֵף אֵין־יֵשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹתֵם
יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־בָּטַח בָּהֶם: בֵּית
יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה ^[אֲדִינִי] יִאֱהוֹנָהי בֵּית אֱהֲרֹן
בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה ^[אֲדִינִי] יִאֱהוֹנָהי: בֵּית הַלְוִי בָרְכוּ אֶת־
יְהוָה ^[אֲדִינִי] יִאֱהוֹנָהי יִרְאִי יְהוָה ^[אֲדִינִי] יִאֱהוֹנָהי בָרְכוּ אֶת־
יְהוָה ^[אֲדִינִי] יִאֱהוֹנָהי: בָּרוּךְ יְהוָה ^[אֲדִינִי] יִאֱהוֹנָהי | מַצִּיּוֹן שָׁכֵן
יְרוּשָׁלַם הַלְלוּ־יָהּ:

אדריאל אומר:	הוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ בִּיטוֹב	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
ברכאל אומר:	הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
גועיאל אומר:	הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
דורשיאל אומר:	לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֻלּוֹת לְבָדוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
הדריאל אומר:	לַעֲשֵׂה הַשְׁמִים בְּתַבּוּנָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
וועדיאל אומר:	לְרַקַּע הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
זבדיאל אומר:	לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
חניאל אומר:	אֶת-הַשְּׁמַיִם לְמַמְשֻׁלַּת בָּיִם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
טהוריאל אומר:	אֶת-הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשֻׁלַּת בְּלִילָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
ירידיאל אומר:	לְמַפָּה מַצְרִים בְּבִכּוּרֵיהֶם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
כרוביאל אומר:	וַיִּצְא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
להטיאל אומר:	בְּיַד חֲזָקָה וּבְזָרוּעַ נְטוּיָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
מהנביאל אומר:	לְגֹזֵר יָם-סוּף לְגֹזְרִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
נוריאל אומר:	וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
נרציעיאל אומר:	וַיַּעַר פְּרָעָה וַיַּחֲלִיז בָּיִם-סוּף	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
נוריאל אומר:	לְמוֹלִיךְ עֲמוֹ בַּמִּדְבָּר	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
סרעיאל אומר:	לְמַפָּה מְלָכִים גְּדֻלִּים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

עֲשֵׂה וַיִּהְיֶה מִלְכִּים אֲדִירִים
אומר:

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
פקדיאל
אומר:

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

וְלַעֲזוּג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
צדפיאל
אומר:

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

וְנָתַן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה
קדושיאל
אומר:

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
רוממיאל
אומר:

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

שֶׁבַשְׁפָּלָנוּ זָכַר לָנוּ
שומריאל
אומר:

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

וַיַּפְרִקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
שמריאל
אומר:

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

נָתַן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר
תומכאל
אומר:

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם
תתפיאל
אומר:

❧ מ'ברוך שאמר' עד 'יוצר' מתקן בעולם היצירה ❧

❧ יעמוד ויאחז שני הציציות של שתי הכנפות שכנגד פניו ויברך (ב"מ ונ"ז):

כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ וְאֱמַת־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אֶת-יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת-יוֹם) חַג

הַמִּצּוֹת הַזֶּה, אֶת יוֹם [טוֹב] מְקָרָא קָדֵשׁ הַזֶּה:

כִּי בָרוּךְ שֶׁאָמַר וַהֲיָה הָעוֹלָם, בָּרוּךְ חֲכָמָה הוּא, ^{אל}בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, בָּרוּךְ גּוֹזֵר ^{אֶרֶץ}וּמְקַיֵּם, בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית, בָּרוּךְ מְרַחֵם ^{אֶפְסִים}

עַל־^{ואמת} הָאָרֶץ, בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל־^{נוצר חסד} הַתְּבָרִיזוֹת, בָּרוּךְ
מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירָאִיו, בָּרוּךְ^{לא לפים} חַי לְעַד
וְקַיִם לְנֶצַח, בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בָּרוּךְ שְׁמוֹ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{רחטאה} יְהוֹדֵנוּ יֵאָהֲדֹנָהּ^{אדון הכל ויהיה ויהיה}, אֱלֹהֵינוּ^{ופשע}
מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֲבֵהֶרְחָמוֹ, הַמְהַלֵּל בְּפֶה־
עֲמוֹ, מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו
וְעַבְדָּיו, וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלֵּלְךָ יְהוָה^{ואדני}
יֵאָהֲדֹנָהּ^{ואדני} אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת, וּנְגַדְלָךְ
וּנְשַׁבַּחְךָ וּנְפָאֲרְךָ וְנַמְלִיכְךָ וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ
מִלְכֵנוּ, אֱלֹהֵינוּ, יְחִיד, חַי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ
מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד־ עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל.
בָּרוּךְ^{ונקה} אַתָּה יְהוָה^{אדני} יֵאָהֲדֹנָהּ^{אדון הכל ויהיה ויהיה}, מֶלֶךְ מְהַלֵּל

בַּתְּשֻׁבּוֹת:

✽ פסוקי דזמרה ✽

מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לַהֲדוֹת
לַיהוָה^{אדני} יֵאָהֲדֹנָהּ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עַלְיוֹן:

לַהֲגִיד בַּבֶּקֶר חֲסִדֶּךָ וְאִמּוֹנְתְךָ בְּלִילוֹת: עָלֶי-
 עֲשׂוֹר וְעָלִי-נָבֵל עָלִי הַגִּיּוֹן בַּכְּנֹר: כִּי
 שָׁמַחְתִּנִּי יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנְהִי} ^{אֲדִינִי} בַּפְּעֻלָּךְ בַּמַּעֲשֵׂי יְדֶיךָ
 אֲרָנִי: מִה־נָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנְהִי} ^{אֲדִינִי} מְאֹד
 עִמָּקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ-בָּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל
 לֹא-יָבִין אֶת-זֹאת: בִּפְרֹחַ רִשְׁעִים | כִּמּוֹ
 עֹשֶׁב ^{וְיִצְיָצוּ} כָּל-פְּעָלֵי אֱוֹן לְהַשְׁמֵדֵם עַד־
 עַד: וְאֵתָה מְרוֹם לְעֵלִם יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנְהִי} ^{אֲדִינִי}: כִּי הִנֵּה
 אֵיבֶיךָ | יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנְהִי} ^{אֲדִינִי} כִּי-הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֵאֱבְדוּ
 יִתְפָּרְדּוּ כָל-פְּעָלֵי אֱוֹן: וְתָרֵם כְּרֵאִים קִרְנִי
 בְּלָתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וְתִבָּט עֵינִי בְּשׂוֹרֵי בִקְמִים
 עָלִי מִרְעִים תִּשְׁמַעֲנָה אֲזִנִּי: צְדִיק ^{כִּתְּמָר}
 יִפְרֹחַ כְּאַרְז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתּוּלִים בְּבֵית
 יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנְהִי} ^{אֲדִינִי} בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד
 יִנּוּבִין בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לַהֲגִיד
 כִּי-יֵשֶׁר יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנְהִי} ^{אֲדִינִי} צוּרִי וְלֹא-עוֹלָתָה בּוֹ:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה לָנוּ מֶלֶךְ גָּאוֹן לִבְשׁ לִבְשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 עֲזֵר הַתְּאֵזֶר אֶף-תִּפְּוֹן תִּבְלֵ בֶל-
 תִּמְוֹט: נִכּוֹן בְּסֶאֱזֵן מֵאֵז מַעֲוֹלִים אֶתָּה: נִשְׁאֹן
 נִהְרֹת | יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה לָנוּ נִהְרֹת קוֹלִים יִשְׁאֹן
 נִהְרֹת דְּכִים: מְקִלּוֹת | מִים רַבִּים אֲדִירִים
 מִשְׁבְּרֵי-יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה לָנוּ
 עֲדֻתִיךָ | נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נִאֲוָה-קָדֹשׁ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה לָנוּ לְאֶרֶץ יָמִים:

מעין ההלכות: ובסה"ק בן איש חי (נפלאה 14 אות י"א) כתבתי דאם בא לאדם עניית דבר
 שבקדושה פתאום דיענה הקדוש וקדושה וברכו, ורק יזהר אחר שיענה יאמר ג'
 פסוקים אחרונים של יהי כבוד ואז יסמוך כל הפסוקים בלי הפסק ע"כ. ובאתי לבאר כאן
 דודאי עדיף להזור לומר כל י"ח פסוקים של יהי כבוד כולם וברור (עיי"ש 88).

יְהִי כְבוֹד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה לָנוּ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּמַעֲשָׁיו: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה לָנוּ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יְהִי שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה לָנוּ מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד-
 עוֹלָם: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה לָנוּ מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד-
 עוֹלָם:

מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ מְהֵלָּל שֵׁם
יְהוָה^{נִרְשָׂא עוֹן}
יְהוָה^{אֲדִינִי} יֵאֱהוּדֹנָהּ:

רֶם עַל־כָּל־גּוֹיִם | יְהוָה^{רַפְשֵׁעַ}^{אֲדִינִי} יֵאֱהוּדֹנָהּ עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ:

יְהוָה^{וְנִקָּה}^{אֲדִינִי} יֵאֱהוּדֹנָהּ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה^{פִּקֵּד}^{אֲדִינִי} יֵאֱהוּדֹנָהּ זְכָרְךָ
לְדֹר־וָדָר:

יְהוָה^{עַל שְׁלֹשִׁים}^{אֲדִינִי} יֵאֱהוּדֹנָהּ בְּשָׁמַיִם הַכִּין כְּסֹאוֹ וּמַלְכוּתוֹ
בְּכָל מַשְׁלָה:

יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בַּגּוֹיִם
יְהוָה^{וְעַל רַבְעִים}^{אֲדִינִי} יֵאֱהוּדֹנָהּ מֶלֶךְ:

יְהוָה^{אֲרֶךְ}^{אֲדִינִי} יֵאֱהוּדֹנָהּ מֶלֶךְ יְהוָה^{אֲפִים}^{אֲדִינִי} יֵאֱהוּדֹנָהּ מֶלֶךְ
יְהוָה^{אֲדִינִי} יֵאֱהוּדֹנָהּ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

יְהוָה^{נִרְשָׂא עוֹן}^{אֲדִינִי} יֵאֱהוּדֹנָהּ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אֲבָדוּ גּוֹיִם
מֵאֲרָצוֹ:

יְהוָה^{וְרַפְשֵׁעַ}^{אֲדִינִי} יֵאֱהוּדֹנָהּ הִפְרִיר עֲצַת־גּוֹיִם הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת

עמים:

רבות מחשבות בלב איש ועצת יְהוָה^{ונקה} אדנין יאהרונהי

היא תקום:

עצת יְהוָה^{פוקד} אדנין יאהרונהי לעולם תעמד מחשבות

לבו לדר ודר:

כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד:

כי בחר יְהוָה^{על שלשים} אדנין יאהרונהי בציון אלה למושב לו:

כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו:

כי | לא יטש יְהוָה^{ועל רבעים} אדנין יאהרונהי עמו ונחלתו לא

יעזב:

והוא רחום | יכפר עון ולא ישחית והרבה

להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו:

יהוה^{יאהרונהי} אדנין הושיעה המלך יעננו ביום-

קראנו: לא יפסיק אפילו בשתיקה בין י"ח פסוקים לאשרי.

מעין ההלכות: א. אמרו רבותינו זכרונם לברכה (בבבא 7 ע"ב): 'כל האומר תהלה לדוד ג' פעמים בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא'. לכן צריך לבוין ולהבין לפחות פשט הדברים ושבחי השם יתברך כביכול, שאם אומרו ולבו בל עמו, וקל וחומר אם יאמרו במרוצה כבלע את הקדש, במקום רנה תהא רעדה, וענש יענש ח"ו (אפיון שמי' ב, כ). ב. צריך לבוין בפסוק פותח את ידך ואם לא כוון, צריך לחזור ולאומרו (קרי' נא ז).

אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי־בֵיתְךָ֙ עוֹד־יִהְיֶה־לְךָ֙ סֶלָה:֙ אֲשֶׁר־

הָעַם֙ שֹׁכֵנָה֙ לֹא־אֲשֶׁר־הָעַם֙ שִׁיְהוֹנָה֙

יֵאֱהוֹנָה֙:֙ תִּהְיֶה־לְדָוִד֙ אַרְזֻמָּה֙ אֱלֹהֵי־

הַמֶּלֶךְ֙ וְאַבְרָכָה֙ שְׁמֶךָ֙ לְעוֹלָם֙ וָעֶד:֙ בְּכָל־יּוֹם֙

אַבְרָכָה֙ וְאֶהְלֶלָה֙ שְׁמֶךָ֙ לְעוֹלָם֙ וָעֶד:֙ גְּדוֹל־

יְהוָה֙ וּמַהֲלֵל־מְאֹד֙ וְלִגְדֹלְתּוֹ֙ אֵין־חֶקֶר:֙

יִזְרַח־לְדָוִד֙ יִשְׁבַּח־מַעֲשֵׂיךָ֙ וּגְבוּרָתֶיךָ֙ יִגִּידוּ:֙

הַדָּר־כְּבוֹד־הוֹדֶךָ֙ וְדַבְּרִי־נִפְלְאוֹתֶיךָ֙ אֲשִׁיחָה:֙

וְעִזּוֹז־נִזְרָאֲתֶיךָ֙ יֹאמְרוּ֙ וּגְדוֹלְתְּךָ֙ אֲסַפְרָנָה:֙

זִכְר־רַב־טוֹבָךָ֙ יִבְיַעוּ֙ וְצַדִּיקְתְּךָ֙ יִרְנְנוּ:֙ חַנּוּן֙

וְרַחֲמִים֙ יְהוָה֙ אֶרֶךְ־אֲפִים֙ וּגְדֹל־חֶסֶד:֙

טוֹב־יְהוָה֙ לְכָל־יְרַחֲמֵיו֙ עַל־כָּל־

מַעֲשָׂיוֹ:֙ יִזְדוֹף־יְהוָה֙ כָּל־מַעֲשֵׂיךָ֙

וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם לֵלֵךְ
גִּמ' אֲדָנִי גִמ' גִּבּוֹרֹתֶיךָ וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתֹךָ:
מַלְכוּתֹךָ מַלְכוּת כָּל־עַלְמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ
בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר: סוּמָךְ יְהוֹדִיעַ יֵהְיוּ לְכָל־
הַנְּפִלִים וְזוֹקָף לְכָל־הַפּוֹפִים: עֵינֵי־כָל
אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה גּוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם
בְּעֵתֹךְ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ
רִ"ת פֶּא"י גִמ' סֵא"ל גִּמ' יֵהְיוּ לְכָל־
וּמִשְׁבִּיעַ גִּמ' וְלֵת"ךְ לְכָל־חֵי רְצוֹן רִ"ת רִל"ל: צַדִּיק
יִהְיוּ וְלֹאֲדִינִי יֵהְיוּ לְכָל־דְּרָכֶיךָ יְהוֹדִיעַ יֵהְיוּ לְכָל־
מַעֲשֵׂיךָ: קָרוֹב יְהוֹדִיעַ יֵהְיוּ לְכָל־קִרְאִי לְכָל־
אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן־יִרְאִי יַעֲשֶׂה
וְאֶת־שְׁוֹעֶתָם יִשְׁמַע וְיִזְשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוֹדִיעַ
אֶת־כָּל־אֲהָבֵיךָ וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים
יִשְׁמִיד: תַּהַלֵּל יְהוֹדִיעַ יֵהְיוּ לְכָל־דְּרָכֶיךָ

כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְאַנְחֵנוּ׃
נִבְרָךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה׃ יְהוָה׃

אֶהְלֵלָה יְהוָה׃ יְהוָה׃ יְהוָה׃ בְּחַיֵּי אֲזַמְּרָה

לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי׃ אֶל־תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים בְּבֶן־

אָדָם׃ וְשֹׁאִין לוֹ תִשׁוּעָה׃ תִּצַּא רוּחוֹ יֵשֶׁב

לְאַדְמַתּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוּ עֲשֵׂתִנְתִּיו׃ אֲשֶׁר־י

שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל־יְהוָה׃ יְהוָה׃

אֱלֹהֵיוֹ׃ עֲשֵׂה׃ וְשָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־

כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֶמֶת לְעוֹלָם׃ עֲשֵׂה

מִשְׁפָּט׃ לַעֲשׂוּקִים נָתַן לֶחֶם לָרַעֲבִים יְהוָה׃ יְהוָה׃

מִתִּיר אֲסוּרִים׃ יְהוָה׃ יְהוָה׃ פִּלְקָח

עוֹרִים יְהוָה׃ יְהוָה׃ זִקְוָה כְּפֹפִים יְהוָה׃ יְהוָה׃

אֶהְבֶּ צַדִּיקִים׃ יְהוָה׃ יְהוָה׃ שֹׁמֵר׃ אֶת־גִּרִּים

יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹד וְדָר׃ וְדָר׃ רֹשְׁעִים יַעֲזוּת׃

יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר
וְדָר הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ | בִּיטוֹב זְמַרָה אֱלֹהֵינוּ בִּינְעִים
נֶאֱמָר תְּהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה
יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס: הֶרְפֵּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב
רִית לֵלִיָּהּ וּמַחֲבֹשׁ לְעִצְבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר
לְפוֹכְכֵיִם לְכֻלָּם שְׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
וְרַב־כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנָוִים
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה מְשַׁפֵּיל רָשָׁעִים עֲדֵי־אָרֶץ: עָנּוּ
לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה בְּתוֹדָה זְמַרְוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר:
הַמְכֻסֶּה שָׁמַיִם | בְּעֵצִים הַמְכִּין לָאָרֶץ מִטֵּר
הַמַּצְמִיחַ הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה
לְבָנִי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְּגִבּוֹרֶת הַסּוֹס
יִחַפֵּץ לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ נִצַּח וְהָרָה יִרְצָה: רוֹצֵה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶת־יִרְאָיו אֶת־הַמִּיחָלִים

לְחִסְדּוֹ: שְׁבַחֵי יְרוּשָׁלַם < אֶת־יְהוָה יֵהוּוֹה יֵהוּוֹה
הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: כִּי־חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ
בִּרְךָ בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם־גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם חֶלֶב
חֲטִיִּים יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ עַד־
מִהֶרָה יִרְוֶץ דְּבָרוֹ: הִנֵּתָן שְׁלֵג בַּצֶּמֶר כְּפֹזֹר
כְּאֶפֶר יַפְזֹר: מִשְׁלֵיךָ קָרָחוֹ כְּפִתִּים לִפְנֵי
קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יִשָּׁב
רוּחוֹ יִזְלוּ־מַיִם: מִגִּיד < דְּבָרָיו לִיעֲקֹב חֲקִיו
וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן | לְכָל־גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בְּל־יִדְעוּם הַלְלוּיָהּ:

מעין ההלכות: יזהר מאד בשני מזמורים של 'הללו את ה' מן השמים' והללויה הללו אל בקרש' לאומרים במתון וכונה, דעליהם אמרו רז"ל בגמרא: 'הא חלקי מגומרי הלל בכל יום (נכ"ח ויש יב).

מעין הכוונות: הנה כפי סדרים וספרי המקובלים שהם גורי האר"ז ז"ל צריך לכוין בפשט הדברים כך (עיי"ח ויש י משם סיפור עבודת המלך לר"א חאכילי ויד אהרן):

הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֶת־יְהוָה יֵהוּוֹה יֵהוּוֹה יֵהוּוֹה רָמַז לַאֲצִילוֹת
הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים: הַלְלוּהוּ בְּל־
מְלֶאכִיו הַלְלוּהוּ פְּל־צְבָאיו: הַלְלוּהוּ

כללות עשיה ביצירה ^{כללות יצירה בבריאה}
 שֶׁמֶשׁ וַיִּרְחַ הִלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכָבֵי אוֹר: הִלְלוּהוּ
 [כללות בריאה באצילות] ^{כללות אצילות במאציל}
 שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַפִּימִם אֲשֶׁר | מַעַל הַשָּׁמַיִם:
 יִהְלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה ^{ההוא דסתום} ^{אדנין} יַהֲדוּנְהִי כִּי הוּא צוּה
 וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לַעֲד לְעוֹלָם חֶק־נָתַן וְלֹא
 יַעֲבֹר: הִלְלוּ אֶת־יְהוָה ^{יסוד העפר} מִן־הָאָרֶץ
 תַּנְיִינִים וְכָל־תַּהֲמוֹת: אֵשׁ וְבָרָד שֶׁלֵּג וְקִיטּוֹר ^{יסוד האש}
 רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים וְכָל־גְּבַעוֹת ^{יסוד הרוח}
 עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחִיָּה וְכָל־בְּהֵמָה ^{יסוד חיי בלתי מדבר}
 רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר פִּנָּה: מַלְכֵי־אָרֶץ וְכָל־^{יסוד האדם המקבר} לְאֻמִּים
 שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם־
 בְּתוּלוֹת זָקֵנִים עִם־נְעָרִים: יִהְלְלוּ | אֶת־שֵׁם
 יְהוָה ^{אדנין} יַהֲדוּנְהִי כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ הוֹדּוֹ עַל־
 אָרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קָרוֹן | לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־
 חֲסִידָיו לְבִנְיַיִשְׂרָאֵל עִם־קָרְבּוֹ הִלְלוּיָהּ גְבוּרָה:

הַלְלוּהָּ | שִׁירֵי לִיהוָה יִשְׂרָאֵל שִׁיר חֲדָשׁ
 תִּהְלְלוּהָּ בְּקִהְל חֲסִידִים: יִשְׁמַח
 יִשְׂרָאֵל בְּעֲשֵׂיו בְּנִי־צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָּם:
 יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל בְּתֶף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ־לוֹ:
 כִּי־רוֹצָה יְהוָה יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ בְּעַמּוֹ יִפְאֶר עַבְדֵּי
 בִּישׁוּעָה: יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל־
 מִשְׁכָּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרַב
 פִּיפִּיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכַחַת
 בְּלֹא־מִים: לֹא־סָר מִלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם
 בְּכִבְלֵי בְרוֹזִל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם | מִשְׁפָּט כְּתוֹב
 חֹדֶר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּהָּ:

הַלְלוּהָּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקִדְשׁוֹ רְמוֹ
 לַחֲכָמָה הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֵזוֹ: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו
 הַלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדֻלּוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר
 הַלְלוּהוּ בְּנִבֵּל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֹל

הַלְלוּהוּ בַּמַּנִּים וְעוֹגֵב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-
שִׁמְעַה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ: כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְהוָה,
הַלְלוּיָהּ:

בְּרוּךְ יְהוָה ^{יאהדונהי} לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן: בְּרוּךְ
יְהוָה ^{יאהדונהי} מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:
בְּרוּךְ יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּבְרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם וְיִמְלֹא
כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן:

❖ יעמוד (סעי' כ ט"ז) ויאמר:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת-יְהוָה ^{יאהדונהי} לְעֵינָי כָּל-
הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי}
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד-
עוֹלָם: לְךָ יְהוָה ^{יאהדונהי} הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי-כָל בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לְךָ יְהוָה ^{יאהדונהי} הַמְּלִכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא

לְכָל־^א | לְרֹאשׁ־^ב וְהַעֲשֶׂה וְהַכְּבֹד מִלְּפָנֶיךָ
 וְאַתָּה מוֹשֶׁל בְּכָל וּבִידֶךָ כַּח וְגִבּוֹרָה וּבִידֶךָ
 לְגִדּוֹל וּלְחֹזֶק לְכָל־^ג וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
 אֲנַחְנוּ לָךְ וּמַהֲלִלִים לְשֵׁם תִּפְאֶרְתֶּךָ וְיִבְרְכוּ
 שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה־^ד
 אַתָּה־הוּא יְהוָה^ה יֵאֱהָרֹנָה לְבִדְךָ אַתָּה עֹשֵׂית
 אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמִי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צָבָא
 הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר
 בָּהֶם וְאַתָּה מַחִיָּה אֶת־כָּל־סָבִיב וְצָבֵא הַשָּׁמַיִם
 לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים אַתָּה־הוּא יְהוָה^ו יֵאֱהָרֹנָה
 הָאֱלֹהִים (ע"כ מַעֲמֹד) אֲשֶׁר בַּחֲרַת בְּאַבְרָם
 וְהוֹצֵאתוֹ מֵאֹר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ
 אַבְרָהָם וּמִצַּאת אֶת־לִבְּבוֹ נֶאֱמַן לְפָנֶיךָ
 וְכָרוֹת עָמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְּבוּסִי וְהַגְּרָזִשִׁי
 לָתֵת לְזֶרְעוֹ וּתְתֶנָּם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה־^ז

וַתֵּרָא אֶת-עַנִּי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת-
זַעֲקָתָם שָׁמְעָתָּ עַל-יַם-סוּף: וַתֵּתֵן אֶת־
וּמִפְתֵּי־בִּפְרָעָה וּבְכָל-עַבְדָּיו וּבְכָל-עַם
אֲרָצוֹ כִּי יִדְעָתָּ כִּי הִזִּידוּ עָלֵיהֶם וַתַּעַשׂ-לָהֶם
שֵׁם כְּהִיּוֹם הַזֶּה: וְהֵימָּה בָקָעָתָּ לִפְנֵיהֶם
וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ-הַיָּם בִּיבֹשָׁה וְאֶת-רֹדְפֵיהֶם
הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ-אֶבֶן בְּמַיִם עֲזִימִם:

מעין הכוונות: הח"י הויות שבשירת הים הם כנגד ח"י הויות שבפסוקים של יהי כבוד כ"ו
והוא בסוד הפרצופים שביצירה (שעה"כ, יח ע"ד). הפליגו בזוהר הקדוש (ח"ב קלא ע"ב)
באמירת שירת הים וסודה אחר פסוקי דזמרה, שהוא עילוי מאד ונחת רוח לשכינת עוזינו,
ועל כן צריך לאומרה בשמחה רבה ובנעימה. ויצויר בדעתו כאלו עומד ביבשה בתוך הים
והמצרים נטבעים והוא ניצול. והוא סגולה לכפרת עונותיו כידוע (אפ"ק שמי"ב, כג). ויאמרה
בשמחה ובנעימה כאילו עומד בתוך הים בשעת הגש (נח"מ, ויג"ד). והזוכה לאמרה כראוי
בעולם הזה, יזכה לאמרה לעתיד לבוא עם כל ישראל (סדר היסוד).

וַיִּזְעַק יְהוֹנָדָה^{א"ר} יֵהוּדָה^{יאהרונהי} בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל
מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-
מִצְרַיִם^{אפי"ם} מֵת עַל-שִׁפְתַּי הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹנָדָה^{א"ר} יֵהוּדָה^{יאהרונהי}
בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָאוּ הָעָם^{ורב חסד} אֶת-יְהוֹנָדָה^{א"ר} יֵהוּדָה^{יאהרונהי}

וַיֹּאמְרוּ בִּיהוֹנָדָה^{נרשא עין} וּבַמֶּלֶךְ עֲבָדוֹ רוֹשֵׁי אֶ֫יֶם

אֵין יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת לִיהוֹנָדָה^{ופשע} וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
 אֲשִׁירָה לִיהוֹנָדָה^{ונקה} כִּי־גִּאָה גִּאָה סוֹם
 וְרָכְבוֹ רֶמֶה בָּיִם: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי
 לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאֲנִיָּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
 וְאַרְמְמָנָהוּ: יְהוֹנָדָה^{פוקד} אִישׁ מִלְחָמָה
 יְהוֹנָדָה^{על שלשים} שָׁמוֹ: מִרְכַּבַּת פָּרְעָה וַחֲיִלּוֹ יִרָה
 בָּיִם וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי טַבָּעוֹ בָּיִם־סוּף: תְּהִמָּת
 יָבִים יָרְדוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֲבֹן: יְמִינָהּ
 יְהוֹנָדָה^{ועל רבעים} נֶאֱדָרִי בַּפֶּחַ יְמִינָהּ יְהוֹנָדָה^{אריך} יִהְיוּ
 תִּרְעָץ אוֹיֵב: וּבָרַב גְּאוֹנָה תִּהְרָם קָמִיף
 תִּשְׁלַח^ו חֲרָנָהּ יֹאכְלֶמוֹ כֶּקֶשׁ: וּבְרוּחַ אֲפִיף
 נֶעְרְמוֹ מִים נִצְבּוֹ כְּמוֹ־נֶגַד נִזְלִים קָפְאוּ
 תְּהִמָּת בְּלִב־בָּיִם: אָמַר אוֹיֵב אֶרְדָּף אֲשִׁיג

אֶחָדְךָ שֶׁלֵּל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי אַרְיֵק חֲרָבִי
תִּזְרִישְׁמוּ יְדֵי: נִשְׁפֹּת בְּרוּחָךְ פֶּסֶם יָם צִלְלוּ
כַּעֲזוּפֹת בְּמַיִם אֲדִירִים: מִי־כַמְכָּה בְּאֵלֶם
יְהוָה ^{אֶפֶס} ^{יאהרונהי} ^{אֲדִירִים} מִי כַמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא
תַּהֲלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא: נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ
אַרְצִי: נָתִיתָ בְּחֶסֶדְךָ עִם־זוֹ נֶאֱלֹת נִהְלֹת בַּעֲזָךְ
אֶל־נִגְהָ קֹדֶשְׁךָ ^{שם ב"ן} ^{ושם קנ"א} רַחֵם יְהוָה וּוֹ הָהָה אֵלֶיךָ הָהָה יְהוָה הַעֲלִים גִּימֵי
בְּאֶרֶץ: שִׁמְעוּ עַמִּים יִרְצֻנוּ חֵיל ^{אֶחָדְךָ} יִשְׁבִּי
פִּלְשֶׁת: אֲזִי נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדֹם אֵילֵי מִזְאֵב
יֶאֱחֲזֻמוּ רַעַד נִמְנְנוּ כָּל יִשְׁבֵּי כְנָעַן: תִּפְּלֵ
עֲלֵיהֶם אֵימָתְךָ וּפֶחָד ^{ר"ת שם תע"א} ^{ורב־חסד} בְּגִדְלֵ זְרוּעֶךָ
יִדְּמוּ כְּאֶבֶן עַד־יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה ^{אֲדִירִים} ^{יאהרונהי} עַד־
יַעֲבֹר עִם־זוֹ קִנִּיתָ: תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהָר
נִחְלֹתֶיךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פַּעֲלֹת יְהוָה ^{נִשְׁאָא עוֹן} ^{אֲדִירִים} ^{יאהרונהי}
מִקֹּדֶשׁ אֲדֹנֵי כּוֹנְנֵי יְדִיד: יְהוָה ^{וּפֶשַׁע} ^{וְנִקְהָ} ^{אֲדִירִים} ^{יאהרונהי} | יִמְלֹךְ

לְעֵלָם וָעֶד: יְהוָה^{פוקד} אֲדִינִי^{אֲדִינִי} יֵאָהֳרֹנָה^{אֲדִינִי} | יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעֶד:
 יְהוָה^{על שלשים} אֲדִינִי^{אֲדִינִי} יֵאָהֳרֹנָה^{אֲדִינִי} מַלְכוּתִיָּה קָאִים לְעֵלָם וּלְעָלְמִי
 עָלְמִיָּא: כִּי בֹא סוֹס פֶּרֶעָה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו
 בָּיִם וַיֵּשֶׁב יְהוָה^{ועל רבעים} אֲדִינִי^{אֲדִינִי} יְהוָה^{אֲדִינִי} יֵאָהֳרֹנָה^{אֲדִינִי} עֲלֵהֶם^{אֲדִינִי} אֶת־מִי
 הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיפְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם: כִּי
 לִיהוָה^{אֲדִינִי} יֵאָהֳרֹנָה^{אֲדִינִי} הַמְּלוּכָה וּמַשְׁלֵל בְּגוֹיִם: וְעָלוּ
 מוֹנָשִׁים בְּהָר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת־הָרָעָה עֲשׂוֹ
 וְהִי־תָה לִיהוָה^{אֲדִינִי} יֵאָהֳרֹנָה^{אֲדִינִי} הַמְּלוּכָה: וְהִיָּה יְהוָה^{אֲדִינִי}
 לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יֵאָהֳרֹנָה^{אֲדִינִי}
 יְהוָה^{אֲדִינִי} יֵאָהֳרֹנָה^{אֲדִינִי} אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

בשבת יכוין לקבל תוספת נפש יתירה דבחינת היום:
 יכוין שכוונת התפילין רמוזה בתיבות נשמת כל חי, שהיא תמורת התפילין דחול:

נִשְׁמַת כָּל־חַי תִּבְרָךְ אֶת־שִׁמְךָ יְהוָה^{אֲדִינִי} יֵאָהֳרֹנָה^{אֲדִינִי}
 אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תִּפְאָר
 וּתְרוּמַם זִכְרְךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד, מִן־הָעוֹלָם
 וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ

מִלֶּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל, וְעֹנֶה
וּמַרְחֵם, בְּכָל־עַת צָרָה וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מִלֶּךְ
עֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֱלֹא אַתָּה:

אֱלֹהֵי הָרְאוּשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָל־
בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל־תּוֹלְדוֹת, הַמַּהֲלֵל
בְּכָל־הַתְּשׁוּבָה, הַמַּנְהִיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד,
וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְהִי־^(אֲדִמָּן יֵאָחֵד וְנִהְיֶה) עַר, לֹא יִנּוּם
וְלֹא יִישָׁן, הַמַּעֲזִיר יְשָׁנִים, וְהַמְּקַיֵּץ
נְרָדִמִים, מַחֲיֶה מֵתִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, פּוֹקֵחַ
עֲוֲרִים, וְזוֹקֵף כְּפוּפִים, הַמְּשִׁיחַ אֱלָמִים,
וְהַמַּפְעִיחַ נַעֲלָמִים, וְלֹף לְבַדָּה אֲנַחְנוּ מוֹדִים:
וְאֵלֹהֵינוּ מָלֵא שִׁירָה בָּיָם, וְלִשְׁוֹנָנוּ רִנָּה
בְּהַמּוֹן גָּלִיּוֹ, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח
בְּמַרְחֵבֵי רִקִּיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת בְּשִׁמְשׁ
וּבִכְרֵחַ, וַיְהִי־נוּ פְרוּשׁוֹת בְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם,
וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת בְּאַיִלוֹת, אֵין אֲנַחְנוּ מִסְּפִיקִין

לְהוֹדוֹת לְךָ יְהוָה ^{יֵאֱהֲדוּנְהִי} אֱלֹהֵינוּ, וּלְבָרֵךְ אֶת
 שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵינוּ, עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֲלָפִים
 וְרַב רַבִּי רַבּוֹת פַּעַמִּים, הַטּוֹבוֹת גָּסִים
 וְנִפְלְאוֹת שְׁעֵשִׁית עֲמָנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ.
 מִלִּפְנֵים ^{יֵאֱהֲדוּנְהִי} מִמִּצְרַיִם גָּאֲלָתָנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עַבָדִים פָּדִיתָנוּ, בָּרַעַב זִנְתָנוּ,
 וּבִשְׁבַע כֹּלֵלָתָנוּ, מִחֶרֶב הִצַּלְתָנוּ, מִדָּבָר
 מְלִטְתָנוּ, וּמִחֲלָאִים רָעִים וְרַבִּים דִּלִּיתָנוּ.
 עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֲסָדֶיךָ.
 עַל כֵּן אֲבָרִים שְׁפִלְגַת בָּנוּ, וְרוּחַ וְנִשְׁמָה
 שֶׁנִּפְחַת בְּאַפֵּינוּ, וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ,
 הֵן הֵם יוֹדוּ, וַיִּבְרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ, וַיִּפְאֲרוּ -
 וַיִּשְׁוֹרְרוּ, אֶת שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תְמִיד, כִּי כָל־פֶּה
 לְךָ יוֹדֶה, וְכָל־לִשׁוֹן לְךָ תִּשְׁבַּח, וְכָל־עֵין לְךָ
 תִּצְפֶּה, וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע, וְכָל־קוֹמָה
 לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְהִלְבָּבוֹת יִירְאוּךָ, וְהִקְרַב

וְהַכְלִיזוּת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ, כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר; כָּל
עֲצָמוֹתַי תֵּאֱמַרְנָה יְהוָה ^{יאהרונהי} מִי כָמוֹךָ
מִצִּיל עֲנִי מִחֲזָק מִיָּמֶיךָ וְעֲנִי וְאֶבְיוֹן מִצָּלָיו:
שׁוּעַת עֲנִיִּים אַתָּה תִשְׁמַע, צַעֲקַת הַדָּל
תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ, וְכָתוּב רַנְּנוּ צְדִיקִים
בַּיהוָה ^{יאהרונהי} לִישָׁרִים נֶאֱמָר תִּהְלֶה:

מעין הכוונות: תפלה נקראת השכינה וכל חשקה להתחבר עם דודה. ואפשר כי תפלה גימ' יצחק רבקה. יצחק הוא קץ חי - רמז ליסוד, ורבקה רומז לשכינה כמ"ש בזהר הקדוש. ומה נעים לפי זה כי בנוסח 'בפי ישרים תתרום' ר"ת יצחק רבקה כאשר כתוב בסדורים, כי תפלה גימ' יצחק רבקה, והוא רמז יסוד ומלכות (דכ"ט לפי להבז חילי"א, ת-ז).

בְּפִי יִשְׁרִים תִּתְרוֹמֵם,
וּבְשִׁפְתֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרֵךְ,
וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדֵּשׁ,
וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלֵּל,

מעין הדקדוק: היכן יתהלל? במהללות רבבות וכו'. עד כאן נמשך הלשון ואין להפסיקו בהפסק גדול כי אז לא יהיה בו טעם ולא קשר ענין.

בְּמִקְהֵלוֹת רַבְבוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. שָׁפֹן
חוֹבֵת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהרונהי}

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל,
לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדָּר, וּלְנַצַּח, עַל
כָּל־דְּבָרֵי שִׁירֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשִּׁי
עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ: וּבְכוּ

מעין ההלכות: יזהר שלא יפסיק באמצע הי"ג שבחים. ואם הוכרח להפסיק כגון לקדיש
וכדו', יחזור לאומרם בלא ברכה (בש"ח ויג' טו).

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְכְּנוּ, הָאֵל הַמְּלֹךְ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי
לְךָ נָאָה, יְהוָה^א אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
לְעוֹלָם וָעֶד: ^אשִׁיר ^{אל} ^{רחום} וְשַׁבְּחָה, ^גהַלֵּל^{וחנוך}
וְזִמְרָה, ^העַז ^{אפים} וּמִמְשָׁלָה, ^ונִצַּח, ^זגְדֻלָּה^{נרצח חסד}
וְגִבּוּרָה, ^טתְּהַלָּה^{נרצח עז} וְתַפְאֶרֶת, ^{יב}קְדוּשָׁה^{לאלפים}
וּמִלְכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ, וּמֵעוֹלָם וָעֶד עוֹלָם אֶתָּה אֵל. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה^א יֵאָהֲדוּנָהּ^א אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֹךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל
בַּתַּשְׁבְּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת,

בּוֹרָא כָּל־הַנְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זַמְרָה, מִלֶּךְ אֵל חַי הַעוֹלָמִים, אָמֵן:

❖ ואומר החזן חצי קריש:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא. אִמֵּן ^(כריעה) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כִרְעוּתָהּ, ^{אמת אידהנניה}
וַיִּמְלִיף מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פִּרְקָנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמֵּן ^(כריעה)
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן ^{כן יהי רצון אידהנניה}
קָרִיב, וְאָמְרוּ אִמֵּן. אִמֵּן ^(כריעה) כֵּן יְהִי רַצוֹן ^{עונים יהא שמייה רבא וכו' עד 'בעלמא' יהא שמייה}
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, ^(כריעה)
וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדַּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלַּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא,
בְּרִיף־הוּא. אִמֵּן ^{כריעה אמת אידהנניה} לְעֵלָא מְפַל־בִּרְכָתָא שִׁירָתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרוּ בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אִמֵּן. אִמֵּן ^{אמת אידהנניה}

החזן אומר: **בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה** ^{אדנינו} יֵהוּדֵינוּ ^{אדנוהכל} הַמְּבָרֵךְ;
בָּרוּךְ יְהוָה ^{אדנינו} יֵהוּדֵינוּ ^{אדנוהכל} הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם

וְעַד: והחזן תזור.

❖ בעוד שהש"צ אומר ברכו יאמרו כל הקהל בלחש (שעה"כ לא ע"כ):

יִשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵיו אֵין אֱלֹהִים: יְהִי שֵׁם יְהוָה
מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּמְרוֹמֵם עַל כָּל־בְּרָכָה וְתִהְיֶה:

* ק"ש וברכותיה *

ס מ'יוצר' עד 'גאל ישראל' מתקן בעולם הבריאה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ הַכֹּל, תָּקוּן, בַּעַל הַיְּבוּלֹת וְבַעַל הַמְּבוּחֹת בִּלְעָם} יִאֱהוֹנָדָהִי ^{זִיּוֹהוּ וְזִיּוֹהִי}

מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אֹר וְבוֹרָא חֵשֶׁךְ,
עֹשֶׂה שָׁלוֹם ^{יְסוֹד} וְבוֹרָא אֶת־הַכֹּל. הַכֹּל יוֹדוּךָ,
וְהַכֹּל יִשְׁבַּחְךָ, וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ
כִּיהוֹנָדָהִי ^{יִאֱהוֹנָדָהִי}. הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סִלָּה, יוֹצֵר
הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יּוֹם וַלְתוֹת שַׁעֲרֵי
מִזְרָח, וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רָקִיעַ, מוֹצִיא חֲמָה
מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָהּ מִמְּכוֹן שְׁבֻתָּהּ, וּמֵאִיר
לְעוֹלָם כָּלוּ, וְלִיּוֹשְׁבֵי שְׁפָרָא בְּמִדָּת
הַרְחָמִים. הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדְּרִים עָלֶיהָ
בְּרַחֲמִים, וּבְטוֹבוֹ ^{שֶׁהוּא הַחֹסֵד} מְחַיֶּה ^{הַמַּאֲצִיל} בְּכָל־יּוֹם
תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מִה־רְבוֹ מַעֲשֵׂיךָ।

יְהוָה ^{יִאֱהוֹנָדָהִי}, כָּל־בְּחִכְמָה ^{אֲבָא} עָשִׂיתָ ^{ע"י אֲמָא},
מִלֵּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָהּ ^{חֵירוֹת וְאוֹפְנִים}: הַמְּלֶכֶךְ הַמְּרוֹמָם

לְבַדּוֹ מֵאֵז, הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא
מִיָּמוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזָנוּ, צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ, מִגֹּן
יִשְׁעֵנוּ, מִשְׁגָּב בַּעֲדָנוּ. אֵין עֲרוֹף לָךְ וְאֵין
זוּלָתָךְ, אַפֶּס בְּלָתָךְ, וּמִי דוֹמָה לָךְ. אֵין עֲרוֹף
לָךְ יְהוָה ^(אֲדִנִּי) אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין
זוּלָתָךְ מִלִּפְנֵי לַחֲיֵי הָעוֹלָם הַבֹּא, אַפֶּס בְּלָתָךְ
גּוֹאֲלֵנוּ לִיָּמוֹת הַמָּשִׁיחַ, וּמִי דוֹמָה לָךְ
מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחֲיִית הַיָּמִיתִים.

אֵל, אֲדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים, בָּרוּךְ וּמְבָרָךְ
בְּפִי כָל־הַנְּשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא
עוֹלָם, דַּעַת וְתְבוּנָה סוֹבְבִים הוֹדוֹ: הַמְתַּנְּאֶה
עַל־חַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, וְנִהְדָּר בְּכָבוֹד עַל
הַמְרַבָּה: זְכוֹת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כְסֹא, חֶסֶד
וְרַחֲמִים מְלֵא כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאֹדוֹת
שְׁפָרָאם אֱלֹהֵינוּ, יִצְרֵם בְּדַעַת בְּבִינָה

וּבְהַשְׁלֵל: כָּח וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם, לְהִיזֹת
 מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תְּבִל: מְלָאִים זִיו וּמְפִיקִים
 נְגִה, נָאָה זִיוָם בְּכָל־הָעוֹלָם: שְׁמֵחִים
 בְּצֵאתָם שָׁשִׁים בְּבֹאֶם, עוֹשִׂים בְּאִמָּה רְצוֹן
 קוֹנִיָּהֶם: פָּאָר וְכְבוֹד נֹתְנִים לְשִׁמּוֹ, צָהֳלָה
 וְרָנָה לְזָכָר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח
 אֹר, רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה: שָׁבַח
 נֹתְנִים לוֹ כָּל־צָבָא מְרוֹם, תְּפֹאֶרֶת וּגְדָלָה,
 שְׂרָפִים וְחִיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקֹּדֶשׁ:

מעין הדקדוק: למי ניתן השבח הזה? לאל אשר שבת וכו'. עד כאן נמשך הלשון ואין להפסיקו בהפסק גדול כי אז לא יהיה בו טעם ולא קשר ענין (סיוח יע"ז).

❖ בפסח שחל בשבת מוסיפים 'לאל אשר שבת':

לֵאל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־הַפְּעוּשִׁים, וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה
 וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ בְּבִרְיָאָה, תְּפֹאֶרֶת עֲטָה
 לְיוֹם הַמְּנוּחָה, עָנַג קָרָא לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי. זֶה שִׁיר שָׁבַח שֶׁל
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבוּ שְׁבַת אֵל מִכָּל־מְלָאכָתוֹ, וַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח וְאוֹמֵר; מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי: לְפִיכָף
 יִפְאָרוּ לֵאל כָּל־יִצְוָיו, שְׁבַח וִיקָר וּגְדָלָה וְכְבוֹד יִתְּנוּ לְמִלְכֵּנוּ
 יוֹצֵר כָּל, הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שְׁבַת קֹדֶשׁ:

שִׁמְךָ יְהוָה יִתְּנֵנוּ יֵאָדְרוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ, וְזִכְרְךָ
 יִתְפָּאֵר מִלְּכֵנוּ, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
 הָאָרֶץ מִתַּחַת, עַל־כָּל־שִׁבַּח מַעֲשֵׂי יְדִיךָ,
 וְעַל־מְאֹרֵי אֹר שִׁיצִרְתָּ, הֵמָּה יִפְאֲרוּךְ סִלָּה.
 תִּתְבָּרֵךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ מִלְּכֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרָא
 קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְּכֵנוּ
 יוֹצֵר מְשֻׁרְתִּים, וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתִּיו בָּלָם
 עֹמְדִים בְּרוֹם־עוֹלָם וּמְשֻׁמִּיעִים בִּירְאָה
 יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם.
 בָּלָם אֱהוּבִים, בָּלָם בְּרוּרִים, בָּלָם גְּבוּרִים,
 בָּלָם קְדוֹשִׁים, בָּלָם עוֹשִׁים בְּאֵימָה וּבִירְאָה
 רְצוֹן קוֹנֵיָהֶם, וּבָלָם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם
 בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה, בְּשִׁירָהּ וּבִזְמֶרָה,
 וּמְבָרְכִין וּמְשַׁבְּחִין וּמְפָאֲרִין וּמְקַדִּישִׁין
 וּמַעֲרִיצִין וּמְמַלִּיכִין אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמְּלֹךְ
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא. וּבָלָם

מִקְבָּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה,
וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם
בְּנִחַת רוּחַ בְּשִׁפְּהַ בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה, קִדְּשָׁה
כָּל־שָׁחַד עֲזָנִים בְּאִימָה, וְאוֹמְרִים בִּירָאָה;
קִדְּשׁ | קִדְּשׁ קִדְּשׁ יְהוָה יִהְיֶה אֲדִינִי יִהְיֶה נִדְּוִי אֲדִינִי וְהָיָה חֶסֶד

מִלֵּא כָל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

וְהָאוֹפָנִים וְחֵי־הַקֶּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל
מִתְנַשָּׂאִים לְעַמַּת הַשָּׁרָפִים, לְעַמַּת־
מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים;

בְּרוּךְ בְּבוֹד־יְהוָה יִהְיֶה אֲדִינִי יִהְיֶה נִדְּוִי אֲדִינִי מִמְּקוֹמוֹ:

לֵאל בְּרוּךְ, נְעִימוֹת יִתְּנוּ, לְמִלָּךְ יִבְטֹא לְמִלָּךְ אֵל
חַי וְקַיִם, זְמִירוֹת יִאֲמְרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת
יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבִדּוֹ מְרוֹם וְקִדְּשׁ, פּוֹעֵל
גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בָּעֵל מִלְחָמוֹת,
זֹרֵעַ צִדְקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא

רְפוּאֹת, נוֹרָא תְהִלֹּת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת,
הַמַּחֲדִּישׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית בְּאֻמּוֹר; לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל}
^{יְהוָה הוֹדוּהָ} יֵאָדְרוּנָהּ יִהְיוּ אֲדָנֶיךָ
יִוצֵר הַמְּאֹרֹת:

מעין הכוונות: כשיגיע לומר מארבע כנפות הארץ, יקבץ ארבעה ציציות בידו השמאלית, ויניחם בין קמיצה לזרת כנגד לבו עד פרשת ויאמר, ואז יקח הגדילים בידו השמאלית והחוטין בידו הימנית, עד שיאמר ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים לעד, וינשקם ויניחם (ספ"ח פלאגי יד טז).

אַהֲבַת עוֹלָם אַתְּבַתְּנוּ יְהוָה ^{אֲדוֹן הַכֹּל}
^{יְהוָה הוֹדוּהָ} יֵאָדְרוּנָהּ יִהְיוּ אֲדָנֶיךָ
אֱלֹהֵינוּ, חֲמִלָה גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה
חֲמִלַת עָלֵינוּ. אָבִינוּ מִלִּפְנֵי, בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ
הַגְּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שְׁבֻטְחוֹ בָּךְ,
וּתְלַמְּדֵנוּ חֻקֵּי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִּי
שָׁלֵם, כִּן תַּחֲנֹנֵנוּ אָבִינוּ אֲבִי הַרְחֵמֵנוּ, הַפְּרִיחֵנוּ –
רַחֲמֵנוּ עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִפְנֵי בִינָה לְהַבִּין,
לְהַשְׁכִּיל, ^{לְשִׁמּוֹעַ} לְלַמֵּד, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשַׁמֵּר
וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֶיךָ תְּלַמְּדוּ

תֹּרְתָךְ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרְתְךָ וְדִבְק
 לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וַיַּחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה
 אֶת שְׁמֶךָ. לֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכָּלָם וְלֹא נִפְשָׁל
 לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ הַגְדוֹל הַגָּבוֹר
 וְהַנּוֹרָא בְּטַחֲנוּ, נִגִּילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ.
 וְרַחֲמֶיךָ יְהוָה ^{יֵהוָה יֵהוָה} אֱלֹהֵינוּ וַחֲסָדֶיךָ הַרְבִּים,
 אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נִצַּח סֵלָה וָעֶד. מִהֵר וְהִבֵּא עָלֵינוּ
 בְּרָכָה וְשָׁלוֹם ^{יֵהוָה יֵהוָה} מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת כָּל־
 הָאָרֶץ, ^{יֵהוָה יֵהוָה} וְשִׁבְרֵנוּ עַל
 הַגּוֹיִם ^{יֵהוָה יֵהוָה} מֵעַל צִוְּאֵרֵנוּ, וְהוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת
 לְאַרְצֵנוּ, כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתָּה, וּבָנוּ
 בְּחֵרֶת מִכָּל־עַם וְלִשׁוֹן, וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּבֵּנוּ
 לְשִׁמְךָ הַגְדוֹל ^{יֵהוָה יֵהוָה} יֵהוָה יֵהוָה
 לְהוֹדוֹת לְךָ ^{יֵהוָה יֵהוָה} לְיִתְחַדְךָ ^{יֵהוָה יֵהוָה} לְיִרְאָה
 וּלְאַהֲבָה אֶת־שְׁמֶךָ, בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יֵהוָה יֵהוָה}
 הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יהוה אדני

קבל והבן
ישראל

שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל

אדון הכל
היה הזה והיה

יאהדונהי

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

תקיף, בעל היכולת
ובעל הכוחות כולם

אלהינו

אחד באחד יכוין לקיים מצות אנוכי
ה', ומצוות ל"ח ולא יהיה לך:

א - יחיד ואין עוד מלבדו, ח - שולט בו
רקיעים ובארץ, ד - מושל בד' רוחות העולם.

יכוין למסור עצמו על קידוש השם ויקבל על עצמו ד' מיתות בית דין ויכוין כאילו עושים בו המיתות בפועל ממש.

וַיֹּאמֶר בִּלְחָשׁ: **בָּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:**

וְאֶהְיֶה יכוין לקיים
מצות אהבת ה'.

את

יְהוָה יהודונהי

אלהיך

בְּכַל־לִבְבְּךָ וּבְכַל־נַפְשְׁךָ וּבְכַל־

מֵאֲדָרָה׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מַצְוֶה׃

הַיּוֹם עַל־^כ לַבֹּקֶר׃ וְשָׁנַנְתָּ לְבָנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָם

בַּשַּׁבָּתִּי וּבֵיתִי וּבְלִכְתִּי בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבִּי

וּבְקוֹמָהּ׃ וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל־יָדָהּ וְהִיא׃

לְטַט־פֶּת בֵּין עֵינָיָהּ: וְכַתְּבָתָם עַל־מַזְזוֹת

בֵּיתָּךְ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר

אֲנֹכִי מַצִּיחַ אֶתְכֶם הַיּוֹם ^{יִפְסִיק} לְאֹהֲבָה

אֶת־יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנָהּ} אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל־
 לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנָךְ <sup>יכוין לקיים מצוות
ל"ת של לא תגנוב.</sup>
 וְתִירֶשֶׁךָ וַיִּצְתָּרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב ^{בְּשָׂדֶךָ}
 לְבַהֲמֹתַי וְאֶכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן
 יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם ^{אֱלֹהִים}
 אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה ^{אֶף־}
 יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנָהּ} בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־
 יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
 וְאֲבֹדְתֶם <sup>יכוין לקיים מצוות
ל"ת של לא תרצח.</sup> מִהָרָה מֵעַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה
 אֲשֶׁר יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנָהּ} נָתַן לָכֶם: וּשְׂמַתֶּם ^{אֶת־}
 דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל ^{לְבַבְכֶם} וְעַל־נַפְשְׁכֶם
 וּקְשִׁרְתֶּם ^{אֶתֶם} לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמִדָּתֶם ^{אֶתֶם} אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־

מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם
 וְיָמֵי בְנֵיכֶם ^{יכוין לקיים מ"ע} ^{כבד את אביו.} עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַ
 יְהוָה ^{יאהדונוהי} לָאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם בְּיָמֵי
 הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה ^{יאהדונוהי} אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
 אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
 לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְפֵי בְגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ
 עַל-צִיצִית הַכֶּנֶף ^{פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם}
 לְצִיצִית זִכָּרוֹן ^{אֱלֹהֵינוּ} ^{יכתכל בציציות, ואם אינו מטיל תכלת יכוין}
^{כאילו יש שם תכלת, ומי שמטיל תכלת יתפלל}

שְׁבָרָאוּתָה יִזְכּוֹר אֶת כָּל מַצּוֹתָיו וְזָכְרָתֶם ^{אֶת-כָּל-מִצְוֹת}
 יְהוָה ^{יאהדונוהי} וְעָשִׂיתֶם ^{אֶתֶם} וְלֹא-תִתּוּרוּ
 אַחֲרַי לְבִבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם ^{יעביר הציציות} ^{ע"ג עיניו וינשקם} אֲשֶׁר-
 אֲתֶם זֹנִים ^{יכוין לקיים מצות} ^{ל"ת של לא תנאף.} אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וְעָשִׂיתֶם ^{יכוין לקיים מצות} ^{זכור את יום השבת.} אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם
 קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה ^{יאהדונוהי} אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם ^{יכוין לקיים מצות} ^{זכירת יציאת מצרים.} מֵאֶרֶץ

מִצָּרִים לַהֲיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים יִכְרֹן לְקִיִּים מִצּוֹת
אֲנִי לִ"ת שֶׁל לֹא תַעֲנֶה.

יְהוָה (אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָהּ) אֱלֹהֵיכֶם: (יש העונים: 'אֲמַת:)

וְחֹזֵר הַחֹזֶן וּמְכוּיָן לְהוֹצִיא אֶת הַקֹּהֶל י"ח רמ"ח תִּיבּוֹת:

יְהוָה (אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָהּ) אֱלֹהֵיכֶם: 'אֲמַת:

וַיֵּצֵיב, וַנִּכּוֹן, וְקִיִּים, וַיֵּשֶׁר, וַנֵּאֱמֹן, וְאֶהוּב,
וְחֶבִיב, וַנַּחֲמֹד, וַנַּעֲמִים, וַנּוֹרָא, וְאֶדִיר,
וּמִתְקֹן, וּמִקְבֵּל, וְטוֹב, וַיִּפֶּה, הַדָּבָר הַזֶּה
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אֲמַת, אֱלֹהֵי עוֹלָם
'מִלִּפְנֵי צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ, לְדֹר וָדֹר הוּא
קִיִּים, וְשִׁמוֹ קִיִּים, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמִלְכוּתוֹ
וְאֶמּוֹנָתוֹ לְעֵד קִיָּמָה, וְדִבְרֵי חַיִּים וְקִיָּמִים,
וַנֵּאֱמָנִים וַנַּחֲמִדִים לְעֵד יִנְשֹׁק הַצִּיצִית
וְלַעֲוִלָּמִי וַיִּנְחֹם מִדּוֹר
עוֹלָמִים. עַל-אֲבוֹתֵינוּ, עָלֵינוּ וְעַל-בְּנֵינוּ
וְעַל-דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל-כָּל-דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל
עַבְדֶּיךָ. עַל-הָרָאשׁוֹנִים וְעַל-הָאַחֲרוֹנִים
דָּבָר טוֹב וְקִיִּים בְּאֲמַת וּבְאֶמּוֹנָה חֶק וְלֹא

יַעֲבֹר. אִמֶּת שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה ^(אֲדִינִי יִאֲהֻרֹנְהִי) אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלִּפְנֵי מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ.
גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצֵרֵנוּ צוֹר יְשׁוּעָתָנוּ.
פוֹדֵדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ, וְאִין לָנוּ
עוֹד אֱלֹהִים זולָתְךָ סֵלָה:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מִגֵּן
וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם
בְּכָל־דֶּרֶךְ וָדֶרֶךְ, בָּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ,
וּמִשְׁפָּטֶיךָ, וְצִדְקָתְךָ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ, אִמֶּת
אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ
וְדִבְרֶךָ יֵשִׁים עַל לִבּוֹ. אִמֶּת שְׂאֵתָהּ הוּא
אֲדוֹן לְעַמּוֹךָ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת
וּבָנִים. אִמֶּת אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אִין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ. אִמֶּת, מִמַּצְרִים גָּאֲלָתָנוּ יְהוָה ^(אֲדִינִי)

יֵהוּא הַנְּוִיָּה אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ, כָּל־
בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ, וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גָּאֵלְתָּ, וַיִּם־
סוּף לָהֶם בָּקָעְתָּ, וַיִּזְדִּים טִבַּעְתָּ, וַיִּדְיִדִים
עָבְרוּ יָם, וַיִּכְסּוּ־מַיִם צָרִיָּהֶם, אֶחָד מֵהֶם לֹא
נִזְתָּר. עַל־זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוֹבִים, וְרוֹמְמוּ לְאֵל,
וְנָתַנּוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ יִבְטֹא לְמֶלֶךְ יֵהוּא חַי וְקַיִם,
רַם וְנִשְׂאָ, גָדוֹל וְנוֹרָא, מִשְׁפִּיל גְּאִים עֲדֵי
אֶרֶץ, מִגְבִּיָּה שְׁפָלִים עַד מָרוֹם, מוֹצִיא
אֲסִירִים, פּוֹדֶה עֲנָוִים, עוֹזֵר דָּלִים הַעוֹנָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בָּעֵת שְׁוַעַם אֱלֹהֵי. תִּהְלֵת לְאֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹאֲלָם, בָּרוּךְ הוּא יִמְבָּרֵךְ, מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ
כָּלֵם; מִי־כִמְכָּה בָּאֵלִים יְהוָה יֵהוּא יֵהוּא הַנְּוִיָּה מִי
כִמְכָּה נֶאֱדָר בִּקְדָּשׁ נִזְרָא תִּהְלֵת עֲשֵׂה פֶּלֶא:

שִׁירָה בְּחֵשֶׁה שְׂבָחוֹ גְּאוּלִּים לְשִׁמּוֹ הַגָּדוֹל
עַל־שִׁפְתַּי הַיָּם, יַחַד בְּלִם הוֹדוֹ וְהַמְלִיכוֹ
וְאָמְרוּ; יְהוָה^{אֲדִנִּי} יֵאֱהָדוּנְהוּ | יִמְלֹךְ לְעַלְמִם וָעַד:
וְנֶאֱמַר; גְּאֻלֵּנוּ יְהוָה^{אֲדִנִּי} יֵאֱהָדוּנְהוּ צְבָאוֹת שְׁמוֹ
קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{אֲדִנִּי} יֵאֱהָדוּנְהוּ אֲדֹנָיִם הַיָּהוָה הַגָּדוֹל,
גְּאֻלֵּי יִשְׂרָאֵל:

ס תפילת לחש היא בעולם האצילות
ירושלים בית המקדש קדש הקדשים

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תִּהְלֶתֶךָ:

ישים לליבו גדולת הקב"ה נפלאותיו ונוראותיו, ולדבוק במידותיו.¹

בְּרוּךְ (יֵא) אַתָּה (יֵא) יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ אֲדָנִי ^{אֲדָנִי הַיְיָ הַיְיָ} (אֵי, אֵי),

אֱלֹהֵינוּ ^{תקוה בעל הוכחות ובעל המצוות} וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ ^{יקבל על עצמו ד' מיתות ב"ד}

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.

הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל

חֲסָדִים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵּי-

אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל ^{לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ}

בְּאַהֲבָה, ^{יכוין למסור נפשו על קידוש ה', ולקבל ד' מיתות ב"ד ויכוין כאילו עושים בו המיתות בפועל ממש.}

מְלֶכֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בְּרוּךְ (יֵא) אַתָּה (יֵא)

יְהוָה ^{חכמה דו"א} אֲדָנִי יֵאָהֳדוּנָהּ ^{אֲדָנִי הַיְיָ הַיְיָ} (יֵא, יֵא), מַגֵּן אֲבֹרָהֶם: ^{אמן אמת יֵאָהֳדוּנָהּ}

יתפלל שהקב"ה יחיהו ויקבל תפילתו, ויצפה לתחיית המתים ע"י הטל.²

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי ^{ר"ת אֵלֵּלֵא}, מְחִיָּה מֵתִים

אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ,

בַּחֵג רֵאשׁוֹן: מֵיָשִׁיב הָרוּחַ וּמִזֵּרֵד הַגֶּשֶׁם.

מזריד הפל: בחג שני:

טענה בקיץ: לפני שהזכיר שם ה' - חוזר לראש הברכה. הזכיר ולא חתם 'מחיה המתים' - יאמר 'למדינה חוקק' ויחזור ל'אתה גיבור'. ואם סיים הברכה - חוזר לראש. מסופק עד שלושים יום מחג פסח חוזר, מעל שלושים יום, אינו חוזר.

מִכָּלֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר
אֲסוּרִים, וּמַקְיִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי-
כְמוֹךָ בָּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי דוֹמֶה-לָךְ, מֶלֶךְ
יְמִית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

וְנֹאמַן אֶתְּהָ לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרוּנוּ וְיִשְׁלָמוּנוּ, מִתְחִילָה הַיּוֹמִיתִים:

יכוין לקיים מצוות עשה 'ונקדשתי בתוך בני ישראל', ולהתקדש מקדושתו יתברך.
החזן יכוין להוציא את המתפללים שאינם יכולים לענות ידי חובתם.

❖ פוסע ג' פסיעות חזרה למקום תפילתו, ואומר עם החזן בלחש כל סדר הקדושה:
נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנֹעַם שִׁית סוּד שַׁרְפֵי-קָדְשׁ, הַמְשִׁלָּשִׁים לָךְ
קָדְשָׁה, וְכֵן פְּתוּב עַל יַד נְבִיאָה, וְקִרְאָה אֶל-זֶה וְאָמַר;

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל
מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם מִשְׁפָּחִים וְאֻמִּים;
כְּרוֹן כְּבוֹד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יִמְלֹךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וָדָר, הַלְלוּיָהּ:

יְכוּיִן לְקֹדֶשׁ עֲצֻמוֹ כְּמִלְאֵךְ לִפְנֵי שִׁישְׁבָּח אֶת הַבּוֹרָא, וַיִּתְּפֹלֵל שִׁיקְדֵּשׁ עֲצֻמוֹ כְּמוֹתֵר לוֹ.³

אֶתְּהָ קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוֹשִׁים בְּכָל־
 יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{דעת דו"א} אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} יִאֱהוֹנָנִי ^{אֱלֹהֵינוּ},
 הָאֵל הַקְּדוֹשׁ: ^{אֱמֵן} ^{אֱמֵן} ^{יִאֱהוֹנָנִי}

יודה לה' שבחר בנו מכל העמים, ונתן לנו את מועדי השנה, ובפרט על חג הפסח.

אֶתְּהָ, בְּחֻרְתָּנוּ ^{נחברנו בחב"ד} מִכָּל־הָעַמִּים, אֶהְבֵּת
 אוֹתָנוּ ^{חסד} וְרָצִיתָ בָּנוּ ^{בגבורה}, וְרוֹמַמְתָּנוּ
 מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. ^{בתפארת} וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
 בְּנִצַּח וְהוֹד ^{ביסוד} וְקִרְבְּתָנוּ מִלִּבְנוֹ ^{במלכות שבה} לַעֲבוֹדָתְךָ,
 וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָת ^{בסוד הפנימיות}:

שחרית לשבת חול המועד (לא יטוץ כלל)

יְכוּיִן לִזְכוֹר אֶת מִצְוֹת הַשַּׁבָּת וְאֶת מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, וּלְשַׁבַּח אֶת הַבּוֹרָא עַל כָּךְ.

יְשֻׁמַּח מַלְשָׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, כִּי עֲבַד נַאֲמָן קִרְאָת לוֹ. בְּלִיל תַּפְאָרֶת
 בְּרֹאשׁוֹ נִתְּתָה, בְּעֶמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל־הַר סִינִי, שְׁנֵי לִוְחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד
 בִּידוֹ, וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ;
 וְשִׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֵם בְּרִית
 עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעַלְמָא כִּי־שִׁשַּׁת יָמִים עָשָׂה
 יְהוָה ^{יִאֱהוֹנָנִי} וְאֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

וְנִתַּן לָנוּ יְהוָה יֵאָדָונוּ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת:
שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים
וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם (בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם)
חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, אֶת יוֹם-טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ
הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתָנוּ, בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ, זָכַר
לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֹא, יִגִּיעַ
יִרְאֶה וַיִּרְצֶה, יִשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר,
זָכְרוּנוּ וְזָכְרוּן אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרוּן יְרוּשָׁלַיִם
עִירָךְ, וְזָכְרוּן מִשִּׁיחַ בֶּן-דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזָכְרוּן

שחרית לשבת חול המועד (לא יטוץ בלל)

וְלֹא נִתַּתָּ יְהוָה יֵאָדָונוּ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאָרֶצוֹת, וְלֹא הִנַּחְתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעוֹבְדֵי אֱלִילִים, גַּם בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים, כִּי לַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל
נִתַּתָּ בְּאַהֲבָה, לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחֶרֶת:

יִשְׁמַחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עַם מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעִי,
בְּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבְךָ, וְהַשְׁבִּיעִי רַצִּיתְךָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוֹ, חֲמֹדְךָ
יָמִים אוֹתוֹ קְרֹאתָ.

כָּל־עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה,
לְטוֹבָה, לְחַן לְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, (לְחַיִּים טוֹבִים
וּלְשָׁלוֹם), בְּיוֹם (בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וּבְיוֹם) חַג הַמִּצּוֹת
הַזֶּה, בְּיוֹם־טוֹב מְקָרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ
עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זָכְרֵנוּ יְהוָה ^(אֱדֹנֵי יִאֲהֻדוֹנֵהי) אֱלֹהֵינוּ
בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקֵדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס
וְחַנּוּן וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֶיךָ
עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

שחרית לשבת חול המועד

[illegible]

¹⁶ יכוין למסור נפשו על התורה, ויתפלל על חזרת עבודת ביהמ"ק למקומה.

רָצָה יְהוָה וְיִחַד יִשְׂרָאֵל וְיִזְכְּרוּ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתֶם שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֶבְדָּה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְּלָתֶם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתֵּי לְרָצוֹן תִּמְד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְהַשְׂיֵאֵנוּ יְהוָה יִאֲהוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַבַּת
מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם, כַּאֲשֶׁר
רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ, כִּן תְּבָרְכֵנוּ סְלָה:

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ ^{הפרישנו מן החומר והתאוות} שִׁים חֻלְקָנוּ
בְּתוֹרָתְךָ ^{פתח לנו שערי חכמת התורה הקדושה}, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ

שִׁבְעֵנוּ מִזִּיּוֹ הַשְׂכִּינָה ^{שמחנו בישועת שכינת עוזינו מהגלות}, שִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת ^{שנוכה לעובדך בלב שלם}, וְהִנְחִילֵנוּ

שחרית לשבת חול המועד

שבת: אם נזכר אחר שאמר 'ברוך אתה ה' קודם שחתם 'המחזיר וכו' - יאמר שם 'למדני חוקיך' ויחזור לומר יעלה ויבוא' ואם חתם 'המחזיר וכו' - יאמר 'יעלה ויבוא' לפני מודים. ואם אמר תיבת 'מודים' או נזכר בברכות שלאחריה - חזור ל'רצה'. לאחר שאמר "יהיו לרצון" האחרון, אף שלא עקר רגליו - חזור לראש התפלה. והוא הדין בערבית של חוה"מ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא, יַגִּיעַ יִרְאָה וְיִרְצָה, יִשְׁמַע
יִשְׁקַד וְיִזְכֵּר, זָכְרוּנָנוּ וְזָכְרוּן אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזָכְרוּן
מְשִׁית בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזָכְרוּן כָּל־עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפַלְטָה,
לְטוֹבָה, לְחַן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, (לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם), בְּיוֹם חַג
הַמִּצּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ עַלֵּינוּ וְלַהֲשִׁיעֵנוּ.
זָכְרָנוּ יְהוָה יִאֲהוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדָנוּ בּוֹ לְבָרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן, וְחַמֵּל וְרַחֵם
עַלֵּינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וימשיך 'אתה ברחמיך הרבים':

יְהוָה (אֲדִנִּי) יִאֲהֲדֹנָהּ אֱלֹהֵינוּ, (בשבת: בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה
 וּבְשִׂשׁוֹן (בשבת: שְׂבֻתוֹת ו) מוֹעֲדֵי קִדְשָׁךְ, וַיִּשְׂמַחוּ
 בְּךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה (אֲדִנִּי) יִאֲהֲדֹנָהּ ^{אֲדֹנָיִם} מִקִּדְשֵׁי ^{הַתְּהוֹמָה וְיִחִידָהּ} (בשבת: הַשְּׂבֻת ו) יִשְׂרָאֵל
 וְהַזְמִנִּים: ^{אֲמֵן}

יכוין למסור נפשו על התורה, ויתפלל על חזרת עבודת ביהמי"ק למקומה. ¹⁶

רָצָה יְהוָה (אֲדִנִּי) יִאֲהֲדֹנָהּ אֱלֹהֵינוּ בְּעֶמְךָ יִשְׂרָאֵל,
 וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה
 לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם
 מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
 תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ,
 וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן
 בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (אֲדִנִּי) יִאֲהֲדֹנָהּ ^{נִצַּח דְּאִלְמָא}
 הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן: ^{אֲמֵן}

יֵשֶׁבַח אֶת הַבּוֹרָא עַל נִפְלְאוֹתָיו, וּבִיחּוּד עַל שְׁחֻזָּה נִשְׁמָתוֹ לְגוֹפוֹ.¹⁷

מִזְדִּים (וְ) אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה (וּ) הוּא יְהוָה

יֵאָהוּדָנָהי **אַרְוֹן הַמֶּלֶךְ** **(נֹז, יוֹ)** **אֱלֹהֵינוּ** **תְּקוּם, בְּעַל הַיְּמוֹת** **וּבְעַל הַבְּחֻצוֹת כּוֹלֵם** **וְאֱלֹהֵי**

מזודים דרבנן:

מעין ההלכות: א. במודים הרבנן ירכין

ראשו בלבד (קשר גדול יח, כ):

ב. יזהר שלא יפסיד עניית 'אמן' אחר

ברכת רצה (משנ"צ קכד, כה):

מזדים אנתנו לך, שאתה הוא

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּו וְאֱלֹהֵינוּ יִשְׁתַּבַּח

אֲרוֹמִינוּ אֱלֹהֵי רַל-הַעֲזָר

אֶת־הַיָּדָיו, אֶת־הַיָּדָיו, אֶת־הַיָּדָיו,

יִזְכְּרוּנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת

וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל

וְהִקְדֹּשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ:

וקימתנו. כן תחינו ותחננו:

ותאסוף בלינותינן לחצרות

הדגש ר' לוימר חבור ולויזיות

[illegible]

רְצוֹנָה וְלַעֲבֹדָה בְּלִבָּב שָׁלֵם,

עַל שְׂאֲנַחֲנוּ מִזִּדִּים לָךְ, בָּרוּךְ:

אֵל הַיְּהוּדִים.

אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד,

צוֹרְנוּ צוֹר חַיִּינוּ וּמִגֵּן

יִשְׁעֵנוּ אֶתָּה הוּא, לְדֹר

וְדָרְ בִּזְדָּה לָךְ וְנִסְפָּר

תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ.

הַמַּסֹּרִים בִּידֵי, וְעַל

נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת

לָךְ, וְעַל נַסִּיךָ שֶׁבְּכָל-

יום עֲמָנוּ, וְעַל

נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, עָרַב וּבָקֵר

וְצִהְרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֵיךָ, הַמְּרַחֵם,

כִּי לֹא תִמּוּז חֶסֶד יְהוָה, כִּי מִעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־מִצְוַת יְהוָה וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד,

שְׁמֶךָ מִלְכֵנוּ, לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ
 סֵלָה: וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת,
 לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֵלָה,
 הָאֵל הַטוֹב. בְּרוּךְ (הי) אַתָּה (הה) יְהוָה יִאֱהוּדוּיָהּ
 אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּבִרְכָּה חֲמִשְׁלָשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְתוּבָה עַל
 יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֱמוּנָה מִפִּי אֲהֲרֹן וּבְנָיו הַכֹּהֲנִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאֶמּוֹר;
 אִם יֵשׁ יוֹתֵר מִכֵּהֶן אֶחָד קוֹרֵא לָהֶם הַחֲזוֹן: בְּכִנּוּיִם, וְאֶחָד כ' מִבְּרִיכִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְכֵּנוּ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִרְשָׁתוֹ
 שֶׁל אֲהֲרֹן, וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: וְעוֹנִים: אֲמֵן
 הַחֲזוֹן מְקַרֵּא אֶת הַכֹּהֲנִים מִלֵּיל מִתּוֹךְ הַכְּתוּב:
 יְבָרְכֶךָ יְהוָה יִאֱהוּדוּיָהּ וְיִשְׁמְרֶךָ: אֲמֵן יָאֵר יְהוָה יִאֱהוּדוּיָהּ | פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וַיִּתְּנֶךָ:
 אֲמֵן יִשָּׂא יְהוָה יִאֱהוּדוּיָהּ | פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שָׁלוֹם: אֲמֵן
 כֹּשֶׁשׂאִין כְּהִנָּם מוֹסִיף הַחֲזוֹן: וְשָׁמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:
 וַיִּחַזְּרוּ הַכֹּהֲנִים פְּנֵיהֶם לְהִיכַל וַיֹּאמְרוּ:
 רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, עֲשִׂינוּ מַה־שְּׁצֻזְרָת עֲלֵינוּ, עֲשֵׂה אִתָּה מַה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן
 קִדְּשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל.

❖ הָרֹאה חִלּוֹם וּנְפִשׁוֹ עֲגוּמָה עָלָיו יֹאמֵר בַּעַת נְשִׂיאת כַּפֵּיִם (בְּכֹסֶת נִיָּה ע"ס):
 רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי שְׁלֶךְ וְחִלּוּמֹתַי שְׁלֶךְ, חִלּוֹם חֲלָמְתִּי וְאִינִי יוֹדַע מַה הוּא.
 בֵּין שְׁחֲלָמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שְׁחֲלָמְתִּי עַל אֲחֵרִים, וּבֵין שְׁחֲלָמְנוּ אֲחֵרִים
 עָלַי, אִם טוֹבִים הֵם חֲזָקִים וְאִם־צָרִים, חֲחִלּוּמֹתַי שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק, וְאִם צָרִיכִים
 רְפוּאָה רְפֹאֵם כְּמִי מְרָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וּכְמִי יִרְחֹז עַל־יְדֵי אֱלִישֶׁע.

וּבְנֵעָמֹן מִצָּרְעָתוֹ, וּבְחֻזְקֵיהוּ מִחֲלָיו, וּבְשֵׁם שְׁהַפַּכְתָּ אֶת קָלִיל בִּלְעָם בֶּן-בְּעֹזֶר
מִרְעָה לְטוֹבָה, בֶּן תִּהְיוּ כָל-חַלּוּמוֹתַי עָלַי לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה וְתִרְצָנִי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵינוּ:

יתפלל שתהיה אחדות בישראל ולא מחלוקת, ולבטל מידת הכעס.¹⁸

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים, חַן וְחֶסֶד,
וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.

וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ, בְּלִנּוּ בְּאַחַד בָּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי
בָאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} יִהְיוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה

וְחַיִּים, אֱהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה
וְשְׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ וְלִבְרָךְ אֶת כָּל-

עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה
^{יְסוֹד דְּאִמָּא} יְהוָה וְיִהְיוּ ^{יְהוָה וְהַיְהוּדִים} אֱלֹהֵינוּ, הַמְּבָרֵךְ ^{אֱלֹהֵינוּ} אֶת עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, אָמֵן: ^{אֱמֵן}

יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} צוּרֵי וְגֹאֲלֵינוּ:

שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל־הַהָרִים
מֵאִין יִבָּא עֲזָרִי: עֲזָרִי מִעַם יְהוֹנָתָן
עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ: אֶל־יִתָּן
לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל־יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא־
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוֹנָתָן
שְׁמֶרְךָ יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן
יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִפְּסֶה וְיָרֵחַ
בְּלַיְלָה: יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן
יְשֹׁמֵר אֶת־נַפְשְׁךָ: יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן יְשֹׁמֵר־
צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

לְמַעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל־הַהָרִים
מֵאִין יִבָּא עֲזָרִי: עֲזָרִי מִעַם יְהוֹנָתָן
עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ: אֶל־יִתָּן
לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל־יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא־
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוֹנָתָן
שְׁמֶרְךָ יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן
יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִפְּסֶה וְיָרֵחַ
בְּלַיְלָה: יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן
יְשֹׁמֵר אֶת־נַפְשְׁךָ: יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן יְשֹׁמֵר־
צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

אֱלֹהֵי נֹצַר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר
מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תוֹדִים, וְנַפְשֵׁי
כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲיָה, פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי
מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל־הַקָּמִים עָלַי
לָרַעַה מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבוֹתָם,
(יְהִי כְּמֹץ לַפְּנִי־רוּחַ וּמִלֵּאף יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן)
שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ, לְמַעַן יִחַלְצוּ
יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְגִּי:

יְהִי רָצוֹן אֱמִרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְגֵאלֵינוּ:

❖ אסור לתבוע צרכיו בשבת ויו"ט (ויקרא, שבת טו ה"ג), אך בקשות ברוחניות מותר.

מעין הכוונות: סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין יאמר קודם 'יהי רצון' השני פסוק מהתנ"ך המתחיל באות ראשונה של שמו ומסתיים באות אחרונה של שמו (קולרי עליה, סדי שניו הקס).

הפסוק שלי: " _____ :"

אחרי התחנונים יאמר שוב (נכ"ח בשלח כג):

יְהִי רָצוֹן אֱמִרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְגֵאלֵינוּ:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וּלְעִבְדְּךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם:

סדר הלל

מעין ההלכות: א. קריאת ההלל מעומד, ואפילו לסמוך עצמו על הכותל אסור, אא"כ הוא זקן או חלוש מאוד מחמת איזה חולי, ואסור להפסיק ברבור באמצע, אך שואל בשלום אדם שצריך לנהוג בו כבוד, ומשיב שלום לכל אדם, וכ"ש דמותר לענות איש"ר ואמנים וכיצא, וצריך לאומרו בשמחה ובנחת ובקול רנה ותודה, ולא יאמר במרוצה, ואין אומרים הלל בבית האבל, והטעם משום דאומרים בהלל לא המתים יהללו יה, והוי כלועג לרש... אבל בחנוכה אומרים הלל אפילו בבית האבל, מפני דהלל בחנוכה הוא חיוב מן הדין (בא"ח ויקרא טו).

ב. אין לטעום קודם ההלל למי שיכול, אבל מאן דחליש לביה מותר (קשר גודל, כג ז).

ג. נשים פטורות מכל הלל, ואם רצונם לקרות, יכולות (קשר גודל, כג ז) ולא יברכו ביו"ט דהיא מצות עשה שהזמן גרמא (יחז"ל ח"א סי' עח), ורק בליל פסח מברכות.

ד. יזהר לא להפסיק בריבור באמצע ההלל, ק"ו כשמברכים עליו תחילה וסוף.

❖ בחג ראשון מברכים 'לגמור את ההלל', ובשביעי של פסח ובשבת חוה"מ אין מברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (אֲדִינִי יִאֱהוֹנָנִי יְהוֹנָתָן אֲדִינִי) אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְגַמֵּר אֶת הַהֵלֵל: אִמֵּן

יקרא ההלל בשמחה ובנחת ובקול רנה ותודה, ולא במרוצה (בא"ח ויקרא טו).

הִלְלוּ יְהוָה | הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה (אֲדִינִי יִאֱהוֹנָנִי יְהוֹנָתָן אֲדִינִי) הִלְלוּ אֶת־שֵׁם
יְהוָה (אֲדִינִי יִאֱהוֹנָנִי יְהוֹנָתָן אֲדִינִי) יְהִי שֵׁם יְהוָה (אֲדִינִי יִאֱהוֹנָנִי יְהוֹנָתָן אֲדִינִי) מְבֹרָךְ
מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמְּזֶרֶח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאֵז
מִהַלֵּל שֵׁם יְהוָה (אֲדִינִי יִאֱהוֹנָנִי יְהוֹנָתָן אֲדִינִי) רֵם עַל־כָּל־גּוֹיִם | יְהוָה (אֲדִינִי יִאֱהוֹנָנִי יְהוֹנָתָן אֲדִינִי) עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִּיהוָה (אֲדִינִי יִאֱהוֹנָנִי יְהוֹנָתָן אֲדִינִי) אֱלֹהֵינוּ
הַמַּגְבִּיהֵי לַשָּׁבֶת: הַמְשַׁפִּילִי לְרִאשֹׁת בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ: מְקִימֵי מַעַרְךָ דָּל מְאֻשְׁפֹּת יָרִים אֲבִיוֹן:
לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי |

עֲקָרַת הַבֵּית אִם־הַבָּנִים שְׂמִיחָה הַלְלוּהָ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מַעַם לַעֲזֹ:
הִיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתֵיו:
הֵי אֵם רָאָה וַיִּנֶּם הִירְזוּ יֶסֶב לְאַחֹר: הֶהָרִים רָקְדּוּ
כְּאִילִים גְּבַעוֹת כְּבְנֵי־צֶאֱן: מִה־לֶּךָ הֵי אֵם כִּי תִנוֹס
הִירְזוּ תִסֵּב לְאַחֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדּוּ כְּאִילִים
גְּבַעוֹת כְּבְנֵי־צֶאֱן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חֹלִי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הֶהָפְכִי הַצּוֹר אָגָם מִיָּם חֲלָמִישׁ
לְמַעַיְנו־מִיָּם:

❖ בשביעי של פסח ובשבת חוה"מ מרלגין מזמור זה:

לֹא לָנוּ יְהוָה ^{יְהוָהנוּ} לֹא לָנוּ כִּי־לִשְׁמֹךְ תָּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדֶּךָ עַל־
אַמְתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־הָאֱלֹהִים: וְאַל־הִינוּ
בְּשָׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִיבֵיהֶם בְּסֹף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדֵי
אָדָם: פָּחַ־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינִים לָהֶם וְלֹא יֵרָאוּ: אֲזִנִּים לָהֶם
וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיֹחוּן: יְדִיָּהֶם וְלֹא יִמְשִׁיחוּן רַגְלֵיהֶם
וְלֹא יִהְלִכוּ: לֹא־יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם: כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיָּהֶם כָּל אֲשֶׁר־
בָּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בָּטַח בִּיהוָה ^{יְהוָהנוּ} עֶזְרָם וּמִגֹּגָם הוּא: בֵּית
אֶהְרֹן בָּטַחוּ בִּיהוָה ^{יְהוָהנוּ} עֶזְרָם וּמִגֹּגָם הוּא: יֵרֵאִי יְהוָה ^{יְהוָהנוּ}
יְהוָהנוּ בָּטַחוּ בִּיהוָה ^{יְהוָהנוּ} עֶזְרָם וּמִגֹּגָם הוּא: ע"כ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהוּוֹיָה זָכְרֵנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל
 יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אֲהֵרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאָהוּוֹיָה הַקְטָנִים עַם־הַגְּדֹלִים: יִסְף יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהוּוֹיָה
 עַל־יְכֶם עַל־יְכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאָהוּוֹיָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאָהוּוֹיָה וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי־אָדָם: לֹא־הָמַתִּים יְהִלְלוּ־יָהּ
 וְלֹא כָל־יִרְדֵּי דוּמָה: וְאִנְחָנוּ וְנִבְרָךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד־
 עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

❖ בשביעי של פסח ובשבת חוה"מ מדלגין מזמור זה:

אֶהְבֵּתִי כִּי־יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהוּוֹיָה אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי: כִּי־הִטָּה
 אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְפוּנִי וְחִבְלֵי־מוֹת וּמִצָּרִי
 שָׁאוֹל מִצָּאוֹנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבָשֵׁם־יְהוָה אֶקְרָא יֵאָהוּוֹיָה
 אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהוּוֹיָה מִלְטָה נִפְשִׁי: חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ
 מִרְחָם: שֹׁמֵר פֶּת־אֵיִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהוּוֹיָה יִלְלֵתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי
 נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיךָ כִּי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהוּוֹיָה גָּמַל עָלַיִכִּי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי
 מִמוֹת אֶת־עֵינֵי מוֹד־מַעַה אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהוּוֹיָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי
 מְאֹד: אֲנִי אֶמְרָתִי כַחֲפָזִי כָל־הָאָדָם כֹּזֵב: ע"ב

מֶה־אֲשִׁיב לַיהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} כִּלְתַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי: בּוֹס
 יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא וּבִשְׁם יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֶקְרָא: גִּדְרִי
 לַיהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֲשֶׁלֶם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: יִקָּר
 בְּעֵינַי יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו: אֲנִה יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ}
 כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי־עֲבָדְךָ בּוֹ־אֲמַתְךָ פִּתְחָתָהּ ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ}
 לְמוֹסְרִי: לָךְ־אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ}
 אֶקְרָא: גִּדְרִי לַיהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֲשֶׁלֶם נִגְדָה־נָּא לְכָל־
 עַמּוֹ: בְּחֻצּוֹת אֶבֶן יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַם
 הִלְלוּיָהּ:

הִלְלוּ אֶת־יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} כִּלְגוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כִלְ־
 הָאֲמִיִּם: כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ וְאֲמַת־יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ}
 לְעוֹלָם הִלְלוּיָהּ:

❖ החזן אומר פסוק והציבור כופלים הפסוק אחריו:

הוֹדוּ לַיהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 יֹאמְרוּ־נָא בֵּית־אֱהֱרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
 יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

מִן־הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה: יְהוָה אֱהַדְוֶנִהּ
לִי לֹא אִירָא מִה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְהוָה אֱהַדְוֶנִהּ לִי
בְּעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי: טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה
יְהוָה מִבִּטָּח בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה יְהוָה
מִבִּטָּח בְּנְדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה יְהוָה
כִּי אֲמִילָם: סָבְבוּנִי גַם־סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה יְהוָה כִּי
אֲמִילָם: סָבְבוּנִי כְּדַבּוּרִים דַּעְכוּ כָּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם
יְהוָה יְהוָה אֱהַדְוֶנִהּ כִּי אֲמִילָם: דַּחַח דַּחִיתַנִּי לְנֶפֶל וִיהוָה
יְהוָה עֲזָרְנִי: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וִיהִי־לִי לִישׁוּעָה: קוֹל
רָפָה וִישׁוּעָה בָּאֵהֶלִי צְדִיקִים יִמִּין יְהוָה יְהוָה
עָשָׂה חֵיל: יִמִּין יְהוָה יְהוָה רֹמְמָה יִמִּין יְהוָה
יְהוָה עָשָׂה חֵיל: לֹא־אֲמוֹת כִּי־אֲחִיָּה וְאֶסְפֹּר
מִעֲשֵׂי יְהוָה: יֶסֶר יֶסֶרְנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי: פִּתְחוּ־
לִי שַׁעַר־צֶדֶק אֲבֹא־בָם אֲדַהּ יְהוָה: זֶה־הַשַּׁעַר
לִיהוָה יְהוָה צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ:

אֲדַהּ כִּי עֲנִיתַנִּי וְתַהִי־לִי לִישׁוּעָה: אֲדַהּ כִּי עֲנִיתַנִּי
וְתַהִי־לִי לִישׁוּעָה: אֲבֹן מֵאֲסוּ הַפּוֹנִים הִיתָה

לְרֹאשׁ פָּנָה: אֲבוּ מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פָּנָה: מֵאֵת
 יְהוָה (אֲדֹנִי יֵהוּדָה) הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאֹת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת
 יְהוָה (אֲדֹנִי יֵהוּדָה) הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאֹת בְּעֵינֵינוּ: עֲשֵׂה
 יְהוָה (אֲדֹנִי יֵהוּדָה) נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ: זֶה־הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה (אֲדֹנִי
 יֵהוּדָה) נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ:

אָנַךְ יִהְיֶה אֲדוֹמֵי יִשְׂרָאֵל הוֹשִׁיעָה נָא: (ב"פ)
אַחַּךְ יִהְיֶה אֲדוֹמֵי יִשְׂרָאֵל הַצְלִיחָה נָא: (ב"פ)

בְּרוּךְ הָאֵל הַפָּא בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרֵנוּ יֵאָדְרֵנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: בְּרוּךְ הָאֵל בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּרַכְנוּכֶם
מִמֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: אֵל | יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרֵנוּ יֵאָדְרֵנוּ
בַּעֲבַתֵּי עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵל | יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרֵנוּ יֵאָדְרֵנוּ
אֲסֻרוֹתֵי בַעֲבַתֵּי עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵי אַתָּה וְאוֹרְךָ
אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמָה: אֵלֵי אַתָּה וְאוֹרְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמָה: הוֹדוּ
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרֵנוּ יֵאָדְרֵנוּ בִּי־טוֹב כִּי לַעֲזוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאָדְרֵנוּ בִּי־טוֹב כִּי לַעֲזוֹלָם חֲסִדוֹ:

❖ בחג ראשון חותם, ובשביעי של פסח ובשבת חוה"מ אינו חותם:

יִהְיֶה לָלוֹךְ יְהוָה יִאֲחֲזֶנּוּהָ כָּל־מַעֲשֵׂיהָ, וַחֲסִידֶיהָ
וַצַּדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנָהּ, וְעַמָּהּ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כָּל־

בְּרָנָה יִזְדּוּ וַיִּבְרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדְךָ. כִּי לְךָ
טוֹב לְהוֹדוֹת, וּלְשִׁמְךָ נָעִים לְזַמֵּר, וּמַעֲזוֹלִים וְעַד עוֹלָם
אַתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִאֱהוֹנָנִי וַיְהוֹנָתָן אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ מְהֻלָּל
בַּתְּשֻׁבּוֹת, אָמֵן:

❖ ואומר החזן קדיש תתקבל:

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא. אִמְן ^(כריעה) אִידֵּהוּנִי ^{אמת} בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ,
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמְן ^(כריעה)
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן
קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמְן ^(כריעה) כֵּן יְהִי רַצוֹן ^{אמת} אִידֵּהוּנִי ^{עונים} יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא וְכר' ער' 'בְּעֶלְמָא' יְהֵא שְׁמִיָּה ^(כריעה)
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמִי עֲלֻמְיָא יְתִבְרֵךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר,
וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדַּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא,
בְּרִיךְ־הוּא. אִמְן ^(כריעה) אִידֵּהוּנִי ^{אמת} לְעֵלָא מְכַל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמְתָּא, דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמְן ^(כריעה) אִידֵּהוּנִי ^{אמת}

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְּכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוּהוֹן
דְּבִשְׁמִיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמְן כֵּן יְהִי רַצוֹן

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשְׁוּעָה וַיִּנְחַמָּה וַיִּשְׁיַבָּא
וַיִּרְפוּאָה וַיַּגְאֶלָה וַיִּסְלִיחָה וְכַפְּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמְן כֵּן יְהִי רַצוֹן

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמְן כֵּן יְהִי רַצוֹן

אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְרוּחַ פָּנָי תִּבְלֶה, וְשִׁבַּע אֶת הָעוֹלָם בְּלוֹ מְטוֹבָה, וּמִלֵּא יָדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיהָ, וּמַעֲשֵׂה מִתְּנוּת יִירָה, לְעַבְדוֹתֶיהָ. כְּמוֹ שֶׁנֶּתַתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ וּלְאַבְוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עֲלֵיהֶם הַשָּׁלוֹם, בַּיָּמִים הָהֵם בְּמִצְרַיִם, כַּדָּבָר הָאָמּוּר מִפִּי כְבוֹדֶךָ; וְשִׁאלָה אִשָּׁה מִשְׁכָּנָתָהּ וּמִגֵּרַת בֵּיתָהּ כְּלִי־כֶסֶף וְכִלֵּי זָהָב וּשְׁמֹלֶת וְשִׁמְתָם עַל־בְּנֵיהֶם וְעַל־בָּנוֹתֵיהֶם וְנִצַּלְתָּם אֶת־מִצְרַיִם: וּבִשְׁם ה' נַעֲשֶׂה וְנִצְלִיחַ בְּעַסְקֵינוּ וּבְמִמּוֹנֵנוּ וּבְכָל־מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, כְּשֵׁם שֶׁהִצַּלְתָּ אֶת אַבְוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, כַּדָּבָר הָאָמּוּר; וַיְהִי־לָהֶם יִסְדוֹן יִסְדוֹן נָתַן אֶת־חֶן הָעַם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאַלֻּם וַיִּנְצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם: וְנִקּוּם אֶת נִקְמָתָנוּ וְנִקְמַת דָּם עַבְדֶּיךָ הַשְּׁפוּף. וּבִשְׁם שְׁעִמְדַת לְאַבְוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּמִצְרַיִם, וְדָנְתָּ אֶת־דֵּינָם, וְנִקְמַת אֶת נִקְמָתָם. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר; וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיְהוָה הִפֵּה כָל־בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פְּרָעָה הַיֹּשֵׁב עַל־כֶּסֶאֱוֹ עַד בְּכוֹר הַשָּׂבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכָל בְּכוֹר בְּהֶמְהָה: וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתִּים גְּדוֹלִים וְרַעִים בְּמִצְרַיִם בְּפָרָעָה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ: וְכִימִי צֵאתִי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הִרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת, אָמֵן סְלָה:

❖ תפלה להוצאת ספר תורה לשביעי של פסח מהרב חמ"י:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם. מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהַפֵּק רְצוֹנֵנוּ וְתֵן שְׁאֲלָתָנוּ. וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וְזִכְרוֹן יִרְוּשָׁלַיִם עִירָךְ. וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ, לְפָנַי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ. וְחוּם וְחֲנּוּן וְחֶמֶל וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹצִיאֵנוּ מֵעַבְדוֹת לְחֵירוֹת, וּמִשְׁעַבֹּד לְגֻלָּהּ, וּמֵאֶפְלָה לְאוֹר גְּדוֹל. וְכִימִי צֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הִרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת. וְכִמוֹ שֶׁהִשְׁקַפְתָּ עַל מַחְנֶה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן, וְתָהָם אֶת מַחְנֶה מִצְרַיִם. כֵּן הִשְׁקִיפָה לְפָקֹד כָּל־הַגּוֹיִם, וְאֶל־תַּחַן כָּל־בְּנֵי

אֲנִי סֵלָה. בְּדָבָר שְׁנֵאִמַּר; וְנִשְׁפָּטְתִּי אֹתוֹ בְּדָבָר וּבְדָם וְגַשְׁם שׁוֹטֵף
וְאֲבִנִי אֶלְגָּבִישׁ אֲשׁ וּגְפָרִית אֲמָטִיר עָלָיו וְעַל־אֲנָפִיו וְעַל־עַמִּים
רָבִים אֲשֶׁר אֹתוֹ; וְצֵא נָא לִישׁעַ עֲמֹךְ לִישׁעַ אֶת־מְשִׁיחֶךָ; יְהוָה
יִאֲהֲרֹנֶה ^{יִאֲהֲרֹנֶה} בְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְאָה. כְּמוֹ שֶׁעָשִׂיתָ
לְאֲבוֹתֵינוּ עַל יָם סוּף, כְּאִמּוֹר; יְהוָה ^{יִאֲהֲרֹנֶה} יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם
תִּתְּרוּן; וְאַפְדּוּ כָל־הַקָּמִים עֲלֵינוּ לְרָעָה. וּבְרַב־גְּאוּנָה תִּהְרָם קָמִיד
תִּשְׁלַח חֲרִנָּה יֵאָכְלֻמוּ כִּקְשׁ:

אֵלֶּה מִלֵּךְ רַחוּם וְחַנּוּן. זָכַר וְהִפְט לְבָרִית סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה. וְכֵשֶׁם
שֶׁהָגוּ עַל אֲבוֹתֵינוּ עַל יָם סוּף יָד יְמִינָה, כְּאִמּוֹר; וְהַפִּים לָהֶם
חֲמָה מִימִינָם וּמִשְׁמָאלָם: כֵּן יַעֲמֹד לָנוּ בְּגִלּוֹת הַחֹל הַזֶּה. וְלִמְעַן
תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ. וְאַל תִּשְׁשֵׁנוּ מִלִּכְנוּ. וְאַל
תִּשְׁכַּחְנוּ וְיִזְכְּרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה בְּגִלּוֹתֵנוּ. וְנִסָּה עֲלֵינוּ אוֹר
פְּנִיָּה יְהוָה ^{יִאֲהֲרֹנֶה} בְּאוֹר הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל עֲתִיקָא קוֹדִישָׁא. וְעֲנֵנוּ בְּעֵת
וּבְעֹזָה הַזֹּאת, כְּמוֹ שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ עַל יָם סוּף, כְּאִמּוֹר מִפִּי
כְּבוֹדְךָ; מִה־תִּצְעַק אֵלַי דְּבַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ: וְקָרַע רֹעַ גָּזַר
דִּינָנוּ. וּבִצֵּל כְּנַפֶּיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. וְהִפְט נָא צֵאן מִרְעִיתְךָ. וְאַל יִמְשַׁל
בָּנוּ קֶצֶף. וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ עֵץ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. וְאַתָּה יְהוָה ^{יִאֲהֲרֹנֶה}
אֶל־תִּרְחַק. אֵילוּתִי לְעֹזְרָתִי חוֹשָׁה: כְּאֵיל תַּעֲרַג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם כֵּן
נִפְשִׁי תַעֲרַג אֵילֶיךָ אֱלֹהִים: צִמָּאָה נִפְשִׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מִתִּי אָבוּא
וְאַרְאָה פָּנֵי אֱלֹהִים: מִגִּנְנוּ רָאָה אֱלֹהִים וְהִפְט פָּנֵי מְשִׁיחֶךָ: עֲשֵׂה
לִמְעַן שְׁמוֹךְ. עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינָה. עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן
קִדְשָׁתְךָ. לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינָה וְעֲנֵנִי. יְהִיו לְרִצּוֹן
אֲמִרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יִאֲהֲרֹנֶה} צוּרִי וְגֹאֲלִי: וְאֲנִי תַפְלִתִּי־
לְךָ יְהוָה ^{יִאֲהֲרֹנֶה} עֵת רִצּוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמַת יְשׁוּעָה:

❖ וְאִזְמַרְיָם (זוֹכֵר וְיִקְהַל לוֹ עִיל):

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: כִּד מִפְּקִין סֵפֶר תּוֹרָה בְּצַבּוּרָא, לְמַקְרָא בֵּיהּ, מִתְפַּתְחוּ תַרְעֵי
 שְׁמַיָּא דְרַחֲמִין, וּמַעֲזֻרִין אֶת הָאֲהָבָה לְעָלָא, וְאַבְעֵי לֵיהּ לְבַר נֶשׁ לְמִימַר הָכִי;
 בְּרִיךְ שְׁמִיָּה דְמֵאֲרִי עַלְמָא, בְּרִיךְ בְּתַרְךָ וְאַתְרָךְ. יְהֵא
 רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלָם, וּפְרָקוּן יְמִינָךְ
 אַחֲזִי לְעַמָּךְ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ, לְאַמְטוּי לְנָא מְטוֹב נְהוּרָךְ,
 וְלִקְבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִי. יְהֵא רַעְזָא קְדָמָךְ, דְּתוֹרִיךְ לֹן
 חַיִּין בְּטִיבוֹ, וְלִהְיוּ אֲנָא עֲבָדְךָ פְּקִידָא בְּגוֹ צְדִיקָיָא,
 לְמַרְחֵם עָלִי וּלְמַנְטֵר יְתִי וְיֵת כָּל־דִּילִי וְדִי לְעַמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל. אַנְתָּ הוּא זֶן לְכָלָא וּמְפָרְגִס לְכָלָא, אַנְתָּ הוּא
 שְׁלִיט עַל כָּלָא, אַנְתָּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא
 דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עֲבָדָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ־הוּא, דְסָגִידְנָא
 קַמִּיָּה וּמִקַּמִּי דִיקָר אֲוִרִיתָהּ בְּכָל־עֵדוֹן וְעֵדוֹן. לֹא עַל אֲנָשׁ
 רַחֲמִיָּצָנָא, וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין סְמִיכְנָא, אֲלָא בְּאֱלֹהָא
 דְשְׁמַיָּא, דְּהוּא אֱלֹהָא דְקִשּׁוּט, וְאֲוִרִיתָהּ קִשּׁוּט,
 וְנִבְיָאוּתָהּ קִשּׁוּט, וּמִסְגֵּי לְמַעַבְד טַבְּוֹן וְקִשּׁוּט. בֵּיהּ אֲנָא
 רַחֲמִי, וְלִשְׁמִיָּה יִקְרָא קֳדִישָׁא אֲנָא אִמֵּר תְּשַׁבְּחוּ. יְהֵא
 רַעְזָא קְדָמָךְ דְּתַפְתַּח לְבִי בְּאֲוִרִיתָךְ, (וְתִיֵּהֵב לִי בְּנִין דְכָרִין
 דְּעֲבָדִין רְעוּתָךְ), וְתִשְׁלִים מְשָׁאֲלִין דְּלִיבָאִי וְלִבָּא דְכָל־
 עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְטַב וְלַחַיִּין וְלִשְׁלָם, אָמֵן:

❖ 'מי שברך' לחיילי ישראל:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת
 חֵילֵי יִשְׂרָאֵל, הַעֲזֹמָדִים עַל מִשְׁמַר אֶרְצֵנוּ וְעָרֵי
 אֱלֹהֵינוּ, מִגְּבוּל הַלְּבָנוֹן וְעַד מִדְּבַר מִצְרַיִם, וּמִן הַיָּם
 הַגָּדוֹל עַד לְבוֹא הָעֶרְבָה, בִּיבֻשָּׁה בְּאוֹר וּבַיָּם. יִתֵּן יְהוָה ^(אדני)
 אֶת אוֹיְבֵינוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ נִגְפִים לַפְּנִיָּה. הַקְדוֹשׁ ^{יאהרונטי}
 בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁמַר וְיַצִּיל אֶת חֵילֵינוּ מִכָּל־צָרָה וְצוּקָה,
 וּמִכָּל־גִּנּוּעַ וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה
 יָדֵיהֶם. יִדְבֵּר שׁוֹנְאֵינוּ תַּחֲתֵיהֶם, וְיַעֲטֹרֵם בְּכֶתֶר יִשׁוּעָה
 וּבַעֲטֹרֶת נִצְחוֹן. וְיָקִים בָּהֶם הַפֶּתוּב; ^(אדני) כִּי יִהְיֶה ^{יאהרונטי}
 אֱלֹהֵיכֶם הַהֵלֶךְ עִמָּכֶם לְהַלְתֶּם לָכֶם עִם־אֲיִבֵיכֶם
 לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם, וְנֹאמַר אָמֵן:

❖ ומוציא החזן ספר תורה ואומר:

גָּדְלוּ לַיהוָה ^(אדני) יאהרונטי אֶתִּי וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוֹ יִתְּדוּ:

❖ ואומרים הקהל:

רוֹמְמוֹ יְהוָה ^(אדני) יאהרונטי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לַהֲדָם רִגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא:
 רוֹמְמוֹ יְהוָה ^(אדני) יאהרונטי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לַהֲרָ קְדוֹשׁ כִּי־קְדוֹשׁ
 יְהוָה ^(אדני) יאהרונטי אֱלֹהֵינוּ: אֵין־קְדוֹשׁ כִּי־יְהוָה ^(אדני) יאהרונטי כִּי אֵין בְּלִתָּךְ וְאֵין צוּר
 כְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהִים מִכְּלַעֲרֵי יְהוָה ^(אדני) יאהרונטי וּמִי צוּר זֵוֹלֵתִי אֱלֹהֵינוּ:
 תוֹרָה צוּה־לָנוּ מִשָּׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב: עֶצֶר־חַיִּים הִיא
 לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתַמְכִּיָּה מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי־נֶעֱם וְכָל־נִתְיִבוֹתֶיהָ
 שְׁלוֹם: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאֵין־לָמוּ מִכְּשׁוֹל: יְהוָה ^(אדני) יאהרונטי עֶז

לַעֲמֹז יִתֵּן יְהוָה^{אֲדִינוּ} יֵאָהֳדוּנָהּ | יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ־הוּא: בְּעוֹלָמוֹת שְׁפָרָא הָעוֹלָם
הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא בְּרָצוֹנוֹ וְכִבְדּוֹ וְרָאִיו וְכִבְדּוֹ בְּלִעְמוֹ בֵּית
יִשְׂרָאֵל: תִּגְדֹּל וְתִרְאָה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּמַהֲרָה וְיַחַן וְיַחוּס וְיִרְחַם
עַל פְּלִיטָתָנוּ וּפְלִיטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן
וְאָמְרוּ כָּל־הָעָם אָמֵן: הֶרְחַמֵּן הוּא יַחְזִיר שְׁבִיתָנוּ וְשְׁבִית עַמּוֹ בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרָה וְיִזְצַאֲנוּ מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ לְרוּחָהּ וּמֵאֲפֶלֶה לְאוֹרָהּ
בְּקֶרֶב וְיֵאָמְרוּ כָּל־הָעָם אָמֵן: כִּי שֵׁם יְהוָה^{אֲדִינוּ} יֵאָהֳדוּנָהּ אֶקְרָא הָבוּ גִדְל
לְאַלְהֵינוּ: הַכֹּל תֵּנוּ עֹז לְאַלְהִים וְתֵנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה: כִּי־קֶרֶב וְכִי־
תּוֹרַת יְהוָה^{אֲדִינוּ} יֵאָהֳדוּנָהּ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוֹת יְהוָה^{אֲדִינוּ} יֵאָהֳדוּנָהּ נֶאֱמָנָה
מְחַבֵּימַת פְּתִי: פְּקוּדֵי יְהוָה^{אֲדִינוּ} יֵאָהֳדוּנָהּ יִשְׂרִים מְשִׁמְחֵי־לֵב מִצּוֹת
יְהוָה^{אֲדִינוּ} יֵאָהֳדוּנָהּ בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יְהוָה^{אֲדִינוּ} עֹז לַעֲמֹז יִתֵּן יְהוָה^{אֲדִינוּ}
יֵאָהֳדוּנָהּ | יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

מעין הכוונות: היה מסתכל באותיות הספר תורה ממש והיה אומר שעל ידי הסתכלות האדם מקרוב כל כך שיוכל לקרוא האותיות היטב, על ידי זה נמשך אור גדול אל האדם (שע"כ, מ"ע"ג). וטוב שישתכל האדם בתיבה שהיא אות ראשון שלה כמו אות ראשון שבשמו... שזו מועיל להצלחה (כ"ח קל, ג).

❖ ומגביה ספר תורה ומראה פני הכתב לקהל ואומרים:

זֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁם^{אֲדִינוּ} מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: הָאֵל תָּמִים וְרַב־
אֲמָרַת יְהוָה^{אֲדִינוּ} יֵאָהֳדוּנָהּ צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל הַחַסִּים בּוֹ:

290 | שחרית ליום טוב / קריאת התורה

מעין ההלכות: מוציאין ספר תורה וקורין בו שבעה, ואם רצה להוסיף - מוסיף, והוא הדין ביום טוב. מותר לקרות עולים הרבה אף על פי שקרא זה מה שקרא זה וחוזר ומברך, ואין בכך כלום (ט"ע, א"ח, סי' רפ"ב, סעי' א'-ב').

העולה לספר תורה, יראה תחלה מקום הקריאה, ויסתכל בפסוק היכן שעתיד לקרות, ואחר כך יכסה הכתב על ידי מפה, ויברך ברכת התורה (טעמי"ב, מט ע"א).

מפתח הקריאות בתורה:

קריאה ליו"ט ראשון בעמ' 291. והפטרנו בעמ' 295.

קריאה ליו"ט שני של גלויות בעמ' 297, והפטרנו בעמ' 309.

קריאה לשבת חוה"מ בעמ' 301, והפטרנו בעמ' 301.

קריאה לשביעי של פסח בעמ' 305, והפטרנו בעמ' 309.

קריאה ליום שמיני של פסח בגלויות בעמ' 311, והפטרנו בעמ' 313.

מי שבירך לקהל בעמ' 316, תיקן הטל ליו"ט ראשון בעמ' 317. אשרי בעמ' 320.

אומר העולה: **הַשֵּׁם עִמָּכֶם; וְעוֹנִים הַקֹּהֵל: יְבָרְכֶךָ הַשֵּׁם:**

ואומר העולה: **בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה** ^{א"רונזבל, יאהרונגרי} ^{א"רונזבל, יאהרונגרי} **הַמְּבָרֵךְ:**

ועונים הקהל: **בָּרוּךְ יְהוָה** ^{א"רונזבל, יאהרונגרי} **הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**

❖ וחוזר העולה אחרי הציבור, ומברך לפני הקריאה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{א"רונזבל, יאהרונגרי} ^{א"רונזבל, יאהרונגרי} **אֱלֹהֵינוּ** ^{תקין, ככל היטב} ^{ובעל המדות בולט} **מֶלֶךְ הָעוֹלָם,**

אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה ^{א"רונזבל, יאהרונגרי} ^{א"רונזבל, יאהרונגרי} **נֹתֵן הַתּוֹרָה:**

מעין ההלכות: וקורין בתורה, ובשעת הקריאה יאחזו העולה בספר התורה ממש בהפסק מטפחת, ויזהר לחדת בשפתי יחד עם הקורא, אולם לא יגביה קולו משום דתרי קלי לא משתמעי (נ"א"ח טולדות ט), ולאחר הקריאה מברך העולה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{א"רונזבל, יאהרונגרי} ^{א"רונזבל, יאהרונגרי} **אֱלֹהֵינוּ** ^{תקין, ככל היטב} ^{ובעל המדות בולט} **מֶלֶךְ הָעוֹלָם,**

אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְיַחֲיֵי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה ^{א"רונזבל, יאהרונגרי} ^{א"רונזבל, יאהרונגרי} **נֹתֵן הַתּוֹרָה:**

❖ 'מי שברך' לעולה:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים, אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 דָּוִד וְשְׁלֹמֹה, הוּא יְבָרַךְ וְיִשְׁמַר וְיַעֲזֹר וְיִנָּצֵר אֶת הַשֵּׁם הַטּוֹב
 (פב"ב) שֶׁעָלָה לְתוֹרָה, (הוּא וְאַשְׁתּוֹ וּבָנָיו וּבִנְתָיו וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם)
 וּבְכָל-אֲשֶׁר יִפְנוּ יִשְׁכִּילוּ וְכָל-אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ יִצְלִיחוּ. יֵאָרִיךְ יְמֵיהֶם
 בְּטוֹב וּשְׁנוֹתֵיהֶם בְּנְעִימִים. וְיָקִים בָּהֶם הַכֶּתֹּב; יְבָרַכֶּךָ יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֳדוּנָהּ}
 וְיִשְׁמְרֶךָ, יָאֵר יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֳדוּנָהּ} פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ, יֵשָׂא יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֳדוּנָהּ} פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וְיִשֶּׁם לְךָ שְׁלוֹם. וְאֵל שְׂדֵי יְבָרַךְ אֶתְּךָ וְיִפְרֹךְ וְיִרְבֶּךָ וְהֵייתָ
 לְקֹהֶל עַמִּים. וְיִמְלֹא מַשְׁאֲלוֹת לִבְּךָ לְטוֹבָה. וְיִזְכּוּ לְבָנִים וּבָנֵי
 בָּנִים, גְּדֻלִּים בְּתוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמִים, עֹשֶׂר וְאֶשֶׁר וְכְבוֹד. בְּרִיאֹת
 אֵיתָנָה וּנְהוֹרָא מְעֻלָּא, אֶרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים, וְכֵן יְהִי רָצוֹן
 וְנֹאמַר אָמֵן.

❖ ברכת הגומל ❖

מעין ההלכות: ארבעה צריכים להודות: יורדי הים כשעלו, והולכי מדברות כשיגיעו לשוב,
 ומי שהיה חולה ונתרפא, ומי שהיה חבוש בבית האסורים ויצא. וסימנך: וכל החי"ם יורוך
 סלה. "חולה" "יסורים" "ים" "מדבר" (ט"ע, ל"ח, ס"י כ"ט, ס"ע ז').

הָיָה לְיְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֳדוּנָהּ} כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יוֹדוּ לְיְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֳדוּנָהּ} חֲסִדוֹ
 וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֳדוּנָהּ} אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת שְׁגָמְלָנִי כָּל-טוֹב:

ועונים: אָמֵן, הָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָךְ כָּל-טוֹב, הוּא יְגַמְלָךְ כָּל-טוֹב, סְלָה:

❖ קריאה ליו"ט ראשון של פסח ❖

מעין ההלכות: מוציאים שני ספרי תורה, בראשון קורין חמישה עולים בפרשת בא, ואם חל בשבת קוראים שבעה עולים, כדלהלן.

❖ בפסח שחל בשבת מתחילים מכאן, ועולים ז' גברי:

וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן וְחַגְתֶּם אֹתוֹ חֵג לַיהוָה לְדִרְתֵּיכֶם חֶקֶת עוֹלָם
תִּחְגְּלוּ: שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ אֹךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׁאֹר
מִבֵּיתֵיכֶם כִּי | כָּל־אֹכֵל חֻמֶּץ וְנִגְרָתָהּ הִנֵּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד־
יוֹם הַשִּׁבְעִי: וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשִּׁבְעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶה לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם אֹךְ אִשֹּׁר יֹאכֵל | לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא לְבָדוֹ יַעֲשֶׂה
לָכֶם: וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת־הַמִּצּוֹת כִּי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־עַבְדָּאֹתֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדִרְתֵּיכֶם חֶקֶת עוֹלָם: בְּרִאשׁוֹן
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֹב תֹּאכְלוּ מִצֹּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ
בְּעָרֹב: שִׁבְעַת יָמִים שְׁאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבֵיתֵיכֶם כִּי | כָּל־אֹכֵל מִחֻמֶּצֶת וְנִגְרָתָהּ
הִנֵּפֶשׁ הַהוּא מַעֲדַת יִשְׂרָאֵל בָּגַד וּבְאֹזְרוֹת הָאֶרֶץ: כָּל־מִחֻמֶּצֶת לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל־
מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם תֹּאכְלוּ מִצּוֹת:

❖ אם חל יום ראשון של פסח בחול, עולים ה' גברי ומתחילים מכאן:

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מְשִׁכּוֹ וּקְחוּ לָכֶם
צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסַח: וּלְקַחְתֶּם אֲגָדַת אֲזוֹב
וּטְבַלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר־בִּסְף וְהִנַּעְתֶּם אֶל־הַמִּשְׁקוּף וְאֶל־שְׁתֵּי
הַמְּזוּזוֹת מִן־הַדָּם אֲשֶׁר בִּסְף וְאַתֶּם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח־בֵּיתוֹ עַד־
בֹּקֶר: וְעֵבֶר יְהוָה לִנְגֹף אֶת־מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־יְהוָה עַל־הַמִּשְׁקוּף
וַעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וּפָסַח יְהוָה עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמּוֹשְׁחִית לָבֹא
אֶל־בֵּיתֵיכֶם לִנְגֹף: וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה לְחֻק־לָקוֹת וּלְבִגְיָה עַד־
עוֹלָם: לֵי וְהָיָה כִּי־תִבְאוּ אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם בְּאֲשֶׁר
דִּבֶּר וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת־הַעֲבֹדָה הַזֹּאת: וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם
מָה הַעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם: וַאֲמַרְתֶּם זִכַּח־פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר

פָּסַח עַל־בְּתִי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־בְּתִינִי
הֲצִיל וַיִּקְדֹּה הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ: וַיִּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בֶּן־עֲשׂוֹ: ^{יִשְׂרָאֵל וַיְהִי} | בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיְהוּדָה
הִכָּה כָּל־בְּכוֹר בְּאַרְצֵי מִצְרַיִם מִבְּכֹר פְּרֹעֶה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד
בְּכוֹר הַשְּׂכִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה: וַיָּקָם פְּרֹעֶה לַיְלָה
הוּא וְכָל־עַבְדָּיו וְכָל־מִצְרַיִם וַתְּהִי צָעֲקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי־אֵין
בֵּית אֲשֶׁר אֵין־שָׁם מָת: וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמְרוּ קוּמוּ
צֵאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גַם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה
כְּדוֹבְרְכֶם: גַּם־צִאֲנֻכֶם גַּם־בְּקִרְכֶם קָחוּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ
וּבִרְכָתֶם גַּם־אֵתִי: (בשבת רביעי) וַתִּחַזַּק מִצְרַיִם עַל־הָעָם לְמַהֵר
לְשַׁלְּחָם מִן־הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כָלֵנוּ מֵתִים: וַיֵּשֶׂא הָעָם אֶת־בָּצָקוֹ
טָרֶם יִחַמֵּץ מִשְׁאֲרֹתַם צָרֹת בְּשִׁמְלַתָם עַל־שִׁכְמָם: וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל
עָשׂוּ כְּדֹבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׂאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי־כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וּשְׁמָלֹת:
וַיְהוּדָה נָתַן אֶת־חֹן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׂאֲלוּם וַיִּנְצְלוּ אֶת־
מִצְרַיִם: (בשבת חמישי) וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס סִבְתָּה
כְּשֶׁש־מֵאוֹת אֶלֶף רִגְלֵי הַנְּבָרִים לְבַד מִטֶּף: וְגַם־עָרַב רַב עָלָה אִתָּם
וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֵה כְּבֹד מְאֹד: וַיֹּאפּוּ אֶת־הַבָּצָק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ
מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי־גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלוּ
לְהַתְּמַהֲמָה וְגַם־צָדָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם: וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: וַיְהִי מִקֵּץ
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יֵצְאוּ כָּל־
צְבָאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: לֵיל שְׁמֹרִים הוּא לַיהוָה לְהוֹצִיאָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא־הַלַּיְלָה הַזֶּה לַיהוָה שְׁמֹרִים לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

‘לְדַרְתָּם: חמישי (בשבת שיש) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח כָּל-בֶּן-נָכָר לֹא-יֹאכַל בּוֹ: וְכָל-עֶבֶד אִישׁ מִקֵּנַת-כֶּסֶף וּמִלֵּתָה אֹתוֹ אֹזֵן יֹאכַל בּוֹ: תוֹשֵׁב וְשֹׁכֵר לֹא-יֹאכַל בּוֹ: בֵּית אֶחָד יֹאכֵל: לֹא-תוֹצִיא מִן-הַבֵּית מִן-הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֵצִים לֹא תִשְׂבְּרוּ: בּוֹ: כָּל-עֶרְתַּת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: (בשבת שביעי) וְכִי-יָגֹר אִתָּךְ גֵּר וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה הַמֹּזֵל: לוֹ כָּל-זָכָר וְאֹזֵן יִקְרַב לַעֲשׂוֹת וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל-עַרְלִי: לֹא-יֹאכַל בּוֹ: תוֹרָה אֶחָת יְהִי־לָאֶזְרַח וְלִגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם: וַיַּעֲשׂוּ כָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן כִּן עָשׂוּ: וַיְהִי בַעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-צִבְאָתָם:

❖ המשלים אומר חצי קריש (לקמן), והמפטיר קורא בספר שני בפי פנחס:

וּבַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ פֶּסַח לַיהוָה: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַזֶּה חֹג שִׁבְעַת יָמִים: מִצֹּת יֹאכֵל: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם אֵשָׁה עֲלֶיהָ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם סֶלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עָשָׂר לָפָר וּשְׁנֵי עָשָׂר לְאֵיל תַּעֲשׂוּ: עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַּעֲשֶׂה לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים: וּשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלֵּבד עֲלֵת הַבָּקָר אֲשֶׁר לַעֲלֹת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת-אַלְהֶ: בְּאֵלָה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אֵשָׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה עַל-עוֹלַת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסָּפוּ: וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יְהִי־לָכֶם כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

❖ ואומר המפטיר חצי קריש:

כריעה
יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא. אִמְן ^(כריעה) אִידֵהוּיָה ^{אמת} בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ,
וַיִּמְלִיף מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ^(כריעה) אִמְן
כְּנִי יְהִי רַצוֹן ^{אִידֵהוּיָה} בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן
קָרִיב, וְאִמְרוּ אִמְן. ^(כריעה) אִמְן ^{כְּנִי יְהִי רַצוֹן} עוֹנִים יֵהָא שְׁמִיהָ רַבָּא וְכוּ' עַד 'בְּעֵלְמָא' יֵהָא שְׁמִיהָ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר,
וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלָּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקִדְשָׁא,
בְּרִיף־הוּא. ^{כריעה} אִמְן ^{אמת} אִידֵהוּיָה לְעָלְמָא מְפַל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרוּ בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אִמְן. ^{כריעה} אִמְן ^{אמת} אִידֵהוּיָה

✽ ברכות ההפטרה ✽

❖ לפני קריאת ההפטרה יברך, וברכה זו ברכה אחת היא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} יִאֱהוֹנָהי ^{אֱלֹהֵינוּ}, אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר בָּחַר בְּנִבְיָאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים
בְּאַמֶּת, בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} יִאֱהוֹנָהי ^{אֱלֹהֵינוּ}, הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה
וּבַמִּשָּׁה עֲבָדוֹ וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנִבְיָאֵי הָאֱמֶת וְהַצֶּדֶק:

✽ הפטרה ליו"ט ראשון של פסח ✽

❖ והמפטיר קורא ההפטרה (יואשע 6):

בָּעֵת הַהִיא אָמַר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עֲשֵׂה לָךְ חֲרָבוֹת צָרִים וְשׁוֹב מִלִּי
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁנִיתִי: וַיַּעַשׂ־לוֹ יְהוֹשֻׁעַ חֲרָבוֹת צָרִים וַיִּמְלֵךְ־אֶת־
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּבְעַת הָעֲרָלוֹת: וַיְהִי הַדָּבָר אֲשֶׁר־מֶלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ כָּל־
הָעָם הֵיטָא מִמְּצָרִים הַזֵּה לְכָל | אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה מֵתוּ בַּמִּדְבָּר
בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתָם מִמְּצָרִים: כִּי־מָלִים הָיוּ כָל־הָעָם הַיִּצְאִים וְכָל־

הָעַם הַיְלֻדִים בַּמִּדְבָּר בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ: כִּי |
 אַרְבָּעִים שָׁנָה הָלְכוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־תָּם כָּל־הַגּוֹי אֲנָשִׁי
 הַמִּלְחָמָה הַיִּצְאָאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם לְבָלְתִּי הָרְאוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאֲבוֹתָם לָתֵת לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: וְאֶת־בְּנֵיהֶם הַקִּים תַּחֲתָם
 אַתָּם מֶלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־עֶרְלִים הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ: וַיְהִי
 כְּאֲשֶׁר־תָּמוּ כָל־הַגּוֹי לְהַמּוֹל וַיֵּשְׁבוּ תַּחֲתָם בַּמַּחֲנֶה עַד חֵיוֹתָם:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גִּלּוֹתִי אֶת־חֶרֶפַת מִצְרַיִם מֵעַל־יָכֶם
 וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גִלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיַּחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּגִלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב
 בְּעֶרְבוֹת יְרִיחוֹ: וַיֹּאכְלוּ מֵעֵבֹר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת
 וּקְלָוִי בָעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּשְׁבֹּת הַמָּן מִמַּחֲרַת בְּאֲכָלָם מֵעֵבֹר
 הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוֹאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן
 בַּשָּׁנָה הַהִיא: וַיְהִי בַּהֲיוֹת יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וַהֲנִה־
 אִישׁ עֹמֵד לְגִגְדּוֹ וְחָרְבּוֹ שְׁלוּפָה בִּידּוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ
 הֲלָנוּ אִתָּה אִם־לְצָרִינוּ: וַיֹּאמֶר | לֹא כִּי אֲנִי שַׂר־צָבָא־יְהוָה עִתָּה
 בָּאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל־פְּנֵי אֲרֻצָּה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדֹנִי
 מְדַבֵּר אֶל־עַבְדּוֹ: וַיֹּאמֶר שַׂר־צָבָא יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל־נֶעֱלָף
 מֵעַל רִגְלֹךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אִתָּה עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא וַיַּעַשׂ
 יְהוֹשֻׁעַ כֵּן: וַיִּרְיַחוּ סִגְרָת וּמִסְגֵּרַת מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִין יוֹצֵא וְאִין
 בָּא: וַיְהִי יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שָׁמְעוֹ בְּכָל־הָאָרֶץ:

* קריאה ליום טוב שני של גלויות *

מעין ההלכות: מתפללים תפלת יום טוב, וגומרים את ההלל, ומוציאים שני ספרי תורה, בראשון קורין חמישה עולים. והמפטיר קורא בספר שני מ"ובחודש הראשון" ומפטיר ב"וישלח המלך" כדלהלן:

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: שׁוּר אוֹ־כֶשֶׁב אוֹ־עַז כִּי יוֹלֵד וְהִיָּה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהָלָאָה יִרְצָה לְקַרְבֵּן אִשָּׁה לַיהוָה: וְשׁוּר אוֹ־שָׁה אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו לֹא תִשְׁחָטוּ בַּיּוֹם אֶחָד: וְכִי־תוֹצְבוּ וְזָבַחְתֶּם תוֹדָה לַיהוָה לְרֹצְנֵכֶם תוֹצְבוּ: בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אָנִי יְהוָה: וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם אָנִי יְהוָה: וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם קֹדֶשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָנִי יְהוָה מְקֹדְשְׁכֶם: הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹיֹת לָכֶם לֹאֱלֹהִים אָנִי יְהוָה: וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרְאֵי קֹדֶשׁ אֱלֹהֵם הֵם מוֹעֲדֵי: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מִלֶּאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְתוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ כָּל־מִלְאָכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: לֹא־אֱלֹה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרְאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבִים פֶּסַח לַיהוָה: וּבַחֹמֶשׁ עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חֹג הַמִּצּוֹת לַיהוָה שְׁבַעַת יָמִים מִצְוֹת תֹּאכְלוּ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאָכָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה שְׁבַעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ כָּל־מִלְאָכָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: שְׁלִישִׁי וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וְהִבַּאתֶם אֶת־עֹמֶר רֹאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן: וְהִנִּיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרֹצְנֵכֶם מִמַּחֲרַת הַשֹּׁבֶת יִנִּיפּוּ הַכֹּהֵן: וְעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר כֶּכֶשׁ תָּמִים בּוֹ־שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה לַיהוָה: וּמִנַּחְתּוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת בְּלוּלָה בִשְׁמֶן אִשָּׁה לַיהוָה רִיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכָּה יֵין רַבִּיעֵת הֵיזֵן: וְלֶחֶם וְקִלִּי וְכִרְמֹל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבִּיאְכֶם אֶת־קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם: וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשֹּׁבֶת מִיּוֹם הִבִּיאְכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת שַׁבְּתוֹת תָּמִימֹת תִּהְיֶינָה: עַד מִמַּחֲרַת הַשֹּׁבֶת הַשְּׁבִיעִת יִסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנַּחַח חֹדֶשָׁה לַיהוָה: מִמוֹשְׁבֹתֵיכֶם תִּבְיֹאוּ | לָחֶם

תנופה שתיים שני עשרנים סלת' תהינה חמץ תאפינה בפורים ליהוה:
והקרבתם על־הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בן־בקר אחד ואילם
שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונספיהם אשה ריתניחח ליהוה: ועשיתם
שעיר־עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: והניף הכהן |
אתם על־לחם הפורים תנופה לפני יהוה על־שני כבשים קדש יהיו ליהוה
לכח: וקראתם בעצם | היום הזה מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבודה לא
תעשו חקת עולם בכל־מושבתיכם לדרתיכם: ובקצרכם את־קציר ארצכם
לא־תכלה פאת שדה בקצרה ולקט קצירה לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני
יהוה אלהיכם: רבי' וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל' לאמר
בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא־קדש: כל־
מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: וידבר יהוה אל־משה לאמר:
אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הפורים הוא מקרא־קדש יהיה לכם
ועניתם את־נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: וכל־מלאכה לא תעשו בעצם
היום הזה כי יום פורים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: כי כל־הנפש
אשר לא־תענה בעצם היום הזה ונקרתה מעמיה: וכל־הנפש אשר תעשה כל־
מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את־הנפש ההוא מקרב עמה: כל־מלאכה
לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: שבת שבתון הוא לכם
ועניתם את־נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד־לערב תשבתו שבתכם:
חמישי וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל' לאמר בחמשה עשר
יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא־
קדש כל־מלאכת עבודה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום
השמיני מקרא־קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל־מלאכת
עבודה לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש לחקריב
אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר־יום ביומו: מלבד שבתות יהוה
ומלבד מתנותיכם ומלבד כל־נדריכם ומלבד כל־נדבתיכם אשר תתנו ליהוה:
אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את־תבואת הארץ תחזו את־
חג־יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: ולקחתם
לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת' תמר'ים וענף עץ־עבת וערבי־נחל

וּשְׁמַחֲתֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים: וְחִגְתֶּם אֹתוֹ חֲגֹ לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים
בַּשָּׁנָה חֲקֹת עֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחֲגֹוּ אוֹתוֹ: בַּסֶּפֶת׃ תִּשְׁבּוּ שִׁבְעַת
יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֶּפֶת: לְמַעַן יִדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֶּפֶת הוֹשַׁבְתִּי
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיִּדְבַּר מֹשֶׁה
אֶת־מַעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

❖ אומרים חצי קדיש והמפטיר קורא בפרשת פנחס מ"ובחודש הראשון", לעיל
עמ' 294, ואומר חצי קדיש.

❖ הפטרה לוי"ט שני של גלויות ❖

❖ המפטיר אומר את ברכות הפטרה (לעיל 295) וקורא (מלכים ב, כז):

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו כָּל־זִקְנֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית־יְהוָה
וְכָל־אִישׁ יְהוּדָה וְכָל־יִשְׂכֵי יְרוּשָׁלַם אֹתוֹ וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם
לְמִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֶת־כָּל־דְּבַר סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית
יְהוָה: וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל־הָעַמּוּד וַיִּכְרַת אֶת־הַבְּרִית | לִפְנֵי יְהוָה לְלַכֵּת אַחֵר יְהוָה
וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו׃ וְאֵת־עֲדוּתָיו׃ וְאֵת־חֻקֹּתָיו כָּכֹל־לֵב וּבְכָל־נֶפֶשׁ לְהִקְיָם אֶת־
דְּבַר הַבְּרִית הַזֹּאת הַכְּתוּבָה עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֵד כָּל־הָעָם בְּבֵרִית: וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ
אֶת־חֻלְקֵיהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֵת־כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁכָּן וְאֵת־שְׂמֹרֵי הַסֶּף לְהוֹצִיא מִהֵיכַל
יְהוָה אֵת כָּל־הַכֹּהֲנִים הָעֲשׂוּיִם לַבָּעַל וְלֹא־שָׂרָה וּלְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׂרָפֵם
מִחוּץ לִירוּשָׁלַם בְּשָׂדֵמֹת קִדְרוֹן וַנִּשְׂא אֶת־עֶפְרָם בֵּית־אֵל: וְהַשְׁבִּית אֶת־
הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר נָתַן מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּקְטֹר בַּבָּמֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה וּמִסְבֵּי יְרוּשָׁלַם
וְאֵת־הַמִּקְטָרִים לַבָּעַל׃ לִשְׁמֹשׁ וְלִיָּרֵחַ וּלְמִזְבְּחוֹת וּלְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם: וַיֵּצֵא אֶת־
הָאִשְׁרָה מִבֵּית יְהוָה מִחוּץ לִירוּשָׁלַם אֶל־נַחַל קִדְרוֹן וַיִּשְׂרֹף אֹתָהּ בְּנַחַל קִדְרוֹן
וַיִּדְרֹךְ לַעֲפָר וַיִּשְׁלַךְ אֶת־עֶפְרָה עַל־קֶבֶר בְּנֵי הָעָם: וַיִּתֵּץ אֶת־בְּתֵי הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר
בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר הִנָּשִׁים אֲרָנוֹת שָׁם בָּתִּים לֹא־שָׂרָה: וַיָּבֵא אֶת־כָּל־הַכֹּהֲנִים
מִעָרֵי יְהוּדָה וַיִּטְמֵא אֶת־הַבָּמֹת אֲשֶׁר קִטְרוּ־שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים׃ מִגִּבְעֵי עֵד־בָּאָר
שִׁבְעָה וְנִתֵּץ אֶת־בָּמֹת הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר־פָּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שַׁר־הָעִיר אֲשֶׁר־עַל־
שְׂמָאוֹל אִישׁ בְּשַׁעַר הָעִיר: אֲדָּה לֹא יַעֲלוּ כֹהֲנֵי הַבָּמֹת אֶל־מִזְבֵּחַ יְהוָה בִּירוּשָׁלַם
כִּי אִם־אֵכְלוּ מִצֹּדֶת בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם: וַיִּטְמֵא אֶת־הַתֵּפֶת אֲשֶׁר בְּנֵי (כְּתִיב: בְּנִי) בֶּן־הַנֶּגֶם
לְכַלְתִּי לְהַעֲבִיר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ וְאֶת־בִּתּוֹ בְּאֵשׁ לְמֹלֵךְ: וַיִּשְׁבֹּת אֶת־הַסּוֹסִים אֲשֶׁר

נִתְּנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה לְשֹׁמֵשׁ מִבֵּית יְהוֹהָה אֶל־לִשְׁכַּת נֹתַן־מֶלֶךְ הַסָּרִיס אֲשֶׁר
 בַּפְּרוּרִים וְאֶת־מִרְכָּבוֹת הַשֹּׁמֵשׁ שָׂרָף בָּאֵשׁ: וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עַל־הַגֹּגֹל
 עָלִית אֹחֹז אֲשֶׁר־עָשָׂו | מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה מְנַשֶּׁה בְּשֵׁתִי
 חֲצֹרוֹת בֵּית־יְהוֹה נָתַץ הַמֶּלֶךְ וַיִּרְץ מִשָּׁם וַהֲשִׁילֹךְ אֶת־עַפְרָם אֶל־נַחַל קִדְרוֹן:
 וְאֶת־הַבָּמֹת אֲשֶׁר | עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר מִימִין לַהֲרֵם־הַמִּשְׁחִית אֲשֶׁר בָּנָה
 שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לַעֲשֹׂתָהָ | שָׂקַץ צִידָנִים וְלִכְמוֹשׁ שָׂקַץ מִזֶּבֶחַ וּלְמַלְכָם
 תּוֹעֵבֶת בְּנֵי־עַמּוֹן טָמֵא הַמֶּלֶךְ: וַשֹּׁפֵר אֶת־הַמִּצְבֹּחוֹת וַיִּכְרֹת אֶת־הָאֲשֵׁרִים וַיִּמְלֵא
 אֶת־מְקוֹמָם עֲצָמוֹת אָדָם: וְגַם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל הַבְּמֹה אֲשֶׁר עָשָׂה
 יִרְבֵּעָם בֶּרֶךְ־נֹכַח אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל גַּם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא וְאֶת־הַבְּמֹה
 נָתַץ וַיִּשְׂרֹף אֶת־הַבְּמֹה הַזֶּה לְעָפָר וְשָׂרָף אֲשֶׁרָה: וַיִּפֹּן יֹאשִׁיָּהוּ וַיֵּרָא אֶת־
 הַקְּבָרִים אֲשֶׁר־שָׁם בְּהָר וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח אֶת־הָעֲצָמוֹת מִן־הַקְּבָרִים וַיִּשְׂרֹף עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ וַיִּטְמְאֵהוּ כְּדָבָר יְהוֹה אֲשֶׁר קִרְא אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קִרְא אֶת־הַקְּבָרִים
 הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר מֶה הַצִּיּוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר אָנִי רֹאֶה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲנָשֵׁי הָעִיר הַקָּבֵר
 אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיְּהוּדָה וַיִּקְרָא אֶת־הַקְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עַל
 הַמִּזְבֵּחַ בֵּית־אֵל: וַיֹּאמֶר הִנֵּחֻהוּ לוֹ אִישׁ אֶל־יָנֵעַ עֲצָמָתוֹ וַיִּמְלְטוּ עֲצָמָתָיו אֶת
 עֲצָמוֹת הַנְּבִיא אֲשֶׁר־בָּא מִשְׁמֶרֶון: וְגַם אֶת־כָּל־בְּתֵי הַבָּמֹת אֲשֶׁר | בְּעִרֵי שְׁמֶרֶון
 אֲשֶׁר עָשָׂו מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִים הַסִּיר יֹאשִׁיָּהוּ וַיַּעַשׂ לָהֶם כְּכֹל־הַמַּעֲשִׂים
 אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית־אֵל: וַיִּזְבַּח אֶת־כָּל־כַּהֲנֵי הַבָּמֹת אֲשֶׁר־שָׁם עַל־הַמִּזְבְּחוֹת
 וַיִּשְׂרֹף אֶת־עֲצָמוֹת אָדָם עֲלֵיהֶם וַיִּשָּׁב יְרוּשָׁלַם: וַיִּצֹּ הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר
 עֲשׂוּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּכְּתוּב עַל סֵפֶר הַבְּרִית הַזֶּה: כִּי לֹא־נַעֲשֶׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה
 מִימֵי הַשְּׁפָטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְכָל־יְמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה:
 כִּי אִם־בְּשִׁמְנֶה עֲשֶׂהָ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ נַעֲשֶׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה בִּירוּשָׁלַם:
 וְגַם אֶת־הָאֲבוֹת וְאֶת־הַיָּדְעָנִים וְאֶת־הַתַּרְפִּים וְאֶת־הַגִּלְלִים וְאֶת־כָּל־הַשֹּׁקֵצִים
 אֲשֶׁר בָּרָאוּ בָּאָרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בְּעַר יֹאשִׁיָּהוּ לְמַעַן הָקִים אֶת־דְּבַר יְהוָה
 הַקְּתָבִים עַל־הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מִצָּא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה: וְכַמְּהוּ לֹא־הָיָה לְפָנָיו
 מֶלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁב אֶל־יְהוָה כְּכֹל־לִבָּבוֹ וּכְכֹל־נַפְשׁוֹ וּכְכֹל־מֵאֹדוֹ כְּכֹל תּוֹרַת מֹשֶׁה
 וְאַחֲרָיו לֹא־קָם כְּמָהוּ:

* קריאה לשבת חול־המועד פסח *

❖ מוציאים שני ספרי תורה, וקורין שבעה עולים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֶתָּה אֹמֵר אֵלַי הֶעֱלֵךְ אֶת־הָעַם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אֹמֶרֶת יִדְעִיתִיךָ בְּשֵׁם וְגַם־מִצָּאתָ חֹן בְּעֵינַי: וְעַתָּה אִם־נָא מִצָּאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דְּרָכְךָ וְאֶדְעָךָ לְמַעַן אֶמְצָא־חֹן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עֲמֻךְ הָיָה הַזֶּה: וַיֹּאמֶר פָּנֶי יְיָ לָבוֹ וְהִנַּחְתִּי לָךְ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־אֵין פָּנֶיךָ הַלֹּכִים אֶל־תַּעֲלֶנּוּ מִזֶּה: וּבִמָּה | יוֹדַע אִפְּזָא כִּי־מִצָּאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעֲמֻךְ הָלֹא בְּלִבְתָּךְ עֲמָנוּ וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעֲמֻךְ מִכָּל־הָעַם אֲשֶׁר עַל־פָּנֶי הָאָדָמָה: לֹא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעֲשֶׂה כִּי־מִצָּאתָ חֹן בְּעֵינֶי וְאֶדְעָךָ בְּשֵׁם: וַיֹּאמֶר הֲרָאֵנִי נָא אֶת־כְּבֹדְךָ: וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל־טוֹבִל עַל־פָּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחִנַּתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמֹתִי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם: יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לֹא תוֹכֵל לְרַאֲתָ אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחַי: וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר: וְהָיָה בְּעֶבֶר כְּבֹדִי וְשִׁמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשִׁבְתִּי כְּפִי עָלֶיךָ עַד־עֲבָרִי: וְהִסְרֹתִי אֶת־כְּפִי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֵרַי וּפָנַי לֹא יִרְאוּ: רַבִּיעִי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לָךְ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים וְכַתְּבָתִּי עַל־לַחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־לַחַת הָרָאשֵׁינִים אֲשֶׁר שָׁפַרְתָּ: וְהָיָה נִכּוֹן לְבַקֵּר וְעֹלִית בְּבִקְרָא אֶל־הָרָסִינִי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יִירָא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאֵן וְהַבִּקְרָא אֶל־יִרְעֹו אֶל־מֹול הָהָר הַהוּא: חֲמִישִׁי וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בְּבִקְרָא וַיַּעַל אֶל־הָרָסִינִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בִּידוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים: וַיִּרֶד יְהוָה בְּעֶנְוֹ וַיִּתְּיָצֵב

עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה | על-פניו ויקרא יהוה | יהוה אל רחום וחנון ארץ אפים ורב-חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד | עון אבות על-בנים ועל-בני בנים על-שלישים ועל-רבעים: וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם-נא מצאתי חן בעיניך אדני ייגד-נא אדני בקרבנו כי עם-קשה-עורף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל-עמך אעשה נפלאות אשר לא-נבראו בכל-הארץ ובכל-הגוים וראה כל-העם אשר-אתה בקרבך את-מעשה יהוה כי-נורא הוא אשר אני עשה עמך: שיש שמר-לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את-האמרי והכנעני והחתי והפרזי והיבוכי: השמר לך פן-תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן-יהיה למוקש בקרבך: כי את-מזבחתם תתצון ואת-מזבחתם תשברון ואת-אשריו תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: פן-תכרת ברית ליושב הארץ וזנו | אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחך: ולקחת מבנותיו לבניך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן וזנו את-בניך אחרי אלהיהן: אלהי מסכה לא תעשה לך: את-חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למזער חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: כל-פטר ירחם לי וכל-מקנך תזכר פטר שזר ושה: ופטר חמור תפדה בשה ואם-לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא-יראו פני ריקם: שביעי ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבות בחריש ובקציר תשבות: וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש פעמים

בְּשִׁנָּה יִרְאֶה כָּל־זָכוֹן אֶת־פָּנָי הָאֵרֶן | יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי־
אוֹרֵישׁ גּוֹיִם מִפָּנָי וְהִרְחַבְתִּי אֶת־נִבְלָה וְלֹא־יִחְמֹד אִישׁ אֶת־
אֲרָצָה בַּעֲלֹתָהּ לִרְאוֹת אֶת־פָּנָי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בְּשִׁנָּה:
לֹא־תִשָּׁחַט עַל־חֲמֹץ דָּם־זִבְחִי וְלֹא־לֵילִין לְפָקֹד זִבְחִי חֵג הַפֶּסַח:
רֵאשִׁית בְּבוּרִי אֲדַמְתָּהּ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם לֹא־תִבְשַׁל גְּדִי
בַּחֶלֶב אִמּוֹ:

❖ המשלים אומר חצי קדיש (לקמן), והמפטיר קורא בספר שני בפ' פנחס:

וַיִּקְרְבוּתָם אֵשֶׁה עֲלֶיהָ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד
וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם
סֵלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל
תַּעֲשׂוּ: עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים:
וְשִׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לִכְפֹּר עֲלֵיכֶם: מִלֶּכֶד עֶלֶת הַפָּר אֲשֶׁר לַעֲלֹת
הַתֹּמֶד תַּעֲשׂוּ אֶת־אַלְהָה: כְּאֵלֶּה תַעֲשׂוּ לְיוֹם שִׁבְעַת יָמִים לָחֶם
אֵשֶׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתֹּמֶד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כֹּל־מַלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

❖ ואומר חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיה־רַבָּא. אִמְן ^(כריעה) אֲדִינְהָ ^{אֲתָה} ^{אֲדִינְהָ} בַּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרֻעֵתָהּ, ^(כריעה) וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמְן ^{כִּי יֵה רֵצוֹן} ^{אֲדִינְהָ} בָּחֵיכוֹן וּבִיזְמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבְזִמְן ^(כריעה) קָרִיב, וְאִמְרוּ אֲמֵן. אִמְן ^(כריעה) ^{יְהִי רֵצוֹן} ^{אֲדִינְהָ} עֲוִינִי יְהִי שְׁמִיה־רַבָּא וְכוּ' עַד 'בַּעֲלָמָא' יְהִי אִשְׁמִיה ^(כריעה) רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמָי יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, ^{כריעה} בְּרִיד־הוּא. אִמְן ^{אֲתָה} ^{אֲדִינְהָ} לְעָלָא מְכַל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְּאִמְרוּ בַּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אֲמֵן. אִמְן ^{אֲתָה} ^{אֲדִינְהָ}

§ הפטרה לשבת חול המועד פסח §

✦ המפטיר אומר את ברכות ההפטרה (לעיל 295) וקורא (ומחזק) לו:

הִיִּתָּה עָלַי יְיָ־יְהוָה וַיּוֹצֵאֲנִי בְרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבִּקְעָה וְהָיָא
מְלָאָה עֲצָמוֹת: וְהַעֲבִירֵנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב | סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת
מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבִּקְעָה וְהִנֵּה יִבְשׁוֹת מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי בּוֹ־אֲדָם
הַתְּחַיֵּנָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַר אֲדָנִי (כתיב: יהוה) קרִי: אֱלֹהִים אַתָּה
יִדְעָתָּ: וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא עַל־הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
הָעֲצָמוֹת הַיִּבְשָׁוֹת שְׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה: כֹּה אָמַר אֲדָנִי (כתיב: יהוה) קרִי:
אֱלֹהִים לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מְבִיא בָכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם: וְנָתַתִּי
עֲלֵיכֶם גִּידִים וְהַעֲלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקִרְמָתִי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי
בָכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה: וְנִבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי
וַיְהִי־קוֹל כֹּה־נִבְאִי וְהִנֵּה־רֹעַשׁ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֵצִים אֶל־עֲצָמוֹ:
וְרָאִיתִי וְהִנֵּה־עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרָם עֲלֵיהֶם עוֹר
מִלְמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם: וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא אֶל־הָרוּחַ הִנָּבֵא בּוֹ־
אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל־הָרוּחַ כֹּה־אָמַר | אֲדָנִי (כתיב: יהוה) קרִי: אֱלֹהִים מֵאֲרַבַּע
רוּחוֹת בָּאֵי הָרוּחַ וּפְתִי בַּהֲרוּגִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲיוּ: וְהִנָּבֵאתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי
וַתְּבוֹא בָהֶם הָרוּחַ וַיַּחֲיוּ וַיַּעֲמֻדוּ עַל־רִגְלֵיהֶם חֵיל גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד:
וַיֹּאמֶר אֵלַי בּוֹ־אֲדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כְּלִבִּית יִשְׂרָאֵל הִנֵּה הִנֵּה
אֲמָרִים יִבְשׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ וְאִבְדָּה תִּקְוַתֵּנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ: לָכֵן הִנָּבֵא
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדָנִי (כתיב: יהוה) קרִי: אֱלֹהִים הִנֵּה אֲנִי פָתַח
אֶת־קְבֻרֹתֵיכֶם וְהַעֲלֵתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהִבֵּאתִי
אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּפִתְחִי אֶת־
קְבֻרֹתֵיכֶם וְכִהְיֶה עֲלֹתִי אֶתְכֶם מִקְבְּרוֹתֵיכֶם עַמִּי: וְנָתַתִּי רוּחִי בָכֶם
וְחַיִּיתֶם וְהִנֵּחֹתִי אֶתְכֶם עַל־אֲדָמְתְּכֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה

דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם־יְהוָה:

❖ ובסיום ההפטרה אומר המפטיר את ברכות ההפטרה, לקמן עמ' 314.

❖ קריאה לשביעי של פסח ❖

❖ מוציאין ב' ספרי תורה, וקוראים חמשה עולים בפרשת בשלח ואם חל בשבת עולים ז' גברי:

וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרַעֲהַ אֶת־הָעַם וְלֹא־נָתַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
 כִּי קָרוֹב הָוָא כִּי | אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּתֶם הָעַם בְּרֹאשֹׁתָם מִלַּחְמָה
 וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה: וַיִּסָּב אֱלֹהִים | אֶת־הָעַם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף
 וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת
 יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבִּיעַ הִשְׁבִּיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד
 אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמוֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם: (בשבת לוי) וַיִּסְעוּ
 מִסֹּפֶת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְם בְּקֻצָּה הַמִּדְבָּר: וַיְהִי הַלֶּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם
 בְּעָמֹד עֵנָן לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה בְּעָמֹד אֵשׁ לְהַאֲרִיר לָהֶם לָלֶכֶת
 יוֹמָם וְלַיְלָה: לֹא־יָמִישׁ עָמֹד הָעֵנָן יוֹמָם וְעָמֹד הָאֵשׁ לַיְלָה לִפְנֵי
 הָעַם: לוי (בשבת ישראל) וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירָת בֵּין מִדְבָּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַעַל
 צֻפֹן וַנִּכְחוּ תַחְנוּ עַל־הַיָּם: וְאָמַר פְּרַעֲהַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְבָכִים הֵם
 בְּאֶרֶץ סֹנֵר עָלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: וַחֲזַקְתִּי אֶת־לֵב־פְּרַעֲהַ וַרְדֵּף אַחֲרֵיהֶם
 וְאִפְבֹּדָה בְּפְרַעֲהַ וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן:
 (בשבת רביעי) וַיֵּצֵד לְמַלְכוֹ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעַם וַיִּהְיֶה לִּלְבַב פְּרַעֲהַ וַעֲבָדוּ
 אֶל־הָעַם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עָשִׂינוּ כִּי־שָׁלַחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִעֲבָדֵינוּ:
 וַיֹּאסֶר אֶת־רֶכֶבוֹ וְאֶת־עָמּוֹ לָקַח עִמּוֹ: וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רָכֶב בַּחֲזֹר
 וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלֹשׁ עַל־פָּלוֹ: וַיִּחַזַּק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בְּיַד רָמָה:
 שְׁלִישִׁי (בשבת חמישי) וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁגּוּ אוֹתָם הַנִּים עַל־

הַיּוֹם כָּל־סוֹס רֶכֶב פָּרָעָה וּפָרָשָׁיו וְחִילּוֹ עַל־פִּי הַחִירָת לִפְנֵי בַעַל צֶפֶן: וּפָרָעָה הַקָּרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וַהֲנִיחָה מִצָּרִים | נִסַּע אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הַמַּבְלִי אִי־ן־קִבְרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוֹת בַּמִּדְבָּר מִה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם: הֲלֹא־זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדַל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם: מִמֶּתְנוּ בַּמִּדְבָּר: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ הַתִּיצְבוּ וַרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר־רָאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסָּפוּ לִרְאֹתָם עוֹד עַד־עוֹלָם: יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרֹשׁוּ: רביעי (בשבת שיש) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִה־תִּצְעַק אֵלַי דְּבַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וִיפֹעוּ: וְאַתָּה הָרֶם אֶת־מִטְוֶה וְנָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֻשָּׁה: וְאַנִּי הִנְנִי מֵחַזֵּק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאִפְבֹּדָה בְּפָרָעָה וּבְכָל־חִילּוֹ בְּרַכְּבוֹ וּבְפָרָשָׁיו: וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אַנִּי יְהוָה בְּהַפְכֵּדִי בְּפָרָעָה בְּרַכְּבוֹ וּבְפָרָשָׁיו: וַיִּפֹּעַ מֶלֶאךָ הָאֱלֹהִים הַחֲלֹף לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּפֹּעַ עֲמֹד הָעֲנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא בֵּין | מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֲנָן וְהַחֲשֵׁךְ וַיָּאֲרֵ אֶת־הַלֵּילָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלַּיְלָה: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיִּזְלַף יְהוָה | אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֶזְרָה כָּל־הַלַּיְלָה וַיִּשָּׁם אֶת־הַיָּם לַחֲרֻבָּה וַיִּבָּקְעוּ הַמַּיִם: וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֻשָּׁה וְהַמַּיִם לְהֶם חוֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׁמָאלָם: וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל־סוֹס פָּרָעָה רֶכֶב וּפָרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם: וַיְהִי בְּאֲשַׁמֶּרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעֲמֹד אֵשׁ וָעָנָן וַיָּהֶם אֶת מַחֲנֵה מִצְרַיִם: וַיִּסַּר אֶת אִפְּן מֶרְכָּבָתוֹ

וַיִּנְהַגְהוּ בַּכְּבֹּד וַיֹּאמֶר מַצְרִים אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה
 נִלְחַם לָהֶם בַּמַּצְרִים: חמישי (בשבת שביעי) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטָה
 אֶת־יָרְכָה עַל־הֵיחָל וַיֵּשְׁבוּ הַמִּים עַל־מַצְרַיִם עַל־רֶכְבּוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו:
 וַיֹּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הֵיחָל וַיֵּשֶׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בְּקָר לֵאמֹתָנּוּ וּמַצְרַיִם
 נָסִים לִקְרֹאתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת־מַצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: וַיֵּשְׁבוּ הַמִּים
 וַיַּכּוּ אֶת־הָרֶכֶב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכָל חֵיל פְּרָעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם
 בָּיִם לֹא־נִשְׁאָר בָּהֶם עַד־אֶחָד: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּפְשָׁה בְּתוֹךְ
 הַיָּם וְהַמִּים לָהֶם חֲמָה מִימִינֵם וּמִשְׁמָאלָם: וַיִּזְשַׁע יְהוָה בְּיוֹם
 הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מַצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מַצְרַיִם מֵת עַל־
 שַׁפַּת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
 בַּמַּצְרִים וַיֵּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמִינוּ בִּיהוָה וּבִמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ: אַז
 יִשִּׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
 אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָּאָה סוֹם וָרֶכֶב רָמָה בָּיִם: עָזִי וְזִמְרַתִּי יִהְיֶה
 וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאֶנְוֶהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמָמְנָהוּ: יְהוָה אִישׁ
 מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: מִרְכַּבַּת פְּרָעָה וַחֲיָלוֹ יָרָה בָּיִם וּמִבְּחַר שְׁלִשִּׁי
 טָבָעוּ בָּיִם־סוֹף: תַּהֲמֹת יִכְסִּימוּ יִרְדּוּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן: יְמִינָהּ
 יְהוָה נֶאֱדָרִי בַּכֹּחַ יְמִינָהּ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבֶרֶב גָּאוֹנָה תַּהֲרֹם קִמְיָהּ
 תִּשְׁלַח חֲרָנָהּ יֶאֱכַלְמוּ כָּקֶשׁ: וּבְרוּחַ אֲפִיָּה נִעְרְמוּ מֵיָם נִצְבּוּ כְּמוֹ־גֵר
 גְּזֵלִים קִפְּאוּ תַּהֲמֹת בְּלִבֵּיהֶם: אָמַר אוֹיֵב אֲרֹךְ אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלָל
 תִּמְלֶאמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיק חֲרָבִי תִּזְרִישְׁמוּ יָדִי: נִשְׁפַּת בְּרוּחַהּ כִּסְמוּ יָם
 צָלְלוּ כַּעֲפֹרֶת בָּמִים אֲדִירִים: מִי־כַמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כַמְכָּה
 נֶאֱדָר כְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תַּהֲלֹת עָשָׂה פֶּלֶא: נְטִיֹת יְמִינָהּ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ:
 נְחִיתָ בַּחֲסִדָּה עִם־יוֹ בְּאֵלֶת נְהִלָּתָ בַּעֲזָה אֶל־נֹה קֹדֶשׁ: שְׁמָעוּ
 עַמִּים יִרְגְּזוּ חֵיל אֲחֻזַּי יִשְׁבִּי פִלִּשְׁתִּי: אַז נִבְהִלּוּ אֱלֹהֵי אֲדוֹם אֵילִי

מוֹאֵב וְאַחֲזָמוֹ וְרַעַד נִמְלֹגוּ כָּל יִשְׁבֵּי כְנָעַן: תִּפְּלָל עֲלֵיהֶם אִמְתָּהּ וְנִפְחַד
בְּגִדְלָהּ וְזֹרְעָהּ יִדְמֻ כַּאֲבֹן עַד-יֵעָבֶר עִמָּהּ יְהוָה עַד-יֵעָבֶר עִם-זֶו
קִנִּיתָ: תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהָר גִּחְלָתָהּ מִכֹּז לְשִׁבְתָּהּ פְּעֻלַּת יְהוָה
מִקֶּדֶשׁ אֲדֹנָי בּוֹנֵנוּ יִדְּוֶה: יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: בִּי בְּאֵסוֹס פְּרֻעָה
בָּרַכְבוֹ וּבִפְרֻשֵׁיו בֵּימֵי וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת-מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הִלְכוּ בִּיבֻשָּׁה בְּתוֹךְ הַיָּם: וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת-
הַתֵּף בְּיָדָהּ וַתִּצְאֵן כָּל-הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בַּתִּפְּסִים וּבִמְחֻלָּת: וַתַּעַן לָהֶם
‘מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי-נָאֹה נָאֹה סוֹס וָרֶכֶב וָרָמָה בָּיָם: וַיִּפֹּעַ מֹשֶׁה
אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּם-סוּף וַיִּצְאֻ אֶל-מִדְבַּר-שׁוּר וַיִּלְכּוּ שְׁלֹשֶׁת-יָמִים
בַּמִּדְבָּר וְלֹא-מֵצְאוּ מַיִם: וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם
מִמֶּרְהָ כִּי מַרִּים הָיָה עַל-בֶּן קְרָא-שָׁמָּה מֶרְהָ: וַיִּלְנוּ הָעָם עַל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר מַה-נִּשְׁתָּה: וַיִּצְעַק אֶל-יְהוָה וַיֹּדְרֶהּ וַיֹּדְרֶהּ עָץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל-
הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסָּהוּ: וַיֹּאמֶר
אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַהֲיִשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה
וְהִזְנַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו: וְשִׁמְרַתְּ כָּל-חֻקָּיו כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי
בְּמִצְרַיִם לֹא-אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּאֵה:

❖ ואומר המשלים חצי קריש (לקמן), והמפטיר קורא בפרשת פנחס:

וְהִקְרַבְתָּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד
וּשְׁבַע כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יְחִיּוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם סֹלֶת בָּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לָפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל תַּעֲשׂוּ: עֶשְׂרֹן
עֶשְׂרֹן תַּעֲשֶׂה לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכֶּבֶשִׁים: וּשְׁעִיר חֲטָאת
אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלֵּב עֹלֶת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֶת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ
אֶת-אֵלֶּה: בָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לַחֵם אִשָּׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ

לִיהוָה עַל־עוֹלֹת הַתַּמִּיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא
קָדָשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

❖ ואומר המפטיר חצי קריש:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא. אֲמֵן ^(כריעה) אֲמֵן ^{אמת} בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ,
וַיִּמְלִיף מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פֶּרְקָנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אֲמֵן ^(כריעה)
בְּחַיֵּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבִזְמַן
קָרִיב, וְאָמְרוּ אֲמֵן. אֲמֵן ^(כריעה) כֵּן יְהִי רְצוֹן ^{אמת} אֲמֵן ^{אידהננה} עוֹנִים יְהִי שְׁמִיהּ רַבָּא וְכו' עַד 'בְּעֶלְמָא' יִהְיֶה שְׁמִיהּ ^(כריעה)
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר,
וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדַּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלֵּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא,
בְּרִיף־הוּא. אֲמֵן ^{כריעה} אֲמֵן ^{אמת} אֲמֵן ^{אידהננה} לְעָלְמָא מְכַל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמָתָא, דְּאָמְרוּ בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אֲמֵן. אֲמֵן ^{כריעה} אֲמֵן ^{אמת} אֲמֵן ^{אידהננה}

❖ הפטרה לשיביעי של פסח ❖

❖ המפטיר אומר את ברכות הפטרה (לעיל 295) וקורא (שמואל ב, כב):

וַיְדַבֵּר דָּוִד לִיהוָה אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא אֶתוֹ
מִבֶּרֶךְ כָּל־אֵיכָיו וּמִבֶּרֶךְ שְׂאוֹל: וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלְעִי וּמִצְדָּתִי
וּמִפְלִטִי־לִי: אֱלֹהֵי צוּרֵי אַחֲסֵה־בּוֹ מִגִּזִּי וְקָרַן יִשְׁעִי מִשְׁגָּבִי וּמִנוֹסֵי
מִשְׁעִי מִחֲמַס תִּשְׁעֵנִי: מְהֵלֵל אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאֵיכָיו אֲשִׁיעַ: כִּי
אֶפְפֹּנִי מִשְׁבְּרֵי־מָוֶת נַחֲלִי בְּלִיעַל יִבְעַתֵּנִי: חֲבִלִי שְׂאוֹל סִבִּנִי
קִדְמִנִי מִקְשֵׁי־מָוֶת: בְּצַר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־אֱלֹהֵי אֶקְרָא
וַיִּשְׁמַע מִחִידְכֹּךְ קוֹלִי וַשׁוּעָתִי בְּאִזְנוֹ: וַיִּתְנַעַשׁ (כתיב: וַתַּנְעֵשׁ) וַתִּרְעַשׁ
הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגְּזוּ וַיִּתְנַעֲשׂוּ כִּי־תָרַח לֹ: עָלָה עֲשׂוֹן
בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכַל גִּחְלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ: וַיִּטְ שָׁמַיִם וַיִּגְדּוּ וַעֲרָפֶל
תַּחַת רַגְלָיו: וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעַף וַיֵּרָא עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ: וַיֵּשֶׁת חֹשֶׁךְ

סְבִיבֹתָיו סְפֹת חֲשֵׁר־מַיִם עָבִי שְׁחָקִים: מִנְּנָה נִגְדָּו בָּעָרוֹ גָּחֳלִי־
אֵשׁ: יִרְעֵם מִן־שָׁמַיִם יְהוָה וְעֲלִיּוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ: וַיִּשְׁלַח חֲצִיצִים
וַיִּפְיֹצֵם בָּרֶק וַיְהִם (כתיב: וַיְהִם): וַיֵּרְאוּ אֶפְקֵי יָם יָגְלוּ מִסְדּוֹת תִּבְלָה
בַּגִּיעַר־תִּי הַיְהוָה מִנְּשֵׁמַת רוּחַ אָפֹן: יִשְׁלַח מִמְרוֹם יִקְחֵנִי יִמְשֹׁנִי מִמַּיִם
רַבִּים: יִצִּילֵנִי מֵאִיְבֵי עַצְ מִשְׁנָאִי כִּי אֲמַצּוּ מִמֶּנִּי: יִקְדְּמֵנִי בַיּוֹם אִידִי
וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעָן לִי: וַיֵּצֵא לְמִרְחָב אֹתִי יַחֲלִצֵנִי כִּי־חָפֵץ בִּי: יִגְמֹלֵנִי
יְהוָה בְּצַדִּיקְתִּי כִּכֹּר יָדַי יֵשֵׁב לִי: כִּי שְׁמִרְתִּי דִרְכִּי יְהוָה וְלֹא
רָשָׁעֵתִי מֵאֱלֹהֵי: כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו (כתיב: מִשְׁפָּטוֹ) לִנְגֹדִי וְחֻקֹּתָיו לֹא־
אֶסּוּר מִמֶּנָּה: וְאֵלֶּיָּה תָמַיִם לוֹ וְאַשְׁתַּמְרָה מִעֲוֹנִי: וַיֵּשֶׁב יְהוָה לִי
בְּצַדִּיקְתִּי כִּבְרִי לִנְגֹד עֵינָיו: עִם־חֹסֶד תִּתְחַסֵּד עִם־גִּבּוֹר תָּמַיִם
תִּתַּמֵּם: עִם־גִּבּוֹר תִּתְבָּר וְעִם־עֹקֵשׁ תִּתְפַּל: וְאַתָּה־עַם עֲנִי תוֹשִׁיעַ
וְעֵינָיִךָ עַל־רַמִּים תִּשְׁפִּיל: כִּי־אַתָּה נִירִי יְהוָה וַיְהוָה יִצִּיָּה חֲשָׁפִי:
כִּי בָּכָה אֲרוּץ גָּדוֹד בְּאֱלֹהֵי אֲדֹלֶג־שׁוֹר: הָאֵל תָּמַיִם דִּרְכּוֹ אֲמַרְתָּ
יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ: כִּי מִי־אֵל מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה וּמִי
צוֹר מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ: הָאֵל מְעוֹזֵי חַיִּל וַיִּתֵּר תָּמַיִם דִּרְכֵי (כתיב: דִּרְכּוֹ):
מִשׁוּנָה רִגְלִי (כתיב: רִגְלִיו) כְּאֵילֹת וְעַל בְּמוֹתַי יַעֲמִדֵנִי: מְלִמֵּד יָדַי
לְמַלְחָמָה וְנַחַת קִשְׁת־נְּחוּשָׁה וְרַעֲתִי: וְתַתֵּן־לִי מִגֵּן יִשְׁעָה וְעִנְתָּהּ
תִּרְבֵּנִי: תִּרְחִיב צַעְדִּי תַחְתָּנִי וְלֹא מַעַדוֹ קִרְסְלִי: אֲרֹדְפָה אִיְבֵי
וְאַשְׁמִידֵם וְלֹא אֲשׁוּב עַד־כְּלוֹתָם: וְאַכְלֵם וְאַמְחָצֵם וְלֹא יִקְוֹמוּ
וַיִּפְּלוּ תַחַת רִגְלִי: וְתִזְרְנִי חַיִּל לְמַלְחָמָה תִּכְרִיעַ קִמִּי תַחְתָּנִי:
וְאִיְבֵי תַתַּח לִי עֲרֹף מִשְׁנָאִי וְאַצְמִיתָם: יִשְׁעוּ וְאִין מִשְׁיַע אֶל־יְהוָה
וְלֹא עָנָם: וְאַשְׁחָקֵם בְּעַפְר־אֲרָץ כְּטִיט־חוּצוֹת אֲדָקֵם אֲרָקֵעֵם:
וְתַפְלֹטֵנִי מִרִּיבֵי עַמִּי תִשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם לֹא־יִדְעֵתִי יַעֲבֹדֵנִי:
בְּנִי נִכֹּר יִתְכַּחֲשׁוּ־לִי לְשִׁמוֹעַ אֲזֹן יִשְׁמָעוּ לִי: בְּנִי נִכֹּר יִבְלוּ וַיִּחְגְּרוּ

מִמִּסְגָּרוֹתָם: חֵי־יְהוָה וּבְרוּךְ צוּרֵי יִרְם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעֵי: הָאֵל
הַגָּתוֹ נִקְמַת לִי וּמוֹרִיד עַמִּים תַּחְתָּנִי: וּמוֹצִיאֵי מַאֲיָבִי וּמִקְמִי
תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי: עַל־כֵּן אוֹדֶה יְהוָה בְּגוֹיִם וְלִשְׁמָהּ
אֲזַמֵּר: מְגִדוֹל (כְּתִיב: מְגִדִּיל) יִשְׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וַעֲשֵׂה־חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹר
וְלְדוֹרָעוֹ עַד־עוֹלָם:

❖ ובסיום ההפטרה אומר המפטיר את ברכות ההפטרה, לקמן עמ' 314.

❖ קריאה ליום שמיני של פסח ❖

סדר התפילה ליום שמיני של פסח בחו"ל הוא יו"ט שני של גלויות: מתפללים תפלת יום
טוב כמו בשביעי של פסח ואין גומרים את ההלל, ומוציאים שני ספרי תורה, ואם חל
בשבת קורין שבעה עולין ומתחילים מ"עשר תעשר", ואם חל בחול קורין חמישה עולים
מ"כל הבכור". המפטיר קורא בספר שני "והקרבתם" שני "וקורא את ההפטרה" "עוד היום בטוב"
כדלהלן:

❖ אם חל בשבת, עולים ז' גברי ומתחילים מכאן:

עֲשֵׂר תַעֲשֶׂר אֶת כָּל־תְּבוּאוֹת זְרַעַךָ הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שְׁנָה שְׁנָה: וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי | יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּמִקְוֶם אֲשֶׁר־יִבְחַר לְשָׁכֹן שָׁמוֹ שָׁם מַעֲשֵׂר דִּגְגָךָ תִּירְשָׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבִכְרֹת
בְּקִרְךָ וּצִאֲנֶךָ לְמַעַן תִּלְמֹד לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים: וְכִי־יִרְבֶּה מִמֶּךָ
הָדָרְךָ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמֶּךָ הַמִּקְוֶם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם
שָׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְנִתְּתָה בַּפֶּסֶף וּצְרַת הַפֶּסֶף בִּידֶךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל־
הַמִּקְוֶם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: וְנִתְּתָה הַפֶּסֶף בְּכָל־אֲשֶׁר־תֹּאזֶנָה נִפְשָׁךָ בְּכִקֵּר
וּבִצְאָן וּבִיזֵי וּבִשְׂכָר וּבְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלָה נִפְשָׁךָ וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשִׂמְחָת אִתָּה וּבִיתְךָ: וְהִלֵּנִי אֲשֶׁר־בִּשְׁעֶיךָ לֹא תַעֲזֹבֵנִי כִּי אֵין לִי חֶלֶק וְנִחְלָה
עִמָּךְ: מִקְּדָה | שְׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיאֵ אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂר תְּבוּאוֹתֶךָ בְּשָׁנָה הַחֹמֶשׁ וְהַנְּחִתָּ
בִּשְׁעֶיךָ: וְכֹא הִלֵּנִי כִּי אֵין־לִי חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ וְהִנֵּה עִמָּךְ וְהִלֵּנִי אֲשֶׁר
בִּשְׁעֶיךָ וְאָכַלְוּ וְשָׂבְעוּ לְמַעַן יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה:

(בשבת לוי) מִקְּדָה שְׁבַע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה: וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שְׁמוֹט כָּל־בְּעַל
מִשָּׁה יוֹדוּ אֲשֶׁר יֵשֶׁה בְּרַעְיוֹ לֹא־יִגְשׁ אֶת־רַעְיוֹ וְאֶת־אֲחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה
לִיהוָה: אֶת־הַנִּבְכָּרִי תִּגְשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לָּהּ אֶת־אֲחִיהָ תִּשְׁמֹט יָדָהּ: אִפְסֵי כִּי לֹא

יְהִי־הֶֽכֶּה אֲבִיוֹן כִּי־בָרַךְ יְהוָה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיהָ נָתַן־לָהּ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ: רַק אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיהָ לְשׁוֹמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם: כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיהָ בָּרַכָּהּ פֶּאֶשֶׁר דִּבְרָה־לָּהּ וְהַעֲבִטָהּ גּוֹיִם רַבִּים וְאָמְרָה לֹא תַעֲבֹט וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וְכֵּן לֹא יִשְׁלֹו: כִּי־יְהִי־הָּ אֲבִיוֹן מֵאַחַד אֲחֵיהָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיהָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיהָ נָתַן לָהּ לֹא תֵאמַר אֶת־לִבִּי וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יֶדֶךָ מֵאַחֶיהָ הָאֲבִיוֹן: כִּי־פָתַח תִּפְתַּח אֶת־יְדֶךָ לָּוִי וְהַעֲבִט תַּעֲבִיטֵנּוּ דִּי מִחֲסָרוֹ אֲשֶׁר יִחָסֵר לוֹ: הַשְׁמַר לָּהּ פֶּן־יִהְיֶה דִבְרֵם־לִבָּהּ בְּלִעַל: לֹא־מֹר קָרְבָּה שְׁנַת־הַשְּׂבִיעִי שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה וְרַעַה עֵינֶה בְּאֶחֶיהָ הָאֲבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיהָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה כֶּה חֲטָא: נָתַן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יִרַע לִבָּהּ בְּתִתֵּן לוֹ כִּי בְגָלַל הַדֶּבֶר הַזֶּה יְבָרַכָּה יְהוָה אֱלֹהֶיהָ בְּכָל־מַעֲשֶׂהָ וּבְכָל מַשְׁלַח יְדֶךָ: כִּי לֹא־יִחַדֵּל אֲבִיוֹן מִקָּרֵב הָאֶרֶץ עַל־פִּי אֲנֹכִי מִצְוֶה לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתַּח אֶת־יְדֶךָ לְאֶחֶיהָ לַעֲנִיָּה וְלֹאֲבִינָה בְּאֶרֶץ: כִּי־יִזְכָּר לָהּ אֶחֶד הָעֲבָרִי אוֹ הָעֲבָרִיָּה וְעָבְדָה שֵׁשׁ־שָׁנִים וּבִשְׁנַת הַשְּׂבִיעִית תִּשְׁלַחֲנָהּ חֲפָשִׁי מֵעִמָּה: וְכִי־תִשְׁלַחֲנָהּ חֲפָשִׁי מֵעִמָּה לֹא תִשְׁלַחֲנָהּ רִיקָם: הָעֲנִיָּה תַעֲנִיךָ לוֹ מִצָּאֵנָהּ וּמִגִּזְרָנָהּ וּמִיִּמְקָהָ אֲשֶׁר בָּרַכָּה יְהוָה אֱלֹהֶיהָ תִתֵּן־לוֹ: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הֵייתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיהָ עַל־פִּי אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶת־הַדֶּבֶר הַזֶּה הַיּוֹם: וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֱלֹהֶיהָ לֹא אֵצֶא מֵעִמָּה כִּי אֲחִיָּה וְאֶת־בֵּיתָהּ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּה: וְלִקְחָתָהּ אֶת־הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּהּ בְּאֶזְנוֹ וּבִדְלַת וְהָיָה לָהּ עֶבֶד עוֹלָם וְאֵף לֹא־מָתָהּ תַעֲשֶׂה־כֵּן: לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינָהּ בְּשִׁלְחָהּ אֹתוֹ חֲפָשִׁי מֵעִמָּה כִּי מִשְׁנֶה שְׂכִיר שְׂכִיר עָבְדָה שֵׁשׁ־שָׁנִים וּבָרַכָּה יְהוָה אֱלֹהֶיהָ בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:

❖ אם חל יום שמיני של פסח ביום חול, עולים ה' גברי, ומתחילים מכאן:

(בשבת שליש) כָּל־הַבָּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָהּ וּבְצֵאֲנָהּ הַזֶּכֶר תִּקְדֹּשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיהָ לֹא תַעֲבֹד בְּכֹכֶר שׁוֹרָהּ וְלֹא תִגַּד בְּכוֹר צֹאנָהּ: לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיהָ תֹאכַלְנָהּ שְׁנֵה בִשְׁנֵה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֹתָהּ וּבֵיתָהּ: וְכִי־יִהְיֶה בּוֹ מוֹם פֶּסַח אוֹ עוֹר כֹּל מוֹם רָע לֹא תִזְבַּחֲנָהּ לַיהוָה אֱלֹהֶיהָ: בִּשְׁעָרֶיהָ תֹאכַלְנָהּ הַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר יִחַדּוּ בְּכֻזִּי וּכְאִיל: רַק אֶת־דָּמוֹ לֹא תֹאכַל עַל־הָאֶרֶץ תִּשְׁפֹּכֶנּוּ בַּמַּיִם:

לוי (בשבת רביעי) שְׁמֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וַעֲשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיהָ כִּי בְחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיהָ מִמִּצְרַיִם לִילָה: וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיהָ צֹאן

וּבָקֵר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: לֹא־תֹאכַל עָלָיו חֲמֹץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל־עָלָיו מִצֹּת לֶחֶם עֲנִי כִּי בַחֲפוּזוֹ יֵצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִמְעַן תִּזְכֹּר אֶת־יְיָם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: שְׁלִישִׁי (בשבת חמישי) וְלֹא־יִרְאֶה לָךְ שְׂאֵר בָּכֶל־גִּבְלָךְ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יִלִּין מִן־הַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בַּעֲרֵב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר: לֹא תֻּכַּל לְזַבַּח אֶת־הַפֶּסַח בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בַּעֲרֵב כִּבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם: וּבִשְׁלַת וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפְנִית בַּבֹּקֶר וְהִלַּכְתָּ לְאַהֲלֶיךָ: שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה:

רביעי (בשבת שישי) שִׁבְעָה שִׁבְעַת־תְּסַפֵּר־לָךְ מֵהַחֵל חֲרַמְשׁ בְּקָמָה תַּחֲלֶה לְסַפֵּר שִׁבְעָה שִׁבְעוֹת: וְעֲשִׂיתָ חֹג שִׁבְעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֵּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כְּאֲשֶׁר יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשָׁמַחְתָּ לִפְנֵי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָהּ וּבִגְדְךָ וּבְעִבְדְךָ וְאֶמְתְּךָ וְהַלְוֵי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהִיתוֹם וְהַאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד חַיִּיתָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁמַּרְתָּ: וְעֲשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה:

חמישי (בשבת שביעי) חֹג הַסֻּפֹּת־תַּעֲשֶׂה לָךְ שִׁבְעַת יָמִים בְּאֶסְפָּף מִגֶּרְנֶךָ וּמִיִּקְבְּךָ: וְשָׁמַחְתָּ בַחֲנֹף אֹתָהּ וּבִגְדְךָ וּבְעִבְדְךָ וְאֶמְתְּךָ וְהַלְוֵי וְהִיתוֹם וְהַאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: שִׁבְעַת יָמִים תַּחֲגֹל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּכֶל־תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֶׂה יָדְךָ וְהִיֵּיתָ אֶף שִׂמַּח: שְׁלוֹשׁ סָעֻמִּים | בַּשָּׁנָה יֵרָאֵה כָל־זִכּוּרְךָ אֶת־פָּנֶיךָ | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחֹג הַמִּצֻּוֹת וּבְחֹג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחֹג הַסֻּפֹּת: וְלֹא יֵרָאֵה אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה רִיקָם: אִישׁ כְּמִתְנַת יָדוֹ כְּכֹרֶכֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

❖ ואומר המשלים חצי קדיש, והמפטיר קורא בפרשת פנחס 'זהקרבנתם אשה עולה' לעיל עמ' 308, והמפטיר אומר חצי קדיש, וקורא ההפטרה:

❖ הפטרה ליום שימיני של פסח ❖

❖ המפטיר אומר את ברכות ההפטרה (לעיל 295) וקורא (ישעיה ו):

עוֹד הַיּוֹם בְּנֵב לַעֲמֹד יִנָּפֵחַ יְדוֹ תָר (כתיב: בית) בַּת־צִיּוֹן גְּבַעַת יְרוּשָׁלַם: הִנֵּה הָאֲדוֹן

יְהוָה צְבָאוֹת מְסַעֵף פֶּאֶרָה בְּמַעֲרָה וְרַמִּי הַקּוֹמָה יְדוּעִים וְהַגְבֵּהִים יִשְׁפְּלוּ:
 וְנִקְשׁ סִכְכֵּי הַיַּעַר בְּבִרְזֵל וְהִלְבְּנוּ בְּאֵדִיר יִפּוֹל: וַיֵּצֵא חֹטֵר מִגֹּזַע יִשְׂי וַנִּצֵּר
 מִשְׁרָשָׁיו יִפְרֹה: וְנִתַּח עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וְגִבּוּרָה רוּחַ
 דַּעַת וַיֵּרֶאת יְהוָה: וְהִרְיָחוּ בִּירְאָת יְהוָה וְלֹא־לְמַרְאֶה עֵינָיו יִשְׁפּוּט וְלֹא־
 לְמַשְׁמַע אָזְנוֹ יוֹכִיחַ: וְשִׁפְט בְּצֹדֵק דְּלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעֵנִי־אֶרֶץ וְהִפָּה־
 אֶרֶץ בְּשֶׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ שְׁפָתָיו יִמִּית רָשָׁע: וְהִיָּה צֶדֶק אֲזוֹר מִתְנִיּוֹ וְהֶאֱמֹנָה
 אֲזוֹר חֲלָצִיו: וְגַר זָאֵב עִם־כֹּבֶשׂ וְנֹמֵר עִם־גְּדִי יִרְבֹּץ וְעֹגֵל וּכְפֹר וּמְרִיא יִחְדּוּ
 וְנֹעַר קֶטָן יִתְגַּבֵּם: וּפְרָה וְדֹב תִּרְעֶינָה יַחְדּוּ יִרְבְּצוּ לְדִיָּהוּ וְאַרְיֵה כְּבֹקֵר יֹאכֹל־
 תְּבוֹ: וְשֹׁעֲשַׁע יִנָּק עַל־חֹר פֶּתֶן וְעַל מְאוּרֵת צִפְעוֹנִי גְמוּל יְדוּ הָרָה: לֹא־יִרְעוּ
 וְלֹא־יִשְׁחִיתוּ כָּל־הָר קִדְשֵׁי כִּי־מִלְאָה הָאֶרֶץ דָּעָה אֶת־יְהוָה בְּפִיָּם לִים
 מְכַפִּים: וְהִיָּה בַּיּוֹם הַהוּא שָׁרֵשׁ יִשְׂי אֲשֶׁר עִמָּד לָנֶס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרָשׁוּ
 וְהִיתָה מְנַחֲתוֹ כְּבוֹד: וְהִיָּה | בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדָנִי | שְׁנִית יְדוּ לִקְנוֹת אֶת־שָׂאֵר
 עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשְׂאָר מֵאֲשׁוֹר וּמִמְצָרִים וּמִפֶּתְרוֹס וּמִפּוֹשׁ וּמִעֵילָם וּמִשְׁנַעַר
 וּמִחֲמַת וּמֵאֵי הַיָּם: וְנִשְׂאָ גַל לְגוֹיִם וְאַסָּף נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפֻצּוֹת יְהוּדָה יִקְבֹּץ
 מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאֶרֶץ: וְסָרָה קִנְיַת אֶפְרַיִם וְצָרַרִי יְהוּדָה יִכְרֹתוּ אֶפְרַיִם לֹא־
 יִקְנָא אֶת־יְהוּדָה וַיְהוּדָה לֹא־יֵצֵר אֶת־אֶפְרַיִם: וְעַפּוֹ כִּכְתָּף פְּלִשְׁתִּים יִמָּה יַחְדּוּ
 יִבְאוּ אֶת־בְּנֵי־קֶדֶם אֲדוּם וּמוֹאָב מְשֻׁלּוֹחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מְשֻׁמְעָתָם: וְהַחֲרִים
 יְהוָה אֶת לָשׁוֹן יָם מִצְרַיִם וְהִנִּיף יְדוּ עַל־הַנֶּהָר בַּעֲיָם רוּחוֹ וְהִפָּהוּ לְשִׁבְעָה נַחְלִים
 וְהִדְרִיף בְּנֻעָלִים: וְהִיתָה מְסֻלָּה לְשָׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשְׂאָר מֵאֲשׁוֹר כְּאֲשֶׁר הִיתָה
 לְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם עָלְתוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְאִמְרָתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אֲדָנִי יְהוָה כִּי אֲנִפֶּת כִּי
 יֵשֵׁב אִפְסָה וְנִתְחַמְּנִי: הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבָטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי־עֲדִי וְזִמְרַת יְהוָה
 וְהִי־לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאֲבָתָם־מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה: וְאִמְרָתָם בַּיּוֹם
 הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ וְהַזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ:
 זִמְרוּ יְהוָה כִּי גָאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת (כְּתִיב: מִדַּעַת) זֹאת בְּכָל־הָאֶרֶץ: צִהְלִי וְרַנִּי
 יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בְּקֶרְבָּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

❖ ובסיום ההפטרה אומר המפטיר:

נִבְּאַלְנוּ יְהוָהי ^(אֲדִינוּ) יִאֲהֹדֵנָהי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} יִאֱהוֹנָנִי ^{אֱלֹהֵינוּ}, אֱלֹהֵינוּ ^{חַסֵּד, כֶּלֶם וְיִסּוּסֵת וְכָל־הַמִּצְוֹת כִּסּוּסֵת} מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים, צָדִיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת, הָאֵל
 הַנּוֹאֲמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה מִדְּבַר וּמַקְיֵם, כִּי כָל־דְּבָרָיו אִמְתָּ
 וְצָדִק. נֹאֲמָן אַתָּה הוּא יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} יִאֱהוֹנָנִי ^{אֱלֹהֵינוּ}, וְנֹאֲמָנִים
 דְּבָרֶיךָ, וְדַבֵּר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא יִשׁוּב רִיקָם, כִּי אֵל
 מֶלֶךְ נֹאֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} יִאֱהוֹנָנִי ^{חַסֵּד, כֶּלֶם וְיִסּוּסֵת וְכָל־הַמִּצְוֹת כִּסּוּסֵת}, הָאֵל הַנּוֹאֲמָן
 בְּכָל־דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲגוּמַת נַפְשׁ תִּנָּקֶם
 נָקָם בַּמֶּהָרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} יִאֱהוֹנָנִי ^{חַסֵּד, כֶּלֶם וְיִסּוּסֵת וְכָל־הַמִּצְוֹת כִּסּוּסֵת},
 מִשְׁמַח צִיּוֹן בְּבִנְיָה:

שְׂמַחְנוּ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} יִאֱהוֹנָנִי ^{אֱלֹהֵינוּ}, בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיא עֲבָדְךָ,
 וּבְמַלְכוּת בֵּית־דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, בַּמֶּהָרָה יָבֹא וְיִגְלֹ
 לְבָנוּ, עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֵׁב זָר, וְלֹא יִנָּחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת
 כְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ נִשְׁפָּעֶתָ לּוֹ, שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} יִאֱהוֹנָנִי ^{חַסֵּד, כֶּלֶם וְיִסּוּסֵת וְכָל־הַמִּצְוֹת כִּסּוּסֵת}, מִגֵּן דָּוִד:

עַל־הַתּוֹרָה, וְעַל־הָעֲבוּדָה, וְעַל־הַנְּבִיאִים, וְעַל־יּוֹם
 (בִּשְׁבַת: הַשְּׁבֵת הַזֶּה, וְעַל־יּוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, וְעַל־יּוֹם־
 טוֹב מְקֵרָא־קֹדֶשׁ הַזֶּה, שְׁנַתָּ לָנוּ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} יִאֱהוֹנָנִי ^{אֱלֹהֵינוּ}
 (בִּשְׁבַת: לְקֹדֶשׁה וְלִמְנוּחָה), לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמִיחָה, לְכָבוֹד
 וְלִתְפָּאֶרֶת, עַל הַכֹּל יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} יִאֱהוֹנָנִי ^{אֱלֹהֵינוּ}, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ

וּמִבְּרָכִים אוֹתָךְ, יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ יְאֹהֲדֵנוּ} מֶלֶךְ שׁ (בשבת: הַשְׁבֵּת) יִשְׂרָאֵל
וְחַזְמָנִים. אָמֵן:

❖ אחרי סיום ההפטרה מברך החזן את הקהל:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֲבִרָהּם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב, מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, דָּוִד וּשְׁלֹמֹה, וְכָל־
הַקְהָלוֹת הַקְדוּשׁוֹת וְהַטְהוֹרוֹת, הוּא יְבָרֶךְ אֶת כָּל־
הַקְהָל הַקְדוֹשׁ הַזֶּה, גְּדוֹלִים וְקִטְנִים, הֵם וּבְנֵיהֶם
וּנְשֵׁיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם, וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם. מִלֵּפָא
דְּעֵלְמָא הוּא יְבָרֶךְ יִתְכוּן, וְיִזְכֶּה יִתְכוּן, וְיִשְׁמַע בְּקֹל
צְלוֹתְכוֹן, תַּתְּפַּרְקוֹן וְתִשְׁתַּזְבֹּן מִכָּל־צָרָה וְעִקְתָּא.
וַיְהִי מִימְרָא דִּיהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ יְאֹהֲדֵנוּ} בְּסַעֲדְכֶם, וַיִּגַּן בְּעַדְכֶם,
וַיַּפְרֹשׁ סִפְתָּ שְׁלוֹמוֹ עֲלֵיכֶם, וַיִּטַּע בִּינֵיכֶם אֹהֶבָה
וְאַחֻזָּה, שְׁלוֹם וְרַעוּת, וַיִּסְלַק שְׁנֵאת חֲנָם
מִבֵּינֵיכֶם, וַיִּשְׁבֵּר עַל הַגּוֹזִים מַעַל צִוְּאֵרֵיכֶם. וַיִּקְיֵם
בְּכֶם מֶלֶךְ מֶלֶךְ שְׁפָתוֹב; יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ יְאֹהֲדֵנוּ} אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם
יִסֹּף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֵלֶּף פְּעָמִים וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם כָּאֲשֶׁר
דִּבֶּר לָכֶם: וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֶאֱמַר אָמֵן:

❖ תיקון הטל ליו"ט ראשון ❖

מעין הכוונות: י"א פסקה זו לפני תיקון הטל, שבשנה אחת לא ירדו גשמים בבגדד, ועמד רבי ששון שנייד ואמר פיוט זה, ומיד נתעבו השמים בעננים וירדו גשמים חזקים, ומאז נהגו יהודי בבל לומר פיוט זה פעמים בכל שנה (מחזיק ע"ח).

מִדְּפָר עֲבָדְכֶן קִדְמָכוֹן, דְּעֵבֵר זְמַן הַגֶּשֶׁם, וּבָא זְמַן הַטָּל.
לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֶת, לְשָׁבַע וְלֹא לָרָעַב, לְבָרְכָה וְלֹא
לְקַלְלָהּ, לְשָׁלוֹם וְלֹא לְמִלְחָמָה, לְחַרּוֹת וְלֹא לְעֲבָדוֹת.
יֹשֵׁב בְּסֶטֶר עֲלִיוֹן תִּזְיֵל טַלְיִנוּ בְּעֵתָם:

מחבר: רבי שלמה אבן גבירול. סימן: שלמה.

שְׁזוּפַת שְׁמֶשׁ, לְחֻצַּת פְּתָרוֹסִים. מְרוֹדִיָּה
תְּנוּבָב, בְּטָלְלֵי רְסִיסִים. הָאֵל הָעוֹנָה,
בְּעֵת רָצוֹן עֲמוּסִים. מִגֵּן הוּא, לְכָל־הַחוֹסִים: שְׁלַח
רוּחְךָ הַטּוֹב, לְהַחֲיֹת גּוֹיֵנוּ. לְקִדְמוֹתֶיהָ תָּשִׁיב,
נַחֲלַת צְבִיֵּנוּ. מִמָּוֶה טוֹב לִפְלֹ, יִמָּצֵא פְּדִיֵּנוּ. הֲלֹא
אַתָּה, תָּשׁוּב תַּחֲיִינוּ:

מִבְּטַח כָּל־הַיָּצוֹר וּמַעֲזֵם וְצִלָּם. הַמְכִּין טָרֶף וּמִזוֹן לְכָל־ם.
שְׁנַתְנוּ תַעֲטֹר בְּעֵב מִלְקוֹשׁ וְתִשְׁלָם. וְהַשְׁמִים יִתְּנוּ טֶלֶם:
רֹאה קָמָה לְמִלְאֵת בְּרִסִּי בָרְכָה. לָחֶם לְאוֹכֵל וּמִרְפָּא
וְאִרוּכָה. הֵיזֵת הוֹגֵי דַת נְסוּכָה. כְּכֹכְבִים בְּהִלָּם: וְהַשְׁמִים
יִתְּנוּ טֶלֶם: יִרְעֻפוּ נְאוֹת מְדָבֵר וְגַם תַּחֲגִּרְנָה גְבָעוֹת גִּיל.
וּבִפְטוּרֵי צִיצִים תִּיאָזְרְנָה פְּתִיגִיל. יִרְנֹו יַחֲדָיו. רַב חֶסְדִּיךָ

בְּמִלֵּם: וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טֶלֶם: לְמַלְבִּישׁ סוֹת סִמְדָּר עֲרָמִי
 שׁוֹרְקָה. וּמִשְׁבִּיעַ בְּטוּבוֹ נֶפֶשׁ שׁוֹקֶקָה. וְרַעְבָּה וְרִיקָה.
 בְּמַעֲדָנָיו מִמִּלָּאִם: וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טֶלֶם: יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוֹנָדָה
 בְּשִׁפְלָהּ וּבְחֶר. וּמִלֵּאוֹ הַנֶּגְנוֹת בָּר, וְהִיקָבִים תִּירוֹשׁ
 וִיצָהָר. תִּרְנֶנֶה פְּרוֹזוֹת, עֹמְדוֹת עַל תֵּלֶם. וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טֶלֶם:
 לְשׁוֹנֵי בּוֹנֵנֶת, אֱלֹהֵי וַתְּבַחַר. בְּשִׁירִים שְׁשֻׁמָּת,
 בְּפִי טוֹב מִמִּסְחָר. וְנִגְדָּךְ בּוֹנֵנֶת, צִעְדִּי
 מִמִּשְׁחָר. וְלִי גֵרוֹן תַּתָּה, בְּקָרְאִי לֹא נָחַר. וִיצָרִי
 הַלְבֵּנֶת, כִּמּוֹ צֶמֶר צָחַר. וְלִכֵּן לֹא שָׁתָה, לְבָבִי בִי
 סַחֲרָחַר. הִיָּה סִתְרִי עֲתָה, בְּאַתְמוֹל וּבְמָחָר. וּמִגִּנִּי
 אֶתָּה, אֱלֹהֵי אֵל תֶּאֱחָר:

לֵךְ לְשָׁלוֹם גִּנָּשִׁם, וּבֹא בְּשָׁלוֹם טַל. כִּי רַב לְהוֹשִׁיעַ
 וּמוֹרִיד הַטֵּל: אֲשִׁיר לְשִׁירְתִּי, וְאֲשִׁים דְּבָרְתִּי.
 וְאֶגְבִּירָה שְׁפָתִי, לְצוֹר יִשְׁוֹעָתִי. וּבִיּוֹם אִמְרָתִי,
 תִּזַּל כְּטַל. כִּי רַב לְהוֹשִׁיעַ וּמוֹרִיד הַטֵּל: כִּי שֵׁם כְּבוֹדְךָ
 הָאֵל, שׁוֹכֵן בְּתוֹךְ עַם אֵל. וְתַעֲמִיד מִיכָאֵל, וְתִהְיֶה
 לוֹ לְגֹאֵל. הַיּוֹם לְיִשְׂרָאֵל, הִיָּה כְּטַל. כִּי רַב לְהוֹשִׁיעַ
 וּמוֹרִיד הַטֵּל:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

בְּטָלְלֵי אוֹרָה	תִּאִיר אֲדָמָה:
בְּטָלְלֵי בְרָכָה	תְּבַרֵךְ אֲדָמָה:
בְּטָלְלֵי גִילָה	תְּגִיל אֲדָמָה:
בְּטָלְלֵי דִיצָה	תְּדַשֵּׁן אֲדָמָה:
בְּטָלְלֵי הוֹד	תְּהַדִּיר אֲדָמָה:
בְּטָלְלֵי וַעַד טוֹב	תְּוַעַד אֲדָמָה:
בְּטָלְלֵי זְמָרָה	תְּזַמֵּר אֲדָמָה:
בְּטָלְלֵי חַיִּים	תְּחַיֶּה אֲדָמָה:
בְּטָלְלֵי טוֹבָה	תִּיטִיב אֲדָמָה:
בְּטָלְלֵי יְשׁוּעָה	תּוֹשִׁיעַ אֲדָמָה:
בְּטָלְלֵי כִלְכֻלָּה	תְּכַלְכֵּל אֲדָמָה:

כְּמוֹ שְׁאֵתָהּ הוּא יְהוָה ^(אֲדָמָה יֵאוֹהֲרֹנוּהִי) אֱלֹהֵינוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ,

מוֹרִיד הַטֶּלֶל לְבְרָכָה:

אֲנֵנוּ הוֹרִידָהּ לְאוֹרָה, לְבְרָכָה, לְגִילָה, לְדִיצָה, לְהוֹד,
לְוַעַד טוֹב, לְזְמָרָה, לְחַיִּים, לְטוֹבָה, לְיְשׁוּעָה,
לְכִלְכֻלָּה. (כְּמוֹ שְׁאֵתָהּ הוּא יְהוָה ^(אֲדָמָה יֵאוֹהֲרֹנוּהִי) אֱלֹהֵינוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ,

מוֹרִיד הַטֶּלֶל לְבְרָכָה):

❁ מוסף ליו"ט ושבת חוה"מ ❁

(יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה אֱדִינִי יִאֲהֲרֹנְהִי עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִתְּלֵנוּ לָךְ:)

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סִלָּה: אֲשֶׁר־

הָעַם שִׁפְכָה לּוֹ אֲשֶׁר־ הָעַם שִׁיְהוּנִי^{כתר}

אֱלֹהֵינוּ: תְּהַלֵּה לְדָוִד אַרְוֹמָמָה אֱלֹהֵי^{יִאֲהֲרֹנְהִי}

הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם

אֶבְרַכָּךְ וְאֶהַלְלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל^{חכמה}

יְהוָה^{אֲדִינִי יִאֲהֲרֹנְהִי} וּמַהֲלֵל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר:

דָּוִד לְדֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ:

הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָךְ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:

וְעִזּוֹז נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדוּלָּתְךָ אֲסַפְּרָנָה:

זָכַר^{רַב־טוֹבְךָ יִבְיְעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנּוּן}

וְרַחֲמִים יְהוָה^{בִּינָה} אֲדִינִי יִאֲהֲרֹנְהִי אֶרְךָ אֲפִים וּגְדֹל־חֶסֶד:

טוֹב יְהוָה^{חֶסֶד} אֲדִינִי יִאֲהֲרֹנְהִי לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־

מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה^{גְבוּרָה} אֲדִינִי יִאֲהֲרֹנְהִי כָל־מַעֲשֵׂיךָ

וַחֲסִידָיו יְבָרְכוּכָהּ: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
וְגִבּוֹרֶתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם רַ"ת ל"ה
גִּמ' אֲדָנִי גִבּוֹרֶתִיו וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עַלְמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ
בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר: סוּמָן יְהוֹנָתָן תַּפְאֶרֶת יִאֱהוֹנָנְהִי לְכָל־
הַנְּפִלִים וְזִזְקָה לְכָל־הַפְּפוּפִים: עֵינַי־כָּל־
אֵלֶיךָ יִשָּׁבְרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם
בְּעֶתָּהּ: פּוֹתַח אֶת־יָדְךָ רַ"ת פֶּא"ל גִּמ' סֵא"ל גִּמ' יִאֱהוֹנָנְהִי
וּס"ת זֶלֶת"ךָ הַיּוֹצֵא מִשֶּׁם מִצֵּפ"ן.
וּמִשְׁבִּיעַ גִּמ' זֶלֶת"ךָ לְכָל־חֵי רָצוֹן רַ"ת רַח"ל: צִדִּיק
יִהְיוּ־וְאֲדֹנָיו יִסּוֹד בְּכָל־דְּרָכָיו וְחֲסִיד בְּכָל־
מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוֹנָתָן מַלְכוּת יִאֱהוֹנָנְהִי לְכָל־קִרְאָיו לְכָל־
אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רָצוֹן־יִרְאִיו יַעֲשֶׂה
וְאֶת־שְׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע וְיִוְשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוֹנָתָן נֶצַח
אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִאֱהוֹנָנְהִי
יִשְׁמִיד: תַּהַלֵּת יְהוֹנָתָן הָדָר יִאֱהוֹנָנְהִי יִדְבָּר־פִּי וְיִבְרַךְ

כָּל־בָּשָׂר יִשָּׂם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ |
נִבְרָךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

❖ אם חל בשבת אומרים:

בְּרוּךְ יְהוָה ^{יאהרונחי} אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר דִּבֶּר
לֹא־נִפְלָד דְּבַר אֶחָד מִכָּל דְּבָרָיו הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

❖ ואם חל בחול מתחיל מכאן:

יְהִי יְהוָה ^{יאהרונחי} אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־
אֲבוֹתֵינוּ אֶל־יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל־יִשְׁשָׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ
אֵלָיו לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וַחֲקִיו
וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: וַיְהִי דְבָרֵי אֱלֹהִים
אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה ^{יאהרונחי} קִרְבִּים אֶל־יְהוָה ^{יאהרונחי}
אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלָה לַעֲשׂוֹת | מִשְׁפָּט עַבְדּוֹ
וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת
כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה ^{יאהרונחי} הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:
לֹא־יִמּוֹשׁ סִפְרֵ הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיָּה וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם
וּלְיָלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַכְּתוּב בּוֹ כִּי־אֵין
תַּצְלִיחַ אֶת־דְּרָכָהּ וְאֵין תִּשְׁכִּיל: הֲלוֹא צִוִּיתִיךָ חֲזַק
וְאִמָּץ אֶל־תַּעֲרֹץ וְאֶל־תַּחַת כִּי עָמַד יְהוָה ^{יאהרונחי}
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּלְוֶה:

יִמְלֹךְ יְהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה | לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר

וְדֹר הַלְלוּיָהּ: (ב' פעמים)

❖ מחזירים ספר תורה למקומו ואומרים:

מִזְמוֹר לְדָוִד הַבּוֹ לִיהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה בְּנֵי אֱלֹהִים הַבּוֹ

לִיהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה כְּבוֹד וְעֹז: הַבּוֹ לִיהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה

כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֹ לִיהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה בְּהַדְרַת־קִדְשׁ:

קוֹל יְהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה עַל־הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים

יְהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה בַּפֶּחַ

קוֹל יְהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה בְּהַדְרַת: קוֹל יְהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה שֹׁבֵר

אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן:

וַיִּרְקִיעֵם כְּמוֹ־עֵגֶל^כ לְבָנוֹן וְשָׂרִיץ כְּמוֹ בֶן־רֶאמִים:

קוֹל־יְהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה

יְחִיל מְדַבֵּר יְחִיל יְהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה מְדַבֵּר קִדְשׁ: קוֹל

יְהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה | יַחֲלֹל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וּבִהֵיכָלוֹ

כָּלוּ אָמַר כְּבוֹד: יְהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה לַמַּבּוּל יֵשֵׁב וַיַּשְׁבֵּ

יְהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן

יְהוָה אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנָה | יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

מעין הכוונות: ישאל לצאת מעברות, ודן וחסד בעיני אלהים ואדם, ועושר (עולת תמיד, נה ע"א).

❖ כשמכניסים ספר תורה להיכל אומר החזן פסוקים אלו:

שׁוּבָה לְמַעֲוֹנָךְ וּשְׁכֹן בְּבֵית מֶאֱוִיךָ. כִּי כָל־פֶּה וְכָל־לָשׁוֹן
יִתְּנוּ הוֹד וְהָדָר לְמַלְכוּתְךָ; וּבִגְלוֹתָה יֹאמְרוּ שׁוּבָה
יְהוָה ^[אָרִיז] יֵאָדָרְנִי ^[אָרִיז] רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל; הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה ^[אָרִיז] יֵאָדָרְנִי |
אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם:

❖ ראוי לומר 'לשם יחוד' גם לפני תפילת מוסף. ובמקום שלא נהגו לא יאמר החזן
לברו משום טרחא דציבורא:

לְשֵׁם יַחֲדוּ קִדְשָׁא בְּרִיף־הוּא וּשְׁכִינְתָּהּ (יֵאָדָרְנִי) בְּדַחֲלִילוּ וּרְחִימוּ
(יֵאָדָרְנִי) וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ (יֵאָדָרְנִי) לְיַחְדָּא שְׁם אוֹת יו"ד וְאוֹת
ה"א (או"א) בְּאוֹת וְאו"א אוֹת ה"א (או"א) בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יֵאָדָרְנִי) בְּשֵׁם כָּל־
יִשְׂרָאֵל, (לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּא מַעְפָּרָא וְלַעֲלוּי שְׁכִינְתָּא עֲזִינוּ). הִנֵּה אֲנַחְנוּ
בָּאִים לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת מוֹסֵף שֶׁל [שְׁבֹט ו'] יוֹם־טוֹב, כְּמוֹ שֶׁתְּקַנּוּ לָנוּ
רְבוּתֵינוּ וְ"ל, עִם כָּל־הַמִּצְוֹת הַפְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת שְׁרָשָׁהּ בְּמָקוֹם
עֲלִיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וַיְהִי נָעִם אֲדֹנָי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

❖ ואומר החזן חצי קריש:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּהּ רַבָּא. אִמֵּן ^[כְּרִיעָה] אֱלֹהֵינוּ ^{אִמֵּן} בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ, ^{כְּרִיעָה}
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמֵּן ^[כְּרִיעָה]
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶזְלָא וּבְזִמְן ^{כִּן יְהִי רְצוֹן אֱלֹהֵינוּ}
קָרִיב, וְאִמְרוּ אִמֵּן. אִמֵּן ^[כְּרִיעָה] כִּן יְהִי רְצוֹן ^{עוֹנִים יְהִי שְׁמִיָּהּ רַבָּא וְכו' עַד 'בְּעֶלְמָא'} יְהִי שְׁמִיָּהּ ^[כְּרִיעָה]
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר,
וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשָּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלֵּל, שְׁמִיָּהּ דְּקִדְשָׁא,
בְּרִיף־הוּא. אִמֵּן ^{כְּרִיעָה} אֱלֹהֵינוּ ^{אִמֵּן} לְעֵלְא מַכְל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא ^{כְּרִיעָה}
וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרוּ בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אִמֵּן. אִמֵּן ^{אִמֵּן} ^{כְּרִיעָה} אֱלֹהֵינוּ ^{אִמֵּן}

ס תפילת לחש היא בעולם האצילות
ירושלים בית המקדש קדש הקדשים

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלֶתְךָ:

ישים לליבו גדולת הקב"ה נפלאותיו ונוראותיו, ולדבוק במידותיו.¹

בְּרוּךְ (יא) אַתָּה (יא) יְהוָה אֲדָנִי יֵאֱהֹדוּנָהּ אֲדָנִי (יא, אי),

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִקְבֹּל עַל עֲצֻמוֹתָנוּ וְעַל הַמִּצְוֹת בְּדָד, תְּקוּם, בַּעַל הַיְּסוּדוֹת וְעַל הַמִּצְוֹת בְּדָד

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּ, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.

הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל

חֲסִדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵּי-

אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ

בְּאֶהְבָּה, יְכוּיִן לְמַסּוֹר נִפְשׁוֹ עַל קִידוּשׁ ה', וְלִקְבֹּל ד' מִיתוֹת בְּדָד וְיִכּוּיִן כְּאִילוֹ עוֹשִׂים בּוֹ הַמִּצְוֹת בְּפֹעֵל מַמַּשׁ.

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בְּרוּךְ (הה) אַתָּה (הה)

יְהוָה (אֲדָנִי) יֵאֱהֹדוּנָהּ אֲדָנִי (הה, הה), מַגֵּן אֲבֹרָהּ: אֲדָנִי אֲדָנִי אֲדָנִי

יתפלל שהקב"ה יחיהו ויקבל תפילתו, ויצפה לתחיית המתים ע"י הטל.²

אַתָּה גָּבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי רַ"ת אֱלֹהֵי, מְחִיָּה מֵתִים

אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ,

מִזְרִיד הַפֶּל.

טעה בקיץ: לפני שהזכיר שם ה' - חוזר לראש הברכה. הזכיר ולא חתם 'מחיה המתים' - יאמר 'למדי חוקיך' ויחזור ל'אתה גיבור'. ואם סיים הברכה - חוזר לראש. **מסופק** חוזר לראש.

מִכָּלֵל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר
אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי-
כְמוֹךָ בָּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי רוֹמֵה-לָךְ, מִלֶּךְ
מִמִּית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

וַיֵּאמֶן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרוּנוּ וְיִשְׁתַּלְּמוּנוּ, **מִתְחִילָה הַמִּתִּים:** אֲרוֹן הַכֹּהֵן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּזְבֵּחַ **אִמְּךָ אִמִּי** וְלֹא תִירָצֶנִי

❖ פוסע ג' פסיעות חזרה למקום תפילתו, ואומר עם החזן בלחש כל סדר הקדושה:
כְּתֹר יִתְּנוּ לָךְ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} **אֱלֹהֵינוּ, מִלְּאִכִּים הַמּוֹנִי מַעְלָה, וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל**
קְבוּצֵי מַטָּה, יַחַד בְּלֹם קִדְשֶׁהָ לָךְ יִשְׁלָשׁוּ, בְּדַבָּר הָאָמוּר עַל יַד נְבִיאָךְ וְקִרָא
זֶה אֱלֹהֵינוּ וְאָמַר;

קְרוֹשׁ | קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ יְהוֹנָתָן יִהְיוּנוֹרִי אֲחֵינוּ יִסְדּוּ צִבְאוֹת נִצָּח וְהוּד מְלֵא כָל-
הָאָרֶץ בְּכוֹדוֹ:

בשבת בלבד, במילת 'איה' יכוין לקבל תוספת נשמה דבחינת היום:

כְּבוֹדוֹ מֵאֵל עוֹלָם, וּמִשְׁרָתוֹ שְׁאוּלִים; אִיחָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ.
לְעֻמַּתָּם מְשֻׁבָּחִים וְאוֹמְרִים; כְּרוֹךְ כְּבוֹד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַלֵּץ מִמְּקוֹמוֹ:
מִמְּקוֹמוֹ הוּא יֵפֶן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ, הַמִּיחֲדִים שְׁמוֹ עַרְב וּבֹקֶר, בְּכָל־יּוֹם

תָּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה;

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אחד:

יכוין למסור נפשו על קידוש ה', ולקבל ד' מיתות ב"ד ויכוין כאילו עושים בו המיתות בפועל ממש. הוא אֱלֹהֵינוּ, הוא אֲבִינוּ, הוא מְלַכְנוּ, הוא מוֹשִׁיעֵנוּ, הוא יוֹשִׁיעֵנוּ וְיַגְאֲלֵנוּ שְׁנִית, וְיִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָל־חַי לֵאמֹר, הֵן גָּאֲלָתִי אֶתְכֶם אַחֲרֵית כְּרַאשִׁית, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וּבְדַבְרֵי קִדְשָׁךְ כְּתוּב לֵאמֹר;

יְמַלֶּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר, הִלְלוּיָהּ:

יכוין לקדש עצמו כמלאך לפני שישבח את הבורא, ויתפלל שיקדש עצמו במותר לו.³

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל־

יּוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה וְהַתְהַוִּיחָהּ, דעת דו"א

הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: אמן
אמת
יִאֱהוֹנָנְהִי

יודה לה' שבחר בנו מכל העמים, ונתן לנו את מועדי השנה, ובפרט על חג הפסח.

אַתָּה, בְּחֵרְתָּנוּ נַחֲבַרְנוּ בַחֲבִ"ד מְכַל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ

אוֹתָנוּ חֶסֶד וְרַצִּית בָּנוּ, בַּגְבוּרָה, וְרוֹמַמְתָּנוּ

מְכַל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשִׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, בַּתְּפָאֶרֶת

בְּנֶצַח וְהוֹד וְקִרְבַּתָּנוּ בִּיסוּד מְלַכְנוּ, בַּמְלָכוֹת שְׁבָה לְעַבּוֹדָתְךָ,

וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָת בְּסוּד הַפְּנִימִיּוֹת:

וְתִתֶּן לָנוּ יְהוָה ^{ואדניך} יֵאָדוֹנָהּ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת:

שַׁבָּתוֹת לְמִנּוּחָהּ ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים

וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן, אֶת יוֹם (בשבת: הַשָּׁבַת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם)

חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, אֶת יוֹם [בשבת חוה"מ ידלג: טוב]

מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה, זִמַּן חֲרוּתֵנוּ, בְּאַהֲבָה

מִקְרָא קָדֵשׁ, זִכָּר לְיִצִּיאת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִפְּנֵי חֲטֵאֵינוּ גְּלִינוּ

מֵאֲרָצֵנוּ, וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ,

וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת וְלִרְאוֹת

וְלַהֲשִׁיחֹת לְפָנֶיךָ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ, בְּנוֹה

הַדֶּרֶךְ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שְׁנִקְרָא שְׁמֶךָ

עָלֵינוּ, מִפְּנֵי הֵד שְׁנִשְׁתַּלַּח בְּמִקְדָּשְׁךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{ואדניך} יֵאָדוֹנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ, מְלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתְּשׁוּב וְתִרְחַם

עָלֵינוּ, וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,

וְתִבְנֶהוּ מִהֶרָה, וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ, מִלְכֵּנוּ,
אֱלֹהֵינוּ, גִּלָּה כְבוֹד מַלְכוּתָךְ עָלֵינוּ מִהֶרָה,
וְהוֹפֵעַ וְהַנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חַי. וְקָרַב
פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ בְּנִם
מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ, וְהִבִּיאֵנוּ יְהוָה ^(אֲדֹנֵינוּ) יֵאֱהֹדוּנָה אֱלֹהֵינוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ
בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. אָנָּה אֱלֹהֵינוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבָּנוֹת חוּבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים
בְּסֻדָּרִם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם. אֶת מוֹסֵף ^{(בִּשְׁבַּת:}
אֶת מוֹסְפֵי יוֹם הַשְּׁבִיט הַזֶּה וְ) יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, אֶת
יוֹם ^[בִּשְׁבַּת חוּה"מ יִדְלַג: טוֹב] מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, נַעֲשֶׂה
וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ
שִׁפְתַּבֶּת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִלֵּךְ רַחֲמָן - רַחֵם
עָלֵינוּ. טוֹב וּמַטִּיב - הִדְרֵשׁ לָנוּ.
שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ, בְּגִלְגֵּל אֲבוֹת

שָׁעֲשׂוּ רָצוֹנָה. בָּנָה בֵּיתָהּ כְּבִתְחֻלָּהּ, כּוֹנֵן בֵּית
מִקְדָּשָׁהּ עַל מְכוֹנוֹ, הֲרֵאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ, שְׂמַחְנוּ
בְּתַקְוָנוּ, וְהָשִׁב שְׂכִינְתָּהּ לְתוֹכוֹ. וְהָשִׁב
כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם, וְלוֹיִם לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלִזְמָרָם, וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם, וְשֵׁם
נִעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיהָ, בְּשִׁלְשׁ
פַּעַמֵּי רְגִלָּינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה, כְּפָתוֹב
בְּתוֹרָה; שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים | בְּשָׁנָה יֵרָאֶה כָּל־
זְכוּרָה אֶת־פָּנֶי | יְהוָה ^{יֵאֱהָרֹנְהִי} אֱלֹהֶיהָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחָר, בְּחֵג הַמִּצּוֹת וּבְחֵג הַשְּׁבָעוֹת
וּבְחֵג הַסֻּכּוֹת, וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פָּנֶי יְהוָה ^{יֵאֱהָרֹנְהִי}
רִיקָם: אִישׁ כִּמְתֵּנֶת יָדוֹ, כְּבִרְכַּת יְהוָה ^{יֵאֱהָרֹנְהִי}
אֱלֹהֶיהָ אֲשֶׁר נָתַן־לָהּ:

וְהַשִּׂיֵּאֵנוּ יְהוָה ^{יֵאֱהָרֹנְהִי} אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרִכַּת
מוֹעֲדֶיהָ לְחַיִּים בְּשִׂמְחָהּ וּבְשָׁלוֹם, כַּאֲשֶׁר
רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבִרְכָנוּ, בֶּן תְּבָרְכֵנוּ סֵלָה:

קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתַיִךְ, ^{הפרישנו מן החומר והתאורות,} שִׁים חֶלְקֵנוּ

בְּתוֹרָתְךָ, ^{פתח לנו שערי חכמת התורה הקדושה} שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ

שִׁמְחָה נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, ^{שמחנו בישועת שכינת עוזינו מהגלות,} שְׂנוּכָה לִרְאוֹת כְּבוֹדָה

וְטָהָר לְבָנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת, ^{שנוכה לעובדך, בלב שלם} וְהִנְחִילֵנוּ

יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנְהִי אֱלֹהֵינוּ, ^(בשבת: בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה

וּבְשָׂשׂוֹן ^(בשבת: שְׂבִתוֹת וְ) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ

בְּךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנְהִי ^{אֲדוֹן הַכֹּל יְהוָה הַחַי וְהַקָּדוֹשׁ} מִקִּדְשֶׁךָ ^(בשבת: הַשְּׂבִת וְ) יִשְׂרָאֵל

וְהִזְמִינִים: ^{אֲמֵן אֲמֵן וְכִי־יִי אֱלֹהֵינוּ}

יכוין למסור נפשו על התורה, ויתפלל על חזרת עבודת ביהמ"ק למקומה. ¹⁶

❖ יעקרו הכהנים את רגליהם לעלות לדוכן, ואם לא עקר עד מודים לא יעלה.

רָצָה יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנְהִי אֱלֹהֵינוּ בְּעֶמְךָ יִשְׂרָאֵל,

וּלְתַפְלָתָם שָׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוֹדָה

לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם

מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן

תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ

הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתַרְצָנוּ, וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ

נצח דאימא

בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

אמן
אמת ויציב
יאהודי ויחיה

יאהודי ויחיה, ארון הכל
הפחזיר שכינתו לצייון:

ישבח את הבורא על נפלאותיו, וביחוד על שחזרה נשמתו לגופו.¹⁷

מוֹדִים (ו) אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה (וי) הוּא יְהוָה

יְהוָה וְאֱלֹהֵינוּ (ו) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

מודים הרבנן:

מעין ההלכות: א. במודים ררבנן ירכין

ראשו בלבד (קט"ז גולל ית, כ):

ב. יזהר שלא יפסיד עניית 'אמן' אחר

ברכת רצוה (משנ"כ קהל, כה):

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא

יְהוָה וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל-בָּשָׂר,

יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרִכּוֹת

וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל

וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ

וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲזִינוּ וְתַחֲנִינוּ

וְתַאסּוּף גְּלוּתֵינוּ לְחַצְרוֹת

קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת

רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שְׁלֵם,

עַל שֶׁאַחֲנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ

אל ההודאות.

אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד,

צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן

יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא, לְדֹר

וְדֹר גְּדוּדָה לָךְ וּנְסִיכָה

תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ

הַמְּסוּרִים בְּיָדֶיךָ, וְעַל

נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת

לָךְ, וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל-

יוֹם עֲמָנוּ, וְעַל

נְפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-עֵת, עָרֵב וּבָקָר

יִצְהָרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָּלֹו רַחֲמִיָּה, הַמֵּרַחֵם,
כִּי לֹא תִמּוּ חֲסִדִּיָּה, כִּי מַעֲזֹלִים קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא תָמִיד,
שִׁמְךָ מִלִּבֵּנוּ, לְעֹזֶלֶם וְעַד. וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ
סֶלָה: וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת,
לְעֹזֶלֶם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה,
הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ (הי) אַתָּה (הי) יְהוָה יִצְהָרִים יִצְהָרִים

הוד דאִימא

אֲרוֹן הַכֹּהֵן, (יה, הֵי) הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נָאֵה לְהוֹדוֹת: אֲרוֹן הַכֹּהֵן
יִצְהָרִים יִצְהָרִים

ברכת כהנים

אם אין כהנים אומר החזן:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּכָה עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהֶרֶן וּבְנָיו הַכֹּהֲנִים עִם קְדוּשֵׁיךָ כְּאֲמֹר:

אם יש יותר מכהן אחד קורא להם החזן: כְּהֲנִים, ואח"כ מברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִצְהָרִים יִצְהָרִים, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ
שֶׁל אֲהֶרֶן, וְצִוְּנוּ לְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: ועונים: אמן

החזן מקרא את הכהנים מילה במילה מתוך הכתוב:

יְבָרְכֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִצְהָרִים יִצְהָרִים: אֲמֵן יֵאָר יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִצְהָרִים יִצְהָרִים: פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ נִתְחַנֵּף:

אמן יֵשָׁא יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִצְהָרִים יִצְהָרִים: פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וַיִּשָּׂם לָךְ שְׁלוֹם: אמן

כשאין כהנים מוסיף החזן: וְשָׁמָּה אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

ויחזירו הכהנים פניהם להיכל ויאמרו:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, עֲשֵׂינוּ מַה־שֶּׁצִּוְּרָתְךָ עָלֵינוּ, עֲשֵׂה אַתָּה מַה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמַּעַל
קְדוֹשׁ מֶן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל.

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים, חַן וְחֶסֶד,
וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.

וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ, בְּלִנּוּ בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ, כִּי
בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה
וְחַיִּים, אֲהַבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה
וְשְׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל־
עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה
^{יְסוֹד דְּאִמָּא} יְהוָה ^{יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} הַמְּבָרָךְ ^{אֱלֹהֵינוּ} אֶת עַמּוֹ

אֱמֵן
אֱמֵן וְכִכֵּר
יְהוָה וְנִבְרָךְ

יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, אָמֵן:

יְהִי לְרָצוֹן אֱמֵרֵי פִי וְהַגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ יְהוָה}
צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

שִׁיר לְמַעַלּוֹת אֲשֶׁא עֲיִי אֶל־הַהָרִים
 מֵאִין יִבֵּא עֲזָרִי: עֲזָרִי מִעַם יְהוֹנָתָן
 עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצִי: אֶל־יִתָּן
 לְמוֹט רִגְלִי אֶל־יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא־
 יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוֹנָתָן
 שְׁמֶרְךָ יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן
 יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִפְּסֶה וְיָרֵחַ
 בְּלַיְלָה: יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן
 יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשְׁךָ: יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן יִשְׁמֹר־
 צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

אֱלֹהֵי נֹצַר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר
 מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תוֹדִים, וְנַפְשֵׁי
 כְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲיָה, פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי
 מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל־הַקָּמִים עָלַי
 לָרָעָה מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבוֹתָם,
 (יְהִי כְּמִצְוֵי לְפָנֶיךָ וּמִלֵּאף יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן יְהוֹנָתָן דּוּחָה:)
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
 תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ, לְמַעַן יִחַלְצוּ
 יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְגִּי:

יְהִי רָצוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגִּינוּ לִפְנֵי יְהוָה ^[אֲדִינִי יֵאָדָר]
צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

מעין הכוונות: סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין יאמר קודם 'יהי רצון' השני פסוק מהתנ"ך המתחיל באות ראשונה של שמו ומסתיים באות אחרונה של שמו (קיצור ג'י"ה, סדר שינוי השם):

הפסוק שלי: " _____ "

אחרי התחנונים יאמר שוב (נכל"ח בשלח כג):

יְהִי רָצוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגִּינוּ לִפְנֵי יְהוָה ^[אֲדִינִי יֵאָדָר] צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בִּרְחֻמָּיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אִמֵּן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^[אֲדִינִי יֵאָדָר] אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֲלֻקָּנוּ
בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וּלְעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵּי שָׁלֹם:

❖ לאחר ההזרה אומר החזן 'יהי שם':

יְהִי שֵׁם יְהוָה ^[אֲדִינִי יֵאָדָר] מְבָרַךְ מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם: מְמַזְרֵחַ
שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יְהוָה ^[אֲדִינִי יֵאָדָר]: רֵם עַל־כָּל־
גּוֹיִם | יְהוָה ^[אֲדִינִי יֵאָדָר] עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְהוָה ^[אֲדִינִי יֵאָדָר] אֲדִינֵנוּ
מִה־אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

❖ ואומר הוֹזֵן קָדִישׁ תִּתְקַבֵּל:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהֶ רַבָּא. אִמֵּן ^(כריעה) אִידֵהנִיָּה ^{אמת} בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמֵּן ^(כריעה) בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמֵּן ^(כריעה) כֵּן יְהִי רַצוֹן ^(כריעה) עֲוִינִים יֵהֵא שְׁמִיה רַבָּא וְכוּ' עַד 'בְּעֵלְמָא' יֵהֵא שְׁמִיה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמֵי יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשָּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלָּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ־הוּא. אִמֵּן ^{אמת} אִידֵהנִיָּה ^{כריעה} לְעָלְמָא מִפְּלִי-בִּרְכָתָא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרוּ בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמֵּן ^{אמת} אִידֵהנִיָּה ^{כריעה} אָמֵן.

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוּתָהוֹן דְּכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוּהוֹן

דְּבִשְׁמֵיָא וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמֵּן כֵּן יְהִי רַצוֹן

יֵהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וּשְׁוַעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמֵּן כֵּן יְהִי רַצוֹן

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־

עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמֵּן כֵּן יְהִי רַצוֹן

[קְוֶה אֶל־יְהוָה ^(אֲרִינֵן) יִאֱהוֹנָנִי חֲזֹק וַיֵּאֱמֹץ לִבִּי וְקִוֵּה אֶל־

יְהוָה ^(אֲרִינֵן) יִאֱהוֹנָנִי: אֵין־קָדוֹשׁ כִּי־הוּא ^(אֲרִינֵן) יִאֱהוֹנָנִי כִּי אֵין

בְּלִתָּהּ וְאֵין צוּר כַּאֲלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי

יְהוָה ^(אֲרִינֵן) יִאֱהוֹנָנִי וּמִי צוּר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ:]

מעין הכוונות: נהגו ביו"ט לומר סדר זה במקום קוה, ומשעה"כ (א"ע"י) נראה דיש לומר קוה.

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר; וְעַמּוּ
בָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נָצַר מִטַּעַי מַעֲשֵׂה יְדֵי
לְהַתְפָּאֵר:

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲשֶׁר־י מִי שֶׁעָמַל בַּתּוֹרָה וְעָשָׂה נְחִת
רוּחַ לְיֻזְצָרוֹ. גָּדַל בְּשֵׁם טוֹב וְנִפְטָר בְּשֵׁם טוֹב מִן
הָעוֹלָם, וְעָלִיו אָמַר שְׁלֹמֹה בְּחֻכְמָתוֹ; טוֹב שֵׁם מִשְׁמֹן
טוֹב וַיּוֹם הַפְּזוֹת מַיִם הַיּוֹלָדוֹ: לְמַד תּוֹרָה הֶרְבֵּה וַיִּתְּנוּ לָךְ
שָׂכָר הֶרְבֵּה, וְדַע מִתֵּן שָׂכָרְךָ שֶׁל צְדִיקִים לְעַתִּיד לְבָא.

רַבִּי חֲנַנְיָה בֶן־עֲקִישָׁא אָמַר; רָצָה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ־הוּא
לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הֶרְבֵּה לָהֶם תּוֹרָה
וּמִצְוֹת, שְׁנֵאמַר; יְהוָה ^{(אדרינ) יאחורנחי} חֲפָץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה
וַיֹּאדִיר:

אֵין בַּאלְהֵינוּ, אֵין בַּאדוֹנֵנוּ, אֵין
בְּמַלְכֵנוּ, אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: ^{בחינה זו היא כנגד עולם העשיה:}
בַּאלְהֵינוּ, מִי בַּאדוֹנֵנוּ, מִי בְּמַלְכֵנוּ, מִי
בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: ^{בחינה זו היא כנגד עולם הבריאה:}
בַּאדוֹנֵנוּ, נֹדָה לְאֵלְהֵינוּ, נֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:

בחינה זו היא כנגד
עולם האצילות:

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ, בָּרוּךְ

מִלְכָּנוּ, בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנו: בחינה זו היא כנגד העולמות העליונים הנעלמים למעלה מאצילות:

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ, אַתָּה
הוּא מֶלֶכֵנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:

אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל תִּקּוּם תִּרְחֹם
צִיּוֹן כִּי־עַתָּה לְחַנּוּהָ כִּי־בָא מוֹעֵד:

אֶתָּה הוּא יְהוָה ^{יֵאָדָוְנָהּ} אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ
אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קִטְרֶת הַסַּמִּים,
בְּזֶמַן שִׁבִּית־הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, בְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ
אוֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה נִבְיֶיךָ בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ;
וַיֹּאמֶר ^{יֵאָדָוְנָהּ} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ קַח־לָךְ סַמִּים

תפארת
ונצח

נִטְף | הוֹד וְשִׁחַלֹּת יִסּוֹד וְחִלְבֹּנָה מַלְכוּת

סַמִּים כּוּר, חֲכָמָה, וּלְבָנָה זָכָה אֹר, בְּד בְּבֹד יְהִיָּה:
בִּינָה חֲסֵד וְגִבּוּרָה מִקִּיף
וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קִטְרֶת רֶקַח מַעֲשֵׂה רֹקַח
מִמָּלַח טְהוֹר קֹדֶשׁ: וְשַׁחֲקֵת מִמְּנֶה הִדִּלְךָ

וְנִתְּתָה מִמֶּנָּה לְפָנַי הָעֵדֶת בְּאֶהֱל מוֹעֵד אֲשֶׁר
 אֲוַעֲד לָךְ שָׁמָּה קָדַשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם:
 וְנֹאמַר; וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קִטְרֶת סַמִּים
 בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּזֶר יִקְטִירָנָה:
 וּבַהֲעֵלֶת אֶהְרֹן אֶת־הַנֶּזֶר בֵּין הָעֶרְבִים
 יִקְטִירָנָה קִטְרֶת ^{אֲדָנִין} יְהוָה לְפָנַי יְהוָה ^{יֵאֱהָרֹנָה}
 לְדֹרֹתֵיכֶם:

תִּנּוּ רַבָּנִן; פֶּטוּם הַקִּטְרֶת פִּי־צַד? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 וְשָׁשִׁים וְשִׁמּוֹנָה מָנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יְמֹת הַחֲמָה
 מָנָה בְּכָל־יּוֹם, מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ
 בָּעֶרֶב. וְשְׁלֹשָׁה מָנִים יִתְּרִים שְׁמֵהֶם
^{אֲדָנִין} מִכְּנִים כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם ^{יֵאֱהָרֹנָה} מְלֹא חֲפָנָיו
 בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים - ^{אֲדָנִין} מִחֲזִירָן לְמִכְתָּשֶׁת בָּעֶרֶב
 יוֹם הַכַּפּוֹרִים, כִּדִּי לְקַיֵּם ^{אֲדָנִין} מִצְוַת דִּקָּה מִן
 הַדִּקָּה. וְאַחַד עָשָׂר סָמָנִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלוּ הֵן;

א. הַצָּרִי ב. וְהַצָּפֹרֶן ג. וְהַחֲלֻבָּנָה ד. וְהַלְבוֹנָה,
 מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה. ה. מֹר,
 וְקִצְיָעָה, וְשִׁבְלֵת גִּרְדִּי, וְכִרְכָּם, מִשְׁקַל
 שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה. ט. הַקִּשְׁט
 שָׁנִים עָשָׂר, קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה, יא. קִנְמוֹן
 תְּשַׁעָּה. בֹּרִית בְּרִשְׁיָה תְּשַׁעָּה קִבִּין, יין-
 קִפְרִיסִין סָאִין תֵּלֶת וְקִבִּין תֵּלֶתָא, וְאִם לֹא
 מָצָא יין-קִפְרִיסִין, מִבִּיא חֲמֹר חֲזָר עֲתִיק.
 מִלַּח סְדֻמִּית רַבַּע. מַעֲלָה עָשֹׂן כָּל-שָׁהוּא.
 רַבִּי נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר; אֵף מִכַּפֶּת הַיֵּרֶדֶן כָּל-
 שְׁהִיא, אִם-נָתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָהּ, וְאִם חֲסֵר
 אַחַת מִכָּל-סִמְנֵיהָ, חֵיב מִיתָהּ:

רַבִּן שְׁמַעוֹן בֶּן-גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר; הַצָּרִי אֵינוֹ
 אֶלָּא שָׂרָף הַנּוֹטָף מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף. בֹּרִית
 בְּרִשְׁיָה לָמָּה הִיא בָּאָה? כִּדִּי לְשִׁפּוֹת בָּהּ

אֶת־הַצֶּפֶרֶן, כְּדִי שֶׁתֵּהא נָאָה. יִין־קִפְרִיסִין
 לָמָּה הוּא בָּא? כְּדִי לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצֶּפֶרֶן,
 כְּדִי שֶׁתֵּהא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ?
 אֵלֹא שָׂאִין מִכְּנִיסִין מִי רִגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי
 הַכְּבוֹד:

תְּנִיָּא, רַבִּי נֹתָן אוֹמֵר; כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר;
 הֵדֵק הֵיטֵב, הֵיטֵב הֵדֵק. מִפְּנֵי
 שֶׁהַקּוֹל יָפֵה לְבָשָׁמִים. פֶּטְמָה לַחֲצֹאִין
 כְּשֶׁרָה, לְשִׁלִּישׁ וּלְרַבִּיעַ, לֹא שָׁמְעָנוּ. אָמַר
 'רַבִּי יְהוֹדָה; זֶה הַכָּלֵל; אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֶׁרָה
 לַחֲצֹאִין, וְאִם חֹסֵר אַחַת מִכָּל־סְמָנֶיהָ, חַיֵּב
 מִיָּתָהּ.

תְּנִי בַר קַפְרָא; אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
 שָׁנָה הֵיָתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֹאִין.
 וְעוֹד תְּנִי בַר קַפְרָא; אֵלֹו הֵיָה נֹתָן בָּהּ קְרִטוֹב

שֶׁל דָּבֶשׁ, אֵין אָדָם יְכוּל־ לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ.
וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דָּבֶשׁ? מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה
אָמְרָה; כִּי כָל־שֶׁאֵל וְכָל־דָּבֶשׁ לֹא־תִקְטְרוּ
מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה ^(אֲדִינִי) יֵהְיוּנָהּ:

יְהוָה ^(אֲדִינִי) יֵהְיוּנָהּ יֵהְיוּנָהּ עֲמָנוּ מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה ^(אֲדִינִי) יֵהְיוּנָהּ יֵהְיוּנָהּ
אֲשֶׁר־יֵהְיוּנָהּ בִּטְחָ בָּךְ: יְהוָה ^(אֲדִינִי) יֵהְיוּנָהּ
הַפֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ: וְעֲרָבָה לַיהוָה ^(אֲדִינִי)
מִנֶּחֱת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קִדְמִנִיּוֹת:

❖ נהגו ישראל לומר כאן שתי הלכות בכל יום, ודבר בעיתו מה טוב.

תִּנָּא דְּבִי אֱלִיָּהוּ; כָּל־הַשְׁוֹנָה הַלְכוֹת בְּכָל־
יוֹם, מִבְּטָח לֹו שֶׁהוּא בֶן־הָעוֹלָם הַבָּא,
שֶׁנֶּאֱמַר; הַלִּיכּוֹת עוֹלָם לֹו: אֵל תִּקְרִי
הַלִּיכּוֹת, אֵלָּא הַלְכוֹת: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר
אָמַר רַבִּי חֲנִינָא; תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים

שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. שְׁנֵאמַר; וְכָל־בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי
יְהוָה ^[אדני] יֵאָהֲדוּנָהי וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ: אֶל תִּקְרֵי בְנֵיךָ,
אֶלָּא בּוֹנֵיךָ: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹה
בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה־נָּא
שְׁלוֹם בֵּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְהוָה ^[אדני] יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ
אֲבִקְשָׁה טוֹב לָךְ: וְרָאֵה־בָנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם
עַל־יִשְׂרָאֵל: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין־
לְמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהוָה ^[אדני] יֵאָהֲדוּנָהי עַד לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה ^[אדני]
יֵאָהֲדוּנָהי | יְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

מעין הכוונות: לכתחילה מכבדים היתומים בקריש זה, משום שיש בו תועלת גדולה לנפטרים (ובא"י כי תשא יח) אולם יש להקפיד לאמרו גם כשאין יתום בבית הכנסת משום שצריך להסמין ברכו לקריש, וכן משום שהוא גורם להשתלשלות השפעת התפילה בעולם (כח"י מה סופק"א) וכן ראוי לנהוג בכל הקדושים, שאם אין יתום יאמרם הדיון (ענין דאוריין ש"ת) לטוב מדרב"י ח"ב סע"ב, שכן הלוי ח"י ס"ז זלל האמהה ח"ד סכ"ב, אז נדברו ח"יג סל"ג, אצל אברהם טוטאטש ר"ש

❖ ואומרים קדיש 'על ישראל':
תִּגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא.^(כריעה) אמן^{אמת אידית} בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ,
 וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ.^(כריעה) אמן
 בְּחֵייכוֹן וּבִזְמִינוֹן וּבְחֵיי כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֻגְלָא וּבִזְמֹן^{כן יהי רצון אידית}
 קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן.^(כריעה) אמן^{כן יהי רצון אידית} עוֹנִים יֵהָא שְׁמִיהָ רַבָּא וְכו' עַד 'בעלמא' יֵהָא שְׁמִיהָ
 רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְם לְעַלְמֵי עַלְמֵיא תִּבְרָךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאר,

וַיִּתְּרוּמָם, וַיִּתְּנָשָׂא, וַיִּתְּהַדֵּר, וַיִּתְּעַלֶּה, וַיִּתְּהַלֵּל, שָׁמָּה דִקְרָשָׁא,
 בְּרִיף־הוּא. אִמְן ^{כריעה} אִי־הוּא ^{אמת} אִי־הוּא. לְעֵלָא מִפְּלִי-בְּרִכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁפַּחְתָּא
 וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרוּ בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אִמְן. ^{כריעה} אִמְן ^{אמת} אִי־הוּא

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל־תַּלְמִידֵי
 תַּלְמִידֵיהוֹן. דְּעִסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קִדְשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֲרִין וְדִי
 בְּכָל־אַתְר וְאַתְר. יְהֵא לָנָא וְלָהוֹן וְלִכּוֹן חֲנָא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי. מִן
 קִדְשׁ ^{כריעה} מְאִרֵי שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אִמְן. אִמְן כִּן יְהִי רַצוֹן

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא
 וְרַפּוּאָה וְגָאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וְלְכָל־עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אִמְן. אִמְן כִּן יְהִי רַצוֹן

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אִמְן. אִמְן כִּן יְהִי רַצוֹן

מַעֲיָן הַכוֹנוֹת: הַנִּשְׁמָה אֵינָה נִכְנָסַת לְהַתִּישֵׁב בְּגוֹף הָאָדָם עַד שִׁיבְרָךְ 'בְּרוּךְ ה' הַמְּבוֹרָךְ
 לַעֲוֹלָם וָעַד' וְהִיא מִמְתַּנֶּת בְּאִפּוֹ עַד 'בְּרַכּוֹ' וְאִם אֵינוֹ זֹכֵה ל'בְּרַכּוֹ', הוֹלֶכֶת לֵה וּנִשְׁאָר וְנִחְשָׁב
 לְבִמָּה, וְלִכֵּן צָרִיךְ לַחֲזוֹר אַחֵר עֲשֶׂרָה כְּדֵי שִׁיאִמְרוּ בְּרַכּוֹ וַיַּעֲנֶה אַחֲרֵיהֶם לְהַשְׁלֵמַת נַפְשׁוֹ, וְאִם
 הוּא אֵנוֹס וּמִתְפַּלֵּל בִּיחִיד יֹאמֶר בְּרִייתָא דְּרַבִּי עֲקִיבָא לִפְנֵי עֲלִיטוֹ לְשַׁבַּח (כִּסֵּ"ט מ, ג).

אִמְרוּ רַבִּי עֲקִיבָא; חַיָּה אַחַת עוֹמֶדֶת בְּרַקִּיעַ וְשָׁמָּה יִשְׂרָאֵל. וְחִקּוֹק עַל מִצְחָהּ
 יִשְׂרָאֵל, עוֹמֶדֶת בְּאִמְצַע הַרְקִיעַ וְאוֹמֶרֶת בְּרַכּוֹ אֶת־יְהוָה וְהִיא יִתְּנָהּ הַמְּבֹרָךְ, וְכָל־
 בְּרִיֵּי מַעֲלָה עוֹשִׂים וְאוֹמְרִים; בְּרוּךְ יְהוָה ^{אִי־הוּא} הַמְּבֹרָךְ לַעֲוֹלָם וָעַד:

הַחֲזוֹן אוֹמֵר: בְּרַכּוֹ אֶת־יְהוָה ^{אִי־הוּא} יִאֱהוֹנָה ^{אִי־הוּא} הַמְּבֹרָךְ;

וְעוֹנִים הַקֵּהל: בְּרוּךְ נֶפֶשׁ יְהוָה ^{אִי־הוּא} יִאֱהוֹנָה ^{אִי־הוּא} הַמְּבֹרָךְ נִשְׁמָה

לַעֲוֹלָם וָעַד ^{אִי־הוּא} יִתְּנָהּ: וְהַחֲזוֹן חֲזוֹר.

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
 בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגִוְיֵי הָאֲרָצוֹת,
 וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמַשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׁם
 חִלְקֵנוּ כָּהֶם, וְגִזְרֵנוּ כְּכֹל־הַמִּזְנֶה, שֶׁהֵם
 'מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וָרִיק, וּמִתְפַּלְּלִים אֶל אֵל'
 'לֹא יוֹשִׁיעַ,' ^{יִשְׁכִּי' מִנְט'} וְאַנְחֵנוּ מִשְׁתַּחֲוִים יִכְרַע מֵעַט לִפְנֵי
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיִסַּד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ
 בַּשָּׁמַיִם 'מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֶת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי
 מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר, אִמֶּת
 מִלִּכְנוּ וְאַפֶּס זִילְתּוֹ. כִּפְתּוֹב בְּתוֹרָה; וַיִּדְעַת
 הַיּוֹם וְהַשְׁבֹּת אֶל־' לִבְבֹּךְ כִּי יְהוָה ^{אֲדִינִי יֵאֱהָדוּנְהִי} הוּא
 הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם 'מִמַּעַל ^{אֲדִינִי יֵאֱהָדוּנְהִי} וְעַל־הָאֲרֶץ
 מִתַּחַת ^{אֲדִינִי יֵאֱהָדוּנְהִי} אֵין עוֹד:

עַל כֵּן׃ נִקְנָה-לָךְ יְהוָה וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ לִרְאוֹת
מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים׃
מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים פְּרוֹת יַפְרֶתוֹן, לְתִקּוֹן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדִּי, וְכָל-בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל-רֹשְׁעֵי אֶרֶץ.
יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל-יֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע
כָּל-בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל-לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה וְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר
יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ
עֲלֵיהֶם׃ מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד.
כִּפְתּוֹב בְּתוֹרָתְךָ; יְהוָה וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד: וְנֹאמַר; וְהָיָה יְהוָה וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְמֶלֶךְ עַל-
כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְהוָה וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֶחָד
וְשִׁמּוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ יְהוָה וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֶלֶּהֶינוּ כְּתוֹב לֵאמֹר; שְׁמַע

יִשְׂרָאֵל יְהוָה יְהוָה יְהוָה וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֶלֶּהֶינוּ כְּתוֹב לֵאמֹר; שְׁמַע

❖ קידוש היום לפסח ❖

קידוש היום לשבת חול המועד לקמן עמ' 349.

מעין ההלכות: מצות עשה מן התורה לשמוח בחג בבשר ויין. ואף על פי שעיקר המצוה בבשר בהמה, מי שאינו יכול לאכול בשר בהמה מטעמי בריאות או כשרות, יכול לקיים מצוות השמחה בבשר עוף, ומצוה לשמח את הנשים בבגדים ותכשיטין נאים, כאשר תשיג ידו. ואת הקטנים בראוי להם, בקליות ואגוזים מגדנות וממתקים. מצוה זו נוהגת בין ביום טוב בין בחול המועד. וראוי לכבד את החג בכסות נקיה.

❖ אם חל בשבת אומרים:

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוֹדִיעַ יִשְׂרָאֵל ^{יאהרונחי} רָעִי לֹא אֲחִסֵּר: בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצַנִי עַל-מִי
מְנַחֲתִים יִנְהַלְנִי: נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחַנִּי בְּמַעֲגָלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׂמוֹ: גַּם
כִּי-אֵלֹה בְּגִיא צִלְמוֹת לֹא-אֵירָא רָע כִּי-אַתָּה עֲמַדִּי שְׁבֻטָּה וּמִשְׁעֲנֵתָה
הַמָּה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי | שְׁלֹחַן | נֶגֶד צִרְרֵי | דִּשְׁנָת בִּשְׂמֹן רֹאשִׁי כּוֹסֵי
רוּחָה: אֵף | טוֹב וְחֶסֶד יִרְפּוּנִי כְּלִי-יָמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה ^{יאהרונחי}
לְאֶרֶךְ יָמִים:

❖ יקדים אמירת פסוקי 'ושמר' ל'אם תשיב' (טעם"כ על ע"ג, פס"ח ק"ג ע"ב):

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשְּׁבֶת לַעֲשׂוֹת אֶת-הַשְּׁבֶת לְדֹרֹתֵם בְּרִית
עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי-שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יְהוָה ^{יאהרונחי} אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיְנַפֵּשׁ:
אִם-תִּשָּׁב מִשְׁבֶּת רִגְלָה עֲשׂוֹת חֲפָצָה בַּיּוֹם קָדְשִׁי וְקִרְאתָ לַשְּׁבֶת עֲנֵג
לְקִדּוּשׁ יְהוָה ^{יאהרונחי} מְכַבֵּד וְכַבְּדָתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכָיָה מִמְּצוֹא חֲפָצָה
וְדִבֵּר דְּבַר: אֹז תַתְּעַנֵּג עַל-יְהוָה ^{יאהרונחי} וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל-בְּמִתִּי אָרֶץ
וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה ^{יאהרונחי} דְּבַר:

❖ אם חל בחול מתחילין מכאן:

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה ^{יאהרונחי} מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר-
תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת-מַעֲדֵי
יְהוָה ^{יאהרונחי} אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

בשבת יוסיף: על־כֵּן בָּרַךְ יְהוֹשֻעַ יאהדוניה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

ואומר המקדש: סִבְרֵי מָרְנוֹ, ועונים: לְחַיִּים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוֹשֻעַ יאהדוניה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
אֵלֶּיךָ הַכֹּל
 הַיְּהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
 תְּמִיד, בְּעַל הַיְּסוּדֹת
 וּבְעַל הַמַּחֲזוּת בְּדוֹלִים
 הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

❖ קידוש היום לשבת חול המועד ❖

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוֹשֻעַ יאהדוניה רְעִי לֹא אֶחָסֵר: בְּנֵאוֹת דָּשָׁא
 יִרְבִּיצָנִי עַל־מִי מְנַחֲוֹת יִנְהַלְנִי: נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב
 יִנְחֲנִי בְּמַעְגְלֵי־צֶדֶק לְמַעַן שָׁמוֹ: גַּם כִּי־אֵלֶךְ בְּגִיא צִלְמוֹת
 לֹא־אֵירָא רָע כִּי־אַתָּה עֲמֹדִי שְׁבֻטְךָ וּמַשְׁעֲנֶתְךָ הַפֹּהָה
 יִנְחֲמֵנִי: תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי | שְׁלַחֲךָ נֶגֶד צָרָי דִּשְׁנֶתָ בְּשִׁמּוֹן
 רֵאשִׁי בּוֹסִי רוּיָה: אֵן | טוֹב וַחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי
 וְשַׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוֹשֻעַ יאהדוניה לְאַרְךָ יָמִים:

❖ יקדים אמירת פסוקי 'ושמר' ל'אם תשיב' (סעה"כ עד ע"ג, פעה"ח קג ע"ב):

וַשְׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת
 לְדַרְתָּם בְּרִית עוֹלָם: בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת
 הִיא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוֹשֻעַ יאהדוניה אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׂ:

אִם־תִּשְׁיֵב מִשַּׁבָּת רַגְלְךָ עֲשׂוֹת חֲפָצְךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקִרְאָתָהּ
 לַשַּׁבָּת עֲנֵנָה לְקָדוֹשׁ יְהוֹשֻעַ יאהדוניה מְכַבֵּד וּכְבֻּדָּתוֹ מֵעֲשׂוֹת

דְּרָכֶיךָ מִמְצֹא חֶפְצֶךָ וְדַבֵּר דְּבָר: אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל־יְהוָה^{אֲדִינִי}
וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל־בְּמַתִּי אֲרִץ וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב
אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה^{אֲדִינִי} יִהְיוּנִי יִהְיוּנִי דְּבָר:

עַל־כֵּן בִּרְךָ יְהוָה^{אֲדִינִי} יִהְיוּנִי אֶת־יְוֹם הַשַּׁבָּת וְיִקְדְּשֵׁהוּ:

ואומר המקדש: סִבְרִי מָרְנָן, ועונים: לְחַיִּים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{אֲדִינִי} יִהְיוּנִי יִהְיוּנִי אֱלֹהֵינוּ^{אֲדִינִי}, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,^{אֲדִינִי}
בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

❖ ואומרים המברכים, וכל אחד יוכל להוסיף ברכה משלו כפי צחות לשונו (יעב"ץ ע"ט):

לבן:

לבן:

יְשִׁימָךְ אֱלֹהִים בְּשָׂרָה,
רַבָּקָה, רַחֵל וְלֵאָה:

יְשִׁמָּךְ אֱלֹהִים בְּאֶפְרַיִם
וּבְמִנְשֶׁשָׁה:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה^{אֲדִינִי} יִהְיוּנִי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְהוָה^{אֲדִינִי} | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנֶּךָ:
יֵשָׂא יְהוָה^{אֲדִינִי} | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

❖ יטול וישפשפן היטב, וקודם שינגבן יגביהן כנגד פניו ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{אֲדִינִי} יִהְיוּנִי יִהְיוּנִי אֱלֹהֵינוּ^{אֲדִינִי}, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,^{אֲדִינִי}
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:
עֵינֵינוּ כָּל־אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכֻלָּם בַּעֲתוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ רַ"ת פֶּ"ה וּמְשַׁבֵּיעַ גִּמ' זֹת"ךְ לְכָל־חַי רְצוֹן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{אֲדִינִי} יִהְיוּנִי יִהְיוּנִי אֱלֹהֵינוּ^{אֲדִינִי}, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,^{אֲדִינִי}
הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

❖ מִנְחָה לַי"ט וּשְׁבֵט הוּה"מ ❖

❖ בִּיעוּר מַעֲשָׂוֹת לַשְּׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח ❖

מֵעֵין הַהִלְכוֹת: נֹאמַר בַּתּוֹרָה (דְּמַיִס טו'): "כִּי תִכְלֶה לַעֲשׂוֹר אֶת כָּל מַעֲשֵׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית, שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר, וְנָתַתָּ לַלֵּוִי, לַגֵּר, לִיתוֹם וּלְאַלְמָנָה, וְאָכְלוּ בַשְּׁעָרֶיךָ וּשְׁבַעוּ." בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית לַשְּׁמִיטָה יֵשׁ לְבַעַר אֶת הַמַּעֲשָׂוֹת מִן הַבֵּית. זֶמֶן הַבִּיעוּר הוּא בְּעֶרֶב שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח. קוֹדֵם לָכֵן יֵשׁ לְהַפְרִישׁ מַעֲשֵׂר מִפִּירֹת וִירְקוֹת תֵּבֵל אוֹ דְמָא. אֶת ה'מַעֲשֵׂר שְׁנִי יֵשׁ לְחַלֵּל עַל מַטְבְּעוֹת, וְאֵת הַמַּטְבְּעוֹת הַלּוֹל יֵשׁ לְבַעַר מִן הָעוֹלָם. יֵשׁ מִחֲמִירִים לְהַשְׁחִית אֶת הַמַּטְבַּע עַד שִׁיִּצֵּא מִכָּלל שִׁימוּשׁ, וְיֵשׁ שֶׁמַּחֲלִילִים אֶת הַמַּטְבַּע עַל סוֹכֵר וְכֹדֵר וּמַבְעִירִים אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם. מִי שֶׁלֹּא בִיעַר בְּעֶרֶב הַחֵג – יִבְעַר מִיַּד אַחֲרָיו. בִּמְנַחַת שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח בַּשָּׁנִים בָּהֶם נוֹהֵג הַבִּיעוּר, נִהְגוּ לֹאמַר סֵדֵר זֶה:

❖ יִפְתָּח בְּאִמְרֵת סֵדֵר זֶה (דְּמַיִס טו', יז–טז).

כִּי תִכְלֶה לַעֲשׂוֹר אֶת כָּל־מַעֲשֵׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית שְׁנַת
הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לַלֵּוִי לַגֵּר לִיתוֹם וּלְאַלְמָנָה וְאָכְלוּ בַשְּׁעָרֶיךָ
וּשְׁבַעוּ: וְאִמְרָתָּ לְפָנֶי יְהוָה יִהְיֶה בְּעֶרְתִּי הַקֶּדֶשׁ מִן־הַבֵּית
וְגַם נָתַתִּיו לַלֵּוִי וְלַגֵּר לִיתוֹם וּלְאַלְמָנָה כְּכָל־מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי
לֹא־עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי: לֹא־אֲכַלְתִּי בְּאֵזִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־
בְּעֶרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמָא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמַת שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה
יִהְיֶה עֲשִׂיתִי כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: הַשְׁקִיפָה מִמַּעְלֶן קִדְשְׁךָ מִן־
הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ
כָּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

❖ וְאִח"כ יֹאמַר בִּקְשָׁה זוֹ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה וְיִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁפָשֶׁם
שְׂזִיכֵנוּ לְקִים מִצְוֹת בְּעוֹר וְוִדֵּי מַעֲשָׂוֹת, כֵּן תִּזְכְּנוּ לְקִים
מִצְוֹת הַפְּרָשָׁת הַתְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂוֹת וּמִצְוֹת בְּעוֹר וְוִדֵּי מַעֲשָׂוֹת
מִהַתּוֹרָה, בְּבִיאַת גְּזֵאל צֶדֶק וּבִבְנִין בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ,
אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

❖ טוב לומר קודם התפילה 'פתח אליהו' לעיל עמ' 53, ויועיל לפתיחת הלב.

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ-הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ (יֵאָהֳרֹנָה) בְּדָחִילוֹ וּרְחִימוּ
(יֵאָהֳרֹנָה) וּרְחִימוּ וּדְחִילוֹ (אִיהֵאֲיִיהָ) לְיִתְחַדָּא שְׁם אוֹת יו"ד וְאוֹת
ה"א (או"א) בְּאוֹת וְא"ו אוֹת ה"א (זו"ף) בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יֵהוּד) בְּשֵׁם כָּל-
יִשְׂרָאֵל, (לֹאקְמָא שְׂכִינְתָּא מַעְפָּרָא וְלַעֲלוֹי שְׂכִינַת עֲגוּנֹ). הִנֵּה אֲנַחְנוּ
בְּאִים לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת מְנַחָה שֶׁל (שַׁבָּת ו) יוֹם-טוֹב, שֶׁתִּקְנֶן יִצְחָק אֲבִינוּ
עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל-הַמַּצּוֹת הַפְּלוּלוֹת בָּהֶן, לְתִקְנֶן אֶת שְׂרָשָׁה בְּמָקוֹם
עָלִינוּ, לַעֲשׂוֹת נְחֵת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, וְלַעֲשׂוֹת רַצּוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וַיְהִי נָעִם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ:

❖ למנצח ❖

לְמַנְצַח עַל-הַגָּתִית לְבִנְי-קֶרַח מְזִמּוֹר:

מִה-יִדְרֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָהֳרֹנָה)
צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם-כָּלְתָּהּ | נִפְשִׁי לַחֲצָרוֹת
יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָהֳרֹנָה) לְבִי וּבִשְׂרִי יִרְנְנוּ אֶל אֱלֹהֵי: גַם-
צִפּוֹר | מַצָּאָה בֵּית וּדְרוֹר | קֵן לָהּ אֲשֶׁר-שָׂתָה
אֶפְרָחֶיהָ אֶת-מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָהֳרֹנָה) צְבָאוֹת
מִלְכִּי וְאֱלֹהֵי: אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבִי בֵיתְךָ עוֹד
יְהִלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז-לוֹ בְּךָ מְסֻלוֹת
בְּלִבָּבָם: עֲבָרִי | בְּעַמְּךָ הַבָּכָא מַעֲיִן יִשִּׁיתוּהוּ

גַּם־בְּרָכוֹת יַעֲטֶה מִזֶּרֶחַ: יִלְכוּ מִתֵּי־לַיְלָה אֶל־חֵיל
 יִרְאֶה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה ^(אֲרֵנִי יֵאֱהָרֹנָה) אֱלֹהִים
 צָבָאוֹת שְׁמֵעָה תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֶלָה: מִגִּנְנוֹ רָאֵה אֱלֹהִים וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָךְ:
 כִּי טוֹב־יוֹם בַּחֲצִי־יָד מֵאֶלֶף בַּחֲרִתִּי הַסְתּוֹפֶף
 בְּבֵית אֱלֹהֵי מִדְּוָר בְּאֵהֱלֵי־רָשָׁע: כִּי שָׁמַשׁ |
 וּמִגֵּן יְהוָה ^(אֲרֵנִי יֵאֱהָרֹנָה) אֱלֹהִים חֵן וְכִבוֹד יִתֵּן יְהוָה ^(אֲרֵנִי)
 יֵאֱהָרֹנָה ^(אֲרֵנִי) לֹא יִמְנַע־טוֹב לַהֲלָכִים בְּתַמִּים: יְהוָה ^(אֲרֵנִי)
 צָבָאוֹת אֲשֶׁר־אֵדָם בְּטֶחַךְ בְּךָ:

❁ פֶּרֶשֶׁת הַתְּמִיד ❁

וַיְדַבֵּר יְהוָה ^(אֲרֵנִי יֵאֱהָרֹנָה) אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר; צֹא אֶת־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמַּרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־
 קִרְבָּנִי לַחֲמִי לְאַשִּׁי רֵיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ
 לְהִקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאִמַּרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִיהוָה ^(אֲרֵנִי יֵאֱהָרֹנָה) כִּבְשִׁים בְּנֵי־שֹׁנָה

תְּמִימִם שְׁנִים לַיּוֹם עָלָה תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ^א
 אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֶרְבִים: וְעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֹּתִית רְבִיעֶת הֶהָיִן: עֹלֹת
 תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בְּהָרִיחַ לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה
 לַיהוָה^{אֲרֵינָה} יֶאֱהֻרֹנְהִי: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֶת הֶהָיִן לַכֶּבֶשׂ
 הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֶׁכֶר לַיהוָה^{אֲרֵינָה} יֶאֱהֻרֹנְהִי:
 וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים
 כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ
 נִיחֹחַ לַיהוָה^{אֲרֵינָה} יֶאֱהֻרֹנְהִי:

❁ פרשת הקטורת ❁

אִתָּה הוּא יְהוָה^{אֲרֵינָה} יֶאֱהֻרֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ
 אֲבוֹתֵינוּ לְפָנָיו אֶת־קִטְרֵת הַסַּמִּים,
 בְּזֶמֶן שְׁבִית־הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ
 אוֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כְּכַתוּב בַּתּוֹרָתְךָ;

וַיֹּאמֶר יְהוֹנָדָה ^(אֲדִינִי) יִאֱהוֹנָדָהי אֶל־מִלְכָּה קַח־לָךְ סָמִים

תפארת ^{נצח} נטף | הוד ^{יִסְדֹּר} וְחִלְבָּנָה ^{מלכות}

סָמִים ^{כתר, חכמה,} וְלִבְנָה זָפָה ^{אור} בַּד בָּבַד יִהְיֶה: ^{מקיף}

וַעֲשִׂיתָ אֵתָּהּ קְטֹרֶת רֶקֶח מַעֲשֵׂה רוֹקַח

מִמֶּלֶךְ טָהוֹר קָדָשׁ: וְשַׁחֲקֵת מִמָּנָה הִדִּלָּךְ

וְנִתְּתָה מִמָּנָה לְפָנַי הָעֵדֶת בְּאֶהֱל מוֹעֵד אֲשֶׁר

אֲנִיעַד לָךְ שָׁמָּה קָדָשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם:

וְנֹאמַר; וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סָמִים

בִּבְקָר בִּבְקָר בְּהִיטִיבוּ אֶת־הַנֵּזֶרֶת יִקְטִירָנָה:

וּבַהֲעֵלֶת אֶהְרֹן אֶת־הַנֵּזֶרֶת בֵּין הָעֲרֹבִים

יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת ^{תמיד} לְפָנַי יְהוֹנָדָה ^(אֲדִינִי) יִאֱהוֹנָדָהי

לְדֹרֹתֵיכֶם:

תִּנְנוּ רִבְנוֹן; פֶּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת

וְשָׁשִׁים וּשְׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ

מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יָמוֹת הַחֲמָה

מָנָה בְּכָל־יּוֹם, מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ
בָּעָרֶב. וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יִתְּרִים שְׁמֵהֶם
'מִכְנִים כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם' מִלֵּא חֲפָנָיו
בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים - 'מִחֲזִירֹן לְמִכְתָּשֶׁת בָּעָרֶב
יוֹם הַכַּפּוֹרִים, כִּדִּי לְקַיֵּם' מִצְוֹת וְדָקָה מִן
הַדָּקָה. וְאַחַד עָשָׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלוֹ הֵן;
א. הַצָּרִי ב. וְהַצֶּפֶרֶן ג. וְהַחֲלֻבָּנָה ד. וְהַלְבוֹנָה,
מִשְׁקַל שְׁבַעַיִם שְׁבַעַיִם מָנָה. ה. מֹר,
ו. וְקִצְיָעָה, ז. וְשִׁבְלֶת גִּרְדִּי, ח. וְכִרְכָּם, 'מִשְׁקַל
שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה. ט. הַקִּשְׁט
שְׁנַיִם עָשָׂר, י. קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה, יא. קִנְמוֹן
תִּשְׁעָה. בֹּרִית בְּרִשְׁיָנָה תִּשְׁעָה קִבִּין, י"ז -
קִפְרִיסִין סָאִין תִּלְתָּ וְקִבִּין תִּלְתָּא, וְאִם לֹא
מָצָא י"ז קִפְרִיסִין, מִבֵּיא חֲמֹר חֹר עֲתִיק.
מָלַח סֹדְמִית רַבַּע. מַעֲלָה עֲשֹׂן כָּל־שְׁהוּא.

רַבִּי נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר; אֵף מִכַּפֶּת הַיְרֵדִן כָּל־
שְׁהִיא, אִם־נָתַן בָּהּ דְּבֶשׁ פָּסָלָהּ, וְאִם חֹסֶר
אַחַת מִכָּל־סִמְנֵיהָ, חֲתִיב מִיתָהּ:

רַבּוֹ שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר; הֵצְרִי אִינוֹ
אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטָף מַעְצֵי הַקָּטָף. בּוֹרִית
בְּרַשִּׁינָה לָמָּה הִיא בָּאָה? כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ
אֶת־הַצֶּפֶרֶן, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה נְאֻמָּה. יִין־קַפְרִיסִין
לָמָּה הוּא בָּא? כְּדֵי לְשַׁרְוֹת בּוֹ אֶת הַצֶּפֶרֶן,
כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה עֲזָה. וְהֲלֹא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ?
אֶלָּא שְׂאִין מַכְנִיסִין מִי רַגְלִים בַּמָּקוֹדֶשׁ מִפְּנֵי
הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נָתַן אוֹמֵר; כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר;
הִדָּק הֵיטֵב, הֵיטֵב הִדָּק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל
יָפָה לְבָשָׁמִים. פִּטְמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה,
לְשִׁלִּישׁ וּלְרַבִּיעַ, לֹא שִׁמְעָנּוּ. אָמַר רַבִּי

יְהוּדָה; זֶה הַכֶּלֶל; אִם כִּמְדָתָה כְּשָׂרָה לַחֲצֵאִין,
וְאִם חֶסֶד אַחַת מִכָּל-סִמְנֵיהָ, חִיב מִיתָה.

תִּנִּי בַר קִפְּרָא; אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
שָׁנָה הִיתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֵאִין.
וְעוֹד תִּנִּי בַר קִפְּרָא; אֵלּוּ הָיָה נֹתֵן בָּהּ קְרִטוֹב
שֶׁל דְּבֶשׁ, אֵין אָדָם יְכוֹל לְעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָה.
וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבֶשׁ? מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה
אָמְרָה; כִּי כָל-שְׂאֵל וְכָל-דְּבֶשׁ לֹא-תִקְטְרוּ
מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה ^[אֲרִינ] יֵאָהֲרֹנָה:

יְהוָה ^[אֲרִינ] יֵאָהֲרֹנָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב-לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה ^[אֲרִינ] יֵאָהֲרֹנָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אִדָּם
בְּטַח בָּךְ: יְהוָה ^[אֲרִינ] יֵאָהֲרֹנָה הוֹשִׁיעָה הַפֶּלֶךְ יַעֲגִנוּ
בְּיוֹם-קִרְאָנוּ: וְעֲרָבָה לַיהוָה ^[אֲרִינ] יֵאָהֲרֹנָה מִנְחַת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קִדְמִנִּיּוֹת:

(יְהִי־חֶסֶדְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:)

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי־בֵיתְךָ עוֹד יַהֲלִיךְ סִלָּה: אֲשֶׁר־

הָעַם שִׁפְכָה לּוֹ אֲשֶׁר־הָעַם שִׁיְהוּנָה^{כֹּהֵר}

יֵאֱהוּנָה: תִּהְיֶה לְדוֹד אַרְוַמָּה אֱלֹהֵי

הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל־יוֹם

אַבְרָכָה וְאַהֲלִלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד: גְּדוֹל

יְהוָה^{חֲכָמָה} וּמַהֲלֵל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר:

דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ:

הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וּדְבָרֶיךָ נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:

וְעִזּוֹ נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדוֹלָתְךָ אֲסַפְּרָנָה:

זִכְרִי^{בִּינָה} רַב־טוֹבָךָ יִבְיַעוּ וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְנְנוּ: חַנּוּן

וְרַחֵם יְהוָה^{חֶסֶד} אֶתְּךָ אֲפִים וּגְדֹל־חֶסֶד:

טוֹב יְהוָה^{גְבוּרָה} לְכָל־יִרְחָמִיו עַל־כָּל־

מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה^{יֵאֱהוּנָה} כָּל־מַעֲשֵׂיךָ

וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ

וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי־הָאָדָם רַת־לָהּ

גימ' אדנ"י גבורתיו וכבוד הדר מלכותו:
 מלכותך מלכות כל-עלמים וממשלתך
 בכל-דור ודור: סומך יהוה^{תפארת} לאהרונהי^{יאהרונהי} לכל-
 הנפלים וזוקף לכל-הכפופים: עיני-כל
 אליך ישברו ואתה נותן-להם את-אכלם
 בעתו: פותח את-ידך^{ר"ת פא"י גימ' סא"ל גימ' יאהרונהי}
 ומשביע^{יסוד} גימ' חת"ך לכל-חי רצון^{ר"ת חו"ל: צדיק}
 יהוה ויהוה^{יאהרונהי} בכל-דרכיו^{מלכות} וחסיד בכל-
 מעשיו: קרוב יהוה^{יאהרונהי} לכל-קראיו לכל-
 אשר יקראהו באמת: רצון-יראיו יעשה
 ואת-שועתם ישמע ויושיעם: שומר יהוה^{נצח}
 את-כל-אהביו ואת כל-הרשעים^{יאהרונהי}
 ישמיד: תהלת יהוה^{הדר} יאהרונהי^{יאהרונהי} ידבר-פי ויברך
 כל-בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו |
 נברך יה מעתה ועד-עולם הללויה:

וַבֹּא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי פֹשֶׁעַ בְּיַעֲקֹב נָאֻם

יְהוָה ^[אֲדִינִי] יִאֱהוֹדֵנִי: וְאֲנִי ^{ר"ת 'גוף בנני' ויכוין להעלות ניצוצות שז"ל חזרה אל גוף אוצר הנשמות} זֹאת

בְּרִיתִי אִתְּכֶם אֶמַר יְהוָה ^[אֲדִינִי] יִאֱהוֹדֵנִי רוּחִי אֲשֶׁר

עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא־יִמָּזֵשׁ

מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעְךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעְךָ אֶמַר

יְהוָה ^[אֲדִינִי] יִאֱהוֹדֵנִי מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ

יֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה

וְאָמַר; קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה ^[אֲדִינִי] יִאֱהוֹדֵנִי ^{אֲדִינִי הַהוּא וְהוּא}

צָבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי

דִּין מִזֶּדֶן וְאֶמְרִין קִדִּישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא

עֲלָאָה בֵּית שְׂכִינְתָּהּ, קִדִּישׁ עַל אֲרַעָא עוֹבֵד

גְּבוּרְתָּהּ, קִדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא,

יְהוָה ^[אֲדִינִי] יִאֱהוֹדֵנִי צָבָאוֹת מְלִיָּא כָל־אֲרַעָא זִיו

יְקָרִיָּה: בְּקוֹל רֹם: וְתִשָּׂאֲנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל

רַעַשׁ גָּדוֹל; בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה ^[אֲדִינִי] יִאֱהוֹדֵנִי ^{אֲדִינִי הַהוּא וְהוּא}

מִמְּקוֹמִזִּי: בְּלֶחֶשׁ: וְנִטְלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתַר־י

קָלָיִעַ שְׁגִיאוֹ דְּמִשְׁבָּחִין וְאַמְרִין, בְּרִיךְ יִקְרָא
 יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵהוּדוֹנָהּ) מֵאַתֶּר בֵּית שְׁכִינָתָהּ: ^{בְּקוֹל רֹם:}
 יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵהוּדוֹנָהּ) | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: ^{בְּלֶחֶשׁ:} יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵהוּדוֹנָהּ)
 מְלִכּוֹתֶיהָ קָאִים לְעֹלָם וּלְעָלְמֵי
 עָלְמֵיָא: ^{בְּקוֹל רֹם:} יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵהוּדוֹנָהּ) אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׁמֵרָה־זֹאת לְעוֹלָם
 לִיצֵר מַחֲשָׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהִכֵּן לְבָבְכֶם אֵלָיִךְ:
 וְהוּא רַחוּם | יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמָּתּוֹ: כִּי־אַתָּה
 אֲדֹנָי טוֹב וְסֹלֶחַ וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרָאִיךָ:
 צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן
 אֱמֶת לִיעֶקֶב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְתִּינוּ מִיָּמֵי קֹדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנָי יְיָ | יוֹם
 יַעֲמֹס־לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה: יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵהוּדוֹנָהּ)
 צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
 יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵהוּדוֹנָהּ) צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּטַח בָּךְ:

יְהוָה (אֲדִינִי) יִבְרָאנוּהִי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם- קָרָאנוּ:

מעין הכוונות: ובאמרו ברוך אלהינו שבראנו לכבודו כ' צריך לכון בכוננה גמורה כי הנה עתה אנו בעולם הבריאה אשר משם נמשכת התורה שניתנה לנו (שעה"כ, מט ע"ד).

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבָּרָאנוּ בְּסוֹד דְּבִרְיָה לְכַבֵּדוֹ,

וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים שֶׁבָּרָאנוּ מֵהַטּוֹב, וְנָתַן לָנוּ שְׂבִעוֹלָם הַבְּרִיָּאָה,

תּוֹרַת אֱמֶת מֵעוֹלָם וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ.

הוּא יִפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיַשִּׁים בְּלִבָּנוּ

אֶהְבָּתוֹ וְיִרְאָתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבָּב

שָׁלֵם. לֹא נִיַּע לָרִיק, וְלֹא נִלְד לְבָהֳלָה. יְהִי

רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה (אֲדִינִי) יִבְרָאנוּהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם

הַזֶּה, וְנִזְכָּה וְנִתְחַיֶּה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְחַיֵּי

הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִהְיֶה

יְהוָה (אֲדִינִי) יִבְרָאנוּהִי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֻמָּה: יְהוָה (אֲדִינִי) יִבְרָאנוּהִי

חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר:

וַיִּבְטְחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא־עֲזַבְתָּ דֹר־שִׁיף
 יְהוָה (אֲדִינָה) יְהוֹנָדָה (אֲדִינָה) יְהוֹנָדָה אֲדִינָה מֶה־אֲדִיר
 שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: חֲזָקוּ וַיֵּאמֶץ לְבַבְכֶּם כָּל־
 הַמִּיחָלִּים לַיהוָה (אֲדִינָה) יְהוֹנָדָה:

❖ ביו"ט שחל בחול אומר החזן תכון תפילתי וחצי קריש, לקמן עמ' 368. וכשחל בשבת אומר חצי קריש ומוציאים ס"ת:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֹּשׁ שְׁמִיהֶ רַבָּא. אַמְן ^{כריעה} אִידעִיהֶ ^{אמת} בְּעָלְמָא דִּי בְּרָא כִרְעוּתָהּ, ^{כריעה} וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אַמְן ^{כריעה} כִּן יְהִי רַצוֹן ^{כריעה} אִידעִיהֶ ^{אמת} בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֻנְיָא וּבְזַמְן ^{כריעה} קָרִיב, וְאַמְרוּ אַמְן. אַמְן ^{כריעה} אִידעִיהֶ ^{אמת} עוֹנִים יְהֵא שְׁמִיה רַבָּא וְכַר' עַד 'בְּעֻלְמָא' יְהֵא שְׁמִיה ^{כריעה} רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלָּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, ^{כריעה} בְּרִידֵי־הוּא. אַמְן ^{כריעה} אִידעִיהֶ ^{אמת} לְעָלְמָא מְכַל־פְּרָכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁתַּבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְּאִמְרוּ בְּעָלְמָא, וְאַמְרוּ אַמְן. אַמְן ^{כריעה} אִידעִיהֶ ^{אמת}

מעין הכוונות: ישאל לצאת מעברות, וחקן וחסד בעיני אלהים ואדם, ועושר (עולת חמיר, נה ע"א, ועוין שו"ע האר"ל אכן הקדם סי' תלד הערה טז).

❖ פותחים את ההיכל ואומרים (זוהר ויקהל ד' ע"א):

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּד מִפְּקִיז סֵפֶר תּוֹרָה בְּצַבּוּרָא, לְמַקְרָא בֵּיהּ, מִתְפַּתְחָן תַּרְעֵי שְׁמַיָא דְּרַחֲמִין, וּמַעֲזָרִין אֶת הָאֹהֳבָה לְעָלָא, וְאַבְעֵי לִיהּ לִכְר נֶשׁ לְמִימַר הֵכִי; בְּרִיד שְׁמִיָּה דְּמֵאֲרִי עַלְמָא, בְּרִיד כְּתָרָה וְאַתְרָה. יְהֵא רַעֲוִיתָהּ עִם עַמָּה יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם, וּפְרָקוּ יְמִינָהּ אַחֲזֵי לְעַמָּה בְּבֵית מִקְדָּשָׁה, לְאַמְטוּי לָנָא מְטוּב נְהוֹרָה, וּלְקַבֵּל צִלוֹתָנָא בְּרַחֲמֵי. יְהֵא רַעֲוֵא קֳדָמָה, דִּתּוֹרִיד לֹן חֵיין בְּטִיבּוֹ, וְלֵהוּי אֵנָּא

עֲבָדָךְ פָּקִידָא בְּגוּ צְדִיקָיָא, לְמַרְחֵם עָלַי וּלְמַנְטֵר יְתִי יִית בָּל־
 דִּילִי וְדִי לְעַמּוּד יִשְׂרָאֵל. אֲנִתְּ הוּא זֶן לְכֹלָא וּמַפְרִנֵּם לְכֹלָא,
 אֲנִתְּ הוּא שְׁלִיט עַל כֹּלָא, אֲנִתְּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵי־
 וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עֲבָדָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ-הוּא,
 דְסָגִידְנָא קַמִּיה מִן קַמִּי דִּיקָר אֲזִרִיתָהּ בְּכָל-עֵדֶן וְעֵדֶן. לֹא עַל
 אֲנָשׁ רְחִיצָנָא, וְלֹא עַל פֶּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא, אֲלֵא בְּאֱלֹהָא
 דְשָׁמַיָא, דְהוּא אֱלֹהָא דְקִשּׁוּט, וְאֲזִרִיתָהּ קִשּׁוּט, וּנְבִיאֻזְהִי
 קִשּׁוּט, וּמִסְגִּי לְמַעַבְד טַבְּוֹן וְקִשּׁוּט. בִּיה אֲנָא רְחִיצִי, וְלִשְׁמָה
 יִקְרָא קוּדִישָׁא אֲנָא אֲמַר תְּשַׁבְּחוּ. יְהֵא רַעְזָא קְדָמָךְ דִּתְפַתַּח
 לְבִי בְּאֲזִרִיתָךְ, (וְתִיֵּהֵב לִי בְּנִין דְכָרִין דְעֲבָדִין רַעְיוֹתָךְ)
 וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְלִבִּיאִי וְלִפְא דְכָל-עַמּוּד יִשְׂרָאֵל, לְטַב
 וְלַחֲיִין וְלִשְׁלָם. אָמֵן:

❖ וכשמוציאים ספר תורה אומרים:

גָּדְלוּ לַיהוָה אֱתִי וּנְרוּמָמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

❖ ואומרים הקהל:

רוּמְמוּ יְהוָה ^{יִשְׂרָאֵל} אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדָם רַגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא:
 רוּמְמוּ יְהוָה ^{יִשְׂרָאֵל} אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲרָ קְדוֹשׁ כִּי-קְדוֹשׁ
 יְהוָה ^{יִשְׂרָאֵל} אֱלֹהֵינוּ: אִין-קְדוֹשׁ כִּי הוּא ^{יִשְׂרָאֵל} כִּי אִין בְּלִתָּךְ וְאִין צוּר
 כְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדִי יְהוָה ^{יִשְׂרָאֵל} וּמִי צוּר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ:
 תּוֹרָה צִוְּה-לָנוּ מִשְׁה מוֹרְשָׁה קִהְלַת יַעֲקֹב: עֵצ-חַיִּים הִיא
 לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכִּיחַ מֵאֲשֶׁר: דְּרַבְּכִיה דְּרַב־נָעִם וְכָל-נְתִיבוֹתֶיהָ
 שְׁלוֹם: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין-לָמוּ מְכֻשׁוֹל: יְהוָה ^{יִשְׂרָאֵל} עֵצ
 לְעַמּוּ יִתָּן יְהוָה ^{יִשְׂרָאֵל} יִבְרַךְ אֶת-עַמּוּ בְּשָׁלוֹם:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
מְלִכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ־הוּא: בְּעוֹלָמוֹת שְׁפָרָא הָעוֹלָם
הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא בְּרָצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יִרְאִיו וְכִרְצוֹן כָּל־עַמּוֹ בֵּית
יִשְׂרָאֵל: תִּגְדֹּל וְתִרְאֶה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּמַהֲרָה וְיַחַן וְיַחוּס וִירְחֹם
עַל פְּלִיטָתָנוּ וּפְלִיטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרַחֲמִים וְכִרְצוֹן
וְאַמְרוּ כָּל־הָעָם אָמֵן: הֶרְחֵמֶן הוּא יַחְזִיר שְׁבִיתָנוּ וְשִׁבְיַת עַמּוֹ בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרָה וְיִוצֵאֵנוּ מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ לְרוּחָהּ וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָהּ
בְּקֶרֶב וְיֵאמְרוּ כָּל־הָעָם אָמֵן: כִּי שֵׁם יְהוָה ^(אֲדִינִי יִאֲהַרְוֶנּוּ) אֶקְרָא הָבוּ גִדְלִי
לְאַלְהֵינוּ: הַכֹּל תָּנוּ עֵז לְאַלֹהִים וְתָנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה: כֹּהֵן קָרֵב וְכֹהֵן
תּוֹרַת יְהוָה ^(אֲדִינִי יִאֲהַרְוֶנּוּ) תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוֹת יְהוָה ^(אֲדִינִי יִאֲהַרְוֶנּוּ) נֶאֱמָנָה
מִחֲכִימַת פִּתִּי: פְּקוּדֵי יְהוָה ^(אֲדִינִי יִאֲהַרְוֶנּוּ) יִשְׂרָיִם מְשֻׁמְחֵי־לֵב מִצּוֹת
יְהוָה ^(אֲדִינִי יִאֲהַרְוֶנּוּ) בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יְהוָה ^(אֲדִינִי יִאֲהַרְוֶנּוּ) עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה ^(אֲדִינִי יִאֲהַרְוֶנּוּ)
יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: ^(אֲדִינִי יִאֲהַרְוֶנּוּ)

מעין הכוונות: היה מסתכל באותיות הספר תורה ממש והיה אומר שעל ידי הסתכלות האדם מקרוב כל כך שיוכל לקרוא האותיות היטב, על ידי זה נמשך אור גדול אל האדם (שעה"כ: מח ע"ג). וטוב שישתכל האדם בתיבה שהיא אות ראשון שלה כמו אות ראשון שבשמו... שזו מועיל להצלחה (כפה"ח קלה, ג).

❖ ומגביה ספר תורה ומראה פני הכתב לקהל ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם ^(אֲדִינִי יִאֲהַרְוֶנּוּ) מֹשֶׁה לְפָנָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: הָאֵל תְּמִיִּם דִּרְבּוֹ
אִמְרַת יְהוָה ^(אֲדִינִי יִאֲהַרְוֶנּוּ) צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל הַחַסִּים בּוֹ:

מעין ההלכות: א. קורין בפרשת השבוע ג' גברי, אין פותחין ואין מוסיפין עליהם (ש"ע קלה, א).
ב. העולה לספר תורה, יראה תחלה מקום הקריאה, ויסתכל בפסוק היכן שעתיד לקרות, ואחר כך יסכה הכתב על ידי מפה, ויברך ברכת התורה (שעה"כ, מט ע"ב).
ג. ובשעת הקריאה יאחוז העולה בספר התורה ממש בהפסק מטפחת, ויזהר לחתך בשפתיו יחד עם הקורא, אולם לא יגביה קולו משום דתרי קלי לא משתמע (כפה"ח תולדות כ).

❖ לאחר קריאת התורה ואומרים:

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהַדְוֹת לַיהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד בְּבִקְרָה חֲסִידְךָ וְאֶמְוֹנֶתְךָ בְּלִילוֹת:
עַל־יֶעֱשׂוֹר וְעַל־נָבֶל עָלַי הַגִּיזוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שָׁמַחַתְנִי יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה}
בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֶּן: מִה־צָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיֶיךָ יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה}
מֵאֹד עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ־בָּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל לֹא־יָבִין
אֶת־זֹאת: בְּפֶרֶח רִשְׁעִים | כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְצוּ כָּל־פַּעְעֵי אֹזן
לְהַשְׁמֵד עַד־יֵעָד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעַלְמֵי יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה}: כִּי הִנֵּה
אֵיבֶיךָ | יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ יִאֲבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל־פַּעְעֵי
אֹזֶן: וְתֵרֶם כְּרָאִים קִרְנֵי פִלְתִּי בְּשִׁמּוֹן רַעְנֹן: וּתְפִט עֵינֵי בְּשׂוּרֵי
בְּקָמִים עָלַי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי: צְדִיק כְּתִמָּר יִפְרַח כְּאֶרֶז
בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבֹנוּ בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים יְהִיו: לְהַגִּיד כִּי־
יֵשׁ יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָה בּוֹ:

❖ מחזירים את ספר התורה למקומו ואומרים:

יְהִלְלוּ | אֶת־שֵׁם יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} כִּי־נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ
וְשָׁמַיִם: וַיֵּרֶם קֶרֶן | לְעַמּוֹ תְּחַלֶּה לְכָל־חֲסִידָיו לְבִנֵּי יִשְׂרָאֵל
עִם קִרְבּוֹ הִלְלוּהָ: יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} הוּא
הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד: אֵין־כְּמוֹךָ
בָּאֱלֹהִים | אֲדֹנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיֶיךָ: וּבִנְחָה יֵאמֶר שׁוֹכֵה יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה}
רַבָּבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: הִשְׁיִבְנוּ יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} | אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֹכֶה תְּהִי־שׁ
מִיָּנוּ בְּקֶדֶם:

כִּי לִקְחָה טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תַּעֲזֹבוּ:

עד כאן ביום טוב שחל בשבת.

תִּכּוֹן תַּפְלְתִּי קִטְרֶת לִפְנֶיךָ מִשְׁאֵת כַּפִּי
מִנַּחַת־עָרֹב: הֶקְשִׁיבָה | לְקוֹל שׁוֹעִי מִלְכִּי
וְאֱלֹהֵי בִי־אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל:

❖ ואומר החזן חצי קריש:

יִתְגַּדֵּל ^{כריעה} וִיתְקַדְּשׁ ^{כריעה} שְׁמִיָּה רַבָּא. ^{אמת} אִמְן ^{אידהנזיה} בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרֻעֻתָּהּ,
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָּהּ, וַיַּצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ^{כריעה} אִמְן
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן ^{כן יהי רצון}
קָרִיב, וְאִמְרוּ אִמְן. ^{כריעה} אִמְן ^{אידהנזיה} כֵּן יְהִי רַצוֹן ^{כריעה} עוֹנִים יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא וְכו' עַד 'בְּעֶלְמָא' יְהֵא שְׁמִיָּה
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעֶלְמִי עֲלִמְיָא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר,
וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמִיָּה דְקִדְשָׁא,
בְּרִיךְ־הוּא. ^{כריעה} אִמְן ^{אמת} אִמְן ^{אידהנזיה} לְעֵלָא מְכַל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרוּ בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אִמְן. ^{כריעה} אִמְן ^{אמת} אִמְן ^{אידהנזיה}

ס תפילת לחש היא בעולם האצילות
ירושלים בית המקדש קדש הקדשים

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

ישים לליבו גדולת הקב"ה נפלאותיו ונוראותיו, ולדבוק במידותיו. ¹

בְּרוּךְ (יֵא) אֱתָהּ (יֵא) יְהוָה אֲדָנִי יֵאָהֲדוֹנִי אֲרוֹן הַכֵּל וְהַהֹרֶה וְהַיָּהוּ

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִקְבַּל עַל עֲצֻמוֹ וְכַעַר הַמַּחֲזוֹת כּוֹלֵם תְּקוּף, בַּעַל חַיּוּבוֹת וְכַעַר הַמַּחֲזוֹת כּוֹלֵם

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכּוֹל וְזוֹכֵר חֲסִדֵּי-
אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ

בְּאַהֲבָה, יִכּוֹן לְמַסּוֹר נִפְשׁוֹ עַל קִידוּשׁ ה', וְלִקְבַּל ד' מִיתָה
ב"ד ויכוין כאילו עושים בו המיתות בפועל ממש.

מְלֶכֶד עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בְּרוּךְ (יֵא) אֱתָהּ (יֵא)

יְהוָה אֲדָנִי יֵאָהֲדוֹנִי אֲרוֹן הַכֵּל וְהַהֹרֶה וְהַיָּהוּ חֲכָמָה דו"א
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (יֵא), מַגֵּן אֲבֹרָהֶם: אֲמֵן אֲמֵן יֵאָהֲדוֹנִיָּה

יתפלל שהקב"ה יחיהו ויקבל תפילתו, ויצפה לתחיית המתים ע"י הטל. ²

אֱתָהּ גָּבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי ר"ת אֱלֹהֵינוּ, מְחִיָּה מֵתִים
אֱתָהּ, רַב לְהוֹשִׁיעַ,

מזריד הטל.

טעה בקיץ: לפני שהזכיר שם ה' - חוזר לראש הברכה. הזכיר ולא חתם 'מחיה המתים' - יאמר 'למדני חוקיך' ויחזור ל'אתה גיבור'. ואם סיים הברכה - חוזר לראש. מסופק עד שלושים יום מחג פסח חוזר, מעל שלושים יום, אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר
אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֱמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי-
כְמוֹד בְּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי דוֹמָה-לָּךְ, מְלֶךְ
מִמִּית וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה

בינה דו"א
יהוה אלהינו יאהרונגוי ויהוה יהודה
אמין אמת
יאהרונגוי

יכוין לקיים מצוות עשה 'ונקדשתי בתוך בני ישראל', ולהתקדש מקדושתו יתברך.
החזן יכוין להוציא את המתפללים שאינם יכולים לענות ידי חובתם.

❖ פוסע ג' פסיעות חזרה למקום תפילתו, ואומר עם החזן בלחש כל סדר הקדושה.
נקדישך ונעריצך בנעם שיח סוד שרפי־קדש, המְשַׁלְּשִׁים לך קדְשָׁה,
וכן כתוב על יד נביאך, וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר;
קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה הַיּוֹם כְּיוֹמֵינוּ יִסֹּר צָבָאוֹת וְיִהְיֶה הַיּוֹם כְּיוֹמֵינוּ
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמֶּתָם מְשִׁבְחִים וְאוֹמְרִים; בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה יִהְיֶה וְיִהְיֶה
מִמְקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁה כְּתוּב לֵאמֹר: יְמֶלֶךְ יְהוָה יִהְיֶה וְיִהְיֶה | לְעוֹלָם
אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וָדָר, תִּלְלוּהָ:

יכוין לקדש עצמו כמלאך לפני שישבח את הבורא, ויתפלל שיקדש עצמו כמותר לו.³

אֶתְּהָ קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־
 יוֹם יִהְיֶה לְלוֹד סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{דעת דו"א} אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} יִאֱהוֹנָנִי ^{אֱלֹהֵינוּ} וְיִהְיֶה לְלוֹד ^{אֱלֹהֵינוּ} סֶלָה.
 הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: ^{אֱלֹהֵינוּ}

יודה לה' שבחר בנו מכל העמים, ונתן לנו את מועדי השנה, ובפרט על חג הפסח.

אֶתְּהָ, בְּחֶרְתָּנוּ ^{נחברנו בחב"ד} מִכָּל־הָעַמִּים, אֶהְבֵּת
 אוֹתָנוּ ^{חסד} וְרָצִיתָ בָּנוּ ^{בגבורה}, וְרוֹמַמְתָּנוּ
 מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. ^{בתפארת} וְקִדְשֵׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
 בְּנִצָּח וְהוֹד ^{ביסוד} וְקִרְבֵּתָנוּ ^{במלכות שבה} מִלִּפְנֵי ^{בסוד הפנימיות} לַעֲבוֹדָתְךָ,
 וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

מנוחה לשבת חול המועד (לא יכוין כלל)

יכוין לזכור את מצוות השבת ואת מעשה בראשית, ולשבח את הבורא על כך.

אֶתְּהָ אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, וּמִי כְעֶמְךָ בְּיִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ.
 תַּפְאֶרֶת גְּדוֹלָה וְעֲטֶרֶת יְשׁוּעָה, יוֹם מְנוּחָה וְקִדְשָׁה לְעֶמְךָ נִתְּתָה.
 אֲבָרְהָם יִגָּל ^{חסד}, יִצְחָק יִרְנָן ^{גבורה}, יַעֲקֹב תַּפְאֶרֶת ^{תפארת} וּבְנָיו נָהִי ^{נח"י} יְנוּחוּ בּוֹ. מְנוּחַת
 אֶהְבָּה אֲבֹא וְנִדְבָה אִמָּא, מְנוּחַת אִמָּת ז"א וְאִמּוּנָה נֹקִי, מְנוּחַת שְׁלוֹם
 הַשָּׁקֵט וּבִטָּח, מְנוּחַת שְׁלָמָה שְׁאֵתָה הוּא רוֹצֵה בָּהּ. יִפְרִי בְּנֶיךָ
 וְיִדְעוּ כִּי מֵאֵתְּךָ ^{חסד} הֵיא מְנוּחָתָם, וְעַל מְנוּחָתָם יִקְדִּישׁוּ אֶת שִׁמְךָ:

באומרו ועל מנוחתם יקדישו את שמך, יכוין למסור נפשו על קידוש השם, ויש סוד גדול בדבר זה, שיש צורך גדול
 עתה במסירת נפש על קידוש השם, וכמפורש בשער הכוונות (נצ"ח חיי עולם ו).

וְתַתֶּן לָנוּ יְהוָה יֵאָדָרְנָהּ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת:
שַׁבָּתוֹת לְמִנּוּחָהּ ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים
וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם (בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם)
חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, אֶת יוֹם-טוֹב מִקְרָא קָדֹשׁ
הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתָנוּ, בְּאַהֲבָה מִקְרָא קָדֹשׁ, זָכַר
לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא, יַגִּיעַ
יִרְאֶה וְיִרְצֶה, יִשְׁמַע יִפְקֹד וְיִזְכֹּר,

מנחה לשבת חול המועד

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה נָא בְּמִנּוּחָתָנוּ ^{שְׁמִינִי וְהַמִּנְחָה יוֹהֵי לְרִצּוֹן}, קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ ^{הַפְּרִישָׁנוּ מִן הַחוּמֵי הַתַּאֲוֹת}, שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ ^{סֵת לֵנוּ שְׁעֵי הַכֶּסֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה}, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךְ
שִׁמַּח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ ^{שִׁמְחוּ בִּישׁוּעַת שִׁכְתָּה עוֹדֵת מִבְּלֹלֹת}, וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת
וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאָדָרְנָהּ} בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבָּת קְדוֹשָׁה,
וְיִנּוּחֵנוּ בּוֹ ^{יֵאָדָרְנָהּ} [כֵּס] כָּל-יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יֵאָדָרְנָהּ} אֱלֹהֵינוּ
מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת: ^{אֲרוֹנְכֶם הַתְּהוֹרֵה}

יכוין למסור נפשו על התורה, ויתפלל על חזרת עבודת ביהמי"ק למקומה.¹⁶

רְצֵה יְהוָה יֵאָדָרְנָהּ אֱלֹהֵינוּ בְּעֶמְךָ יִשְׂרָאֵל, וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב
הָעֵבֹדָה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתְפִלָּתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן, וְתֵהִי לְרִצּוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ:

זָכְרוּנֵנוּ וְזָכְרוּן אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרוּן יְרוּשָׁלַיִם
 עִירָהּ, וְזָכְרוּן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדָהּ, וְזָכְרוּן
 כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה,
 לְטוֹבָה, לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, (לְחַיִּים טוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם) בְּיוֹם (בִּשְׁבַת: הַשְּׁבִת הַזֶּה, וּבְיוֹם) חַג הַמִּצּוֹת
 הַזֶּה, בְּיוֹם־טוֹב מְקָרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ
 עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זָכְרוּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
 לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדִבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס
 וְחַנּוּן וְחֶמֶל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ
 עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

מנחה לשבת חול המועד

שבת: אם נזכר אחר שאמר 'ברוך אתה ה' קודם שחתם 'המחזיר וכו' - יאמר שם 'למדני חוקיך' ויחזור לומר יעלה ויבוא" ואם חתם 'המחזיר וכו' - יאמר 'עלה ויבוא' לפני מודים. ואם אמר תיבת 'מודים' או נזכר בברכות שלאחריה - חוזר ל'רצה'. לאחר שאמר "יהיו לרצון" האחרון, אף שלא עקר רגליו - חוזר לראש התפלה. והוא הדין בערבית של חוה"מ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, יַצִּיעַ יִרְאֶה וְיִרְצֶה, יִשְׁמַע
 יִפְקֹד וְיִזְכֹּר, זָכְרוּנֵנוּ וְזָכְרוּן אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִירָהּ, וְזָכְרוּן
 מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדָהּ, וְזָכְרוּן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ,

וְהַשִּׂיָּאֵנוּ יְהוָה יֵאָדָּנָהּ יֵאָדָּנָהּ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַבַּת
מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם, כַּאֲשֶׁר
רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ, בֶּן תְּבָרְכֵנוּ סֵלָה:

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ ^{הפרישנו מן החומר והתאוות} שִׁים חֲלָקֵנוּ
בְּתוֹרָתְךָ ^{פתח לנו שערי חכמת התורה הקדושה}, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךְ

שִׁבְעֵנוּ מִזִּיז הַשְׂכִּינָה ^{שמחנו בישועת שכינת עוזינו מהגלות}, שִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ

וְטַהַר לְבָבֵנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת ^{שנוכה לעובדך בלב שלם}, וְהִנַּחֵילָנוּ

יְהוָה יֵאָדָּנָהּ יֵאָדָּנָהּ אֱלֹהֵינוּ, (בשבת: בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה

וּבְשִׁשּׁוֹן (בשבת: שְׁבֻתוֹת ו) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ, וַיִּשְׁמַחֲךָ

בְּךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה

מנחה לשבת חול המועד

לְפָלְטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, (לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם),
בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ
וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זָכְרֵנוּ יְהוָה יֵאָדָּנָהּ יֵאָדָּנָהּ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקָדֵנוּ בּוֹ
לְבִרְכָּהּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדָבָר יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים. חוּס
וְחַנּוּן, וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ
חַנּוּן וְרַחֵם אֶתָּה:

יְהוָה (אֲדִנִּי) יֵאֱהֲדוּנְהִי ^{אֲדִנִּי וְהִתְהַוְּיָה} מִקֵּדֶשׁ (בשבת: הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל

וְהִזְמִנִּים: <sup>אֲמֵן
אֲמֵת וְכִיִּיד
יֵאֱהֲדוּנְהִי</sup>

יכוין למסור נפשו על התורה, ויתפלל על חזרת עבודת ביהמ"ק למקומה. ¹⁶

רָצָה יְהוָה (אֲדִנִּי) יֵאֱהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל,
וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבֹדָה
לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם
מֵהָרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהִי לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ,
וְתִתְּצִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{נֶצַח דְּאִמָּא} יֵאֱהֲדוּנְהִי ^{אֲדִנִּי וְהִתְהַוְּיָה} הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ

לְצִיּוֹן: <sup>אֲמֵן
אֲמֵת וְכִיִּיד
יֵאֱהֲדוּנְהִי</sup>

מנחה לשבת חול המועד

וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ, וְתִתְּצִינָה עֵינֵינוּ
בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֲדִנִּי וְהִתְהַוְּיָה} יֵאֱהֲדוּנְהִי ^{אֲמֵן} הַמַּחְזִיר
שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן: וַיִּמְשִׁךְ מוֹדִים:

יִשְׁבַּח אֶת הַבּוֹרָא עַל נִפְלְאוֹתָיו, וּבִיחּוּד עַל שְׁחֻזָּה נִשְׁמָתוֹ לְגוֹפוֹ.¹⁷

מִזְדִּים (וְ) אֶנְחֵנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה (וּ) הוּא יְהוָה

יֵאָהוּדָנָהי **אַרְוֹן הַמֶּלֶךְ** **(נֹו, יוֹ)** **אֱלֹהֵינוּ** **תְּקוּם, בְּעַל הַיְּמוֹת** **וּבְעַל הַבְּחֻחוֹת כּוֹלֵם** **וְאֱלֹהֵי**

מזודים דרבנן:

מעין ההלכות: א. במודים דרבנן ירכין ראשו בלכוד (קצר גודל ית, כ):
ב. יזהר שלא יפסיד עניית 'אמן' אחר ברכת רצה (משנ"צ קכד, כה):

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵמָה הוּא
יְהוָה (יהוה) יֵאָדָרְנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל־בֶּשֶׂר,
יִצְרָנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרֻכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שֶׁהֵחֵייתָנוּ
וְקִמַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנוֹ וְתַחֲנוּנוֹ
וְתַאסּוֹף גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ, לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב שְׁלֵם,
עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מִזְדִּים לָךְ, בְּרוּךְ
אַל הַהוֹדָאוֹת.

אבותינו לעולם ועד,

צוֹרְנוּ צוֹר חֵיִינוּ וּמִגֹּ

יִשְׁעֵנוּ אֶתָּה הוּא, לְדֹר

וְדָר נֹדֵד לָךְ וְנִסְפָּר

תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ.

הַמַּסֹּזִים בִּידֵי, וְעַל

נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת

לָךְ, וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבְּכָל-

יום עֲמֻנָה, וְעַל

נִפְלְאוֹתֶיךָ וּטְוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, עָרַב וּבָקֵר

וְצִהְרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֵיךָ, הַמֶּרְחָם,

כִּי לֹא תִמּוּן חֲסִדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קָוִינוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־מִצְוָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד,

**שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ, לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל-הַחַיִּים יוֹדוּךָ
סֶלָה: וַיַּהֲלֵלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאֻמָּת,
לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה,
הוד דאימא
הָאֵל הַטּוֹב. בָּרוּךְ (הוּא) אַתָּה (הוא) יְהוָה (ארדי) יֵאוֹהֳנָה
איווהכל
יהוהויהוה (יהוה הוא) הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלִךָ נָאָה לְהוֹדוֹת:
אמן
את
יאצריגוהי**

¹⁸ יתפלל שתהיה אחדות בישראל ולא מחלוקת, ולבטל מידת הכעס.

שָׁמַיִם וְשָׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים, חַן וְחֶסֶד,
וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.
וּבִרְכָּנוּ אֲבִינוּ, בְּלֶנּוּ בְּאַחַד בָּאוֹר פְּנִיָּךְ, בִּי
בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּנָה לָנוּ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} יְהוֹדִיעֵנוּ, תּוֹרָה
וְחַיִּים, אֲהַבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בִּרְכָּה
וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָּנוּ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל־
עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בָּרַב עֹז וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה ^{יְסוֹד דְּאִמָּא} אֱלֹהֵינוּ יְהוֹדִיעֵנוּ, ^{אֲרוֹנוֹ וּמִלְכֵּה} הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם, אָמֵן:

יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּינוּ לִבִּי לִפְנֵיךָ יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֱלֹהֵי הַרִים
מֵאֵין יְבֹא עֲזָרִי עֲזָרִי מִעַם יְהוָה
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶל־יִתֵּן לְמוֹט
רִגְלֶךָ אֶל־יָנוּם שְׁמֹרֶךָ הִנֵּה לֹא־יָנוּם
וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל יְהוָה
שְׁמֹרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יָד יְמִינֶךָ
יּוֹמָם הִשְׁמֹשׁ לֹא־יִפְּסֶה וְיָרֵחַ בַּלִּילָה:
יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר
אֶת־נַפְשֶׁךָ יְהוָה יְהוָה יִשְׁמֹר־
צִאתֶךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אֱלֹהֵי נָצַר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וְשִׁפְתוֹתַי מִדִּבֵּר
מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נִפְשֵׁי תוֹם, וְנִפְשֵׁי
בִּעְפָּר לְכָל תְּהִיָּה, פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי
מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נִפְשִׁי. וְכָל־הַקָּמִים עָלַי
לְרָעָה מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבּוֹתָם,
(זֶהוּ בְּמִצְוַת לִפְנֵי־רוּחַ וּמִלֵּאדָּה יְהוֹנָדָה יִאחֲזֶנּוּ הַזֶּה): עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׂמֹךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן

תִּזְכְּרֶנָּה, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדָשְׁתָּהּ, לְמַעַן יִחַלְצוּן
יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי:

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָחֵז)
צוּרִי וְגֹאֲלִי:

מעין הכוונות: סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין יאמר קודם 'יהי לרצון' השני פסוק
מהתנ"ך המתחיל באות ראשונה של שמו ומסתיים באות אחרונה של שמו (קטור שלי, סדר
שני בספר):

הפסוק שלי: " _____ : "

אחרי התחנונים יאמר שוב (כפ"ח בשלח כג):

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָחֵז) צוּרִי וְגֹאֲלִי:
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָי, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאֱמָרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָחֵז) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רִצּוֹנְךָ וּלְעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם:

❖ לאחר החזרה אומר החזן 'יהי שם':

יְהִי שֵׁם יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָחֵז) מְבָרַךְ מַעֲלָה וְעַד־עוֹלָם: מְמִזְרַח־
שֶׁשֶׁשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָחֵז): רֵם עַל־כָּל־
גּוֹיִם | יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָחֵז) עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָחֵז) אֲדִינִי
מִה־אֲדִיר שְׁמוֹ בְּכָל־הָאָרֶץ:

❖ ואומר הוזן קדיש תתקבל:

יִתְגַּדֵּל ^{כריעה} וְיִתְקַדַּשׁ ^{כריעה} שְׁמִיָּה רַבָּא. אֲמַן ^{אמת אידהנהיה} בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ,

וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אֲמַן ^{כריעה}

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן ^{כן יהי רצון אידהנהיה} קָרִיב, וְאֲמַרוּ אָמֵן. אֲמַן ^{כריעה} כֵּן יְהִי רַצוֹן ^{כריעה} עוֹנִים יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא וְכו' עַד 'בְּעֶלְמָא' יְהִי אֵל שְׁמִיָּה ^{כריעה}

רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר,

וְיִתְרוּמַם, וְיִתְנַשָּׂא, וְיִתְהַדַּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא,

בְּרִיךְ-הוּא. אֲמַן ^{כריעה} אֲמַן ^{אמת אידהנהיה} לְעָלְמָא מְפַל-בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא

וְנַחֲמָתָא, דְאֲמִירוֹ בְּעֶלְמָא, וְאֲמַרוּ אָמֵן. אֲמַן ^{כריעה} אֲמַן ^{אמת אידהנהיה}

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אָבוּהוֹן

דְבִשְׁמָיָא וְאֲמַרוּ אָמֵן. אֲמַן ^{כן יהי רצון}

יְהִי אֵל שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמָיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא

וּרְפוּאָה וְנִגְלָה וְסִלִּיחָה וְכִפּוּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרוּ אָמֵן. אֲמַן ^{כן יהי רצון}

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-

עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאֲמַרוּ אָמֵן. אֲמַן ^{כן יהי רצון}

❖ בשבת מוסיפים:

הַלְלוּיָהּ | אוֹדָה יְהוָה ^{יאהונוהי} בְּכָל-לֵבב בְּסוֹד יִשְׂרָיִם וְעֵדָה: גְּדֻלִּים

מַעֲשֵׂי יְהוָה ^{יאהונוהי} וְרוּשִׁים לְכָל-חַפְצֵיהֶם: הוֹדוּ וְהַדְרֵה פַּעֲלוֹ

וְצַדִּיקוֹתָיו עֲמֶדֶת לְעַד: זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלָאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה ^{יאהונוהי}

יִסְרָף נֶתַן לִיִּרְאִיו יִזְכַּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כֹּחַ מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת

לָהֶם נִחְלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יְדֵיו אִמֶּת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל-פְּקוּדָיו: סִמּוּכִים

לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאִמֶּת וְיִשָּׁר: פְּדוּת | שָׁלַח לְעַמּוֹ צֹהַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ

קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רִאשִׁית חֲכָמָה | יִרְאֵת יְהוָה ^{יאהונוהי} שְׂכָל טוֹב לְכָל-

עֲשִׂיָּהם תַּהֲלֵתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד:

❖ ביו"ט אומר מזמור הרגל, ובשבת חוה"מ אין נוהגים לאמרו:

בַּצֵּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָז:
הֵיטָה יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשָׁלוֹתָיו:
הֵיטָה רָאָה וַיִּגַּם הַיִּרְדֵּן יִסָּב לְאַחֲזֹר: הַהָרִים
רָקְדּוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת כְּבִנְיָצָאן: מִה־לָּן הָיָם כִּי
תָנוּס הַיִּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֲזֹר: הַהָרִים תִּרְקְדּוּ כְּאֵילִים
גְּבָעוֹת כְּבִנְיָצָאן: מִלִּפְנֵי אֲדֹן חֹלִי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהֶפְכִי הַצֹּר אָנֹכִי מִיָּם חֲלָמִישׁ
לְמַעַיְנוֹ מִיָּם:

❖ ואומרים קדיש 'יהא שלמא':

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא. אִמְן ^(כריעה) אִתְּחַלְּלָהּ ^{אמת} אֵלֵינוּ יְהוָה ^{אידהנויה} בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כִרְעוּתָהּ,
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמְן ^(כריעה)
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶזְרָא וּבְזִמְן ^{כן יהי רצון}
קָרִיב, וְאִמְרוּ אִמְן. אִמְן ^(כריעה) אִתְּחַלְּלָהּ ^{אמת} אֵלֵינוּ יְהוָה ^{אידהנויה} עֲנוּנִים יְהוָה שְׁמִיָּה רַבָּא וְכַר' עַד 'בְּעֶלְמָא' יְהוָה שְׁמִיָּה ^(כריעה)
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמָא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר,
וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלָּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמִיָּה דְקִדְשָׁא,
בְּרִידָהּ הוּא. אִמְן ^(כריעה) אִתְּחַלְּלָהּ ^{אמת} אֵלֵינוּ יְהוָה ^{אידהנויה} לְעֵלָא מְכַל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִחְמַתָּא, דְּאִמְרֵן בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אִמְן. אִמְן ^{אמת} אִתְּחַלְּלָהּ ^{אידהנויה}
יְהוָה שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשְׁוּעָה וְנִחְמָה וְשִׁיזְבָּא
וְרַפּוּאָה וְגִלְתָּה וְסְלִיחָה וְכִפּוּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אִמְן. אִמְן ^{כן יהי רצון}

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בִּרְחֻמָּיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־

עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. אמן כן יהי רצון

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר

בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת,

וְלֹא שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׂם

חֻלְקֵנוּ בָּהֶם, וְגִזְרֵלֵנוּ בְּכָל־הַמּוֹנָם, שֶׁהֵם

מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וָרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל־

לֹא יוֹשִׁיעַ, ^{יִשְׁעֵי} וְאֵנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים יִכְרַע מֵעַט לְפָנָיו

מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,

שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיִסַּד אָרֶץ, וּמּוֹשֵׁב יְקָרוֹ

בַּשָּׁמַיִם ^{מִמַּעַל}, וְשֹׁכֵנֶת עִזּוֹ בַּגְּבֹהִי

מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר, אֲמֵת

מִלְּכֵנוּ וְאַפָּס זִלְתּוֹ. כְּפָתוֹב בַּתּוֹרָה; וְיִדְעַת

הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־ ^{לְבַבְךָ} כִּי יְהוָה ^{וְאֵדִינִי יֵאֱהָדוּנְהִי} הוּא

הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם ^{מִמַּעַל} וְעַל־הָאָרֶץ ^{אֵין פְּנִימִי}

מִתַּחַת ^{אֵין מִקִּיף} אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת
מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲצֶדָה, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים
מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יַפְּרִתּוֹן, לְתַנּוֹן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדִּי, וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
בְּשִׁמּוֹ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רָשָׁעֵי אֶרֶץ.
יִפִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע
כָּל־בָּרָה, תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ}
אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר
יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ
עָלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד.
כַּפְּתוֹב בְּתוֹרָתְךָ; יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} | יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד: וְנֹאמַר; וְהָיָה יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיָה יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֶחָד
וְשִׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} כַּפְּתוֹב לֵאמֹר; שְׁמַע

ישראל יהודה יהודה אלהינו יהודה יהודה | אחד:

❁ חול המועד ❁

❁ ערבית לחול המועד ❁

❖ י"א קודם התפילה את המזמור השייך לרגל (מנגיני בית יעקב פו סמ"ה, כה"ח חפז סק"ג):

הָדָו לַיהוָה ^{יאהרונתי} ^{יאהרונתי} בִּיטוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ גְאוּלַּי יְהוָה
 יֵאֲשֶׁר גָּאֲלָם מִי־צָר: וּמֵאַרְצוֹת קִבְּצָם מִמְּזִרְחָ וּמִמַּעֲרָב
 מִצָּפוֹן וּמִיָּם: תָּעוּ בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרָךְ עִיר מוֹשֶׁב לֹא מִצָּאוּ:
 רָעִבִים גַּם-צִמְאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטֵּף: וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה ^{יאהרונתי} ^{יאהרונתי}
 בְּצָר לָהֶם מִמִּצְקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם: וַיִּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לָלֶכֶת אֶל-
 עִיר מוֹשֶׁב: יוֹדוּ לַיהוָה ^{יאהרונתי} ^{יאהרונתי} חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי-
 הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְלָה וְנֶפֶשׁ רָעָבָה מִלֹּא-טוֹב: יִשְׁבִּי חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת
 אֲסִירֵי עָנִי וּבְרוֹזָל: כִּי-הִמְרוּ אִמְרֵי-אֵל וַעֲצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצִי: וַיִּכְנַע
 בַּעֲמַל לִבָּם כְּשָׁלוֹ וְאִין עֲזָר: וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה ^{יאהרונתי} ^{יאהרונתי} בְּצָר לָהֶם
 מִמִּצְקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם מִחֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם
 יִנְתֵּק: יוֹדוּ לַיהוָה ^{יאהרונתי} ^{יאהרונתי} חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי-שָׁבַר
 דְּלִתּוֹת נְחֹשֶׁת וּבְרִיחֵי בְרוֹזָל גִּדַּע: אוֹלִים מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁעַם וּמַעֲוֹנֹתֵיהֶם
 יִתְעַנּוּ: כֹּל-אֲכָל תִּתְעַב נֶפֶשָׁם וַיִּזְעֻ עוֹד-שַׁעֲרֵי מוֹת: וַיִּצְעֲקוּ אֶל-
 יְהוָה ^{יאהרונתי} ^{יאהרונתי} בְּצָר לָהֶם מִמִּצְקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דָּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם
 וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיהוָה ^{יאהרונתי} ^{יאהרונתי} חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי
 אָדָם: וַיּוֹבִיחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאִנְיוֹת
 עֲשִׂי מְלֹאכָה בְּמִים רַבִּים: הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה ^{יאהרונתי} ^{יאהרונתי} וְנִפְלְאוֹתָיו
 בְּמִצְוֹתָהּ: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סֶעֱרָה וַתִּרְוּם גִּלְיוֹ: יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ
 תְּהוֹמוֹת נֶפֶשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגֵג: יִחוּזוּ וַיִּגְעוּ בַּשָּׁבוֹר וְכָל-חֲכָמָתָם
 תִּתְבַּלַּע: וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה ^{יאהרונתי} ^{יאהרונתי} בְּצָר לָהֶם וּמִמִּצְקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם:

יָקָם סַעֲרָה לְדִמְמָה וַיַּחֲשׂוּ בָלִיָּהֶם: וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנָּחֵם אֶל־
מִתּוֹז חֲפָצָם: יוֹדוּ לַיהוָה ^{יְהוָה וְיִהְיֶה} חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם:
וַיִּרְמְמוּהוּ בְּקֹה־לֵעָם וּבְמִוֶּשֶׁב זָקֵנִים יִהְלֹלוּהוּ: יֵשֶׁם נְהִירוֹת
לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאֹן: אֶרֶץ פָּרִי לְמַלְחָה מְרֻעַת וְשָׂבִי בָהּ:
יֵשֶׁם מִדְּבָר לְאִגֹּם־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם: וַיּוֹשֶׁב שָׁם רַעֲבִים
וַיְכַוְנֵנו עֵיר מוֹשָׁב: וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כְרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פָרִי
תְּבוּאָה: וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבָהֱמַתֶּם לֹא יִמְעִיט: וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחֻ
מַעְצָר רֶעֶה וַיְגֹזוּ: שָׁפוּ בֹזֵז עַל־נְדִיבִים וַיִּתְּעֵם בְּתֵהוּ לֹא־דָרָה:
וַיִּשָּׁב אֲבִיוֹן מֵעֹנִי וַיֵּשֶׁם כְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת: יֵרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ
וּכְל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיהֶ: מִי־חֲכָם וַיִּשְׁמַר־אֱלֹה וַיִּתְּבוּנֵנו חֲסִדִּי

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ וְיִשְׁכְּלֵנוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ וְיִשְׁכְּלֵנוּ

❖ ואח"כ יאמר לשם יחוד (כה"ח שם, ובמנהגי בית יעקב כתב להקדים לשם יחוד למזמור הרגל):

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ (יֵאָדְוֵנָהּ) בְּדַחֲלִיו וּרְחִימוּ
(יֵאָדְוֵנָהּ) וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ (יֵאָדְוֵנָהּ) לְיַחְדָּא שְׁמֵא אוֹת יו"ד וְאוֹת
ה"א (או"א) בְּאוֹת וְאו"ו אוֹת ה"א (ו"ו) בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יֵהוּה) בְּשֵׁם כָּל־
יִשְׂרָאֵל, (לְאַקְמָא שְׂכִינְתָּא מַעְפָּרָא וְלַעֲלוּי שְׂכִינְתָּא עֲגֻנָּה). הִנֵּה אֲנַחְנוּ
בְּאֵים לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת עֲרִבִית שֶׁל חֵג הַפֶּסַח, שֶׁתִּשְׁקוּ יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָלֵינוּ
הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל־הַמְצוֹת הַכּוֹלָלוֹת בָּהּ, לְתַשְׁן אֶת שְׂרָשָׁהּ בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן,
לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיִזְרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רַצּוֹן בּוֹרְאָנוּ. וְיֵהִי נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֵלָה: יְהוָה צִבְאוֹת אֲשֶׁר־אִתָּם בְּמִצָּח בָּרָךְ:
יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַפְּלֹף יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ:

❖ ואומר החזן חצי קריש:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּהּ רַבָּא. אִמְן ^(כריעה) אִידֵּהוּיָהּ ^{אמת} בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, ^(כריעה) וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקָנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמְן ^{כִּן יְהִי רַצוֹן אֱלֹהֵינוּ} בְּחֵיכּוֹן וּבִיּוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶנְלָא וּבְזִמָּן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמְן ^(כריעה) ^{כִּן יְהִי רַצוֹן אֱלֹהֵינוּ} עֲוֹנִים יִהְיֶה שְׁמִיָּהּ רַבָּא וְכַר' עַד 'בְּעֶלְמָא' יִהְיֶה שְׁמִיָּהּ ^(כריעה) רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדַּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיף־הוּא. אִמְן ^{אמת} ^(כריעה) אִידֵּהוּיָהּ ^{אמת} לְעֵלָא מְכַל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִתְמַתָּא, דְאִמְרוּ בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמְן ^{אמת} ^(כריעה) אִידֵּהוּיָהּ ^{אמת} אִידֵּהוּיָהּ

וְהוּא רַחוּם | יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: יְהוָה ^(אדני) ^{יאהרונחי} הוֹשִׁיעָה הַפְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ:

בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה ^(אדני) ^{יאהרונחי} ^{ארונוכל} ^{ויהיהויה} הַמְּבָרַךְ; ^{החזן אומר:}

בְּרוּךְ נִפְשׁ יְהוָה ^(אדני) ^{יאהרונחי} ^{ארונוכל} ^{ויהיהויה} הַמְּבָרַךְ נִשְׁמָה וְעֹנִים הַקָּהֵל: ^{ועונים הקהל:}

לְעוֹלָם וָעֶד ^{וְלֵוָדָה} ❖ והחזן חזר.

❖ בעוד שהש"צ אומר ברכו יאמרו כל הקהל בלחש (שעה"כ לא ע"כ):

יִשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רַאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים: יְהִי שֵׁם יְהוָה ^{יאהרונחי} מְבָרַךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: וּמְרוֹמֵם עַל כָּל־בְּרַכָּה וְתַהֲלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{אֲדוֹן הַכֹּל} יֵאֱהֲדוּנָהּ ^{זוֹת הוּא וְזוֹת הוּא} תִּמְנוּ, בַּעַל הַיְּבוּלֹת
וּבַעַל הַמַּחְזוֹת בֹּלֵם

מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב
עָרְבִים בְּחֶכְמָה אֲצִילוֹת, פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים בְּתִבּוּנָה
בְּרִיאָה, מְשַׁנֶּה עֲתִידִים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים עֲשִׂיהָ,
וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים ^{ד' כּוֹכָבֵי לֵכֶת} בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בְּרִקְיעַ כְּרִצּוֹנוֹ, בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹזֶר
מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹזֶר, הַמַּעֲבִיר יוֹם
וּמְבִיא לַיְלָה, וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה,
יְהוָה ^{אֲדוֹן} יֵאֱהֲדוּנָהּ צָבָאוֹת שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֲדוֹן}

יֵאֱהֲדוּנָהּ ^{אֲדוֹן הַכֹּל} הַמַּעְרִיב עָרְבִים:

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ אֶהְבֶּת,
תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים אוֹתָנוּ לְמִדָּת.
עַל כֵּן יְהוָה ^{אֲדוֹן} יֵאֱהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁכְבֵּנוּ וּבְקוּמָנוּ
נִשְׁיַח בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׁמַח וְנַעֲלֹז בְּדִבְרֵי תִלְמוּד
תּוֹרָתְךָ, וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקּוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי
הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם

וְלִילָהּ. וְאַהֲבַתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים,
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָנוּ, אֲוֵהֵב > אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל קֵבֶל וְהִבֵּן אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָנוּ אֲדֹנָיִךְ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ תִּמְנָח בְּעַל חִסּוּלָתָא וּבְעַל חֲמוּסוֹת כּוֹלָם יֵאָדְוָנוּ אֲדֹנָיִךְ אֱלֹהֵינוּ
| אֲדֹנָיִךְ אֱלֹהֵינוּ אֲדֹנָיִךְ אֱלֹהֵינוּ אֲדֹנָיִךְ אֱלֹהֵינוּ

א - יחיד ואין עוד מלבדו, ח - שולט בו, ד - מושל בו, רוחות העולם.
אחד יחיד ואין עוד מלבדו, ח - שולט בו, ד - מושל בו, רוחות העולם.

יכוין למסור עצמו על קידוש השם ויקבל על עצמו ד' מיתות בית דין ויכוין כאילו עושים בו
המיתות בפועל ממש.

ויאמר בלחש: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַתְךָ יֵאָדְוָנוּ יֵאָדְוָנוּ אֲדֹנָיִךְ אֱלֹהֵינוּ אֲדֹנָיִךְ אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל-לֵבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-

מְאֹדְךָ: וְהָיָה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצִּיחֶךָ
הַיּוֹם עָלֶיךָ לְבַבְךָ: וְשִׁנְנָתָם לְבָבְךָ וְדַבְּרָתָם בִּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ: וּקְשִׁרְתָם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ
לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת

בֵּיתָךְ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם ^{יְהוָה} לְאַהֲבָה
אֶת־יְהוָה ^{יְהוָה} אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטָּר־אֲרָצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹז וְאִסַּפְתִּי דָגְנָךְ ^{יְהוָה}
וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב ^{יְהוָה} בְּשָׂדֶךָ
לְבֶהֱמָתְךָ וְאָכְלָתָּ וְשָׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן
יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם ^{יְהוָה} אֱלֹהִים־
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה ^{יְהוָה} אֶף־
יְהוָה ^{יְהוָה} בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־
יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וְאֲבַדְתֶּם ^{יְהוָה} מִמֶּהָרָה ^{יְהוָה} מֵעַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָה ^{יְהוָה} נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתְם ^{יְהוָה} אֶת־
דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל ^{יְהוָה} לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם ^{יְהוָה} אֶתְּכֶם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ

יכוין לקיים מצוות
ל"ת של לא תגנוב.

יכוין לקיים מצוות
ל"ת של לא תרצח.

לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתְּם <אַתֶּם> אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
 מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם
 וַיְמִי בְנֵיכֶם ^{יכוין לקיים מ"ע} ^{כבד את אביו.} עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה ^{יאהרונחי} לְאַבְתִּיכֶם לֵאמֹר לָהֶם בְּיָמֵי
 הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה ^{יאהרונחי} אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ
 לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ
 עַל־צִיצִית הַכְּנָף <פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצִית וּרְאִיתֶם > אֹתוֹ וַזְכַּרְתֶּם <אֶת־כָּל־
 מִצְוֹת יְהוָה ^{יאהרונחי} וַעֲשִׂיתֶם > אֹתָם וְלֹא־
 תָּתְּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם ^{יעביר הציציות}
 אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים ^{יכוין לקיים מצות} ^{ל"ת של לא תנאף.} אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן
 תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם <אֶת־כָּל־מִצְוֹתֵי

וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה ^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ}

אֱלֹהֵיכֶם ^{יְכוּן לְקִיּוּם מִצּוֹת וְזִכְרוֹת יְצִיאַת מִצְרַיִם.} אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם >

< מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים ^{יְכוּן לְקִיּוּם מִצּוֹת לִ"ת שֶׁל לֹא תַעֲנֶה.}

אֲנִי יְהוָה ^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵיכֶם: (יש העונים: <אֱמַת:)

וחזור החזן ומכוין להוציא את הקהל י"ח רמ"ח תיבות:

יְהוָה ^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵיכֶם > אֱמַת:

וְאִמּוֹנָה כָּל־זֹאת, וְקִיָּים עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְהוָה ^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ}

אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ, וְאִנְחָנוּ ^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ}

יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, הַגָּאֲלָנוּ

מִלְּבָנּוּ מִכַּף כָּל־עָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ

מִצְרַיִנוּ, הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָּ < לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ.

הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלָנוּ,

הַמְדְּרִיכָנוּ עַל־בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וַיָּרֶם קֶרְנֵנוּ

עַל כָּל־שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל הָעֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה

בַּפְּרָעָה, בָּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי

חָם. הַמַּכֶּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם,

וַיּוֹצִיא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לַחֲרוֹת
 עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יַם־סוּף, וְאֶת
 רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתֵהוֹמוֹת ^אטֶבַע.
 רָאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ, שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ,
 וּמִלְכוּתוֹ - בְּרִצּוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם, ^במִשָּׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל, לֵךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ
 כָּלָם; ^אמִי־כִמְכָּה בָּאֵלִם יְהוָה ^{אֶרְבֵּי}יִאֲהֻרֹנְהוּי מִי
 כִּמְכָּה נֶאֱדָר בִּקְדֹשׁ נֹרָא תִהְלֹת עֲשֵׂה פִּלָּא:
 מִלְכוּתְךָ יְהוָה ^{אֶרְבֵּי}יִאֲהֻרֹנְהוּי אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בְנֵיךָ עַל־
 הַיָּם, יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ; יְהוָה ^{אֶרְבֵּי}
 יִאֲהֻרֹנְהוּי | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר; כִּי־פָדָה
 יְהוָה ^{אֶרְבֵּי}יִאֲהֻרֹנְהוּי אֶת־יַעֲקֹב וַיִּגְאֹלוּ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֶרְבֵּי}יִאֲהֻרֹנְהוּי אֱלֹהֵינוּ, גָּאֹל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁפִּיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ ^{אחר}חצות
 מִלִּכְנוּ לַחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם ^{יסוד},
 וּפָרַשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמָךְ ^{חשמל מקיף}, וְתִקְנֵנוּ ^{להגן מהקלי}

מִלִּפְנֵי בַעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו
מִהָרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ, וְהִסֵּר
מֵעֲלֵינוּ מִפֶּת אוֹיֵב, דָּבָר, חֶרֶב, חֶלִי, צָרָה,
רָעָה, רָעָב, וַיִּגֹּן וּמִשְׁחִית וּמִגִּפָּה. שָׁבַר
וְהִסֵּר הַשָּׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבָצַל
כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ, וְשָׁמַר צֵאתָנוּ וּבֹאֵנוּ
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם׃ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם,
כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילָנוּ אַתָּה מִכָּל־דָּבָר׃ רַע
וּמִפֶּחַד לֵילָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^(אֲדֹנָיִם) יֵאֱהָדוּנָהּ ^{אֲדֹנָיִם} אֲרוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא

❖ ואומר החזן חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיה־רַבָּא. אִמְן ^(כריעה) אֲדִינְהִיא ^{אמת} אֲדִינְהִיא ^{אמת} בַּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרֻעֵיתָהּ, ^(כריעה) וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיַּקְרֵב מְשִׁיחָהּ. אִמְן ^(כריעה) כִּי יֵרָעַן ^{אמת} אֲדִינְהִיא ^{אמת} בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבְזִמְן ^(כריעה) קָרִיב, וְאָמְרוּ אֲמֹן. אִמְן ^(כריעה) כִּי יֵרָעַן ^{אמת} אֲדִינְהִיא ^{אמת} יְהֵא שְׁמִיה־רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם לְעָלְמֵי עָלְמָי יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, ^(כריעה) בְּרִיד־הוּא. אִמְן ^(כריעה) אֲדִינְהִיא ^{אמת} לְעָלָא מְכַל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בַּעֲלָמָא, וְאָמְרוּ אֲמֹן. אִמְן ^(כריעה) אֲדִינְהִיא ^{אמת} אֲדִינְהִיא ^{אמת}

תפילת לחש היא בעולם האצילות
ירושלים בית המקדש קדש הקדשים

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

ישים לליבו גדולת הקב"ה נפלאותיו ונוראותיו, ולדבוק במידותיו.¹

בָּרוּךְ (יא) אַתָּה (יא) יְהוָה אֲדָנִי יֵאָדוֹנָהּ אֲדָנִי (אֵל, אֵל),

אֱלֹהֵינוּ תָקוּף בַּעַל הַיְּסוּדֹת וְבַעַל הַמִּצְוֹת מִלֵּם יִקְבַּל עַל עַצְמוֹ ד' מִיּוֹת ב"ד,

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.

הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל

חֲסִדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵּי-

אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל² לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ

בְּאַהֲבָה, יִכּוֹן לִמְסוֹר נַפְשׁוֹ עַל קִידוּשׁ ה', וְלִקְבַּל ד' מִיּוֹת ב"ד וּיִכּוֹן כְּאִילוֹ עוֹשִׂים בּוֹ הַמִּיּוֹת בַּפּוֹעֵל מִמֶּשׁ.

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בָּרוּךְ (הה) אַתָּה (הה)

יְהוָה אֲדָנִי יֵאָדוֹנָהּ אֲדָנִי (הה, הה), מְגִן אַבְרָהָם:

יתפלל שהקב"ה יחיהו ויקבל תפילתו, ויצפה לתחיית המתים ע"י הטל.²

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי רַחֵם אֶלְנָא, מְחִיָּה מֵתִים

אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ,

מִזְרִיד הַטָּל.

טעה בקיץ: לפני שהזכיר שם ה' - חוזר לראש הברכה. הזכיר ולא חתם 'מחיה המתים' - יאמר 'למרני חוקק' ויחזור ל'אתה גיבור'. ואם סיים הברכה - חוזר לראש. מסופק עד שלושים יום מחג פסח חוזר, מעל שלושים יום, אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר
אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׁנֵי עָפָר. מִי-
כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי דוֹמֶה-לָךְ, מְלֹךְ
מַמְיֵת וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה ^{בינה דו"א} יֵאֱהוּדוֹנָה ^{אֲרוֹן הַכֵּל} מְחִיָּה הַמֵּתִים:

יכוין לקדש עצמו כמלאך לפני שישבח את הבורא, ויתפלל שיקדש עצמו במותר לו.³

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁים בְּכָל-
יּוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{דעת דו"א} יֵאֱהוּדוֹנָה ^{אֲרוֹן הַכֵּל} מְחִיָּה הַמֵּתִים,
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

יִתְפַּלֵּל לָהּ שִׁיתֵן לוֹ וּלְצֶאֱצָאֵיו וּלְתַלְמִידָיו בְּמִתְנַת חֵינִם חֲכָמַת אִמַּת בְּתוּרָה הַקְדוּשָׁה.⁴

אַתָּה חֹזֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמִלְמֵד לְאִנּוּשׁ בִּינָה.

❖ במוצ"ש ויו"ט מוסיפים אתה חוננתנו, ואם שכח אינו חוזר.

אֶתֶּחָ חֹנְנֶתְנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִדַּע וְהַשְׁכֵּל, אֶתֶּחָ אֲמַרְתָּ לְהַבְדִּיל בֵּין
קֹדֶשׁ לְחָל וּבֵין אֹרֹךְ לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה. כִּשֶּׁם שֶׁהִבְדַּלְתָּנוּ יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל מֵעַמִּי
הָאֲרָצוֹת וּמִמְשָׁפְחוֹת הָאֲדָמָה, כֹּךָ פָּדָנוּ וְהַצִּילָנוּ מִשְׁטָן רָע וּמִפְּנֵעַ רָע,
וּמִכָּל-צָרוֹת קִשּׁוֹת וְרָעוֹת הַמֵּתְרַשְׁשׁוֹת לִבָּא בַּעֲזָלָם:

וְחִנְנוּ מֵאֵתְךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת * בְּרוּךְ אַתָּה

חזון חכמה דנוק' יתרה ואדני יאהרונה ארון הכל יכיוון בליבו : יהי רצון מלפניך שיושפע לי שפע להבין ולהשכיל בעמקי סודות תורתך הקדושה אכ"ר

הדעת:

יִתְפַּלֵּל שִׂיאִיר ה' אֶת עֵינָיו בְּתִשְׁבּוּבָה, וְשִׁיקְבֵּלוּ, וִיכּוּיֵן לִקְבֵּל הִסּוּרִים בְּאַהֲבָה.⁵

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקִרְבָּנוּ מִלְכָּנוּ
לְעִבּוּדֶתְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בֵּינָה אֱלֹהֵינוּ וְיֵאלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמִיחָתוֹר חֲתִירָה מִתַּחַת כֶּסֶף הַחֶבֶד, לְהַחְזִיר בְּתִשּׁוּבָה שְׁלֵמָה כָּל־פֹּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט (כ"ב"ב), וּבְכָל־לֶמֶס תַּחְזִירֵנוּ לִי (כ"ב"ב) בְּתִשּׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֶיךָ] כִּי מִינָה יִהְיֶה פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂבִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדֵנוּ בִּנְיַן דְּנוּק'
אֲדוֹנָינוּ וְעֻמָּתָנוּ, הַרְחֵם לָנוּ

בְּתִשְׁבָּה:

* נוסח ספרד הקדמון: דַּעָה וּבִינָה וְהַשְׁפֵּל.

ויתחרט על עוונותיו, ויקבל עליו את הדין, ויתפלל שימחקו עוונותיו ולא ע"י יסורים קשים.⁶

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מִחֻלָּה לָנוּ מִלִּפְנֵי
כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אֶתָּה. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַיּוֹדֵךְ ^{חֶסֶד דִּקּוּק} אֶתֵּנוּ ^{אֲדוֹנֵינוּ} יִאֲהָבֵנוּ ^{אֲדוֹנֵינוּ} וְיִסְלַח לָנוּ אֶתֵּנוּ:

יתפלל על גאולת עמ"י, וכוונתו תהיה למען קידוש שמו יתברך המחולל בגויים.⁷

**רָאָה נֹא בְעֵינַי, וְרִיבָה רִיבְנוּ, וּמָהָר לְגַאלֵנוּ:
נֶאֱלָה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׂמוֹךְ, כִּי אֵל גּוֹאֵל
חֲזַק אֶתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ!
יִשְׂרָאֵל:**

יתפלל על כל חולי עמ"י ובפרט הצדיקים, ועל השכינה הקדושה הנמצאת בגלות.⁸

רָפָאנוּ יְהוָה יִחְיֶה
יִחְיֶה רָפָאנוּ יְהוָה יִחְיֶה
וְנִשְׁעָה, כִּי תִהְלֹתֵנוּ אִתָּהּ. וְהָעִלָּה
אֶרְוָכָה וּמִרְפָּא לְכָל-תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל-
מִבְּאֻבֵּינוּ וּלְכָל-מִפְּוֹתֵינוּ,

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְפָּאֵנִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, כְּדֵי שְׂאֵלִיָּה חֹזֶק בְּכִרְיָאוֹת גּוֹף וְנִשְׁמָה, לְקִיּוֹם תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה.

תפארת דנוק' י'הו' ארני) יאיהרונגי, רופא חולי עמו ישראל:

הָרֹדֶן דְּנוּקָא
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אִידֵּהוּנָהּ} יֵאָהֳדוֹנָהּ ^{אִידֵּהוּנָהּ} וְהַחֲזִיקָהּ ^{אִידֵּהוּנָהּ} מִקֶּבֶץ נְדָחֵי
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יתפלל על חזרת הסנהדרין למושבה, ועל דיני ישראל שיהיו כשרים.¹¹

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרְאֲשׁוֹנָה, וְיִזְעַצְנוּ
 כְּבַתְחָלָה. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן ס"מ
 וְאַנְחָה לִילִית, וּמְלֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְהוָה ^{אִידֵּהוּנָהּ}
 יֵאָהֳדוֹנָהּ לְבִדְךָ, (בְּחֶסֶד וּ) בְּרַחֲמִים, בְּצֶדֶק
 יסוד דנוקא
 וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְהַחֲזִיקָהּ יֵאָהֳדוֹנָהּ ^{אִידֵּהוּנָהּ} וְהַחֲזִיקָהּ
 מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

יתפלל שתעקר המינות מִיִּשְׂרָאֵל, ושיאמינו כל עמ"י בתורה, ושימחה זכר עמלק.¹²

לְמִינִים וְלַמְּלָשִׁינִים* אֵל תְּהִי תִקְוָה
 אֵל תְּהִי אֲחִיזָה בְּאוֹתֵינוּ וְהַחֲזִיקָהּ ^{אִידֵּהוּנָהּ} וְהַחֲזִיקָהּ
 וְכָל־הַזֵּדִים כְּרָגַע יֵאָבְדוּ, וְכָל־

* נוסח קודם הצנזורה: לְמִשְׁוֹמְדִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכָל־הַמִּינִים וְכָל־הַמְּלָשִׁינִים
 כְּרָגַע יֵאָבְדוּ, וְכָל־אֲוִיבֵינוּ וְכָל־שׁוֹנְאֵינוּ מְהֵרָה יִכָּרְתוּ, וּמְלָכוֹת זָדוֹן מְהֵרָה
 תִּעָקְרוּ וְתִשָּׁבֵר וְתִכָּלֶה וְתִכְנִיעַם בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אִידֵּהוּנָהּ} יֵאָהֳדוֹנָהּ וְהַחֲזִיקָהּ
 שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנֵּעַ זֵדִים:

יזיל דמעה ויתפלל על בנין ירושלים, והחזרת מלכות בית דוד למקומה.¹⁴

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ,
 וְכִסֵּא דָוִד עֲבֹדָךְ, מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ
 תִּבְנוּ יִכּוֹן לְהַתְּפִלָּה לְהַשִּׁי"ת עַל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף
 שִׁיחִיָּה וְלֹא יָמוּת ע"י אֲרַמִּילוֹס רְשִׁיעָא
 וְהוּד ד'ד'א
 עוֹלָם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהָדוּנָהּ
 אֲרוֹן הַכֹּל
 הִיחָהוּ וְיִחִיָּהּ
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

יתפלל לבואו של משיח בן דוד, והחזרת מלכות בית דוד למקומה.¹⁴

אֶת־צֶמַח דָּוִד עֲבֹדָךְ מִהֲרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנֵנוּ
 תָּרוֹם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ
 נִצַּח ד'ד'א
 לִישׁוּעָה כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהָדוּנָהּ אֲרוֹן הַכֹּל
 הִיחָהוּ וְיִחִיָּהּ
 מִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

יתפלל על כל עניינינו קטנים וגדולים, ושלא יקרהו עון, ויעשה רצונו יתברך.¹⁵

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ הָּ וְ אֲדַנִּיָּהּ יֵאֱהָדוּנָהּ אֲרוֹן הַכֹּל
 הִיחָהוּ וְיִחִיָּהּ
 אָב הַרְחֵמֵן רַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
 תְּקוּף, בַּעַל חִיבוּלָת
 וְבַעַל הַבְּחֻזָּת בּוֹלֵם
 בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
 תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמְלַפְנִיךָ מְלַכְנוּ,

רִיקָם אֶל תְּשִׁיבֵנוּ חֲנָנוּ וְעַנָּנוּ וּשְׁמַע
תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל־פֶּה,
תַּפְאֶרֶת דָּוִד^א
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{אדנינו} יֵאָדָר^{אדנינו} וְיִתְפָּאֵר^{אדנינו} וְיִתְפָּאֵר^{אדנינו} וְיִתְפָּאֵר^{אדנינו}, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

יכוין למסור נפשו על התורה, ויתפלל על חזרת עבודת ביהמ"ק למקומה.¹⁶

רְצֵה יְהוָה^{אדנינו} יֵאָדָר^{אדנינו} וְיִתְפָּאֵר^{אדנינו} וְיִתְפָּאֵר^{אדנינו} וְיִתְפָּאֵר^{אדנינו}, אֱלֹהֵינוּ בְּעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל,
וְלִתְפִלָּתֶם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה
לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתֶם מְהֵרָה
בְּאַהֲבָה תִקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

❖ בחול המועד אומרים יעלה ויבוא.

שכת: אם נזכר אחר שאמר 'ברוך אתה ה' קודם שחתם 'המחזיר וכו' - יאמר שם 'למדני חוקיך' ויחזור לומר יעלה ויבוא" ואם חתם 'המחזיר וכו' - יאמר 'יעלה ויבוא' לפני מודים. ואם אמר תיבת 'מודים' או נזכר בברכות שלאחריה - חוזר ל'רצה'. לאחר שאמר "יהיו לרצון" האחרון, אף שלא עקר רגליו - חוזר לראש התפלה. והוא הדין בערבית של חוה"מ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא, יִגְיַע וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה, יִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר, זְכָרונֵנוּ וְזְכָרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
עֲבֹדְךָ, וְזָכְרוֹן כָּל־עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה,
לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, (לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם),

בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה, לָרַחֵם
 בּוֹ עַלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זָכְרָנוּ יְהוָה ^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
 לְטוֹבָה, וּפָקְדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
 טוֹבִים, בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן, וְחַמֵּל
 וְרַחֵם עַלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ
 חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ,
 וְתַחֲזִיקָנוּ עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{נֶצַח דָּאִימָא} אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ
 לְצִיּוֹן:

ישב את הכורא על נפלאותיו, וביחוד על שחזרה נשמתו לגופו. ¹⁷

מוֹדִים (וְ) אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה (וּ) הוּא יְהוָה ^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ}
 יֵהוָה ^{יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} וְאֵלֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} וְאֵלֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} וְאֵלֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ}
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרָנוּ צוּר חַיִּינוּ וּמִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא, לְדָר וָדָר גִּדּוּדָה לָךְ וְנִסְפָּר
 תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶיךָ, וְעַל
 נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַפְשֵׁךָ שְׂפָכְלִ-

בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ
 אֶת כָּל-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ
 אֶתָּה יְהוֹנָתָן ^{יִסְדֵּר דְּאִימָא} יֵאֵהֲדוֹנָהּ ^{אֲדוֹן וְכָל הַהוֹדוֹת}, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם, אָמֵן:

יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהַגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוֹנָתָן ^{יֵאֵהֲדוֹנָהּ}
 צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

שִׁיר לְמַעְלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל-הַהָרִים
 מֵאִין יְבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוֹנָתָן
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל-יִתָּן
 לְמוֹט רִגְלֵךְ אֶל-יָנוֹם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא-
 יָנוֹם וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוֹנָתָן
 שְׁמֶרְךָ יְהוֹנָתָן ^{יֵאֵהֲדוֹנָהּ} צִלְּךָ עַל-יַד
 יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִפְּחֶה וְיָרַח
 בְּלִילָה: יְהוֹנָתָן ^{יֵאֵהֲדוֹנָהּ} יִשְׁמְרֶת מִכָּל-רָע
 יִשְׁמֹר אֶת-נַפְשֶׁךָ: יְהוֹנָתָן ^{יֵאֵהֲדוֹנָהּ} יִשְׁמֹר-
 צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

לִפְנֵי
 הַהָרִים
 אֲשֶׁר
 עָלֵיהֶם
 הַשָּׁמַיִם
 וְהָאָרֶץ
 עָשֵׂה
 שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ
 אֵל-יִתָּן
 לְמוֹט
 רִגְלֵךְ
 אֶל-יָנוֹם
 שְׁמֶרְךָ
 הִנֵּה
 לֹא-יָנוֹם
 וְלֹא-יִשָּׁן
 שׁוֹמֵר
 יִשְׂרָאֵל
 יְהוֹנָתָן
 שְׁמֶרְךָ
 יְהוֹנָתָן
 צִלְּךָ
 עַל-יַד
 יְמִינִי
 הַשֶּׁמֶשׁ
 לֹא-יִפְּחֶה
 וְיָרַח
 בְּלִילָה
 יִשְׁמְרֶת
 מִכָּל-רָע
 יִשְׁמֹר
 אֶת-נַפְשִׁי
 יְהוֹנָתָן
 יִשְׁמֹר-
 צִאתִי
 וּבּוֹאִי
 מֵעַתָּה
 וְעַד
 עוֹלָם

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר
 מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תוֹדִים, וְנַפְשֵׁי
 כְּעֹפֵר לְכָל תְּהִיָּה, פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי

מִצֹּתֶיךָ תִּרְדֶּךָ נִפְשִׁי. וְכָל־הַקָּמִים עָלַי
לָרֹעַה מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשָׁבוֹתָם,
(יְהִיוּ כְּמֵץ לִפְנֵי־רוּחַ וּמִלֵּאף יְהוָה יִהְיוּ אֲדֵינוּ יִאֲהוּנוּ דִּוְחָה:)
עֲשֵׂה לִמְעַן
שְׁמִי, עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינִךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן
תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשָׁתְךָ, לִמְעַן יִחַלְצוּ
יְדֵיֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְיִי:

יְהִיוּ לְרִצּוֹנוֹ אֲמִרֵי־פִי וְהִגִּינוּ לִפִּי לִפְנֵיךָ יְהוָה יִאֲהוּנוּ צוּרֵי
וְגֹאֲלִי:

❖ יש אומרים 'תפילת רב' (ברכות טז ע"ב) ובה י"א חיים כנגד שם ו"ה (כף אחת ט):
יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה יִאֲהוּנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְחַמְנוּ וְתַחֲיִינוּ חַיִּים
אֲרָפִים, חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פְּרִנָּסָה
טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל חֻלּוֹץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאֵת חֵטָא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם
בוֹשָׁה וּכְלָמָה, חַיִּים שֶׁל עֶשֶׂר וְכָבוֹד, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם אֲהֻבָּת תּוֹרָה וְיִרְאֵת
שְׁמִים, חַיִּים שֶׁתִּמְלֹא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה לַעֲבוֹדָתְךָ, אָמֵן:

❖ יש אומרים תפילה זו (ירושלמי ברכות פ"ד ה"ב, חזקים פ"ו מלאת תשובה בשם פקדו דרבי עקיבא כח"י):
יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה יִאֲהוּנוּ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שְׁלֵא תַעֲלֶה קִנְיָת אַחֲרֵים
עָלַי וְלֹא קִנְיָתִי עַל אַחֲרֵים, וְשְׁלֵא אֶכְעַס הַיּוֹם וְשְׁלֵא אֶכְעִיסֶךָ. וְתַצְלִלֵנִי
מִיָּצֵר הָרַע, וְתֵן בְּלִפִּי הַכֹּנֶעָה וְעֲנִיָּה וְיִרְאֵת חֵטָא. מִלִּבֵּנוּ וְאֱלֹהֵינוּ, יְחַד שְׁמִיךָ
בְּעוֹלָמְךָ, וּבִנְה בֵּיתְךָ, שְׂכָלִל הִיכָלְךָ וְקִבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ, פָּדֵה צֹאנֶךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ
בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, אָמֵן:

הפסוק שלי: "_____":

אחרי התחנונים יאמר שוב (כ"ח בסלח כג):

יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לִפְנֵי יְהוָה יִשְׁמַע צוּרֵי וְגֹאֲלִי:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בִּרְחֻמָּיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי יְהוָה יִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּבְנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתִן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רָצוֹנְךָ
וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם:

יְהִי שֵׁם יְהוָה יִשְׁמַע יִשְׁמַע מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
מִמְזֶרֶח־שֶׁמֶשׁ עַד־מָבוֹא מְהֵלָל שֵׁם יְהוָה יִשְׁמַע יִשְׁמַע יִשְׁמַע יִשְׁמַע
רֵם עַל־כָּל־גּוֹיִם | יְהוָה יִשְׁמַע יִשְׁמַע עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
יְהוָה יִשְׁמַע יִשְׁמַע אֱדֻנֵּינוּ מִה־אֲפִיר שֶׁמֶךְ בְּכָל־הָאָרֶץ:

❖ בערבית של מוצאי יו"ט וחזו"מ אומר החזן קריש תתקבל לקמן בעמ' 410,
ובמוצ"ש אומר חצי קריש וממשיך 'שובה':

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא. אֲמֵן ^(כריעה) ^{אמת} ^{אִי־הַנְּזִיחַ} בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ,
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אֲמֵן ^(כריעה)
בְּחֵיכּוֹן וּבִיּוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶנְלָא וּבִזְמַן
קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. אֲמֵן ^(כריעה) ^{אמת} ^{אִי־הַנְּזִיחַ} עוֹנִים יְהוָה שְׁמִיהַ וְכָרַב עַד 'בְּעֶלְמָא' יְהוָה שְׁמִיהַ
רַבָּא מְבָרָךְ לְעֵלְמָא לְעֵלְמִי עֲלֵמִיא יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר,
וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדַּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמִיהַ דְּקִדְשָׁא,
בְּרִיָּה־הוּא. אֲמֵן ^(כריעה) ^{אמת} ^{אִי־הַנְּזִיחַ} לְעֵלְמָא מְכַל־פְּרָכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִחְמַתָּא, דְּאִמְרוּ בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. אֲמֵן ^(כריעה) ^{אמת} ^{אִי־הַנְּזִיחַ}

סדר מוצאי שבת

מעין הכוונות: אין לך אדם שאין לו תוספת נר"ן כפי חלק הנוגע לו, ולכן צריך האדם לכון כדי שישאר לו איזה תוספת מאותה הקדושה של שבת לימי החול הבאים, ועל-ידי כן יכוננו דרכיו אם יתמיד לכון בהם היטב. ומובטח לו שלא יקטרג בו היצה"ר ולא יחטיא אותו כל אותו השבוע. והכל תלוי בפי תוקף כוונתו בקדושה ובטהרה (שעה"כ סג ע"ג).

מעין ההלכות: אף על פי שכתבו הפוסקים הפשטנים דאין לומר ויהי נועם כשחל יום טוב באמצע השבוע, מ"מ ע"פ הסוד צריך לאומרו בכל מוצאי שבת (נכ"ח וילא ו' בשם החיד"א בבבב"י יוסף דלא ה, חסד לאלפים דלא ג, וכן פסק הגר"ע יוסף בחז"ע שבת ח"ב עמי' שפה אות ו).

❖ טוב שכל אדם יאמר בפיו לפני אמירת ויהי נועם (נכ"ח סס):

הַרְיֵנִי מִכִּיּוֹן עֲצָמִי לְקַבֵּל אֹרֶת תּוֹסֶפֶת קְדֻשַׁת שַׁבַּת לִימֵי הַחֹל, וְאַתָּה קְדֹשׁ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לִימֵי הַחֹל מִקְדֻשַׁת הַשַּׁבַּת, כְּמוֹ שֶׁצִּוְּנוּ יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה; וְהִתְקַדְּשֵׁתָם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים, וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאֵלֹו כּוֹנְנֵי בְּכָל־הַפְּנוּת הָרְאוּיֹת לְכוֹן בְּזֶה: שׁוּבָה יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה יִהְיֶה עַד־מָתִי וְהַנֶּחֱם עַל־עֲבָרֶיךָ: שֶׁבָּעֲנֵנוּ בְּבִקְרַת חֲסִידֶךָ וְנִרְבְּנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: שֶׁמִּחֲנוּ בִּימֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יִרְאֶה אֶל־עֲבָרֶיךָ פַּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם:

❖ יוכין להמשיך אור קדושת השבת לכל ימי השבוע (שעה"כ סי' ע"ג):

וְיִהְיֶה נֶעֱם אֲרָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ:

יָשֵׁב בְּסֶתֶר עָלֵינוּ בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנוּ: אָמֵר לִיהוָה יִהְיֶה יְהוָה מְחַסֵּי וּמְצוּדֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ: כִּי הוּא יַצִּילָה מִפָּח יְקוֹשׁ מְדַבֵּר הַזֶּה: בְּאֲבָרָתוֹ יִסָּד לָהּ וְתַחַת־כְּנָפָיו תִּחַסֶּה צִנָּה וְסִחְרָה אִמָּתוֹ: לֹא־תִירָא מִפָּחֵה לִילָה מִחֵץ יַעוֹף יוֹמָם: מְדַבֵּר בְּאֶפֶל יִהְיֶה מְקֻטָּב יִשׁוּר צִהָרִים: יִפֹּל מִצִּדָּה יִפֹּל וְרַבְּנָה מִימִינָה אֵלֶיךָ לֹא יָנֹשׁ: רַק בְּעִינֶיךָ תִּבְטֵט וּשְׁלֵמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: בִּי־אַתָּה יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה מְחַסֵּי עָלֵינוּ שְׁמַת מְעוֹנָה: לֹא־תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִנֵּעַ לֹא־יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלֵּאכִיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כִּפֵּים יִשְׁאוּנָה פֶּן־

תִּגְדֹּף בְּאֵבֶן רִגְלָהּ: עַל־שָׁחַל וּפָתַן תִּדְרֹף תִּרְמָס בְּפִיר וְתִנּוּן: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאִפְלָטָהּ אֲשַׁנְּבְּחֶהּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי | וְאֶעֱנֶהּ עֲמוֹ־אֲנִי בְצָרָה אֲחַלְצָהּ וְאִכְבְּדֶהּ: אֲרֹף יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהּ וְאֶרְאֶהּ בִּישׁוּעָתִי: אֲרֹף יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהּ וְאֶרְאֶהּ בִּישׁוּעָתִי:

וְאַתָּה קִדּוֹשׁ יוֹשֵׁב תַּחֲלוֹת יִשְׂרָאֵל; וְקֶרֶא זֶה אֱלֹהֵינוּ וְנֹאמֶר; קִדּוֹשׁ

| קִדּוֹשׁ קִדּוֹשׁ יְהוּדֵי | יִסְטוֹכְנוֹן

יהודה
יסטוכנוון
ישראל

עֲבָאוֹת מִלֵּא כֻל־הָארֶץ

כְּבוֹדוֹ: בַּלְחֹשׁ: וּמִקְבָּלָיו דִּין מִן דִּין וְאִמְרִין קֹדִישׁ בְּשָׁמַי מְרוֹמָא
עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, קֹדִישׁ עַל אֶרֶץ אֶזְבָּד גְּבוּרְתָּהּ, קֹדִישׁ לְעֵלָם
וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא, יְהוָה וְהוּא יִאֲדוּרְהוּן צְבֹאוֹת מַלְאִי כָּל־אֶרֶץ זֵיו יִקְרִיָּה:

בְּקוֹל דָּם: וּתְשֹׂאֵנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרָי קוֹל רֶעִשׂ גְּדוֹל; פְּרוּךְ פְּבוֹד-
יְהוָה וְהִנֵּה יֵאָדוּנָהּ ^{הַיְיחֲוִי} מִמְּקוֹמוֹ: בְּלֶחֶשׁ: וְנִשְׁלַתְנִי רוּחָא וּשְׁמַעִית בְּתָרִי קֹל

זַיַּע שְׁגִיָּא דְּמִשְׁבָּחֵי וְאַמְרֵי, בְּרִיךְ יְקָרָא דִּיהוָה ^{יְהוָה} ^{יְהוָה} מֵאַתֵּר בֵּית
שְׁכִינְתָּהּ: בְּקוֹל רֹם: יְהוָה ^{יְהוָה} ^{יְהוָה} | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: בְּלִחַשׁ: יְהוָה ^{יְהוָה} ^{יְהוָה}

מְלִכּוּתֵיהָ קָאִים לְעֵלְמִי עַל־מִיָּא: בְּקוֹל רֹם: יְהוָה יִהְיֶה לָּנוּ יִיְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָה־ם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׁמֵרָה וְזֹאת לְעוֹלָם לְיִצְרַח מַחֲשָׁבוֹת

לִבְּב עֲמֹד וְהָיָה לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהָיָה רַחֵם | יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחָתַת
וְהִרְבֵּה לְהִשְׁבִּיב אִפּוֹ וְלֹא-יַעִיר כָּל-חַמְתּוֹ: כִּי-אִתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסִלּוֹחַ

וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרָאִיךְ: צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תֵּתֵן
אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתִּינוּ מִיְּמֵי קֹדֶם:

בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם | יוֹם יַעֲמֹס-לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה: יְהוָה יִשְׁמְרֵנוּ
עֲבָדָת עַמָּנוּ מִשֹּׁנֵי-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה יִשְׁמְרֵנוּ עֲבָדָת

אֲשֶׁר־יֵאָדָם בְּטַח בְּיָהוָה ^(אֵלֵינוּ יִשְׁתַּחֲוֶה) הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁפָּרָאנוּ בְּסוּד דְּבִירָא ^{בסוד דבירא} לְכַבֵּדוֹ, וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים
 וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת ^{מְעוֹלָם שְׂבִעוֹלָם הַבְּרִיאָה} וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ.
 הוּא יִפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיָשִׁים בְּלִבֵּנוּ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם. לֹא נִיָּעַ לְרִיקָה, וְלֹא נִלְדַּ לְפִהָלָה. יְהִי
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ יִהְיוּ אֱלֹהֵינוּ} וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנֶּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ
 וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַחַיָּה, וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְחַיֵּי
 הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ יִהְיוּ אֱלֹהֵינוּ} לְעוֹלָם
 אֲדָמָה: יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ יִהְיוּ אֱלֹהֵינוּ} חֲפָצִי לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיֹאדִיר: וְיִבְטְחוּ בְּךָ
 יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא-עֲזַבְתָּ דְּרָשֶׁיךָ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ יִהְיוּ אֱלֹהֵינוּ} אֲדָמָה
 מִהָאֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ: תִּזְקוּ וְיֵאֱמָר לְבַבְכֶּם כָּל-הַמִּיחָלִים
 לִיהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ יִהְיוּ אֱלֹהֵינוּ}:

❖ ואומר החזן קריש תתקבל:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא. אִמֵּן ^(כריעה) אֱמֶת ^{אֱמֶת אֱמֶת} בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ,
 וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמֵּן ^(כריעה)
 בְּחֵיכֹן וּבִיזְמִיכֹן וּבְחֵי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶנְלָא וּבִזְמֵן ^{כֵּן יְהִי רְצוֹן אֱלֹהֵינוּ}
 קָרִיב, וְאִמְרוּ אִמֵּן. אִמֵּן ^(כריעה) כֵּן יְהִי רְצוֹן ^{עוֹנִים יְהִי שְׁמִיהָ רַבָּא וְכו' עַד 'בְּעֶלְמָא'} יְהִי אֱמֶת
 רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא עֲלֵמִי עֲלֵמִי יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר,
 וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא,
 בְּרִיךְ-הוּא. אִמֵּן ^{כריעה} אֱמֶת ^{אֱמֶת אֱמֶת} אֱמֶת ^{אֱמֶת אֱמֶת} בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אִמֵּן. אִמֵּן ^{אֱמֶת אֱמֶת}
 וְנִחְמָתָא, דְּאִמְרוּ בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אִמֵּן. אִמֵּן ^{כריעה} אֱמֶת ^{אֱמֶת אֱמֶת} אֱמֶת ^{אֱמֶת אֱמֶת}
 תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוּתָהוֹן דְּכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוּהוֹן
 דְּבִשְׁמִיָּא וְאִמְרוּ אִמֵּן. אִמֵּן ^{כֵּן יְהִי רְצוֹן}

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשְׁעָה וְנַחֲמָהּ וַיִּשְׁיַבָּא
וּרְפוּאָה וְנִגְאָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמֵּן כֵּן יְהִי רָצוֹן

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמֵּן כֵּן יְהִי רָצוֹן

שִׁיר לַמַּעֲלֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל-הַהָרִים > מֵאֵין
יבא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה <אֲדִינִי יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ> עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל-יְתֵן לַמוֹט רִגְלֶךָ אֶל-יָנוּם
שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל: יְהוָה <אֲדִינִי יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ> שְׁמֶרְךָ יְהוָה <אֲדִינִי יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ> צִלְּךָ
עַל-יָד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכָּבֵה וַיִּרַח
בְּלִילָה: יְהוָה <אֲדִינִי יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ> יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע
יִשְׁמֹר אֶת-נַפְשְׁךָ: יְהוָה <אֲדִינִי יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ> יִשְׁמֹר-צִאתְךָ
וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

מעין ההלכות: לכתחילה מכבדים היתומים בקריש זה, אולם יש להקפיד לאמרו גם כשאין יתום בבית הכנסת משום שצריך להסמך ברכו לקריש, וכן משום שהוא גורם ללהשתלשלות השפעת התפילה בעולם (כפי' חזק סוסק'א). וכן ראוי להגות בכל הקרישים, שאם יבנה יתום לאמרו החזן (ענין האורז ש"ה טו) ממנו יצא ח"ד סע"ב, שכן ש"ה טו.

❖ ואומרים קדיש 'יהא שלמא':

כְּרִיעָה יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיה־רַבָּא. אִמְן ^(כְּרִיעָה) אִמְן ^{אִתָּה אֲדִירָא} בְּעִלְמָא דִּי בְּרָא כְּרִיעוֹתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ^(כְּרִיעָה) אִמְן

בְּתֵיכֹן וּבְיוֹמֵיכֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן
(כריעה) אִידֵּהּ מִיָּדָא (כריעה) אִמְרֵיהּ אֲמַרְוּ אֲמֵן. עוֹנִים יְהֵא שְׁמִיה רַבָּא וְכֹר' עַד 'בַּעֲלֵמָא' יְהֵא שְׁמִיה
(כריעה) אִידֵּהּ מִיָּדָא

רַבָּא מְבַרַךְ לְעָלְמָא עֲלִמְיָא יִתְבָּרָא^[כפרית], וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ יִדְקֻשָּׁא, בְּרִיךְ הוּא.^{כפרית} אַמֵּן^{אמת} לְעֵלָא מְכַל-בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא

וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אִמְן. ^{כריעה} אִמְן ^{אמת} אִידֵּהּ

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׂיבָא
וְיִרְפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן. אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-

עֲמֹז יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אֱמִן. אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רִצּוֹן

הַחֲזָן אוֹמֵר: בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה וְאִדְנֵי יִשְׂרָאֵל ^{אֲדֹנָי הַכֹּל} הַמְבָרֵךְ;

ועונים הקהל: **בְּרוּךְ יְהוָה אֱדֹנֵי יִשְׂרָאֵל** ^{אֲרוֹן הַכֹּהֵל} ^{הִיא הַחֵזֶק וְהַיְּשׁוּבָה} **הַמְּבָרֵךְ**

לְעוֹלָם וָעֶד: והחזן חורר.

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה לְיֹצֵר
 בְּרֹאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגִוְיֵי הָאֲרָצוֹת,
 וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמַשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׁם
 חִלְקֵנוּ כָּהֶם, וְגִזְרֵנוּ כְּכֹל־הַמּוֹנֵם, שֶׁהֵם
 'מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְּלִים אֶל אֵל'
 'לֹא יוֹשִׁיעַ, <יִסְכִּי> וְאִנְחֵנוּ מִשְׁתַּחֲוִים יִכְרַע מֵעַט לְפָנָיו
 מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיִסֵּד אֶרֶץ, וּמִזֶּשֶׁב יִקְרוּ
 בַּשָּׁמַיִם 'מִמַּעַל, וְשָׁכִינָת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי
 מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר, אִמֵּת
 מִלִּבֵּנוּ וְאִפְס זִילְתּוֹ. כִּפְתּוֹב בַּתּוֹרָה; וַיִּדְעַת
 הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל- 'לִבְבְּךָ כִּי יְהוָה <אֲדֹנָי יֵהוָה וְהָיָה
 הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם 'מִמַּעַל אֲדֹנָי פְּנִימִי וְעַל־הָאֲרֶץ
 מִתַּחַת אֲדֹנָי מִקֶּיֶף אֵין עוֹד:

עַל כֵּן׃ נִקְנְוָה־לָּךְ יְהוָה יֵאָדָרְנִי יֵאָדָרְנִי׃ אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת
מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים׃
מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יַכְרִתוּן, לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדִּי, וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רָשָׁעֵי אֶרֶץ.
יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע
כָּל־בָּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל־לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָדָרְנִי
יֵאָדָרְנִי׃ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר
יִתְנֶנּוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּל־אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ
עֲלֵיהֶם׃ מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד.
כְּפָתוֹב בְּתוֹרָתְךָ; יְהוָה יֵאָדָרְנִי יֵאָדָרְנִי׃ אֱלֹהֵינוּ לְעֹלָם
וָעֶד: וְנֹאמַר; וְהִיא יְהוָה יֵאָדָרְנִי יֵאָדָרְנִי׃ לְמַלְךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יְהִי יְהוָה יֵאָדָרְנִי יֵאָדָרְנִי׃ אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ יְהוָה יֵאָדָרְנִי יֵאָדָרְנִי׃ אֱלֹהֵינוּ כְּתוֹב לְאָמֹר; שְׁמַע

יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָרְנִי יֵאָדָרְנִי׃ אֶחָד: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָרְנִי יֵאָדָרְנִי׃ אֶחָד:

ספירת העומר

א. כתוב בתורה: "וספרתם לכם ממחרת השבת, מיום הביאתכם את עומר התנופה, שבע שבתות תמימות תהיינה" (ויקרא כג, טו). וקבלו חז"ל (מנחות סה) שפירוש "ממחרת השבת" הוא מחרת יום טוב הראשון של פסח, שהוא יום שבתון, ולכן מצות עשה לספור ספירת העומר החל מליל ט"ז בניסן עד גמר שבעה שבועות.

ב. הנהגים לומר בנוסח "לשם יחוד" שלפני ספירת העומר, ביום האחרון של ספירת העומר את הפסוק "וספרתם לכם וכו' שבע שבתות תמימות תהיינה", יש להם על מה שיסמוכו, ורשאים אחר כך לספור את העומר בברכה, ואין למחות בידם, ומכל מקום נכון יותר לכתחילה להשמיט פסוק זה מנוסח "לשם יחוד" בכל הלילות של הספירה, ודי לומר "הרי אנחנו באים לקיים מצות ספירת העומר לעשות נחת רוח" וכו'.

ג. מי שבירך על ספירת העומר, ובעת ברכות היה סבור שהיום הוא כך וכך לעומר, ולפני שספר נזכר מיד שהיום אינו כך וכך לעומר, ימשיך ויספור את העומר, ואינו צריך לחזור ולברך.

ד. כשחל יום טוב האחרון של פסח במוצאי שבת, יש לספור את העומר קודם ההבדלה. ה. יברך ויספור מעומד, ואם ספר מיושב יצא. וזקן או חולה שקשה להם לעמוד יכולים לספור לכתחילה מיושב. וטוב לכתחילה שהסופר ספירת העומר, יברך ויספור בלשון שהוא מבין מה שמוציא בפיו, ואף בלשון הקודש יש אומרים שצריך לכתחילה להבין הספירה, ויש חולקים.

ו. נשים פטורות מספירת העומר, וע"פ הסוד אין להן לספור כלל, ומצוה לחנך הקטנים לספור את העומר בכל יום, ויש לחנכם לספור עם ברכה כדת, ואפילו אם שכחו לספור יום אחד, יכולים להמשיך לספור בברכה, משום חינוך.

ז. קטן שהגדיל בתוך ימי הספירה, ונעשה ל"בר מצוה", אף על פי שהקפיד לספור את העומר בימי קטנותו מידי יום ביומו, יש להורות לו להפסיק מלברך ביום שהגיע לשלש עשרה שנה ויום אחד, ושימשיך לספור בלי ברכה, דספק ברכות להקל, וישמע הברכה בכל לילה מפי השליח צבור.

ח. מצוה על כל אחד ואחד מישראל לספור ספירת העומר בעצמו, שכן נאמר "וספרתם לכם" בלשון רבים, ומכל מקום אם נתכוון לצאת בספירת השליח צבור, וגם השליח ציבור נתכון להוציאו, יצא ידי חובה בזה.

ט. המנהג פשוט שהשליח ציבור מברך תחילה ומונה את העומר, וחוזרים אחריו כל הקהל ומברכים ומונים את העומר, והוא המנהג הנכון, ואין בזה כל חשש, שהרי בכוונתם שלא לצאת ידי חובתם בברכת השליח ציבור, אלא לברך בעצמם.

י. זמן ספירת העומר בלילה, ואם שכח לספור בתחילת הלילה סופר והולך כל הלילה, ולכתחילה נכון לספור אחר צאת הכוכבים, והוא כשמונה עשר רגעים אחר שקיעת החמה, וכן מנהג המדקדקים במצוות להמתין עד אחר צאת הכוכבים, ואם ספר בין השמשות יצא.

יא. כשסופרים העומר אחר צאת הכוכבים, יש אומרים שנכון לספור מיד אחר קריש התקבל של ערבית, אבל המנהג בירושלים לספור אחר עלינו לשבח. ואחר ספירת העומר

אומרים: "הרחמן הוא יחזיר עבודת בית המקדש למקומה במהרה בימינו", ונוהגים לומר למנצח בנגינות מזמור שיר, ואנא בכח.

יב. אם שבח או הזיר ולא ספר ספירת העומר אפילו לילה אחד, וגם ביום לא ספר, אינו רשאי לברך על ספירת העומר בלילה שלאחריו, משום שנאמר: "תמימות תהייה", אלא יש לספור בלי ברכה, שהעיקר להלכה כדעת מין השולחן ערוך, וכן המנהג ואין לשנות. והוא הדין אם טעה ומנה מספר אחר, ולא נזכר עד הלילה השני, אינו יכול לספור עוד בברכה.

יג. מי ששבח לספור את העומר בלילה וספר ביום — יצא, וימשיך בלילה הבא לספור בברכה. ולכן מנהג נכון לספור העומר בבית הכנסת בשחרית, בלי ברכה.

יד. מי שמסופק אם ספר בלילה הקודם את המספר הנכון או לא, וביום לא נזכר מספירת העומר, בכל זאת יוכל לספור מכאן ולהבא בברכה, משום דיש כאן ספק ספיקא, וסמכינן על ספק ספיקא לברך במקום שיש אומרים שהיא מצוה מן התורה.

טו. וכן אם היה עומד בכך השמשות (אחר השקיעה), ונזכר בבירור שלא ספר אמש ספירת העומר, וגם ביום לא נזכר מזה, יספור מיד הספירה של אמש בלי ברכה, ואחר צאת הכוכבים יספור בברכה, ונכון שבכגון זה יזהר שלא יספור יותר ספירת העומר אלא אחר צאת הכוכבים.

טז. הטועה בספירת העומר בספירת השבועות, ואת מספר הימים מנה נכון, העיקר להלכה שיכול להמשיך לספור מכאן ולהבא בברכה.

יז. מי שנשתפק ואינו יודע את יום הספירה בדיוק, ואי אפשר לו לברר, אין לו לברך ולספור, דספירת ספק לאו שמה ספירה, ואם ספר בלא ברכה, ונתברר לו למחרת שספר נכון, יכול להמשיך ולספור העומר בברכה.

יח. אונן שמתו מוטל לפניו, שפטור מכל המצות שבתורה, ולא ספר ספירת העומר בלילה, יספור ביום בלי ברכה לאחר קבורת המת, ואז יספור מכאן ולהבא בברכה, וכן חולה שלא ספר את העומר בלילה מחמת חוליו, יספור ביום בלי ברכה, ואז יוכל להמשיך לספור בברכה, ואם לא ספר גם ביום, יספור מכאן ולהבא בלי ברכה, ויש אומרים שאונן שמסר מתו לחברא קדישא, יוכל לספור בלא ברכה בלילה, ולמחרת יספור בברכה כרגיל.

יט. מי ששאל אותו חבריו אחר השקיעה, כמה הלילה לספירה? ישיבנו: אתמול היה כך וכך לספירה, שאם יאמר לו היום כך וכך, לא יוכל לספור אחר כך העומר בברכה, שהרי אם מנה ולא בירך יצא, ומכל מקום אם ענה את המספר של אותו לילה, ולא אמר תיבת "היום", יוכל לחזור ולספור בברכה, אבל אם אמר היום כך וכך, אפילו ענה בלשון לעז, אינו יכול לברך על ספירת העומר אותו לילה, שמצות ספירת העומר בכל לשון. וכן אם ענה לו: "היום כך וכך לעומר", אף על פי שלא כיוון בלבו לצאת ידי חובה של הספירה, וקיימא לן מצות צריכות כונה, מכל מקום אין לו לחזור ולספור שוב בברכה. אולם אם בשעה שענה לחבירו היום כך וכך, נתכוון בפירוש שלא לצאת ידי חובתו בספירת העומר, חזר וסופר בברכה.

כ. מי שאמר ביום ל"ב לעומר, אחר שקיעת החמה, שלא יאמרו וידוי כי "הלילה ל"ג

בעומר", בכל זאת סופר בלילה ספירת העומר בברכה.

כא. מי ששכח לספור את העומר בליל ל"ג בעומר, וביום אמר לחבירו "היום ל"ג בעומר", או שתיקן את השליח ציבור כשבא לומר תחנון, ואמר לו, היום ל"ג בעומר", יוכל לספור אחר כך בברכה על סמך זה, וכן אם כתב במכתב "היום ל"ג בעומר", יש אומרים שיוכל להמשיך ולספור בברכה.

כב. יש אומרים שהכותב "היום טו"ב לעומר", יכול לחזור ולמנות העומר בברכה, שלא יצא ידי חובה בכתיבה זו, ויש חולקין, והמברך יש לו ע"מ שישמך.

כג. מי ששאל אותו חבירו בזמן הספירה (לאחר צאת הכוכבים) כמה היום לספירה? והשיב לו רק את מספר הימים בלי שינקוב את מספר השבועות, יכול לספור אחר כך בברכה, מטעם ספק ספיקא.

כד. מי ששכח לספור ספירת העומר בליל ששי, ונזכר לאחר שהתפלל ערבית למחרת, בליל שבת, וטרם שקעה השמש, יספור בלי ברכה, ויוכל אחר צאת הכוכבים של שבת לספור בברכה את ספירת העומר של שבת.

כה. קודם שקיעת החמה בחצי שעה, לא יאכל סעודה של יותר מכביצה פת (כששים גרם), ואפילו התפלל מנחה, כל עוד לא קיים מצות ספירת העומר. ואם התחיל בסעודה עוד קודם לכן (בהיתר), והגיע זמן ספירת העומר, אינו צריך להפסיק סעודתו, ויספור כשיסיים הסעודה. אבל אם התחיל באיסור, פוסק וסופר ספירת העומר, ואחר כך ימשיך סעודתו, ויש מתירים לסיים סעודתו, ואחר כך יספור העומר. ומותר לכתחילה לטעום פירות וכיוצא לפני ספירת העומר וכן פת פחות מכביצה.

סדר קצירת העומר

❖ בליל שני של פסח, קודם ספירת העומר, אומרים:

וַיִּדְבֹּר יְהוָה^{יְהוָה יֵאָדָה} אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֱלֹהִים בְּיַתְבָּאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם
אֶת־קְצִירָהּ וְהִבֵּאתֶם אֶת־עֹמֶר ראשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן: וְהִנִּיף
אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה^{יְהוָה יֵאָדָה} לְרֹצְנֵכֶם מִמַּחֲרַת הַשֶּׁבֶת יִנִּיפְנוּ הַכֹּהֵן:
וּבָכוּ, כֹּךָ הִיְתָה קְצִירַת הָעֹמֶר שֶׁל שְׁעוּרִים, אֹר שֶׁשָּׁה־עֶשֶׂר
בְּנִיסָן בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ; מַעֲרֵב יוֹם־טוֹב יוֹצְאִים שְׁלוּחֵי בֵּית־
דִּין וְעוֹשִׂין אוֹתוֹ כְּרִיכוֹת בְּמַחֲכָר לְקַרְקַע, כְּדֵי שֶׁיִּהְיָ גֹזֵחַ לְקַצֹּר.
וְכָל־הַעֲוִירוֹת הַסְּמוּכוֹת מִתְכַּסּוֹת לָשֵׁם, כְּדֵי שֶׁיִּהְיָ נִקְצָר בְּעֶסֶק
גָּדוֹל. וְקוֹצְרִין שָׁלֹשׁ סָאִין שְׁעוּרִים בְּשָׁלֹשָׁה אַנְשִׁים וּבְשָׁלֹשׁ

קפות ובשִׁלְשָׁה מַגָּלוֹת. בִּיּוֹן שִׁחְשָׁכָה אוֹמֵר לָהֶם הַקּוֹצֵר לְכָל־
הַעֹמְדִים שָׁם; בָּא הַשֹּׁמֵשׁ? אוֹמְרִים לוֹ; הֵן. בָּא הַשֹּׁמֵשׁ? אוֹמְרִים
לוֹ; הֵן. בָּא הַשֹּׁמֵשׁ? אוֹמְרִים לוֹ; הֵן. מַגָּל זֶה? אוֹמְרִים לוֹ; הֵן. מַגָּל
זֶה? אוֹמְרִים לוֹ; הֵן. מַגָּל זֶה? אוֹמְרִים לוֹ; הֵן. קֶפֶה זֶה? אוֹמְרִים לוֹ;
הֵן. קֶפֶה זֶה? אוֹמְרִים לוֹ; הֵן. קֶפֶה זֶה? אוֹמְרִים לוֹ; הֵן. וְאִם הִיָּה
שַׁבָּת - אוֹמֵר לָהֶם; שַׁבָּת הַיּוֹם? אוֹמְרִים לוֹ; הֵן. שַׁבָּת הַיּוֹם?
אוֹמְרִים לוֹ; הֵן. שַׁבָּת הַיּוֹם? אוֹמְרִים לוֹ; הֵן. וְאַחֲרֵכֶּם אוֹמֵר לָהֶם;
אַקְצֹר? וְהֵם אוֹמְרִים לוֹ; קֹצֵר. אַקְצֹר? וְהֵם אוֹמְרִים לוֹ; קֹצֵר־
אַקְצֹר? וְהֵם אוֹמְרִים לוֹ; קֹצֵר. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים עַל כָּל־דָּבָר וְדָבָר,
לְהוֹדִיעַ עַל מַחֲרַת הַשַּׁבָּת שֶׁהוּא מַחֲרַת הַפֶּסַח, וְלֹא שַׁבָּת
בְּרֵאשִׁית. קֹצְרוֹהוּ וְנִתְנוּהוּ בְּקָפוֹת, וְהִבִּיאֻהוּ לַעֲזָרָה וּחִבְטֻהוּ,
וְזָרִין וּבּוֹרְרִין וְלוֹקְחִין אֶת־הַשְּׁעוּרִים וּמִהֶבְהִינן אוֹתוֹ בְּאוֹר
בְּאֵבֹב מְנוֹקֵב, לְקִים בּוֹ מִצּוֹת; אֲבִיב קְלוֹי בְּאֵשׁ גֵּרֶשׁ כְּרָמָל. וְאַחֲרֵי
שִׁקּוּלִין אוֹתוֹ שׁוֹטְחִין אוֹתוֹ בַּעֲזָרָה, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה הָרוּחַ מְנַשְּׁבֶת בּוֹ.
וְאַחֲרֵיכֶּם טוֹחְנִין אוֹתוֹ בְּרַחִים שֶׁל גְּרוֹסוֹת, וּמִנְפִּין אֶת הַקֶּמַח
בְּשִׁלְשֵׁעִי שְׂרָה נָפֶה, וּמוֹצִיאִין מִמֶּנּוּ עֲשָׂרוֹן, וְהַשָּׂאֵר נִפְדָּה וְנֶאֱכָל
לְכָל־אָדָם. וְחֵיב בַּחֲלָה, וּפְטוּר מִן הַמַּעֲשָׂרוֹת. וְאִין מְבִיאִין מִנְחָה
זוֹ אֶלָּא מֵאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, מִן הַקְּרוֹב. לֹא בָּא מִן הַקְּרוֹב - מְבִיאִין
אוֹתוֹ מִכָּל־מְקוֹם מֵאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. וּמִצּוֹת לְהַקְצֹר בְּלִילָה, בְּלִיל
שִׁשָּׁה עָשָׂר, בֵּין בַּחֲלָה בֵּין בַּשַּׁבָּת. וְכָל־הַלֵּילָה כָּשֵׁר לַקְצִירַת
הָעֹמֶר. וּמִצּוֹתוֹ לֵבֵא מִן הַקֶּמַח, לֹא מִצָּאוּ - יָבִיאוּ מִן הָעֹמְרִים.
וּמִצּוֹתוֹ לֵבֵא מִן הַלֶּחֶם, לֹא מִצָּאוּ - יָבִיאוּ מִן הַיֶּבֶשׁ. וְהִיָּה דֶרֶכֶן
לְהִבְיֵא מִשְׁדּוֹת שְׂבָבָרוֹם. הִיָּה גַר חֲצִי הַשָּׂדֶה וְזוֹרַע חֲצִיָּהּ בְּשָׁנָה זוֹ,
וּבְשָׁנָה אַחֲרֵת גַּר חֲצִי הַשָּׂדֶה שְׂאֵרֵע, וְזוֹרַע הַחֲצִי שֶׁנֶּר וּמְבִיא

מִמֶּנּוּ. אֲשֶׁר־הָעַם שָׁכְכָה לֹא אֲשֶׁר־הָעַם שִׁיחָה אֶלְהִיו:
 אֶלְהִינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ רַחֲמָן - רַחֵם עָלֵינוּ. טוֹב וּמִטִּיב -
 הִדְרֹשׁ לָנוּ. שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּחֶמּוֹן רַחֲמֶיךָ, בְּגִלְלֵי אֲבוֹת
 שָׁעֲשׂוּ רִצּוֹנְךָ. בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּבִתְחִלָּה, כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנּוֹ,
 הִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ, שִׁמְחָנוּ בְּתִקְוָנוּ, וְהִשָּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכּוֹ. וְהִשָּׁב
 בְּהִגִּים לַעֲבוֹדָתְךָ, וְלוֹוִיִּם לְשִׁירָם וְלִזְמִירָם, וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל
 לְלוֹוִיָּהֶם, וְשֵׁם נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנַעֲשָׂה קָרְבַּן הַתְּמִיד וְקָרְבַּן הַפֶּסַח
 בְּמוֹעֲדָם, וְנֶאֱכַל שֵׁם מֶן הַזִּבְחִים וּמִן הַפֶּסְחִים אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל
 קִיר מִזְבִּיחְךָ לְרִצּוֹן, וְנִזְדָּה לָךְ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלָּתָנוּ וְעַל פְּדוּתָנוּ
 נִפְשָׁנוּ. יִהְיֶה לְרִצּוֹן אֱמִרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

סדר הספירה

מעין הכוונות: וקודם ספירת העומר יברך, והכוונה היא כשאר ברכת המצוות. רק שבשם
 הוי"ה מכונים כך, יוד הא ואי אהי ו ה"א. והסוד הוא, כי כבר אמרנו למעלה,
 שבזמן גלות מצרים - רעת שהוא ביסוד אימא, לא היה מאיר אלא בסוד עשר הדמים.
 ור"ל, כי בהיות ז"א בגדלותו בזמן שאימא שוכנת בתוכו, אז נקרא אדם בסוד מ"ה, אבל
 בהסתלקה ממנו, אז מסתלקת הא' שבתוך הוא"ו ונשאר ר"ם, ואז הדינים מתגברים הרבה.
 וזאת הא' סורה שם אהי"ה הבא מאימא, מרובע בתוך הז"א, שראשיתו - האל"ף שבתוך
 הוא"ו. (וזהו סוד רביעית דם, שהוא אהי"ה מרובע שעולה ד"ם, שבהסתלקו מן האד"ם
 נשאר דם ומת). וזהו מה שצריך לתקן - להביא זה האהי"ה בתוך המ"ה. וזה נתקן בליל
 פסח, וחוזר לבא בזמן העומר (וקלור הסודות למחל').

והנה עתה אנו צריכים לבאר ברכת ספירת העומר על דרך הכוונות כולם שביארנו למעלה:
 ברוך אתה ה': הנה בשם ההויה הזאת תכין אל הויה דמ"ה דמילוי אלפין לפי שכל ענין
 ברכה זו וספירה זו תליה בז"א כנ"ל. על ספירת העומר: תכין כי ר"ת הוא ס"ה כמספר
 שם אדני... והנה עשר שמות אל הם בגי' עמ"ר. היום כך וכך לעומר: תכין כי יום הוא
 בגי' א"ל יהו"ה... עוד יש כונה אחרת בענין ספירת העומר: צריך שתכין להשפיע מן
 המ"ט יומין דכורין אל מ"ט יומין נוקבין וכיון שהכוונה היא להשפיע במלכות. א"כ צריך
 להשפיע ממעלה למטה מחסד עד מלכות ולהוריד השפע מעילא מדכורא לתתא אל
 נוקבא. ולכן בשבוע הא' יכין להשפיע מחסד שבזכר אל חסד נוקבא עד שבוע הז' יכין
 להשפיע מן בחינת המלכות שבזכר שהיא הבחינה שנשארה מן הנקבה מושרשת בזכר
 בסוד שימני כחותם וממלכות זו שבו ישפיע אל המלכות שבנוקבא. גם יכין דרך פרט בז'

ימי השבוע כי בשבוע א' שהיא כנגד החסד יכוין בליל ראשון להשפיע מחסד שבחסד הזכר אל חסד שבחסד הנקבא. בליל שני מגבורת החסד שבזכר אל גבורה שבחסד הנקבא וכן עד ליל ז' יכוין להשפיע ממלכות רחם של הזכר אל מלכות רחם דנק'. ועל דרך זה בשבוע השני בשבעת הימים שבה כולם הם מבחינת הגבורה שבזכר לגב' שבנקבא. וגם גבורה זו נחלקת לז' בחינות לז' ימי השבוע על דרך מה שבארנו ב' ימי השבוע הא' הנחלקים ב' בחינות החסד ועל דרך זה בכל הז' שבועות. גם יכוין כונה אחרת והיא בשם בן מ"ב הרמזו בר"ת תפלת אנא בכח גדולת כו', והוא אבגית"ץ וחבריו שהם ז' שמות, ובכל שם ו' אותיות. בשבוע הא' תכוין לשם הא' שהוא אבגית"ץ ותחלקהו ב' ימי השבוע והיא בזה האופן אות א' בליל א' אות ב' בליל ב' אות ג' בליל ג' אות ד' בליל ד' אות ת' בליל ה' א' צ' בליל ו' וכל הו' אותיות עצמם בליל ז' ועד"ז בכל שבוע בשם של חלקו. גם טוב לאדם לכוין במ"ט ימים אלו לתקן כל אשר חטא בכל הז' ספירות. והמשל בזה בהיותו בשבוע א' יכוין לתקן את אשר חטא ופגם בספירת החסד, ובשבוע הב' יכוין לתקן את אשר חטא ופגם בספירת הגב' וכעד"ז ב' השבועות. גם ראיתי למוז"ל מקפיד וזהיר מאד לומר אחר ספירת העומר מזמור אלהים יחנונו כו' כולו מעומד ולכוין בכל יום ויום מן המ"ט ימים בתל"א מ"מ"ט ת' שיש בזה המזמור. גם יכוין באות אות מ"מ"ט אותיות שיש בפסוק ישמחו וירננו כו' וזה מספר אותיות המ"ט של הפסוק ישמחו כו' (שע"כ, פס"ע: ע"ד).

לנוחות המתפלל סידרנו את כוונות הספירה באופן זה:

א. תיבת 'היום' מופיעה פעם אחת אחר הברכה יחד עם הכוונה.

ב. בראש כל שבוע הוספנו כותרת עם שמו והספירה והשם בהם יש לכוין.

ג. אחר כל יום לספירה ישנה שורה עם הכוונות בסדר הזה: אות משם מ"ב הרמזו בר"ת אנא בכח, ספירת היום (ויכוין להשפיע מבחינת זכר שבה לבחינת הנקב' שבה), מילה מ'למנצח', ואות מפסוק 'ישמחו וירננו לאומים' השייכים ליום זה.

מעין ההלכות: שכח לספור בלילה וזכר למחרת לפני השקיעה, סופר בלא ברכה, ובלילות הבאים חוזר לספור בברכה. שכח לספור לילה ויום - מעתה סופר בלא ברכה.

יש אומרים לשם יחוד זה הארוך מספר 'לשון חכמים' למרן הבא"ח. וכתב הגר"ע יוסף זצוק"ל שאין לומר מצות עשה דאו', שמצות הספירה בזמן הזה מדרבנן (נח"י, י"ט ע"ג: ע"ד).

**לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיד־הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ (יֵאֱהִינָהּ) בְּדָחִילוֹ וְרַחֲמֵי
(יֵאֱהִינָהּ) וְרַחֲמֵי וְדָחִילוֹ (אֵיהִינָהּ) לְיִחְדָּא שְׁם אוֹת יו"ד וְאוֹת
ה"א (או"א) בָּאוֹת וְא"ו אוֹת ה"א (זו"ה) בְּיִחְדָּא שְׁלִים (יֵהוּ) בְּשֵׁם כָּל־
יִשְׂרָאֵל, וּבְשֵׁם כָּל־הַנִּפְשֹׁת וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַמְתִּיחִים אֶל שְׂרָשֵׁי
נִפְשָׁנוּ וְרוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ וּמְלִכוּשֵׁיהֶם וְהַקְרוּבִים לָהֶם שְׁמִלּוֹת
אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָּה וּמַפְל־פְּרִטִי אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה,
עֲשִׂיָּה, דְּכָל־פְּרָצוֹף וּסְפִירָה דְּפְרִטִי אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָּה.**

הָרִנִּי מוֹכֵן וּמִזְמֵן לְקִיָּם מִצּוֹת סְפִירַת הָעֵמֶר לְסֹפֶר יָמִים וְשָׁבוּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוּנוּ יְהוָה וְיִהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה; (בְּלֵיל מ"ט לְעֵמֶר יִדְלַג הַפְּסוּקִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ וכו') וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבֵּיאוֹכֶם אֶת-עֵמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שָׁבָתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה וְיִהוָה: וְנֹאמַר; שֶׁבַע שָׁבָתוֹת תִּסְפְּרוּ לָךְ מֵהַחֵל חֲרַמְשׁ בְּקֻמָּה תַּחֲלֵל לְסֹפֶר שֶׁבַע שָׁבוּעוֹת: (ע"כ). לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוּנוּ בְּמִצְוָה זוֹ לְתַקֵּן שְׂרֵשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן בְּשַׁעוֹר קוֹמָה לְהַשְׁלִים אֵילָן הָעֲלִיּוֹן וּלְהַשְׁלִים אָדָם הָעֲלִיּוֹן וּלְהַקִּים אֶת סֶפֶת דָּוִד לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיִשְׁנָה, לְבָרֵךְ וּלְתַקֵּן וּלְהַעֲלוֹת כָּל-הַנִּפְשׁוֹת וְהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת וְנִיצוּצֵי הַקְדוּשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ בְּקֻלְפָּה עַל-יְדֵי אָדָם הָרָאשׁוֹן וְעַל-יְדֵינוּ בְּגִלְגּוּלִים אֵלּוּ וּבְגִלְגּוּלִים אֲחֵרִים, וּשְׂאֵרֵי הָרַפ"ח נִיצוּצֵינוּ, וּלְהַשְׁלִים שְׁלֵמוֹת תַּקּוֹן נִפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ שֶׁמִּבְּלִלּוֹת אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה דְּכָל-פְּרָצוֹף וּסְפִירָה דְּפִרְטֵי אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה הַמְתִּיחִים אֶל תַּקּוֹן מִצְוָה זוֹ, וְגַם לְהַשְׁלִים שְׁלֵמוֹת תַּקּוֹן אִיבְרֵי גֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה דְּכָל-יִשְׂרָאֵל הַחַיִּים וְהַמֵּתִים הַחֲסִרִים מִתַּקּוֹן מִצְוָה זוֹ. וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיהָ יְהוָה וְיִהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיְהִיָּה עֲתָה עֵת רְצוֹן לְפָנֶיהָ לְהִיּוֹת עוֹלָה מִצְוָה זוֹ לְתַקֵּן אֶת כָּל-פְּגָמֵינוּ וּפְגָמֵי אָדָם הָרָאשׁוֹן אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ בְּכָל־לֹא אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וּבְכָל-צִלְמֵי לְבוּשֵׁי גֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה חַיָּה יְחִידָה דְּאֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וּלְצַרְף וּלְבָרֵךְ וּלְהַסִּיר חֲלָקֵי הַנֶּפֶשׁ שֶׁנִּפְּגְמוּ וְנִפְּלוּ בְּגִנָּה דְּאֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְגִנָּה בְּאֹר תַּחֲיָה אֶל מָקוֹם הַקְדָּשׁ. אָנָּה יְהוָה וְיִהוָה הַפָּרֵד נָא מֵעַלְיָנוּ צַד הָרַע שֶׁבִּיצֵר-הָרַע וְתִזְכְּכֵנוּ וְתִלְבְּכֵנוּ בְּכַח הַיִּצְרָה-טוֹב, וְיִתְיַחֲדוּ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם (יִהוָה) בְּרוּךְ-הוּא בִּיחּוּדָא שְׁלִים וַיְהִי כִּפְסָא שְׁלֵם אֲשֶׁר בְּהֵם יִתְפַּשֵּׁט שְׁפַע אֵין סוּף וְיִתְיַחֲדוּ אָבָא וְאִמָּא בִּיחּוּדָא שְׁלִים (יִהוָה) וְיִזְדָּוְגוּ (יִהוָה) תַּפְּאֶרֶת וּמְלֻכוֹת זִוְגָא שְׁלִים בְּשֵׁם

(יאהדוֹנִיָּה) וּמִשֶׁם יִמְשֹׁף שִׁפְעַ וּבִרְכָּה בְּכָל־הָעוֹלָמוֹת לְזִכְרָךְ נִפְשָׁנוּ רִוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ שִׁיחֵיו רְאוּיִים לְעוֹרֵר מִיַּין גָּבִיז וּלְהַמְשִׁיךְ מִיַּין דְּכוּרִין, וְאֵל יַעֲבֹב שׁוֹם חֲטָא וְעוֹן וְהִרְהוּר־רַע אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת וְתַעֲלֶה לְרִצּוֹן לְרִיחַ נְחֹחַ לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יִאֲהוּדוֹנִי} אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְיִהְיֶה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יִאֲהוּדוֹנִי} אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּכְחַ מִצְוֹת הַסְּפִירָה הַזֹּאת יִתְקַן מִה שֶׁנִּפְגַּמְתִּי בַּסְּפִירַת זו"ן שֶׁהֵם תַּפְאֶרֶת וּמַלְכוּת שֶׁל הַלֵּילָה הַזֶּה. וְיִהְיֶה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׁיְהִיָּה חָשׁוּב וּמִקְבָּל וּמְרֻצָּה לְפָנֶיךָ הֶבֶל הַיּוֹצֵא מִפִּינוּ בְּבִרְכָּה וְהַסְּפִירָה שֶׁל הָעֹמֵר לְהַמְשִׁיךְ אוֹר מִקִּיף בְּמִקּוֹם הָרְאוּי כְּרֻצָּה, וְיִהְיֶה חָשׁוּב וּמִקְבָּל וּמְרֻצָּה שִׁיחַ שְׁפֹתֵינוּ בְּבִקְשָׁתָנוּ עַל חֲזֵרַת עֲבוּדַת בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָמָה לְתַקֵּן בְּאוֹר פְּנִימִי כְּרֻצָּה. וְיִהְיֶה נָעִם אֲדִנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

❖ ויש אומרים לשם יחוד זה הקצר:

לְשֵׁם יַחֲדוּ קִדְשָׁא בְּרִיף־הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ (יִאֲהוּדוֹנִי) בְּדַחֲלוֹ וּדְחִימוֹ (יִאֲהוּדוֹנִי) וּדְחִימוֹ וּדְחִילֹ (אִי־הוּדָה) לְיַחְדָּא שֵׁם אוֹת יו"ד וְאוֹת ה"א (או"א) בְּאוֹת וְאו"א אוֹת ה"א (זו"ף) בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יְהוָה) בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, (לְאַקְמָא שְׂכִינְתָּא מַעֲפָרָא וּלְעֻלּוּי שְׂכִינַת עֲגוּנוֹ). הֵנָּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוֹת סְפִירַת הָעֹמֵר, לְתַקֵּן אֶת שְׁרָשָׁה בְּמִקּוֹם עֲלִיזוֹן, לְעֲשׂוֹת נְחֹחַ רִוּחַ לְיוֹצְרָנוּ, וְלְעֲשׂוֹת רִצּוֹן בּוֹרְאָנוּ וְיִהְיֶה נָעִם אֲדִנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה: יְהוָה ^{יִאֲהוּדוֹנִי} יִגְמַר בְּעֵדֵי יְהוָה ^{יִאֲהוּדוֹנִי} חֲסִדָּךְ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדִיךָ אֶל־תִּרְף: אֶקְרָא לְאַלְהִים עֲלִיזוֹן לְאֵל גִּמְרַ עֲלִי: וְנֶאֱמַר; וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶה מִתְבוֹסֶסֶת בְּדָמֶיךָ וְאֶמַּר לָךְ בְּדָמֶיךָ חִי וְאֶמַּר לָךְ בְּדָמֶיךָ חִי: בְּרַכֵּי נִפְשִׁי אֶת־יְהוָה ^{יִאֲהוּדוֹנִי} יְהוָה ^{יִאֲהוּדוֹנִי} אֱלֹהֵי גְדֻלָּתָ מְאֹד הוֹד וְהִתַּר לְבָשֶׁת: עֲטָה־אוֹר בְּשִׁלְמָה נוֹטָה שְׁמִים פִּרְיעָה:

ביום הראשון לספירה יאמר הפסוקים על המלח כמבואר לקמן בעמ' 426.

הרחבות לכוונות ספירת העומר לקמן עמוד 693.

הש"ץ אומר: בְּרִשׁוֹת מוֹרֵי יִרְבּוֹתֵי: והקהל עונים: שְׁמִים.

שם מ"ה, וריבוע שם אהיה ששורשו בא' שבאות ואו

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֵדֹנָי יְכִיּוֹן יוֹדֵה דָא וְאֵה אֵה אֵה וְהָא

אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲדוֹן הַכֹּל
הַיּוֹהָנוּחַ
תָּקִין, כֶּעַל הַיְסוּדֹת
וְכֶעַל הַמַּחֲוֹת בְּלֹס

אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל סִפְרֵת הָעֶמֶר

ר"ת ס"ה גימ' אדנ"י. עֲמֹר גימ' י' פעמים שם אל:

הַיּוֹם גימ' אל יהוה

שבוע א' - יכיוין לתקן מה שפגם בספירת ה'ל'סד', ובשם אב"ג ית"ץ

ט"ז יום אחד לעֲמֹר:

אֲנָה לִסְד' שְׁבַל־סד' אֱלֹהִים י'

ניסן

י"ז שְ�נֵי יָמִים לְעֹמֶר:

בְּכַח לִסְד' שְׁבַל־בּוֹרָה יחֲנֵנוּ ש'

ניסן

י"ח שְׁלֹשָׁה יָמִים לְעֹמֶר:

גְּדוּלַת לִסְד' שְׁבַת־פֶּאֶרֶת וַיְבִרְכֵנוּ מ'

ניסן

י"ט אַרְבָּעָה יָמִים לְעֹמֶר:

יְמִינֵךְ לִסְד' שְׁבַל־צֶלֶל יֵאֵר ל'

ניסן

כ' חֲמִשָּׁה יָמִים לְעֹמֶר:

תִּתִּיר לִסְד' שְׁבַח־ד' פִּנְיָו ו'

ניסן

כ"א שִׁשָּׁה יָמִים לְעֹמֶר:

צְרוּרָה לִסְד' שִׁי־סד' אֲתָנוּ ו'

ניסן

כ"ב שְׁבַע יָמִים לְעֹמֶר, שֶׁהֵם שְׁבֻעַ אֶחָד:

אב"ג ית"ץ לִסְד' שְׁבַמְלֻכּוֹת סֵלָה י'

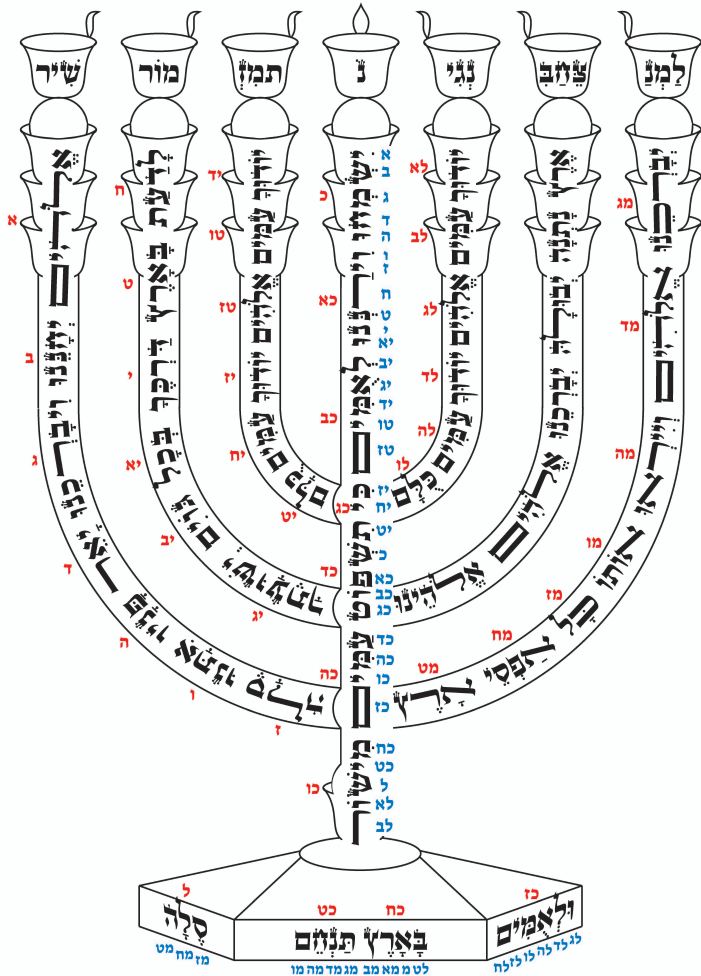
ניסן

מעין הכוונות: לכן אנו אומרים אחר ברכת העומר שהוא בחינת אור המקיף הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת ב"ה למקומה ב"ב וע"י כך נתקן איזה תיקון בבחינת אור הפנימי (שערי צדק, פה ע"ג).

הַרְחֵמֶן הוּא יַחְזִיר עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָמָה

בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן:

מעין הכוונות: גם ראיתי למורי ז"ל, מקפיד וזהיר מאד, לומר אחר ספירת העומר מזמור אלהים יחנו כ' כולו מעומר ולכוין בכל יום ויום מן המ"ט ימים בתיבה אחת ממ"ט תיבות שיש בזה המזמור (שע"כ, פ ע"ג).

❖ יוכין באות משם מ"ב השייך לאותו היום:

א	אָנא	ב	בָּכַח	ג	גְּדֹלַת	ד	יְמִינָה	ה	תְּתִיר	ו	צָרֹרָה	ז	אֲבִי יִתְיָא
ח	קָבַל	ט	רָנַת	י	עָמַךְ	יא	שׁוֹגֵבְנוּ	יב	טָהֲרָנוּ	יג	נִוְרָא	יד	קָרַע שִׁטָּה
טו	נָא	טז	גָּבוֹר	יז	יְרוּשִׁי	יח	יְחֻדְךָ	יט	כִּבְבַּת	כ	שְׁמָרְם	כא	נִי יִיכָשֶׁ
כב	בָּרַכְם	כג	טָהֲרָם	כד	רַחֲמֵי	כה	צָרְקַתְךָ	כו	תְּמִיד	כז	גְּמִלְם	כח	בִּטָּר צֵת
כט	חֲסִין	ל	קָדוֹשׁ	לא	בָּרַב	לב	טֹזֵבֵךְ	לג	נָהַל	לד	עֲדַתְךָ	לה	חָקֵךְ שִׁטָּה
לו	יָחִיד	לז	נָאָה	לח	לְעָמְךָ	לט	פָּנָה	מ	זֹכְרֵי	מא	קֹדֶשְׁךָ	מב	יָיִל פֶּלֶא
מג	שׁוֹעֲתָנוּ	מד	קָבַל	מה	וְשִׁמְעֵנוּ	מו	צוֹעֲקָתָנוּ	מז	יָדֹעַ	מח	תְּעִלּוּמוֹת	מט	שִׁקְוֵי צֵת

❖ בכל יום יאמר זה, ובסיום כל שבוע יאמר יהיה רצון השייך לו לקמן:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָּה צוֹיִתָּנוּ עַל־יְדֵי מַלְאָךְ עֲבָדְךָ לְסַפֵּר סִפְרֵי־הַעֲמֹר כְּדִי לְטָהֲרָנוּ מִקְלִיפוֹתֵינוּ וּמִטְמְאוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ בְּתוֹרָתְךָ; וּסְפָרְתָם לָכֵם מִמִּחְרַת הַשָּׁבָת מִיּוֹם הַבֵּי־אֲכֵם אֶת־עַמְּךָ הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שָׁבָתוֹת תְּמִימָת תַּהְיֶינָה; עַד מִמִּחְרַת הַשָּׁבָת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה יִהְיֶה אֲדֹנֵינוּ: כְּדִי שֶׁיִּטְהָרוּ נַפְשוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִזֵּה־מָתָם. וּבְכֵן יִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הֵינּוּ שׁוֹבְכֹת סִפְרֵי־הַעֲמֹר שֶׁסְּפָרְתִּי הַיּוֹם, יִתְקַן מִה שֶׁפָּגַמְתִּי בִּסְפִירָה (פְּלוּגִית הַשִּׁיבָת לַיּוֹם זֶה) וְאַטְּהָר וְאַתְּקַדֵּשׁ בְּקֹדֶשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִשְׁפַע וְשִׁפְעַ רַב בְּכָל־הַעוֹלָמוֹת לְתַקֵּן נַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנַשְׁמָתָנוּ מִכָּל־סִיג וּפְגָם וּלְטָהֲרָנוּ וּלְקַדְּשָׁנוּ בְּקֹדֶשְׁתָּהּ הָעֲלִינָה, אָמֵן סְלֵה:

יהי רצון אחרי הספירה

מעין הכוונות: חיברו הרב חיד"א (כפ' אהר' מ' כ, כה"מ תשס"ק) ונראה שתקן לאומרו גם בשבת, אך כתב הרב כה"פ (מרכס ס"ק כט) שאין לאמרו בשבת, משום שיש בו לשון הזכרת עונות.

❖ אור ליום ז' בסיום שבוע ראשון יאמר:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הֵינּוּ שׁוֹבְכֹת סִפְרֵי־הַעֲמֹר שֶׁסְּפָרְתִּי הַיּוֹם, יִתְקַן מִה שֶׁפָּגַמְתִּי בִּסְפִירָה (פְּלוּגִית הַשִּׁיבָת לַיּוֹם זֶה) וְאַטְּהָר וְאַתְּקַדֵּשׁ בְּקֹדֶשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִשְׁפַע וְשִׁפְעַ רַב בְּכָל־הַעוֹלָמוֹת לְתַקֵּן נַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנַשְׁמָתָנוּ מִכָּל־סִיג וּפְגָם וּלְטָהֲרָנוּ וּלְקַדְּשָׁנוּ בְּקֹדֶשְׁתָּהּ הָעֲלִינָה, אָמֵן סְלֵה:

וַיִּתְּבוּנוּ חֲסִדֵי יְהוָה^{יארדנטי יארדנטי}, וּמִשָּׁם יִשְׁפַּע עֲלֵינוּ רַב חֶסֶד לְכַפֵּר אֶת אֲשֶׁר חָטֵאוּנוּ
 עֲוִינוּ וּפָשַׁעְנוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד בְּקִנְיָה וְאִכְזָרִיּוֹת וְכַעַס, וְעַל כָּל־פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה
 אֹהֶבָה, עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבָרְהָם אֱהוֹכָד וְהָטָה אֵלֵינוּ חֶסֶד, יוֹדַע לְעֵינֵי הַפֶּל טוֹבָד
 וְחִסְדָּךְ עֲמָנוּ לְמַחֹל אֲשֶׁר אֲשַׁמְנוּ בַּעֲוֹן שְׁנָאת חֵן וְהַפְכְּנוּ אֹהֶבָה לְאִיבָה, וְאִין
 אֲמָנוּ עוֹשֶׂה לְפָנִים מְשׁוּרֵת הַדִּין, וְעוֹזְרֵנוּ תַּגְבוּרַת הַדִּין עַל מִדַּת הַחֶסֶד
 וְהַרְחָמִים, וְכַרֵּב אֲוִלְתֵּינוּ שְׁגִינוּ בְּקִדְשֵׁי תוֹרָתְךָ הַנְּתוּנָה בִּימִין צְדָקָה, בְּרַמ"ח
 מַצּוֹת עֲשֵׂה אֲשֶׁר בִּימִין הַחֶסֶד, וְגַם לֹא נִזְהָרְנוּ בְּמִילֵי דְאִבּוֹת וּבְרִכּוֹת וּנְזִיקִין,
 וְאֲשֶׁר הֶעֱלַמְנוּ עֵין מִגְּמִילוֹת חֲסִדִּים: אֵלֶּיךָ בָּכָה גְּדֹלַת יְמִינְךָ, קִבְּלֵנוּ בְּתִשְׁבּוּחַ כִּי
 יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים, וְאֵם הִרְבִּינוּ פֶּשַׁע וְעִבְרָה, עֲלִיוֹן, רַחֲמִיךָ מַעֲוֹלָם,
 כִּי עָמָךְ הַסְּלִיחָה, מִטָּה כָּל־פִּי חֶסֶד הַפְּלָה חִסְדָּךְ וְתַגְבִּיר מִדַּת טוֹבָד הִישָׁרָה עַל
 מִדַּת פְּרָעָגִיּוֹת, אֵלֶּיךָ יִהְיֶה יִארְדֵּנִי^{יארדנטי יארדנטי} קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדָנוּ לְמַעַן חִסְדָּךְ, וְיִתְקַן כָּל־
 אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ בְּסִפְרֵי הַחֶסֶד בְּכָל וּפְרָט, וְתַמְלֵא כָּל־הַשְׁמוֹת שֶׁפָּגַמְנוּ בָּהֶם,
 וְזַכֵּנוּ לֵאחֹז בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים, יְהוָה^{יארדנטי יארדנטי} יִגְמַר בְּעֵינֵי יְהוָה^{יארדנטי יארדנטי} חִסְדָּךְ
 לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדֶךָ אֶל־תִּרְדָּן: יִהְיֶה לְרִצּוֹן וְאִמְרֵי־פִי וְהַגִּידוּ לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה^{יארדנטי יארדנטי}
 צוּרֵי וְגֵאֵלִי:

סדר מונוט המלח

מעין הכוונות: כתב רבי יצחק אלפיי בקונטרס היחיילי סגולה גדולה וסוד גדול בלילה א' של ספירת העומר, יקח בידו מעט מלח, ויקרא עליו מזמורים: קב"ב, קל"א, וקל"ג, ואח"כ יקרא 'פרשת העומר', ואח"כ יאמר תפילה זו, (להלן) ואח"כ יתן המלח בידו, ויספור העומר, וכן יעשה לכל ימי הספירה, ויזהר שלא יניח המלח על הארץ, ויהיה בידו בשעת הברכה. ואח"כ יהיה זה המלח מסוגל הרבה לעין הרע, ויועיל כמו קמיע, מומחה ופקיע (ועיין עוד בית הבחירה לא ע"כ אות טו, ומנחם בית אל אות נב).

❖ יקרא את הסדר הנ"ל ביום הראשון לפני ספירת העומר, ומעתה יספור בכל יום כשהמלח בידו, ואין צורך לחזור בכל יום לקרוא כל הסדר הנ"ל. ויזהר שלא יפול המלח לארץ, ושלא ישכח לספור עם המלח בידו בכל ימי הספירה.

(קב"ב) שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְדוֹד שְׁמַחֲתִי בְּאִמְרִים לִי בֵּית יְהוָה גִּלְדִּי עֲמֻדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ
 בְּשַׁעְרֵיךָ יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה בְּעִיר שְׁחָבְרָה־לָּהּ יִתְדִי: שִׁשָּׁם עָלֵי שְׂבָטִים
 שְׂבָטֵי־יִהְיָ עֲדוֹת לִישְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה יִשְׁכּוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת
 לְבֵית דִּין: שְׂאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יְשִׁלּוּ אֹהֲבֶיהָ: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלֹחַ בְּאִרְמְנוֹתֶיךָ:
 לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲי אֲרַבְּרָה־נָּא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבִקְשָׁה טוֹב לָךְ:

(קל"א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָה | לֹא-נִגְבָּה לִּפִּי | וְלֹא-רָמּוֹ עֵינַי | וְלֹא-הִלַּכְתִּי | בְּגִדְלוֹת | וַיִּבְנֶפְּלֹאוּת מִמֶּנִּי: אִם-לֹא שְׁוִיתִי | וְדוֹמָמִיתִי נַפְשִׁי בְּגִמְלוֹ | עָלַי אֲמוֹן בְּגִמְלוֹ עָלַי נִפְשִׁי: יַחַל | יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי יְהוָה מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם:

עַל־הָאֵשׁ יָרֵד עַל־הַצֶּקֶן וְצָקוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְעַל־פִּי מִדּוֹתָיו: כְּטַל־חֶרְמוֹן שִׁירָה עַל־הָרָרִי
צִיּוֹן כִּי שָׁם יִצְוֶה יְהוָה אֶת־הַכֹּהֵנִים חַיִּים עַד־עוֹלָם:

(ויקרא כ"ג) וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר; דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי-תֵבְאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת-קְצִירָהּ וְהִבְאֵתֶם אֶת-עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל-הַכֹּהֵן; וְהֵנִיף אֶת-הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצְוֹנְכֶם מִמַּחֲרַת הַשָּׁבֹעַ יִנְיִפּוּ הַכֹּהֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֶּהֶם אֲבוֹתֵינוּ בְּזֻכּוֹת סְפִירַת הָעֵמָר אֲשֶׁר צִוִּיתָנוּ בְּתוֹרָתְךָ וּבְזֻכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַשְׁהוּרִים הַיּוֹצֵאִים מִהַמְּזֻמְרִים הַלָּלוּ מִרְ"ת וּמוֹס"ת וּבְזֻכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֲבֵרֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, שֶׁיִּהְיֶה הַמַּחֲלָה הַזֶּה לְשֵׁמִי מְלֻוֵּי בֶן פְּלוּנִי וְלִשְׁם כָּל־מִי שֶׁיִּרְצֶה וְכָל־מִי שֶׁיִּשָּׂא הַמַּחֲלָה הַזֶּה עָלָיו, יִהְיֶה לוֹ לְמַגֵּן וְצִינָה מִדֶּבֶר וּמִמּוֹצָף וּמִעֵין הָרָע וּמִכָּל דֶּבֶר רָע, אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

סדר הבדלה

❖ לוקח את הכוס בידו הימנית ואת הבשמים בידו השמאלית, ויאמר:

וְאֵשׁוֹן לְצִיּוֹן הַגֵּה הַנֶּגֶם וּלְיִרוּשָׁלַםׁ ^א מְבַשֵּׁר אֶתְּךָ׃
כָּאֲמֹר׃ לַיְּהוּדִים הִי־תָה אֹרֶה וְשִׁמְתָהּ וְשִׁשָּׁן
וּיְקַר׃ כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֲשֶׁאֲזַכֵּשׁ יְהוּדָיִם יִהְיוּ־אֶקְרָא׃

אֲנִי יְהוָה אֵלֶיךָ יִתְחַנֵּן
וְשִׁיעָה נָא:

אֶנָּה יְהוָה (אֶנָּה) יֵהוּדָה אֲרוֹן הַבְּרִית הַצֵּלִיחָה נָא: (ב"פ)

הַצִּלִּיתָנוּ, הַצִּלִּיתָ דֹּרְכֵינוּ, הַצִּלִּיתָ מִזָּלְנוּ, הַצִּלִּיתָ
לְמוֹדֵינוּ, וְשַׁלַּח בְּרָכָה רַחוּם וְהַצִּלַּח

בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. בְּדַכְתִּיב; יִשָּׂא בִּרְכָה מֵאֵת יְהוָה
 יִאֲהַדְנֵהוּ וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ; וְכִתִּיב; וַיְהִי דָוָד לְכָל־
 דָּרָכָיו מִשְׁפָּל וַיְהוָה יִאֲהַדְנֵהוּ עִמּוֹ; כִּן יְהִי עִמָּנוּ:
 סְבְרֵי מֶרְנָן. ועונים: לְחַיִּים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִאֲהַדְנֵהוּ ^{אֲרוֹן הַכֹּהֵל} אֱלֹהֵינוּ ^{וְהַתְהַוִּיחָה}, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 בּוֹרֵא הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

מעין ההלכות: במוצאי יום טוב לא מברך ברכות הבשמים והאש, אלא רק במוצאי שבת.
 ❖ יעביר הבשמים לידו הימנית ואת הכוס לידו השמאלית ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִאֲהַדְנֵהוּ ^{אֲרוֹן הַכֹּהֵל} אֱלֹהֵינוּ ^{וְהַתְהַוִּיחָה}, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 בּוֹרֵא עֲצֵי (עֲשָׂבִי) בְּשָׂמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִאֲהַדְנֵהוּ ^{אֲרוֹן הַכֹּהֵל} אֱלֹהֵינוּ ^{וְהַתְהַוִּיחָה}, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

❖ מעביר את הכוס לימינו ומסיים ואומר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִאֲהַדְנֵהוּ ^{אֲרוֹן הַכֹּהֵל} אֱלֹהֵינוּ ^{וְהַתְהַוִּיחָה}, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 הַמְבַּדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, וּבֵין
 אֹר לְחֹשֶׁךְ, וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, וּבֵין יוֹם
 הַשְּׂבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה יִאֲהַדְנֵהוּ ^{אֲרוֹן הַכֹּהֵל} יִאֲהַדְנֵהוּ ^{וְהַתְהַוִּיחָה}, הַמְבַּדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל:

❧ ברכה מעין שלוש ❧

על מצה עשירה:

הפלפלה

של חו"ל: **המחיה:**

❁ שחרית לחול המועד ❁

❖ יאמר פרשת העקידה וקרבנות על הסדר, לעיל עמ' 176, וימשך הודו כאן:
מעין הכוונות: יאמר 'הודו' ויכוין להזמין לכתות הקדושה שישבחו לה' ויזמרו לו לזמר
הקליפות ולחכניעם (סיום הכ"ט):

הוֹדוּ כְּתוֹת הַקְּדוּשָׁה לַיהוָה^(אדנין) יֵאָהֲדוּנָהי אֲשֶׁר בִּיצִירָה קִרְאוּ בְּשִׁמוֹ

הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים בְּקִלְפוֹת עֲלִילָתוֹ

כדי שיתפחדו ולא יאחזו בנה"י: שִׁירוּ לוֹ זִמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל־
דיצירה בעת עליית הג"ר דעשיה

נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ יִשְׁמַח לָב

מִבִּקְשֵׁי יְהוָה^(אדנין) יֵאָהֲדוּנָהי: דְּרָשׁוּ יְהוָה^(אדנין) יֵאָהֲדוּנָהי וְעֲזֹז

בִּקְשׁוֹ פָּנָיו תִּמְיֹד: זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר

עָשָׂה מִפְּתֵיו וּמִשְׁפָּטֵי־פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל

עֲבָדוּ בְּגִי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה^(אדנין) יֵאָהֲדוּנָהי

אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זְכְרוּ לַעֲוֹלָם

בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוָּה לְאַלְפֵי דָּוָר: אֲשֶׁר פָּרַת אֶת־

אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לִיצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לַיעֲקֹב

לְחָק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לָךְ אֶתֶּן

אֶרֶץ־כְּנָעַן חֹבֶל נַחֲלַתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם^כ מְתֵי

מִסֶּפֶר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהֶם: וַיִּתְּהֵלְכוּ ^{ניצוצי הקדושה} מִגְוֵי
 אֶל־גְּוֵי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר: לֹא־הִנִּיחַ
 לְאִישׁ ^{ר"ת לל"ה} לְעַשְׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם [<] מַלְכִּים:
 אֶל־תִּנְעֹזוּ בְּמִשְׁיַחִי וּבִנְבִיאִי ^{נה"י דיצירה} אֶל־תִּרְעֹזוּ:

שִׁירוֹ לַיהוָה ^{יאהרונחי} כָּל־הָאָרֶץ בַּשָּׁרוּ מִיּוֹם־
 אֶל־יוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם [<] אֶת־
 כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאֵתוֹ: כִּי גָדוֹל
 יְהוָה ^{יאהרונחי} וּמִהֲלָל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־
 אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים ^{הקל"ה} אֱלִילִים

אֵין בָּהֶם מִמֶּשׁ וַיִּכְוִין ^{יפסיק < מעט} וַיַּהֲרֹג ^{יאהרונחי} שָׁמַיִם ^{עולם היצירה} עָשָׂה:

הוֹד וְהִדָּר ^{נצח והוד} לְפָנָיו עֹז וְחִדּוֹה ^{יסוד} ^{כדי שלא יאחזו בנה"י דיצירה הרמוזים בפס'}

בְּמִקְמוֹ ^{ביצירה:} הָבוּ לַיהוָה ^{יאהרונחי} מִשְׁפָּחוֹת

עַמִּים הָבוּ לַיהוָה ^{יאהרונחי} כְּבוֹד וָעֹז: הָבוּ

לַיהוָה ^{יאהרונחי} כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ

לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוֵי לַיהוָה ^{יאהרונחי} בַּהֲדַר־תְּקֹדֶשׁ:

חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אֶף־תִּכּוֹן תִּבֵּל בְּל־
תִּמּוּט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
בְּגוֹיִם יְהוָה ^(אדני) יֵאָהֲדוּנָהּ מֶלֶךְ: יִרְעֶם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ
יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אַזְ יִרְנְנוּ עַצִּי
הַיַּעַר מִלְּפָנֵי יְהוָה ^(אדני) יֵאָהֲדוּנָהּ כִּי־בָא לְשָׁפוּט
אֶת־הָאָרֶץ ^{ר"ת לאה}: הוֹדוּ לַיהוָה ^(אדני) יֵאָהֲדוּנָהּ כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל
וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהַדוֹת לְשֵׁם
קִדְשׁוֹ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתוֹ: בָּרוּךְ יְהוָה ^(אדני)
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם ^{יאהדונה}
וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אָמֵן וְהִלֵּל ^(אדני) לַיהוָה ^{יאהדונה} ז"א. ✡
רוֹמְמוֹ יְהוָה ^(אדני) יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחוּוּ לַהֲרֹם
רָגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוֹ יְהוָה ^(אדני) יֵאָהֲדוּנָהּ
אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחוּוּ לַהֲרֹם קְדוֹשׁ כִּי־קְדוֹשׁ
יְהוָה ^(אדני) יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם | יַכְפֹּר עוֹן

וְלֹא־יִשְׁתִּית וְהִרְבָּה לְהִשָּׁיב אִפּוֹ וְלֹא־יַעִיר
 כָּל־חַמְתּוֹ: אַתָּה יְהוֹנָן יִאֱהוֹנָנְהִי לֹא־תִכְלֹא
 רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִידֶךָ וְאַמְתֶּךָ תָּמִיד יִצְרוּנִי:
 זָכַר־רַחֲמֶיךָ יְהוֹנָן יִאֱהוֹנָנְהִי וְחֲסִידֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם
 הָפָה: תָּנוּ עֵז לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ
 וְעֵזוֹ בַּשָּׁחֲקִים: נֹרָא אֱלֹהִים מִמֶּקְדָּשֶׁיךָ
 אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נָתַן עֵז וְתַעֲצֻמוֹת
 לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

מעין הכוונות: אנו רומזים ואומרים אל נקמות ה' אל נקמות הופיע שינקום נקמת אותם
 עשרה הרוגי מלוכה, ועל ידי הזכירה הזאת הם מתגברים ולוקטים הניצוצות של
 הנשמות הנתונות תוך הקל' דעשיה (עשיה, ח ע"א).

אֵל־נִקְמוֹת יְהוֹנָן יִאֱהוֹנָנְהִי אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ:
 הַנֶּשֶׁא שִׁפְט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּל עַל־גְּאִים:
 לִיהוֹנָן יִאֱהוֹנָנְהִי הִישׁוּעָה עַל־עַמֶּךָ בְּרַכְתֶּךָ
 סָלָה: יְהוֹנָן יִאֱהוֹנָנְהִי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב־לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה: יְהוֹנָן יִאֱהוֹנָנְהִי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־
 אָדָם בִּטַּח בְּךָ: יְהוֹנָן יִאֱהוֹנָנְהִי הוֹשִׁיעָה הַפְּלֹךְ

יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ: הוֹשִׁיעָהּ | אֶת־עַמָּךְ
 וּבִרְךְ אֶת־נַחֲלֹתֶךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם:
 נַפְשֵׁנוּ חֲפֹתָה לִיהוָה^{אדני} יֵאָהֲדוּנָהי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ
 הוּא: כִּי־בֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם
 קֹדֶשׁ בְּטַחֲנוּ: יְהִי־חֶסֶדְךָ יְהוָה^{אדני} יֵאָהֲדוּנָהי עָלֵינוּ
 כְּאִשֶּׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ יְהוָה^{אדני} יֵאָהֲדוּנָהי חֶסֶדְךָ
 וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן־לָנוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפִדָּנוּ
 לְמַעַן חֶסֶדְךָ: אֲנַכִּי יְהוָה^{אדני} יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֶיךָ
 הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הֶרְחַב־פִּיךָ
 וְאִמְלֵאֲהוּ: אֲשֶׁר־הָעַם שָׁפְכָה לּוֹ אֲשֶׁר־
 הָעַם שִׂיְהוָה^{אדני} יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ: וְאֲנִי בְּחֶסֶדְךָ
 בְּטַחֲתִי יִגְלֹ^ל לְבִי בִישׁוּעָתֶךָ אֲשִׁירָה לִיהוָה^{אדני}
 כִּי גִמַּל עָלַי: יֵאָהֲדוּנָהי

מעין הכוונות: אח"כ יאמר מזמור ארוממך שהם הניצוצות האומרים כך, ויכוין בעשר
 הוי"ת שבו לעשר נקודות הידועים רעשר ספירות ויכוין בהם כסדרם וכו', העלית
 מן שואל נפשי בסוד העלאת מ"ן מקליפות העשיה שאין שם אלא נפשות (משנת חסידים, עז).

כֶּתֶר
אֶרֶמְמָן יְהוֹאָחָז בֶּן דָּלִיתָנִי וְלֹא־

חֲכָמָה
שְׂמַחַת אִבִּי לִי: יְהוֹאָחָז יֵהוּא

בֵּינָה
אֱלֹהֵי שְׁוַעְתִּי אֵלָיו וְתִרְפָּאֲנִי: יְהוֹאָחָז יֵהוּא

הַעֲלִית מִן־שָׂאֹל נִפְשִׁי חַיִּיתָנִי־מִיָּרְדִּי־

חֶסֶד
בֹּר: זָמְרוּ לַיהוָה יֵהוּא יֵהוּא חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזָכֶר

קִדְשׁוֹ: כִּי רָגַעוּ בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ בַּעֲרֵב

יָלִין בָּכִי וְלִבְקָר רָנָה: וְאֲנִי אִמְרָתִי בְּשִׁלּוֹי

גְּבוּרָה
בַּל־אֶמְוֹט לְעוֹלָם: יְהוֹאָחָז יֵהוּא בְּרָצוֹנָה

הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עַז הַסִּתְרָת פָּנָיו הִיטִיתִּי

נִצָּח תִּפְאָרֶת
נִבְהַל: אֵלָיו יְהוֹאָחָז יֵהוּא אֶקְרָא וְאֶל־יְהוֹאָחָז

יֵהוּא (בְּתוֹהִלִּים נִכְתָּב אֲדִין)
אֶתְחַנֵּן: מִה־בָּצַע בְּדַמִּי

בְּרַדְתִּי אֶל־שַׁחַת הַיּוֹדָה עֹפֶר הַיָּגִיד אִמְתָּה:

הוֹד יֵהוּא יֵהוּא וְחַנְּנִי יוֹהַזְוָה־אֲדִין יֵהוּא

הִיח־עֶזֶר לִי: הַפְּכַת מִסְפְּדִי לְמַחֹל לִי

פִּתְחַת שְׁקִי וְתִאֲזַרְנִי שְׂמַחָה: לְמַעַן

יִזְמְרֶנָּה בְּכֹד וְלֹא יִהְיֶה יְהוָה^{מלכות} יִהְיֶה^{אֲדֹנָי} אֱלֹהֵי
לְעוֹלָם אֲדָרָה:

❖ עומדים ואומרים ה' מלך. ואף אם אינו עימם בסדר התפילה יעמוד, אך אין צריך להפסיק מתפילתו ולומר עמדם (כא"ח ויגש א, יכ"א ח"ט סי' פב לוח ה).

יְהוָה^{אֲדֹנָי} יִהְיֶה^{אֲדֹנָי} מֶלֶךְ יְהוָה^{אֲדֹנָי} מֶלֶךְ יִבְטֵא מֶלֶךְ
יְהוָה^{אֲדֹנָי} | יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: (ב"פ)

וְהִיָּה יְהוָה^{אֲדֹנָי} לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה^{אֲדֹנָי} אֶחָד^{כֹּהֵן} וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

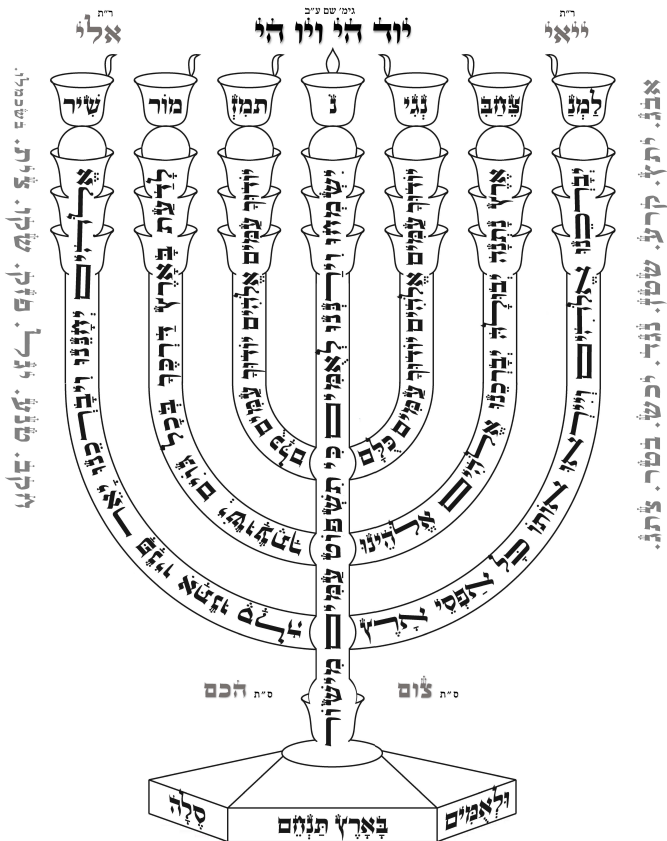
הוֹשִׁיעֵנוּ | יְהוָה^{אֲדֹנָי} אֱלֹהֵינוּ וְקִבְּצֵנוּ מִן-
הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם קְדוֹשׁ
לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֹתָ: בָּרוּךְ יְהוָה^{אֲדֹנָי} אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן-הָעוֹלָם | וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל-
הָעַם אָמֵן הִלְלוּיָהּ: כָּל הַנִּשְׁמָה תִּהְלֹל יָהּ
הִלְלוּיָהּ:

מעין הכוונות: כל האומר מזמור למנצח בכל יום בהנף החמה בצורת המנורה לא יקרה לו שום מקרה רע, וחשוב כאילו הרליק את המנורה שבבית המקדש, כי תמצא בו שבעה פסוקים, כנגד שבעת קני המנורה שבבית המקדש, וגם יש בה מ"ט תיבות כנגד מנין הגביעים והכפתורים והפרחים והנרות, שבשבעת קני המנורה, שעולים למניין מ"ט (ד"ה).

❖ זיך קוקן און צו זעהן דאס געזאגטע פון דעם נאמען (ווייט, ווייט ג.)

שׁוּיִתִּי יְהוָה לְנִגְדִי

יאהדונגה תמיד אידישע ווארטער

מעין ההלכות: החסידים בעיר הקודש תוב"ב במדרש בית אל יכב"ץ נוהגים לומר גם בחול המועד מזמור השמים, וכנזכר בריש ספר דברי שלום במנהגים שלהם. ופה עירנו בגדאד אומרים בחול המועד 'יחנונ' ואין אומרים מזמור השמים, ואנא עבדא לא הצרכתי אותם לשנות מנהגם בזה, מפני כי לא מצאתי דבר זה מפורש בדברי רבינו האר"י ז"ל על חול המועד רק על שבת ויו"ט. והגם דמסתברא מילתא כמנהג החסידים הנזכר, עם כל זה הנחתי אותם כמנהגם, אך אני בעצמי אומר עמהם מזמור 'יחנונ' וגם אומר מזמור השמים כמנהג החסידים הנזכר, וכן ראוי לכל משכיל לעשות כן (נב"ח ויגש, לוח ז).

לְמַנצַח בְּנִינֹת מְזֻמֹּר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר
פָּנָיו אֲתָנוּ ר"ת פא"י סֵלָה: לְדַעַת ר"ת סא"ל בְּאֶרֶץ
דְּרָבָה בְּכָל-גִּזְלִים יִשְׁוּעָתָהּ: יוֹדוּהָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּהָ
עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים
'מִיִּשׁוּר וּלְאֻמִּים | בְּאֶרֶץ תִּנְחָם סֵלָה: יוֹדוּהָ עַמִּים |
אֱלֹהִים יוֹדוּהָ עַמִּים כָּלָם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ ס"ת גימ' ע"ף טו"ב: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אֹתוֹ
כָּל-אֲפֹסִי-אֶרֶץ:

❖ מנהג בית אל לומר מזמור מים מספרים' כמו בשבת ויו"ט (נב"ח ויגש ז בשם דברי שלום):

לְמַנצַח מְזֻמֹּר לְדוֹד: אֵל הַשָּׁמַיִם > מְסַפְּרִים
בְּבוֹד-אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד
הַרְקִיעַ: יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע ר"ת יל"י אָמַר וְלֵילָה
לְלֵילָה יִתְהַדְּעֶת: וַחֲנוּן אֵין-אָמַר וַאֲיִן דְּבָרִים
בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם: אֶרֶץ בְּכָל-הָאֶרֶץ | יֵצֵא קוֹם
וּבְקֻצָּה תִּבְל מְלִיתָם לְשִׁמְשׁ שִׁם-אֶהֱל בָּהֶם:

אִפִּים וְהוּא בָּחֲתָן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר
 לָרוּץ אֶרֶץ: וּרְב חסד מְקַצֶּה הַשָּׁמַיִם | מוֹצֵאוֹ
 וּתְקוּפָתוֹ עַל-קְצוֹתָם וְאִין^{חסד} נִסְתָּר מִחֶפְתּוֹ:
 תּוֹרַת יְהוָה^{אֲדִינִי יֵאֱהֹדוּנְהִי} תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ
 עֲדוֹת יְהוָה^{גְבוּרָה יֵאֱהֹדוּנְהִי} נְאֻמָּה מִחֲכִימַת פִּתִּי:
 פְּקוּדֵי יְהוָה^{תְּפִאֶרֶת יֵאֱהֹדוּנְהִי} יִשְׂרָאֵל^{נִצַּח} מְשַׁמְחֵי-לֵב
 מְצוֹת יְהוָה^{אֲדִינִי יֵאֱהֹדוּנְהִי} בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: לֹא־לִפִּים
 יֵרָאֵת יְהוָה^{אֲדִינִי יֵאֱהֹדוּנְהִי} | טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד
 מִשְׁפָּטֵי-יְהוָה^{יִסּוּד יֵאֱהֹדוּנְהִי} אִמַּת צְדָקוֹ יַחֲדוּ:
 הַנֶּחֱמָדִים^{נִרְשָׂא עוֹן} מִזֶּהָב וּמִפָּז רַב וּמִתּוֹקִים
 מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוֹפִים: וּפִשֶׁע גַּם-עֲבֹדָה נִזְהָר בָּהֶם
 בְּשִׁמְרָם עֶקֶב רַב: וַחֲטָאָה שְׂגִיאוֹת מִי-יִבִּין
 מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי: גַּם^{וְנִקָּה} מִזֵּדִים | חֲשֹׁן עֲבֹדָה
 אֶל-יִמְשְׁלוּ-בִי אִזּוֹ אִיתָם וְנִקִּיתִי מִפִּשֶׁע רַב:
 יִהְיוּ לְרִצּוֹן | אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיזוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ
 יְהוָה^{מַלְכוּת אֲדִינִי יֵאֱהֹדוּנְהִי} צוּרִי וְגֹאֲלִי:

❧ מ'ברוך שאמר' עד 'יוצר' מתקן בעולם היצירה ❧

❖ יעמוד ויאחז שני הציציות של שתי הכנפות שכנגד פניו ויברך (נכ"ח ויגס ז):

בִּי גִבֹר עָלֵינוּ. חֲסִדוֹ וְאַמֶּת־יְהוָה^{יאהרונדי} לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אֶת־יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, אֵת
יוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה:

בָּרוּךְ^{אל} שֶׁאָמַר וַהֲיָה הָעוֹלָם, בָּרוּךְ^{רחום} הוּא,
בָּרוּךְ^{כתר} אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, בָּרוּךְ^{אריך} גּוֹזֵר
וּמְקַיֵּם, בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית, בָּרוּךְ מְרַחֵם^{ורב חסד}
עַל־^{וחנוך} הָאָרֶץ, בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בָּרוּךְ^{אפים}
מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירְאָיו, בָּרוּךְ^{נורא חסד} חַי לְעַד
וְקַיֵּם לְנֶצַח, בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בָּרוּךְ שְׁמוֹ.
בָּרוּךְ^{נורא עין} אֲתָה יְהוָה יִהְיֶה^{רחטאה}

מְלֹךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֲב הָרַחֲמָן, הַמְהַלֵּל בְּפֶה־
עַמּוֹ, מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו
וְעַבְדָּיו, וּבִשְׂרֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלֵּלְךָ יְהוָה^{אדון הכל}
יִהְיֶה^{חיותו וזיות} אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבִזְמִירוֹת, וּנְגַדְלָךְ^{יאהרונדי}
וּנְשַׁבְּחָךְ וּנְפָאֲרָךְ וְנַמְלִיכָךְ וְנַזְכִּיר שְׁמָךְ

תקוף, בעל חיותות
ובעל הכוחות כולם

מִלְּפָנָיו, אֱלֹהֵינוּ, יָחִיד, חֵי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ
 מִשְׁבַּח וּמִפָּאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{ונקה} אֱדֹנֵינוּ יִאֱהוֹנָן ^{אֲדוֹנֵהמלך} וְיִהוֹנָתָן ^{הַחַהֲדוּדִיהָ}, מֶלֶךְ מְהֻלָּל

בִּתְשַׁבְּחוֹת:

✽ פְּסוּקֵי דְזִמְרָה ✽

מעין ההלכות: א. אם סיים האדם ברוך שאמר קודם שסיים החזן יזדרז לומר תיכף מזמור לתורה ויענה אמן על ברכת החזן, אבל אם סיים עם החזן עצמו לא יענה אמן, דהוי כעונה אמן אחר ברכתו (נ"ח ויג' ח). ב. מזמור לתורה יש לאומרה בנגינה, שכל השירות עתידות ליבטל חוץ ממזמור לתורה (שריע' לוי"ח נ"ח, ט). ויאמרה מיושב (שערי' נ"ח ע"א, עיי"ח ויג' ג, וכה"ח פלג"י יב יח, ועיין להגמ"ח בקשר גדול, ז, ל"ח, ובישכיל עבדי ח"ב סי' יב שהעלו שאין זה מוכרח).

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לִיהוָה ^{יִאֱהוֹנָן} כָּל־

הָאָרֶץ: עֲבְדוּ ^{סוד מטטרו"ן שבו"ק} אֶת־יְהוָה ^{דיצירה הנקרא "עבד"}

יִאֱהוֹנָן אֲבָא בְּשִׁמְחָה אִמָּא בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה: יָעוּ

כִּי־יְהוָה ^{יִאֱהוֹנָן} אֲבָא הוּא אֱלֹהִים ^{אִמָּא} הוּא־עֲשָׂנוּ

וְלֹא אֲנַחְנוּ עָמּוּ וְצֹאן מְרֵעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו |

בְּתוֹדָה חֲצֵרְתָיו בְּתִהְלָה הוֹדוּ־לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ:

כִּי־טוֹב יְהוָה ^{יִאֱהוֹנָן} לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ וְעַד־יָרֵךְ

וְזֶר אֱמוּנָתוֹ:

מעין ההלכות: ובסה"ק בן איש חי (נפישא ז' א' אות י"א) כתבתי דאם בא לאדם ענייית דבר שבקדושה פתאום דיענה הקריש וקדושה וברכו, ורק יזהר אחר שיענה יאמר ג'

פסוקים אחרונים של יהי כבוד ואז יסמוך כל הפסוקים בלי הפסק ע"כ. ובאתי לבאר כאן דודאי עדיף להזור לומר כל י"ח פסוקים של יהי כבוד כולם וברור (עיי"ח טס).

יְהִי כְבוֹד יְהוָה אֲדִינִי יֵאָהֲרֹנָהי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה אֲדִינִי
בְּמַעֲשָׁיו: יֵאָהֲרֹנָהי

יְהִי שֵׁם יְהוָה אֲדִינִי יֵאָהֲרֹנָהי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד-
עוֹלָם:

מִמְזִיחַ-שָׁמֶשׁ עַד-מְבֹאֵז מְהֵלָּל שֵׁם
יְהוָה אֲדִינִי יֵאָהֲרֹנָהי: נושא עון

רַם עַל-כָּל-גּוֹיִם | יְהוָה אֲדִינִי יֵאָהֲרֹנָהי עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ:

יְהוָה אֲדִינִי יֵאָהֲרֹנָהי שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה אֲדִינִי יֵאָהֲרֹנָהי זְכָרְךָ
לְדֹר-וָדָר:

יְהוָה אֲדִינִי יֵאָהֲרֹנָהי בְּשָׁמַיִם הַכִּין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ
בְּכָל מַשְׁלָה:

יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם
יְהוָה אֲדִינִי יֵאָהֲרֹנָהי מֶלֶךְ: ועל רב'עם

אנד

ברשעא ערר

ברשעא ערר

דפני

דפני

1.

ונקה

25

פוקד

2

1

על שלשים

1

ועל רבעים

15

וְהוּא רַחוּם | יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ:

יְהוָה ^(אדני) יֵאָהֲדוֹנֶהי הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶךְ יַעֲנֶנּוּ בְיוֹם־

קִרְאָנּוֹ: לא יפסיק אפילו בשתיקה בין י"ח פסוקים לאשרי.

מעין ההלכות: א. אמרו רבותינו זכרונם לברכה (נכסח 7 ע"ב): 'כל האומר תהלה לדוד ג' פעמים בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא'. לכן צריך לבוין ולהבין לפחות פשט הרברים ושבחי השם יתברך כביכול, שאם אומרו ולבו בל עמו, וקל וחומר אם יאמרו במרוצה כבלע את הקדש, במקום רנה תהא רעדה, וענש יענש ח"ו (אשכנז שמי' ב, ט). ב. צריך לבוין בפסוק פותח את ידך ואם לא כוון, צריך לחזור ולאומרו (ש"ע נא ז).

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי

הָעַם שֹׁכֵנֶיךָ לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיהוָה ^{כתר} ^(אדני)

יֵאָהֲדוֹנֶהי ^{חכמה} אֱלֹהֵינוּ: תְּהִלָּה לְדָוִד אַרְזֻמְמָךְ אֱלֹהֵי

הַמְּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יּוֹם

אַבְרָכָךָ וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל

יְהוָה ^(אדני) יֵאָהֲדוֹנֶהי וּמַהֲלֵל מְאֹד וְלִגְדָלְתּוֹ אֵין חֶקֶר:

יִזְרַח לְדָוִד יִשְׁבַּח מַעֲשָׂיְךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ:

הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָךְ וְדַבָּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:

וַעֲזֹז נֹרְאָתִיךָ יֹאמְרוּ וַגְּדֹלְתָךְ אֶסְפְּרָנָה:
זָכַר רַב־טוֹבָךְ יִבְיַעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנּוּן
וְרַחֲמִים יִהְיוּ^{בִינָה} אֲדֹנֵי יֵאֱהֹדֵנוּהִי אֶרֶךְ אֲפִים וַגְּדֹל־חֶסֶד:
טוֹב יִהְיוּ^{חֶסֶד} אֲדֹנֵינוּ לְכָל וְרַחֲמֵינוּ עַל־כָּל־
מַעֲשֵׂינוּ: יוֹדֶיךָ יִהְיוּ^{גְבוּרָה} אֲדֹנֵינוּ יֵאֱהֹדֵנוּהִי כָל־מַעֲשֵׂיךָ
וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
וַגְּבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם רַחֲמֶיךָ לֵלֵךְ
גִּמְ' אֲדֹנֵינוּ גְבוּרָתֵנוּ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתֵנוּ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עַלְמִים וּמַמְשְׁלָתְךָ
בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר: סוּמָךְ יִהְיוּ^{תַפְאֶרֶת} אֲדֹנֵינוּ יֵאֱהֹדֵנוּהִי לְכָל־
הַנְּפִלִים וְזִזְקָךְ לְכָל־הַפּוֹפִים: עֵינֵי־כָל־
אֱלֹהִיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם
בְּעֵתָם: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ רַחֲמֶיךָ פֶּאֶר גִּמְ' סֶאֱל גִּמְ' יֵאֱהֹדֵנוּהִי
וּמַשְׁבִּיעַ גִּמְ' וְלֵתֶךָ לְכָל־חַי רִצּוֹן רַחֲמֶיךָ: צִדִּיק
יִהְיוּ^{יֶסֶד} אֲדֹנֵינוּ בְּכָל־דְּרָכֵינוּ וְחִסִּיד בְּכָל־

מַעֲשָׂיוֹ: קָרוֹב יְהוָה^{מלכות} לְכָל־קָרְאִיו לְכָל־
אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן־יִרְאִיו יַעֲשֶׂה
וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה^{נצח}
אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֵת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
תְּהַלֵּל יְהוָה^{הוד} יִדְבָּר־פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל־בָּשָׂר
שֵׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנַחְנוּ |
נְבָרֶךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת־יְהוָה יִאֲהַדְוֵנָהּ:
אֶהְלֵל יְהוָה^{אדני} בְּחַיֵּי אֲזַמְּרָה
לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי: אֶל־תִּבְטְחוּ בְּגִדִּים בְּבֹן־
אָדָם | שְׂאִין לוֹ תִשׁוּעָה: תִּצַּא רוּחוֹ יֵשֵׁב
לְאֲדָמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָרְךָ עֲשֵׂתִנְתִּיו: אֲשֶׁר־י
שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוֹ עַל־יְהוָה יִאֲהַדְוֵנָהּ
אֱלֹהֵיוֹ: עֲשֶׂה | שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־
כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֵמֶת לְעוֹלָם: עֲשֶׂה

מִשְׁפָּט | לַעֲשׂוּקִים נָתַן לֶחֶם לְרַעֲבִים יְהוָה^(אֲדִינִי)
 יִאֱהוּדוֹנָהּ מִתֵּיר אֲסוּרִים: יְהוָה^(אֲדִינִי) יִאֱהוּדוֹנָהּ | פִּקֵּחַ
 עֲזוּרִים יְהוָה^(אֲדִינִי) יִאֱהוּדוֹנָהּ זָקָף כְּפופִים יְהוָה^(אֲדִינִי) יִאֱהוּדוֹנָהּ
 אֲהַב צַדִּיקִים: יְהוָה^(אֲדִינִי) יִאֱהוּדוֹנָהּ | שֹׁמֵר[<] אֶת־גְּרִים
 יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹד וְדָרַךְ רְשָׁעִים יַעֲזוּת:
 יִמְלֹךְ יְהוָה^(אֲדִינִי) יִאֱהוּדוֹנָהּ | לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר
 וְדָר הִלְלוּיָהּ:

הִלְלוּיָהּ | כִּי־טוֹב זָמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים
 נֶאֱמָרָה תְהִלָּה: בּוֹנֶה יְרוּשָׁלַם יְהוָה^(אֲדִינִי)
 יִאֱהוּדוֹנָהּ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס: הָרָפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב
 רִית לִלִּי וּמַחֲבֵשׁ לַעֲצָבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר
 לַפּוֹכְבִּים לְכֻלָם שִׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
 וְרַב־כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מַעֲזֹד עֲנּוּם
 יְהוָה^(אֲדִינִי) יִאֱהוּדוֹנָהּ מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־אָרֶץ: עֲנּוּ
 לִיהוָה^(אֲדִינִי) יִאֱהוּדוֹנָהּ בְּתוֹדָה זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכָבוֹר:

הַמִּכָּסֶּה שָׁמַיִם | בְּעֵבִים הַמִּכִּין לָאָרֶץ מִטֵּר
הַמִּצְמִיחַ הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבִהְמָה לַחֲמָה
לְבִנְי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרְאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס
יִחַפֵּץ לֹא-בְשׁוּקֵי הָאִישׁ נצח והוד יִרְצֶה: רוֹצֶה
יְהוָה יִהְיֶה יֵאֱהָרֹנָהי אֶת-יִרְאִיו אֶת-הַמִּיחָלִים
לְחִסְדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם > אֶת-יְהוָה יֵאֱהָרֹנָהי
הַלְלִי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: כִּי-חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ
בִּרְךָ בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם-גְּבוּלֶךָ שָׁלוֹם חֶלֶב
חֲפִים יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח אֲמָרְתוֹ אָרֶץ עַד-
מִהֲרָה יִרְוַץ דְּבָרוֹ: הִנֵּתָן שֶׁלֶג כְּצֶמֶר כְּפֹזר
כְּאֶפֶר יִפְזֹר: מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפִתִּים לְפָנַי
קָרְתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יִשָּׁב
רוֹחוֹ יִזְלוּ-מָיִם: מִגִּיד > דְּבָרָיו לִיעֲקֹב חֲקִיו
וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן | לְכָל-גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בַּל-יִדְעוּם הַלְלוּיָהּ:

מעין ההלכות: יזהר מאד בשני מזמורים של 'הללו את ה' מן השמים' ו'הללויה הללו אל בקדשו' לאומרים במתן וכונה, דעליהם אמרו רז"ל בגמרא: 'הא חלקי מגומרי הלל בכל יום (בס"ח ויגש יב).

מעין הכוונות: הנה כפי סדורים וספרי המקובלים שהם גורי האר"ז ז"ל צריך לכוין בפשט הדברים כך (עו"מ ויגש י משם סיוד עזות תמיד לר"ם חאביליו ויד אהדן):

הַלְלוֹיָהּ | הַלְלוּ אֶת־יְהוָה ^{רמז לאצילות} ^{יִאֱהוּדְנָה} מִן־הַשָּׁמַיִם
הַלְלוֹהוּ ^{בריא} בַּמְרוֹמִים: הַלְלוֹהוּ כָּל־
מְלֶאכִיז ^{יצירה} הַלְלוֹהוּ כָּל־צְבָאוֹ: הַלְלוֹהוּ ^{עשיה}
שְׁמֵשׁ וִירַח הַלְלוֹהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוֹהוּ ^{כללות עשיה בביצירה}
שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַפִּיִם אֲשֶׁר | מַעַל הַשָּׁמַיִם: ^{כללות אצילות במאציל}
יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה ^{ההוא דסתום} ^{יִאֱהוּדְנָה} כִּי הוּא צִוָּה
וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לַעֲד לְעוֹלָם חֶק־נֶתָן וְלֹא
יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת־יְהוָה ^{יִאֱהוּדְנָה} מִן־הָאָרֶץ ^{יסוד העפר}
תְּנִינִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וְכֶבֶד שֶׁלֵּג וְקִיטוֹר ^{יסוד האש}
רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים וְכָל־גְּבוּעוֹת ^{יסוד הרוח}
עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה ^{יסוד חי בלחץ מדבר}
רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מְלֶכִי־אָרֶץ וְכָל־^{יסוד האדם המקבר}
שָׂרִים וְכָל־שְׂפָטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם־

בְּתוֹלוֹת זִקְנִים עִם־נְעָרִים: יִהְלְלוּ | אֶת־שֵׁם
 יְהוָה ^{יאהרונחי} ^(ארינ) כִּי־נִשְׁנַב שְׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוֹ עַל־
 אָרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קָרְן | לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־
 חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם־קָרְבּוֹ הִלְלוּ־יָהּ ^{גבורה:}

הִלְלוּ־יָהּ | שִׁירֵי לִיהוָה ^{יאהרונחי} ^(ארינ) שִׁיר חֲדָשׁ
 תְּהַלְתּוּ בְּקִתְּל חֲסִידִים: יִשְׁמַח
 יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹ בְּנִי־צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם:
 יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲזֵל בְּתָף וְכַפּוֹר יִזְמְרוּ־לוֹ:
 כִּי־רוּצָה יְהוָה ^{יאהרונחי} ^(ארינ) בְּעַמּוֹ יִפְאֵר עֲנֻיִם
 בִּישׁוּעָה: יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכַבּוֹד יִרְנְנוּ עַל־
 מִשְׁכְּבוֹתָם: רוּמָמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחֶרֶב
 פִּיפְיֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכַחַת
 בְּלֹא־מִים: לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם
 בְּכַבְלֵי בְרָזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם | מִשְׁפָּט כָּתוּב
 הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הִלְלוּ־יָהּ:

הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ-אֵל בְּקֶדְשׁוֹ <sup>רמז
לחכמה</sup> הַלְלוּהוּ
בְּרִקְיעַ עֲזִזוֹ: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו
הַלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדֻלּוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר
הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֲזֵל
הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֹגָב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-
שֹׁמֵעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּיָהּ: כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ,
הַלְלוּיָהּ:

בְּרוּךְ יְהוָה ^(אֲדִינִי) יֵאֱהָדוֹנָהּ לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן: בְּרוּךְ
יְהוָה ^(אֲדִינִי) יֵאֱהָדוֹנָהּ מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:
בְּרוּךְ יְהוָה ^(אֲדִינִי) יֵאֱהָדוֹנָהּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּבְרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם וְיָמְלֵא
כְּבוֹדוֹ אֶת-כָּל הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן:

❖ יעמוד (שעה"כ נא ע"כ) ויאמר:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת-יְהוָה ^(אֲדִינִי) יֵאֱהָדוֹנָהּ לְעֵינָי כָּל-
הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^(אֲדִינִי)

יֵאָהֳרֹנָהי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מַעֲזֹלָם וְעַד-
 עֲזֹלָם: לָךְ יְהוָהי יֵאָהֳרֹנָהי הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה
 וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַחֹד כִּי-כָל בְּשָׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ לָךְ יְהוָהי יֵאָהֳרֹנָהי הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנְשָׂא
 לְכָל־יֵאָהֳרֹנָהי וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ
 וְאַתָּה מוֹשֵׁל ^{כשיאמר "בכל" יתן שלוש מטבעות} לַאֲחֵי־יִשְׂרָאֵל ^{לצדקה, שתי הפרוטות הראשונות יחד כנגד}
 וְאֶת־כָּל־הַשְּׁלִישִׁית כִּנְגֹד־רִחֵל־יִשְׂרָאֵל וְיִכּוֹן־שֶׁהַפְּרוּטָה כִּנְגֹד־יֵאָהֳרֹנָהי וְזָרְעוֹ וְיָד־הַעֲנִי וְיָד־הַיָּתֵם.
 בְּכָל־וְבִינְךָ כָּח וְגְבוּרָה וּבִינְךָ לְגִדְלֵךְ וּלְחֻזְקֵךְ
 לְכָל־יָדֶיךָ וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
 וּמְהֻלָּלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם
 כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמָם עַל-כָּל־בְּרָכָה וְתִהְיֶה:
 אַתָּה־הוּא יְהוָהי יֵאָהֳרֹנָהי לְבִדְךָ אַתָּה עֹשֵׂית
 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם
 הַשָּׁמַיִם וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר
 בָּהֶם וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת־כָּל־הַשָּׁמַיִם וְצְבָאֵם
 לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה־הוּא יְהוָהי יֵאָהֳרֹנָהי

הָאֱלֹהִים (ע"כ מעומד) אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם
וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ
אַבְרָהָם: וּמִצֵּאתָ אֶת־לִבּוֹ נֶאֱמַן לְפָנֶיךָ
וְכָרוֹת עָמְדוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוֹסִי וְהַגְּרָזִישִׁי
לָתֵת לְזֶרְעוֹ וְתָקַם אֶת־דְּבָרְךָ כִּי צִדִּיק אָתָּה:
וְתֵרָא אֶת־עָנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת־
זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף: וְתֵתֵן אֶת־
וּמִפְתֵּי בְּפִרְעָה וּבְכָל־עַבְדָּיו וּבְכָל־עַם
אֶרְצוֹ כִּי יִדְעָתָּ כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לָךְ
שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהִיָּם בָּקָעְתָּ לְפָנֵיהֶם
וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם בִּיבֻשָּׁה וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם
הַשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עֲזִיִּים:

מעין הכוונות: הח"י הויות שבשירת הים הם כנגד ח"י הויות שבפסוקים של יהי כבוד כו' והוא בסוד הפרצופים שביצירה (שעה"כ, יח ע"ד). הפליגו בזהר הקדוש (ח"צ קלא ע"ב) באמירת שירת הים וסודה אחר פסוקי דמרה, שהוא עילוי מאד ונחת רוח לשכינת עוזינו, ועל כן צריך לאומרה בשמחה רבה ובנעימה. ויצויר ברעתו כאלו עומד ביבשה בתוך הים והמצרים נטבעים והוא ניצל. והוא סגולה לכפרת עונותיו כידוע (אשון שמי"ב, כג). ויאמרה בשמחה ובנעימה כאילו עומד בתוך הים בשעת הגם (נא"מ, ויג יד). והזוכה לאמרה כראוי בעולם הזה, יזכה לאמרה לעתיד לבוא עם כל ישראל (סלי היסס).

וַיֹּשַׁע יְהוָה^{אֵרֶךְ} אֶדְרֵי^{יֵאָהֳרֹנָה} בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל
 מִיַּד מִצְרִים וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־
 מִצְרַיִם^כ מֵת עַל־שִׁפְתַּי הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה^{אֵפִים}^{יֵאָהֳרֹנָה}
 בְּמִצְרַיִם וַיֵּרְאוּ הָעָם^{נֹרָאָה} אֶת־יְהוָה^{וּרְבַּח־חֶסֶד} יֵאָהֳרֹנָה
 וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה^{יֵאָהֳרֹנָה} וּבַמֶּלֶךְ עַבְדּוֹ רוֹשׁ^{רֹ"ת גִּמ'} אֱלֹהֵינוּ:

אִזּוֹ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּבָנָי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת לִיהוָה^{וּפֶשַׁע} יֵאָהֳרֹנָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
 אֲשִׁירָה לִיהוָה^{וְנִקָּה} יֵאָהֳרֹנָה כִּי־גָאָה גָּאָה סוֹס
 וְרִכְבּוֹ רַמָּה בַיָּם: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי
 לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֱנִיָּהּ אֱלֹהֵי אָבִי
 וְאַרְמְמָנָהּ: יְהוָה^{פֹקֵד} יֵאָהֳרֹנָה אִישׁ מִלְחָמָה
 יְהוָה^{עַל־שְׁלֹשִׁים} יֵאָהֳרֹנָה שְׁמוֹ: מִרְכַּבַּת פָּרְעֹה וַחֲיִלּוֹ יֵרָה
 בַּיָּם וּמִבְּתָר שְׁלֹשִׁי טַבָּעוֹ בַּיָּם־סוּף: תַּהֲמֹת
 יִכְסִּימוּ יִרְדּוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֹן: יִמְיִנּוּ

וְעַל רַבְעִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהוָה אֱלֹהֵינוּ
 תִּרְעֹץ אוֹיֵב: וּבָרַב גְּאוֹנָה תִּהְרֹם קִמִּיָּה
 תִּשְׁלַח חֲרֹנָךְ יֹאכְלֵמוֹ בִּקְשׁ: וּבְרוּחַ אֲפִיָּה
 נִעְרְמוֹ מִים נִצְבּוֹ כְּמוֹ-נֶגֶד נִזְלִים קָפְאוּ
 תִּהְמֹת בְּלִבֵּי-ם: אָמַר אוֹיֵב אֶרְדָּף אֲשִׁיג
 אֲחַלֵּק שָׁלַל תִּמְלֹאמוֹ נִפְשֵׁי אֲרִיק חֲרָבִי
 תִּזְרִישְׁמוֹ יְדִי: נִשְׁפֹּת בְּרוּחְךָ כִּסְמוֹ יָם צָלְלוּ
 כְּעוֹפֹת בְּמִים אֲדִירִים: מִי-כִמְכָּה בְּאֵלִם
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהוָה אֱלֹהֵינוּ
 תִּהְלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא: נָטִית יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוֹ
 אֶרֶץ: נָתִית בְּחֶסֶדְךָ עִם-זוֹ גְּאֹלֹת נִהְלֹת בְּעֵינֶיךָ
 אֶל-נִגְהָ קִדְשֶׁךָ שֶׁם בִּין וְשֶׁם קִנֵּא
 בְּאֶרֶץ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְצֹזוּ חִיל: אֲחֹז יִשְׁבִּי
 פִּלְשֶׁת: אֲזִי נִבְהָלוּ אֱלֹהֵי אֲדֹם אֵילֵי מִזְאֵב
 יִאֲחֲזֻמוּ רַעַד נִמְגּוּ כָּל יִשְׁבִּי כְּנָעַן: תִּפְּלֵ

עֲלֵיהֶם אִימָתָהּ וּפָחַד ר"ת שם תע"ו בְּגָדָל זְרוּעָהּ
יְדָמוּ בָאֵבֶן עַד-יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה^{ורב חסד} יֵאָדְרוֹנִהי^{יאהרונהי} עַד-
יַעֲבֹר עִם-זֶו קָנִיתָ: תְּבֹאֲמוּ וְתַטְעֲמוּ בְּהַר
נֶחֱלֶתָּ מִכּוֹן לְשִׁבְתָּהּ פַּעֲלָת יְהוָה^{נושא עון} יֵאָדְרוֹנִהי^{יאהרונהי}
מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵנוּ יְדִיד: יְהוָה^{ופשע} יֵאָדְרוֹנִהי^{ונקה} | יִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד: יְהוָה^{פוקד} יֵאָדְרוֹנִהי^{יאהרונהי} | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
יְהוָה^{על שלשים} יֵאָדְרוֹנִהי^{יאהרונהי} מַלְכוּתִי הֵיאָדְרוֹנִהי^{יאהרונהי} לְעֹלָם וְלָעָלְמִי
עֲלֵמִיא: כִּי בֹא סוֹם פֶּרֶעַה בְּרִכְבּוֹ וּבִפְרָשָׁיו
בָּיִם וַיֵּשֶׁב יְהוָה^{ועל רבעים} יֵאָדְרוֹנִהי^{יאהרונהי} עֲלֵהֶם^{יאהרונהי} אֶת-מִי
הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיפְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם: כִּי
לִיהוָה^{יאהרונהי} יֵאָדְרוֹנִהי^{יאהרונהי} הַמְּלוּכָה וּמִשְׁלַל בְּגוֹזִים: וְעָלָו
מוֹנְשָׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת-הָרָע עֲשׂוֹ
וְהִיתָה לִיהוָה^{יאהרונהי} יֵאָדְרוֹנִהי^{יאהרונהי} הַמְּלוּכָה: וְהִיא יְהוָה^{יאהרונהי}
לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בֵּינֵם הִיא יְהִיהָ יֵאָדְרוֹנִהי^{יאהרונהי}
יְהוָה^{יאהרונהי} אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

מעין ההלכות: א. אין לומר ישתבח אלא אם כן אמר ברוך שאמר וקצת פסוקי דזמרה (ס"ע
 נ, ז) ולא כטועין שכשהם בדרך או שאר שעת הדחק מתחילין מישתבח, שמברכין
 על ידי זה ברכה לבטלה (מש"ב סק"ג).

ב. יזהר שלא יפסיק באמצע הי"ג שבחים. ואם הוכרח להפסיק כגון לקדיש וכו', יחזור
 לאומרום בלא ברכה (פ"ח וי"ג טו).

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ

הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי

לְךָ נָאָה, יְהוָה^א אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

לְעוֹלָם וָעֶד: ^אשִׁיר ^{אל} וּשְׁבַחָהּ, ^{רחום} הַלֵּל ^{וּחֲנוּן} וְזִמְרָה,

^{אָרֶךְ} עַד ^{אֵפִים} וּמִמְשָׁלָהּ, ^{וּרְבִּי חֶסֶד} נִצַּח, ^{וְאֵמֶת} גְּדֻלָּהּ

וְגִבּוּרָה, ^{לְאֵפִים} תִּהְיֶה ^{נִרְשָׁא עוֹן} וְתִפְאֶרֶת, ^{וּפִשֶׁע} קְדוּשָׁהּ

וּמִלְכוּת. ^{וְנִקְה} בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל

וְהַקְדוֹשׁ, וּמִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל. בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה^א יֵאָהֲרֹנְהִי ^{אֲרִיזוֹתֶיךָ} מְלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל

בְּתִשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת,

בוֹרֵא כָּל־הַנְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים,

הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מְלֶךְ אֵל חַי

הָעוֹלָמִים, אָמֵן:

❖ ואומר החזן חצי קריש:

כריעה ^(כריעה) אמן ^{אמת אידהגיה} בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אמן ^(כריעה) כן יהי רצון ^{אידהגיה} בְּחֵיכּוֹן וּבְיֻמִּיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֻגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(כריעה) אמן ^{כן יהי רצון אידהגיה} עוֹנִים יְהֵא שְׁמִיה רְבָא וְכַר' עַד 'בְּעֻלְמָא' יְהֵא שְׁמִיה ^(כריעה) רְבָא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמֵי יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדַּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיף־הוּא. ^{כריעה} אמן ^{אמת אידהגיה} לְעָלְא מְכַל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא, דְאִמְרוּ בְּעֻלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^{כריעה} אמן ^{אמת אידהגיה}

החזן אומר: בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה יֵאֱהָדוּנְהִי ^{אידהגיה} יֵאֱהָדוּנְהִי ^{אידהגיה} הַמְּבָרַךְ; וְעוֹנִים הַקָּהֵל: בְּרוּךְ נַפְשׁ יְהוָה יֵאֱהָדוּנְהִי ^{אידהגיה} יֵאֱהָדוּנְהִי ^{אידהגיה} רִיף ^{אידהגיה} הַמְּבָרַךְ נַשְׁמָה לְעוֹלָם וְלָעַד יִלְיָהּ ❖ והחזן חזור.

❖ ק"ש וברכותיה ❖

סו מ'יוצר' עד 'גאל ישראל' מתקן בעולם הבריאה סא

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהָדוּנְהִי ^{אידהגיה} יֵאֱהָדוּנְהִי ^{אידהגיה} אֱלֹהֵינוּ ^{אידהגיה} תְּקוּן, בְּעַל חִיבּוּלָת וּבְעַל הַמּוֹחָז בּוֹלֵם מְלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חַשֶּׁף,

❖ בעוד שהש"צ אומר ברכו יאמרו כל הקהל בלחש (שעה"כ לא ע"כ):

יִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמַבְלִעְדֵּי אֵין אֱלֹהִים: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּמְרוֹמֵם עַל כָּל־בְּרָכָה וְתִהְיֶה:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם וּבֹרָא אֶת־הַכֹּל יסוד • הַמַּאִיר
 לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים, וּבִטְוֹבֹה שְׁהוּא
 חסד
 מִתְּחִיל הַמַּצִּיל בְּכֹל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה
 בְּרָאשִׁית. מִה־רַבּוֹ מַעֲשֵׂיו יְהוֹנָתָן יֵאֵהוּדוֹנְהִי,
 כָּל־שֶׁבַח בְּחִכְמָה אֲבָא עָשִׂיתָ עֲיֵי אִמָּא שְׁקִיבֵלָה מֵאֲבָא
 קִנְיָנָךְ חֵיוֹת ואִפְסָנִים : הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמֵם לְבָדוֹ מֵאֵז,
 הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפֹאָר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימֹת
 עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם
 עָלֵינוּ, אֲדוֹן עוֹיָנֵנוּ, צוּר מְשֻׁבָּנֵנוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ,
 מְשֻׁבָּב בְּעַדָּנוּ.

אֵל בְּרוּךְ, גָּדוֹל יָדָעָה, הַכִּין וּפָעַל זִהְרֵי חַמָּה,
 טוֹב יַצַּר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ, מְאֹרֹת נֶתַן
 סְבִיבוֹת עֵזוֹ, פְּנוֹת צְבָאוֹת קְדוֹשִׁים, רוֹמְמֵי
 שְׁדֵי, תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל רִ"ת מְכַאֵל
 וְקֹדֶשְׁתּוֹ. תִּתְּבָרֵךְ יְהוֹנָתָן יֵאֵהוּדוֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ

בְּשָׁמַיִם׃ מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת עַל־כָּל־
 שֹׁבַח מַעֲשֵׂי יְדִיד וְעַל־מְאֹרֵי אֹר שִׁיצִרָתָּ
 הִמָּה יִפְאָרוּךְ סֶלָה:

תִּתְבָּרַךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ מִלְכֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרָא
 קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ לְעַד מִלְכֵנוּ
 יוֹצֵר מְשֻׁרְתִּים, וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתִּיו בָּלָם
 עֹמְדִים בָּרוּם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה יַחַד
 בְּקוֹל וּבְרִי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם. בָּלָם
 אֱהוּבִים, בָּלָם בְּרוּרִים, בָּלָם גְּבוּרִים, בָּלָם
 קְדוֹשִׁים, בָּלָם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹן
 קוֹנִיָּהֶם, וּבָלָם פּוֹתֵחִים׃ אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה
 וּבִטְהָרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִין
 וּמְשַׁבְּחִין וּמְפָאֲרִין וּמְקַדִּישִׁין וּמַעֲרִיצִין
 וּמְמַלִּיכִין אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
 וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא. וּבָלָם׃ מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם
 עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה, וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה

לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִחַת רוּחַ בְּשָׁפָה
בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה, <יפסיק
מעט> קִדְשָׁה כָּלָם כְּאַחַד
עוֹנִים בְּאִימָה, וְאוֹמְרִים בִּירָאָה;

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה יֵהוֹנָתָן ^{אֲדוֹנֵי הַיְהוּדִים} ^{אֲדוֹנֵי הַיְהוּדִים} צְבָאוֹת
מִלֹּא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ;

וְהָאוֹפָנִים וְחֵיּוֹת־הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל
מִתְנַשָּׂאִים לַעֲמַת הַשָּׁרָפִים, לַעֲמַת־
מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים;

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה ^{אֲדוֹנֵי הַיְהוּדִים} ^{אֲדוֹנֵי הַיְהוּדִים} מִמְקוֹמוֹ;

לֵאל בָּרוּךְ, נְעִימוֹת יִתְּנוּ, לְמִלָּךְ יִבְטֹא לְמִלָּךְ אֵל
חַי וְקַיִם, זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבַּחוֹת
יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ, פּוֹעֵל
גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בֹּעֵל מְלַחְמוֹת,
זוֹרֵעַ צָדָקוֹת, מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת, נוֹרֵא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת,

הַמַּחֲדָשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה
בְּרֵאשִׁית, בָּאִמּוֹר; לַעֲשֶׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{אדני} יֵאָהֲדוּנָהי^{אדני הכל},
יִוָּצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

מעין הכוונות: כשיגיע לומר מארבע כנפות הארץ, יקבץ ארבעה ציציות בידו השמאלית, ויניחם בין קמיצה לזרת כנגד לבו עד פרשת ויאמר, ואז יקח הגדילים בידו השמאלית והחוטין בידו הימנית, עד שיאמר ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים לעד, וינשקם ויניחם (וכ"ח פלאגי יד טז).

אַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבָתָנוּ יְהוָה^{אדני} יֵאָהֲדוּנָהי^{אדני הכל}
אֶלֶהֵינוּ^{תקין, בעל חסדות ובעל המדות מולם}, חֲמֵלָה גְּדוֹלָה וַיִּתֶּרָה
חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מְלֻכָנוּ, בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוֹ בָּךְ,
וַתִּלְמַדְמוּ חֲקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
שָׁלֵם, בִּן תַּחֲנֻנוּ אָבִינוּ אֲבֵרָחָמֹן, הַמֵּרַחֵם -
רַחֲמֵי־נָא עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלֻבָּנוּ בִּינָה לְהַבִּין,
לְהַשְׁכִּיל,^{לשמע} לְלַמֵּד, לְלַמֵּד, לְשִׁמּוֹר
וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֶי תִּלְמוּד
תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַק

לִבְנוֹ בְּמִצּוֹתַיָּהּ, וַיִּחַד לִבְבְּנוֹ לְאַהֲבָהּ וּלְיִרְאָהּ
 אֶת שְׁמָהּ. לֹא נִבּוּשׁ וְלֹא נִכְלָם וְלֹא נִפְשָׁל׃
 לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי בָשָׂם קִדְשָׁהּ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר
 וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוֹ, נִגְלִילָהּ וְנִשְׁמַחָהּ בִּישׁוּעָתָהּ.
 וַרְחֲמֶיהָ יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יִאֱהוֹנָנְהִי אֱלֹהֵינוּ וַחֲסִדֶיהָ הַרְבִּים,
 אֵל יַעֲזֹבוּנוּ נִצַּח סֵלָה וָעֶד. מִהֵרָ וְהִבֵּא עָלֵינוּ
 בְּרָכָה וְשָׁלוֹם׃ מְהֵרָה מֵאֲרֻבַּע כַּנְפוֹת כָּל־
 הָאָרֶץ, יִקְבֹּץ ד' כַּנְפוֹת הַצִּיצִית בִּידוֹ הַשְּׂמָאלִית וַיִּנָּחֵם
 כִּנְגֹד לִיבּוֹ, וַיִּכּוֹן שֶׁהֵם כִּנְגֹד הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת 'אֶרֶץ'
 הַגּוֹזִים׃ מֵעַל צִוְּאֲרָנוּ, וְהוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה
 קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ, כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשְׁוּעוֹת
 אֶתָּה, וּבְנוֹ בַּחֲרֵת מִכָּל־עַם וְלִשְׁוֹן, וְקִרְבָּתָנוּ
 מִלִּבְנוֹ יִכּוֹן לִקְיָם מ״ע לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 לִזְכוֹר מַעֲמַד הַר סִינַי יִכּוֹן לִקְיָם מ״ע לִזְכוֹר
 מַעֲשֵׂה עַמְלָק הַרְשָׁע
 בְּאַהֲבָהּ, לְהוֹדוֹת לָךְ יִכּוֹן לִקְיָם מ״ע לִזְכוֹר
 מַעֲשֵׂה מִרְיָם הַנִּבְיָאָה וּלְיִחְדָּךְ
 לִיִּרְאָהּ וּלְאַהֲבָהּ אֶת־שְׁמָךְ, בְּרוּךְ
 לִזְכוֹר מַעֲשֵׂה הַעֲגֹל יִכּוֹן לִקְיָם מ״ע
 אֶתָּה יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ יִאֱהוֹנָנְהִי אֱלֹהֵינוּ וַחֲסִידֵינוּ
 הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַהֲבָהּ:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל קבל והבן
ישראל
יהוה אחד יהוה אחד
אחד הוא
אלהינו

אלהינו תקיף, בעל היכולת ובעל הכוחות בולם יהוה ואנני יאהדוניה ארון הכל היתה חזות יידיה

אחד באחד יכוין לקיים מצות אנוכי
ה', ומצוות ל'ית ולא יהיה לך:

א - יחיד ואין עוד מלבדו, ח - שולט בד'
רקיעים ובארץ, ד - מושל בד' רוחות העולם.

יכוין למסור עצמו על קידוש השם ויקבל על עצמו ד' מיתות בית דין ויכוין כאילו עושים בו המיתות בפועל ממש.

וַיֹּאמֶר בְּלַחֲשׁ: בָּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֶהְיֶה יכוין לקיים
מצות אהבת ה'.

את

יְהוָה יאהדונהי

אלהים

בְּכֹל־¹⁷ לִבְבָּךְ וּבְכֹל־נַפְשֶׁךָ וּבְכֹל־

מֵאַחֲרָיָהּ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוָה׃

הַיּוֹם עַל־^א לְבַבְךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָךְ וְדַבַּרְתָּ בָם

בְּשַׁבָּתָךְ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָּ בְּדֶרֶךְ וּבְשַׁכְבְּךָ

וּבְקוֹמָהּ׃ וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל־יָדָהּ וְהִיא

לְטַטֵּפֶת בֵּין עֵינָיָהּ: וְכַתְּבָתָם עַל־מַצּוֹת

בֵּיתָּךְ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַ תִּשְׁמָעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר

אֲנֹכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם ^{יִפְסִיק} _{מֵעַתָּה} לֹא־הֵבָה

אֶת־יְהוָה ^{יְאֹהֲדוֹנָהּ} אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל־
 לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנָךְ ^{יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוּת לִ"ת שֶׁל לֹא תִגְנוּב.}
 וְתִירֶשֶׁךָ וְיִצְתָּרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב ^{יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוּת לִ"ת שֶׁל לֹא תִגְנוּב.} בְּשָׂדֶךָ
 לְבַהֲמֹתַי וְאֶכְלֹתָ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן
 יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם ^{יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוּת לִ"ת שֶׁל לֹא תִגְנוּב.} אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה ^{יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוּת לִ"ת שֶׁל לֹא תִגְנוּב.} אֶף־
 יְהוָה ^{יְאֹהֲדוֹנָהּ} בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־
 יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
 וְאֲבַדְתֶּם ^{יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוּת לִ"ת שֶׁל לֹא תִגְנוּב.} מִהֲרָה ^{יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוּת לִ"ת שֶׁל לֹא תִגְנוּב.} מֵעַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה
 אֲשֶׁר יְהוָה ^{יְאֹהֲדוֹנָהּ} נָתַן לָכֶם: וּשְׂמַתֶּם ^{יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוּת לִ"ת שֶׁל לֹא תִגְנוּב.} אֶת־
 דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל ^{יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוּת לִ"ת שֶׁל לֹא תִגְנוּב.} לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
 וְקִשְׁרֹתֶם ^{יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוּת לִ"ת שֶׁל לֹא תִגְנוּב.} אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֹכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמִדַּתֶּם ^{יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוּת לִ"ת שֶׁל לֹא תִגְנוּב.} אֹתָם ^{יְכוּיִן לְקִיִּים מִצּוּת לִ"ת שֶׁל לֹא תִגְנוּב.} אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְכִתְבְתֶּם עַל־

מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם
 וְיָמֵי בְנֵיכֶם ^{יכוין לקיים מ"ע} ^{כבד את אביו.} עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַ
 יְהוָה ^{יאהרונחי} לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם בְּיָמֵי
 הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה ^{יאהרונחי} אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
 אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
 לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְפֵי בְגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ
 עַל-צִיצִית הַכָּנָף ^{פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם}
 לְצִיצִית זִכָּרוֹן ^{אֱלֹהֵינוּ} ^{יטחכל בציציות, ואם אינו מטיל תכלת יכוין}
^{כאילו יש שם תכלת, ומי שמטיל תכלת יתפלל}

שְׂבָאוֹתָה יִזְכּוֹר אֶת כָּל מַצּוֹתָיו וְזָכַרְתֶּם ^{אֶת-כָּל-מִצְוֹת}
 יְהוָה ^{יאהרונחי} וַעֲשִׂיתֶם ^{אֶתְּם} וְלֹא-תִתּוּרוּ
 אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם ^{יעביר הציציות} ^{ע"ג עיניו וינשקם} אֲשֶׁר-
 אֲתֶם זֹנִים ^{יכוין לקיים מצות} ^{ל"ת של לא תנאף.} אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וַעֲשִׂיתֶם ^{יכוין לקיים מצות} ^{זכור את יום השבת.} אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
 קֹדְשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה ^{יאהרונחי} אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם ^{יכוין לקיים מצות} ^{זכירת יציאת מצרים.} מֵאֶרֶץ

מִצְרִים לַהֲיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים יִכְוִן לְקִיּוֹם מִצּוֹת
לִ"ת שֶׁל לֹא תַעֲנֶה.

יְהוָה (אֲדִינִי יְהוָה) אֱלֹהֵיכֶם: (יש העונים: 'אֱמֶת):

וְחֹזֵר הַחֹן וּמְכוּיִן לְהוֹצִיא אֶת הַקֹּהֶל י"ח רמ"ח תִּיבוֹת:

יְהוָה (אֲדִינִי יְהוָה) אֱלֹהֵיכֶם: 'אֱמֶת:

וַיֵּצֵיב, וַנִּכּוֹן, וְקִיּוֹם, וַיֵּשֶׁר, וַנֶּאֱמֹן, וְאַהֲבָה,
וְחֶבֶיב, וְנַחֲמָד, וְנָעִים, וְנוֹרָא, וְאֲדִיר,
וּמִתְקֹן, וּמְקַבֵּל, וְטוֹב, וַיִּפֶּה, הַדְּבָר הַזֶּה
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת, אֱלֹהֵי עוֹלָם
'מִלִּכְנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, לָדֹר וָדֹר הוּא
קִיּוֹם, וְשִׁמּוֹ קִיּוֹם, וְכִסְאוֹ נִכּוֹן, וּמַלְכוּתוֹ
וְאַמוּנָתוֹ לְעֶד קִיּוֹמָת, וַדְּבָרֵינוּ חַיִּים וְקִיּוֹמִים,
וְנֶאֱמָנִים וְנַחֲמָדִים לְעֶד יִנְשֵׁק הַצִּיצִיּוֹת
וַיִּנְחֵם מִדּוֹר וַיִּנְחֵם מִדּוֹר וַיִּנְחֵם מִדּוֹר
עוֹלָמִים. עַל־אֲבוֹתֵינוּ, עָלֵינוּ וְעַל־בְּנֵינוּ
וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל
עַבְדֶּיךָ. עַל־הָרָאשׁוֹנִים וְעַל־הָאַחֲרוֹנִים
דְּבָר טוֹב וְקִיּוֹם בְּאֱמֶת וּבְאַמוּנָה חֶק וְלֹא

יַעֲבֹר. אִמֶּת שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאָדָוּנָהּ) אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלִּפְנֵי מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ.
 גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצֵרֵנוּ צוֹר יְשׁוּעָתָנוּ.
 פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ, וְאִין לָנוּ
 עוֹד אֱלֹהִים זִוְלָתְךָ סֵלָה:

עֲזַרְת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ הוּא מֵעוֹלָם, מִגֵּן
 וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וּלְבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם
 בְּכָל־דֹּר וְדֹר, בָּרוּם עוֹלָם מוֹשְׁבֶךָ,
 וּמִשְׁפָּטֶיךָ, וְצִדְקָתְךָ עַד אֶפְסֵי אָרֶץ, אִמֶּת
 אֲשֶׁרִי אִישׁ ^{שִׁישְׁמַע} לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ
 וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עָלַי לְבוֹ. אִמֶּת שְׂאֵתָהּ הוּא
 אֲדוֹן לְעַמּוֹךָ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת
 וּבְנִים. אִמֶּת אֵתָהּ הוּא רֹאשׁוֹן וְאֵתָהּ הוּא
 אַחֲרוֹן וּמַבְלֵעֲדֶיךָ אִין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
 וּמוֹשִׁיעַ. אִמֶּת, מִמַּצְרִים גָּאֲלָתָנוּ יְהוָה ^(אֲדִינִי)

יֵאָהֳרֹנָהי אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ, כָּל־
 בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ, וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גָּאֵלְתָּ, וַיִּם־
 סוּף לָהֶם בָּקָעַתָּ, וַיִּזְדִּים טִבְעָתָּ, וַיִּדְיִדִים
 עָבְרוּ יָם, וַיִּכְסּוּ־מַיִם צָרִיָּהֶם, אֶחָד מֵהֶם לֹא
 נִוְתָר. עַל־זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוֹבִים, וְרוֹמְמוּ לְאֵל,
 וְנָתַנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
 בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ יִבְטֹא לְמֶלֶךְ יֵאל חַי וְקַיִם,
 רֶם וְנִשָּׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מְשַׁפִּיל גָּאִים עֲדִי
 אֶרֶץ, מַגְבִּיָּה שְׁפָלִים עַד מָרוֹם, מוֹצִיא
 אֲסִירִים, פּוֹדֶה עֲנָוִים, עוֹזֵר דָּלִים
 הָעוֹנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל תְּכוּן לַעֲשׂוֹת עֲצֻמָּךְ עֲנִי עִם הַשְׂכִּינָה הַעוֹמֶדֶת עִתָּה
 בְּרִיאָה, כְּדִי שֶׁתִּזְכֶּה וְתַעֲלֶה עִימָה יָחַד אֶל הָאֲצִילוֹת:

יַעֲמֹד וַיִּכּוֹן כִּי עִתָּה יוֹרֵד שֹׁפֵעַ עֲלִיוֹן מֵעוֹלָם
 הָאֲצִילוֹת אֶל הַבְּרִיאָה כְּדִי לַעֲלוֹת אֶת הַמַּלְכוּת:

בָּעֵת שִׁוְעִם אֱלֹיו. תִּהְלֹת לְאֵל עֲלִיוֹן גּוֹאֲלָם, בָּרוּךְ הוּא
 וּמְבָרֵךְ, מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנּוּ שִׁירָה
 בְּשִׁמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָּלֶם; מִי־כַמְכָּה בְּאֵלָם

יְהוָה ^[אדני] יֵאָהֲרֹנְהִי מִי כְּמִלְכָּה נֶאֱדָר בִּקְדֹשׁ נוֹרָא
 תִּהְיֶה עֲשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ
 גְּאוּלִּים לְשִׁמּוֹ הַגָּדוֹל עַל־שִׁפְתֵי הַיָּם, יַחַד
 כָּל־הַחוֹדִי וְהַמְּלִיכִי וְאָמְרוּ; יְהוָה ^[אדני]
 יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר; גְּאֻלֵּנוּ יְהוָה ^[אדני] יֵאָהֲרֹנְהִי
 צְבָאוֹת שְׁמוֹ קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה ^[אדני] יֵאָהֲרֹנְהִי ^{אֲרוֹנְהִי הַתְּהוֹמָה} גְּאֻלֵּי יִשְׂרָאֵל:

ס תפילת לחש היא בעולם האצילות
ירושלים בית המקדש קדש הקדשים

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלֶתְךָ:

ישים לליבו גדולת הקב"ה נפלאותיו ונוראותיו, ולדבוק במידותיו.¹

בָּרוּךְ (יא) אַתָּה (יא) יְהוָה אֲדָנִי יֵאֱהֹדוּנָהּ אֲדָנִי (יא, אי),

אֱלֹהֵינוּ תָקוּף בַּעַל הַיּוֹסֵף וְנִבְעַל הַמִּצְחָה שׁוֹמֵם יִקְבַּל עַל עֲצָמוֹ ד' מִיתוֹת ב"ד,

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.

הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל

חֲסָדִים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵּי-

אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ

בְּאַהֲבָה, יכוין למסור נפשו על קידוש ה', ולקבל ד' מיתות ב"ד ויכוין כאילו עושים בו המיתות בפועל ממש.

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בָּרוּךְ (הה) אַתָּה (הה)

יְהוָה (אֲדָנִי) יֵאֱהֹדוּנָהּ אֲדָנִי (הה, הה), מַגֵּן אַבְרָהָם: אֲמֵן אֲמֵן יֵאֱהֹדוּנָהּ

יתפלל שהקב"ה יחיהו ויקבל תפילתו, ויצפה לתחיית המתים ע"י הטל.²

אַתָּה גָּבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי רַ"ת אֱלֹהֵינוּ, מְחִיָּה מֵתִים

אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ,

מזריד הטל.

טעה בקיץ: לפני שהזכיר שם ה' - חוזר לראש הברכה. הזכיר ולא חתם 'מחיה המתים' - יאמר 'למדני חוקיך' ויחזור ל'אתה גיבור'. ואם סיים הברכה - חוזר לראש. מסופק עד שלושים יום מחג פסח חוזר, מעל שלושים יום, אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר
אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לַיּוֹשְׁבֵי עָפָר. מִי-
כְמוֹד בְּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי דוֹמָה-לָּךְ, מְלֶךְ
מִמִּית וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה

בינה דו"א
יהוה אלהינו יאהורונגדי ויהוה אלהינו
אמין
אמת
יאהורונגדי
מְחִיָּה הַמֵּתִים:

❖ פוסע ג' פסיעות חזרה למקום תפילתו, ואומר עם החזן בלחש כל סדר הקדושה.
נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנֶעֱמִשׁ שֵׁית סוֹד שְׂרֵפֵי-קֹדֶשׁ, הַמְשַׁלְּשִׁים לָךְ קֹדֶשֶׁה,
וְכֵן כְּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ, וְקִרְאָה אֶל-זֶה וְאָמַר;
קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַלֵּץ אֶתְּמוֹתָ וְיִתְחַלֵּץ אֶתְּמוֹתָ וְיִתְחַלֵּץ אֶתְּמוֹתָ
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמֶּתָם מְשִׁבְחִים וְאוֹמְרִים; בָּרוּךְ כְּבוֹד-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַלֵּץ אֶתְּמוֹתָ
מִמֶּקְוָמוֹ: וּבִדְבַר יְקֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמִלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַלֵּץ אֶתְּמוֹתָ
אֶתְּמוֹתָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר, הַלְלוּיָהּ:

יכוין לקדש עצמו כמלאך לפני שישבח את הבורא, ויתפלל שיקדש עצמו במותר לו.³

**אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁים בְּכָל-
יּוֹם יְהִלְלוּךָ סֻלָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה**

הָאֵל הַקְדוֹשׁ:

ייתפלל לה' שיתן לו ולצאצאיו ולתלמידיו במתנת חינוך חכמת אמת בתורה הקדושה.⁴

אֶתָּה חֹזֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמִלְמֵד לְאֲנוֹשׁ
 בִּינָה. וְחֲנֹנִי מֵאֶתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת.* בְּרוּךְ
 אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲכָמָה דְּנוּקָה
 אֲרוֹן הַכֹּהֵן וּכְבוֹד בְּלִיטָה יְהי רַצוֹן מִלְפָּנֶיךָ שׁוֹשׁוּפֵעַ לִי שִׁפְעַ
 לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בְּעִמְקֵי סוּדוֹת תוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה אֲכִידִי

יתפלל שיאיר ה' את עיניו בתשובה, ושיקבלו, ויכוין לקבל היסורים באהבה.⁵

הַשִּׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבָּנוּ מִלִּכְנוּי
לְעִבּוֹדְתְךָ, וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוֹיָכִינֹחִי בֵּינָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּחֲתוֹר חֲתִירָה מִתַּחַת
כִּסֵּא הַכְּבוֹד, לְהַחְזִיר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה כָּל-פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, וּכְפָרֵט (פכ"ט), [וּבְכָל־לֵם
תַּחֲזִירֵנוּ לִי (פכ"ט) בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ] כִּי מִיָּדָה יִחְיֶה פֶשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂכָרִים.

בִּינָה דְנוּק' אֲתָה יְהוֹיָכִי יֵאָדוּנָה אֲרוֹן הַכֹּל הַהוּא וְהוּא חַיָּה

הַרְוֹצָה

אֲמֵן
אֲמֵן וְכִדָּר
יֵאָדוּנָה

בְּתִשׁוּבָה:

* נוסח ספרד הקדמון: דַּעָה וּבִינָה וְהַשְׁכָּל.

יתחרט על עונותיו, ויקבל עליו את הדין, ויתפלל שימרקו עונותיו ולא ע"י יסורים קשים.⁶

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל־לָנוּ
מִלִּבֵּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח
אֶתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{חסד דנוק'}
^{אמון} יֵאָהֳרֹנָהי^{אמת וכי"ר} אֱהוֹנִיָּה^{יאהרונהי} אֱהוֹנִיָּה^{אמון}, חַנּוּן
הַמֵּרַבֶּה לְסִלַּח:

יתפלל על גאולת עמ"י, וכוונתו תהיה למען קידוש שמו יתברך המחולל בגויים.⁷

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבָנוּ, וּמַהֵר לְגַאֲלֵנוּ
גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי אֵל גּוֹאֵל
חֲזַק אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{גבורה דנוק'}
^{אמון} יֵאָהֳרֹנָהי^{אמת וכי"ר} אֱהוֹנִיָּה^{יאהרונהי} אֱהוֹנִיָּה^{אמון},
גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

יתפלל על כל חולי עמ"י ובפרט הצדיקים, ועל השכינה הקדושה הנמצאת בגלות.⁸

רַפְּאֵנוּ יְהוָה^{יאהרונהי} יֵאָהֳרֹנָהי^{אמון} וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ
וְנוֹשְׁעָה, כִּי תַהֲלִתָּנוּ אַתָּה. וְהַעֲלֵה
אֲרוֹכָה וּמִרְפָּא לְכָל־תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל־
מִכָּאוֹבֵינוּ וּלְכָל־מַפּוֹתֵינוּ,

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְפָּאֵנוּ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, בְּדִי שְׂאֵהֶיָּה חֲזָק בְּבְרִיאוֹת
גּוּף וּנְשָׁמָה, לְקִיּוֹם תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה.

כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה ^{תפארת דנוק'} אֱלֹהֵינוּ יֵהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} רּוֹפֵא חֲזָלִי עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל: <sup>אמן
אמת וכי"ר
יֵהוָה יְבָרֵךְ</sup>

יתפלל על מזונותיו, שלא יבוא ח"ו דבר איסור אל פיו, ושרפנסת עמ"י תהיה בשפע. ⁹

טעה בקיץ ואמר ברך עלינו, נזכר באמצע הברכה: מתחיל מיד ברננו. אמר 'ברוך אתה ה'
ולא חתם 'מברך השנים' אמר 'למדין חוקיך' ויחזור לראש הברכה. נזכר לאחר שחתם 'מברך
השנים', בכל שלב בתפילה חוזר לראש הברכה. ואם אמר יהי לרצון האהיון חוזר לראש.

בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵהוָה <sup>תקין, בעל חיובות
ובעל הוונות מולם</sup> אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-

מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וּבִרְךָ שְׁנַתְנוּ בְּטָלִי

רְצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה, וְתִהְיֶה אַחֲרֵיתָה חַיִּים

וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְּרָכָה,

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתֵּן לָנוּ וּלְכָל-בְּנֵי
בֵּיתֵנוּ וּלְכָל-הַסָּמוּכִים עָלָינוּ שְׁלָחָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל-יּוֹם וְיוֹם, מְזוֹנוֹתֵינוּ
בְּכָבוֹד, בְּזָכוֹת שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל דִּיקְרָנוּסָא הַמְּמוֹנָה עַל הַפְּרָנְסָה:

כִּי אֵל טוֹב וּמַטִּיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה ^{נצח דנוק'} אֱלֹהֵינוּ יֵהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: <sup>אמן
אמת וכי"ר
יֵהוָה יְבָרֵךְ</sup>

יתפלל על חירותנו וקיבוץ גלויות, ולקבץ כל גלגולי עמ"י, ונצוצות שפיר בעון שז"ל.¹⁰

**תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל^א לְחֵירוּתֵנוּ, וְשָׂא
נִס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ יַחַד [מִהֶרָה]
מֵאֲרֻבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ.**

יְהִי רָצוֹן מִקִּפְּנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ^א וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שְׁפֹל־הַנִּשְׁמוֹת שֶׁל הַטִּיפִין שֶׁיֵּצְאוּ
מִמֶּנִּי לְבִטּוֹלָה, שֶׁלֹּא בְּמָקוֹם מִצְוָה שֶׁנִּכְנָסוּ וְנִעְמְקוּ בְּקִלְיָה, שֶׁתְּחִזִּירֵם לְשָׂרָשָׁם
שֶׁבְּקִדְשָׁה טְהוֹרִים וּמְתַקְּנִים, וְפִים וּבְרוּרִים. וְגַם כָּל־הַנִּשְׁמוֹת הַעֲשׂוֹקוֹת בְּקִלְיַת גָּה, וְ
תִקְיָאם הַקִּלְיָה וְתִפְלִיטֵם, וְיִזְרִישֵׁם אֵל בְּמָקוֹם הַקִּדְשָׁה בְּכַח הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַיּוֹצֵא
מִפְּסוּק חֵיל בְּלַע וְיִקְאַנּוּ, וְיִבְּרֵךְ מִבְּטָנוּ יִזְרִישֵׁנוּ אֵל:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^א יֵהוּדָה^א יֵהוּדָה^א יֵהוּדָה^א, מְקַבֵּץ גְּדֻחֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:^א**

אמן
אמת וכי"ר
יאהודי ויאהודי

יתפלל על חזרת הסנהדרין למושבה, ועל דיני ישראל שיהיו כשרים.¹¹

**הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה, וְיִזְעֲצֵנוּ
כְּבַתְחָלָה. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן ס"מ
וְאַנְחָה לִילִית, וּמִלֶּךְ עָלֵינוּ מִהֶרָה אַתָּה יְהוָה^א
יֵהוּדָה^א יֵהוּדָה^א יֵהוּדָה^א, לְבִדְדָךְ, (בְּחֶסֶד) וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק
וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהוּדָה^א יֵהוּדָה^א יֵהוּדָה^א,
מִלֶּךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:**

אמן
אמת וכי"ר
יאהודי ויאהודי

אמן
אמת וכי"ר
יאהודי ויאהודי

יתפלל שתעקר המינות מִישראל, ושיאמינו כל עמ"י בתורה, ושימחה זכר עמלק.¹²

לַמִּינִים וְלַמִּלְשִׁינִים * אֶל תְּהִי תִקְוָה
 , וְכָל-חַיִּים כְּרָגַע אל תהי אחיזה באותיות ו"ה
 שהם יצירה ועשיה
 יֶאֱבְדוּ, וְכָל-אֲוִיבֵיךָ ס"מ וְכָל-שׁוֹנְאֵיךָ לִילִית
 מִהָרָה יִפְרְתוּ, וּמִלְכוֹת הָרָשָׁעָה מִהָרָה
 תִּעְקַר וּתִשָּׁבַר וּתִכָּלֵם וּתִכְנִיעַם בְּמִהָרָה
 בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה כתר דנוק'
 אֱלֹהֵינוּ יִאֱהוֹדוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵיכֶם, שׁוֹבֵר
 אֲוִיבִים וּמִכְנִיעַ זָדִים: אמך
 אמת וכי"ד
 יִאֱהוֹדוּנָהִי

יתפלל בטובת הצדיקים וגירי הצדק, ושלא יתבייש בעולם הבא מחמת עוונותיו.¹³

עַל-הַצְדִּיקִים וְעַל-הַחֲסִידִים וְעַל-שְׂאֵרֵי
 עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל וְעַל-פְּלִטַת בֵּית-
 סוֹפְרֵיהֶם וְעַל-גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַלֵּינוּ, יְהִמּוּ נָא
 רַחֲמֶיךָ יְהוָה יִאֱהוֹדוּנָהִי אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב

* נוסח קודם הצנזורה: לְמוֹשׁוֹמְדִים אֶל תְּהִי תִקְוָה וְכָל-הַמִּינִים וְכָל-הַמִּלְשִׁינִים
 כְּרָגַע יֶאֱבְדוּ, וְכָל-אֲוִיבֵינוּ וְכָל-שׁוֹנְאֵינוּ מִהָרָה יִפְרְתוּ, וּמִלְכוֹת זָדוֹן מִהָרָה
 תִּעְקַר וּתִשָּׁבַר וּתִכָּלֵם וּתִכְנִיעַם בְּמִהָרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִאֱהוֹדוּנָהִי
 שׁוֹבֵר אֲוִיבִים וּמִכְנִיעַ זָדִים:

לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֲלָקְנוּ
 עִמָּהֶם ^{שכר מצוותינו בתורת פקדון}, וְלַעֲזוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי כָךְ
 בִּטְחָנוּ, וְעַל חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֹו.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ וְלִאֲדָנִי ^{יסוד דו"א} יֵאָדְוָנָה ^{ארונו הכלל}, מִשְׁעָן
 וּמִבִּטָּח לַצַּדִּיקִים: ^{אמן אמת וכי"ר יאדו"ו ונצח}

יזיל דמעה ויתפלל על בנין ירושלים, והחזרת מלכות בית דוד למקומה. ¹⁴

תִּשְׁכַּח בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ,
 וְכִסֵּא דָוִד עֲבֹדְךָ, מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ
 תָּכִין ^{יכין להתפלל להשי"ת על משיח בן יוסף שיחיה ולא ימות ע"י ארמילוס רשיעא} וְנִבְנֶה אוֹתָהּ בְּנִין
 עוֹלָם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ
 וְלִאֲדָנִי ^{ארונו הכלל}, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם: ^{אמן אמת וכי"ר יאדו"ו ונצח}

יתפלל לבואו של משיח בן דוד, והחזרת מלכות בית דוד למקומה. ¹⁴

אֶת־צִמְח דָּוִד עֲבֹדְךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ
 תִּרְוֶם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ
 לִישׁוּעָה ^{נצח דו"א} כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ וְלִאֲדָנִי ^{ארונו הכלל}
 מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה: ^{אמן אמת וכי"ר יאדו"ו ונצח}

יתפלל על כל ענייניו קטנים וגדולים, ושלא יקרהו עון, ויעשה רצונו יתברך.¹⁵

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ הֵן וְ הֵן יְהוָה יֵאָדָרְנוּהִי אֲדוֹנֵי הַחַיִּים וְהַמָּוֶת **אֱלֹהֵינוּ**
אֲבִי הַרְחֵמֵן רַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתְנוֹ בְּעַל הַסִּלֵּת וּבְעַל הַמִּחְוֹת כֹּלֵם
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּגִים אַתָּה,

❖ טוב להעביר על הפרנסה בשומע תפילה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּשְׁמָע לְעֶסֶק בְּתוֹרָה
לְשִׁמָּה וּבְמִצְוֹת וּבְגִמְלוֹת חֲסִידִים. וְיִהְיֶה כָל־מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמִים. וְתִשְׁמָע
לְהַשְׁלִים תַּקְוַת נַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ בְּגִלְגּוֹל זֶה. וְיִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָדָרְנוּהִי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּשְׁמָע לָנוּ וּלְכָל־אָנָּשׁ בֵּיתֵנוּ, מִזִּנְיָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־
יוֹם יוֹם, בְּרוּחַ וְלֹא בְצַמְצוֹם, בְּכִבּוּד וְלֹא בְבוּז, בְּהִתֵּר וְלֹא בְאִיסוּר, בְּנִחַת וְלֹא
בְּצַעַר. פְּרִנְסָה שְׁלֵא יִהְיֶה בָּהּ שׁוֹם בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, כְּדֵי שֶׁנִּכְלֹךְ לְעֶסֶק בְּתוֹרָתְךָ
הַקְדוּשָׁה, וְלֹא תִצְרִיכֵנוּ לֹא לִידֵי מַתָּנוֹת בְּשָׂר וָדָם, וְלֹא לִידֵי הַלּוֹאָתָם, אֲלֵא
מִיָּדֶךָ הַמְּלָאָה וְהַרְחֵבָה, וּמֵאֲצֵר מַתָּנַת חֵן כְּלָלֵנוּ, בְּזָכוֹת הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ
דִּיקְרָנוּסָא הַמְּמוֹנָה עַל הַפְּרִנְסָה, כִּי אַתָּה נֹתֵן לְכָל אִישׁ וְאִישׁ דֵּי מַחְסוּרוֹ וּלְכָל־
גְּוִיָּה וְגוֹיָה דֵּי פְרִנְסָתָהּ, כְּדִכְתִּיב; עֵינֵי־כָל אֱלֹהִים יִשְׁפְּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־
אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ, פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:

וּמִלְּפָנֶיךָ מְלִכֵנוּ, רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ חַגֵּנוּ
וְעֲנֵנוּ וְשִׁמַּע תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת
כָּל־פֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה תְּפִלָּת דְּדָא **אֲדָרְנוּ** אֲדוֹנֵי הַחַיִּים וְהַמָּוֶת **יְהוָה**

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: אֲמֵן
אֲמֵן וְכִדְרֵי
יְהוָה יִשְׁפְּרוּ

רצה יהוה יאִהדוּנְהי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
 וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה
 לְדָבִיר בֵּיתָהּ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה
 בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
 עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ:

❖ בחול המועד אומרים יעלה ויבוא.

שכת: אם נזכר אחר שאמר 'ברוך אתה ה' קודם שחתם 'המחזיר וכו' - יאמר שם 'למדני חוקיך' ויחזור לומר יעלה ויבוא" ואם חתם 'המחזיר וכו' - יאמר 'יעלה ויבוא' לפני מודים. ואם אמר תיבת 'מודים' או נזכר בברכות שלאחריה - חזור ל'רצה'. לאחר שאמר "יהיו לרצון" האחרון, אף שלא עקר רגליו - חזור לראש התפלה. והוא הדין בעריכת של חוה"מ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֹא, יַגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה,
 יִשְׁמַע יִפְקֹד וַיִּזְכֹּר, וְזָכְרֵנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ,
 זְכוֹרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָהּ, וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדָהּ, וְזָכְרוֹן
 כָּל־עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיהָ, לְפִלְטָהּ, לְטוֹבָהּ, לְחַן,
 לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, (לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם), בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת
 הַזֶּה, בְּיוֹם 'מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ
 וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זָכְרֵנוּ יְהוָה יאִהדוּנְהי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָהּ, וּפְקֻדָּנוּ
 בּוֹ לְבִרְכָּהּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדָבָר יִשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן, וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי
 אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ,
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
נצח דא'מא
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{אֱלֹהֵינוּ חַי וְחַיִּים} הַמְּחַזֵּיר

שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן: ^{אֱמֶת וְכִדּוּן}

ישבח את הבורא על נפלאותיו, וביחוד על שחזרה נשמתו לגופו. ¹⁷

מוֹדִים (וּ) אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה (וּ) הוּא יְהוָה
יֵאָהֲדוּנָהּ ^{אֱלֹהֵינוּ חַי וְחַיִּים} אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי

מודים רבבן:

מעין ההלכות: א. במודים רבבן ירכין

ראשו בלבד (קס"ג ג' י"ט, ס):

ב. יזהר שלא יפסיד עניית 'אמן' אחר

ברכת רצה (משנ"ב קכ"ג, כה):

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא

יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָהּ} אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי

אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל-בֶּשֶׂר,

יִזְכְּרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת

וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמּוֹ הַגָּדוֹל

וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁחֲחִייתָנוּ

וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲזִינוּ וְתַחַנְנוּ

וְתִתְּנוּ לָנוּ חַיֵּינוּ לְחַצְרוֹת

קְדֻשָּׁה, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת

רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְּךָ שְׁלֵם,

עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ

אל ההודאות.

אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד,

צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן

יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא, לְדֹר

וְדֹר גְּדוּדָה לָךְ וּנְסִפֶּר

תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ

הַמְּסוּרִים בִּידֶיךָ, וְעַל

נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת

לָךְ, וְעַל נַפְשֶׁךָ שְׂבָכָל-

יוֹם עַמָּנוּ, וְעַל

נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂכָכְל־עֵת, עָרֵב וּבֹקֶר
וְצַהֲרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְרַחֵם,
כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מַעֲזוֹלִים קוִיֵּנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד,
שְׁמֶךָ מִלִּבֵּנוּ, לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ
סִלָּה: וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת,
לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סִלָּה,
הָאֵל הַטּוֹב. בָּרוּךְ (הי) אַתָּה (הה) יְהוָה יֵאוֹהֲרֵנוּ

אֲרוֹן הַכֹּל, (יה, הה) הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאֶה לְהוֹדוֹת: אֲרוֹן הַכֹּל, יְהוָה וְיֵאוֹהֲרֵנוּ

ברכת כהנים

אם אין כהנים אומר החזן:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו הַכֹּהֲנִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאֲמוּרָה;

אם יש יותר מכהן אחד קורא להם החזן: בְּרָכִים, ואח"כ מברכים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאוֹהֲרֵנוּ וְיֵאוֹהֲרֵנוּ, אֱלֹהֵינוּ הַמְשַׁלֶּשֶׁת מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְרִשְׁתּוֹ
שֶׁל אֶהְרֹן, וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: ועונים: אמן

החזן מקרא את הכהנים מילה במילה מתוך הכתוב:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה יֵאוֹהֲרֵנוּ וְיֵאוֹהֲרֵנוּ וְיֵאוֹהֲרֵנוּ: אמן יֵאוֹהֲרֵנוּ וְיֵאוֹהֲרֵנוּ: פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיִחַנְּךָ:

אמן יֵאוֹהֲרֵנוּ וְיֵאוֹהֲרֵנוּ: פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיֵאוֹהֲרֵנוּ: אמן

כשאין כהנים מוסיף החזן: וְשָׁמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵנִי אֲבָרְכֶם:

ויחזירו הכהנים פניהם להיכל ויאמרו:

רבוֹן הָעוֹלָמִים, עָשִׂינוּ מַה־שִּׁצְוָרְתְּ עָלֵינוּ, עֲשֵׂה אֶתְּהָ מַה־שֶּׁהִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קִדְשׁוֹ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־עַמּוֹךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל.

❖ הַרְוָאָה חֲלוּם וּנְפִשׁוֹ עֲגוּמָה עָלָיו יֹאמַר בַּעַת נְשִׂיאוֹת כְּפִיִּים (בְּכַלֵּט נִיחַ ע"פ):
 רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי שֶׁלֹּךְ וְחִלּוּמוֹתַי שֶׁלֹּךְ, חֲלוּם חִלְמָתִי וְאִינִי יוֹדֵעַ מָה הוּא.
 בֵּין שְׁחִלְמָתִי עַל עֲצָמִי וּבֵין שְׁחִלְמָתִי עַל אַחֲרִים, וּבֵין שְׁחִלְמוֹ אַחֲרִים
 עָלַי, אִם טוֹבִים הֵם תִּהְיֶה וְאִם רָעִים, כְּחִלּוּמוֹתַי שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק, וְאִם צָרִיכִים
 רְפוּאָה רְפוּאָה כְּמִי מָרָה עַל-יָדִי מִשָּׁה רַבָּנוּ, וּכְמִי יִרְחוּ עַל-יָדִי אֱלִישֶׁע.
 וְיִבְנֶעֱמֻ מִצָּרְעוֹתַי, וּכְחִלּוּמֵהוּ מִחֲלוֹ, וּכְשֶׁשׁ שֶׁהִפְכָּת אֶת קִלְלַת בָּלֵעַם בְּרִבְעִי
 מִרְעָה לְטוֹבָה, כֵּן תִּהְיֶה פֶלֶא-חִלּוּמוֹתַי עָלַי לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה וּתְרַגְּמִי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים: יִהְיוּ לְרַצּוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לִפְנֵיךָ יְהוֹי וְאֵת יְהוֹדֶהוּ: צוּרִי וְגֹאֲלִי:

¹⁸ ייתפלל שתהיה אחדות בישראל ולא מחלוקת. ולבטל מידת הכעס.

[illegible]

יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם, אָמֵן:

יִהְיֶה לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּינוּ לִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְגֵאֲלֵנוּ:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל־הַהָרִים

מֵאִין יִבָּא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוּדָה׃
מֵאִין יִבָּא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוּדָה׃

עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֱלֹהֵינוּ יִתֵּן לְמוֹט

רַגְלֶךָ אֶל־יָנוּם שִׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא־יָנוּם

וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְּנוּ

שְׁמֶרֶךָ יְהוָה (אֲדִינִי) יִאֲדָרְכֶנּוּ צִלָּךְ עַל-יַד יְמִינֶךָ:

יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יָפֹכָה וַיֵּרָח בְּלִילָהּ:

יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע יִשְׁמֹר

אֶת־נַפְשִׁי׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַר-

צֵאתְךָ וּבֹאֶיךָ מִמֵּעֶתָה וְעַד עוֹלָם:

אֱלֹהֵי נֹצַר לְשׁוֹנֵי מֶרֶעַ, וְשֹׁפְתוֹתַי מִדָּבָר

מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תוֹם, וְנַפְשֵׁי

בַּעֲפֹר לְכֹל תִּהְיֶה, פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ, וְאַחֲרֵי

מִצֹּתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל־הַקָּמִים עָלַי

לְרַעָה מִהָרָה הַפֶּר עֲצָתָם וְקִלְקֵל מִחֻשְׁבוֹתָם,

(יְהִי כִמְצִי לְפָנֵי־רוּחַ וּמִלֵּאד יְהוָה יִתְחַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיִתְחַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיִתְחַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל) עֲשֵׂה לְמַעַן

שָׁמַךְ, עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְיֶנְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן

תֹּרֶתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ, לְמַעַן יִחַלְצֶוךָ

יְדִידִיָּהּ, הוֹשִׁיעָה יְמִינִי וְעַנֵּי:

יְהוָה לְרִצּוֹן אֱמִרֵי־פִי וְהִגִּינוּ לִפִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יִהוָה אֱלֹהֵינוּ} צוּרִי וְגֹאֲלִי:

❖ יש אומרים 'תפילת רב' (בכטק טז ע"ב) ובה י"א חיים כנגד שם ו"ה (כפ אחת ו):

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יִהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְחַמְנוּ וְתַחַיֵּינוּ חַיִּים אַרְכִּים, חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פְּרִיָּסָה טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל חַיּוּץ עֲצֻמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאֵת חֵטָא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּבִלְמָה, חַיִּים שֶׁל עֶשֶׂר וְכִבּוֹד, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם אֲהֻבַת תּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם, חַיִּים שֶׁתִּמְלֹא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה לְעִבּוֹדָתְךָ, אָמֵן:

❖ ויש אומרים תפילה זו (ויזכרנו בכטק פ"ד ה"ב, חכמים פ"ו מלות תשובה בשם פקדו דר"ע כת"י):

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יִהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שֶׁלֹּא תַעֲלֶה קִנְיָת אַחֲרֵים עָלַי וְלֹא קִנְיָתִי עַל אַחֲרֵים, וְשֶׁלֹּא אֶכְעַס הַיּוֹם וְשֶׁלֹּא אֶכְעִסְךָ. וְתַצִּילֵנִי מִיָּצֵר הָרַע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנוּנָה וְיִרְאֵת חֵטָא. מִלִּבֵּנוּ וְאֱלֹהֵינוּ, יְחַד שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ, וּבְנֵה בֵיתְךָ, שֶׁכָּלל הִיכָלְךָ וְקִבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ, פָּדֶה צֹאנֶךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, אָמֵן:

מעין הכוונות: סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין יאמר קודם 'יהיו לרצון' השני פסוק מהתנ"ך המתחיל באות ראשונה של שמו ומסתיים באות אחרונה של שמו (קולור של"ה סדר שני תשס"ו):

הפסוק שלי: " _____ "

אחרי התחנונים יאמר שוב (בא"ח בשלח כג):

יְהוָה לְרִצּוֹן אֱמִרֵי־פִי וְהִגִּינוּ לִפִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יִהוָה אֱלֹהֵינוּ} צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יִהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רִצּוֹנְךָ וּלְעִבְדְּךָ בְּלִבֵּב שְׁלֵם:

בְּצִאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם
לְעֹז: הִיטָה יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
מִמְשָׁלוֹתָיו: הֵימָּה רָאָה וַיֵּנֶם הִירֵדוֹן יִסָּב
לְאַחֹר: הַהָרִים רָקְדּוּ בְּאֵילִים גְּבַעוֹת בְּבִנְיָ-
צָאן: מֵה־לָּזָּה הֵימָּה כִּי תִנּוּם הִירֵדוֹן תִּסָּב
לְאַחֹר: הַהָרִים תִּרְקְדּוּ בְּאֵילִים גְּבַעוֹת
בְּבִנְיָ-צָאן: מִלְפָּנַי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלְפָּנַי
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהִפְכִי הַצֹּר אֲגַם מִיָּם
חֲלֹמִישׁ לְמַעֲיָנוֹ-מִיָּם:

יְהוָה (אֲדֹנָי) יִהְיוּנָהּ זִכְרֹנָהּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ אֶת־בֵּית
יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃ יִבְרַךְ
יִרְאֵי יְהוָה (אֲדֹנָי) הַקְטִינִים עִם־הַגְּדֹלִים׃ יִסֹּף
יְהוָה (אֲדֹנָי) יִהְיוּנָהּ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃
בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה (אֲדֹנָי) יִהְיוּנָהּ עֲשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיהוָה (אֲדֹנָי) וְהָאָרֶץ
נָתַן לְבְנֵי־אָדָם׃ לֹא הִמָּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא

כֹּל־יִרְדֵּי דוֹמָה: וְאַנְחֵנוּ | נִבְרָךְ יְיָ מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

מִה־אַשִּׁיב לִיהוָה יִאֲהֲדוּנָהּי כֹּל־תִּגְמוּלוֹהִי עָלַי:
כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׁא וּבִשָּׁם יְהוָה יִאֲהֲדוּנָהּי
אֶקְרָא: נִדְרֵי לִיהוָה יִאֲהֲדוּנָהּי אֲשֶׁלֶם נִגְדָה־נָּא
לְכָל־עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינַי יְהוָה יִאֲהֲדוּנָהּי הַפְּזוֹתָהּ
לְחִסְדֵּיּוֹ: אָנָּה יְהוָה יִאֲהֲדוּנָהּי כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי־
עֲבָדְךָ בֶּן־אֲמַתְךָ פִּתַּחַת לְמוֹסְרֵי: לֶךְ־אֲזַבַּח
זֶבַח תּוֹדָה וּבִשָּׁם יְהוָה יִאֲהֲדוּנָהּי אֶקְרָא: נִדְרֵי
לִיהוָה יִאֲהֲדוּנָהּי אֲשֶׁלֶם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ:
בַּחֲצֵרוֹת | בֵּית יְהוָה יִאֲהֲדוּנָהּי בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַם
הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת־יְהוָה יִאֲהֲדוּנָהּי כֹּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כֹּל־
הָאֲמִים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ | חֲסִדּוֹ וְאֲמַת־יְהוָה יִאֲהֲדוּנָהּי
לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ: יִאֲהֲדוּנָהּי

❖ החזן אומר פסוק והציבור כופלים הפסוק אחריו.

הוֹדוּ לַיהוָה ^[אֲדִינָה] יֵאֱהֲדוּנְהוּ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 יֹאמְרוּ־נָא בֵּית־אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְהוָה ^[אֲדִינָה] יֵאֱהֲדוּנְהוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 מִן־הַמִּצַּר קִרְאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַּמִּרְחָב יְהוָה:
 יְהוָה ^[אֲדִינָה] יֵאֱהֲדוּנְהוּ לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִּי
 אָדָם: יְהוָה ^[אֲדִינָה] יֵאֱהֲדוּנְהוּ לִי בְּעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה
 בְּשִׁנְאִי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה ^[אֲדִינָה] יֵאֱהֲדוּנְהוּ מִבְּטָח
 בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה ^[אֲדִינָה] יֵאֱהֲדוּנְהוּ מִבְּטָח
 בַּנְּדִיבִים: כָּל־צוּרִים סִבְּבוּנִי בַּשֵּׁם יְהוָה ^[אֲדִינָה] יֵאֱהֲדוּנְהוּ
 כִּי אֲמִילִם: סִבְּבוּנִי גַם־סִבְּבוּנִי בַּשֵּׁם יְהוָה ^[אֲדִינָה]
 יֵאֱהֲדוּנְהוּ כִּי אֲמִילִם: סִבְּבוּנִי כְּדַבּוּרִים דַּעֲכוּ בְּאֵשׁ
 קוֹצִים בַּשֵּׁם יְהוָה ^[אֲדִינָה] יֵאֱהֲדוּנְהוּ כִּי אֲמִילִם: דַּחָה
 דַּחִיתַנִּי לְנַפְל וַיהוָה ^[אֲדִינָה] יֵאֱהֲדוּנְהוּ עֲזָרְנִי: עֲזִי וְזִמְרַת

יֵהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: קֹוֹל | רָפָה וַיִּשְׁוּעָה
 בָּאֵהֱלִי צַדִּיקִים יָמִין יְהוָה^{וארנין} יֵהוָה^{וארנין} עֲשֵׂה חֵיל:
 יָמִין יְהוָה^{וארנין} יֵהוָה^{וארנין} רֹמְמָה יָמִין יְהוָה^{וארנין} יֵהוָה^{וארנין}
 עֲשֵׂה חֵיל: לֹא־אֲמוֹת כִּי־אֲחִיה וְאֶסְפָּר
 מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסֹּר יִסְרֹנִי יְהוָה וְלִפְנוֹת לֹא נִתְּנָנִי:
 פֶּתַח־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אֲבֹא־בָם אוֹרָה יְהוָה:
 זֶה־הַשַּׁעַר לִיהוָה^{וארנין} יֵהוָה^{וארנין} צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ:

אוֹרָה כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה: אוֹרָה כִּי
 עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה: אֲבֹן מֵאֶסֶף
 הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: אֲבֹן מֵאֶסֶף הַבּוֹנִים
 הִיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: מֵאֵת יְהוָה^{וארנין} יֵהוָה^{וארנין} הִיְתָה זֹאת
 הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת יְהוָה^{וארנין} יֵהוָה^{וארנין} הִיְתָה זֹאת
 הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: זֶה־הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה^{וארנין} יֵהוָה^{וארנין}
 נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ: זֶה־הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה^{וארנין} יֵהוָה^{וארנין}
 נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ:

אֲנִי יְהוֹנָתָן אֲדִינִי יִאֱהוֹנָנְהִי אֲדִינִי הַכֹּל חַיֵּה וְחַיֵּה וְחַיֵּה ב"פ

אֲנִי יְהוֹנָתָן אֲדִינִי יִאֱהוֹנָנְהִי אֲדִינִי הַכֹּל חַיֵּה וְחַיֵּה וְחַיֵּה ב"פ

בְּרוּךְ הָפֶא בְּשֵׁם יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנְהִי בְּרִכְנוֹכֶם

מִבֵּית יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנְהִי בְּרוּךְ הָפֶא בְּשֵׁם יְהוֹנָתָן

יִאֱהוֹנָנְהִי בְּרִכְנוֹכֶם מִבֵּית יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנְהִי אֵל | יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנְהִי

וַיֵּאָר לָנוּ אֲסֻרוֹתָּהּ בַּעֲבֹתֶיךָ עַד־קִרְנוֹת

הַמִּזְבֵּחַ: אֵל | יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנְהִי וַיֵּאָר לָנוּ אֲסֻרוֹתָּהּ בַּעֲבֹתֶיךָ

עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלִי אַתָּה וְאֹדְךָ אֱלֹהֵי

אֲרוֹמְמֶךָ: אֵלִי אַתָּה וְאֹדְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: הוֹדוּ

לִיהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנְהִי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ

לִיהוֹנָתָן אֲדִינִי יִאֱהוֹנָנְהִי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

❖ יש אומרים יהי שם:

יְהִי שֵׁם יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנְהִי מְבָרֵךְ מַעֲלָה וְעַד־עוֹלָם: מִמְּזֶרֶחַ שֶׁשֶּׁשׁ עַד־

מְבֹאֵז מְהֻלָּל שֵׁם יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנְהִי: רֵם עַל־כָּל־גּוֹיִם | יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנְהִי עַל

הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְהוֹנָתָן יִאֱהוֹנָנְהִי אֲדִינִי מִן־אֲפִיר שֶׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

❖ ואומר הוזן קדיש תתקבל:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּהּ רַבָּא. אִמְן ^(כריעה) אֲדִידֵהוּ ^{אמת} בְּעֶלְמָאִי בְּרָא כְרֻעֻתָּהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָּהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמְן ^(כריעה) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמְן ^(כריעה) כִּן יְהִי רַצוֹן ^{אידהוניה} עֲוִינִים יִהְיֶה שְׁמִיָּהּ רַבָּא וְכִר' עַד 'בְּעֶלְמָא' יִהְיֶה שְׁמִיָּהּ ^(כריעה) רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדַּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיף־הוּא. אִמְן ^{אמת} אֲדִידֵהוּ ^(כריעה) לְעָלְמָא מְפֻל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמְתָּא, דְאִמְרוּ בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמְן ^{אמת} אֲדִידֵהוּ ^(כריעה) אָמֵן.

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל־בית ישראל קדם אבוהון

דבשמיא ואמרו אמן. אמן כן יהי רצון

יִהְיֶה שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וּשְׁוֹעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא וּרְפוּאָה וְנִגְלָה וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ

ישראל ואמרו אמן. אמן כן יהי רצון

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־

עמו ישראל, ואמרו אמן. אמן כן יהי רצון

❖ פותחים את ההיכל ואומרים:

יְהִי יְהוָה ^(אדנין) יִאֲהוּדֵינוּ ^{אידהונוני} אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ אֶל־יַעֲקֹבנוּ

וְאֶל־יִשְׁשָׁנוּ: הוֹשִׁיעָהּ | אֶת־עַמָּךְ וּבְרַךְ אֶת־נַחֲלָתְךָ וְרַעַם

וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: וְיְהִי בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָהּ | יְהוָה ^(אדנין)

וַיִּפְצֹץ אֵיבֵיהֶּ וַיִּגְסֹּ מִשְׁנֵאֵיהֶּ מִפְּנֵיהֶּ: קוֹמָה יְהוָה ^{אידהונוני}

לְמִנוּחָתָךְ אֲתָהּ וְאֶרֶץ עֲזָרָךְ: כְּהִנֵּה יִלְבָּשׁוּ־צִדֵּק וְחִסְדִּיךָ יִרְגְּנוּ:

בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ אֶל־תֵּשֶׁב פָּנֵי מְשִׁיחָךְ:

❖ ואומרים בריך שמייה (זכר ויקהל לו ע"ה):

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: כִּד מִפְקִין סֵפֶר תּוֹרָה בְּצַבּוּרָא, לְמַקְרָא בֵּיה, מִתְפַּתְחוּ תַרְעֵי
שְׁמֵיָא דְרַחֲמִין, וּמַעֲזִירִין אֶת הָאֲהָבָה לְעָלָא, וְאַבְעֵי לִיָּה לְבָר נֶשׁ לְמִימַר הָכִי;
בְּרִיךְ שְׁמִייה דְּמֵאֲרִי עַלמָא, בְּרִיךְ כְּתִירָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתְךָ עִם
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעָלָם, וּפְרָקוּ יְמִינְךָ אֲחֻזֵּי לְעַמְּךָ בְּבֵית
מִקְדָּשְׁךָ, לְאַמְטוּזֵי לְנָא מְטוּב נְהוּרָךְ, וּלְקַבֵּל צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמֵי. יְהֵא
רְעוּזָא קְדָמְךָ, דְּתוֹרִיךָ לֹן חֲיִין בְּטִיבוּ, וְלִהְיוּ אָנָּא עֲבָדְךָ פְּקִידָא בְּגוּ
צְדִיקָיָא, לְמַרְחֵם עָלֵי וּלְמַנְטֵר יְתִי וְיִת כָּל־דִּילֵי וְדִי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל.
אֲנֵת הוּא זֶן לְכָלָא וּמְפָרְנֵם לְכָלָא, אֲנֵת הוּא שְׁלִיט עַל כָּלָא, אֲנֵת
הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אָנָּא עֲבָדָא דְקָדְשָׁא
בְּרִיךְ־הוּא, דְּסָגִידְנָא קַמִּיה מִן קַמִּי דִּיקַר אוֹרִיתָה בְּכָל־עֵדוֹ וְעֵדוֹ.
לֹא עַל אָנֶשׁ רַחֲצִינָא, וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין סְמִיכְנָא, אֱלֹא בְּאַלְהָא
דְּשְׁמֵיָא, דְּהוּא אֱלֹהָא דְקִשּׁוּט, וְאוֹרִיתָה קִשּׁוּט, וְנִבְיָאוּתֵי קִשּׁוּט,
וּמִסְגֵּי לְמַעַבְד טַבּוֹן וְקִשּׁוּט. בֵּיה אָנָּא רַחֲצִי, וְלִשְׁמֵיה יִקְרָא
קְדִישָׁא אָנָּא אֲמַר תִּשְׁבְּחוּ. יְהֵא רְעוּזָא קְדָמְךָ דְּתַפְתַּח לְבִי
בְּאוֹרִיתְךָ, (וְתִיֵּהֵב לִי בְּנִין וְכִרְיִין דְּעֲבָדִין רְעוּתְךָ,) וְתִשְׁלִים
‘מִשְׁאַלִּין דְּלִיבָאֵי וְלָבָא דְכָל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְטַב וּלְחֲיִין וְלִשְׁלָם.

אָמֵן:

❖ וּמוֹצִיא הַחֹן סֵפֶר תּוֹרָה וְאוֹמַר:

בְּגִדְלִי לִיהוָה אֲדִינָן יִאֲהֲרֹנְהִי אֲתִי וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוֹ יִתְדוּ:

❖ ואומרים הקהל:

רוֹמָמּוֹ יְהוָה אֲדִינָן יִאֲהֲרֹנְהִי אֲלֵהִינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רְגִלֵּי קְדוֹשׁ הוּא:
רוֹמָמּוֹ יְהוָה אֲדִינָן יִאֲהֲרֹנְהִי אֲלֵהִינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדוֹשׁ כִּי־קְדוֹשׁ
יְהוָה אֲדִינָן יִאֲהֲרֹנְהִי אֲלֵהִינוּ: אִין־קְדוֹשׁ כִּי־הוּ אֲדִינָן יִאֲהֲרֹנְהִי כִּי אִין בְּלִתְהוּ וְאִין צוּר

כִּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהֵ מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה ^(לדעת יאחזכריאל) וּמִי צִוֵּר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ:
 תּוֹרָה צִוְּהֵנוּ מִשָּׁה מִזְרָשָׁה קִהְלַת יַעֲקֹב: עֶצְחִיִּים הִיא
 לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכִּינָה מְאֹשֶׁר: דְּרִכֶּיהָ דְּרִכֵּי־נָעִם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ
 שָׁלוֹם: שָׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתָהּ וְאֵין־לָמוּ מִכְשׁוֹל: יְהוָה ^(לדעת יאחזכריאל)
 לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה ^(לדעת יאחזכריאל) יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

עַל הַפֶּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
 מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ־הוא: בְּעוֹלָמוֹת שְׁפָרָא הָעוֹלָם
 הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא בְּרָצוֹנוֹ וְכִרְצוֹנוֹ יִרְאִיו וְכִרְצוֹן כָּל־עַמּוֹ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל: תִּגְּלָה וְתִרְאָה מְלָכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּמַהֲרָה וְיִחַן וְיַחוּס וְיִרְחַם
 עַל פְּלִיטָתָנוּ וּפְלִיטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן
 וְאִמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן: הִרְחֵמֵן הוּא יַחְזִיר שְׁבִיתָנוּ וְשְׁבִית עַמּוֹ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרָה וְיִזְצָאֵנוּ מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ לְרוּחוֹהָ וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָהּ
 בְּקִרְבָּהּ וְיִאֲמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן: כִּי שֵׁם יְהוָה ^(לדעת יאחזכריאל) אֲקַרָּא הָבוּ גִדְּל
 לְאַלֹהֵינוּ: הַפֶּל תִּנְנוּ עֲזָה לְאַלֹהִים וְתִנְנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה: כִּהֵן קֶרֶב וְכִהֵן
 תּוֹרַת יְהוָה ^(לדעת יאחזכריאל) תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוֹת יְהוָה ^(לדעת יאחזכריאל) נֶאֱמָנָה
 מַחְבִּימַת פְּתִי: פְּקוּדֵי יְהוָה ^(לדעת יאחזכריאל) יִשְׂרָיִם מְשִׁמְחֵי־לֵב מִצּוֹת
 יְהוָה ^(לדעת יאחזכריאל) בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יְהוָה ^(לדעת יאחזכריאל) עֲזָה לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה ^(לדעת יאחזכריאל)
 יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: ^(לדעת יאחזכריאל)

מעין הכוונות: היה מסתכל באותיות הספר תורה ממש והיה אומר שעל ידי הסתכלות האדם מקרוב כל כך שיוכל לקרוא האותיות היטב, על ידי זה נמשך אור גדול אל האדם (שפ"ב, מח ע"ג). וטוב שישתכל האדם בתיבה שהיא אות ראשון שלה כמו אות ראשון שבשמו... שזו מועיל להצלחה (כפ"ח קלה, ג).

❖ ומגביה ספר תורה ומראה פני הכתב לקהל ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מִשָּׁה לְפָנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: הָאֵל תְּמִים דְּרָבּוֹ
 אִמְרַת יְהוָה ^(לדעת יאחזכריאל) צְרוּפָה מְגֵן הוּא לְכָל הַחַסִּים בּוֹ:

❁ קריאת התורה לחול המועד ❁

קריאה ליום שני של פסח בפרשת אמור

בארץ ישראל הוא יום א' רחול המועד: מוציאים שני ספרי תורה, וקורין ג' גברי ואין אומרים קריש עד לאחר עליית רביעי, ובספר שני קורא עולה רביעי "והקרבתם אשה".

בחו"ל הוא יום טוב שני של גלויות, קריאתו לעיל עמ' 297.

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: שׁוּר אוֹ־כָשָׁב אוֹ־עַז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהָלָאָה יִרְצָה לְקַרְבֵּן אִשָּׁה לַיהוָה: וְשׁוּר אוֹ־שָׁה אֹתוֹ וְאֶת־בָּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בַּיּוֹם אֶחָד: וְכִי־תִזְבְּחוּ זֶבַח־תּוֹדָה לַיהוָה לְרֹצְנֵכֶם תִּזְבְּחוּ: בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכְלִי לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה: וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה: וְלֹא תַחֲלֹל אֶת־שֵׁם קֹדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקֹדָשְׁכֶם: הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרְאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדֵי: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֹאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְתוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: לֹא־אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרְאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: בַּתֹּדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבִים פֶּסַח לַיהוָה: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת לַיהוָה שְׁבַעַת יָמִים מִצְוֹת תֹּאכְלוּ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה שְׁבַעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: שְׁלִישִׁי וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אָנִי נָתַן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת-קְצִירָהּ וְהִבַּאתֶם אֶת-עֹמֶר
 רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל-הַכֹּהֵן: וְהִנִּיף אֶת-הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה
 לְרִצְוֹנְכֶם. מִמַּחֲרַת הַשָּׁבָת יִנִּיפְנוּ הַכֹּהֵן: וְעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם
 אֶת-הָעֹמֶר בִּבֶשׂ תִּמָּים בּוֹ-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה לַיהוָה: וּמִנַּחְתּוֹ שְׁנֵי
 עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן אִשָּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחַח וְנִסְכָּה יִין
 רְבִיעֵת הַהֵיזֶן: וְלֶחֶם וְקָלִי וְכֹרֶמֶל. לֹא תֹאכְלוּ עַד-עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
 עַד הִבֵּיאֲכֶם אֶת-קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל
 מִשְׁבְּתֵיכֶם: וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשָּׁבָת מִיּוֹם הִבֵּיאֲכֶם אֶת-
 עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת שָׁבָתוֹת. תְּמִימַת. תִּהְיֶינָה: עַד מִמַּחֲרַת
 הַשָּׁבָת הַשְּׂבִיעִית. תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם. מִנַּחְתָּה חֲדָשָׁה
 לַיהוָה: מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תִּבְיֹאוּ | לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
 סֹלֶת. תִּהְיֶינָה חֲמֵץ תֹּאפִינָה בַּפּוּרִים לַיהוָה: וְהִקְרַבְתֶּם עַל-הַלֶּחֶם
 שִׁבְעֵת כִּבְשִׁים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפָר בּוֹ-בָקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנַיִם
 יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנַּחְתָּם וְנִסְפִיָּהֶם אִשָּׁה רֵיחַ-נִיחַח לַיהוָה:
 וְעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחֹטָאת וּשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבַּח
 שְׁלָמִים: וְהִנִּיף הַכֹּהֵן | אֹתָם עַל-לֶחֶם הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
 עַל-שְׁנֵי כִבְשִׁים קָדָשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לִפְנֵי: וּקְרֹאתֶם בְּעֶצֶם | הַיּוֹם
 הַזֶּה מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת
 עוֹלָם בְּכָל-מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: וּבְקִצְרְכֶם אֶת-קְצִיר אֲרֻצְכֶם
 לֹא-תִכְלֶה פָּאת שְׂדֶה בְּקִצְרוֹ וְלִקַּט קְצִירָהּ לֹא תִלְקֹט לַעֲנִי וְלָגֵר
 תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיִּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וַיְדַבֵּר
 אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 שַׁבָּתוֹן זָכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרֵא-קֹדֶשׁ: כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: אַךְ בְּעֶשְׂוֹר
לַחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפָּרִים הוּא מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: וְכָל־מְלֹאכָה לֹא
תַעֲשׂוּ בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כַּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תַעֲזֹה בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וַנִּכְרְתָהּ
מֵעַמִּיהָ: וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָל־מְלֹאכָה בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה
וְהִאֲבֹדְתִי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמָּה: כָּל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מַשְׁבְּתֵיכֶם: שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם
וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּתְּשׁוּעָה לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב
תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתֵכֶם: וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה חַג הַסִּפּוֹת
שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֹאכָתָה
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרִיבוּ אִשָּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׂמִינִי
מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה עֲצֹרָה הוּא כָּל־
מְלֹאכָתָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: אֲלֹה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם
מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב אִשָּׁה לַיהוָה עֲלֶה וּמְנַחֶה זָבַח וְנִסְכִּים דְּבַר־
יוֹם בְּיוֹמוֹ: מִלֵּבד שַׁבַּת יְהוָה וּמִלֵּבד מִתְּנוּתֵיכֶם וּמִלֵּבד כָּל־
נְדָרֵיכֶם וּמִלֵּבד כָּל־נִדְבָתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה: אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תַּחֲנוּ אֶת־חֶג־
יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבְּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׂמִינִי שַׁבְּתוֹן:
וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵגֶף עֵץ־
עֵבֶת וְעֶרְבֵי־נַחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים:
וַחֲגַתֶּם אִתּוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי תַחֲנוּן אָתּוֹ: בַּסֶּפֶת תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים כָּל־הָאֲזָרָח
בִּישְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַסֶּפֶת: לְמַעַן יִדְעוּ דַרְתִּיכֶם כִּי בַסֶּפֶת הוֹשַׁבְתִּי
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶת־מַעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

❖ הרביעי קורא בספר השני "והקרבתם", לקמן עמוד 503.

קריאת ליום שלישי של פסח בפרשת בא

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קוּדֹשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם
בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זְכוֹר
אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בַחֹק יָד
הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ: הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בַּחֹדֶשׁ
הָאָבִיב: שְׁנֵי וַהֲיָה כִּי־יָבִיֹאֶה יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ זָבֹת חֶלֶב וְדָבָשׁ
וְעַבְדָּתָ אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה: שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֶּה
וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי חַג לַיהוָה: מִצֹּת יֵאָכֵל אֶת שְׁבַעַת הַיָּמִים וְלֹא־
יֵרָאֶה לָּךְ חֶמֶץ וְלֹא־יֵרָאֶה לָּךְ שָׂאֵר בְּכָל־זִבְלָךְ: וְהַגַּדְתָּ לְבְנֶךָ בַּיּוֹם
הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם: וְהָיָה לָּךְ
לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי
בְיַד חֲזָקָה הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם: וְשִׁמַּרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת
לְמוֹעֲדָה מִיָּמִים יְמִימָה: שְׁלִישִׁי וְהָיָה כִּי־יָבֹאֶה יְהוָה אֶל־אֶרֶץ
הַכְּנַעֲנִי בָּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָּךְ וּלְאַבְרָהָם וּנְתַנָּה לָּךְ: וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר־
רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר | שֹׁגֵר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ הַזִּכְרִים לַיהוָה:
וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹל תַּפְדָּה בִּשָּׂה וְאִם־לֹא תַפְדָּה וְעַרְפָּתוֹ וְכֹל בְּכוֹר
אָדָם בְּכַנִּיף תַּפְדָּה: וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֶזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים וַיְהִי
 בִּי־הַקִּשָּׁה פִּרְעֹה לְשַׁלְּחָנוּ וַיַּהַרְגֵם יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בַּהֲמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵר לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר
 רִחְמֶם הַזְּכָרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדָּה וְהָיָה לָאוֹת עַל־יָדְכָה
 וּלְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֶזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

❖ הרביעי קורא בספר השני "והקרבתם", לקמן עמוד 503.

קריאה ליום רביעי של פסח בפרשת משפטים

אִם־כֶּסֶף | תִּלְוֶהָ אֶת־עַמִּי אֶת־הָעֹנִי עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה לוֹ בְּנִשָּׁה לֹא־
 תְּשִׁימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ: אִם־חֶבֶל תַּחְבֵּל תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת רַעְיָךְ עַד־כָּא הַשֶּׁמֶשׁ
 תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ: כִּי הוּא כְּסוּתוֹהָ לְבִדָּה הוּא שְׁמֹלְתוֹ לַעֲרוֹ בַּמָּה יִשָּׁב
 וְהָיָה כִּי־יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חָנוּן אֲנִי: שְׁנֵי אֱלֹהִים לֹא תִקְלַל
 וְנִשְׂאִי בַעֲמֻסָּה לֹא תֹאדָר: מִלֵּאֲתֹתָ וּדְמָעָה לֹא תֵאָחֵז בְּכוֹר בְּנִיךָ תִתֵּן־
 לִי: כֹּן־תַּעֲשֶׂה לְשֹׂרֶף לְצֹאנֶךָ שְׂבַעַת יָמִים יִהְיֶה עִם־אֹמּוֹ בַּיּוֹם
 הַשְּׁמִינִי תִתְּנוּ־לִי: וְאִנְשֵׁי־קֹדֶשׁ תִּהְיוּ לִי וּבִשּׁוֹר בַּשָּׂדֶה טָרְפָה לֹא
 תֹאכְלוּ לַלֵּב תִּשְׁלֹכוּן אֹתוֹ: לֹא תִשָּׂא שְׁמַע שְׂוֹא אֶל־תִּשְׁתַּ יְדֶךָ
 עִם־רֹשֶׁעַ לְהִית עַד חֲמֹס: לֹא־תִהְיֶה אַחֲרֵי־רַבִּים לְרָעַת וְלֹא־
 תַעֲנֶה עַל־רֹב לְנֻטֹּת אַחֲרֵי רַבִּים לְהִטֹּת: וְדָלִי לֹא תִהְדָּר בְּרִיבוֹ: כִּי
 תִפְגַּע שׁוֹר אִיבָה אוֹ חֲמֹרוֹ תַעֲהֶה הַשֶּׁב תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ: כִּי־תִרְאֶה חֲמוֹר
 שֹׁנֵא אוֹ רֹבֵץ תַּחַת מִשְׁאוֹ וְחֹדֶלֶת מִעֲזֹב לוֹ עֲזֹב תַעֲזֹב עִמּוֹ: שְׁלִישִׁי לֹא
 תִטָּה מִשְׁפָּט אֲבִינֶךָ בְּרִיבוֹ: מִדְּבַר־שֹׁקֶר תִּרְחֹק וְנָקִי וְצַדִּיק אֶל־
 תִּהְרָג כִּי לֹא־אֲצַדִּיק רֹשֶׁעַ: וְשֹׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲזֹר פְּקוּחִים
 וַיִּסְלַף דְּבָרֵי צַדִּיקִים: וְגַר לֹא תִלְחָץ וְאַתָּם יִדְעֹתֶם אֶת־נַפְשׁ הַגֵּר
 כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אֲרֻצְךָ

וְאִסַּפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: וְהִשְׁבִּיעַתָּ תִּשְׁמִטָנָה וְנִטְשָׁתָהּ וְאָכְלוּ
אֲבִינִי עִמּוֹ וְיִתְּרָם תֹּאכַל חֵיט הַשָּׂדֶה בְּנִתְעַשָּׂה לְכַרְמָה לְיִיתָהּ:
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ
שׁוֹרְךָ וְחֹמְרְךָ וַיִּנְפֹּשׂ בְּנִיאֲמָתָה וְהִגֵּר: וּבְכָל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם
תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תִזְכִּירוּ לֹא יִשְׁמַע' עַל־פִּיךָ:
שָׁלַשׁ רִגְלִים תָּחֹג לִי בַשָּׁנָה: אֶת־חֹג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים
תֹּאכַל מִצּוֹת כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָךְ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָכִיב בִּיבֹו יֵצֵאת
מִמִּצְרַיִם וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רִיקָם: וְחֹג הַקִּצִּיר בַּפּוּרִי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר
תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחֹג הָאָסֹף בַּצֹּאת הַשָּׁנָה בְּאִסַּפְתָּ אֶת־מַעֲשֶׂיךָ מִן־
הַשָּׂדֶה: שָׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶל־פָּנַי הָאֵדָן | יְהוָה:
לֹא־תִזְבַּח עַל־חֲמֹץ דִּם־זִבְחִי וְלֹא־יִלִּין חֶלֶב־חֲגִי עַד־בֹּקֶר:
רֹאשִׁית בַּפּוּרִי אֲדַמְתָּךְ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשַׁל גְּדִי
בְּחֶלֶב אֱמוֹ:

❖ הרביעי קורא בספר השני "והקרבתם", לקמן עמוד 503.

קריאה ליום המישי של פסח בפרשת מי תשא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסַח־לָךְ שְׁנֵי־לֶחֶת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים
וְכִתְבְּתִי עַל־הַלָּחֶת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלָּחֶת הָרָאשֵׁינִים
אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וְהָיָה נִכּוֹן לִבְקָר וְעֹלִית בִּבְקָר אֶל־הָרִי סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִּי
שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמּוֹ וְגַם־אִישׁ אֶל־יֵרָא בְּכָל־
הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבְּקָר אֶל־יֵרְעוּ אֶל־מֹול הָהָר הַהוּא: שְׁנֵי וַיִּפְסֹל
שְׁנֵי־לֶחֶת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים וַיִּשָּׂם מֹשֶׁה בִּבְקָר וַיַּעַל אֶל־הָרִי סִינִי
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֶחֶת אֲבָנִים: וַיִּרֶד יְהוָה בַּעֲנָן
וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְהוָה | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא
יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד

לְאֵלִפִּים נִשָּׂא עֵזֶן וּפִשֶׁע וְחִטָּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶד | עֵזֶן אָבוֹת
עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנֵי בָנִים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רַבְעִים: וַיִּמְהַר מִשָּׁה
וַיִּקְדֹּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר אִם־נָא מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָיִי יִלְךָ־
נָא אֲדֹנָיִי בְּקֶרְבָּנוּ בִּי עִם־קִשָּׁה־עֵרֶף הוּא וְסִלְחָתָ לְעוֹנָנוּ וּלְחִטָּאתָנוּ
וְנִחַלְתָּנוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִּי פֶרֶת בְּרִית נִגְדֵּךְ כָּל־עַמּוּךָ אַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת
אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־
אִתָּה בְּקֶרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:
שְׁמַר־לָךְ אֶת אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצִּדָּה הַיּוֹם הַנִּגְנִי גֵרָשׁ מִפְּנֵיךְ אֶת־הָאֱמֹרִי
וְהַפְּנֵעִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרָזִי וְהַחֲזִי וְהַיְבוֹסִי: הַשְׁמַר לָךְ פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית
לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתָּה בָּא עָלֶיהָ פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקֶרְבְּךָ: בִּי
אֶת־מִזְבְּחָתָם תִּתְּצוּן וְאֶת־מִצְבְּחָתָם תִּשְׁפְּרוּן וְאֶת־אֲשֶׁרֵי תִכְרַתוֹן:
כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי יִהְיֶה קִנְאָ שָׂמוֹ אֵל קִנְאָ הוּא: פֶּן־
תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ | אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָכְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם
וְקִרְאָ לָךְ וְאִכְלָתָ מִזְבְּחָהּ: וְלִקְחָתָ מִפְּנֵיתִי לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְּנֵיתִי אַחֲרֵי
אֱלֹהֵיהֶן וְהִזָּנוּ אֶת־בְּנֵיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן: אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה־
לָךְ: שְׁלִישִׁי אֶת־חֹג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר
צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאֵכִיב בִּי בַּחֹדֶשׁ הָאֵכִיב יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם: כָּל־
פֶּטֶר־רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֶׂה: וּפֶטֶר חֲמוֹל תִּפְדֶּה
בָּשָׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפָּתוֹ כָּל בְּכוֹר בְּנֵיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יִרְאוּ פָנַי
רִיקִים: שִׁשֶּׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשָּׁבֶת בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר
תִּשָּׁבֶת: וְחֹג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָךְ בִּפְנֵי קִצְרֵי חֲטִים וְחֹג הָאֲסִיף
תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה: שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זָכוֹרְךָ אֶת־פָּנַי
הָאֵדֶן | יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־
גְּבֻלְךָ וְלֹא־יִחַמְדוּ אִישׁ אֶת־אֶרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לְרֹאוֹת אֶת־פָּנַי יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ שָׁלַשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה: לֹא־תִשְׁחַט עַל־חֲמִיץ דָּם־זִבְחִי וְלֹא־
יָלִין לְבָקֶרֶת־זֶבֶח־חֵג הַפֶּסַח: רֹאשִׁית בִּכּוּרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֹׁל גָּדִי בְחֶלֶב אִמּוֹ:

❖ הרביעי קורא בספר השני "והקרבנם", לקמן עמוד 503.

קריאה ליום שישי של פסח בפרשת בהעלותך

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר־סִינִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפֶּסַח
בְּמוֹעֲדוֹ: בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֶרְפִּים תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ
בְּמוֹעֲדוֹ כְּכָל־חֻקֹּתָיו וְכָכֹל־מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח: שְׁנִי וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן
בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֶרְפִּים בְּמִדְבַּר סִינִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֲשׂוֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טָמְאִים
לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לַפְּנֵי
מֹשֶׁה וּלְפָנֵי אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא: וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הִנֵּהמָה אֵלֵינוּ אֲנַחְנוּ
טָמְאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת־קֶרְבֶּן יְהוָה
בְּמוֹעֲדוֹ בַּתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עֲמְדוּ וְאַשְׁמְעָה
מִה־יֵצֵא יְהוָה לָכֶם: שְׁלִישִׁי וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יִהְיֶה טָמֵא | לְנֶפֶשׁ אוֹ בְּדֶרֶךְ
רַחֲקָה לָכֶם אוֹ לְדֶרֶתִיכֶם וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה: בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעֶרְפִּים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מִצּוֹת וּמִרְרִים
יֹאכְלֻהוּ: לֹא־יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וַעֲצֹם לֹא יִשְׂבְּרוּהוּ כְּכֹל־
חֻקֹּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא־יִהְיֶה
וַיְחַדֵּל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּיָּה כִּי | קָרְבַּן יְהוָה

לֹא הִקְרִיב בְּמַעַדוֹ חֲטָאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא: וְכִי־יָגוּר אֶתְכֶם גֵּר
וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה בַּחֲקֵת הַפֶּסַח וּבְמִשְׁפָּטוֹ כִּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אֶחָד
יְהִי לָכֶם וּלְגֵר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ:

❖ הרביעי קורא בספר השני "והקרבתם":

קריאה למפטיר לימי חול המועד

❖ בכל ימי חול המועד קורא העולה רביעי בפרשה זו:

וְהִקְרַבְתֶּם אֹשֶׁה עָלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד
וְשִׁבְעָה כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתְכֶם סֹלֶת בָּלוּלָה
בַּשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לִפְרָו וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל תַּעֲשׂוּ: עֲשֹׂרוֹן
עֲשֹׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים: וּשְׁעִיר חֲטָאת
אֶחָד לִכְפֹּר עֲלֵיכֶם: מִלֵּבֶד עֲלֵת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֵלֶת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ
אֶת־אֵלֶּה: כְּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לַחֵם אֹשֶׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ
לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי מִקְרֵא־
קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

❖ לאחר הקריאה, אומר המפטיר חצי קריש:

כריעה
יִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיה ^(כריעה) רָבָא. אמן ^{אמת} ^{אידיה'ה} בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ,
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ^(כריעה) אמן
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי רְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבִזְמַן
קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. ^(כריעה) אמן ^{כִּן יְהִי רַצוֹן} ^{אמת} ^{אידיה'ה} עֲוִינִים יִהְיֶה שְׁמִיה רַבָּא וְכו' עַד 'בְּעֶלְמָא' יִהְיֶה שְׁמִיה ^(כריעה)
רָבָא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמֵי יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר,
וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשָּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלָּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקֹדֶשׁ אֱלֹהֵינוּ
בְּרִידָה־הוּא. ^(כריעה) אמן ^{אמת} ^{אידיה'ה} לְעֵלְא מְכַל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרוּ בְּעֶלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן. ^{כריעה} אמן ^{אמת} ^{אידיה'ה}

❖ לאחר הקריאה, מחזירין את ספר התורה להיכל ואומרים:

יְהִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה ^(אֲדִינוּ יִאֲהֲדוּנְהוּ) כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ הוֹדוּ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמַיִם:
וַיֵּרָם קִרְוָן לַעֲמֹז תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עַם־קִרְבּוֹ
הַלְלוּיָהּ: יְהוָה ^(אֲדִינוּ יִאֲהֲדוּנְהוּ) הוּא הָאֱלֹהִים: יְהוָה ^(אֲדִינוּ יִאֲהֲדוּנְהוּ) הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם
'מִפֶּעַל וְעַל־הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד: אֵין־כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים וְאֵין
כְּמַעֲשֶׂיךָ: הוֹשִׁיבֵנו יְהוָה ^(אֲדִינוּ יִאֲהֲדוּנְהוּ) אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁכַּח, חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדְשׁ:

❖ לאחר שהחזירו את הספר סוגרים את הארון ואומרים 'אשר':

(יְהִי־חֶסֶדְךָ יְהוָה ^(אֲדִינוּ יִאֲהֲדוּנְהוּ) עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יְחַלְנוּ לָךְ:)

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהִלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי

הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁיְהוּנָה ^{כתר}

אֱלֹהֵינוּ: תְּהִלָּה לְדָוִד אַרְוֹמָמָה אֱלֹהֵי ^{יִאֲהֲדוּנְהוּ}

הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם

אַבְרָכָה וְאַהֲלִלָה שְׁמֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל

יְהוָה ^{חכמה} ^(אֲדִינוּ יִאֲהֲדוּנְהוּ) וּמִהֲלֵל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר:

יִזְרַח לְדֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ:

הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדְבָרֶיךָ נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:

וְעִזּוֹז נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדוּלָּתְךָ אֲסַפְּרָנָה:

זָכַר רַב־טוֹבָה יִבְיְעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנּוּן

וְרַחֲמֵי יְהוָה^{בִּינָה} אֶתְּ אֶפְיֹם וְגִדְל־חֶסֶד:
טוֹב יְהוָה^{חֶסֶד} לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־
מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה^{גְבוּרָה} כָּל־מַעֲשֵׂיךָ
וְחִסְדֶּיךָ יְבָרְכֻכָּה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
וְגִבּוֹרַתְךָ יִדְבָּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם רַ"ת ל"ה
גִּמ' אֲדֹנָיִי גְבוּרָתִיו וְכְבוֹד הַדֶּר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עַלְמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ
בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר: סוּמָךְ יְהוָה^{תְּפָאֶרֶת} לְכָל־
הַנִּפְלְאִים וְזוֹקֶךָ לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כָל־
אֱלֹהִים יִשָּׁבְרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם
בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ רַ"ת פֶּא"ל גִּמ' סֵא"ל גִּמ' יֵאָהֲדוּנָהּ
וּס"ת זֶת"ך הַיּוֹצֵא מִשֶּׁם ע"ב.
וּמִשְׁבִּיעַ גִּמ' זֶת"ך לְכָל־חַי רָצוֹן רַ"ת רז"ל: צַדִּיק
יִהְיוּ־וְיִתְּנוּ יְהוָה^{יְסוֹד} בְּכָל־דְּרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל־
מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה^{מַלְכוּת} לְכָל־קֹרְאָיו לְכָל־
אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רָצוֹן־יִרְאוּ יַעֲשֶׂה

וְאֶת־שׁוּעָתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוּמַר יְהוָה^{נצח}
 אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים^{יאהרונהי}
 יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת יְהוָה^{קודש} יִדְבָּר־פִּי וַיִּבְרַךְ^{יאהרונהי}
 כָּל־בָּשָׂר שֶׁם קִדְּשׁוּ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ ׀
 נִבְרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבִי פֹשֵׁעַ בִּי־עֲקֹב נָאִם
 יְהוָה^{יאהרונהי}: וְאֲנִי ׀^{ר"ת 'גוף בנני' ויכוין להעלות ניצוצות שו"ל חזרה אל גוף אוצר הנשמות} זֹאת

בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יְהוָה^{יאהרונהי} רוּחִי אֲשֶׁר
 עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר־שַׁמְתִּי בְּפִיךָ לֹא־יִמּוֹשׁוּ
 מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעךָ אָמַר
 יְהוָה^{יאהרונהי} מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ
 יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה
 וְאָמַר; קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה^{יאהרונהי} ׀

צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: ׀ מִקְבְּלֵי
 דִּין מִן דִּין וְאִמְרִין קִדִּישׁ בְּשִׁמִּי מְרוֹמָא

^{ארונו וסכל}
 ויהיה ויהיה

עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, קִדִּישׁ עַל אֲרָעָא עֻבְדֵּי
 גְבוּרָתָהּ, קִדִּישׁ לְעֵלִים וּלְעֵלְמִי עֲלִמְיָא,
 יְהוָה ^[אֲדִינִי] יֵהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה צְבָאוֹת מְלִיא כָּל־אֲרָעָא זִיו
 יִקְרִיֶּהּ: ^{בְּקוֹל רֹם:} וְתִשָּׂאֲנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל
 רַעַשׁ גְּדוֹל: ^{בְּרִיךְ} כְּבוֹד־יְהוָה ^[אֲדִינִי] יֵהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה
 מִמְּקוֹמֻמוֹ: ^{בְּלִחַשׁ:} וְנִטְלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעִית בִּתְרִי
 קֹל זֵיעַ שְׁגִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאַמְרִין, בְּרִיךְ יִקְרָא
 דִּיהוָה ^[אֲדִינִי] יֵהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: ^{בְּקוֹל רֹם:}
 יְהוָה ^[אֲדִינִי] יֵהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה יֵהוָה: ^{בְּלִחַשׁ:} יְהוָה ^[אֲדִינִי]
 יֵהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה מְלִכּוֹתֶיהָ קָאִים לְעֵלִים וּלְעֵלְמִי
 עֲלִמְיָא: ^{בְּקוֹל רֹם:} יְהוָה ^[אֲדִינִי] יֵהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם
 יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׁמֵרָה־זֹאת לְעוֹלָם
 לִיִּצְרַח מִחֲשָׁבוֹת לִבִּי עִמָּךְ וְהִכֵּן לְבָבִי אֵלֶיךָ:
 וְהוּא רַחוּם | יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: כִּי־אֵתָהּ
 אֲדִנִּי טוֹב וְסִלַּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרָאִיךָ:

צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן
 אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁפַּעַת
 לְאַבְתִּינוּ מִיָּמֵי קֹדֶם: בְּרוּךְ אַדְנֵי יוֹם | יוֹם
 יַעֲמֹס־לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה: יְהוָה ^{יאהדונהי}
 צִבְאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
 יְהוָה ^{יאהדונהי} צִבְאוֹת אֲשֶׁר־אֱדָם בְּטַח בְּךָ:
 יְהוָה ^{יאהדונהי} הוֹשִׁיעָה הַפְּלֹךְ יַעֲנֶנּוּ בְיוֹם־

קָרְאוּ:

מעין הכוונות: ובאמרו ברוך אלהינו שבראנו לכבודו כ' צריך לבוין בכוונה גמורה כי הנה
 עתה אנו בעולם הבריאה אשר משם נמשכת התורה שניתנה לנו (שעי"כ, מע ע"ד).

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שִׁבְרָאנוּ ^{בסוד דבריה} לְכָבוֹדוֹ,
 וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים ^{שבראנו מהטוב שבעולם הבריאה}, וְנָתַן לָנוּ
 תּוֹרַת אֱמֶת ^{מעולם הבריאה}, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ.
 הוּא יַפְתָּח לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וַיְשִׁים בְּלִבָּנוּ
 אֶהְבֶּתוּ וַיִּרְאֶתוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבָּב
 שָׁלֵם. לֹא נִיָּע לָרִיק, וְלֹא נִלְד לַבְּהִלָּה. יְהִי
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ שְׁנִשְׁמַר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִשָּׁם
יְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיוּ נִוְהִי) אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ: יְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיוּ נִוְהִי)
חֲפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר:
וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא־עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ
יְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיוּ נִוְהִי): יְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיוּ נִוְהִי) אֲדִינֵנוּ מִה־אֲדִיר
שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: חֲזִקוּ וַיֹּאמֶץ לְבַבְכֶּם כֹּל־
הַמִּיחָלִים לִיהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיוּ נִוְהִי):

ס מ' בית יעקב' עד 'קוה' מתקן בעולם היצירה ס

בֵּית יַעֲקֹב לָכוּ וְנִלְכָּה בְּאוֹר יְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיוּ נִוְהִי): כִּי
כָל־הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו
וְאִנְחָנוּ נִלְךְ בְּשֵׁם־יְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיוּ נִוְהִי) אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד: יְהִי יְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיוּ נִוְהִי) אֱלֹהֵינוּ עֲמָנוּ בְּאִשֵּׁר
הִיָּה עִם־אֲבוֹתֵינוּ אֶל־יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל־יִטְשֵׁנוּ:
לְהַטּוֹת לְבַבֵּנוּ אֵלָיו לִלְכֹּת בְּכָל־דֶּרֶכָיו

וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְחֻקֵּי וּמִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר צִוֵּה
 אֶת־אֲבֹתֵינוּ: וַיְהִי דְבַר יְיָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
 הִתְחַנְּנֵתִי לִפְנֵי יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנְהִי) קָרְבִּים אֶל־
 יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנְהִי) אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלָה לַעֲשׂוֹת |
 מִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם
 בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה ^(אֲדִינִי)
 הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: ^{יֵאֱהָרֹנְהִי}

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לְיָלִי יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנְהִי) שְׁהִיָּה
 לָנוּ יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל: לְיָלִי יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנְהִי)
 שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים
 בְּלַעֲוֵנוּ בַּחֲרוֹת אַפִּם בָּנוּ: אֲזִי הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ
 נַחֲלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ
 הַמַּיִם הַיִּידוֹנִים: בְּרוּךְ יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנְהִי) שֶׁלֹּא
 נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׁנֵיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה
 מִפֶּתַח יוֹקְשִׁים הִפֵּחַ נִשְׁכָּר וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ:
 עֲזָרָנוּ בַּשֵּׁם יְהוָה ^(אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנְהִי) עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

שיר של יום

בכין לקיים מצוות עשה של 'זכור את יום השבת לקדשו'.

היום יום אחד בשבת קדש;

לְדוֹד מְזֻמָּר לֵיהוָה^א יֵהוָה^א הָאָרֶץ^א מלכות

וּמְלוֹאָה תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָהּ: כִּי־הוּא^א כתר

עַל־יָמִים יִסְדָּה וְעַל־נְהֻרֹת יְכוֹנְנָה: מִי־

יַעֲלֶה בְּחֶרֶב־בֵּינָה יְהוָה^א יֵהוָה^א וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם

קָדְשׁוֹ חֲכָמָה: נָקִי כַפִּים וְבֶרֶךְ־לֵבב אֲשֶׁר | לֹא־

נִשְׂא לַשּׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמֶרְמָה: יִשְׂא^א

בִּרְכָּה מֵאֵת יְהוָה^א יֵהוָה^א יֵהוָה^א תַּפְאֶרֶת וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי

יִשְׂרָאֵל: זֶה הַדָּוָר יִסְדָּה וְהַדָּוָר מִבְּקָשִׁי פָּנִיךָ יַעֲקֹב

סֵלָה: שְׂאוֹ שְׁעָרִים | כתר רֹאשֵׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוֹ

פֶּתְחֵי אֶרֶץ עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד כתר: מִי זֶה

מֶלֶךְ הַכְּבוֹד אבא שבו יְהוָה^א יֵהוָה^א עֲזִיז וְגִבּוֹר אִמָּא

יְהוָה^א יֵהוָה^א גִּבּוֹר מְלַחֲמָה: שְׂאוֹ שְׁעָרִים |

רֹאשֵׁיכֶם וְשְׂאוֹ פֶתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ

הַכְּבוֹד אִמָּא: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ד"א יְהוָה^א

יֵאֱהֹדֹנָהי צָבָאוֹת הִוא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד נֹק' סֵלָה:

(ואומר 'הושיענו' בעמ' 517)

הַיּוֹם יוֹם שְׁנֵי בְשֻׁבַת קֹדֶשׁ;

שִׁיר מְזִמּוֹר לְבְנֵי־קֶרַח: גָּדוֹל יְהוָה יֵאֱהֹדֹנָהי

וּמִהַלֵּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֶרֶקֶדֶשׁוֹ

יִסּוֹד: יִפָּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ מַלְכוּת הֶרֶקֶדֶשׁוֹ

יִסּוֹד יִרְבֵּיתִי נֶצַח וְהוֹד צִפּוֹן קֶרֶת מֶלֶךְ רַב: אֱלֹהִים

בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ תִּפְאֶרֶת דִּסּוֹד נֹדַע לְמִשְׁנֵב: כִּי־הִנֵּה

הַמַּלְכִּים תִּפְאֶרֶת וּמַלְכוּת נֹדַעְרוּ עֲבָרוּ יַחַד: הִפָּה הַחִיצוֹנִים

רְאוּ בֵּן תִּמְהוּ נִבְהָלוּ נַחֲפָזוּ: רַעְדָה אַחֲזֹתָם

שֵׁם חֵיל כִּי־לִדָּה: בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁפֹּר תִּפְאֶרֶת

אֲנִיּוֹת־הַקְּלִיפּוֹת תִּרְשִׁישׁ: בְּאִשֶּׁר שְׁמַעְנוּ | בֵּן

רְאִינוּ בְּעִיר־יְהוָה יֵאֱהֹדֹנָהי צָבָאוֹת תִּפְאֶרֶת בְּעִיר

אֱלֹהֵינוּ מַלְכוּת אֱלֹהִים בִּינָה יְכוֹנֵנָה עַד־עוֹלָם סֵלָה:

דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִדָּה בְּקָרֵב הִיכָלָה: כְּשִׁמָּה

אֱלֹהִים בֵּן תִּהְלֶתָה בִּינָה עַל־קְצוֹי־אָרֶץ צֶדֶק

מִלֵּאָה יְמִינָה: יִשְׁמַח | הֶרֶקֶדֶשׁוֹ תִּפְאֶרֶת תִּגְלָנָה

בְּנוֹת הַיְכָלוֹת הַבְּרִיאָה יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ: סְבוּ צִיּוֹן
 וְהִקִּיפוּהָ סָפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לַבָּכִים |
 לַחִילָה פִּסְגּוֹ אֲרָמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר
 אַחֲרוֹן: כִּי זֶה | אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא
 יִנְהַגֵּנוּ עַל-מוֹת: (ואומר 'הושיענו' בעמ' 517)

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בַּשַּׁבָּת קֹדֶשׁ;

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נִצַּב בַּעֲדַת-אֵל בְּקֶרֶב
 אֱלֹהִים יִשְׁפָּט: עַד-מָתִי תִשְׁפָּטוּ-
 עוֹלָם וּפְנֵי רָשָׁעִים תִּשְׁאוּ-סֵלָה: שְׁפָטוּ-דָּל
 וַיִּתּוֹם עָנִי וְרֹשׁ הַצְּדִיקוֹ: פִּלְטוּ-דָּל יִסּוֹד וְאֶבְיוֹן
 מִיַּד רָשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יִדְעוּ | וְלֹא יִכְיִנוּ
 בַּחֲשָׁכָה יִתְהַלְכוּ יְמוּטוֹ כָּל-מוֹסְדֵי אֶרֶץ:
 אֲנִי-אִמַּרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כָּלְכֶם:
 אֲכֹן בָּאָדָם תִּמְוֹתוֹן וּבְאַחַד הַשָּׁרִים תִּפְלוּ:
 קוֹזְמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ כִּי-אַתָּה תִּנְחַל
 בְּכָל-הַגּוֹיִם: (ואומר 'הושיענו' בעמ' 517)

היום יום רביעי בשבת קדש;

אֶל־נִקְמֹת יְהוָה יִאֲדֹנָי אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ:

הַנָּשָׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הַשֹּׁב גָּמוּל עַל־גָּאִים:

עַד־מָתִי רְשָׁעִים | יְהוָה יִאֲדֹנָי עַד־מָתִי

רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יִבְיְעוּ יִדְבְּרוּ עָתֵק יִתְאַמְרוּ

כָּל־פֶּעַלִי אָנוּ: עִמָּךְ יְהוָה יִאֲדֹנָי יִדְבָּאוּ

וְנַחֲלֶתְךָ יַעֲבֹדוּ: אֶלְמִנָּה וְגֵר יִהְרֹגוּ וַיִּתּוּמִים

יִרְצֹחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְהוָה וְלֹא־יִבִּין אֱלֹהֵי

יַעֲקֹב: בֵּינוּ בַּעֲרִים בָּעַם וּבְסִילִים מָתִי

תִּשְׁכִּילוּ: הַנֶּטַע אֲזֹן הֵלֵא יִשְׁמַע אִם־יֵצֵר עֵין

הֵלֵא יִבִּיט: הַיֹּסֵר גּוֹיִם הֵלֵא יוֹכִיחַ הַמְּלִכִּים

אָדָם דַּעַת: יְהוָה יִאֲדֹנָי יֵדַע מַחֲשָׁבוֹת אָדָם

כִּי־הִמָּה הִבֵּל: אֲשֶׁרִי | הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר־תִּסְרְנוּ

יְהוָה וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמָדְנוּ: לְהַשְׁקִיט לֹא מִיָּמִי רַע

עַד יִכָּרֶה לְרָשָׁע שַׁחַת: כִּי | לֹא־יִטָּשׁ יְהוָה

יִאֲדֹנָי עִמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי־עַד־צָדֵק

יָשׁוּב מִשְׁפֹּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב: מִי־
 יִקְוֶה לִי עִם־מִרְעָיִם מִי־יִתְצַב לִי עִם־
 פְּעָלֵי אֱוֹן: לֹא־לִי יְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיֶה) עֲזָרְתָה לִי כִּמְעַט
 | לִשְׁכֹּנָה דוֹמָה נִפְשִׁי: אִם־אִמַּרְתִּי מִטָּה רַגְלִי
 חֲסִידֶיךָ יְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיֶה) יִסְעֲדֵנִי: בָּרֵב שְׂרָעַפִּי
 בְּקֶרְבִּי תִנְחֹמֶיךָ יִשְׁעֶשְׂעוּ נִפְשִׁי: הִיחַבְּרָךְ
 כִּסֵּא הַזֹּהַת יִצָּר עָמַל עָלֶי־חֶק: יִגְדֹּדוּ עַל־
 נִפְשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיֶה)
 לִי לְמִשְׁגָּב וְאֱלֹהִי לְצֹר מַחֲסִי: וַיֵּשֶׁב עָלֵיהֶם
 | אֶת־אֲזָנָם וּבִרְעָתָם יִצְמִיתָם יִצְמִיתָם

יְהוָה ^(אֲדִינִי יִהְיֶה) אֱלֹהֵינוּ: (ואומר 'הושיענו' בעמ' 517)

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ;

לְמִנְצָח | עַל־הַגָּלוּת לְאַסָּף: הֲרִנֵּנוּ לְאֱלֹהִים
 עֲזָרָנוּ מַלְכוּת הָרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב תַּפְאֶרֶת:
 שְׂאוּ־זַמְרָה נֶצַח וְתִנּוּ־תֶף הוֹד כְּנֹזר נְעִים עִם־נָבֶל
 חֶסֶד וְגִבּוֹרָה: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בִּינָה בְּפִסָּה לַיּוֹם

חֲנָנוּ: כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל אֲבֹא הוּא מְשַׁפֵּט לְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סוד הדעת: עֲדוּת | בִּיהוֹסֶף יסוד שָׁמוּ בָצֵאתוֹ
עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם מלכות שָׁפַת לֹא-יָדַעְתִּי
אֲשִׁמַּע: הַסִּירוֹתִי מִסָּבִל שְׂכָמוֹ כְּפִיו מִדּוֹד
תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאת וְאַחֲלָצְךָ אֶעֱנֶךָ בְּסִתְר־
רַעַם אֲבַחֲנֶךָ עַל-מִי מְרִיבָה סִלָּה: שָׁמַע עָמִי
וְאֶעֱיֶדְהָ בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם-תִּשְׁמַע-לִי: לֹא-יְהִיָּה
בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכַר: אֲנֹכִי |
יְהוָה (אֲדֹנָי) יֵהוָה הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
הַרְחֵב-פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ: וְלֹא-שָׁמַע עָמִי לְקוֹלִי
וְיִשְׂרָאֵל^א לֹא-אֲבָה לִי: וְאֲשַׁלַּחֲהוּ בַּשְּׂרִירוֹת
לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עָמִי שָׁמַע לִי
יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ: בְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם
אֲכַנֶּיֶע וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדַי: מִשְׁנֵאֵי יְהוָה (אֲדֹנָי)
יְכַחֲשׁוּ-לוֹ וִיהִי עֵתָם לְעוֹלָם: וַיֹּאכִלֵּהוּ
מִחֶלֶב חֶטֶה וּמִצּוֹר דָּבַשׁ אֲשִׁבִיעֶךָ:

הַיּוֹם יוֹם הַשְּׁשַׁי בַּשָּׁבֹת קָדֵשׁ;

יְהוָה יִתְּנֵנוּ יֵאָדֹנָהּ מֶלֶךְ בְּרִיאָה גִּזְאוֹת לְבָשׁ לְבָשׁ לְכָבוֹד שׁ"ק

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִצְחָק אֶת-הַתְּאֵזֶר אֲפֻד-תְּבוּנָה תִּבְלֵ

בַּל־תִּמְזוּט׃ נִכּוֹן כְּסֶאֱךָ מֵאֵז מַעֲזֹלִים אֹתָהּ׃

נִשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְהוֹרָה יִאֲחָדוּנָהּ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת

קֹזֶלֶם יִשְׂאוּ נִהְרוֹת דְּכִיִּם: מְקִלּוֹת | מִיָּם

רָבִים אֲדִירִים מְשֻׁבְּרִים אֲדִיר בְּמָרוֹם

יְהוָה יִחְדָּדֵנוּ יֵאָדָּרְנוּהִי׃ עֲדָתֶיךָ׃ נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתֶךָ׃

נִאֻּחַ-קֹדֶשׁ יְהוָה אֲדִינִי יִאחֲדוּנָהּ לְאֶרֶץ יָמִים: (ואומר 'הושענו')

הוֹשִׁיעֵנוּ | יְהוָה יִחְדָּנוּ יִתְחַדְּדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן-

הַגָּוִים לַהֲדוֹת לְנֶשֶׁם קַדְשָׁךְ

לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתִהְלֶתְךָ: בְּרוּךְ-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם | וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־

הָעַם אֱמֹן הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | מְצִיּוֹן

שֶׁכֶּן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה (אֲדִנִּי יֵאָדָר) יֵאָדָר

אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ:

וּבְרוּךְ | שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְּבוֹדוֹ אֶת-כָּל הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן:

שׁוֹבָה לְמַעֲוֶנֶה וּשְׁכּוֹן בְּבֵית מֵאֻנָּה. בִּי כָל-פֶּה וְכָל-לִשׁוֹן
יִתְּנוּ הוֹד וְהָדָר לְמַלְכוּתְךָ: וּבִנְחָה יֹאמֶר שׁוֹבָה
יְהוָה ^{לְדִנָּתוֹ יִהְיוּ} רַבְבוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל: הִשְׁיִבְנוּ יְהוָה ^{לְדִנָּתוֹ יִהְיוּ} יִהְיוּ
אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקֶדֶם:

❖ ראינו לומר 'לשם יחוד' גם לפני תפילת מוסף. ובמקום שלא נהגו לא יאמר החזן
לברו משום טרחא דציבורא:

לְשֵׁם יְחִיד קֹדֶשׁ בְּרִיד-הוּא וּשְׁכִינְתָּה (יֵאֱהִינָה) בְּדִחִילוֹ וּרְחִימוֹ (יֵאֱהִינָה)
וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ (יֵאֱהִינָה) לְיִחְדָּא שֵׁם אוֹת יו"ד וְאוֹת ה"א (או"א) בְּאוֹת
וְאו"ו אוֹת ה"א (ו"ו) בְּיִחְדָּא שְׁלִים (יֵהוּ) בְּשֵׁם כָּל-יִשְׂרָאֵל, (לְאִקְמוֹא שְׁכִינְתָּא
מַעֲפָרָא וְלַעֲלוֹי שְׁכִינְתָּא עֲגוּנָא). הֵנָּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַתְפַּלֵּל תַּפִּלַּת מוֹסֵף שֶׁל חוֹל
הַמוֹעֵד, כְּמוֹ שֶׁתִּקְנוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל, עִם כָּל-הַמַּצּוֹת הַקְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת
שְׂרָשָׁה בְּמִקּוֹם עֲלִיזוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וְיִהְיוּ
נֵעִם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה:

❖ ואומר החזן חצי קריש:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא. אִמְן ^{אִמְתָּא אִידִּהֲנָה} בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, ^{כְרִיעָה}
וַיִּמְלִיף מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמְן ^{כְרִיעָה}
בְּחֵיכּוֹן וּבִיּוֹמִיכּוֹן וּבְחֵי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבִזְמַן ^{כִּן יְהִי רָצוֹן אִידִּהֲנָה}
קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמְן ^{כִּן יְהִי רָצוֹן אִידִּהֲנָה} עוֹנִים יְהִי שְׁמִיהּ רַבָּא וְכו' עַד 'בְּעֵלְמָא' יְהִי שְׁמִיהּ ^{כְרִיעָה}
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא עֲלֵמִי עֲלֵמִי יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר,
וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלֵּל, שְׁמֵהּ דְקֹדֶשׁ,
בְּרִיד-הוּא. אִמְן ^{אִמְתָּא אִידִּהֲנָה} לְעֵלָא מְכַל-בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא ^{כְרִיעָה}
וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרוּ בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמְן ^{אִמְתָּא אִידִּהֲנָה}

ס תפילת לחש היא בעולם האצילות
ירושלים בית המקדש קדש הקדשים

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

ישים לליבו גדולת הקב"ה נפלאותיו ונוראותיו, ולדבוק במידותיו. ¹

בְּרוּךְ (יא) אַתָּה (יא) יְהוָה אֲדָנִי יֵאָדָר וְהַחֲדָד וְהַחֲדָד (אֵי, אֵי),

אֱלֹהֵינוּ תְּקוּף, בַּעַל הַיְּבוּלֹת וְכַעַל הַבְּחֻזֹּת בֹּלֵם וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִקְבַּל עַל עֲצָמוֹ ד', מִיתוֹת ב"ד,

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל
חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי־
אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ

בְּאַהֲבָה, יכוין למסור נפשו על קידוש ה', ולקבל ד' מיתות ב"ד ויכוין כאילו עושים בו המיתות בפועל ממש.

מְלֹךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בְּרוּךְ (הה) אַתָּה (הה)

חֲכָמָה דו"א יְהוָה אֲדָנִי יֵאָדָר וְהַחֲדָד וְהַחֲדָד (יה, יה), מַגֵּן אַבְרָהָם: אֲמֵן אֲמֵן יֵאָדָר וְהַחֲדָד וְהַחֲדָד

יתפלל שהקב"ה יחייהו ויקבל תפילתו, ויצפה לתחיית המתים ע"י הטל. ²

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי רַחֵם אֶלְנָא, מְחַיֶּה מֵתִים
אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ,

מִזְרִיד הַפֶּל.

טעטע בקיץ: לפני שהזכיר שם ה' - חוזר לראש הברכה. הזכיר ולא חתם 'מזיה המתיש' - יאמר 'למדני חוקיך' ויחזור ל'אתה גיבור'. ואם סיים הברכה - חוזר לראש. **מסופק עד שלושים יום** מחג פסח חוזר, **מעל שלושים יום**, אינו חוזר.

מִכְלָל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר
אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי-
כְמוֹךָ בָּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי רוֹמֵה-לָךְ, מֶלֶךְ
מֵמִית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

וַיֵּאמֶן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרוּנוּ וְיִשְׁכְּלוּנוּ, **מִתְחִילָה הַמִּתִּים:** **אֲמֵן**

יכוין לקיים מצוות עשה 'ונקדשתי בתוך בני ישראל', ולהתקדש מקדושתו יתברך. החזן יכוין להוציא את המתפללים שאינם יכולים לענות ידי חובתם.

❖ פוסע ג' פסיעות חזרה למקום תפילתו, ואומר עם החזן בלחש כל סדר הקדושה.

פֶּתֶר יִתְּנוּ לָךְ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} **אֱלֹהֵינוּ, מִלְּאִכִּים הַמּוֹנִי מַעְלָה, וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל**
קְבוּצֵי מִטָּה, יַחַד בְּלֵם קִדְשָׁה לָךְ יִשְׁלָשׁוּ, בְּדִבְרֵי הָאָמוּר עַל יַד נְבִיאָךְ וְקִרְא
זֶה אֱלֹהֶיךָ וְאָמַר;

קְרוֹשׁ | קְרוֹשׁ יְהוָה אֵלֶיךָ יִירוּשָׁלַיִם
אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ יְיָ הָאֱלֹהִים
צִבְאוֹת זָכֹר נָא וְחַדֵּשׁ
מִלֵּא כָל-

הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

לְעִמָּתָם מִשְׁבָּחִים וְאַוְמִרִים; בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְעַלֶּה וְיִתְעַלֶּה
וּבְדִבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לְאָמֹר;
יִמְלֹךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְעַלֶּה וְיִתְעַלֶּה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וָדָר, הַלְלוּיָהּ:

יכוין לקדש עצמו כמלאך לפני שישבח את הבורא, ויתפלל שיקדש עצמו כמותר לו.³

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־
 יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֱהוֹנָנְהִי אֱרֹנוֹכֵל,
 הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: אמן
אמת
יִאֱהוֹנָנְהִי

יודה לה' שבחר בנו מכל העמים, ונתן לנו את מועדי השנה, ובפרט על חג הפסח.

אַתָּה, בְּחִרְתָּנוּ נַחֲבֵרְנוּ בַּחֲבִ"ד מְכַל־הָעַמִּים, אֶהְבֵּת
 אוֹתָנוּ חֶסֶד וְרִצִּית בָּנוּ בַּגְבוּרָה, וְרוֹמְמֵתָנוּ
 מְכַל־הַלְשׁוֹנוֹת. בַּתְּפָאֶרֶת וְקִדְשֵׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ,
 בְּנִצַּח וְהוֹד וְקִרְבֵּתָנוּ בִּיסוּד מְלַכְנוּ בַּמַּלְכוּת שְׁבָה לַעֲבוֹדָתְךָ,
 וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאת בְּסוֹד הַפְּנִימִיּוֹת:
 וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה יִאֱהוֹנָנְהִי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
 מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וְזִמְנִים
 לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, אֶת יוֹם־
 מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתָנוּ, בְּאַהֲבָה
 מִקְרָא קֹדֶשׁ, זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִפְּנֵי חַטֵּאיֵנוּ גָּלִינוּ
 מֵאֲרָצֵנוּ, וְנִתְּרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ,
 וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת וְלִרְאוֹת
 וְלַהֲשִׁיחֹת לְפָנֶיךָ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ, בְּנוֹה
 הַדֶּרֶךְ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
 עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^(אדני) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם
 עָלֵינוּ, וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים,
 וְתִבְגְּהוּ מִהֶרָה, וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ, מִלְּפָנֶיךָ,
 אֱלֹהֵינוּ, גָּלָה כְּבוֹד מְלָכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֶרָה,
 וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֹׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חַי. וְקָרַב
 פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹזִים, וְנִפְּוֹצוֹתֵינוּ בַּיָּם
 מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ, וְהִבִּיאֵנוּ יְהוָה ^(אדני) אֱלֹהֵינוּ
 לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשְׁךָ

בְּשִׁמְחַת עוֹלָם. אֲנֵא אֱלֹהֵינוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה
 לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חוּבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים
 בְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם. אֶת מוֹסַף יוֹם
 חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, אֶת יוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,
 נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ,
 כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל־יְדֵי מֹשֶׁה
 עֲבָדְךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן - רַחֵם
 עָלֵינוּ. טוֹב וּמַטִּיב - הַקָּדוֹשׁ לָנוּ.
 שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ, בְּגִלְלֵי אֲבוֹת
 שָׁעֲשׂוּ רְצוֹנָךְ. בָּנֵה בֵּיתְךָ כְּבִתְחִלָּה, כּוֹנֵן בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ, הֲרֹאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ, שִׁמְחָנוּ
 בְּתַקְוָנוּ, וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכּוֹ. וְהָשִׁב
 כְּהִנּוּם לַעֲבוֹדָתָם, וְלוֹיִם לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
 וּלְזִמְרָם, וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם, וְשֵׁם

נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ, בְּשָׁלֹשׁ
פַּעַמֵּי רִגְלֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה, כַּכְתוּב
בְּתוֹרָה; שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים | בַּשָּׁנָה יִרְאָה כָּל־
זְכוּרָךְ אֶת־פָּנֶיךָ | יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחָר, בַּחֲגֵי הַמִּצְוֹת וּבַחֲגֵי הַשַּׁבָּעוֹת
וּבַחֲגֵי הַסִּפּוֹת, וְלֹא יִרְאָה אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה^{יאהרונהי}
רִיקָם: אִישׁ כַּמִּתְנַת יְדוֹ, כַּבִּרְכַּת יְהוָה^{יאהרונהי}
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

וְהַשִּׂיאוּנוּ יְהוָה^{יאהרונהי} אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת
מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם, כַּאֲשֶׁר
רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבִרְכָנוּ, כִּן תִּבְרַכְנוּ סֵלָה:

קִדְּשָׁנוּ בַּמִּצְוֹתֶיךָ^{הפרישנו מן החומר והתאוות}, שִׁים חֻלְקָנוּ
בְּתוֹרָתְךָ^{פתח לנו שערי חכמת התורה הקדושה}, שִׁבְעֵנוּ מִטוּבְךָ

שִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ^{שמחנו בישועת שכינת עוזינו מהגלות}, שִׁבְעוּנו מִזִּיז הַשְׂכִּינָה
שְׂנוּחָה לְרֹאוֹת כְּבוֹדָה^{שנוכה לעובדך, שנוכה בלב שלם}, וְהַנְחִילָנוּ
וְטַהַר לְבָבֵנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת

יְהוֹנָדָה (אֲדִנִּי) יִאֱהוֹנָדָה אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן
 מוֹעֲדֵי קִדְשָׁךְ, וַיִּשְׂמְחוּ בָךְ כָּל־יִשְׂרָאֵל
 מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוֹנָדָה (אֲדִנִּי) יִאֱהוֹנָדָה
 מִקִּדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִנִּים:

אֲמֵן
 אֲמֵן וְכִי־
 יִאֱהוֹנָדָה

יכוין למסור נפשו על התורה, ויתפלל על חזרת עבודת ביהמ"ק למקומה. ¹⁶

❖ יעקרו הכהנים את רגליהם לעלות לדוכן, ואם לא עקר עד מודים לא יעלה.

רָצָה יְהוֹנָדָה (אֲדִנִּי) יִאֱהוֹנָדָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
 וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה, וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה
 לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם
 מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
 תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ, וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
 בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוֹנָדָה

נצח דאימא

אֲמֵן
 אֲמֵן וְכִי־
 יִאֱהוֹנָדָה

יִאֱהוֹנָדָה (אֲדִנִּי) יִאֱהוֹנָדָה, הַמְּחִזִּיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

ישב את הבורא על נפלאותיו, וביחוד על שחזרה נשמתו לגופו.¹⁷

מוֹדִים (וְ) אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׁאֵתָה (וְ) הוּא יְהוָה

יֵאָהֲרֹנְהִי ^{אֲרוֹן הַכֹּל} (נֹ, וְ) אֱלֹהֵינוּ ^{תַּקִּיף, בַּעַל הַיְּמִינִים} וְאֱלֹהֵי

מוֹדִים דְּרַבְנָן:

מעין ההלכות: א. במודים דרבנן ריבין

ראשו בלבד (קשר גזל ית, ט).

ב. יזרה שלא יפסיד עניית 'אמן' אחר

ברכת רצו (משנ"כ קמ, כה).

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׁאֵתָה הוּא

יְהוָה ^{יֵאָהֲרֹנְהִי} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל-בָּשָׂר,

יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת

וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל

וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהַיִּיטֵנוּ

וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתַחַנְנוּ

וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת

קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמְרַת חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת

רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שְׁלָם,

עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ

אל ההודאות.

אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד,

צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן

יִשְׁעֵנוּ אֵתָה הוּא, לְדֹר

וְדֹר גְּדוּדָה לָךְ וְנִסְפָּר

תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ

הַמְּסוּרִים בְּיָדֶיךָ, וְעַל

נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת

לָךְ, וְעַל נַפְשֶׁךָ שְׁבָכָל-

יוֹם עֲמָנוּ, וְעַל

נַפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבָכָל-עַתָּה, עָרֵב וּבָקָר

וְצֹהָרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם,

כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קָוִינוּ לָךְ:

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד,

שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ, לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ
 סֵלָה: וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת,
 לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשְׁוַעְתָּנוּ וְעִזָּרְתָּנוּ סֵלָה,
 הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ (הי) אַתָּה (הה) יְהוָה יִהוּדָה יִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ

ברכת כהנים

אם אין כהנים אומר החזן:

אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַקְּתוּבָה עַל
 יְדֵי מִשְׁחַ עֲבָדְךָ, הָאֱמוּנָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו הַכֹּהֲנִים עִם קֹדֶשֶׁךָ כְּאָמֹר;
 אֵם יֵשׁ יוֹתֵר מִכֶּהֱן אֶחָד קוֹרֵא לָהֶם הַחֲזָן: בְּרָכִים, וְאַחֲכַי מְבָרְכִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ, מִלְּפָנֶיךָ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִרְבְּךָ
 שֶׁל אֲהָרֹן, וְצִוְּנוּ לְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: וְעוֹנִים: אֲמֵן
 הַחֲזָן מְקַרֵּא אֶת הַכֹּהֲנִים מִלֵּיל בְּמִילָה מִתּוֹךְ הַכְּתוּב:

בְּרַכְּךָ יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ, אֲמֵן יֵאָר יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ
 אֲמֵן יֵשׂא יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ, אֲמֵן
 כְּשֶׁאֵין כַּהֲנִים מוֹסִיף הַחֲזָן: וְשִׁמּוֹ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵנִי אֲבָרְכֶם:

ויחזירו הכהנים פניהם להיכל ויאמרו:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, עֲשִׂינוּ מַה־שֶּׁצִּוִּיתָ עָלֵינוּ, עֲשֵׂה אִתָּהּ מַה שֶּׁהִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן
 קִדְּשָׁךְ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל.

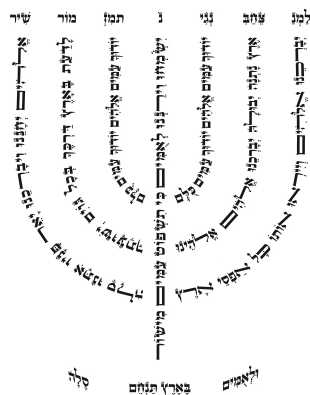
יתפלל שתהיה אחדות בישראל ולא מחלוקת, ולבטל מידת הכעס. 18

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד,
 וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

וּבִרְכָּנוּ אֲבִינוּ, בְּלֵנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּהּ, כִּי
 בְּאוֹר פְּנִיָּה נְתַתְּ לָנוּ יְהוָה ^{אֲדִינוּ יֵאָהֲדוּנָהּ} אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה
 וְחַיִּים, אֲהַבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה
 וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיהָ לְבִרְכָּנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל-
 עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ ^{סֹדֶר דְּאִמָּא} יְהוֹוָה ^{יֵאָהֲדוּנָהּ} אֲדִינוּ, הַמְּבָרֵךְ ^{אֲדִינוּ חֶסֶד} אֶת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם, אָמֵן: ^{אֲמֵן אֲמֵן וְכִי־יֵאָהֲדוּנָהּ}

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמֵרֵי־פִי וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיהָ יְהוָה ^{אֲדִינוּ יֵאָהֲדוּנָהּ}
 צוּרֵי וְגֵאלֵי:

שִׁיר לְמַעְלֹת אֲשָׂא עֵינֵי אֶל־הַהָרִים
 מֵאֵין יֵבֵא עֲזָרִי: עֲזָרֵי מַעַם יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָהּ}
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל־יִתָּן
 לְמוֹט רִגְלִי אֶל־יָנוּם שְׁמֶרֶךְ: הִנֵּה לֹא־
 יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָהּ}
 שְׁמֶרֶךְ יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָהּ} אֲדִינוּ ^{יֵאָהֲדוּנָהּ} צִלְּךָ עַל־יָד
 יְמִינִי: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִפְּחֶה וְיָרֵחַ
 בְּלִילָה: יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָהּ} אֲדִינוּ ^{יֵאָהֲדוּנָהּ} יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־עַ
 יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשְׁךָ: יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָהּ} אֲדִינוּ ^{יֵאָהֲדוּנָהּ} יִשְׁמֹר־
 צִאתְךָ וּבֹאֲךָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אֱלֹהֵי נֹצַר לְשׁוֹנֵי מָרַע, וְשִׁפְתוֹתַי מִדִּבֵּר
 מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִּדְם, וְנַפְשִׁי
 בְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲיָה, פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי
 מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל־הַקָּמִים עָלַי
 לָרָעָה מִהֲרֵה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם,
 (יְהִי כִמְצָא לִפְנֵי־גֵרוֹת וּמִלֵּאף יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהֲדוּנָהּ דוֹחָהּ): עֲשֵׂה לִמְעַן
 שְׁמֹךְ, עֲשֵׂה לִמְעַן יִמִּינְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן
 תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשָׁתְךָ, לִמְעַן יִחַלְצוּן
 יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֶר־פִּי וְהִגִּינוּ לִבִּי לִפְנֵיךָ יְהוָה
 צוּרִי וְגֹאֲלִי:

❖ יש אומרים 'תפילת רב' (בכסות טז ע"ב) ובה י"א חיים כנגד שם ו"ה (כפ' אחת ז'):
 יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַחֲרֵינוּ אֱבֹתֵינוּ שֶׁתַּרְחֲמֵנוּ וְתַחֲיֵינוּ חַיִּים
 אַרְבָּעִים, חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פְּרִנְסָה
 טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל חֻצֵּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאֵת חֲטָא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם
 בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, חַיִּים שֶׁל עֶשֶׂר וְכָבוֹד, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם אֲהֻבָּה תּוֹרָה וְיִרְאֵת
 שְׁמַיִם, חַיִּים שֶׁמִּלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה לַעֲבוֹדָתְךָ, אָמֵן:

❖ ויש אומרים תפילה זו (יושלוני ברכות פ"ד ה"ב, חכמים פ"ו מלות תשובה בשם פקדי דר"ע כת"י):

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יְהוָה} אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁלֵא תַעֲלֶה קְנָאת אֲחֵרִים
עָלַי וְלֹא קְנָאתִי עַל אֲחֵרִים, וְשְׁלֵא אֶכְעַס הַיּוֹם וְשְׁלֵא אֶכְעִיסֶךָ. וְתַצִּילֵנִי
מִיָּצָר הָרַע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וְעֲנוּה וְיִרְאת חַטָּא. מִלְּכַנּוּ וְאֱלֹהֵינוּ, יְחַד שְׁמֶךָ
בְּעוֹלָמְךָ, וּבְנֶה בֵּיתְךָ, שְׂכָלֵךְ הַיְכָלְךָ וְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ, פְּדֵה צֹאנְךָ וְשַׁמַּח עַדְתְּךָ
בְּמִהְרֵה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, אָמֵן:

מעין הכוונות: סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין יאמר קודם 'יהיו לרצון' השני פסוק מהתנ"ך
המתחיל באות ראשונה של שמו ומסתיים באות אחרונה של שמו (קולר שלי"ה, סדר שו"ת הגס):

הפסוק שלי: " _____ "

אחרי התחנונים יאמר שוב (כ"ח בשלח כג):

יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּינוּ לִפְנֵיךָ יְהוָה ^{יְהוָה} צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בִּרְחֻמָּיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרֵה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רָצוֹנְךָ
וּלְעִבְדְּךָ בְּלִבִּב שְׁלֵם:

❖ לאחר החזרה אומר החזן 'יהי שם':

יְהִי שֵׁם יְהוָה ^{יְהוָה} מְבֹרָךְ מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:
מִמְזִרַח-שֶׁשֶׁשׁ עַד-מְבֹאזוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יְהוָה ^{יְהוָה}
רַם עַל-כָּל-גּוֹיִם | יְהוָה ^{יְהוָה} עַל הַשָּׁמַיִם בְּבוֹדוֹ:
יְהוָה ^{יְהוָה} אֲדֹנָינוּ מִה-אֲפִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ:

❖ ואומר הוֹזֵן קָדִישׁ תִּתְקַבֵּל:

יִתְגַּדֵּל ^{כריעה} וְיִתְקַדֵּשׁ ^{כריעה} שְׁמִיה ^{כריעה} רַבָּא. אִמְן ^{אמת אידה־נזיה} בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיף מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמְן ^{כריעה} בְּחֵיכֹן וּבִזְמִיכֹן וּבְחֵי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶנְלָא וּבִזְמָן קָרִיב, וְאִמְרוּ אֱמֹן. אִמְן ^{כריעה} כֵּן יְהִי רַצוֹן ^{כריעה} עֲוִינִים יְהֵא שְׁמִיה רַבָּא וְכוּ' עַד 'בְּעֶלְמָא' יְהֵא שְׁמִיה ^{כריעה} רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמִי עָלְמִיָּא יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוּמֵם, וְיִתְנַשָּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלָּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיף־הוּא. אִמְן ^{אמת אידה־נזיה} לְעָלָא מְפֻל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אֱמֹן. אִמְן ^{אמת אידה־נזיה} תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוּתָהוֹן דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אָבוּהוֹן דְּבִשְׁמִיָּא וְאִמְרוּ אֱמֹן. אִמְן כֵּן יְהִי רַצוֹן יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וְגֻלָּה וְסְלִיחָה וְכִפּוּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֱמֹן. אִמְן כֵּן יְהִי רַצוֹן עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוּ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אֱמֹן. אִמְן כֵּן יְהִי רַצוֹן

❖ מזמור לפסח:

הֲדוּ לִיהוָה ^{יאהדנהי} בִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: יֹאמְרוּ גְאוּלִּי יְהוָה ^{יאהדנהי} אֲשֶׁר גָּאֲלָם מִיַּד־צָר: וּמֵאֲרָצוֹת קִבְצָם מִמִּזְרַח וּמִמַּעַרְב מִצְפוֹן וּמִיָּם: תָּעִזוּ בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ עִיר מוֹשֶׁב לֹא מִצָּאוּ: רַעֲבִים גַּם־צִמְאִים נִפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטֵּף: וַיַּצַּעֲקוּ

אֶל־יְהוָה ^{אֲדִינָה} יִאֲהֲרֹנְהִי בָצַר לָהֶם מִמְצֻקוֹתֵיהֶם יֻצִּילֵם:
וַיִּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יִשְׁרָה לְלַכֵּת אֶל־עִיר מוֹשָׁב: יוֹדוּ
לִיְהוָה ^{יִאֲהֲרֹנְהִי} חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבִנְיָ אָדָם: כִּי־
הִשְׁפִּיעַ נֶפֶשׁ שְׁקָקָה וְנֶפֶשׁ רָעָה מִלֹּא־טוֹב: יִשְׁבִּי
חֲשֹׁן וְצִלְמוֹת אֲסִירִי עָנִי וּבְרָזָל: כִּי־הִמְרוּ אֲמָרִי־
אֶל וְעֲצַת עֲלִיוֹן נֹאצוּ: וַיִּכְנַע בַּעַמֹּל לִבָּם כְּשָׁלוּ וְאִין
עֲזָר: וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה ^{אֲדִינָה} יִאֲהֲרֹנְהִי בָצַר לָהֶם
מִמְצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם מִחֲשֹׁן וְצִלְמוֹת
וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתַּק: יוֹדוּ לִיְהוָה ^{יִאֲהֲרֹנְהִי} חֲסִדּוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לְבִנְיָ אָדָם: כִּי־שָׁבַר דִּלְתוֹת נְחֹשֶׁת
וּבְרִיחֵי בְרָזָל גָּדַע: אֲוִלִּים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעֵם
וַמַּעֲנִנְתֵיהֶם יִתַּעֲנוּ: כָּל־אֶכָּל תִּתַּעֲב נֶפֶשָׁם וַיִּזְעֻעוּ
עַד־שַׁעְרֵי מוֹת: וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה ^{אֲדִינָה} יִאֲהֲרֹנְהִי בָצַר לָהֶם
מִמְצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דָּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֹט
מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לִיְהוָה ^{יִאֲהֲרֹנְהִי} חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
לְבִנְיָ אָדָם: וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה:
יִזְרְי חַיִּים בְּאַנְיֹת עֲשִׂי מְלֹאכָה בְּמִים רַבִּים: הִמָּה
רְאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה ^{אֲדִינָה} יִאֲהֲרֹנְהִי וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצּוֹלָה: וַיֹּאמֶר

וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתִּרְוּמָם גְּלִיּוֹ: יַעֲלֹ שָׁמַיִם יִרְדּוּ
 תְּהוֹמֹת נֶפֶשׁ בָּרָעָה תִּתְמוּגַג: יִחוּגּוּ וַיִּנּוּעוּ
 בַּשָּׁפֹר וְכָל־חֲכָמָתָם תִּתְבַּלֶּע: וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה
 יְהוָה בָּצָר לָהֶם וּמִמְצוֹקֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יָקָם סְעָרָה
 לְדַמְמָה וַיִּחַשּׁוּ גְלִיָּהֶם: וַיִּשְׁמָחוּ כִּי־יִשְׁתָּקוּ וַיִּנָּחֵם
 אֶל־מַחֲזֹז חֲפָצָם: יוֹדוּ לַיהוָה יְהוָה חֲסִדּוֹ
 וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם: וַיִּרְוּמָמוּהוּ בְּקֹה־לֵעָם
 וּבְמוֹשָׁב זִקְנִים יִהְלָלוּהוּ: יֵשֶׁם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר
 וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאֹן: אֶרֶץ פָּרִי לְמַלְחָה מְרֵעַת
 יוֹשְׁבֵי בָהּ: יֵשֶׁם מִדְבָּר לְאִגָּם־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה
 לְמִצְאֵי מַיִם: וַיּוֹשֶׁב שֵׁם רַעֲבִים וַיְכַוְּנוּ עִיר מוֹשָׁב:
 וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִּרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פָרִי תְבוּאָה:
 וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וְבִהְמָתָם לֹא יִמְעִיט: וַיִּמְעֲטוּ
 וַיִּשְׁחוּ מַעְצָר רָעָה וַיִּגְוּ: שָׁפּוּ בּוֹז עַל־נְדִיבִים
 וַיִּתְּעִם בְּתֵהוּ לֹא־דָרָף: וַיִּשְׁגְּב אֲבִיּוֹן מַעֲזָנִי וַיֵּשֶׁם
 כְּצֶאֱן מִשְׁפַּחֹת: יֵרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמָחוּ וְכָל־עֹלָה
 קִפְצָה פִּיהָ: מִי־חֲכָם וַיִּשְׁמַר־אֱלֹה וַיִּתְּבוּנְנוּ חֲסִדֵי

❖ ואומרים קריש 'יהא שלמא':

תִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא. אִמְן ^{אמת אידהנניה} בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ,

וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמְן ^{כריעה}

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵנְלָא וּבְזִמְן ^{כן יהי רצון אידהנניה}

קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמְן ^{כריעה} עֲוִינִים יִהְיֶה שְׁמִיהּ רַבָּא וְכַר' עַד 'בְּעֵלְמָא' יִהְיֶה שְׁמִיהּ ^{אמת אידהנניה}

רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר,

וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא,

בְּרִיךְ-הוּא. אִמְן ^{כריעה} מְפֻלְ-בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא ^{אמת אידהנניה}

וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמְן ^{כריעה} ^{אמת אידהנניה}

יִהְיֶה שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא

וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמְן ^{כן יהי רצון}

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-

עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. אִמְן ^{כן יהי רצון}

❖ קרבנות ❖

סו סו' קוה' עד סוף התפילה מתקן בעולם העשייה

קוֹה אֶל-יְהוָה ^{יאהדננה} חֲזַק וַיֵּאמֶץ לִבָּהּ וְקוֹה אֶל-

יְהוָה ^{יאהדננה}: אֵין-קָדוֹשׁ כִּיהוָה ^{יאהדננה} כִּי אֵין

בְּלִתָּהּ וְאֵין צוֹר כִּאלוֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעַדִּי

יְהוָה ^{יאהדננה} וּמִי צוֹר זוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אִין פֿאלֶהִינּוּ, אִין פֿאדוֹנֶנּוּ, אִין בחינה זו היא כנגד עולם העשיה:

פֿמֶלְכֶנּוּ, אִין פֿמוֹשִׁיעֶנּוּ: בחינה זו היא כנגד עולם היצירה: מִי

פֿאלֶהִינּוּ, מִי פֿאדוֹנֶנּוּ, מִי פֿמֶלְכֶנּוּ, מִי

פֿמוֹשִׁיעֶנּוּ: בחינה זו היא כנגד עולם הבריאה: נוֹדָה לֵאלֹהֵינוּ, נוֹדָה

לֵאדוֹנֶנּוּ, נוֹדָה לְמֶלְכֶנּוּ, נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֶנּוּ:

פֿרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, פֿרוּךְ אֲדוֹנֶנּוּ, פֿרוּךְ בחינה זו היא כנגד עולם האצילות:

מֶלְכֶנּוּ, פֿרוּךְ מוֹשִׁיעֶנּוּ: בחינה זו היא כנגד העולמות העליונים הנעלמים למעלה מאצילות: אַתָּה

הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֲדוֹנֶנּוּ, אַתָּה הוּא

מֶלְכֶנּוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֶנּוּ:

אַתָּה תוֹשִׁיעֶנּוּ. אַתָּה כנסת ישראל תִּקְוֶה תִּרְחֶם

צִיּוֹן כִּי־עַתָּה לְחֻנָּה כִּי־בָא מוֹעֵד:

אַתָּה הוּא יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ

אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קִטְרַת הַסַּמִּים,

בְּזֶמַן שֶׁבֵּית־הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ

אוֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ;

וַיֹּאמֶר יְהוָה^א אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סַמִּים

נִטְףָה^ב | הוֹד^ג וַשְּׁחַלֵּת^ד יסוד וַחֲלַפְנָה^ה מלכות
תפארת ונצח

סַמִּים^ו כתר, חכמה, בניה חסד וגבורה וּלְבִנָּה זָכָה^ז אור מקיף בַּד בָּבַד יִהְיֶה:

וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקַח מַעֲשֵׂה רוֹקַח

מִמֶּלֶךְ טָהוֹר קָדָשׁ: וַשְּׁחַקֵּת מִמָּנָה הִדֹּק

וְנִתְּתָה מִמָּנָה לְפָנַי הָעֵדֶת בְּאַהֲל מוֹעֵד אֲשֶׁר

אֲוַעֲד לָךְ שָׁמָּה קָדָשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם:

וַנֹּאמֶר; וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים

בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּזֶרֶת יִקְטִירָנָה:

וּבַהֲעֹלֹת אֶהְרֹן אֶת־הַנֵּזֶרֶת בֵּין הָעֲרֻבִּים

יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת^ח תִּמִּיד^ט לְפָנַי יְהוָה^י יאהרונה

לְדֹרֹתֵיכֶם:

תִּנְנוּ רִבְּנוֹ; פִּטּוּם הַקְטֹרֶת כִּי־צַד? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת

וְשֵׁשִׁים וּשְׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ

מֵאוֹת וְשֵׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יָמוֹת הַחֹמָה

מָנָה בְּכָל־יוֹם, מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ

בְּעָרָב. וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יִתְּרִים שְׁמָהֶם
 מִכְּנִים כִּהְיוּ גְדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֹא חֲפָנָיו
 בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים - מִתְּזִירוֹן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעָרָב
 יוֹם הַכַּפּוּרִים, כִּדִּי לְקַיֵּם מִצְוֹת יְדָקָה מִן
 הַיְדָקָה. וְאַחַד עָשָׂר סָמָנִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלוֹ הֵן;

א. הַצָּרִי ב. וְהַצָּפָרָן ג. וְהַחֲלֻבָּנָה ד. וְהַלְבוֹנָה,
 מִשְׁקָל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה. ה. מֶרֶם,
 וְקִצִּיעָה, וְשִׁבְלֵת גִּרְדִּי, וְכִרְכֹּם, מִשְׁקָל
 שְׁנָיִם עָשָׂר שְׁנָיִם עָשָׂר מָנָה. ו. הַקֶּשֶׁט
 שְׁנַיִם עָשָׂר, קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה, ז. קִנְמוֹן
 תִּשְׁעָה. בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָה תִּשְׁעָה קִבִּין, יין-
 קִפְרִיסִין סָאִין תֵּלֶת וְקִבִּין תֵּלֶת, וְאֵם לֹא
 מִצָּא יין-קִפְרִיסִין, מִבִּיא חֲמֹר חֲזָר עֲתִיק.
 מֶלֶח סֹדְמִית רְבַע. מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל-שָׁהוּא.
 רַבִּי נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר; אֵף מִכַּפֶּת הַיְרֵדִין כָּל-

שְׁהִיא, אִם־נָתַן בָּהּ דְּבֶשׁ פָּסְלָה, וְאִם חֲסֵר
אֶחָת מִכָּל־סִמְנֶיהָ, חַיֵּב מִיתָה:

רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר; הַצָּרִי אֵינוֹ
אֵלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מַעְצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית
כִּרְשִׁינָה לָמָּה הִיא בָּאָה? כִּדִּי לְשִׁפּוֹת בָּהּ
אֶת־הַצָּפֹרֶן, כִּדִּי שְׁתֵּהָא נָאָה. יֵין־קַפְרִיסִין
לָמָּה הוּא בָּא? כִּדִּי לְשָׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצָּפֹרֶן,
כִּדִּי שְׁתֵּהָא עֲזָה. וְהֲלֹא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ?
אֵלָּא שָׂאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי
הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נָתַן אוֹמֵר; כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר;
הָדֵק הֵיטֵב, הֵיטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי
שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לְבָשָׂמִים. פֶּטְמָה לַחְצֵאִין
כְּשֶׁרָה, לְשִׁלִּישׁ וּלְרַבִּיעַ, לֹא שָׁמְעֵנוּ. אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה; זֶה הַכָּלָל; אִם כָּמֻדְתָּה כְּשֶׁרָה

לַחֲצֵאִין, וְאִם חֶסֶד אַחַת מִכָּל־סִמְנִיָּה, חַיֵּב
מִיָּתָה.

תִּנִּי בַר קִפְרָא; אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
שָׁנָה הִיָּתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֵאִין.
וְעוֹד תִּנִּי בַר קִפְרָא; אֱלֹהֵי הָיָה נֹתֵן בָּהּ קֶרֶטוֹב
שֶׁל דְּבֶשׁ, אֵין אָדָם יְכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ.
וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבֶשׁ? מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה
אָמְרָה; כִּי כָל־שֹׂאֵל וְכָל־דְּבֶשׁ לֹא־תִקְטִירוּ
מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוֹנָתָן ^(אֲדִינִי) יֵאֱהֲרֹנָהּ:

יְהוֹנָתָן ^(אֲדִינִי) יֵאֱהֲרֹנָהּ צְבֹאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב־לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוֹנָתָן ^(אֲדִינִי) יֵאֱהֲרֹנָהּ צְבֹאוֹת
אֲשֶׁר־י אָדָם בִּטָּח בּוֹ: יְהוֹנָתָן ^(אֲדִינִי) יֵאֱהֲרֹנָהּ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ: וְעַרְבָה לִיהוֹנָתָן ^(אֲדִינִי)
מִנֶּחֱת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם ^{יֵאֱהֲרֹנָהּ}
וּכְשָׁנִים קְדָמָנִיּוֹת:

❖ נהגו ישראל לומר כאן שתי הלכות בכל יום, ודבר בעיתו מה טוב.

תִּנָּא רַבִּי אֱלִיהוּ; כָּל-הַשָּׁנָה הִלְכוֹת בְּכָל-
 יוֹם, מִבֶּטֶח לֹא שֶׁהוּא בֶן-הָעוֹלָם הַבֶּא,
 שֶׁנֶּאֱמַר; הִלִּיכוֹת עוֹלָם לֹא: אֵל תִּקְרִי
 הִלִּיכוֹת, אֵלָּא הִלְכוֹת: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר
 אָמַר רַבִּי חֲנִינָא; תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים
 שָׁלוֹם בְּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר; וְכָל-בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי
 יְהוָה ^{יאהרונחי} ^{אדיני} וְרַב שָׁלוֹם בְּנֵיךָ: אֵל תִּקְרִי בְנֵיךָ,
 אֵלָּא בִּנְיָן: יְהִי-שָׁלוֹם בְּחִילָךְ שְׁלוֹה
 בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה-נָא
 שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית-יְהוָה ^{יאהרונחי} ^{אדיני} אֱלֹהֵינוּ
 אֲבִיקָשָׁה טוֹב לָךְ: וְרֵאא־בָנִים לְבְנֵיךָ שָׁלוֹם
 עַל-יִשְׂרָאֵל: שָׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין-
 לְמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהוָה ^{יאהרונחי} ^{אדיני} עֲזֹר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה ^{אדיני}
 יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

❖ ואומרים קדיש 'על ישראל':

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא. אִמְן ^(כריעה) אִידֵּהוּיָהּ ^{אמת} בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתֵהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמְן ^(כריעה)

בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיָמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵנְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אִמְן. אִמְן ^(כריעה) כֵּן יְהִי רַצוֹן ^{אִידֵּהוּיָהּ} עֲוִינִים יְהִי שְׁמִיהּ רַבָּא וְכו' עַד 'בְּעֵלְמָא' יְהִי אִידֵּהוּיָהּ ^(כריעה) שְׁמִיהּ

רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמֵי יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדַּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיף-הוּא. אִמְן ^(כריעה) אִידֵּהוּיָהּ ^{אמת} לְעָלָא מִפְּלִ-בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמְתָּא, דְאִמְרֵן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אִמְן. אִמְן ^(כריעה) אִידֵּהוּיָהּ ^{אמת}

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל-תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. דְּעַסְקִין בְּאֻרֵּיתָא קֻדְשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֲרִין וְדִי בְּכָל-אַתֵּר וְאַתֵּר. יְהִי לָנָא וּלְהוֹן וּלְכוֹן חֲנָא וְחֶסֶדָא וְרַחֲמֵי. מִן קֻדְשׁ מְאִרֵּי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אִמְן. אִמְן ^(כריעה) כֵּן יְהִי רַצוֹן

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אִמְן. אִמְן ^(כריעה) כֵּן יְהִי רַצוֹן

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אִמְן. אִמְן ^(כריעה) כֵּן יְהִי רַצוֹן

מִעֵין הַכוֹוֹנוֹת: הַנְּשֻׁמָּה אֵינָה נִכְנָסֶת לְהַתִּישֵׁב בְּגוֹף הָאָדָם עַד שִׁיבֵר 'בְּרוּךְ ה' הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד' וְהִיא מִמִּתְנָת בֶּאֱפוֹ עַד 'בְּרוּךְ' וְאִם אֵינוֹ זֹכֵה ל'בְּרוּךְ', הוֹלֵכֶת לֵה נִשְׁאֹר וְנִחְשָׁב לְבִמָּה, וְלִכֵּן צָרִיךְ לְחֹזֵר אַחֵר עֲשֶׂרָה כְּדִי שִׁיאִמְרוּ בְּרַכּוֹ וְיַעֲנֶה אַחֲרֵיהֶם לְהַשְׁלֵמֶת נַפְשׁוֹ, וְאִם הוּא אֲנוֹס וּמִתְפַּלֵּל בִּיחִיד יֹאמֵר בְּרִייתָא דְרַבִּי עֲקִיבָא לִפְנֵי עַלְמֵי לְשַׁבַּח (וכ"ח מ, ג).

אִמְרוּ רַבִּי עֲקִיבָא: חַיָּה אַחַת עֲזֻמְדַת בְּרַקִּיעַ וְשְׁמָהּ יִשְׂרָאֵל, וְחֻקֶּיהָ עַל מִצְחָהּ יִשְׂרָאֵל, עֲזֻמְדַת בְּאִמְצַע הַרְקִיעַ וְאֻמְרַת בְּרַכּוֹ אֶת-יְהוֹנָתָן יִתְרוֹנִי הַמְּבָרַךְ, וְכָל-גְּדוּדֵי מַעְלֵה עֲוִינִים וְאֻמְרִים; בְּרוּךְ יְהוֹנָתָן יִתְרוֹנִי הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

החזן אומר: **בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה** ^{אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנְהִי אֲרוֹנְהָל הַהִתְחַוִּיעִית} **הַמְבָרֵךְ;**
ועונים הקהל: **בָּרוּךְ יְהוָה** ^{אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנְהִי אֲרוֹנְהָל הַהִתְחַוִּיעִית} **הַמְבָרֵךְ** ^{נְשֻׁמָּה}

לְעוֹלָם וָעֶד יִלְיָדָה: ^{וְהַחֲזָן חֲזוֹר.}

עָלֵינוּ לְשִׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרָאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת,
וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמַשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׁם
חִלְקֵנוּ כָּהֶם, וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל־הַמוֹנִם, שֶׁהֵם
״מִשְׁתַּחֲוִים לַהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְּלִים אֶל אֵל״
״לֹא יוֹשִׁיעַ,״ ^{יִסְטִיק מַעֲט} וְאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים ^{יִכְרַע מַעֲט} לְפָנֵי
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא
נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיִסֵּד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם
״מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֶת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר, אֱמֶת מְלִכְנוּ וְאַפָּס
זוֹלָתוֹ. כִּפְתּוֹב בַּתּוֹרָה; וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת
אֶל־״ לְבַבְךָ כִּי יְהוָה ^{אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנְהִי} הוּא הָאֱלֹהִים
בְּשָׁמַיִם״ מִמַּעַל ^{אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנְהִי} וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת ^{אֲדִינִי יֵאֱהָרֹנְהִי}

אֵין עוֹד:

עַל כֵּן׃ נִקְנֶה-לָּךְ יְהוָה וְאֵדִינוּ יִשְׂרָאֵל יְהוָה, לְרֹאוֹת
מִהָרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים׃
מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים פְּרוֹת יַפְרֶתוֹן, לְתִקּוֹן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדִּי, וְכָל-בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל-רָשָׁעֵי אֶרֶץ.
יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל-יּוֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע
כָּל-בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל-לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה וְאֵדִינוּ
יִשְׂרָאֵל יְהוָה יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר
יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ
עֲלֵיהֶם׃ מִהָרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד.
כְּפָתוֹב בְּתוֹרָתְךָ; יְהוָה וְאֵדִינוּ יִשְׂרָאֵל יְהוָה׃ יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד: וְנֹאמַר; וְהָיָה יְהוָה וְאֵדִינוּ יִשְׂרָאֵל יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-
כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְהוָה וְאֵדִינוּ יִשְׂרָאֵל יְהוָה
וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ יְהוָה וְאֵדִינוּ יִשְׂרָאֵל יְהוָה כְּתוֹב לֵאמֹר; שְׁמַע

יִשְׂרָאֵל יְהוָה יְהוָה יְהוָה וְאֵדִינוּ יִשְׂרָאֵל יְהוָה וְאֵדִינוּ יִשְׂרָאֵל יְהוָה׃ אֶחָד:

❁ תיקון ליל שביעי של פסח ❁

מעין הכוונות: מנהג חסידים הראשונים בלילה הזאת לנדר שינה מעניהם כל הלילה, לספר חסדי המקום ב"ה ונפלאותיו אשר עשה, כל אחד לפי שיעורו. ולבאים בסוד ה' המשכילים בסוד אילת אהבים ומה נעשה בה, יאותה להם לעורר אהבת דודים בלימודי ה' סודות תורתנו הקדושה... על כן עת רצון היא להגות בעת הזאת במילי דמשיח אולי יחנן ה' על עמו צאן מרעיתו בסוד "אילו" תי לעזרתי חושה". ואנכי תקנתי סדר לימוד בזה לחצי הלילה הראשונה תורה, נביאים וכתובים. וספר הזוהר בענייני הגאולה, לעורר את הרחמים לפני אלהינו מרחם, וכימי צאתנו מארץ מצרים יראנו נפלאות... ואשרי אנוש יעשה זאת, ללמוד בסדר הזה. אשר אין ספק כי הוא מעורר עוז ישועה ורחמים לפני אלהינו מרחם (חמ"י, שביעי של פסח).

❁ תורה ❁

פרשת ויחי

יְהוָה אֱתָהּ יוֹדוּךָ אֲחִיךָ יִדְךָ בְּעֶרְךָ אֲבִיךָ יִשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי
אָבִיךָ: גִּזֹּר אֲרִיָּה יְהוָה מִטֶּרֶךְ בְּנֵי עָלִית פֶּלַע רַבֵּץ פֶּאֲרִיָּה
וּכְלָבִיא מִי יְקִימָנוּ: לֹא יִסּוּר שִׁבְט מִיְּהוָה וּמַחֲקֶק מִבֵּין
רְגָלָיו עַד בִּי-יָבֵא שִׁילָה וְלֹא יִקְתַּת עַפְמִים: אֲסָרִי לְגִפּוֹן
עִירִי וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְנֹו כִּבֶּם בִּיָּין לְבָשׁוּ וּכְדָם-עֲנָבִים
סוּתוֹ: חֲכָלִילִי עֵינַיִם מִיָּין וּלְבֹן-שָׁנִים מַחֲלָב:

פרשת בחקתי

אִם-בַּחֲקָתִי תֵּלְכוּ וְאֶת-מִצְוֹתֵי תִשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם:
וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנִתְּנָה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׂדֶה
יִתֵּן פֶּרִיֹו: וְהַשִּׁיג לָכֶם רִישׁ אֶת-בָּצִיר וּבָצִיר יִשְׁגֶּה אֶת-
זֶרַע וְאֶכְלֹתֶם לַחֲמֶכֶם לְשֹׁבַע וַיִּשְׂבַּתֶּם לְבַטַּח בְּאַרְצְכֶם:
וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בְּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה
רָעָה מִן-הָאָרֶץ וְחָרֵב לֹא-תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם: וְיִרְדְּפֶתֶם אֶת-

אִי־בִיכֶם וְנִפְּלוּ לִפְנֵיכֶם לַחֲרֹב: וְרָדְפוּ מִפֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה
וּמֵאָה מִפֶּם רִבְבָה יִרְדְּפוּ וְנִפְּלוּ אִי־בִיכֶם לִפְנֵיכֶם לַחֲרֹב:
וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם
וְהִקִּימְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם: וְאָכַלְתֶּם יֶשֶׁן נֹשֵׁן וַיִּשָּׁן
מִפְּנֵי חֹדֶשׁ תּוֹצִיאוּ: וְנָתַתִּי מִשְׁפָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל
נַפְשִׁי אִתְּכֶם: וְהִתְחַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהֵלֶת לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מִטַּת
עַלְכֶם וְאוֹלֹךְ אֶתְכֶם קוֹמֵמִיּוֹת:

❁ נביאים ❁

ישעיה פרק ב'

הַדְּבָר אֲשֶׁר חָזָה יִשְׁעִיָּהוּ בֶן־אָמוֹץ עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם:
וְהָיָה | בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הָרַ בֵּית־יְהוָה בְּרֹאשׁ
הַהָרִים וְנִשְׂא מִזְבְּעוֹת וְנִהְרֹו אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם: וְהָלְכוּ
עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכוּ | וְנַעֲלָה אֶל־הָר־יְהוָה אֶל־בֵּית
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִלְנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכָּה בְּאַרְחֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא
תוֹרָה וְדִבְר־יְהוָה מִירוּשָׁלַם: וְשָׁפַט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ
לְעַמִּים רַבִּים וְכָתְתוּ חֲרָבוֹתָם לְאַתִּים וְחִנִּיתוּתֵיהֶם
לְמִזְמֹרוֹת לֹא־יִשָּׂא גּוֹי אֶל־גּוֹי חֶרֶב וְלֹא־יִלְמְדוּ עוֹד
מִלְחָמָה: בֵּית יַעֲקֹב לָכוּ וְנִלְכָּה בְּאֵזֶר יְהוָה:

ישעיה פרק י'

עוד היום בָּנָב לַעֲמֹד יִנְפֹף יְדוֹ הָרַת בַּת־צִיּוֹן גִּבְעַת
יְרוּשָׁלַם: הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מְסַעֵף פֶּאֶרֶה
בְּמַעְרָצָה וְרַמִּי הַקּוֹמָה גִּדְעִים וְהַגְבֵּהִים יִשְׁפֹּלוּ: וְנִקְףָּ
סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבְּרֹזַל וְהַלְבֵנוֹן בְּאֵדִיר יְפוֹל: וַיֵּצֵא חֹטֵר מִגִּזְעַ
יִשְׂרָאֵל וַיִּצָּר מִשְׁרָשָׁיו יִפְרָה: וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ
חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וַיֵּרָאֵת יְהוָה:
וַחֲרִיחוּ בִּירְאֵת יְהוָה וְלֹא־לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט וְלֹא־
לְמַשְׁמַע אָזְנוֹ יוֹכִיחַ: וְשָׁפֹט בְּצִדְקָה וּדְלִים וְחוֹכְמִים
בְּמִישׁוֹר לַעֲנוּי־אַרְצָה וְהִפְּה־אַרְצָה בְּשִׁבְטֵי פָּיו וּבְרוּחַ
שְׁפָתָיו יִמִּית רָשָׁע: וְהָיָה צֶדֶק אֲזוּר מִתְּנִיּוֹ וְהֶאֱמוּנָה
אֲזוּר חֲלָצִיו: וְגַר זָאֵב עִם־כֶּבֶשׂ וְנֹמֵר עִם־גִּדִּי יִרְבֹּץ וְעֹגֵל
וּכְפִיר וּמְרִיא יַחֲדוֹ וְנָעַר קִטָּן נְהַג בָּם: וּפְרָה וּדְבִתְרֵינָהּ
יַחֲדוֹ יִרְבְּצוּ יִלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה בִּבְקָר יֹאכַל־תָּבוֹן: וְשָׁעֲשַׁע
יִזְנֹק עַל־חֵר פֶּתֶן וְעַל־מְאוּרֵת צַפְעוֹנִי גָּמוּל יִדּוֹ הָדָה: לֹא־
יִרְעוּ וְלֹא־יִשְׁחִיתוּ בְּכֹל־הָרַקְדָּשִׁי כִּי־מְלָאָה הָאָרֶץ דַּעַה
אֶת־יְהוָה כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא שָׂרֵשׁ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר עֲמִיד לְגַם עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרָשׁוּ וְהָיְתָה מְנַחֲתוֹ
כְּבוֹד: וְהָיָה | בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי | שְׂגִית יְדוֹ לַקְנוֹת
אֶת־שָׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשְׂאָר מֵאֲשׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפְתָּרוֹם
וּמִכּוּשׁ וּמִעִילָם וּמִשְׁנַעַר וּמִחֲמַת וּמֵאֵי הַיָּם: וְנִשְׂאָ גַם

לְגוֹיִם וְאַסְפֵּי נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפָצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹּץ מֵאֶרֶב
 בְּנֵפֹת הָאָרֶץ: וְסָרָה קִנְאָת אֶפְרַיִם וְצָרְרִי יְהוּדָה יִפְרֹתוּ
 אֶפְרַיִם לֹא יִקְנָא אֶת־יְהוּדָה וַיְהוּדָה לֹא יֵצֵר אֶת־
 אֶפְרַיִם: וְעָפוּ בְּכַתֵּף פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יַחְדָּו יָבֹאוּ אֶת־בְּנֵי־
 קָדֶם אֲדוּם וּמוֹאָב מִשְׁלֹחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם:
 וְהַחֲרִים יְהוָה אֶת לְשׁוֹן יַם־מִצְרַיִם וְהַגִּיף יָדוֹ עַל־הַנֶּהָר
 בָּעַיִם רוֹחוֹ וְהִפָּחוּ לְשִׁבְעָה נַחְלִים וְהִדְרִיף בְּנָעָלִים:
 וְהִיתָה מִסְלָה לְשֹׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשְׂאָר מֵאֲשׁוּר כְּאֲשֶׁר
 הִיתָה לְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם עָלְתוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם
 הַהוּא אֹדֶךָ יְהוָה כִּי אֲנַפְתָּ בִּי יֵשֶׁב אִפְסָה וְתִנַּחֲמֵנִי: הִנֵּה אֵל
 יִשְׁוַעְתִּי אֲבִטַח וְלֹא אֶפְחַד כִּי עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה יְהוָה וַיְהִי־לִי
 לִישׁוּעָה: וּשְׂאֲבָתָם־מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְּשׁוּעָה:
 וְאָמַרְתָּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדֹו לַיהוָה קִרְאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ
 בְּעַמִּים עָלִילָתִיו הִזְכִּירוּ כִּי נִשְׁצָב שָׁמוֹ: זָמְרוּ יְהוָה כִּי
 גָּאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ: צַהֲלִי וְרַנִּי יוֹשֶׁבֶת
 צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבּוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

יְדִמִּיה פֶּרֶק ל'

הַדְּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כְּתֹב־לְךָ אֶת כָּל־הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ אֶל־סֵפֶר: כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָא־

יְהוָה וְשִׁבְתִּי אֶת־שִׁבּוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה אָמַר יְהוָה
 וְהַשְׁבַּתִּים אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתָּם וַיִּרְשׁוּהָ: וְאֵלֶּה
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל וְאֶל־יְהוּדָה: כִּי־כֹה
 אָמַר יְהוָה קוֹל חֲרָדָה שָׁמַעְנוּ פֶּחַד וְאִין שָׁלוֹם: שְׁאֵלֹו־נָא
 וּרְאוּ אִם־יִלְד זָכָר מִדּוּעַ רָאִיתִי כָל־גִּבּוֹר יָדָיו עַל־חֲלָצָיו
 בִּינְלֻדָּה וְנִגְהַפְכוּ כָל־פָּנִים לִירְקוֹן: הוּא כִּי גָדוֹל הַיּוֹם הַהוּא
 מֵאִין כְּמֹהוּ וְעַת־צָרָה הִיא לִיעֶלֶב וּמִמְנָה יוֹשָׁע: וְהִיָּה
 בַּיּוֹם הַהוּא נָאִם | יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁבֶר עָלָו מַעַל צוּאֲרָךְ
 וּמִסְרוֹתֶיךָ אֲנַתְּךָ וְלֹא־יַעֲבֹד־בוּ עוֹד זָרִים: וְעַבְדּוֹ אֵת
 יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מֶלֶכָם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם: וְאַתָּה
 אֶל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נָאִם־יְהוָה וְאֶל־תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי
 הִנְנִי מוֹשִׁיעֶךָ מִרְחֹק וְאֶת־זֶרַעַךָ מֵאָרֶץ שָׁבִים וְשָׁב
 יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנוּ וְאִין מַחְרִיד: כִּי־אַתָּה אֲנִי נָאִם־יְהוָה
 לְהוֹשִׁיעֶךָ כִּי אֶעֱשֶׂה כָּלֶּה בְּכָל־הַגּוֹיִם | אֲשֶׁר הִפְצִיתִיךָ
 שָׁם אַךְ אַתָּה לֹא־אֶעֱשֶׂה כָּלֶּה וַיִּסְרֹתִיךָ לְמִשְׁפָּט וְנִקְּחָה לֹא
 אֲנִיקָה: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֲנוּשׁ לְשִׁבְרֶךָ נִחַלָּה מִכַּתֶּךָ: אִין־
 דָּו דִּינָה לְמִזּוֹר רַפְּאוֹת תַּעֲלֶה אִין לָךְ: כָּל־מֵאֲהַבֶיךָ
 שְׂכַחוּךָ אוֹתְךָ לֹא יִדְרָשׁוּ כִּי מִפֶּת אוֹיֵב הִפִּיתִיךָ מוֹסֵר
 אֲכַזְרִי עַל רֵב עוֹנֶךָ עֲצָמוֹ חֲטֹאתֶיךָ: מִה־תִּזְעַק עַל־שִׁבְרֶךָ
 אֲנוּשׁ מִכְּאֵבֶךָ עַל | רֵב עוֹנֶךָ עֲצָמוֹ חֲטֹאתֶיךָ עֲשִׂיתִי אֵלֶּה

לָךְ: לָכֵן כָּל-אֲכִלְיָהּ יֵאָכְלוּ וְכָל-צָרֶיךָ כָּל־בְּשָׂבִי יִלְכוּ וְהָיוּ
שֹׂאֲסִיךָ לְמִשְׁפָּה וְכָל-בְּזֻיךָ אֶתְּנֶנּוּ לָבוֹ: כִּי אֶעֱלֶה אֶרְכָּה לָךְ
וּמִמּוֹתֶיךָ אֶרְפָּאךָ נָא־יְהוָה כִּי נִדְּחָה קְרָאוּ לָךְ צִיּוֹן הִיא
דֹּרֵשׁ אֵין לָהּ: כֹּה | אָמַר יְהוָה הִנְנִי-שָׁב שְׁבוֹת אֲהֲלִי
יַעֲקֹב וּמִשְׁכְּנֹתַי אֶרְחֶם וְנִבְנְתָה עִיר עַל-תְּלָה וְאֶרְמֹן
עַל-מִשְׁפָּטוֹ יָשֹׁב: וַיֵּצֵא מֵהֶם תּוֹדָה וְקוֹל מִשְׁחָקִים
וְהִרְבִּיתִים וְלֹא יִמָּעֹטוּ וְהִכְפִּדְתִּים וְלֹא יִצְעֲרוּ: וְהָיוּ בָנָיו
כְּקֹדֶם וְעֵדֹתוֹ לְפָנַי תִּבּוֹן וּפְקֻדָּתַי עַל כָּל-לִחְצֵיוֹ: וְהָיָה
אֲדִירוֹ מִמֶּנּוּ וּמִשְׁלֹל מִקִּרְבּוֹ יֵצֵא וְהִקְרַבְתִּיו וְנִגַּשׁ אֵלַי כִּי
מִי הוּא-זֶה עָרַב אֶת-לְבָבוֹ לִגְשֹׁת אֵלַי נָא־יְהוָה: וְהֵייתָם
לִי לְעָם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: הִנֵּה | סַעֲרַת יְהוָה
חֲמָה יֵצְאָה סַעַר מִתְגֹּהֵר עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יָחוּל: לֹא
יָשׁוּב חֲרוֹן אַף-יְהוָה עַד-עֲשֹׂתוֹ וְעַד-הִקִּימוֹ מִזְמוֹת לְבוֹ
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְּבוֹנְנוּ בָּהּ: בָּעֵת הַהִיא נָא־יְהוָה
אֶהְיֶה לֵאלֹהִים לְכָל מִשְׁפָּחוֹת יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה יִהְיוּ-לִי
לְעָם: כֹּה אָמַר יְהוָה מֵצֵא חֵן בַּמִּדְבָּר עִם שְׂרִידֵי חֶרֶב
הַלּוֹךְ לְהִרְגִיעוֹ יִשְׂרָאֵל: מִרְחֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאֶהְבֵּת
עוֹלָם אֶהְבֵּתִיךָ עַל-כֵּן מִשְׁכְּנֶיךָ חֹסֵד: עוֹד אֲבִנֶה וְנִבְנִית
בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעֲדִי תַפִּילֶךָ וַיֵּצֵאת בְּמַחֲוֹל
מִשְׁחָקִים: עוֹד תִּטְעִי כֶרְמִים בְּהָרֵי שְׁמֶרֶן נְטִעוֹ נְטִעִים

וְחָלְלוּ: כִּי יֵשׁ-יּוֹם קָרָאוּ נְצָרִים בְּהָר אֶפְרַיִם קוֹמוּ וְנַעֲלֶה
צִיּוֹן אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: כִּי-כֹה | אָמַר יְהוָה רְנֹו לְיַעֲקֹב
שְׂמִיחָה וְצִהְלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הַלְלוּ וְאִמְרוּ הוֹשַׁע
יְהוָה אֶת-עַמּוֹ אֶת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל: הִנְנִי מְבִיא אוֹתָם
מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבְצָתִים מִיַּרְכְּתֵי-אֶרֶץ בָּם עוֹר וּפְסֹת הָרָה
וְיִלְדֵת יַחֲדוֹ קָהֵל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה: בְּבִכִּי יָבֹאוּ וּבִתְחִנוּנִים
אוֹבִילִם אוֹלִיכִם אֶל-נַחֲלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל יִפְשְׁלוּ בָּהּ
כִּי-הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאֵב וְאֶפְרַיִם בְּכָרִי הוּא: שְׁמְעוּ דְבַר-
יְהוָה גּוֹיִם וְהִגִּידוּ בְּאֵיִם מִמֶּרְחֹק וְאִמְרוּ מִזֶּרֶה יִשְׂרָאֵל
יִקְבְּצֵנוּ וְשִׁמְרוּ כְרַעַה עֲדָרוֹ: כִּי-פָדָה יְהוָה אֶת-יַעֲקֹב
וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ: וּבֹאֹו וְרַנְּנוּ בְּמִרוֹם צִיּוֹן וְנִהְיֹו אֶל-
טוֹב יְהוָה עַל-דָּגְנָו וְעַל-תִּירְשׁוֹ וְעַל-יִצְהָר וְעַל-בְּנֵי-צֹאן
וּבִקָּר וְהִיתָה נִפְשָׁם כֶּגֶן רוֹחַ וְלֹא-יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד: אֲזִי
תִשְׁמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֲוֹל וּבְחֲרִים וּזְקֵנִים יַחֲדוּ וְהִפְכֵתִי
אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמָתִים וְשִׂמְחָתִים מִיגוֹנָם: וְרוֹיְתִי נִפְשׁ
הַפְּתֻנִים דָּשׁוּ וְעָמִי אֶת-טוֹבִי יִשְׁבְּעוּ נְאֻם-יְהוָה: כֹּה |
אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרַמָּה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רָחֵל
מִבֶּכָה עַל-בְּנֵיהָ מֵאֲנָה לְהַנְתֵּם עַל-בְּנֵיהָ כִּי אֵינֶנּוּ: כֹּה |
אָמַר יְהוָה מְנַעִי קוֹלֶךָ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שֹׁכֵר
לְפַעֲלָתְךָ נְאֻם-יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: וְיִשׁ-תִּקְוָה

לְאַחֲרֵיתָךְ נֶאֱמַר יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם: שָׁמוּעַ שָׁמַעְתִּי
 אֶפְרַיִם מִתְנַדָּד יִסְרְתָנִי וְאוֹסֵר כְּעַגֹּל לֹא לְמַד הַשְׁבָּנִי
 וְאֶשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי: כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי
 וְאַחֲרֵי הַיּוֹדְעֵי סִפְקָתִי עַל־יֶרֶךְ בְּשָׁתִי וְגַם־נִכְלַמְתִּי כִּי
 נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתָּ נְעוּרָי: הִבֹּן יִקְרֶה לִּי אֶפְרַיִם אִם יִלֹּד
 שְׁעֵשׂוּעִים כִּי־מִדֵּי דְבָרִי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ
 מֵעַל לֹא רַחֵם אֶרְחַמְנּוּ נֶאֱמַר יְהוָה: הֲצִיבִי לָךְ צִיָּנִים שְׁמִי
 לָךְ תִּמְרוּרִים שְׁתִּי לִבֶּךָ לְמַסְלָה יִדְרֶךְ הַלֵּכְתָּ שׁוּבִי בְּתוֹלַת
 יִשְׂרָאֵל שְׁבִי אֶל־עַרְיָךְ אֵלֶּה: עַד־מָתִי תִתַּחֲמָלִין הַבַּת
 הַשׁוֹבֵבָה כִּי־בָרָא יְהוָה חֲדָשָׁה בְּאַרְצְ נִקְבָּה תִּסּוּבֵב גָּבֵר:
 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד וְאָמְרוּ אֶת־
 הַדְּבָר הַזֶּה בְּאַרְצְ יְהוּדָה וּבְעָרָיו בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתָם
 יִבְרָכֶךָ יְהוָה נֹוֹה־צֶדֶק חֵר הַקֹּדֶשׁ: וַיָּשָׁבוּ בָּהּ יְהוּדָה וְכָל־
 עָרָיו יַחְדָּו אֶפְרַיִם וְנִסְעָו בְּעֶדְר: כִּי הֲרוּיְתִי נֶפֶשׁ עֵיפָה
 וְכָל־נֶפֶשׁ דָּאֵבָה מְלֹאֲתִי: עַל־זֹאת הִקְיַצְתִּי וְאָרָאָה
 וְשָׁנִיתִי עֲרֻבָה לִי: הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֶאֱמַר יְהוָה וְזָרַעְתִּי אֶת־
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה זָרַע אָדָם וְזָרַע בְּהֵמָה: וְהָיָה
 כַּאֲשֶׁר שָׁקַדְתִּי עָלֵיהֶם לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוּץ וּלְהָרֵס וּלְהַאֲבִיד
 וּלְהַרְעַ כֵּן אֲשַׁקֵּד עָלֵיהֶם לְבָנוֹת וּלְנִטּוֹעַ נֶאֱמַר יְהוָה:
 בְּיָמִים הָהֵם לֹא־יֵאמְרוּ עוֹד אָבוֹת אָכְלוּ בֶסֶר וְשָׁנִי בָנִים

תִּקְהֵינָה: כִּי אִם-אִישׁ בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת כָּל-הָאָדָם הָאֲכָל
 הַפֶּסֶח תִּקְהֵינָה שְׁנֵיו: הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָא-יְהוָה וְכִרְתִּי
 אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה: לֹא
 כַּבְרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת-אֲבוֹתָם בַּיּוֹם הַחֲזִיקִי בְיָדָם
 לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר-הִמָּה הִפְּרוּ אֶת-בְּרִיתִי
 וְאֲנֹכִי בָעֵלְתִּי בָם נָא-יְהוָה: כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲכַרֵּת
 אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נָא-יְהוָה נִתְּתִי אֶת-
 תּוֹרָתִי בְּקֶרֶפֶס וְעַל-לֶפֶס אֲכַתְּבֶנָּה וְהִיְתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים
 וְהִמָּה יִהְיֶה-לִּי לְעָם: וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת-רַעְיוֹ
 וְאִישׁ אֶת-אָחִיו לְאמֹר דַּעוּ אֶת-יְהוָה כִּי-כֹלָם יֵדְעוּ אוֹתִי
 לְמִקְטָנָם וְעַד-גְּדֻלָּתָם נָא-יְהוָה כִּי אֶסְלַח לְעוֹנָם
 וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכֹּר-עוֹד: כֹּה | אָמַר יְהוָה נָתַן שְׁמִשׁ
 לְאֹזֶר יוֹמָם חֲקֵת יָרֵחַ וְכוֹכָבִים לְאֹזֶר לַיְלָה רִגְעַ הַיּוֹם
 וַיַּהֲמֻ גִלְיֹי יְהוָה צִבְאוֹת שְׁמוֹ: אִם-יִמְשֻׁוּ הַחֲקִים הָאֵלֶּה
 מִלְּפָנַי נָא-יְהוָה גַּם-זָרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מִהַיּוֹת גּוֹי לְפָנַי
 כָּל-הַיָּמִים: כֹּה | אָמַר יְהוָה אִם-יִמְדֻ שְׁמַיִם מִלְּמַעְלָה
 וַיַּחֲקְרוּ מוֹסְדֵי-אָרֶץ לְמַטָּה גַם-אֲנִי אֶמָּאֵם בְּכָל-זָרַע
 יִשְׂרָאֵל עַל-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂו נָא-יְהוָה: הִנֵּה יָמִים בָּאִים
 נָא-יְהוָה וְנִבְנְתָה הָעִיר לַיהוָה מִמִּגְדָּל חֲנָנְאֵל עַד-שַׁעַר
 הַפִּנֶּה: וַיָּצֵא עוֹד קוֹ הַמִּדָּה נִגְדֻו עַל גְּבַעַת גֶּרֶב וְנִסָּב

גַּעַתָּה: וְכָל־הַעֲמֹק הַפְּגָרִים | וְהַדָּשׁ וְכָל־הַשְּׂדֵמוֹת עַד־
נָחַל קִדְרוֹן עַד־פְּנֵת שַׁעַר הַסּוּסִים מִזֶּרְחָה קָדַשׁ לַיהוָה
לֹא־יִנָּתֵשׁ וְלֹא־יִהְרָס עוֹד לְעוֹלָם:

ירמיה פרק ל"ג

כֹּה | אָמַר יְהוָה עוֹד יִשְׁמַע בְּמָקוֹם־הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם
אֹמְרִים חֶרֶב הוּא מֵאִין אָדָם וּמֵאִין בְּהֵמָה בְּעָרֵי יְהוּדָה
וּבְחִצּוֹת יְרוּשָׁלַיִם הַנִּשְׁמֹת מֵאִין אָדָם וּמֵאִין יוֹשֵׁב
וּמֵאִין בְּהֵמָה: קוֹל שִׁשְׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל בָּלָה
קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת כִּי־טוֹב יְהוָה כִּי־
לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ מִבְּאִים תוֹדָה בֵּית יְהוָה כִּי־אֲשִׁיב אֶת־
שְׁבוֹת־הָאָרֶץ כְּבִרְאשֻׁנָּה אָמַר יְהוָה: כֹּה־אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת עוֹד יִהְיֶה | בְּמָקוֹם הַזֶּה הַחֶרֶב מֵאִין־אָדָם וְעַד־
בְּהֵמָה וּבְכָל־עָרָיו גֹּוֹה רָעִים מִרְבָּצִים צָאוּ: בְּעָרֵי הָהָר
בְּעָרֵי הַשְּׂפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב וּבָאָרֶץ בְּנִימֹן וּבִסְבִיבֵי
יְרוּשָׁלַיִם וּבְעָרֵי יְהוּדָה עַד תַּעֲבִרְנָה הַצָּאן עַל־יְדֵי מוֹנֶה
אָמַר יְהוָה: הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָא־יְהוָה וְהִקְמַתִי אֶת־
הַדְּבַר הַטוֹב אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל־בֵּית
יְהוּדָה: בְּיָמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא אֲצַמִּיחַ לְדוֹד צִמַּח
צִדְקָה וְעֵשֶׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בָּאָרֶץ: בְּיָמִים הָהֵם תוֹשַׁע
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם תִּשְׁכּוֹן לְבֶטֶח וְזֶה אֲשֶׁר־יִקְרָא־לָהּ

יְהוָה | צִדְקָנוּ: כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה לֹא-יִכָּרֵת לְדָוִד אִישׁ יֹשֵׁב
 עַל-כִּסֵּא בֵּית-יִשְׂרָאֵל: וְלִכְהֻנִּים הַלְוִיִּם לֹא-יִכָּרֵת אִישׁ
 מִלִּפְנֵי מַעֲלָה עֹלָה וּמִקְטִיר מִנְחָה וְעֹשֶׂה זֶבַח כָּל-
 הַיָּמִים: וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר: כֹּה אָמַר
 יְהוָה אִם-תִּפְּרוּ אֶת-בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת-בְּרִיתִי הַלַּיְלָה
 וּלְבִלְתִּי הֵיזֶה יוֹמָם-וַלַּיְלָה בְּעֵתָם: גַּם-בְּרִיתִי תִפְּרֹךְ אֶת-
 דָּוִד עַבְדִּי מִהֵיזֶה-לָּזֶה בֶּן מַלְכָּךְ עַל-כִּסְאוֹ וְאֶת-הַלְוִיִּם
 הַכֹּהֲנִים מִשְׁרָתִי: אֲשֶׁר לֹא-יִסְפָּר צָבָא הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִמָּד
 חוֹל הַיָּם בֶּן אֲרֶבָּה אֶת-זֶרַע דָּוִד עַבְדִּי וְאֶת-הַלְוִיִּם
 מִשְׁרָתִי אֹתִי: וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר: הֲלוֹא
 רָאִיתָ מָה-הָעָם הַזֶּה דִּבְּרוּ לֵאמֹר שְׁתִּי הַמִּשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר
 בָּחַר יְהוָה בָּהֶם וַיִּמָּאֲסוּ וְאֶת-עַמִּי יִנָּצֵזוּן מִהֵיזֶה עוֹד גְּזוּי
 לִפְנֵיהֶם: כֹּה אָמַר יְהוָה אִם-לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וַלַּיְלָה חֻקֹּת
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא-שָׁמַתִּי: גַּם-זֶרַע יַעֲקֹב וְדָוִד עַבְדִּי
 אֲמָאס מִקַּחַת מִזֶּרְעוֹ מִשְׁלֵיִם אֶל-זֶרַע אֲבֹהֶם יִשְׁחָק
 וַיַּעֲקֹב כִּי-אָשִׁיב אֶת-שְׁבוּתָם וְרַחֲמָתִים:

עובדיה פרק א'

תִּזְוֶן עַבְדִּיהָ כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי אֱלֹהִים (כתיב: יְהוָה) לְאִדּוֹם
 שְׁמוּעָה שְׁמָעֵנוּ מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בְּגוֹיִם שְׁלַח קוֹמוֹ
 וְנִקְוֶמָה עָלֶיהָ לְמַלְחָמָה: הִנֵּה קָטָן נִתְתִּיד בְּגוֹיִם בְּזוּי

אֶתָּה מָאֹד: זָדוֹן לְבָבְךָ הַשִּׁיאָךְ שְׂכָנִי בַּחֲגוּי־סֹלַע מְרוֹם
שָׁבְתוּ אִמָּר בְּלִבּוֹ מִי יוֹרִידֵנִי אֶרֶץ: אִם־תִּגְבֶּיָהּ בְּאֶשֶׁר
וְאִם־בֵּין כּוֹכְבִּים שָׁמַיִם קִנְיָה מִשָּׁם אוֹרִידָךְ נָאִם־יְהוָה: אִם־
גִּבְבִּים בָּאוּ לָךְ אִם־שׁוֹדְדֵי לֵילָה אֵיךְ נִדְמִיתָה הֲלֹא יִגְבּוּ
דֵּיִם אִם־בְּצָרִים בָּאוּ לָךְ הֲלֹא יִשְׁאִירוּ עַלְלוֹת: אֵיךְ
נִחַפְשׁוּ עָשׂוּ נִבְעוּ מִצִּפְּנֵי: עַד־הַגָּבֹל שְׁלֹחוֹךְ בִּלְ אֲנָשִׁי
בְּרִיתְךָ הַשִּׁיאָךְ יִכְלוּ לָךְ אֲנָשִׁי שְׁלֹמָה לַחֲמָה יִשְׁימוּ מְזוֹר
תַּחְתֶּיךָ אֵין תְּבוּנָה בּוֹ: הֲלֹא בָּיִם הֵוא נָאִם יְהוָה
וְהֶאֱבַדְתִּי חֲכָמִים מֵאֲדָם וְתְבוּנָה מִתֵּר עָשׂוּ: וְחַתּוּ
גְבוּרֶיךָ תִּימֹן לְמַעַן יִכָּרֵת־אִישׁ מִתֵּר עָשׂוּ מִקָּטָל: מִחַמָּם
אָחִיךָ יַעֲקֹב תִּכְסֶּסָה בּוֹשָׁה וְנִכְרַת לְעוֹלָם: בָּיִם עֲמֹדָךְ
מִנֶּגֶד בָּיִם שָׁבוֹת זָרִים חִילוּ וְנִכְרִים בָּאוּ שְׁעָרָיו וְעַל־
יְרוּשָׁלַּיִם יִדּוּ גֹדֶלָהּ גַּם־אֶתָּה כְּאֶתֶד מֵהֶם: וְאַל־תִּרְא בָּיִם־
אָחִיךָ בָּיִם נִכְלוּ וְאַל־תִּשְׁמַח לִבִּנִי־יְהוּדָה בָּיִם אֲבָדָם
וְאַל־תִּגְדֹּל פִּיךָ בָּיִם צָרָה: אֶל־תָּבוֹא בְּשַׁעֲר־עַמִּי בָּיִם
אֵידָם אֶל־תִּרְא גַּם־אֶתָּה בְּרַעְתּוֹ בָּיִם אֵידוֹ וְאַל־
תִּשְׁלַחנָה בְּחִילוֹ בָּיִם אֵידוֹ: וְאַל־תַּעֲמֹד עַל־הַפָּרֶק
לְהִכְרִית אֶת־פְּלִיטָיו וְאַל־תִּסְגֵּר שְׂרִידָיו בָּיִם צָרָה: כִּי־
קָרוֹב יוֹם־יְהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לָךְ
גַּמְלָה יָשׁוּב בְּרֹאשׁוֹ: כִּי כַּאֲשֶׁר שְׁתִּיתָם עַל־הַר קֹדְשִׁי

יִשְׁתּוּ כָּל־הַגּוֹיִם תִּמְדוּ וְשָׁתוּ וְלָעוּ וְהָיוּ כְּלֹא הָיוּ: וּבָהֶר
צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה קִדְשׁ וַיִּרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֶת
מוֹרְשֵׁיהֶם: וְהָיָה בֵּית־יַעֲקֹב אֲשֶׁר וּבֵית יוֹסֵף לְהִכָּה וּבֵית
עֵשָׂו לְקֹשׁ וּדְלָקוּ בָּהֶם וְאָכְלוּם וְלֹא־יִהְיֶה שָׂרִיד לְבֵית
עֵשָׂו כִּי יִהְיֶה דִּבְרִי: וַיִּרְשׁוּ הַנֶּגֶב אֶת־הָר עֵשָׂו וְהַשְׂפֵּלָה
אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיִּרְשׁוּ אֶת־שָׂדֶה אֲפֹרִים וְאֶת שָׂדֶה שְׁמֶרוֹן
וּבְנֵימָן אֶת־הַגִּלְעָד: וְגִלָּת הַחֹל־הָזֶה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
בְּנֻעָנִים עַד־צָרְפָּת וְגִלָּת יְרוּשָׁלַּיִם אֲשֶׁר בְּסַפְרֵי יִרְשׁוּ
אֶת עָרֵי הַנֶּגֶב: וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בָּהֶר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת־הָר
עֵשָׂו וְהִיתָה לִיהוָה הַמְּלוֹכָה:

זכריה פרק ח'

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
קִנְיָתִי לְצִיּוֹן קִנְיָה גְדוֹלָה וְחִמָּה גְדוֹלָה קִנְיָתִי לָהּ: כֹּה
אָמַר יְהוָה שְׁבֹתִי אֶל־צִיּוֹן וְשִׁכַּנְתִּי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַּיִם
וְנִקְרְאָה יְרוּשָׁלַּיִם עִיר־הָאֱמֶת וְהָר־יְהוָה צְבָאוֹת הָר
הַקִּדְשׁ: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד יָשׁוּבוּ זִקְנִים וְזִקְנוֹת
בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַּיִם וְאִישׁ מִשְׁעֲנָתוֹ בְּיָדוֹ מֵרֵב יָמִים:
וּרְחֻבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ יְלָדִים וַיִּלְדוּת מִשְׁחָקִים
בְּרַחֲבֹתֶיהָ: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כִּי יִפְּלֹא בְּעֵינֵי שְׂאֲרֵית
הָעָם הָזֶה בְּיָמֵם הֵהֶם גַּם־בְּעֵינֵי יִפְּלֹא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת:

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּגִי מוֹשִׁיעַ אֶת עַמִּי מֵאֶרֶץ מִזְרָח
 וּמֵאֶרֶץ מְבֹא הַשָּׁמֶשׁ: וְהִבֵּאתִי אֹתָם וְשִׁכְנֻ בְּתוֹךְ
 יְרוּשָׁלַיִם וְהָיוּ לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים בְּאֵמֶת
 וּבְצִדְקָה: כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת תַּחֲזִקְנָה יְדֵיכֶם
 הַשְׁמָעִים בְּיָמִים הָאֵלֶּה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי
 הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בִּיּוֹם יֹסֵד בֵּית־יְהוָה צְבָאוֹת הַחִיכֵל
 לְהַפְנוֹת: כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָהֵם שָׁכַר הָאָדָם לֹא נָהָה
 וּשְׁכַר הַבְּהֵמָה אֵינָנָה וְלִיּוֹצֵא וְלִבָּא אִין־שְׁלוֹם מִן־הַצָּר
 וְאֲשַׁלַּח אֶת־כָּל־הָאָדָם אִישׁ בְּרַעְיוֹ: וְעַתָּה לֹא כִימִים
 הָרִאשֹׁנִים אֲנִי לְשֹׁאֲרֵית הָעָם הַזֶּה נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת: כִּי־
 זָרַע הַשְּׁלוֹם הַגֶּפֶן תַּתֵּן פְּרִיָּה וְהָאֶרֶץ תַּתֵּן אֶת־יְבוּלָּהּ
 וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טָלֹם וְהִנַּחֲלֹתִי אֶת־שֹׁאֲרֵית הָעָם הַזֶּה אֶת־
 כָּל־אֱלֹהִים: וְהָיָה כְּאֲשֶׁר הָיִיתֶם קָלָלָה בְּגוֹיִם בֵּית יְהוּדָה
 וּבֵית יִשְׂרָאֵל בֶּן אוֹשִׁיעַ אֹתְכֶם וְהָיִיתֶם בְּרֻכָּה אֶל־תִּירָאוּ
 תַּחֲזִקְנָה יְדֵיכֶם: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כְּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי
 לְהָרַע לָכֶם בְּהַקְצִיף אֲבֹתֵיכֶם אֲנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא
 נִחַמְתִּי: כֵּן שָׁבֹתִי זָמַמְתִּי בְּיָמִים הָאֵלֶּה לְהִיטִיב אֶת־
 יְרוּשָׁלַיִם וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה אֶל־תִּירָאוּ: אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ וְדָבְרוּ אֵמֶת אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ אֵמֶת וּמִשְׁפָּט
 שְׁלוֹם שְׁפֹטוּ בְּשַׁעְרֵיכֶם: וְאִישׁ | אֶת־רֵעֵת רֵעֵהוּ אֶל־

תַּחֲשֹׁבוּ בְּלִבְכֶּם וּשְׁבַעַת שָׁקָר אֶל־תֵּאָהֲבוּ כִּי אֶת־כָּל־
 אֱלֹה אֲשֶׁר שָׁנֵאתִי נֹאֵם־יְהוָה: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה צְבָאוֹת
 אֵלַי לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת צֹם הָרִבִּיעִי וְצֹם
 הַחֲמִישִׁי וְצֹם הַשְּׁבִיעִי וְצֹם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית־יְהוּדָה
 לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה וּלְמַעֲרִים טוֹבִים וְהָאֲמֶת וְהַשְּׁלוֹם
 אֶהָבּוּ: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד אֲשֶׁר יָבֹאוּ עַמִּים וַיִּשְׁבִּי
 עָרִים רַבּוֹת: וְהָלְכוּ יוֹשְׁבֵי אֶחָת אֶל־אֶחָת לֵאמֹר גִּלְכָּה
 הֲלוֹךְ לְחַלּוֹת אֶת־פָּנַי יְהוָה וּלְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת
 אֲלִכָּה גַם־אֲנִי: וּבֹאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם עֲצוּמִים לְבַקֵּשׁ
 אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלָּיִם וּלְחַלּוֹת אֶת־פָּנַי יְהוָה: כֹּה־
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת בַּיָּמִים הָהֵמָּה אֲשֶׁר יַחֲזִיקוּ עֲשָׂרָה
 אָנָּשִׁים מִכָּל לְשָׁנוֹת הַגּוֹיִם וְהַחֲזִיקוּ בְּכַנֶּף אִישׁ יְהוּדִי
 לֵאמֹר גִּלְכָּה עִמָּכֶם כִּי שָׁמַעְנוּ אֱלֹהִים עִמָּכֶם:

זכריה פרק י"ב

מִשָּׂא דְבַר־יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל נֹאֵם־יְהוָה נְטָה שְׁמִים וַיִּסְדֹּךְ
 אֶרֶץ וַיִּצְרֵר רוּחַ־אֲדָם בְּקִרְבּוֹ: הִנֵּה אֲנֹכִי שֵׁם אֶת־יְרוּשָׁלַיִם
 סֶף־רַעַל לְכָל־הָעַמִּים סָבִיב וְגַם עַל־יְהוּדָה יִהְיֶה בַּמִּצּוֹר
 עַל־יְרוּשָׁלַיִם: וְהָיָה בַּיּוֹם־הַהוּא אֲשִׁים אֶת־יְרוּשָׁלַיִם
 אֲבֹן מַעֲמָסָה לְכָל־הָעַמִּים כָּל־עַמֻּסְיָה שָׂרוּט יִשְׁרָטוּ
 וְנִאֲסְפוּ עָלֶיהָ כָּל גּוֹיֵי הָאֶרֶץ: בַּיּוֹם הַהוּא נֹאֵם־יְהוָה אֶפֶה

כָּל־סוֹס בַּתְּמָהוֹן וְרָכְבוֹ בַּשָּׁנְעוֹן וְעַל־בֵּית יְהוּדָה אֶפְקָח
 אֶת־עֵינַי וְכָל סוֹס הָעַמִּים אָפָה בַּעֲוֹנוֹ: וְאָמְרוּ אֲלַי
 יְהוּדָה בָּלָם אֲמָצָה לִי יִשְׁבִּי יְרוּשָׁלַּיִם בִּיהוֹנָה צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵיהֶם: בַּיּוֹם הַהוּא אָשִׁים אֶת־אֲלַיִי יְהוּדָה כְּכִזֹּר אֲשֶׁר
 בַּעֲצִים וּכְלָפִיד אֲשֶׁר בַּעֲמִיר וְאָכְלוּ עַל־יְמִין וְעַל־שְׂמֹאל
 אֶת־כָּל־הָעַמִּים סָבִיב וַיִּשְׁכְּחָה יְרוּשָׁלַּיִם עוֹד תַּחֲתֶיהָ
 בִּירוּשָׁלַּיִם: וְהוֹשִׁיעַ יְהוָה אֶת־אֶחָדִי יְהוּדָה בְּרֹאשֻׁנָּה
 לְמַעַן לֹא־תִגְדַּל תַּפְאֶרֶת בֵּית־דָּוִד וְתַפְאֶרֶת יוֹשֵׁב
 יְרוּשָׁלַּיִם עַל־יְהוּדָה: בַּיּוֹם הַהוּא יִגַּן יְהוָה בְּעַד יוֹשֵׁב
 יְרוּשָׁלַּיִם וְהָיָה הַנִּכְשֵׁל בָּהֶם בַּיּוֹם הַהוּא כְּדָוִד וּבֵית דָּוִד
 כְּאַלְהִים כְּמֶלֶךְ יְהוָה לַפְּנִיָּהֶם: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא אֲבִקֵּשׁ
 לְהִשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלַּיִם: וְשָׁפַכְתִּי
 עַל־בֵּית דָּוִד וְעַל | יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַּם רוּחַ חַן וְתַחֲנוּנִים
 וְהִבִּיטוּ אֵלַי אֶת אֲשֶׁר־דָּקְרוּ וְסָפְדוּ עָלָיו כְּמִסְפֹּד עַל־
 הַיָּחִיד וְהָמַר עָלָיו כְּהָמַר עַל־הַבְּכוֹר: בַּיּוֹם הַהוּא יִגְדַּל
 הַמִּסְפֹּד בִּירוּשָׁלַּיִם כְּמִסְפֹּד הַדְּרָמּוֹן בְּבִקְעַת מְגִדּוֹן:
 וְסָפְדָה הָאָרֶץ מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְבָד מִשְׁפָּחַת בֵּית־
 דָּוִד לְבָד וַנְּשֵׁיהֶם לְבָד מִשְׁפָּחַת בֵּית־נָתָן לְבָד וַנְּשֵׁיהֶם
 לְבָד: מִשְׁפָּחַת בֵּית־לֹוִי לְבָד וַנְּשֵׁיהֶם לְבָד מִשְׁפָּחַת
 הַשֹּׁמְעִי לְבָד וַנְּשֵׁיהֶם לְבָד: כָּל הַמִּשְׁפָּחוֹת הַנִּשְׁאָרוֹת
 מִשְׁפָּחַת מִשְׁפָּחַת לְבָד וַנְּשֵׁיהֶם לְבָד:

זמריה פרק י"ג

ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולְיִשְׁשָׁי
 יְרוּשָׁלַיִם לַחֲטָאת וּלְנִדָּה: וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נָאֵם | יְהוָה
 צְבָאוֹת אֲכָרִית אֶת־שְׁמוֹת הַעֲצָבִים מִן־הָאָרֶץ וְלֹא יִזְכָּרוּ
 עוֹד וְגַם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רוּחַ הַטְּמְאָה אֶעֱבִיר מִן־
 הָאָרֶץ: וְהָיָה כִּי־יָבֹא אִישׁ עוֹד וְאָמְרוּ אֵלָיו אָבִיו וְאִמּוֹ
 יִלְדֵּיו לֹא תָחִיָּה כִּי שָׁקַר וּבִרְתָּ בָשֶׁם יְהוָה וְדַקְרָהוּ אֲבִיהוּ
 וְאִמּוֹ יִלְדֵּיו בְּהַנְּבֹאוֹ: וְהָיָה | בַּיּוֹם הַהוּא יִבְשׁוּ הַנְּבִיאִים
 אִישׁ מִחֲזִינּוֹ בְּהַנְּבֹאתוֹ וְלֹא יִלְבָּשׁוּ אֲדָרֶת שֹׁעַר לְמַעַן
 כֹּחֵשׁ: וְאָמַר לֹא נָבִיא אֲנִכִּי אִישׁ־עֶבֶד אֲדַמָּה אֲנִכִּי כִּי־
 אָדָם הִקְנֵנִי מִנְּעוּרַי: וְאָמַר אֵלָיו מָה הַמַּכּוֹת הָאֵלֶּה בֵּין
 יָדֶיךָ וְאָמַר אֲשֶׁר הִכִּיתִי בֵּית מְאֵהֶיךָ: חָרַב עוּרִי עַל־רַעֲלִי
 וְעַל־גִּבְרִי עֲמִיתִי נָאֵם יְהוָה צְבָאוֹת הֵן אֶת־הָרָעָה
 וְתַפּוּצִיָּה הֵצֵאן וְהִשְׁבַּתִּי יָדִי עַל־הַצֹּעְרִים: וְהָיָה בְּכָל־
 הָאָרֶץ נָאֵם־יְהוָה כִּי־שָׁנִים בָּהֶם יִפְּרֹתוּ יִגְוְעוּ וְהַשְׁלִשִׁית
 יִתֵּר בָּהֶם: וְהִבֵּאתִי אֶת־הַשְׁלִשִׁית בָּאֵשׁ וּצְרָפְתִּים כְּצָרָף
 אֶת־הַכֹּסֶף וּבְחִנָּתִים כְּבָחַן אֶת־הַזָּהָב הוּא | יִקְרָא בְּשִׁמִּי
 וְאֲנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ אֲמַרְתִּי עִמִּי הוּא וְהוּא יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי:

זמריה פרק י"ד

הִנֵּה יוֹם־בָּא לַיהוָה וְחִלַּק שְׁלָלָךְ בְּקִרְבֶּךָ: וְאִסַּפְתִּי אֶת־
 כָּל־הַגּוֹיִם | אֶל־יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה וְנִלְכְּדָה הָעִיר וְנִשְׁפּוּ

הַבָּתִּים וְהַנְּשִׁים תִּשְׁכַּבְנָה וַיֵּצֵא חֲצֵי הָעִיר בַּגּוֹלָה וַיֵּתֶר
הָעָם לֹא יָפְרָת מִן־הָעִיר: וַיֵּצֵא יְהוָה וַנִּלְחַם בַּגּוֹיִם הָהֵם
בַּיּוֹם הַלְּחָמוֹ בַּיּוֹם קָרַב: וַעֲמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם־הַהוּא עַל־הָרֹ
הַזֵּיתִים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלַם מִקֶּדֶם וַנִּבְקַע הָרֹ הַזֵּיתִים
מִחֲצִיֹּם מִזְרָחָה וַיֵּמָּה גִּיא גְדוֹלָה מְאֹד וּמִשׁ חֲצֵי הָהָר
צָפוֹנָה וְחֲצִיֹּם־נִגְבָּה: וַנִּסְתַּם גִּיא־הָרִי כִּי־יָצִיעַ גִּי־הָרִים
אֶל־אֶצֶּל וַנִּסְתַּם כַּאֲשֶׁר נִסְתַּם מִפְּנֵי הָרָעַשׁ בַּיּוֹם עֲזִיָּה
מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְכֹא יְהוָה אֱלֹהֵי כָל־קְדוֹשִׁים עָמָד: וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא לֹא־יִהְיֶה אֹרֶךְ יָקָרוֹת וְקִפְאוֹן: וְהָיָה יוֹם־אֶחָד הוּא
יִוָּדַע לַיהוָה לֹא־יוֹם וְלֹא־לַיְלָה וְהָיָה לְעֵת־עֶרֶב יִהְיֶה־
אֹרֶךְ: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מִיַּם־חַיִּים מִירוּשָׁלַם חֲצִיִּם
אֶל־הַיָּם הַקָּדְמוֹנִי וְחֲצִיִּם אֶל־הַיָּם הָאַחֲרֹן בַּקִּיץ וּבַחֶרֶף
יִהְיֶה: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: יִשׁוּב כָּל־הָאָרֶץ בַּעֲרֹבָה מִגִּבֵּעַ
לְרִמּוֹן נֹגַב יְרוּשָׁלַם וְרֵאמָה וַיֵּשְׁבָה תַּחְתֶּיהָ לְמִשְׁעָר
בְּנִימָן עַד־מִקּוֹם שַׁעַר הָרֵאשׁוֹן עַד־שַׁעַר הַפְּנִים וּמִגְדֹּל
חֲנַנְיָאֵל עַד יִקְבִי הַמֶּלֶךְ: וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ וַחֲרָם לֹא יִהְיֶה־עוֹד
וַיֵּשְׁבָה יְרוּשָׁלַם לְבִטָּח: וְזֹאת | תִּהְיֶה הַמִּצְפָּה אֲשֶׁר יִגָּף
יְהוָה אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל־יְרוּשָׁלַם הַמֶּמְקָה |
בְּשָׂרוֹ וְהוּא עָמֵד עַל־רַגְלָיו וְעֵינָיו תִּפְקְנָה בְּחִרְיָהוּ

וְלִשְׁוֹנוֹ תִּמְקַם בְּפִיָּהֶם: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא תְּהִיָּה מְהוּמַת־
 יְהוָה רַבָּה בָּהֶם וְהַחֲזִיקוּ אִישׁ יָד רֵעֵהוּ וְעָלְתָה יָדוֹ עַל־יָד
 רֵעֵהוּ: וְגַם־יִהְיֶה תִּלְחָם בִּירוּשָׁלַיִם וְאַסְף־חֵיל כָּל־
 הַגּוֹיִם סָבִיבָהּ וְכֶסֶף וְבָגָדִים לָרַב מְאֹד: וְכֵן תְּהִיָּה מִצַּת
 הַסּוֹם הַפָּרֹד הַגָּמֹל וְהַחֲמֹז וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה
 בַּמִּתְחַנְּנוֹת הַהֵמָּה כַּמִּצַּת הַזֹּאת: וְהָיָה כָּל־הַנוֹתֵר מִכָּל־
 הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלַיִם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה
 לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלַחֹג אֶת־תֵּג הַסְּפוֹת:
 וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחַת הָאָרֶץ אֶל־
 יְרוּשָׁלַיִם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא עֲלִיהֶם
 יִהְיֶה הַנָּשֶׁם: וְאִם־מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא־תַעֲלֶה וְלֹא בָּאָה
 וְלֹא עֲלִיהֶם תְּהִיָּה הַמִּצָּפָה אֲשֶׁר יִגַּף יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחֹג אֶת־תֵּג הַסְּפוֹת: זֹאת תְּהִיָּה חֲטֹאת
 מִצְרַיִם וְחֲטֹאת כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחֹג אֶת־תֵּג
 הַסְּפוֹת: בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל־מִצְלוֹת הַסּוֹם קֹדֶשׁ לַיהוָה
 וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה כַּמִּזְבֵּּחַ לִפְנֵי הַמִּזְבֵּּחַ: וְהָיָה
 כָּל־סִיר בִּירוּשָׁלַיִם וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ
 כָּל־הַזִּבְחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם וּבִשְׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה כְּנַעֲנִי
 עוֹד בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא:

* כתובים *

תהילים כ"א

לְמִנְצָחַ, מִזְמוֹר לְדָוִד: יְהוָה בָּעֶזְזָה יִשְׁמַח־מֶלֶךְ,
וּבִישׁוּעָתוֹ מִה־יִגַּל מְאֹד: תֵּאוֹת לְבוֹ נִתְּתָה לוֹ, וְאַרְשֵׁת
שְׁפָתָיו בַּל־מִנְעַת סֵלָה: כִּי־תִקְדְּמוּ בִּרְכוֹת טוֹב, תִּשְׁתִּי
לְרֹאשׁוֹ עֲטֹרַת פָּז: חַיִּים שָׁאֵל מִמֶּךָ, נָתַתָּה לוֹ, אֶרֶץ יָמִים
עוֹלָם וְעַד: גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתוֹ, הוֹד וְהוֹר תִּשְׁנֶה עָלָיו:
כִּי־תִשְׁתַּחֲוֶה בִּרְכוֹת לְעַד, תִּתְחַדֶּהוּ בְשִׁמְחָה אֶת־פָּנָיו: כִּי־
הַמֶּלֶךְ בֵּטַח בַּיהוָה, וּבְחֶסֶד עָלִיוֹן בַּל־יִמוּט: תִּמְצֵא יָדָךְ
לְכָל־אֲבִיב, יָמִינוֹ תִּמְצֵא שְׁנֵאִי: תִּשְׁתַּחֲוֶה לְפָנָיו אֵשׁ
לְעֵת פָּנָיו, יְהוָה בָּאֵפוֹ יְבַלְעֵם, וְתֹאכְלֵם אֵשׁ: פְּרִימוֹ
מֵאֶרֶץ תֵּאָבֵד, וְזֶרַע מִבְּנֵי אָדָם: כִּי־נָטוּ עָלָיו רָעָה,
חָשְׁבוּ מִזְמָה בַּל־יִכְלוּ: כִּי תִשְׁתַּחֲוֶה שָׁכֶם, בְּמִיתָרָיו
תִּכְוֹנֶנּוּ עַל־פָּנֵיהֶם: רִוְמָה יְהוָה בָּעֶזְזָה, נִשְׁרִיחַ וְנִזְמָרָה
גְּבוּרָתוֹ:

תהילים כ"ב

לְמִנְצָחַ עַל־אֵילַת הַשֶּׁחַר, מִזְמוֹר לְדָוִד: אֱלֹהִי, אֱלֹהִי, לָמָּה
עֲזַבְתָּנִי, רְחוֹק מִישׁוּעָתִי דְּבָרִי שְׁאֵגְתִּי: אֱלֹהִי אֶקְרָא
יֹזֵם וְלֹא תַעֲנֶה, וְלִילָה וְלֹא־דוֹמִיָּה לִי: וְאַתָּה קְדוֹשׁ,
יֹשֵׁב, תַּחֲלוֹת יִשְׂרָאֵל: בָּךְ בִּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ, בִּטְחוּ

וּתְפִלָּטְמוּ: אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלֹטוּ, בְּךָ בִּטְחוּ וְלֹא־בוֹשׁוּ:
וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא־אִישׁ, חֲרַפְתָּ אֹדָם וּבְזוּי עָם: כָּל־רֹאִי
יִלְעָגוּ לִי, יִפְטִירוּ בְשָׁפָה יְגִיעוּ רֹאשׁ: גֵּל אֶל־יְהוָה
יִפְלֹטְהוּ, יִצִּילֵהוּ כִּי תִפֹּץ בּוֹ: כִּי־אַתָּה גֹחִי מִבֶּטֶן, מִבְּטִיחִי
עַל־שָׁרֵי אֲמִי: עֲלִיךָ הַשְׁלַכְתִּי מִרְחֹם, מִבֶּטֶן אֲמִי אֵלֶי
אַתָּה: אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי־צָרָה קְרוּבָה, כִּי־אֵין עֹזֶר:
סָבְבוּנִי פָרִים רַבִּים, אֲבִירֵי בָשָׁן כְּתֻרֹנִי: פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם,
אֲרִיָּה טָרֵף וְשֹׁאֵג: כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי, וְהִתְפָּרְדּוּ כָל־
עֲצָמוֹתַי, הִיָּה לִבִּי כְדוֹנָה, נָמִס בְּתוֹךְ מַעֲי: יָבֵשׁ כַּחֲרָשׁ
כֹּחִי, וְלִשׁוֹנִי מִדְּבַק מִלְקוֹחִי, וְלַעֲפָר־מָוֶת תִּשְׁפָּתְנִי: כִּי
סָבְבוּנִי כָלָבִים, עֲדַת מְרַעִים הַקִּיפּוּנִי, כָּאֲרִי יָדַי וְרַגְלֵי:
אֲסַפֵּר כָּל־עֲצָמוֹתַי, תִּקְּמָה יָפִיטוּ יִרְאוּ־כִי: יִחְלְקוּ בִגְדֵי
לָהֶם, וְעַל־לְבוּשֵׁי יִפִּילוּ גֹרָל: וְאַתָּה יְהוָה אֶל־תִּרְחַק,
אֵילוּתִי לַעֲזֹרְתִי חוֹשָׁה: הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי, מִיַּד־כָּלָב
יְחִידָתִי: הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה, וּמִקֶּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתָנִי:
אֲסַפֵּרָה שְׁמוֹ לְאַחִי, בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָ: יִרְאֵי יְהוָה
הִלְלוּהוּ, כָּל־יָרֵעַ יַעֲקֹב כִּבְדּוּהוּ, וְגִדְּדוּ מִמֶּנּוּ כָל־יָרֵעַ
יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא־בָזָה וְלֹא שִׁלָּץ עֲנֹת עֲנִי, וְלֹא־הִסְתִּיר
פָּנָיו מִמֶּנּוּ, וּבִשְׂוַעוֹ אֵלָיו שָׁמַע: מֵאֲתָךְ תִּהְלָתִי, בִּקְהָל רַב

נִדְרֵי אֲשֵׁלָם, נִגְדַּי יִרְאִיו: יֹאכְלוּ עֲנָוִים | וַיִּשְׁפְּעוּ, יִהְלְלוּ
 יְהוָה דְּרָשָׁיו, יְחִי לְבַבְכֶּם לָעַד: יִזְכְּרוּ | וַיֵּשְׁבוּ אֶל־יְהוָה
 כָּל־אֲפָס־אֶרֶץ, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵיהֶּ כָּל־מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם: כִּי
 לִיהוָה הַמְּלוֹכָה, וּמִשְׁלַל בְּגוֹיִם: אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ | כָּל־
 דְּשָׁנֵי־אֶרֶץ, לִפְנֵינוּ יִכְרְעוּ כָּל־יִזְרְדֵי עָפָר, וְנִפְשׁוּ לֹא־חַיָּה:
 זָרַע יַעֲבֹדֵנוּ, יִסְפֹּר לְאֹדְנֵי לְדֹר: יִבְאוּ וַיִּגְדּוּ צִדְקָתוֹ, לְעַם
 נֹלֵד, כִּי עָשָׂה:

תהילים כ"ט

מִזְמוֹר לְדָוִד, הָבוּ לִיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים, הָבוּ לִיהוָה כְּבוֹד וְעֹז:
 הָבוּ לִיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ, הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהִדְרַת־קֹדֶשׁ:
 קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם, אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים, יְהוָה עַל־מַיִם
 רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בַּפֶּתַח, קוֹל יְהוָה בַּהֲדָר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר
 אֲרָזִים, וַיִּשְׁבֹּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְבָּנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כַּמּוֹ־
 עֵגֶל, לְבָנֹן וְשִׁרְיֹן כַּמּוֹ בִּן־רֵאמִים: קוֹל־יְהוָה חֹצֵב
 לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִי מִדְבָּר, יַחֲלִי יְהוָה מִדְבַּר
 קָדֵשׁ: קוֹל יְהוָה | יַחֲלִל אֵילֹת, וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת, וַיַּהֲבִיכֵלּוּ
 כָּלֹּא אָמַר כְּבוֹד: יְהוָה לַמַּבּוּל יֵשֵׁב, וַיֵּשֶׁב יְהוָה מִלֶּדֶּי
 לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה | יִכְרֹד אֶת־עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:

תהילים מ"ה

לְמִנְצָחַ עַל־שָׁשְׁנִים, לְבְנֵי־קָרַח, מְשָׁכִיל שִׁיר יִדְדֹת:
 רָחֵשׁ לִבִּי דָבָר טוֹב, אֲמַר אֲנִי מַעֲשֵׂי לְמֶלֶךְ, לְשׁוֹנִי עֹטָן
 סוֹפֵר מְהִיר: יַפְיֹפִית מִבְּנֵי אָדָם, הוֹצֵק חֵן בְּשִׁפְתוֹתֶיהָ,
 עַל־כֵּן בִּרְכָה אֱלֹהִים לְעוֹלָם: חֲגוּר־חֲרָבָה עַל־יָרֵךְ גִּבּוֹר,
 הוֹדֵף וְהִדְרֵה: וְהִדְרֵה צֶלַח רֹכֵב עַל־דְּבַר־אֱמֶת וְעִנְוָה־
 צָדֵק, וְתוֹרָה נִזְרָאוֹת יְמִינָה: חֲצִיף שְׁנוֹנִים, עַמִּים תַּחְתֶּיהָ
 יִפְּלוּ, בָּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ: כִּסְאָהּ אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד, שֹׁבֵט
 מִיֶּשֶׁר שֹׁבֵט מַלְכוּתָהּ: אֲהַבֶּתָּ צֶדֶק וְתִשְׁנֹא רָשָׁע, עַל־כֵּן
 מִשְׁחָהּ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיהָ שָׁמֹן שִׁשׁוֹן מִחֲבֵרָה: מֶרֶזְאוֹהֲלוֹת
 קָצִיעוֹת כָּל־בְּגָדֶיהָ, מִן־תִּיכְלִי שֵׁן מִנִּי שִׁמְחוּהָ: בְּנוֹת
 מְלָכִים בִּיקְרוֹתֶיהָ, נֶצֶקָה שִׁגְלָה לִימִינָהּ בְּכֶתֶם אוֹפִיר:
 שְׁמַע־יִבֵּת וְרֹאֵי וְהִטִּי אָזְנְךָ, וְשִׁכְחִי עֲמֹךְ וּבֵית אָבִיךָ:
 וַיִּתְּאוּ הַמֶּלֶךְ יָפִיךָ, כִּי־הוּא אֲדֹנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי־לוֹ: וּבֵת־
 צֹר, בְּמִנְחָה פָנֶיךָ יִחְלוּ עֲשִׁירֵי עָם: כָּל־כְּבוֹדָה בֵּת־מֶלֶךְ
 פְּגִימָה, מִמַּשְׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה: לְרִקְמוֹת תוֹבֵל לְפֶלֶךְ,
 בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ רַעוּתֶיהָ, מוֹבָאוֹת לָךְ: תוֹבֵלָנָה בְּשִׁמְחַת
 וָגִיל, תְּבַאֲיֶנָּה בְּהִיבֵל מֶלֶךְ: תַּחַת אֲבֹתֶיהָ יִהְיוּ בְּנֶיהָ,
 תִּשְׁתַּמּוּ לְשָׂרִים בְּכָל־הָאָרֶץ: אֲזַפִּירָה שְׁמוֹ בְּכָל־דָּר
 וָדָר, עַל־כֵּן עַמִּים יִהְיוּךָ לְעֹלָם וָעֶד:

תהילים נ"א

לְמִנְצָחַ, מִזְמוֹר לְדָוִד: כְּבוֹא־אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא, כְּאֲשֶׁר־בָּא
 אֶל־בֵּת־שָׁבַע: חֲנָנִי אֱלֹהִים כְּחֶסֶדְךָ, כָּרֵב רַחֲמֶיךָ מִחַה
 פְּשָׁעִי: הָרֵב כְּפֹסְנֵי מַעֲוֹנִי, וּמַחֲטָאֵי טְהַרְנִי: כִּי־פָשַׁעִי
 אֲנִי אָדַע, וַחֲטָאֵי נִגְדִי תָמִיד: לֹךְ לְבִדְךָ חֲטָאֵי וְהִרַע
 בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי, לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדִבְרֶךָ, תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ: הֵן־
 בְּעֶזְרוֹן חוֹלָלְתִּי, וּבַחֲטָא יַחַמְתֵּנִי אֱמִי: הֵן־אָמַת חִפְצָתְךָ
 בְּטָחוֹת וּבִסְתֶם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי: תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהַר,
 תְּכַפֵּסֵנִי וּמַשְׁלֵג אֲלֵכִין: תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה, תִּגְלִלְנָה
 עֲצָמוֹת דָּבִית: הִסְתֵּר פָּנֶיךָ מִחֲטָאִי, וְכָל־עֲוֹנֹתִי מִחַה: לֵב
 טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ נָכוֹן תְּדַשׁ בְּקִרְבִּי: אֶל־
 תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ, וְרוּחַ קְדֹשְׁךָ אֶל־תִּקַּח מִמֶּנִּי: הִשְׁיבָה
 לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֲלַמְּדָה פִּשְׁעִים
 דְּרִכֶּיךָ, וַחֲטָאִים אֲלִיךָ יֵשׁוּבוּ: הֲצִילְנִי מִדְּמַיִם אֱלֹהִים,
 אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי, תִּרְנֶן לְשׁוֹנִי צִדְקָתְךָ: אֲדַנִּי שִׁפְתֵי
 תִּפְתָּח, וְפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ: כִּי לֹא־תַחֲפֹץ זָכַח וְאַתָּנָה,
 עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: זָכַחְתִּי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה, לֵב־נִשְׁבָּר
 וְנִדְּבָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הִיטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן, תִּכְנֶה
 חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם: אֲזַ תַּחֲפֹץ זָכַח־צָדִק, עוֹלָה וְכִלְיִל, אֲזַ
 יַעֲלוּ עַל־מִזְבְּחֶךָ פָּרִים:

תהילים ע"ב

לְשִׁלְמוֹהַ, | אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמִלֶּךְ תָּו, וְצִדְקָתְךָ לְכוֹ-
 מֶלֶךְ: יִדִּין עַמֶּךָ בְּצִדְקָה, וְעֲנִיֶיךָ בְּמִשְׁפָּט: יִשְׁאֲוּ הָרִים
 שְׁלוֹם לְעַם, וְגִבְעוֹת בְּצִדְקָה: יִשְׁפֹּט עֲנִיִּי-לֵעַם, יוֹשִׁיעַ
 לְבִנֵּי אֲבִיוֹן, וַיִּדְבֹּא עוֹשֶׁק: יִירָאוּךָ עַם-שָׁמֶשׁ, וּלְפָנֶיךָ יִרְחַ
 דוֹר דוֹרִים: יִגֵּד בְּמִטֵּר עַל-גִּזְוֹ, בְּרִבְיָכִים זִרְזִיף אֶרֶץ:
 יִפְרַח-בִּימֵיו צִדִּיק, וְרֹב שְׁלוֹם עַד-בְּלֵי יָרַח: וַיִּרְדּוּ מֵיִם
 עַד-יָם, וּמִנְהַר עַד-אֶפְסֵי-אֶרֶץ: לְפָנֶיךָ יִכְרְעוּ צִיִּים,
 וְאִיִּכְיוֹ עֹפֵר יִלְחֹכוּ: מִלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יִשְׁיִבוּ,
 מִלְכֵי שָׁבָא וְסִבְאָ אֲשַׁכֵּר יִקְרִיבוּ: וַיִּשְׁתַּחֲווּ-לָךְ כָּל-
 מְלָכִים, כָּל-גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ: כִּי-יֵצֵא אֲבִיוֹן מִשּׁוּעַ, וְעֲנִי
 וְאִין-עֶזֶר לָו: יָחַס עַל-דָּל וְאֲבִיוֹן, וְנִפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים
 יוֹשִׁיעַ: מִתּוֹךְ וּמִחֲמֹם יִגְאֹל נַפְשָׁם, וַיִּיקָר דָּמָם בְּעֵינָיו:
 וַיַּחֲסֵי, וַיִּתֵּן-לָו מִזֶּהֱבָ שָׁבָא, וַיִּתְּפֹלֵל בְּעֶדוֹ תַמְּיִד, כָּל-הַיּוֹם
 יִבְרַכְנָהוּ: יְהִי פֶסֶת-בֵּרַךְ בְּאֶרֶץ בְּרָאשׁ הָרִים, יִרְעַשׁ
 בְּלִבָּנוֹן פְּרִיזוֹ, וַיֵּצֵאוּ מֵעִיר כְּעֹשֵׁב הָאֶרֶץ: יְהִי שְׁמוֹן
 לְעוֹלָם לְפָנֶי-שָׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ, וַיִּתְּבָרְכוּ בּוֹ, כָּל-גּוֹיִם
 יִאֲשְׁרֶהוּ: בָּרוּךְ | יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה
 נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבָרוּךְ | שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ
 אֶת-כָּל-הָאֶרֶץ, אָמֵן | וְאָמֵן: כָּלֹו תְּפִלּוֹת דָּוִד בֶּן-יִשְׁי:

תהילים פ"ט

מִשְׁפִּיל, לְאִיתָן הָאֲזָרְחִי: חֲסִדֵי יְהוָה עוֹלָם אֲשִׁירָה, לְדָר
וְדָר | אוֹדִיעַ אֲמוֹנָתָךְ בְּפִי: כִּי־אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה,
שְׁמַיִם | תִּכֶן אֲמוֹנָתָךְ בָּהֶם: כָּרַתִּי בְרִית לְבַחֲרִי, נִשְׁפָּעֵתִי
לְדָר עֲבָדִי: עַד־עוֹלָם אֲכִין זֶרַעַךְ, וּבְנֵי־יִי לְדָר־וָדָוָר
כִּסְאָךְ סִלַּח: וַיֹּדְרוּ שְׁמַיִם פִּלְאָךְ יְהוָה, אֶף־אֲמוֹנָתָךְ בְּקֹהֶל
קֹדְשִׁים: כִּי מִי בִשְׁחַק יַעֲרֹךְ לִיהוָה, יְדַמָּה לִיהוָה בְּבָנָי
אֱלִים: אֵל גַּעֲרָץ בְּסוֹד־קֹדְשִׁים רַבָּה, וְנוֹרָא עַל־כָּל־
סִבִּיבָיו: יְהוָה | אֱלֹהֵי צְבָאוֹת! מִי־כִמּוֹךְ חֲסִין | יְהוָה,
וְאֲמוֹנָתָךְ סִבִּיבוֹתֶיךָ: אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגִאוֹת הַיָּם, בְּשׂוֹא גִלְיָו
אַתָּה תִשְׁפָּחֶם: אַתָּה דִּפְאֵת כַּחֲלָל רֶחֶב, בְּזֹרַע עֹף פִּזְרֵךְ
אוֹיְבֶיךָ: לָךְ שְׁמַיִם אֶף־לָךְ אֶרֶץ, תִּבֵּל וּמְלָאָה אַתָּה
יְסֻדֶּתָם: צָפוֹן וַיָּמִין אַתָּה בְּרֹאֲתָם, תִּבְּזֹר וַחֲרָמוֹן בְּשִׁמְךָ
יִרְבְּנוּ: לָךְ זֹרַע עִם־גְּבוּרָה, תַּעֲזֹ יָדְךָ תִּרְוֶם יְמִינְךָ: צִדִּיק
וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן בְּסֵאף, חֶסֶד וְאֱמֶת יִקְדְּמוּ פָנֶיךָ: אֲשֶׁר־י
הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יְהוָה בָּאוֹר־פָּנֶיךָ יִהְלִכוּ: בְּשִׁמְךָ
יִגִּילוּ כָל־הַיּוֹם, וּבְצִדִּיקְתָּךְ יִרְוֶמוּ: כִּי־תִפְאֶרֶת עֲזָמוֹ
אַתָּה, וּבִרְצוֹנְךָ תִּרְוֶם קִרְנֶנּוּ: כִּי לִיהוָה מִגִּנָּנוּ, וְלִקְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל מִלִּבְנֵנוּ: אַזְ דְּבַרְתָּ בְּחֹזֶן לַחֲסִידֶיךָ, וְתֹאמַר שְׁוִיתִי
עֶזְרִי עַל־גְּבוּר, הִרִימֹתִי בְּחֹר מַעַם: מִצָּאתִי דָוִד עֲבָדִי,

בְּשֵׁמוֹ קִדְשֵׁי מִשְׁחָתָיו: אֲשֶׁר יָדִי תַכּוֹן עִמּוֹ, אֶף־זְרוּעֵי
תֹאמְצָנוּ: לֹא־יֵשִׂיא אוֹיְבָיו, וּבֶן־עוֹלָה לֹא יַעֲנֶנּוּ: וְכַתּוּתִי
מִפְּנֵי צָרִי, וּמִשְׁנֵאוֹ אֲנֹף: וְאַמוֹנָתִי וְחֶסְדִּי עִמּוֹ,
וּבְשֵׁמִי תָרוּם קִרְנוֹ: וְשִׁמְתִּי בֵּים יְדוֹ, וּבִנְהָרוֹת יְמִינוֹ: הוּא
יִקְרָאֵנִי אָבִי אֶתָּה, אֵלִי וְצוּר יִשׁוּעָתִי: אֶף־אֲנִי בְכוֹר
אֶתְנָהוּ, עֲלִיוֹן לְמַלְכֵי־אָרֶץ: לְעוֹלָם אֲשֶׁמֶר־לוֹ חֶסְדִּי,
וּבְרִיתִי נֶאֱמַנָת לּוֹ: וְשִׁמְתִּי לְעַד זֶרְעוֹ, וְכִסְאוֹ בִּימֵי
שָׁמַיִם: אִם־יַעֲזוּבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי, וּבִמְשַׁפְּטִי לֹא יִלְכוּן: אִם־
חֻקְתִּי יַחֲלִלוּ, וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמְרוּ: וּפְקַדְתִּי בְּשֶׁבֶט
פֶּשַׁעַם, וּבִנְגְעִים עוֹנֵם: וְחֶסְדִּי לֹא־אֶפִּיר מֵעִמּוֹ, וְלֹא־
אֲשַׁקֵּר בְּאַמוֹנָתִי: לֹא־אֲחַלֵּל בְּרִיתִי, וּמוֹצֵא שְׁפָתִי לֹא
אֲשַׁנֶּה: אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקִדְשִׁי, אִם־לָדוֹד אֲכַזֵּב: זֶרְעוֹ
לְעוֹלָם יִהְיֶה, וְכִסְאוֹ כְּשֹׁמֵשׁ נִגְדִּי: בִּירַח יִפּוֹן עוֹלָם, וְעַד
בְּשִׁחַק נֶאֱמַן סֵלָה: וְאַתָּה זִנְחַת וּתְמָאָס, הִתְעַפְּרַת עִם־
מְשִׁיחֶךָ: נֶאֱרַתָּה בְּרִית עֲבָדֶךָ, חֲלַלְתָּ לְאָרֶץ נִזְרוֹ: פָּרַצְתָּ
כָּל־גְּדֵרָתָיו, שְׁמַת מִבְּצָרָיו מִחֲתָה: שִׁסְהוּ כָּל־עַבְרֵי דָרֶךְ,
הָיָה חֲרָפָה לְשִׁבְנוֹ: הָרִימוֹת יָמִין צָרִיו הִשְׁמַחְתָּ כָּל־
אוֹיְבָיו: אֶף־תָּשִׁיב צוּר חֲרָבוֹ, וְלֹא הִקְמַתוֹ בְּמִלְחָמָה:
הִשְׁבַּת מִטָּהְרוֹ, וְכִסְאוֹ לְאָרֶץ מִגְרָתָה: הִקְצַרְתָּ יָמֵי
עֲלוֹמָיו, הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוֹשָׁה סֵלָה: עַד־מָה יִהְיֶה תַּפְסֵתֶךָ

לְנֶצַח, תִּבְעַר כְּמוֹ-אֵשׁ חֲמַתְךָ: זָכַר-אֲנִי מֶה-חֶלֶד, עַל-
 מֶה-שָּׁוֵא בָּרָאת כָּל-בְּנֵי-אָדָם: מִי גִבֹר יַחֲיֶה וְלֹא יִרְאֶה-
 מוֹת, יִמְלֹט נַפְשׁוֹ מִיַּד-שָׂאוֹל סֵלָה: אֵיחָן חֲסִדֶיךָ
 הָרֵאשִׁימִים | אֲדֹנָי, נִשְׁבַּעְתָּ לְדוֹד בְּאַמוּנָתְךָ: זָכַר אֲדֹנָי
 חֶרֶפַת עֲבָדֶיךָ, שָׂאתִי בְּחִילִי כָּל-רַבִּים עֲמִים: אֲשֶׁר
 חָרְפוּ אוֹיְבֶיךָ | יְהוָה, אֲשֶׁר חָרְפוּ עֲקֹבוֹת מְשִׁיחֶךָ: בָּרוּךְ
 יְהוָה לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

תהילים קכ"ו

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוּב יְהוָה אֶת-שִׁיבַת צִיּוֹן, הָיִינוּ
 כְּחֻלְמִים: אֲזִי יִמְלֹא שְׁחוֹק פִּינוֹ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אֲזִי יֹאמְרוּ
 בְּגוֹיִם, הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם-אַלְהָה: הִגְדִּיל יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שׁוֹמְחִים: שׁוּבָה יְהוָה אֶת-שְׁבִיתָנוּ,
 כַּאֲפִיקִים בְּנֹגֵב: הִזְרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הִלּוּךְ יִלּוֹךְ
 | וּבִכָּה נִשָּׂא מִשֹּׁף-הָזֶרַע, בֹּא-יָבֹא בְּרִנָּה נִשָּׂא אֶלְמֹתָיו:

תהילים קל"ב

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, זִכּוֹר-יְהוָה לְדוֹד אֶת כָּל-עֲצוֹתָיו: אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע לִיהוָה, נָדָר לְאֲבִיר יַעֲקֹב: אִם-אָבֹא בְּאֶחָל בֵּיתִי,
 אִם-אֶעֱלֶה עַל-עֶרְשׁ יְצוּעֵי: אִם-אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינַי,
 לְעַפְעָפִי תִנּוּמָה: עַד-אֶמְצֵא מָקוֹם לִיהוָה, מְשַׁכְּנֹת
 לְאֲבִיר יַעֲקֹב: הִנֵּה-שָׁמַעְנוּהָ בְּאֶפְרַתָּה, מִצְּאֹנָהּ בְּשָׂדֵי-

יַעַר: נְבוֹאָה לְמַשְׁכְּנוֹתָיו, נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדָם רַגְלָיו: קוֹמָה
יְהוָה לְמִנּוּחָתָהּ, אֲתָה וְאַרְוֹן עֶדֶךָ: כְּהִנִּיף יִלְכְּשׁוּ-צִדְקָה,
וְחִסְדִּיךָ יִרְגְּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עֲבָדָהּ, אֶל-תֵּשֶׁב פָּנַי מִשִּׁיחָהּ:
נִשְׁבַּע-יְהוָה! לְדָוִד אֲמַתְּ לֹא-יָשׁוּב מִמֶּנָּה, מִפָּרִי בְטָנָהּ
אֲשִׁית לְכֶסֶף-לָהּ: אִם-יִשְׁמְרוּ בְנֶיהָ בְּרִיתִי, וְעַדְתִּי זֶה
אֶל-מָדָם, גַּם-בְּנֵיהֶם עַד-יָעֵד יֵשְׁבוּ לְכֶסֶף-לָהּ: כִּי-בָחַר
יְהוָה בְּצִיּוֹן, אִזָּה לְמוֹשֵׁב לָהּ: זֹאת-מִנּוּחָתִי עַד-יָעֵד, פָּה-
אֵשֶׁב כִּי אוֹתִיהָ: צִידָה בָּרַךְ אֲבָרָהּ, אֲבִיוֹנִיָּה אֲשַׁבֵּעַ לָחֶם:
וְכַהֲנִיָּה אֲלַבִּישׁ יֵשַׁע, וְחִסְדִּיהָ רַגְלִי יִרְגְּנוּ: שֵׁם אֲצַמִּיחַ
קָרוֹן לְדָוִד, עָרַכְתִּי יָרֵךְ לְמַשִּׁיחִי: אוֹיְבָיו אֲלַבִּישׁ בִּגְדֵת,
וְעַלְיוֹ יֵצִיץ נִזְרוֹ:

דניאל פרק ז'

בַּשָּׁנָה חֲדָה לְבִלְאִשְׁצָר מֶלֶךְ בָּבֶל דָּנִיֵּאל חִלָּם חֲזָה וְחֲזוֹנִי
רֹאשָׁה עַל-מַשְׁכַּבָּה בְּאֲדִין חִלְמָא כְּתֹב רֹאשׁ מְלִין אָמַר:
עָנָה דָּנִיֵּאל וְאָמַר חֲזָה חֲזוֹנִי בְּחֲזוֹנִי עִם-לִילְיָא וְאָרוֹ אֲרַבַּע
רוּחֵי שְׁמַיָא מְגִיחִין לִימָא רַבָּא: וְאֲרַבַּע חִיּוֹן רַבְרָבֻן סִלְקוּן
מִן-יָמָא שְׁנִין דָּא מִן-דָּא: קִדְמִיתָא כְּאֲרִיָּה וְגַפִּין דִּי-נִשְׂר
לָהּ חֲזָה חֲזוֹנִי עַד דִּי-מְרִיטוֹ גִּפָּה וְנָטִילַת מִן-אַרְעָא וְעַל-
רַגְלִין כְּאֲנָשׁ הִקְמִית וּלְבָב אָנָּשׁ יְהִיב לָהּ: וְאָרוֹ חִיּוֹהּ
אַחֲרֵי תַנְיָנָה דְּמִיָּה לְדָב וְלִשְׁטָר-חַד הִקְמִית וְתִלַּת עֲלֵעִין

בַּפֶּמֶה בֵּין שְׁנֵה וְכֵן אֶמְרִין לָהּ קוֹמִי אֲכָלִי בֶשֶׂר שְׁנֵיאָה:
 בְּאַתֵּר דְּנָה חֲזָה הָיִית וְאִרְוּ אַחֲרֵי כְּנֻמֶּר וְלָהּ גִּפִּין אַרְבַּע
 דִּי־עֶזְרָא עַל־גִּבָּהּ וְאַרְבַּעַה רֵאשִׁין לְחִיּוּתָא וְשִׁלְטֹן יְהִיב
 לָהּ: בְּאַתֵּר דְּנָה חֲזָה הָיִית בְּחֻזִּי לִילֵיא וְאִרְוּ חִיּוּה
 רַבִּיעָאָה דְּחִילָהּ וְאִימְתָּנִי וְתַקִּיפָא יְתִירָה וְשִׁנִּין דִּי־פְרִזֵּל
 לָהּ רַבְרָבֹן אֲכָלָהּ וּמִדָּקָה וּשְׂאָרָא בְּרַגְלָהּ רַפְסָה וְהִיא
 מִשְׁנֵיהּ מִן־כָּל־חִיּוּתָא דִּי קְדָמָה וְקִרְנִין עֶשְׂרָה לָהּ:
 מִשְׁתַּכֵּל הָיִית בְּקִרְנֵיא וְאִלּוּ קִרְוּ אַחֲרֵי זַעִירָה סְלִקַּת
 בֵּינֵיהֶן וְתִלְתִּת מִן־קִרְנֵיא קְדָמִיתָא אֶתְעַקְרָה מִן־קְדָמָה
 וְאִלּוּ עֵינִין כְּעֵינֵי אִנְשָׁא בְּקִרְנָא־דָּא וּפָסִם מִמֶּלֶל רַבְרָבֹן:
 חֲזָה הָיִית עַד דִּי כְּרִסֹּן רִמְיוּ וְעַתִּיק יוֹמִין יִתֵּב לְבוּשָׁה
 כְּתִלְגַּח חֹזֶר וּשְׁעָר רֵאשָׁה כְּעֶמֶר נָקָא פְּרָסִיָּה שְׂבִיבִין דִּי־
 נֹזֶר גְּלַגְלוּהִי נֹזֶר דִּלְקָ: נָהָר דִּי־נֹזֶר נָגַד וְנִפְקֹן מִן־קְדָמֹהִי
 אֶלְפִין יִשְׁמְשׁוּנָה וְרַבֹּן רַבֹּן קְדָמֹהִי יְקוּמוּן דִּינָא
 יִתֵּב וְסַפְרִין פְּתִיחוּ: חֲזָה הָיִית בְּאִדִּין מִן־קָל מְלֵיא
 רַבְרַבְתָּא דִּי קִרְנָא מִמֶּלֶלָא חֲזָה הָיִית עַד דִּי קְטִילַת
 חִיּוּתָא וְהוּבַד גְּשָׁמָה וְיִהִיבַת לִיקְדַּת אִשָּׁא: וּשְׂאֵר חִיּוּתָא
 הָעֵדִין שְׁלִטְנָהֶן וְאַרְבַּה בְּחֵינִין יְהִיבַת לָהֶן עַד־זְמַן וְעַד־
 חֲזָה הָיִית בְּחֻזִּי לִילֵיא וְאִרְוּ עַם־עַנְיִי שְׂמִיא כְּבֵר אִנְש
 אֶתָּה הוּא וְעַד־עַתִּיק יוֹמִיא מָטָה וְקְדָמֹהִי הַקְרִבוּהִי:

וְלֵה יְהִיב שְׁלֹטֹן וִיקָר וּמַלְכוֹ וְכָל עַמְּמִיָּא אֲמִיָּא וְלִשְׁנִיָּא
לֵה יִפְלָחוּן שְׁלֹטְנָה שְׁלֹטֹן עַלְם דִּי-לֹא יַעֲדָה וּמַלְכוּתָהּ
דִּי-לֹא תִתְחַבֵּל: אֶתְפָּרִית רוּחִי אֲנָה דְנִיָּאל בְּנֹו דְנִנְה וְחֻזִּי
רֵאשִׁי יְבַהֲלֶנְנִי: קִרְבַּת עַל-חַד מִן-קְאֻמִּיָּא וִיִּצִיבֵא אֲבַעֵא
מִנְהָ עַל-כָּל-דְּנָה וְאִמְרֵ-לִי וּפֶשֶׁר מַלְיָא יְהוּדַעְנִי: אֵלִין
חִיּוּתָא רַבְרַבְתָּא דִּי אֲנִין אַרְבַּע אַרְבַּעָה מַלְכִין יְקוּמוּן
מִן-אַרְעָא: וִיקְבִּלוּן מַלְכוּתָא קֳדִישִׁי עֲלִיּוֹנִין וַיַּחֲסִנוּ
מַלְכוּתָא עַד-עֲלֻמָּא וְעַד עַלְם עֲלֻמִּיָּא: אֲדִין צְבִית לִי־צָבֵא
עַל-חִיּוּתָא רַב־יְעִיתָא דִּי-יְהוּת שְׁנִיָּה מִן-כְּלָהּ וְחִילָהּ
יִתִּירָה שְׁנָה דִּי-פְרֻזַּל וְטַפְרָה דִּי-נַחֲשׁ אֲכָלָה מִדְּקָה
וְשִׁאֲרָא בְּרַגְלָהּ רַפְסָה: וְעַל-קֳרִנִּיָּא עֶשֶׂר דִּי בְּרֵאשִׁיָּה
וְאַחֲרֵי דִי סִלְקַת וּנְפֻלָּה מִן-קְדָּמָה תִּלְתַּל וְקֳרֵנָא דְכֹו וְעִינִין
לֵה וּפֶסַם מִמֶּלֶךְ רַבְרָבִין וְחֻזָּה רַב מִן-חֲבֵרְתָּהּ: חֻזָּה הוּיִת
וְקֳרֵנָא דְכֹו עֲבָדָא קִרְבַּ עִם-קֳדִישִׁין וַיִּכְלָה לְהוּן: עַד דִּי-
אַתָּה עֲתִיק יוֹמִיָּא וְדִינָא יְהִיב לְקֳדִישִׁי עֲלִיּוֹנִין וְזִמְנָא
מְטָה וּמַלְכוּתָא הַחֲסִנוּ קֳדִישִׁין: כֹּן אִמְרֵ חִיּוּתָא
רַב־יְעִיתָא מַלְכוֹ רַב־יְעִיָּה תְהוּא בְּאַרְעָא דִּי תִשְׁנָא מִן-
כָּל-מַלְכוּתָא וְתֵאכֹל כָּל-אַרְעָא וְתִדּוּשְׁנָה וְתִדְקֻנָּה:
וְקֳרִנִּיָּא עֶשֶׂר מִנְהָ מַלְכוּתָא עֶשְׂרָה מַלְכִין יְקֻמוּן וְאַחֲרֹו
יְקוּם אַחֲרֵיהֶן וְהוּא יִשְׁנָא מִן-קְדָּמִיָּא וְתִלְתָּה מַלְכִין

יִהְיֶה שְׁפָל: וּמִלִּין לָצֵד עֲלָאָה יִמְלֹל וּלְקַדִּישִׁי עֲלִיוֹנִין יִבְלֹא
 וַיִּסְפֹּר לְהַשְׁנִיָּה זְמַנִּין וְדָת וַיִּתֵּיּהּ בִּידָה עַד-עֶדְוֶן וְעַדְנִין
 וּפְלַג עֶדְוֶן: וְדִינָא יִתָּב וְשִׁלְטָנָה יִהְיֶה עֶדְוֶן לְהַשְׁמָדָה
 וּלְהַזְבָּדָה עַד-סוּפָא: וּמַלְכוּתָא וְשִׁלְטָנָא וּרְבוּתָא דִּי
 מַלְכוּת תַּחֲזֹת כָּל-שְׁמַיָּא יִהְיֶיבַת לְעַם קַדִּישִׁי עֲלִיוֹנִין
 מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת עַלְמָא וְכָל שִׁלְטָנַיָּא לָהּ יִפְלַחוּן
 וַיִּשְׁתַּמְעוּן: עַד-כֹּה סוּפָא דִּי-מַלְתָּא אָנָּה דְנִיָּאל שְׁגִיָּא |
 רַעֲיוֹנֵי יִבְהַלְלֵנִי וְזִיּוֹי יִשְׁתַּנּוּן עָלֵי וּמַלְתָּא בְּלִבִּי נְטִירַת:

✽ פרק חלק ממסכת סנהדרין ✽

תִּנְיָא רַבִּי נֶתָן אוֹמֵר; מִקְרָא זֶה נֻקֵּב וַיּוֹרֵד עַד הַתְּהוֹם כִּי
 עוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד וַיִּפָּח לֶקֶץ וְלֹא יִכָּזֵב אִם-יִתְמַהֲמָהּ
 חִפְּהָ לֹו כִּי-בֹא יָבֹא לֹא יֵאָחֵר: לֹא כְּרֻבֹתֵינוּ שֶׁהָיוּ
 דוֹרָשִׁין עַד-עֶדְוֶן וְעַדְנִין וּפְלַג עֶדְוֶן, וְלֹא כְּרַבִּי שֶׁמֶלֶאִי
 שֶׁהָיָה דוֹרֵשׁ 'הָאֵבְלָתָם לָחֵם דְּמַעָּה וְתִשְׁקֻמוּ בְּדַמְעוֹת
 שְׁלִישׁ', וְלֹא כְּרַבִּי עֲקִיבָא שֶׁהָיָה דוֹרֵשׁ עוֹד אַחַת מֵעֵט
 הָיָא וְאֲנִי מַרְעִישׁ אֶת-הַשְּׂמִים וְאֶת-הָאָרֶץ. (אֵלֹא)
 מַלְכוּת רֵאשׁוֹן שִׁבְעִים שָׁנָה, מַלְכוּת שְׁנִיָּה חֲמִשִּׁים
 וּשְׁתַּיִם, וּמַלְכוּת בֶּן-כּוֹזִיבָא שְׁתֵּי שָׁנִים וּמִחְצָה. מֵאֵי
 'וַיִּפָּח לֶקֶץ וְלֹא יִכָּזֵב'? אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָנִי אָמַר
 רַבִּי יוֹנָתָן; תִּפָּח עֲצָמָן שֶׁל מִחְשָׁבִי קִצִּין שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים

כִּיּוֹן שְׁהָגִיעַ הַקֹּץ וְלֹא בָּא שׁוֹב אֵינּוּ בָּא, אֲלֹא חֲפָה לוֹ.
שְׁנֵאמַר; אִם-יִתְמַהֲמָה חֲפָה-לוֹ. שְׁמַא תֵּאמַר אָנוּ מְחַפִּין
וְהוּא אֵינּוּ מְחַפָּה? תִּלְמוּד לֹאמַר; וְלָכֵן יִחְפָּה יְהוָה
לְחַנּוּכָם וְלָכֵן יָרוּם לְרַחֲמֵכֶם. וְכִי מֵאַחַר שְׁאָנוּ מְחַפִּים
וְהוּא מְחַפָּה, מִי מְעַפֵּב? מִדַּת הַדִּין מְעַפֵּבֶת. וְכִי מֵאַחַר
שְׁמַדַּת הַדִּין מְעַפֵּבֶת, אָנוּ לָמָּה מְחַפִּין? לְקַבֵּל שָׂכָר,
שְׁנֵאמַר; אֲשֶׁרִי כָּל-חֹזְבֵי לוֹ:

אָמַר אַבְיִי; לֹא פָּחִית עֲלֵמָא מִתְּלָתִין וְשֵׁתָא צְדִיקִי
דְּמִקְבְּלֵי אִפִּי שְׂכִינָה בְּכָל-דְּרָא. שְׁנֵאמַר; אֲשֶׁרִי כָּל-
חֹזְבֵי לוֹ: לוֹ - בְּגִימָטְרִיא תְּלָתִין וְשֵׁתָא הֵווּ. אֵינִי? וְהָאֵמַר
רַבָּא; דְּרָא דְּקָמִי קֹדֶשָׁא בְּרִיךְ-הוּא תִּמְנֵי סָרִי אֶלְפִי
פְּרָסָא הוּא, שְׁנֵאמַר; סָבִיב שְׁמוּנָה עָשָׂר אֶלְפִי! לֹא קִשְׂיָא,
הָא דְּמִסְתַּכְּלֵי בְּאַסְפִּקְלָרִיא הַמְּאִירָה, הָא דְּמִסְתַּכְּלֵי
בְּאַסְפִּקְלָרִיא שְׂאִינָה מְאִירָה. וּמִי נְפִישֵׁי כּוּלֵי הָאִי?
וְהָאֵמַר חֲזַקְיָה, אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה מִשּׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן-
יֹחָאִי; רֵאִיתִי בְּנֵי עֲלִיָּה וְהֵם מוֹעָטִים, אִם אֶלְפִי הֵם - אֲנִי
וּבְנֵי מֶהֱם. אִם מֵאָה הֵם - אֲנִי וּבְנֵי מֶהֱם, אִם שְׁנָיִם הֵם -
אֲנִי וּבְנֵי הֵם. לֹא קִשְׂיָא, הָא דְּעִילֵי בְּבֶר, הָא דְּעִילֵי בְּלֹא
בֶּר.

אָמַר רַב; כָּלוּ כָּל־הַקִּיצִין, וְאִין הַדָּבָר תָּלוּי אֶלָּא
 בְּתִשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וּשְׂמוּאֵל אָמַר; דִּין לְאַבְל
 שְׂיַעֲמֹד בְּאַבְלוֹ. כְּתַנְאִי; רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמַר; אִם יִשְׂרָאֵל
 עוֹשִׂין תִּשׁוּבָה נְגָאֲלִין, וְאִם לֹא אִין נְגָאֲלִין. אָמַר לִיה
 רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ; אִם אִין עוֹשִׂין תִּשׁוּבָה אִין נְגָאֲלִין! אֶלָּא
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא מַעֲמִיד לְהוֹן מַלְךְ שְׂגִירוּתֵי קִשׁוּת
 כְּהֶמֶן, וְיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂין תִּשׁוּבָה, וּמַחְזִירֵן לְמוּטָב. תַּנְיָא
 אִידֶּךָ; רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמַר; אִם יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂין תִּשׁוּבָה
 נְגָאֲלִין, שְׂנֵאמַר; שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹכְבִים אַרְפָּה מְשׁוּבְתִיכֶם
 (ירמיהו ג, כב). אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ; וְהֵלֵא כָּבֶר נֹאמַר חֲנָם
 נִמְכַּרְתֶּם וְלֹא בְּכֶסֶף תִּנְאַלוּ; (ישעיהו גב, ג) חֲנָם נִמְכַּרְתֶּם -
 בַּעֲבוּדָה זָרָה, וְלֹא בְּכֶסֶף תִּנְאַלוּ - לֹא בְּתִשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים
 טוֹבִים! אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ; וְהֵלֵא כָּבֶר
 נֹאמַר; (מלכא ג, ז) שׁוּבוּ אֵלַי וְאֶשׁוּבָה אֲלֵיכֶם! אָמַר לוֹ רַבִּי
 יְהוֹשֻׁעַ; וְהֵלֵא כָּבֶר נֹאמַר; (ירמיהו ג, יד) כִּי אֲנֹכִי בַּעֲלָתִי בָכֶם,
 וְלִקְחָתִי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהִבֵּאתִי
 אֶתְכֶם צִיּוֹן! אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר; וְהֵלֵא כָּבֶר נֹאמַר; (ישעיהו
 ל, טו) בְּשׁוּבָה וְנִחַת תִּוְשַׁעוּן! אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לְרַבִּי
 אֱלִיעֶזֶר; וְהֵלֵא כָּבֶר נֹאמַר; (ישעיהו מט, ז) כֹּה אָמַר־יְהוָה גְּאֹל
 יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁ לְבוֹה־נֶפֶשׁ לְמַתְעֵב גּוֹי לְעַבֵּד מַשְׁלִים

מְלָכִים יִרְאוּ וְקָמוּ שָׁרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ! אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר;
וְהָלֹא כָּבֵד נֵאָמַר; (ויכמיו ד, ט) אִם-תֵּשׁוּב יִשְׂרָאֵל וְנָאִם-יְהוָה
אֵלַי תֵּשׁוּב! אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ; וְהָלֹא כָּבֵד נֵאָמַר; (דמאל יב, י)
וְאֶשְׁמַע אֶת-הָאִישׁ וְלָבוֹשׁ הַבָּדִים אֲשֶׁר מַמְעַל לְמִימֵי
הַיָּאָר וְיָרֵם יִמִּינוֹ וְשִׁמְאֵלוֹ אֶל-הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁבַּע בְּתִי
הַעֲזֹלָם כִּי לְמוֹעֵד מוֹעֲדִים וְחֻצֵי וּכְכֹלֹת נִפְץ יִדְעִם-
קֹדֶשׁ תִּכְלִינָה כָּל-אֵלֶּה! וְשָׁתַק רַבִּי אֱלִיעֶזֶר.

וְאָמַר רַבִּי אַבָּא; אֵין לָךְ קִיץ מְגֻלָּה מְזֵה, שְׁנֵאָמַר; (יחזקאל לו, ח)
וְאַתָּם הָרִי יִשְׂרָאֵל עֲנֹפְכֶם תִּתְּנוּ וּפְרִיכֶם תִּשְׂאוּ לְעַמִּי
יִשְׂרָאֵל. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמַר; אַף מְזֵה, שְׁנֵאָמַר; (זכריה ת, י) כִּי
לִפְנֵי הַיָּמִים הָהֵם שָׁכַר הָאָדָם לֹא נִהְיָה וְשָׁכַר הַבְּהֵמָה
אֵינָנָה וְלִיזָא וְלָבֹא אֵין-שְׁלוֹם מִן-הָעָר. מָאִי וְלִיזָא
וְלָבֹא אֵין שְׁלוֹם מִן הָעָר? רַב אָמַר; אַף תִּלְמִידֵי חֲכָמִים
שְׁפָתוֹב בָּהֶם 'שְׁלוֹם', וְכָתִיב; שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתוֹ,
אֵין שְׁלוֹם מִפְּנֵי הָעָר. וְשִׁמְוֵאל אָמַר; עַד שִׁיְהִי כָּל-
הַשָּׁעָרִים בָּלֵן שְׁקוּלִין.

אָמַר רַבִּי חֲנִינָא; אֵין בּוֹן-דָּוִד בָּא עַד שִׁיתְּפַקֵּשׁ דָּג לַחוּלָה
וְלֹא יִמָּצֵא, שְׁנֵאָמַר; (יחזקאל לב, יז) אִזּוּ אֲשָׁקִיעַ מִימֵיהֶם
וְנִהְרֹתָם בַּשָּׁמֶן אוֹלִיף. וְכָתִיב בְּתִרְיָה; (יחזקאל כט, כה) בַּיּוֹם
הַהוּא אֶצְמִית קֶרֶן לְבֵית יִשְׂרָאֵל. אָמַר רַבִּי חֲמַא בַּר

חֲנִינָא; אֵין בּוֹדֹד בָּא עַד שְׁתַּכְלָה מַלְכוּת הַזֶּלָּה מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁנֶאֱמַר; (ישעיהו יח, ה) וְכָרַת הַזִּלְזִלִּים בְּמִזְמֵרוֹת. וְכַתִּיב בַּתִּירֵיהֶ; (ישעיהו יח, ז) בָּעֵת הַהִיא יִבְלֶה שֵׁי לַיהוָה צְבָאוֹת עִם מְמָשָׁן וּמִזְרֹט. אָמַר זַעֲרִי אָמַר רַבִּי חֲנִינָא; אֵין בּוֹדֹד בָּא עַד שְׁיִכְלוּ גְסֵי הָרוּחַ מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁנֶאֱמַר; (זכריה ג, יח) כִּי־אָז אֶסִּיר מִקִּרְבֶּךָ עֲלִיזִי גֵאוֹתֶךָ. וְכַתִּיב; (זכריה ג, יב) וְהִשְׁאֲרֵתִי בְּקִרְבֶּךָ עִם עֲנִי וְדָל וְחָסֵד בְּשֵׁם יְהוָה: אָמַר רַבִּי שְׁמֵלָאִי, מִשּׁוּם רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן; אֵין בּוֹדֹד בָּא עַד שְׁיִכְלוּ כָּל־שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁנֶאֱמַר; וְאִשִּׁיבָה יָדִי עָלֶיךָ וְאֶצְרָף כֶּבֶד סִיגֶיךָ וְגֹמַר, וְאִשִּׁיבָה שׁוֹפְטֶיךָ. אָמַר עֻלָּא; אֵין יְרוּשָׁלַּיִם נִפְדָּת אֶלָּא בַּצִּדְקָה, שְׁנֶאֱמַר; (ישעיהו מ, כז) צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדָּה וְשִׁבְיָהּ בַּצִּדְקָה: אָמַר רַב פַּפָּא; אִי בְטָלִי יְהִירִי - בְּטָלִי אִמְגּוּשִׁי. אִי בְטָלִי דִּינִי - בְּטָלִי גְזִירָפְטִי. אִי בְטָלִי יְהִירִי - בְּטָלִי אִמְגּוּשִׁי. וְכַתִּיב; (ישעיהו מ, כה) וְאֶצְרָף כֶּבֶד סִיגֶיךָ וְאִסִּירָה כָּל־בְּדִילֶיךָ: וְאִי בְטָלִי דִּינִי - בְּטָלִי גְזִירָפְטִי, וְכַתִּיב; (זכריה ג, טו) הִסִּיר יְהוָה מִשְׁפָּטֶיךָ פִּנָּה אֵיבֶךָ. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן; אִם רְאִיתָ דּוֹר שְׁמַתְמַעֵט וְהוֹלֵךְ - חֲפָה לוֹ, שְׁנֶאֱמַר; (שמואל ב כב, כח) וְאֶת־עַם עֲנִי תוֹשִׁיעַ וְגֹמַר. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן; אִם רְאִיתָ דּוֹר שְׁעָרוֹת רַבּוֹת בָּאוֹת עָלָיו בִּנְהָר - חֲפָה לוֹ, שְׁנֶאֱמַר;

כִּי־יָבֹא בִּנְהֹרֶל צָר רֹוחַ יְהוָה נִסְסָהּ בּוֹ: וּסְמִיךְ לָיָהּ; (ושעירא נט, יט)
וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: אִין בְּדִדּוּד בָּא
אֱלָא בְּדוֹר שְׁפִלּוּ זָפֵאי, אוּ בְּדוֹר שְׁפִלּוּ חֵיִיב. בְּדוֹר שְׁפִלּוּ
זָפֵאי, וּבְכַתִּיב; (ושעירא ס, כח) וְעַמּוּל בָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ
אָרֶץ. בְּדוֹר שְׁפִלּוּ חֵיִיב, וּבְכַתִּיב; (ושעירא נט, טז) וַיֵּרָא כִּי־אֵין אִישׁ
וַיִּשְׁתּוֹמֵם כִּי אֵין מַפְגִּיעַ. וּבְכַתִּיב; (ושעירא מז, יא) לְמַעַנִי אַעֲשֶׂה.

אָמַר רַבִּי אֶלְכָּסְנֶדֶר; רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־לֹוִי רָמִי; כְּתִיב בְּעֵתָהּ, וּכְתִיב אַחִישָׁנָה! זָכוּ - אַחִישָׁנָה, לֹא זָכוּ - בְּעֵתָהּ. אָמַר רַבִּי אֶלְכָּסְנֶדֶר; רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־לֹוִי רָמִי; כְּתִיב; (דניאל 2) וְאֵרוּעִם-עֲנִי שְׁמִיא כָּבֵד אִנְשׁ אֲתָהּ, וּכְתִיב; (זכריה ט, טו) עֲנִי וְרוּכָב עַל חֲמֹזֹר! זָכוּ - עִם עֲנִי שְׁמִיא, לֹא זָכוּ - עֲנִי רוּכָב עַל חֲמֹזֹר. אָמַר לִיה שָׁבוֹד מַלְכָּא לְשִׁמּוּזָא; אִמְרִיתוּ מְשִׁיחַ עַל חֲמָרָא אֲתִי, אֲשָׁדֵּר לִיה אֲנָא סוּסִיא בִּרְקָא דְאִית לִי. אָמַר לִיה; מִי אִית לָךְ בֶּר חֲיוֹר גּוֹזִי?

רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־לֵוִי אֲשַׁכְּחִיהָ לְאַלְהֵינוּ וַחֲהוּהָ קָאִים
אֶפְתָּחָא דְּמַעֲרָתָא דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן־יֹחָאי, אָמַר לֵיהּ;
אֲתִינָא לַעֲלֹמָא דְּרַאֲתִי? אָמַר לֵיהּ; אִם יִרְצָה הָאָדָוִן הַזֶּה.
אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־לֵוִי; שְׁנַיִם רְאִיתִי וְקוֹל שְׁלֹשָׁה
שְׁמַעְתִּי. אָמַר לֵיהּ; אֵימַת אֲתִי מְשִׁיחַ? אָמַר לֵיהּ; זֵיל
שְׁיִילֶיהָ לְדִידֶיהָ. וְהִיכָא יִתִּיב? אֶפְתָּחָא דְּרוֹמִי. וּמְאִי

סִימְנִיָּה? יְתִיב בִּינֵי עֲנֵי סוּבְלֵי חֲלָאִים וְכוּלָן שָׁרוּ וְאַסִּירֵי
בְּחֹד זְמַנָּא, אִיהוּ שָׂרֵי חֹד וְאַסִּיר חֹד. אָמַר; דְּלִמָּא
מִיבְעִינָא דְּלֹא אִיעֲפְבָּנָא. אָזַל לְגַבִּיָּה, אָמַר לִיה; שְׁלוֹם
עָלֶיךָ רַבִּי וּמִזֹּרֵי. אָמַר לִיה; שְׁלוֹם עָלֶיךָ בַּר לִיזְאִי. אָמַר
לִיה; לְאִימַת אָתִי מֵר? אָמַר לִיה; הַיּוֹם. אָתָּא לְגַבִּי
אֶלְיָהוּ. אָמַר לִיה; מָאִי אָמַר לָךְ? אָמַר לִיה; שְׁלוֹם עָלֶיךָ
בַּר לִיזְאִי. אָמַר לִיה; אֲבִטְחֶךָ לָךְ וְלֶאֱבוּךָ לְעֵלְמָא דְּאָתִי!
אָמַר, שְׁקוּרֵי קָא שְׁקַר בִּי, דְּאָמַר לִי הַיּוֹם אָתִינָא וְלֹא
אָתָּא. אָמַר לִיה; הֲכִי אָמַר לָךְ; הַיּוֹם - אִם-בְּקִלּוֹ תִשְׁמָעוּ:

שְׁאַלּוּ תִלְמִידֵיךָ אֶת רַבִּי יוֹסִי בֶן-קֶסְמָא; אִימַתִּי בֶן-דָּוִד
בָּא? אָמַר מִתִּירָא אֲנִי שְׂמָא תְּבַקְשׁוּ מִמֶּנִּי אוֹת. אָמְרוּ לוֹ;
אִין אָנוּ מְבַקְשִׁין מִמֶּךָ אוֹת. אָמַר לָהֶם; לְכִשְׁיפּוֹל הַשַּׁעַר
הַזֶּה, וְיִבְנֶה, וְיִפּוֹל, וְיִבְנֶה, וְיִפּוֹל, וְאִין מְסַפִּיקִין לְבָנוֹתוֹ
עַד שְׁפֹן-דָּוִד בָּא. אָמְרוּ לוֹ; רַבִּי, תֵּן לָנוּ אוֹת! אָמַר לָהֶם;
וְלֹא כֹךְ אִמְרִיתֶם לִי שְׂאִין אַתֶּם מְבַקְשִׁין מִמֶּנִּי אוֹת?
אָמְרוּ לוֹ; אַף עַל פִּי כֵן. אָמַר לָהֶם; אִם כֹּךְ, יִהְפְּכוּ מִי
מַעֲרַת פְּמִיִּס לְדָם, וְיִגְהַפְּכוּ לְדָם. בְּשַׁעַת פְּטִירְתּוֹ אָמַר
לָהֶם; הַעֲמִיקוּ לִי אַרְזֵי, שְׂאִין כָּל-דְּקַל וְדְקַל שְׁפַבְּבָל
שְׂאִין סוּם שֶׁל פְּרָסִיִּים נִקְשָׁר בּוֹ, וְאִין לָךְ כָּל-אַרְזֵן וְאַרְזֵן
שְׁבָאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל שְׂאִין סוּם מְדֵי אוֹכֵל בּוֹ תֵּבֶן. אָמַר רַב;

אין בַּן־דָּוִד בָּא עַד שֶׁתַּתְּפֹּשֵׁט מַלְכוּת הַרְשָׁעָה עַל
יִשְׂרָאֵל תַּשְׁעָה חֳדָשִׁים, שְׁנָאֵמַר; ^(מִכָּה ה' ב') לָכֵן יִתְּנֶם עַד־עַתָּה
יּוֹלְדָה יִלְדָה וַיִּתֵּר אָחִיו יִשׁוּבּוֹן עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אָמַר
עוֹלָא; יִיְיָ וְלֹא אַחְמִינִיה, וְכֵן אָמַר רַבָּה; יִיְיָ וְלֹא
אַחְמִינִיה. רַב יוֹסֵף אָמַר; יִיְיָ וְאַזְפִּי דְאִיתִּיב בְּטוּלָא
דְּכוּפִיתָא דַּחְמָרִיה. אָמַר לִיה אַבִּי לְרַבָּה; מַאי טַעְמָא?
אֵילִימָא מְשׁוּם חֲבָלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וְהִתְנַיָּא; שְׁאֵלוּ
תַלְמִידָיו אֶת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר; מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם וַיִּנְצֹל מִחֲבָלוֹ
שֶׁל מְשִׁיחַ? יַעֲסֹק בַּתּוֹרָה וּבִגְמִילוּת חֻסְדִּים. וּמַר, הָא
תּוֹרָה, וְהָא גְמִילוּת חֻסְדִּים! אָמַר; שְׁמָא יִגְרוּם הַחֲטָא,
בְּדַרְבֵּי יַעֲקֹב בַּר אֵיִדִּי. דְּרַבִּי יַעֲקֹב בַּר אֵיִדִּי רַמִּי; כְּתִיב;
^(בְּרַשְׁתִּית כח, טו) וְהִנֵּה אֲנֹכִי עֹמֵד וּשְׁמִרְתִּיךָ בְּכָל אֲשֶׁר־תִּלְדָּה.
וּכְתִיב; ^(בְּרַשְׁתִּית לב, ח) וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצָּר לוֹ. שֶׁהָיָה מְתִירָא
שְׁמָא יִגְרוּם הַחֲטָא, כְּדַתְנַיָּא; ^(שְׁמוֹת טו, טז) עַד־יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה
- זֶה בִּיאָה רֵאשׁוֹנָה עַד־יַעֲבֹר עִם־צוֹ קְנִיֶּתָּ; - זֶה בִּיאָה
שְׁנִיָּה. אֲמֹר מַעֲתָה; רְאוּיִים הָיוּ יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם גִּם
בְּבִיאָה שְׁנִיָּה כְּבִיאָה רֵאשׁוֹנָה, אֲלֹא שְׁגָרָם הַחֲטָא. וְכֵן
אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן; יִיְיָ וְלֹא אַחְמִינִיה. אָמַר לִיה רִישׁ
לְקִישׁ; מַאי טַעְמָא? אֵילִימָא מְשׁוּם דְּכְתִיב; ^(עֲמוּס ה' יט)
כַּאֲשֶׁר יָנוּס אִישׁ מִפְּנֵי הָאֱרִי וּפָגְעוּ הָדָב וּבָא הַבֵּית וְסִמְךָ

יָדוֹ עַל-הַקִּיר וַיִּנָּשְׁכוּ הַנָּחָשׁ? בּוֹא וְאַרְאֶךָ דּוֹגְמָתוֹ בְּעוֹלָם
הַזֶּה, בְּזִמְנֵי שְׂאֵדָם יוֹצֵא לְשָׂדֶה וּפֹגַע בּוֹ סִנְטָר, דּוֹמָה כְּמִי
שֶׁפֹּגַע בּוֹ אָרִי. נִכְנָס לָעִיר וּפֹגַע בּוֹ גִּבְאִי, דּוֹמָה כְּמִי
שֶׁפֹּגַעוּ דּוֹב. נִכְנָס לְבֵיתוֹ וּמָצָא בְּנָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ מוֹטְלִין
בְּרֹעַב, דּוֹמָה כְּמִי שֶׁנִּשְׁכּוּ נָחָשׁ! אֲלֵא מִשּׁוּם דְּכַתִּיב; (ויכמיו ג.)
וְשֶׁאֱלֹ-נָא וְרָאוּ אִם-יִלְד זָכָר מִדּוֹעַ רָאִיתִי כָל-גִּבְרִי יָדָיו
עַל-חֲלָצָיו בְּיִזְלָהּ וַיִּנְהַפְּכוּ כָל-פָּנִים לִירְקוֹן: מֵאִי רָאִיתִי
כָל-גִּבְרִי? אָמַר רַבָּא בַר יִצְחָק אָמַר רַב; מִי שֶׁפִּלְ-גִּבּוֹרָה
שָׁלוּ. וּמֵאִי וַיִּנְהַפְּכוּ כָל-פָּנִים לִירְקוֹן? אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן;
פִּמְלִיָּא שָׁל מַעְלָה וּפִמְלִיָּא שָׁל מַטָּה, בְּשַׁעָה שְׁאֵמַר
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ-הוּא; הִלְלוּ מַעֲשֵׂה יָדֵי, וְהִלְלוּ מַעֲשֵׂה יָדָיו.
אֵיךְ אֲבִיד אֵלֹהִי מִפְּנֵי אֵלֹהִי? אָמַר רַב פֶּפְסָא; הֵינְנוּ דְאִמְרִי
אֵינֵנּוּ; רַהִיט וְנִפְּיל תּוֹרָא, וְאֲזִיל וְשַׁדִּי לִיהּ סוּסְיָא
בְּאִזְרֵיהּ.

אָמַר רַב גִּידֵל אָמַר רַב; עֲתִידִין יִשְׂרָאֵל דְּאֲכִלֵי שְׁנֵי
מְשִׁיחִ. אָמַר רַב יוֹסֵף; פְּשִׁיטָא! וְאֵלָא מֵאֵן אָכִיל לָהּ?
חִילָק וּבִילָק אָכִיל לָהּ?! לְאַפּוּקִי מִדְּרַבִּי הִלָּל, דְּאָמַר;
אֵין מְשִׁיחַ לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁכְּבָר אֲכָלוּהוּ בִּימֵי תְזֻקָּה. אָמַר
רַב; לֹא אֲבִיר עֲלֵמָא אֵלָא לְדוֹד. וְשִׁמּוּאֵל אָמַר; לְמַשָּׁה.
וְרַבִּי יוֹחָנָן אָמַר; לְמַשִּׁיחַ. מַה שְּׁמוֹ? דְּבִי רַבִּי שִׁילָא

אמרי; שילח שמו, שנאמר; (בראשית מט, י) עד כי יבא שילה.
 דבי רבי ינאי אמרי; ינן שמו, שנאמר; (דהלל עב, י) יהי שמו
 לעולם לפני שמש ינן שמו. דבי רבי חנינא אמרי;
 חנינא שמו, שנאמר; (ירמיהו טז, יג) אשר לא אתן לכם חנינה;
 ויש אומרים; מנחם בן חזקיה שמו, שנאמר; (חזקיה טז, כ)
 רחוק ממני מנחם משיב נפשי. רבנן אמרי; חזקיה דבי
 רבי שמו, שנאמר; (ישעיהו נג, ז) אכן חלינו הוא נשא ומכאובינו
 סבלם ואנחנו חשבנוהו נגוע מכה אלהים ומענה: אמר
 רב נחמן; אי מן חייא הוא - בגון אנא, שנאמר; (ירמיהו ל, כח)
 והיה אדירי מפניו ומשלו מקרב יצא. אמר רב; אי מן
 חייא הוא - בגון רבינו הקדוש, אי מן מתיא הוא - בגון
 דניאל איש חמודות:

אמר רב יהודה אמר רב; עתיד הקדוש ברוך הוא
 להעמיד להם דוד אחר, שנאמר; (ירמיהו ל, ט) ועבדו את יהוה
 אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם: 'הקים' לא
 נאמר אלא 'אקים'. אמר ליה רב פפא לאביו; והפתיב;
 (יחזקאל לו, כה) ודוד עבדי נשיא להם לעולם! בגון קיסר ופלגו
 קיסר. דרש רבי שמלאי; מאי דכתיב (עמוס ה, יח) הוי
 המתאנים את יום יהוה לפה-זה לכם יום יהוה הוא-
 חשך ולא-אור? משל לתרגול ועטלף שהיו מצפין

לְאוֹר. אָמַר לִיה תִּרְנָגוּל לַעֲטָלָה; אָנִי מִצָּפָה לְאוֹרָה
שְׂאוֹרָה שְׁלִי הִיא. וְאַתָּה, לָמָּה לָךְ אוֹרָה? וְהִינֵנוּ דָאֵמַר
לִיה הֵהוּא מִינָא לְרַבִּי אַבְהוּ; אִימַתִּי אֶתִּי מְשִׁיחַ? אָמַר
לִיה; לְכִי חֲפִי לְהוּ חֲשׂוּכָא לְהִנְהוּ אִינְשִׁי. אָמַר לִיה;
מִילְטָ קָא לִיִּיטָת לִי? אָמַר לִיה; קָרָא פְתִיב; (ישעיהו ס, ב) כִּי־הִנֵּה
הַחֲשֹׁךְ יִכְסֶּה־אֶרֶץ וְעֶרְפֹּל לְאֻמִּים וְעַלִּיף יִזְרַח יְהוָה
וּכְבוֹדוֹ עָלֶיךָ יֵרָאֶה:

תִּנְיָא; רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמַר; יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ אַרְבָּעִים שָׁנָה,
שְׁנָאֵמַר; (תהלים נה, י) אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקְוֶה בְּדוֹר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
בְּוַעֲזָרְיָה אוֹמַר; שְׁבַעִים שָׁנָה, שְׁנָאֵמַר; (ישעיהו נב, טו) וְהָיָה
בַּיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁכַּחַת צֶלֶשְׁבַּעִים שָׁנָה בִּימֵי מֶלֶךְ אֶחָד.
אֵיזָהוּ מֶלֶךְ מִיּוֹחַד? הוּא אוֹמַר זֶה מְשִׁיחַ. רַבִּי אוֹמַר;
שְׁלֹשָׁה דוֹרוֹת, שְׁנָאֵמַר; (תהלים עב, ה) יִירָאוּךָ עַם־שָׁמַשׁ וְלִפְנֵי
יָרֵחַ דּוֹר וְדוֹרִים: רַבִּי הִלֵּל אוֹמַר; אֵין לָהֶם מְשִׁיחַ
לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּבֹר אֶכְלוּהוּ בִּימֵי חֲזַקְיָה. אָמַר רַב יוֹסֵף;
שָׂרִיָּה לִיה מָרִיָּה לְרַבִּי הִלֵּל, חֲזַקְיָה אִימַת הוּה - בְּבִית
רֵאשׁוֹן, וְאֵלּוּ זִכְרֶיהָ קָא מִתְנַבִּי בְּבִית שְׁנִי וְאָמַר; (זכריה ט, טו)
גִּילִי מְאֹד בַּת־צִיּוֹן הִרְיַעֲלִי בַת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מִלְכּוֹ יָבוֹא
לָךְ צִדִּיק וְנוֹשָׁע הוּא עָנִי וְרֹכֵב עַל־חֲמֹזֹר וְעַל־עֵיר בֶּן־
אֲתָנּוֹת:

תִּנְיָא אִידָּךְ; רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר; יְמוֹת הַפְּשִׁיחַ אַרְבַּעִים
שָׁנָה. כְּתִיב הָכָא; וַיַּעֲנֶה וַיִּרְעֶבֶךָ וַיֹּאכַלְךָ, וְכָתִיב
הָתָם; שְׁמַחְנוּ בַּיְמֹת עֲנִיתְנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה:
רַבִּי רוֹסָא אָמַר; אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. כְּתִיב הָכָא; (בְּרַמְשִׁית טו, יג)
וְעַבְדִּים וְעַנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה; וְכָתִיב הָתָם; (תְּהִלִּים כ, טו)
שְׁמַחְנוּ בַּיְמֹת עֲנִיתְנוּ. רַבִּי אָמַר; שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים
וּחֲמִשׁ שָׁנָה - כְּמִנּוּן יְמוֹת הַחֲמָה, שֶׁנֶּאֱמַר; (יִשְׁעִיָּה סג, ד) כִּי יוֹם
נָקָם בְּלִבִּי וְשָׁנַת גְּאוּלִּי בָּאָה: מֵאִי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי? אָמַר
רַבִּי יוֹחָנָן; לְלִבִּי גְלִיתִי, לְאַבְרָהָם לֹא גְלִיתִי. רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֶּן-לֵקִישׁ אָמַר; לְלִבִּי גְלִיתִי, לְמִלְאָכִי הַשָּׂרֵת לֹא גְלִיתִי.
תִּנְיָ אַבִּימִי בְּרִיהַ דְּרַבִּי אַבְהוּ; יְמוֹת הַפְּשִׁיחַ לְיִשְׂרָאֵל
שִׁבְעַת אֲלָפִים שָׁנָה, שֶׁנֶּאֱמַר; (יִשְׁעִיָּה סב, ה) וּמִשּׁוֹשׁ חֲתָן עַל-
כָּלָה יִשְׁיֵשׁ עָלֶיהָ אֱלֹהֶיהָ: אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, אָמַר
שְׁמוּאֵל; יְמוֹת הַפְּשִׁיחַ כְּמִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם וְעַד
עַכְשָׁיו, שֶׁנֶּאֱמַר; (דְּבָרִים יא, כח) בַּיּוֹם הַשְּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ: רַב
נַחֲמָן בַּר יִצְחָק אָמַר; בַּיּוֹם נָח עַד עַכְשָׁיו, שֶׁנֶּאֱמַר; (יִשְׁעִיָּה נד, ט)
בַּיּוֹם נָח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁפָּעֵתִי.

אָמַר רַבִּי חִיָּיא בַּר אַבָּא, אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן; כָּל-הַנְּבִיאִים
בָּלָם לֹא נִתְנַבְּאוּ, אֶלָּא לִיְמוֹת הַפְּשִׁיחַ, אֲבָל לְעוֹלָם הָבָא
- (יִשְׁעִיָּה סד, ג) עֵין לֹא-רָאִתָּה אֱלֹהִים זִוְלָתָךְ, יַעֲשֶׂה לְמַחֲפָּה-

לו: ופליגא דשמואל, דאמר שמואל; אין בין העולם הזה
 לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד. ואמר רבי
 חייא בר אבא אמר רבי יוחנן; כל הנביאים לא נתנבאו
 אלא לבעלי תשובה, אבל צדיקים גמורים - (ישעיהו סד, ג) עין
 לא ראתה אלהים זולתו. ופליגא רבי אבהו, דאמר
 רבי אבהו אמר רב; מקום שבעלי תשובה עומדין שם,
 צדיקים גמורים אינן עומדין שם. שגאמר; (ישעיהו נז, יט) שלום
 | שלום לרחוק ולקרוב ברישא רחוק, והדר קרוב. מאי
 רחוק? רחוק דמעיקרא, ומאי קרוב? קרוב דמעיקרא
 ודהשתא. ורבי יוחנן אמר; לרחוק - שהוא רחוק
 מעבירה, קרוב - שהוא קרוב לעבירה ונתרחק מפניה.
 אמר רבי חייא בר אבא, אמר רבי יוחנן; כל הנביאים
 בולן לא נתנבאו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם,
 ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם, ולמהנה תלמיד חכם
 מנכסיו. אבל תלמידי חכמים עצמן - (ישעיהו סד, ג) עין לא
 ראתה אלהים זולתו. מאי עין לא ראתה? אמר רבי
 יהושע בן לוי; זה יין המשמר בענביו מששת ימי
 בראשית. ריש לקיש אמר; זה עדן, עין לא ראתה
 מעולם. ואם תאמר, אדם - היכן דר? בגן. ואם תאמר;
 גן הוא עדן? תלמוד לומר; ונהר יצא מעדן להשקות
 את הגן:

❁ זוהר ❁

פרשת אחרי מות ס"ז

רבי אבא הוה יתיב קמיה דרבי שמעון. קם רבי שמעון בפלגו
 ליליא למלעי באורייתא, קמו רבי אלעזר ורבי אבא עמיה.
 פתח רבי שמעון ואמר; (תהלים מז, כ) 'באיל תערג על-אפיקי-מים בן
 נפשי תערג אליך אלהים'. האי קרא אוקמוה חבריא. זכאין אנון
 ישראל דקדשא בריה-הוא יתב לון אורייתא קדישא ואורית לון
 'נשמתין קדישין מאתר קדישא, בגין למעבד פקודוי
 ולאשתעשעא באורייתא. דכל-מאן דאשתעשע באורייתא לא
 דחיל מפלא, דכתיב; (תהלים קיט, כג) 'לולי תורתך שעשעי אז אבדתי
 בעניי'. מאן אנון 'שעשועי' - אורייתא, דאורייתא 'שעשועים'
 אקרי, דכתיב; (משלי ט, ט) 'ואהיה שעשועים יום ויום'. ודא הוא
 דתגנון; קדשא בריה-הוא אתי לאשתעשעא עם צדיקא בגנתא
 דעדן. מאי לאשתעשעא? בגין למחדי בהו. דתגנון; זכאין אנון
 צדיקא דכתיב בהו; (ישעיהו נח, יד) 'אז תתענג על-יהוה', בגין לאתענגא
 מהווא שקיו דנחלא, במא דאת אמר; (ישעיהו נח, יא) 'והשביע
 בצחצחות נפשך'. בכיכול קדשא בריה-הוא משתעשע בהו
 מהווא שקיו דנחלא דמתענגי בהו צדיקא, ועל דא אתי
 לאשתעשעא עם צדיקא. וכל-מאן דאשתדל באורייתא זכי
 לאשתעשעא עם צדיקא מהווא שקיו דנחלא. תאנא; (תהלים מז, כ)
 'באיל תערג על-אפיקי-מים' - דא כנסת ישראל, במא דאת אמר;
 (תהלים כב, כ) 'אילולי לעזרתי חושה'. 'תערג על-אפיקי-מים' - ודאי
 לאשתקא משקיו דמבוע דנחלא על ידי דצדיק. 'תערג' - במא

דָּאת אָמַר; (ס"ה ט, ז) 'לְעֶרְוַת הַבָּשָׂם'. 'כֵּן נִפְשִׁי תַעֲרַג אֵלַי אֱלֹהִים' - לְאַשְׁתַּקֵּיָא מִנָּה בַּעֲלָמָא דִּין וּבַעֲלָמָא דְאֵתִי. מִבּוּעֵי נַחֲלָא מֵאן אֲנוּן? מִבּוּעָא חָד לְעָלָא, דְּכִתִּיב; (בְּרַחֲמֵי ט, י) 'וְנָהָר יֵצֵא מֵעֶדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַגֵּן' וְגו', וּמִתַּמֶּן נָגִיד וְנִפְיָא וּמִשְׁקֵי גִנְתָּא, וְכָל-אֲנוּן נַחֲלִין נָגִידִין וְנִפְקִין וּמִתַּכְנָשִׁין בְּתֵרֵי מִבּוּעִין דְּאֶקְרוּן גִּצְח וְהוּד, וְאֵלִין אֶקְרוּן אִפְיָקִי מֵיִם, בְּהֵהוּא דְרָגָא דְצַדִּיק דְנִפְיָא וְנָגִיד מִנִּיהּ וּמִשְׁתַּקֵּיָא גִנְתָּא. בְּגִין כֵּךְ אֵיל וְצִיב בַּחֲדָא מִשְׁתַּכְּחִי, עֲטֶרֶת וִיסוּד צַדִּיק וְצַדִּיק. תָּאנָא; כְּתִיב; (תְּהִלִּים כט, ט) 'קוֹל יְהוָה | יְחוּלֵל אֵילֹת' 'אֵילֹת' - אֵילֹת כְּתִיב חֶסֶד, דָּא אֵילֹת הַשֹּׁחַר, דִּתְנִיָא; בַּפְּלָגוֹת לִילִיָא בְּשַׁעֲתָא דְקִדְשָׁא בְּרִידָהוּא עָאל לְגִנְתָּא דְעֶדֶן לְאַשְׁתַּעֲשָׂעָא עִם צַדִּיקִיָא, הָאִי קוֹל נִפְיָא וְכִאִיב כָּל-אֲנוּן אֵילֹתָא דְסַחֲרֵי בּוֹרְסִיָא יִקְרִיא קוֹדִישָׁא. הָדָא הוּא דְכִתִּיב; (שִׁיר הַשִּׁירִים ג, ז) 'שָׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ. דְּבַר אַחֵר; 'יְחוּלֵל אֵילֹת' - כְּמָה דָּאת אָמַר; (לְיוֹב כ, יב) 'חֻלְלָה יָדוֹ נִחַשׁ בְּרַח'. 'וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת' - כְּמָה דָּאת אָמַר; (שְׁמוֹנֶה עָר, כז) 'בַּיַּעֲרֹת הַדִּבְשׁ', וְכִתִּיב; (שְׁח"ט ה, טו) 'אֲכַלְתִּי יַעֲרֵי עֵם-דִּבְשִׁי', וַיִּנְקָא לְהוּ כְּפִאמָא דִּינְקָא לְבָנִין. אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא; (יְעֵשְׂיָה כ, ט) 'נִפְשִׁי אוֹיְתָךְ בְּלִילָה אַף-רוּחִי בְּקֶרְפִי אֲשַׁחֲרֶךְ'. 'אוֹתָךְ? 'אוֹתָךְ' מִבְּעֵי לִיה! 'אֲשַׁחֲרֶךְ? 'יִשְׁחַרְךָ' מִבְּעֵי לִיה! אָמַר לִיה; הָא אוֹקְמוּהּ כְּמָה דָּאת אָמַר; (לְיוֹב יב, י) 'אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפֵּשׁ כָּל-חַי וְרוּחַ כָּל-בֶּשֶׂר-אִישׁ'. תָּא חֲזִי; נִפְשָׁא וְרוּחָא אֲשַׁתְּמוּדֵעַ (ס"א אֲשַׁחֲרִי) (ס"א אֲשַׁתְּמִי) בַּחֲדָא לְעֵלְמִין. תָּנָא; פּוֹלְחָנָא שְׁלֵמָתָא דְבְּעֵי בְּרִנָּשׁ לְמַפְלַח לְקִדְשָׁא בְּרִידָהוּא, כְּמָה דִּתְנִינָן; (דְּבָרִים א, ה) 'וְאַהֲבֵת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ' וְגו'. דִּירְחִים לִיה לְקִדְשָׁא בְּרִידָהוּא רַחֲמֵימוֹתָא דְנִפְשָׁא מִמֶּשׁ, וְדָא הוּא

רְחִימוּתָא שְׁלַמְתָּא רְחִמוּתָא וְנִפְשִׁיהּ וְרוּחִיהּ. כְּמָה דְאַתְדַּבְּקוּ
 אֱלִין בְּגוּפָא וְגוּפָא רַחִים לֹו, כִּד יִתְדַבֵּק בְּרִנְשׁ לְרַחֲמָא לִיה
 לְקַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא רְחִימוּתָא וְנִפְשִׁיהּ וְרוּחִיהּ לְאַדְבָּקָא בִּיה.
 הָדָא הוּא דְכֵתִיב; 'נִפְשִׁי אֲוִיתָךְ בְּלִילָה' – כְּלוּמַר נִפְשִׁי מִמֶּשׁ. 'אִף־
 רוּחִי בְּקֶרְפִי אֲשַׁחֲרֶךְ' – אֲתִדְבָּקָא כִּד בְּרַחֲמִימוּתָא סְגִיָּא. 'בְּלִילָה'
 – דְּבָעִי בְּרִנְשׁ מִרְחִימוּתָא דְקַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא לְמִיקָם בְּכָל־לִילָא
 לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּפוֹלְחָנֶיהָ עַד דִּיתַעַר צַפְרָא וְיִתְמַשֵּׁךְ עָלֶיהָ חוּטָא
 דְּחֶסֶד. יִתְנַיָּא; וְכָאָה חוֹלְקִיהּ דִּיהוּא בְּרִנְשׁ דְּרַחֲמִימוּתָא דָּא רַחִים
 לִיה לְקַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא, וְהִנֵּי אֲנֹן זָכָאי קָשׁוּט דְּמִרְחֵמִין לִיה
 לְקַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא הֵכִי, דְּעֵלְמָא מִתְקִימָא בְּגִינְהוּן וְשִׁלְטִין עַל
 כָּל־נְזִירִין קָשִׁין דְּלַעֲלָא וְתֵתָא, בְּגִין דִּיתַקִּים עֲלֵמָא בְּגִינְהוּן.
 תֵּאנָא; הֵהוּא זָכָא דְאַתְדַּבֵּק בְּרוּחִיהּ וְנִפְשִׁיהּ לַעֲלָא בְּמִלְכָּא
 קֳדִישָׁא בְּרַחֲמִימוּתָא כְּדָא יָאוּת, שְׁלִיט בְּאַרְעָא דְלִתְתָּא, וְכָל־מָה
 דְּגִזֵּר עַל עֲלֵמָא אֲתַקִּים. מָנָא לֹן? מְאֵלֶיהוּ, דְכֵתִיב; (מלכים א' י"ז, ט"ז) 'חִי־
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עִמָּדָתִי לְפָנָיו אִם־יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה
 טַל וּמָטָר כִּי אִם־לִפִּי דְבָרִי'. תָּא חֲזִי; בְּשַׁעְתָּא דְאַתֵּן נִשְׁמָתִין
 קֳדִישִׁין מַעֲלָא לְתֵתָא, וְאֲנֹן זָכָאי עֲלֵמָא מִשְׁלָפִי לָהּ מִמִּלְכָּא
 וּמִטְרוּנִיתָא, זְעִירִין אֲנֹן דְּבִהֲרִיא שַׁעְתָּא דְנַחֲתִית קִימָא קֳמִי
 מִלְכָּא, וְרַעוּתָא דְמִלְכָּא לְאַסְתַּפְּלָא בָּהּ כְּמָה דְּאוּקִימָנָא. בְּשַׁעְתָּא
 דְנִשְׁבִּיב קַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא רוּחָא בְּכָל־חִילָא וְחִילָא דְשִׁמְיָא, כְּלָהּ
 חִילִין אֲתַעֲבִידוּ וְקִימִי בְּקִיּוּמֵיהוּ, הָדָא הוּא דְכֵתִיב; (סנהדרין נ"ג, א') וְבִרְחִי
 פִּיּו כָל־צַבָּאִם'. וּמִנֵּיהוּ אֲתַעֲכְבוּ עַד דְּקַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא אַחִית
 לָהּ לְתֵתָא. וְתֵאנָא; מִיּוּמָא דְאַתְבָּרִי עֲלֵמָא קֳמִי קֳמִיָּה דְקַדְשָׁא

בְּרִידָהּ הָיָה וְאֶת־עַפְבּוֹ עַד דְּמָטָא זְמַנָּא לְאַחֲתָא לֹוּן בְּאַרְעָא, וְאַלִין
 שְׁלִיטוֹ לְעֵלָא וְתַתָּא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב; (מל"ב ה, טז) 'חִי־יְהוָה אֲשֶׁר־
 עֲמַדְתִּי לְפָנָיו'. 'אֲשֶׁר אֲנִי עֹמֵד' לֹא כְּתִיב, אֲלָא 'אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי'.
 לְבִתֵּר אַהֲדֵר לְאַתְרִיהּ וְסֻלֵּיק לְאַדְרִיהּ. וְאַנּוּן אַחֲרָנִין לֹא סֻלֵּיקִין עַד־
 'דִּימֹותוֹן בְּגִין דְּלֹא קִי־מוֹ קִדָּם לְבֹן בְּאַנּוּן אַחֲרָנִין. וּבְגִין כֹּה, אֲלִיהּ
 אֶת־עֶבֶד שְׁלִיחָא מְלֹאכָא לְעֵלָא, וְאַלִין דְּמַתְּדַבְּקִין יִתִּיר לְמִלְכָּא.
 אֲשַׁפְּחָנָא בְּסַפְרָא קְדָמָאָה דְּאַדָּם, דְּכָל־רוּחִין קְדִישִׁין דְּלַעֲלָא
 עֲבָדִין שְׁלִיחוֹתָא, וּבְלָהוּ אֶתְנִין מֵאַתֵּר חַד דְּנִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקָא
 מִתְּרִי דְּרִגִּין דְּכָלִין בְּחַד, וּבְגִין כֹּה סֻלֵּיקִין יִתִּיר וְדְרָגִיהוֹן יִתִּיר וְהָכִי
 הוּא. וְכָל־אַנּוּן דְּהוּוֹ טְמִירִין תַּמּוֹן נַחְתּוֹ וְסֻלֵּיקוֹ בְּחִיָּהוֹן, כְּגוֹן חֲנוּף
 דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח בִּיהּ מִיָּתֵהּ, וְהָא אוֹקִימָנָא מְלָה דָּא בְּחֲנוּף וְאַלִיהּ.
 וְתַנָּא; מָאָה וְעֶשְׂרִין וְחֲמִשׁ אֵלֶּף דְּרִגִּין לְנִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקָא,
 סֻלֵּיקוֹ בְּרַעֲוִיתָא עַד לֹא אֶתְבְּרִי עֲלֵמָא, דְּקִדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא מִזְמָנָא
 לָהּ בְּעֲלֵמָא דִּין בְּכָל־דְּרָא וְדָרָא, וְסֻלֵּיקוֹ וְטָאסִין עֲלֵמָא
 וּמִתְקַשְּׁרִין בְּצִרְרָא דְחַיִּי, וְזִמִּין קְדִישָׁא בְּרִידָהּ הוּא לְחֻדְתָּא עֲלֵמָא
 בָּהּ. עֲלִיהּ כְּתִיב; כִּי כֹאֲשֶׁר הִשְׁמִים הַחֲדָשִׁים וְהָאֶרֶץ הַחֲדָשָׁה
 (ישעיהו סו, כב) וְגו':

פרשת ויקרא דף כ"א

פֶּתַח רַבִּי חֵיָא וְאָמַר; (תהלים כב, ט) 'לְמַנְצַח עַל־אַיִלַת הַשְּׁחֵר מִזְמוֹר
 לְדָוִד'. מֵאַן 'אַיִלַת הַשְּׁחֵר'? דָּא בְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל דְּאַקְרִי (משלי ה, יט)
 'אַיִלַת אֲהָבִים וַיַּעֲלֵת חַו'. וְכִי אֵיִלַת הַשְּׁחֵר וְלֹא כָל־יֹזְמָא? אֲלָא
 'אַיִלַת' מֵהָהוּא אֶתֵּר דְּאַקְרִי 'שְׁחֵר', כְּמֹה דְּאַתָּא אָמַר; (וישע' א, יב) 'כְּשִׁשְׁחֵר
 נִכּוֹן מִצָּאוֹ'. וְדָוִד מְלֹכָא עַל בְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל קָאמַר דָּא, דְּהָא לֹא

אמרה בנסת ישראל דא משמע דכתיב על אילת השחר. תא חזי;
בשעתא דרמש ליליא, פתחין סתימין דעלאי ונתתאי משתכחי
וכל-אנן רחיקין מתערין ואלין ושטאן כל-עלמא ומהדרין על
גופי בני-נשא וסחרי לאתריהו ולערסיהו, וחמאן דיוקנא דמלכא
קדישא ומסתפו, דהא אתקפו בערסיהו במלי דשמא קדישא,
ובני-נשא נשמתהון סלקין כל-חד וחד ברחי ליה, והא אוקמוה.
זכאה חולקהון דצדיקיא דנשמתהון סלקין לעלא, ולא מתעכבי
באתר אחרא דלא אצטריד. כד אתפלג ליליא, פרוזא קאים וכריז
ופתחין פתיחו. כדין רוחא חד דסטר צפון אתער ואקיש בכנור
דרוד ומנגן מאליו ושפחת למלכא קדישא דקדשא בריה-הוא
משמעשע בצדיקיא בנגתא דעדן. זכאה חולקיה מאן דאתער
בההוא זמנא ואשתדל באורייתא, וכל-מאן דקאים בההוא זמנא
ואשתדל באורייתא אקרי חברה דקדשא בריה-הוא ובנסת
ישראל. ולא עוד, אלא דאלין אקרון אחים ורעים ליה, דכתיב;
(תהלים קכב, ח) 'למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך'. ואקרון חברים
בהרי מלאכין עלאין ומשרין עלאין, דכתיב; (שיר השירים תיג) 'חברים
מקשיבים לקולך'. כד אתי יממא, פרוזא קאים וכריז ופתחין
דסטר דרומא אתפתחו, ומתערין פוכבים ומזלות, ופתחין
דרחמי אתפתחו, ומלכא יתיב וקביל תושבתון. כדין בנסת
ישראל נטלא לאנן מלין וסלקא, וכל-אנן חברים אחידן
בגדפהא, ומליהו אתין ושרין בחיקא דמלכא. כדין פקיד מלכא
למכתב כל-אנן מלין, ובספרא כתיבו כל-אנן בני היכליה,
וחוטא דחסד אתמשך עליהו, דמההוא חוטא אתעטר בר-נש
בעטרא דמלכא, ומפיה דחלין עלאי ונתתאי, הוא עאיל בכל-תרעי

מלכא ולית מאן דימחי בידוי. ואפלו בזמנא דמריהון דידינא קימין למידן עלמא - לא דינין עליה דינא, בגין דהא אתרשים ברשימו דמלכא, דאשתמודע דאיהו מהיכלא דמלכא, ובגין דא לא דינין עליה דינא. זפאה חולקהון דצדיקיא דמשתדלי באורייתא, וכל-שפן בזמנא דמלכא תאיב על מלי דאורייתא. תא חזי; רזא דמלה לא קימא כנסת ישראל קמי מלכא אלא באורייתא, דהא כל-זמנא דישראל בארעא אשתדלו באורייתא כנסת ישראל שראת עמהון. כד אתבטלו ממלי דאורייתא, לא יכלה לקימא עמהון שעתא חדא. בגיני כד, בשעתא דכנסת ישראל אתערת לגבי מלכא באורייתא אתתקף חילהא, ומלכא קדישא חדי לקפלא לה, וכל-זמנא דכנסת ישראל אתת לקמי מלכא ואורייתא לא אשתכחת עמה, כביכול תשש חילהא. ווי לאנון דמחלשין חילא דלעלא! בגיני כד זכאין אנון דמשתדלי באורייתא, וכל-שפן בההיא שעתא דאצטריד לאשתתפא בה בכנסת ישראל, בדין קדשא בריה-הוא קארי עליה; (ושעויה מט, ג) 'ולאמר לי עבדי-אתה ישראל אשר-בך אתפאר'. רבי יוסי פתח ואמר; (ושעויה כה, יח) 'משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה-מלילה שמר מה-מליל'. האי קרא אוקמוה חבריא בכמה אתר, אבל 'משא דומה' - כל-זמנין דישראל אשתכחו בגלותא, אתידע זמנא נקצא דלהון וזמנא נקצא דההוא גלותא, וגלותא דארום הוא משא דומה, דלא אתגליא ולא אתידע כאנון אחרנין. קדשא בריה-הוא אומר; (ושעויה כה, יח) 'אלי קרא משעיר' - קלא שמענא בגלותא דשעיר, אנון דדחקי ביניהו אנון דשכבי לעפרא, ומאי אמרי? (ספ) 'שמר מה-מלילה שמר מה-מליל'. אנון תבעין לי על

מטרוניתא; מה עבדית מן מטרוניתא דילי? פדין קדשא בריך
הוא כניש לפמליא דיליה ואמר; חמו בני רחמי, דאנן דחיקין
בגלותא ושבקין צערא דלהון ותבעין לי על מטרוניתא ואמרי;
שומר! אנת דאקרי שומר, אן הוא שמירה דילך? אן הוא שמירה
דביתך? מה מלילה, מה עבדת מלילה? הכי נטרית לה? מה מליל,
דהא לזמנין אתקרי לילה ולזמנין אתקרי ליל. הדיא הוא דכתיב;
(שמות יב, כז) 'ליל שמרים הוא'. וכתיב; (ס) 'הוא הלילה הזה'. פדין
קדשא בריך הוא אתיב לון; הא שמירה דידי אשתכח, דהא אנא
זמין לקבלה ולאשתכחא בהדה, הדיא הוא דכתיב; (ישעיהו כח, יב) 'אמר
שומר' - החוה דנטיר ביתא אתה בקר וגם לילה, דהא בקדמיתא
אסתלק לעלא לעלא, וסליק לההוא בקר דאזדמן ביה תדירא.
השתא אתא בקר, הא זמין לאתחברא בלילה. וגם לילה, הא
זמינא היא, אבל בגנכון אתעפבו. ואי אתון בעאן דא, על מה אתון
מתעפבי? שוב! שובו בתשובה, פדין אתיו, אתו לגבאי ונהוי כלא
במדורא חדא וכלנא נתוב לאתרנא. הדיא הוא דכתיב; (דברים ל, ג) 'ושב
יהוה אלתיך את שבותך'. 'והשיב' לא נאמר, אלא 'ושב', תרין
'ושב' 'ושב' כתיב הכא! אלא חד לכנסת ישראל, וחד לקדשא
בריך הוא. הדיא הוא דכתיב; (ס) 'ושב יהוה אלתיך את שבותך'
ורחמך ושב וקבצך מפל העמים:

פרשת ויקהל דף רי"ט ע"ב

רבי שמעון ורבי אלעזר בריה הוו יתבי ליליא חד, ולעאן
באורייתא. אמר רבי אלעזר לרבי שמעון אבוי; הא כתיב
(בראשית ג, טו) 'ואל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרבה בעצב תלדי
בנים ואל-אישך תשוקתך וגו'', ואוליפנא דדא איהו רזא עלאה,

תִּינַח לְתַתָּא, אָבֵל אִיהוּ כְּגוֹנָא דְלַעֲלָא, מָאִי אִיפָא לְמִימַר? פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר; (והלוי'ס מנ, כ) 'כָּאִיל תַּעֲרַג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם' וְגו'. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּה, אָבֵל חִיָּה חָדָא אִית בְּעֵלְמָא, וְאִיהִי שְׁלֵטָא בְּשִׁלְטָנָא עַל אֱלֹף מִפְתָּחוֹן בְּכַל־יּוֹמָא, וְאִיהִי גִקְבָּא, וְתִיאוּבְתָא דִּילָה תְדִיר עַל אֲפִיקֵי מַיִם, לְמַשְׁתִּיָּה וּלְאַתְרוּגָּא מִצְחוּתָא, דְּכְתִיב; (ספ) 'כָּאִיל תַּעֲרַג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם'. הָכָא אִית לְאַסְתְּפֵלָא, בְּקִדְמִיתָא כְּתִיב 'כָּאִיל', וְלֹא כְּתִיב 'כָּאִילָת', וּלְבִתֵּר 'תַּעֲרַג', וְלֹא כְּתִיב 'יַעֲרוֹג'! אָבֵל רָזָא דָּא דְּכָר וְגִקְבָּא בְּחָדָא דִּילָא לְאַפְרָשָׁא לֹזֶן, וְחָד אִיהוּ דִּילָא אֲצִטְרִיף לְסִלְקָא דָּא מִדָּא, אֱלָא תְרוּיָהוּ בְּחָדָא, וְהָאִי גִקְבָּא 'תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם', וְאִיהִי מִתַּעֲבָרָא מִן דְּכוּרָא, וְקָשִׁי עֲלָה דָּהָא עַל דִּינָא קִימָא. וְכֵד אוֹלִידֵת, קִדְשָׁא בְּרִיד־הוּא זְמִין לָהּ חַד חוּיָא עֲלָאָה רַבְרָבָא וְאִתִּי וְנָשִׁיף לְגַבִּי הֵהוּא אֲתֵר, וְאוֹלִידֵת. וְרָזָא דָּא; (בראשית ג, טו) 'הִרְבָּה אֲרֻבָּה עֲצָבוֹנָךְ וְהִרְבָּה', בְּגִין דְּאִיהִי מִתְחַלְחֵלָא בְּכַל־יּוֹמָא וּבְעַצְיָבוּ עַל עוֹבְדִין דְּעֵלְמָא. 'בְּעַצֵּב תִּלְדִּי בָנִים' - 'בְּעַצֵּב' דָּא רָזָא דְּחוּיָא דְּעַצִּיב אֲנִפִּיהוֹן דְּעֵלְמָא. 'וְאֶל־אִישׁוֹךְ תִּשְׁוֹקְתֵּךְ' - בְּמָה דָּאֲתָ אָמַר; 'כָּאִיל תַּעֲרַג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם'. 'וְהוּא יִמְשֹׁל־בָּךְ' - הָא אוֹקִימָנָא רָזָא דְּאִיהוּ שְׁלִיט עֲלָה. וְכֵל־דָּא לְמָה? בְּגִין דְּאִמְרָה סִיחָרָא בְּמָה דְּתַגִּינֵן, וּבְגִין כִּף אוֹצִירֵת נְהוּרָאָה וְאוֹצֵרֵת שְׁלִטָנָה, וְלִית לָהּ רָשׁוּ מִגְרָמָה בַּר כֵּד יִהְיִין לָהּ חִילָא. 'בְּעַצֵּב תִּלְדִּי בָנִים' - בְּמָה דְּאוֹקִימָנָא. וְאִי תִימָא אֲמָאִי אֲצִטְרִיף חוּיָא לָדָא? אֱלָא דָּא פִתַּח אֲרַחָא לְנַחְתָּא כָּל־אֲנָוִי נִשְׁמַתִּין דְּעֵלְמָא, דְּאֵלְמָלִי לֹא פִתַּח אֲרַחִין לְנַחְתָּא לְתַתָּא לֹא יִשְׁרִי בְּגוּיָה דְּבֶר־נֶשׁ. מָה בְּתִיב - (בראשית ז, ז) 'לְפִתַּח חֲטָאת רִבְצָ', מָאִי 'לְפִתַּח' לְהֵהוּא 'פִּתַּח' דְּאִתַּעְתָּדָא לְאוֹלָדָא לְאַפְקָא נִשְׁמַתִּין לְעֵלְמָא, אִיהוּ

קאים לגבי ההוא 'פתח'. וְכָל-אֲנָוִי נִשְׁמָתִין דְּאַצְטְרִיכוּ לְנַחְתָּא
בְּגוּפִין קַדִּישִׁין, לֹא קָאִים אִיהוּ לְהֵהוּא 'פֶּתַח', וְלִית לֵיהּ רִשׁוֹ
בְּהָאִי נִשְׁמָתָא. וְאִי לֹאֹ הָא חוּיָא נָשִׂיד וְאַסְתָּאב הֵהוּא נְהָר, וְלֹאֹ
אִיהוּ נִשְׁמָתָא דְאַתְּדִכָּא. וְהִכָּא אִיהוּ רָאָא עֲלָאָה, 'בְּעֶצֶב תִּלְדִּי
בְּנִים' - רָאָא דָא דָא נָחַשׁ, דְּהָא עֲמִיָּה אוֹלִידַת נִשְׁמָתִין, בְּגִין דְּדָא
אִיהוּ עַל גּוּפָא וְדָא עַל נִשְׁמָתָא. וְתַרְוִיּהּ דָא בְּדָא, דָא נָקִיט
נִשְׁמָתָא, וְדָא נָקִיט גּוּפָא. וְזַמְנָא דָא חוּיָא לֹאֹלְדָא כָּל-אֲנָוִין גּוּפִין
עַד דְּלֹא יֵיתִי זְמַנָּא דִּילֵיהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב; (ישעיהו סו, יז) 'בְּטָרִם תַּחֲלִיל
יִלְדֵהּ'. זְמַנָּא דְחוּיָא לֹאֹלְדָא בְּשָׁבַע שָׁנִין, וְהִכָּא בְּשִׁית. מַה דְּלֹאֹ
אִיהוּ זְמַנָּה, וּבִהְהוּא זְמַנָּא דְאוֹלִיד לֹזֶן מִהֵהוּא לִידָה יְמוּת, דְכְּתִיב;
(ישעיהו כה, ח) 'בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח'. וְכְּתִיב; 'יַחֲיוּ מִתִּיד בְּבִלְתִּי יְקוּמוּן'.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן; בְּהֵהוּא זְמַנָּא דִּיתַעְרוּן מִתִּי עֲלֵמָא וְיִתַעְתְּרוּן
בְּאַרְעָא קַדִּישָׁא, יְקוּמוּן חִילִין חִילִין בְּלָהוּ עַל אֲרַעָא דְגָלִיל, בְּגִין
דְּתַמָּן זְמִין מְלָכָא מְשִׁיחָא לְאַתְגַּלָּאָה בְּגִין דְּאִיהוּ חוֹלְקִיה דְּיוֹסֵף,
וְתַמָּן אֲתַבְּרוּ בְּקִדְמִיתָא, וּמִתַּמָּן שְׁאֲרוּ לְאַתְגַּלָּאָה מְכַל-אַתְרֵיהּ
וְלֹאֹתְבַדְרָא בִּינֵי עַמְמָיָא, כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר; (עמוס א, י) 'וְלֹא נַחֲלִי עַל-
שָׂרָר יוֹסֵף'. וְאַמָּאי יְקוּמוּן תַּמָּן? בְּגִין דְּאִיהוּ חוֹלְקִיה דְּהֵהוּא
דְּאַשְׁתֵּי בְּאַרְזָא, דְכְּתִיב; (בְּרֵאשִׁית ג, טו) 'וַיֵּשְׁבוּ בְּאֲרֹזִין בְּמִצְרַיִם'. וְלִבְתֵּר
אַתְקַבֵּר בְּאַרְעָא קַדִּישָׁא, דְכְּתִיב; (יוֹשֻׁעַ כה, כב) 'וְאַתְּ-עֲצָמוֹת יוֹסֵף
אֲשֶׁר-הָעִלּוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קִבְּרוּ בְּשֹׁכֶם'. וְדָא אִיהוּ
דְּקָאִים בְּקִיּוּמָא דְּבְרִית יִתִּיר מְכַלָּא. וּבִהְהוּא זְמַנָּא דִּיתַעְרוּן חִילִין
חִילִין, בְּלָהוּ יְהִכּוֹן דָּא לְחוּלְק אֲבִהְתְּהוֹן וְדָא לְחוּלְק אֲבִהְתְּהוֹן,
דְכְּתִיב; (ויקרא כה, י) 'וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל-אֶחָתּוֹ', וַיִּשְׁתַּמְדּוּ עוֹן דָּא לְדָא.
וְזַמִּין קִדְשָׁא בְּרִידָהוּא לְאַלְבָּשָׁא לְכָל-חַד וְחַד לְבוּשֵׁי מְרַקְמָן

וַיִּתְּנוּ וַיִּשְׁבְּחוּן לְמַאֲרֵחוֹ בִּירוּשָׁלַיִם, וַיִּתְּחַבְּרוּן תַּפְּנוֹ אֲבָלוֹסִין
אֲבָלוֹסִין, וִירוּשָׁלַיִם יִתְמָשֶׁה לְכָל־סֹטְרִין יִתִּיר מִמֶּה דַּאֲתַמְשָׁה כַּד
אֲתַחְבְּרוּ תַּפְּנוֹ בְּגִלוּתָא. בִּיּוֹן דִּיתְחַבְּרוּן וַיִּשְׁבְּחוּן לְמַרְיָהוֹן, קְדָשָׁא
בְּרִיךְ־הוּא יִתְדֵי עֲמֹהוֹן. הָדָא הוּא דְכְּתִיב; (ויקרא כג, יא) 'וּבָאֻ וְרַגְנוּ
בְּמִרְוֹם־צִיּוֹן'. וּלְבִתֶּר; (ספ) 'וְנִהְרֻ אֶל־טוֹב יְהוָה' וְגו', כָּל־חַד וְחַד
לְחֻלְקִיָּה, וְחֻלְקִיָּה אֲבָהָתוּי. וְאַחֲסִנְתְּהוֹן דִּישְׂרָאֵל תְּהָא עַד דְּמִתָּא
דְּרוּמָא יִתְּמוֹן יִלְפוֹן אוּרִיתָא, וְהָא אוּקְמוּהּ. וְכְּתִיב; (ישעיה כו, יט)
'הִקְיָצוּ וְרַגְנוּ שְׂכָנֵי עִפְרָ' וְגו'.

פרשת אחרי מות דף נ"ו

'וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אַחִיךָ וְאֶל־יָבָא בְּכָל־עַתָּה
אֶל־הַקֹּדֶשׁ' (ויקרא טו, כ) וְגו'. רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר; 'כָּל־
הַנֶּחָלִים הַלְכִים אֶל־הַיָּם וְהַיָּם אֵינְנוּ מֵלֵא' וְגו'. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן;
תְּהֵינָא עַל בְּנֵי עֲלָמָא דְהָא לִית לְהוּ עֵינִין לְמַחֲזִי וְלָבָא לְאַשְׁנָחָא,
וְלֹא יִדְעִין וְלֹא שְׂוִין לְבִיָּהוּ לְאַסְתַּפְּלָא בְּרַעוּתָא דְמַרְיָהוֹן הֵיךְ נִימִי
וְלֹא מִתְעֲרִי מִשְׁנַתִּיהוּ, עַד לֹא יִיְתִי הָהוּא יוֹמָא דְחָפִי עֲלִיָּהוּ
חֲשׂוּכָא וְקַבְלָא, וַיִּתְּבַע הָהוּא מֵאַרְיָה דְּפִקְדוֹנָא חֲשַׁבְנָא מִנִּיהוּ,
וְכַרְזָא כָּל־יוֹמָא קֶאֱרִי עֲלִיָּהוּ וְנִשְׁמַתְהוֹן אֲסֵהִידַת בְּהוֹן בְּכָל־
יוֹמָא וְלִילְיָא. אוּרִיתָא רֵאמַת קִלְיוֹ לְכָל־עֵפֶר מְכַרְזַת וְאוּמֵרַת; (משלי
א, כב) 'עַד־מָתִי פָתִים תֹּאחֲבוּ פָתִי', (משלי ט, ז) 'מִי־פָתִי יִסֵּר הַנֶּחַס חֲסֵר־
לֵב אֲמַרְהָ לֹא', (משלי ט, ה) 'לָכוּ לַחֲמוּ בִלְחָמִי וְשִׁתּוּ בִיּוֹן מִסְכָּתִי'. וְלִית
מָאן דִּירְבִּין אֲדִנְיָה וְלִית מָאן דִּיתְעַר לְבִיָּה. תָּא חֲזִי; זְמִינִין דְּרִי
בְּתַרְאִי דִּיִּיתוּן, דִּיתְנָשִׁי אוּרִיתָא מִבִּינְיָהוּ, וְחִפִּימִי לָבָא יִתְפַּנְשׁוּן
לְאַתְרִיָּהוּ (ס"א לֵאדָּרְא קְדִישָׁא) וְלֹא יִשְׁתַּכַּח מָאן דְּסָגִיר וּפְתַח, וַיִּלְהֵהוּא

דָּרָא. וּמִכָּאן וּלְהִלָּאָה לָא יְהֵא דָּרָא כְּדָרָא דָּא עַד דְּרָא דִּי יְתִי מִלְכָּא
מְשִׁיחָא, וּמִנְדַּעָא יִתְעַר בְּעִלְמָא, דְּכְתִיב; (ויקרא לז, ג) 'כִּי-כֻלָּם יֵדְעוּ
אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד-גְּדֻלָּתָם'. תָּא חֲזִי, כְּתִיב; (ובראשית כג, י) 'וְנָהָר יֵצֵא
מִעֶדְן, וְתִגִּינֵן מִה שְׁמִיָּה דִּיהוּא נָהָר? הָא אוֹקִימָנָא 'יובל' שְׁמִיָּה,
דְּכְתִיב; (ויקרא יח, ח) 'וְעַל-יֹובֵל יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו'. וּבְסִפְרָא דְּרַב הַמְנוּנָא
סָבָא - 'חַיִּים' שְׁמִיָּה, דְּמִתְמָן נִפְקִין חַיִּים לְעִלְמָא, וְאַנּוּן אִקְרוּן
חַיִּי מִלְכָּא, וְהָא אוֹקִימָנָא. הֵהוּא אֵילָנָא רַבָּא וְתִקִּיפָא דְּמִזֵּן לְכָלֵּא
בֵּיה אִקְרִי 'עֵץ חַיִּים', אֵילָנָא דְּנִטְע שְׂרָשׁוּי בְּאַנּוּן חַיִּים, וְכָלֵּא הוּא
שְׁפִיר. וְתָאנָא; הֵהוּא נָהָר אִפִּיק נַחֲלִין עֲמִיקִין בְּמִשְׁח רְבוּת
לְאַשְׁקָאָה גִּנְתָּא וּלְרוּחָא אֵילָנִין וְנִטְיַעִין, דְּכְתִיב; (תהלים קד, טז) 'יִשְׁבְּעוּ
עֵצֵי יְהוָה אֲרָצִי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע'. וְאַנּוּן נַחֲלִין נִגְדִין וְאַתְּמִשְׁכֵּן
וּמִתְכַּנְשִׁין בְּתֵרִין קִימִין סְמִכִין, וְאַנּוּן בְּרִיתִי קָרִינֵן לְהוּ 'כִּין
וּבִעֲזוֹ' וְשְׁפִיר. וּמִתְמָן נִפְקִין כָּל-אַנּוּן נַחֲלִין וְשָׂרִין לֵוֹן בְּחֹד
'דִּרְגָּא דְּאִקְרִי 'צִדִּיק', דְּכְתִיב; (משלי י, כה) 'צִדִּיק יִסֹּד עוֹלָם'. וְכָלֵּהוּ
אֲזִלִין וּמִתְכַּנְשִׁין לְהֵהוּא אֲתֵר דְּאִקְרִי 'יָם', וְהוּא יָמָא דְּחִקְמָתָא.
הָדָא הוּא דְּכְתִיב; (תהלים נ, ז) 'כָּל-הַנַּחֲלִים הַלְכִים אֶל-הַיָּם' וְגו'. וְאִי
תִּימָא דְּהָא מָטוּ לְאַתֵּר דָּא וּפְסִקִין וְלֹא תִיבִין, לְבָתֵּר כְּתִיב; (ספ' אֶל-
מְקוֹם שֶׁהַנַּחֲלִים הַלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לְלֶכֶת', בְּגִין דִּיהוּא נָהָר
לֹא פְסִיק לְעִלְמִין. 'הֵם שָׁבִים' - לָאן אֲתֵר שָׁבִים? לְאַנּוּן תֵּרִין
קִימִין - גִּצְח וְהוֹד. 'לְלֶכֶת' - בְּהָא צִדִּיק לְאַשְׁכַּחא בְּרַכָּאן וְחֹדוּ,
וְהִינּוּ רִזָּא דְּתִגִּינֵן; (תהלים קד, טז) 'לֹאִיתֵן זֶה יִצְרֵת לְשַׁחֵק-בּוֹ' - דָּא צִדִּיק.
(תהלים קד, טז) 'בָּלֶם אֵלִיד יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אֶכְלָם בְּעֵתוֹ', מֵאן עֵתוֹ? (דָּא עֵתוֹ
דְּצִדִּיק) דָּא מִטְרוּנִיתָא דְּאִקְרִי 'עֵתוֹ' דְּצִדִּיק, וּבְגִין כֹּד כָּלֵהוּ מִחִכָּאן
לְהָא 'עֵתוֹ'. כָּלֵהוּ דְּאִתְזֵן לְתֵתָא מֵאֲתֵר דָּא אִתְזֵן. וְרִזָּא דָּא

אוקימנא. 'עניי-כל אליהו' שברו' וגו' - במה דאוקימנא. תא חזי; בשעתא דהאי כל מבסם 'לעתו' ומתחברא עמיה, בלהו עלמין בחדו, בלהו עלמין בברכאון, כדין שלמא אשתבח בעלאי ותתאי. וכד גרמין חבי עלמא דתמן לא אשתכחו ברכאון דאנון נחלי, וינקא האי עת מסטרא אחרא, כדין דינין מתערין בעלמא ושלמא לא אשתבח. וכד בעאן בני עלמא לאתברכא לא יכלין אלא על ידא דכהנא, בגין דיתער פתרא דיליה ויתברך מטרוניתא, ואשתכחו ברכאון בכלהו עלמין:

פרשת ויקרא דף ו' ע"א

רבי אחא הוה אזיל בארחא, והוה עמיה רבי יהודה. עד דהוו אזלי, אמר רבי יהודה; הא דתנינן בתולת ישראל בתולה דאתברכא מן שבע דאקרי 'בת-שבע', ואוקמוה ככמה אתר. ובתולה לתתא ירתא שבע ברכות בגינה, והא כתיב; 'ואתה בן-אדם שא קינה על בתולת ישראל' - ודאי עלה אתמר על כנסת ישראל, ודא קשיא מפלא, דכתיב; (עמס ה' ב) 'נפלה לא-תוסיף קום בתולת ישראל'. והאי דקאמרי בלהו חבריא במלא דא שפיר הוא, אבל אי פרשתא אתמר בארץ נחמה הוינן אמרי הכי, אבל בהאי קינה אתמר, והא קרא אוכח הכי! אמר ליה; ודאי הכי הוא, והא הוה קשיא לי ההיא מלה יתיר מפלא, ואתינו לגביה דרבי שמעון בחשוכן דאנפיו. אמר לי; מחיזו דאנפך אשתמודע מה דבלבך. אמינא ליה; ודאי, דאנפי ולפי שוין. אמר לי; אימא לי מלה! אמינא ליה; כתיב; (עמס ה' ב) 'נפלה לא-תוסיף קום בתולת ישראל', מאן דאית ליה רגזא בדביתהו ונפקא מניה לא תהדר לעלמין. אי הכי, וי לבנין דאתתרכו עמה! אמר לי; ולא סגי לך מה

דאָמרו בלֵהוּ חֲבֵרִיא? אָמִינָא; הָא שְׁמַעְנָא מְלִיְהוּ דְהוּא מְרַחֲמִי
 וְלֹא מַתִּישְׁבֹן בְּלֵבָא. אָמַר; כָּל־מָה דְאָמְרוּ חֲבֵרִיא כְּלָא שְׁפִיר
 וְיֹאדוּת, אָבֵל וַי לְדָרָא כּד רַעִין לֹא מְשַׁתְּפָחִין וְעָנָא סְאטֹן וְאָזְלִין,
 אָזְלִין וְלֹא יִדְעִין לָאן אֲתֵר אָזְלִי, לֹא לִימִינָא וְלֹא לְשְׂמָאלָא! וְדֹאֵי
 הָאֵי קָרָא בְּעִיא לְמַגְדֵּעַ, וְכִלְהוּ גִלְיִן לְאַנּוֹן דְּחָמֹן בְּאַרְחָא דְאֹרִינְתָא
 בְּאַרְחַ קְשׁוּט. תָּא חֲזִי; בְּכִלְהוּ גִלּוּתָא דְגִלּוּ יִשְׂרָאֵל לְכִלְהוּ שְׁוִי
 זְמָנָא וְקִצָּא וְכִלְהוּ הוּוּ יִשְׂרָאֵל תִּיבִין לְקִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, וּבְתוּלַת
 יִשְׂרָאֵל הָוּת תַּבַּת לְאַתְרָהּא בְּהֵהוּא זְמָנָא דְּגִזֹּר עָלֶהּ. וְהַשְׁתָּא
 בְּגִלּוּתָא דָּא בְּתַרְרָהּ לֹאוּ הָכִי, דְּהָא הִיא לֹא תִיתּוּב הָכִי כּוּזְמִנִין
 אַחֲרֵנִין, וְהָאֵי קָרָא אוֹכַח, דְּכְתִיב; (עֲמוֹס ה' ט) 'נִפְלָה לֹא־תוֹסִיף לוֹם
 בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל', 'נִפְלָה וְלֹא אוֹסִיף לְהַקְימָהּ' לֹא כְּתִיב. מְתֵל
 לְמַלְכָּא דְּרַגְזָא עַל מְטְרוֹנִיתָא וְאַשְׁדִּי לָהּ מַהִיכְלִיה לְזְמָנָא יְדִיעָא.
 כּד הָוּה מְטִי הָהוּא זְמָנָא, מִיד מְטְרוֹנִיתָא הָוּת עָאלַת וְתַבַּת קָדָם
 מַלְכָּא, וְכֹן זְמָנָא חַד וְתַרְיִן וְתַלְתָּא זְמִנִין. לְזְמָנָא בְּתַרְיָתָא,
 אַתְרַחֲקַת מַהִיכְלָא דְּמַלְכָּא, וְאַשְׁדִּי לָהּ מַלְכָּא מַהִיכְלִיה לְזְמָנָא
 רַחֲיִיקָא. אָמַר מַלְכָּא; הָאֵי זְמָנָא לֹאוּ הוּא כְּשָׂאָר זְמִנִין דְּהִיא תִיתִי
 קַמָּאֵי הָכָא, אֵלָא אָנָּא אֵיזִיל עִם כָּל־בְּנֵי הַיְכָלִי וְאַתְּבַע עָלֶהּ. כּד
 מְטָא לְגַבְהָ חָמָא לָהּ דְּהָוּת שְׂכִיבַת לְעַפְרָא. מֵאן חָמָא יְקָרָא
 דְּמְטְרוֹנִיתָא בְּהֵהוּא זְמָנָא, וּבְעוּתִין דְּמַלְכָּא לְקַבְלָהּ, עַד דְּאַחֲרִיד לָהּ
 מַלְכָּא בִידּוּי וְאוּקִים לָהּ, וְאַתִּי לָהּ לְהִיכְלִיהּ. וְאוּמִי לָהּ דְּלֹא
 יִתְפַּרֵּשׁ מִנָּה לְעַלְמִין, וְלֹא יִתְרַחֵיק מִנָּה. כּד קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא,
 כָּל־זְמַן דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא, כּד הָוּה מְטִי זְמָנָא הִיא אַתִּיאַת
 וְהִדְרַת קַמִּי מַלְכָּא. וְהַשְׁתָּא בְּגִלּוּתָא דָּא - לֹאוּ הָכִי, אֵלָא קִדְשָׁא
 בְּרִידָּהּ הוּא יוֹחִיד בִּידְהָא וְיוּקִים לָהּ, וְיִתְפַּיֵּס בְּהִדְהָ, וְיִתִּיב לָהּ

לְהִיכָלִיָּהּ. וְתָא חֲזִי דְהָכִי הוּא, דְּהָא כְּתִיב; (עמוס ה, ט) 'נִפְלְאָה לֹא-תוֹסִיף
 קוּם'. וְעַל דָּא כְּתִיב; (עמוס ט, יא) 'בְּיֹם הַהוּא אֶקִּים אֶת-סִכַּת דְּנִיד
 הַנִּפְלְאָה'. הֵיא לֹא תוֹסִיף קוּם בְּזִמְנִין אַחֲרָנִין, אֲבָל אֲנָא אוֹקִים לָהּ.
 וְעַל דָּא כְּתִיב; 'בְּיֹם הַהוּא אֶקִּים אֶת-סִכַּת דְּנִיד הַנִּפְלְאָה', אֲנִי
 אֶקִּים אֶת סִכַּת דְּוֹד - מֵאֵן סִכַּת דְּוֹד? דָּא בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל. 'הַנִּפְלְאָה'
 - בְּמָה דְכְּתִיב; 'נִפְלְאָה'. וְדָא הֵיא יִקְרָא דְבְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְתִשְׁבַּחְתָּא
 דִּילָהּ, וְדָא אוֹלִיפְנָא בְּהָיָא שְׁעָתָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה; וְדָא
 מְלִילָתָא עַל לְבָאֵי וְאֵתִישְׁבָּא, וְדָא בְּרִירוּ דְמַלְהָ, וְנֹאזְלָא הֵיא בְּמַלְהָ
 חָדָא דְשְׁמַעְנָא וְשְׁכַחְנָא וְהִשְׁתָּא רֹחֲנָא לָהּ, דְּתַנְיִן; אָמַר רַבִּי
 יוֹסִי; זְמִין קֳדָשָׁא בְּרִידָה הוּא לְאַכְרָזָא עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְיִימָא; (ישעיהו
 נב, ט) 'הַתִּנְעָרִי מֵעַפְרֵי קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם', כְּמֵאֵן דְּאֶחִיד בִּידָא
 דְּחִבְרִיָּה וְיִימָא; הַתִּנְעָר, קוּם! כֹּךְ קֳדָשָׁא בְּרִידָה הוּא יוֹחִיד בָּהּ
 וְיִימָא 'הַתִּנְעָרִי קוּמִי'. אָמַר לִיָּה רַבִּי אַחָא; וְכֹן כָּל-אַנּוּן בְּנִי הֵיכְלָא
 דְּמַלְכָּא בְּלִישְׁנָא דָּא פִתְחִין. הָדָא הוּא דְכְּתִיב; (ישעיהו כ, ח) 'קוּמִי אוּרִי
 כִּי בָא אוֹרִי', הָא מַלְכָּא הָכָא וְדָא, בְּדִין הוּא יִקְרָא דִּילָהּ, וְחֲדוּתָא
 דְּכָלָא כֹּד מַלְכָּא אֲתַפִּיס בְּהֲדָה. כְּתִיב; (מלכים א, טו) 'וְתָבֹא בַת-שִׁבְעָה
 אֶל-הַמֶּלֶךְ הַחֲדָרָה', כְּנֻנָּא דָּא בְּכָל-אַנּוּן זְמִנִין אִיְהִי אֶתַת לְגַבִּיָּה
 דְּמַלְכָּא וְקֻמַּת קַמִּיָּה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב; (שם, כח) 'וְתָבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
 וְתַעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ'. אֲבָל בְּזִמְנָא דָּא לֹא חֵכִי, אֱלָא מַלְכָּא יִיתִי
 לְגַבָּהּ וְיִתְפִּיס בְּהֲדָה וְיִתִּיב לָהּ לְהִיכָלִיָּהּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב; (זכריה ט, טו)
 'הִנֵּה מַלְכֶךְ יְבוֹא לָךְ' וְדָא, וְלָא אֶת לְגַבִּיָּה. יְבֹא לָךְ לְפִיסָא לָךְ, יְבֹא
 לָךְ לְאַקְמָא לָךְ, יְבֹא לָךְ לְאַשְׁלֻמָּא לָךְ בְּכָלָא, יְבֹא לָךְ לְאַעֲלָאָה לָךְ
 לְהִיכָלִיָּהּ וְלֹאזְדֻּגָּא עִמָּךְ זְוֹגָא דְעַלְמִין, כְּמָה דָּאֵת אָמַר; (ישעיהו כ, כב)

וְאַרְשִׁתִּיךְ לִי בְּאַמְנוּנָה:

פרשת שמות דף ז' ע"א

רבי אלעזר ורבי אבא ורבי יוסי הוו אזלי מטביריא לצפורי. עד
 דהוו אזלי, פגע בהו חד יודאי, פתח ואמר; (ושעירא יב, ט) 'משא
 מצרים הזה יהוה רכב על-עב קל' ובא מצרים ונעו אלילי מצרים
 מפניו'. תא חזי; כל-מלכין דעלמא וכל-עמין דעלמא לא חשיבי
 כלום קמי קדשא בריה-הוא, דכתיב; וכל-דירי ארעא בלא
 חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא. והכא במצרים אף-על-גב
 דכל-אנן גבוראן ודרעא מרממא גלי קדשא בריה-הוא במצרים,
 מה פתיב; 'הזה יהוה רכב על-עב קל' ובא מצרים'. מאי שגא בכל-
 עמין דעלמא דלא הוה הכי, דהא קדשא בריה-הוא גור גורה
 ואתעבד, והכא איהו אתא, דכתיב; 'ובא מצרים', וכתיב; (שמות יב, יב)
 'ועברתי בארץ-מצרים אני יהוה! אלא, בגין דמלכא הוה אתי
 לאפקא למטרוניתא דהות תמן, ובגין יקרא דמטרוניתא הוה
 אתי. ועל דא הוה קדשא בריה-הוא בעי ביקרה, ואתי לגבה
 לאקמא לה, ולמיהב לה ידא ולזקפא לה, במה דזמין קדשא
 בריה-הוא למעבד בסוף גלותא דאדום. אמר רבי יוסי; אי הכי
 דבגין דמטרוניתא הוה, הא בגלותא דבבל מטרוניתא תמן הות,
 אמאי לא הוה כד? אמר ליה; הא תגין דחטאה גרם דנטלו נשים
 נכריות, ואעילו ברית קימא קדישא ברשותא אחרא, ובגין כד
 אתאבידו מנהון נסין ואתון דאתחזי למעבד להו, מה דלא הוה
 הכי בגלותא דמצרים, דכלהו הוו שבטי יה. בני ישראל עאלו, בני
 ישראל נפקו. בגלותא דאדום, בעי קדשא בריה-הוא לאתיקרא
 בעלמא ולמית איהו לאקמא למטרוניתא ולנערא לה מעפרא.
 וי למאן דיערע תמן קמיה בשעתא דיימא; (ושעירא יב, ט) 'התנערי

מִעֶפֶר קוֹמִי שָׁבִי יְרוּשָׁלַם הַתַּפְתְּחִי מוֹסְרִי צֹאֲרֹךְ, מָאן הוּא
מִלְכָּא וְעֵמָא דִּיקוֹם קִמְיָה? (שְׁעִיבֹ יט, ח) 'וְנָעֻז אֱלִילִי מִצָּרִים מִפְּנֵיו' -
אֱלִילִי מִצָּרִים לֹאֻ עַל אֲבָנִין וְאֶעִין אֶתְמַר, אֵלֹא עַל כָּל־אֲנָוִין דִּינִין
מִמֶּנּוּ עֲלֵאִין, וְעַל אֲנָוִין פּוֹלְחֵנִין תַּתְּאִין דִּלְהוֹן וּבְכָל־אַתֵּר דִּגְלוּ
יִשְׂרָאֵל קִדְשָׁא בְּרִיךְ־הוּא בְּעֵי עֲלִיָּהוּ וְאַתְקִבִּיל מֵאֲנָוִין עֲמִין. תָּא
חֲזִי; מַה כְּתִיב; (שְׁעִיבֹ עב, ז) 'כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי אֱלֹהִים (כְּתִיב: יְהוָה) מִצָּרִים
יִרְדֵּעֲמִי בְּרֹאשְׁנָה לְגֹר שָׁם וְאֲשׁוּר בְּאַפְּסִי עֲשָׂקוּ'. תּוֹרַעְמָא
דְּאַתְרַעס קִדְשָׁא בְּרִיךְ־הוּא עַל אֲשׁוּר וְאֶמֶר; חֲמֹו מַה עֲבַד לִי
אֲשׁוּר, דִּהָא מִצָּרִים דָּאנָא עֲבָדִית בְּהוּ כָּל־אֲנָוִין דִּינִין, וְעֵמִי אֲנָוִין
נִחְתּוּ תַמְן לְדִיָּרָא בִּינִיָּהוּ וְקִבְלוּם מִצָּרָאִי בִּינִיָּהוּ וְיַחְבּוּ לֹון שְׁפֹר
אַרְעָא אֲרָץ גִּשּׁוֹן, וְאֶפֶס עַל גִּב דְּאֶעִיקוּ לֹון בְּגִלְוֹתָא, לֹא אֶעֱדוּ אֲרָעָא
מִנְהוֹן, דְּכְתִיב; (שְׁמַט ט, טו) 'רַק בְּאֲרָץ גִּשּׁוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּגִי יִשְׂרָאֵל' וְגו'.
וּמִי־טַב אֲרָעָא דְּמִצָּרִים הָוָה, דְּכְתִיב; (בְּרַחֲשִׁית מו, יח) 'בְּמִי־טַב הָאֲרָץ בְּאֲרָץ
רַעַמְסֵס'. וְתוּ, דִּלָּא אֶעֱדוּ מִדִּלְהוֹן כְּלוּם, דְּכְתִיב; (שְׁמַט ט, ו) 'וּמִמִּקְנֶה
בְּגִי־יִשְׂרָאֵל' וְגו', וְעַם כָּל־דָּא אֶתְדַּנּוּ בְּכַמָּה דִּינִין. אֲבָל אֲשׁוּר
בְּאַפְּסִי עֲשָׂקוּ. אֲטִיל לֹון בְּאֲרָעָא דְּסִיפִי עֲלֵמָא וְנִטְל לֹון אֲרָעָא
דִּלְהוֹן. וּמַה מִּצָּרָאִי דְּעֲבָדוּ כָּל־הֵנִי טָבָאן לְיִשְׂרָאֵל אֶתְדַּנּוּ בְּכָל־
אֲנָוִין דִּינִין - אֲשׁוּר וְאַדּוּם, וְשָׂאֵר עֲמִין דְּמַעֲיָקִין לֹון וְקִטְלִין לֹון
וְנִטְלִין לֹון מִמּוֹנְהוֹן - עַל אַחַת כַּמָּה וּכַמָּה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ־הוּא בְּעֵי
לִיקְרָא שְׁמִיָּה עֲלִיָּהוּ, דְּכְתִיב; (יִחְזַקְאֵל לז, כג) 'וְהַתְגַּדְּלִתִּי וְהַתְקַדְּשִׁיתִּי
וְנִזְדַּעַתִּי'. הַתֵּם בְּמִצָּרִים בְּמִלְכָּא חַד, וְהָכָא בְּכָל־מִלְכִּין דְּעֵלְמָא.
רְבִי שְׁמַעוֹן זְקַף יְדֵי וּבָכָא וְאֶמֶר; וַי מָאן דִּיזְדַּמֵּן בְּהָהוּא זְמַנָּא,
וְזַפְתָּה חוֹלְקִיָּה מָאן דִּיזְדַּמֵּן וַיִּשְׁתַּכַּח בְּהָהוּא זְמַנָּא! וַי מָאן
דִּיזְדַּמֵּן בְּהָהוּא זְמַנָּא - בְּגִין דְּכַד יִיְתִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ־הוּא לְפִקְדָא

לְאִילָתָא, יִסְתַּכַּל מֵאֵן אֲנֹן דְּקִימִין בְּהָדָה בְּכָל־אֲנֹן דְּמִשְׁתַּכַּח
עֲמָה, בְּכָל־עֻבְדֵי דְכָל־חַד וְחַד וְלֹא יִשְׁתַּכַּח זָפֵאי, דְּכְתִיב; (ושעיהו סו,
ס) 'וְאֲבִיט וְאִין עֵזֶר'. וְכִמְה עֲקִתִּין עַל עֲקִתִּין לְיִשְׂרָאֵל. זָפֵאָה מֵאֵן
דִּיזְדִּמֹן וְיִשְׁתַּכַּח בְּהָהוּא זְמָנָא, בְּגִין דְּהָהוּא דִּיתְקִים בְּהָהוּא זְמָנָא
בְּמַהִימְנוּתָא יִזְכָּה לְהָהוּא נְהִירוּ דְחֻדְהָ דְּמִלְכָּא. וְעַל הָהוּא זְמָנָא
כְּתִיב; (זכריה יג, טו) 'וְצִרְפָּתִים בְּצִרְף אֶת־הַכֶּסֶף וּבַחֲנֻתִים כִּבְתֹן אֶת־
הַזָּהָב' וְגו'. לְבִתֵּר דְּאֲנֹן עֲקִתִּין מִתְעָרִי עַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־עַמִּין
וּמִלְכֵיהֹן יִתְיַעֲטֹן בְּחֻדָּא עֲלֵיהֶוּ וּמִתְעָרִי בְּמַה גְּזִירִין בִּישִׁין, בְּלָהֹו
סֻלְקִי בְּעִיטָא חֻדָּא עֲלֵיהֶוּ, וְיִתְנוּ עֲקִתָּא עַל עֲקִתָּא, בְּתִרְיָתָא
מִשְׁכָּחֹן קִמְיָתָא בְּדִין יִתְחַזִּי חַד עֲמוּדָא דְּאִשָּׁא קָאִים מַעְלָא לְתִתָּא
אַרְבַּעִין יוֹמִין, וְכָל־עַמִּין דְּעֲלָמָא חֲמָאן לִיה. בְּהָהוּא זְמָנָא יִתְעַר
מִלְכָּא מִשִּׁיחָא לְנִפְקָא מִגֹּו גִּנְתָּא דְּעֵדֹן מֵהָהוּא אֲתֵר דְּאִתְקָרִי 'קוֹן
צִפּוֹר', וְיִתְעַר בְּאַרְעָא דְגָלִיל. וְהָהוּא יוֹמָא דִּיפּוֹק לְתַמְזֵן, יִתְרַזֵּן
כָּל־עֲלָמָא, וְכָל־בְּנֵי עֲלָמָא מִתְחַבְּאִין גֹּו מְעָרְתִי וְטַגְרִי דְלֹא
יִחְשְׁבוּן לְאַשְׁתִּזְבָּא. וְעַל הָהוּא זְמָנָא כְּתִיב; (ושעיהו כג, טו) 'וְבָאוּ בְּמַעְרֹת
צִלִּים וּבְמַחֲלוֹת עֶפְרָא מִפְּנֵי פֶחַד יְהוָה וּמִהַדָּר גְּאוּזֹו בְּקוֹמוֹ לְעֶרְץ
הָאֶרֶץ'. מִפְּנֵי פֶחַד יְהוָה - דָּא הָהוּא רְגִיזֹו דְכָל־עֲלָמָא. וּמִהַדָּר
גְּאוּזֹו - דָּא מְשִׁיחָא. 'בְּקוֹמוֹ לְעֶרְץ הָאֶרֶץ' - כִּד יְקוּם וְיִתְגַּלִּי בְּאַרְעָא
דְגָלִיל, בְּגִין דְּאִיהֹו הוּא אֲתֵר קֳדָמָאָה דְּאִתְחַרַּב בְּאַרְעָא קֳדִישָׁא.
וּבְגִין כִּד, יִתְגַּלִּי תַמְזֵן קֳדָמָאָה לְכָל־אֲתֵר, וּמִתַּמְזֵן יִתְעַר קֳרַבִּין לְכָל־
עֲלָמָא. לְבִתֵּר אַרְבַּעִין יוֹמִין דְּעֲמוּדָא, יְקוּם מֵאַרְעָא לְשִׁמְיָא
לְעִינֵיהֹון דְכָל־עֲלָמָא וּמְשִׁיחָא יִתְגַּלִּי. יְקוּם מִסְטֵר מְזֻרְחָ חַד כִּכְבָּא
מִלְהָטָא בְכָל־גִּוְגִין, וְשִׁבְעָה כּוֹכְבִין אַחֲרָנִין דְּסַחֲרֹן לְהָהוּא כִכְבָּא,
וְיִגִּחוּן בֵּיהּ קֳרָבָא בְכָל־סְטָרִין תְּלַת זְמָנִין בְּיוֹמָא עַד שְׁבַעִין יוֹמִין,

וְכָל־בְּנֵי עַלְמָא חֲמָאן. וְהָהוּא כִכְבָּא יָצִיחַ בְּהוּ קָרְבָא בְּטִיסִין דְּנוּרָא מַלְהִטִין מִנְצָצִין לְכָל־עֵפֶר, וּבְטָשׁ בְּהוּ עַד דְּבָלַע לֹון בְּכָל־רִמְשָׁא וּרִמְשָׁא. וּבִיזְמָא אָפִיק לֹון וַיְגִיחוּן קָרְבָא לְעִיגִיהוּן דְּכָל־עַלְמָא, וְכֵן בְּכָל־יּוֹמָא עַד שְׁבַעֲיָן יּוֹמִין. לְבִתְרָ שְׁבַעֲיָן יּוֹמִין, יִתְגַּנֵּז הָהוּא כִכְבָּא וַיִּתְגַּנֵּז מְשִׁיחַ עַד תְּרִיסָר יָרְחִין, וַיִּתְהַדֵּר הָהוּא עֲמוּדָא דְאַשָׁא בְּמַלְקֶדְמִין, וּבִיהּ יִתְגַּנֵּז מְשִׁיחַ, וְהָהוּא עֲמוּדָא לֹא יִתְחַזֵּי. לְבִתְרָ י"ב יָרְחִין, יִסְלָקוּן לִיָּה לְמְשִׁיחַ בְּהָהוּא עֲמוּדָא לְגֹו רְקִיעָא, וְתַמָּן יִקְבֵּל תּוֹקְפָא וְעֵטְרָא דְּמַלְכוּתָא. וְכֵן נְחִית יִתְחַזֵּי הָהוּא עֲמוּדָא דְאַשָׁא בְּמַלְקֶדְמִין לְעִיגִיהוּן דְּכָל־עַלְמָא, וַיִּתְגַּלֵּי לְבִתְרָ מְשִׁיחַ, וַיִּתְכַּנְּשׁוּן לְגַבְיָה עֲמִין סְגִיָּאין, וַיִּתְעַר קָרְבִין בְּכָל־עַלְמָא. וּבְהָהוּא זְמָנָא יִתְעַר קֹדֶשָׁא בְּרִיף־הוּא גְבוּרְתִּיהּ לְכָל־עֲמִין דְּעַלְמָא, וּמַלְכָּא מְשִׁיחָא יִתְיַדַע בְּכָל־עַלְמָא, וְכָל־מַלְכִין דְּעַלְמָא יִתְעַרוּן לְאַתְחַבְּרָא לְאַנְחָא קָרְבָא בִּיָּה. וְכַמָּה (עֲמִין) מְפָרִיצִי יְהוּדָאין יִתְחַפְּכוּן לְאַהֲדָרָא לְגַבְיָהוּ וַיִּתּוּן עֲמָהוּן לְאַנְחָא קָרְבָא עַל מַלְכָּא מְשִׁיחָא, כְּדִין יִתְחַשֹּׁף כָּל־עַלְמָא חֲמִיסָר יּוֹמִין, וְסְגִיָּאין מַעֲמָא דִּישְׂרָאֵל יְהוּן מַתִּין בְּהָהוּא חֲשׂוֹכָא, וְעַל דָּא כְּתִיב; (וַסְעִיבוּ ס', כ.)

‘כִּי־הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יִכְסֶה־אֶרֶץ וְעֶרְפֹּל לְאֻמִּים:

פֶּתַח וְאַמֵּר; (דְּכָרִים כב, ו) ‘כִּי יִקְרָא קוֹן־צִפּוֹר וְלִפְנֵי־בִדְרָךְ בְּכָל־עֵץ וְאוֹ עַל־הָאָרֶץ אֲפָרְחִים אוֹ בִיצִים וְהָאֵם רִבְצָת’ וְגו’, (דְּכָרִים כב, ז) ‘שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת־הָאֵם’ וְגו’. הָאֵי קָרָא אוֹקִימָנָא לִיָּה, וְאִיהוּ חַד מִפְּקוּדֵי אוֹרִיתָא גְּנִיזִין, וְאִנּוּן אִית לֹן בִּיָּה רִזִּי דְאוֹרִיתָא גְּנִיזִין, שְׁבִילִין וְאַרְחִין יִדְיעוּן לְחַבְרִיא בְּאִנּוּן תְּלָתִין וְתַרְיָן שְׁבִילִין דְאוֹרִיתָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֱלֵעָזָר בְּרִיָּה; אֱלֵעָזָר! בְּזִמְנָא דִּיתְעַר מַלְכָּא מְשִׁיחָא, כַּמָּה אֲתִין וְנָסִין אַחֲרֵנִין יִתְעַרוּ בְּעַלְמָא.

תא חזי; בגנתא דעדן דלתתא אית אתר חד גניז וטמיר דלא
אתידע, ואיהו מרקמא בכמה גניז, וביה גניזין אלף היכלין
דכסופין, ולית מאן דעייל בהו בר משיח, דאיהו קאים תדיר
בגנתא דעדן. וכל-גנתא מסחרא ברתיבין סגיאין דצדיקיא,
ומשיח קאים עליהו ועל כמה חילין ומשרין דנשמתינן דצדיקיא,
וברישי ירחי ובזמני ובשפתי משיח עאל בההוא אתר
לאשתעשעא בכל-אנון היכלין לגו. לגו מפל-אנון היכלין אית
אתר אחרא טמיר וגניז דלא אתידע כלל ואקרי עדן, ולית מאן
דיכיל למנדע ביה. ומשיח אנגיו (ס"א אתגלי) לבר סוחרניה דההוא
אתר, עד דאתגלי ליה חד אתר דאקרי 'קן צפור', ואיהו אתר
דכריז עליה ההוא צפור דאתער בגנתא דעדן בכל-יומא, ובההוא
אתר מרקמן דיוקנין דכל-שאר עמין דאתכנשו עליהו דישראל
לאבאשא לון. עאל בההוא אתר, זקיר עינוי וחזי אבהו דעאלין
בחרבן בית אלהא, עד דחמי לרחל דדמעהא באנפעה וקדשא
ברידהו מנחם לה ולא צביאת לקבלא תנחומין, כמה דאת
אמר; (דמיון לל, יד) 'מאנה להנחם על-בניה'. בדין משיח ארים קליה
ובכי ואודעזע כל-גנתא דעדן וכל-אנון צדיקיא דתמן געו ובכו
עמיה. געי ובכי זמנא תנינא, ואודעזע ההוא רקיעא דעל גפי
גנתא אלף וחמש מאה רבוא משרין עלאין, עד דמטי לגו ברסיא
עלאה. בדין קדשא בריד-הוא רמזי לההוא צפורא ועאל לההוא
קו דיליה ויתבה לגבי משיח, וקרי מה דקרי, ואתער מה דאתער,
עד דמגו ברסיא קדישא אתקרי תלת זמנין ההוא קן-צפור
ומשיח, וכלא סלקין לעלא, ואומי לון קדשא בריד-הוא לאעברא
מלכו חיקא מן עלמא על ידא דמשיח, ולנקמא גקמין דישראל,

וְכָל־אֲנָוִי טָבוֹן יִזְמִין קִדְשָׁא בְּרִיד־הוּא לְמַעַבְדַּ לְעַמִּיהָ. וְתָבִי הָהוּא
קוֹר־צְפוֹר וּמִשִּׁיחַ לְדוֹכֵתִיהָ, וְתָבִי מִשִּׁיחַ וְאֶתְנַנִּיז גֹּז הָהוּא אֶתֶר
בְּמִלְקֶדְמִין:

וּבִזְמַנָּא דִּיתַעַר קִדְשָׁא בְּרִיד־הוּא לְאַתְקֵנָא עַלְמִין, וְאֶתְנַהִירוּ
אֶתְוֹן דְּשִׁמְיָה בְּשִׁלְיָמוֹ יוֹ"ד בְּה"א (לְאַתְקֵנָא) וְאִ"ו בְּה"א,
לְמַהוּי כָּלָא בְּשִׁלְיָמוֹ חַד, בְּדִין יִתַּעַר חַד בּוֹכְבָּא דְחִילָא בְּאַמְצַע
רְקִיעָא בְּגִזּוֹן אֶרְגֻּזוֹנָא, לְחִיט וְנִצְיִץ בִּימָמָא לְעִינֵיהוֹן דְּכָל־עַלְמָא,
וְיָקוּם חַד שְׁלֵהוּבָא דְאַשָׁא מְסֻטְרָא דְצָפוֹן גֹּז רְקִיעָא, וְיָקוּם דָּא
לְקַבֵּל דָּא אֶרְבָּעִין יוֹמִין, וְיִתְבַּהֲלוֹן כָּל־בְּנֵי עַלְמָא. לְסוּף אֶרְבָּעִין
יוֹמִין, יִגְחֹן קֶרְבָּא בּוֹכְבָּא וְשְׁלֵהוּבָא לְעִינֵיהוֹן דְּכָלָא, וְיִתְפַּשֵּׁט
הָהוּא שְׁלֵהוּבָא בִּיקִידוֹ דְאַשָׁא מְסֻטְרָא דְצָפוֹן גֹּז רְקִיעָא, וְיִחֲשׁוּב
לְמַבְלַע הָהוּא בּוֹכְבָּא. וְכַמָּה שְׁלִיטִין וּמַלְכִין וְאַמְיָא וְעַמְמִיָּא
יִתְבַּהֲלוֹן מִהָאִי. בְּדִין יִסְתַּלַּק הָהוּא בּוֹכְבָּא לְסִטְרָא דְרוּם וְיִשְׁלוּט
עַל הָהוּא שְׁלֵהוּבָא, וְהָהוּא שְׁלֵהוּבָא יִתְבַּלַּע זְעִיר זְעִיר בְּרְקִיעָא
מִקְמִי הָהוּא בּוֹכְבָּא, עַד דְּלֹא יִתְחַזִּי כָּלָל. בְּדִין הָהוּא בּוֹכְבָּא יַעֲבֹד
אַחֲרֵין בְּרְקִיעָא בְּתַרִּיסָר תְּחוּמִין, וְנִזְמִין אֲנָוִי נַהֲרִין תַּרִּיסָר יוֹמִין
אַחֲרָנִין. לְבִתֵּר תַּרִּיסָר יוֹמִין, יִזְדַּעְזְעוּן כָּל־בְּנֵי עַלְמָא וְיִתְחַשְׁדּוּ
שְׁמִשָׁא בְּפִלְגוֹת יוֹמָא, כַּמָּה דְאַתְחַשְׁדּוּ יוֹמָא דְאַתְחַרְבּ בִּי מִקְדָּשָׁא,
עַד דְּלֹא יִתְחַזּוּן שְׁמִיָּא וְאַרְעָא. וְיִתַּעַר חַד קָלָא בְּרַעַם וְזִיקִין,
וְאֶתְחַלְחֵלָא אֶרְעָא מִהָהוּא קָלָא, וְכַמָּה חִילִין וּמִשְׁרִין יְמוֹתוֹן
מִנִּיהָ. וְהָהוּא יוֹמָא יִתַּעַר בְּקֶרְתָּא דְרוּמִי רַבְתָּא חַד שְׁלֵהוּבָא
דְאַשָׁא בְּהָהוּא קָלָא דִּיתַעַר בְּכָל־עַלְמָא, וְיִזְקִיד כַּמָּה מַגְדָּלִין
וְכַמָּה חִיבָלִין, וְכַמָּה מַגְדָּלִין יִפְלוּן, וְכַמָּה פִּרְדֵּי־שָׁפִי וְרַבְרָבִי יִפְלוּן

בַּהֲהוּא יוֹמָא, וְכִלְהוּ יִתְכַנְּשׁוּן עָלֶיהָ לְבִישׁ. וְכָל-בְּנֵי עֵלְמָא לֹא
 יִכְלִין לֹאֲשַׁתְּזָבָא מִהֲהוּא יוֹמָא. עַד תְּרִיסָר יָרְחִין יִתְנַעֲטוּן כָּל-
 מַלְכֵיָא, וַיִּגְזְרוּן כַּמָּה גְזֵרוֹת וְכַמָּה שְׁמָדוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, וַיִּצְלָחוּן
 בִּיהַ כַּמָּה דְּאֵתְמַר. וְפָאָה אִיהוּ מָאן דִּיעָרַע תַּמּוֹן, וְזָפָאָה אִיהוּ מָאן
 דְּלֹא יַעָרַע תַּמּוֹן. וְכָל-עֵלְמָא יְהָא בְּעָרְבוּבֵיָא סָגִיָא. לְסוּף תְּרִיסָר
 יָרְחִי, יָקוּם שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל, דָּא מַלְכָּא מְשִׁיחָא דִּיתַעֲר גּוֹ גִּנְתָּא
 דְּעֵדוֹן, וְכָל-אַנּוּן צַדִּיקָיָא יַעֲטְרוּן לִיהַ תַּמּוֹן, וַיַּחֲגְרוּן לִיהַ מְאִי זִינָא
 בְּאֵתְנוֹן רְשִׁימֹן דְּמְאִי דְּשָׂמָא קֹדִישָׁא. וְקָלָא יִתְפּוּצֵץ בְּעַנְפֵי
 אֵילָנִין דִּגְנָתָא, קָרִי בְּחִיל וְאָמַר; אֲתַעֲרוּ קֹדִישֵׁי עֲלִינִין, קוּמוּ
 מִקְמֵי מְשִׁיחָא, הָא עֲדָנָא לֹאֲתַחְבְּרָא אֵילָתָא בְּבַעֲלָהָ, וּבַעֲלָהָ בְּעֵי
 לְנִקְמָא לָהּ גְּקָמִין [מְאִמִּין] דְּעֵלְמָא, וְלֹאֲקָמָא לָהּ וְלֹאֲנַעֲרָה לָהּ
 מַעֲפָרָא. בְּדִין יְקוּמוּן בְּלָהוּ, וַיַּחֲגְרוּן לִיהַ בְּמַלְקָדְמִין מְאִי זִינָה;
 אֲבֵרְהֵם מִימִינִיהַ, יִצְחָק מִשְׂמָאלִיהַ, יַעֲקֹב קָמִיָה, מִשָּׁה רַעֲיָא
 מְהִימָנָא עַל כָּל-אַלִּין. צַדִּיקָיָא אֲזִיל וְרָקִיד גּוֹ גִּנְתָּא דְּעֵדוֹן. בֵּינוֹן
 דְּאֵתְמַקְּשׁוֹן מְשִׁיחַ עַל יְדָא דְּצַדִּיקָיָא בְּגִנְתָּא דְּעֵדוֹן, יַעֲזֹל בַּהֲהוּא
 דְּכַתָּא דְּאֶקְרִי 'קוֹ-צַפּוֹר' בְּמַלְקָדְמִין, וְחָמִי תַּמּוֹן הֲהוּא דִּיוֹקְנָא
 דְּחֶרֶב בֵּית מִקְדָּשָׁא, וְכִלְהוּ צַדִּיקָיָא דְּאֵתְקַטְלוּ בִּיהַ. בְּדִין נָטִיל
 מִתַּמּוֹן (ס"א ע"ה) לְבוּשִׁין, וְאַנּוּן עֲשֹׂר לְבוּשֵׁי קִנְאָה, וַיִּתְּנִיזוּ תַּמּוֹן
 אַרְבָּעִין יוֹמִין דְּלֹא אֲתַחֲזִיָא כָּלֵל. לְסוּף אַרְבָּעִין יוֹמִין, קָלָא חַד
 יִתַּעֲר וַיִּתְקַרֵּי מִגּוֹ בְּרִסָּיָא עֲלָאָה. הֲהוּא 'קוֹ-צַפּוֹר' בְּמַלְכָּא
 מְשִׁיחָא דְּאֵתְנַגִּיז בִּיהַ. וּבְדִין סִלְקִין לִיהַ לְעֵלָא, וְקָדָשָׁא בְּרִידֵיהּ הוּא
 חָמִי לִיהַ לְמַלְכָּא מְשִׁיחָא מִתְּלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁי גְּקָמָא, וְחָגִיר מְאִי
 זִינִי, נָטִיל לִיהַ וְנָשִׁיק לִיהַ עַל רִישִׁיהַ. בְּדִין מְזַדְּעֵזְעֵי תַּלְת מָאָה
 וְתַשְׁעִין רְקִיעִין, וְאַרְמִיז קָדָשָׁא בְּרִידֵיהּ הוּא לְחַד רְקִיעַ מְאַנּוֹן,

דִּהְיוּ גִנְזֵי מִשְׁשֵׁת יָמֵי בְּרָאשִׁית, וְאַפִּיק מִחַד הַיִּכְלָא דְּבַהּוּא
 רְקִיעָא חַד כְּתִירָא גְּלִיפָא מְחַקְקָא בְּשִׁמְהוֹן קִדִּישִׁין. בְּהַהוּא עֲטָרָא
 אֲתַעֲטֵר קִדְשָׁא בְּרִיד־הוּא כִּד עֲבָרוּ יִשְׂרָאֵל יֵת יִמָּא לְמִיטֵל גְּקָמִין
 מִכָּל־רְתִיכֵי פִרְעָה וּפְרָשׁוּי, וְאַעֲטֵר לִיהָ לְמַלְכָּא מְשִׁיחָא. בִּיּוֹן
 דְּאֲתַעֲטֵר וְאֲתַתְּקֵן בְּכָל־הַיָּי תְּקוּנֵי, נְטִיל לִיהָ קִדְשָׁא בְּרִיד־הוּא
 וְנָשִׁיק לִיהָ בְּמִלְקָדְמִין. מֵאֵן חֲמֵי רְתִיכִין קִדִּישִׁין וּמִשְׁרִין עֲלֵאִין
 דְּסַחְרִין לִיהָ, וְיַחְבִּין לִיהָ מִתְּנֵן וּנְבִזְבִּזִין סִגִּיאִין וְיִתַּעֲטֵר מִכָּלְהוֹ.
 עָאֵל תִּמְּוֹן בְּחַד הַיִּכְלָא, וְחֲמֵי כָּל־אַנְוֹן מְלָאכֵי עֲלֵאִי דְּאַקְרוּן 'אַבְלִי
 צִיד', אַנְוֹן דְּכַבּוֹ עַל חֶרֶבֶן בִּי מִקְדָּשָׁא וּבְכָאֵן תְּדִיר, וְאַנְוֹן יַחְבִּין לִיהָ
 חַד פּוֹרְפִירָא סְמָקָא לְמַעַבְד גְּקָמִין. כִּדִּין קִדְשָׁא בְּרִיד־הוּא גִנְזֵי
 לִיהָ בְּהַהוּא 'קֶן־צִפּוֹר', וְאַתְּכִפִּי תִמְּוֹן תְּלַתִּין יוֹמִין. לְכַתֵּר תְּלַתִּין
 יוֹמִין, בְּהַהוּא 'קֶן־צִפּוֹר' יַחוּת מַעֲטֵר בְּכָל־אַנְוֹן תְּקוּנֵין מַעֲלֵלָא
 וּמִתְתָּא, כַּמָּה מִשְׁרִין קִדִּישִׁין סַחְרָנִיָּה, וְיַחֲמִזוּן כָּל־עֲלֵמָא חַד
 נְהִירוֹ תְּלִי מִרְקִיעָא לְאַרְעָא וְיִקּוּם שְׁבַעֲא יוֹמִין, וְכָל־בְּנֵי עֲלֵמָא
 יִתְמַהוּן וְיִתְבַּחֲלוּן וְלֹא יִנְדְּעוּן כָּלָל, בֵּר אַנְוֹן חִפְיָמִין דִּידְעִין בְּרִזִּין
 אֲלִין, וְצִפּוֹר חוֹלְקֵהוֹן. וְכָל־אַנְוֹן שְׁבַעֲהָ יוֹמִין יִתַּעֲטֵר (ס"א יתעטר)
 בְּאַרְעָא בְּהַהוּא קֶן־צִפּוֹר, בָּאֵן אֲתֵר - בְּדִרְדִּי, דְּאִקְבוּרַת רַחֵל דְּאִיָּהִי
 קִימָא בְּפִרְשֵׁת אוֹרְחִין, וְיִבְשָׁר לָהּ וְיִנְחֵם לָהּ, וְכִדִּין תִּקְבֵּל
 תְּנַחוּמִין וְתִקּוּם וְתִנְשָׁק לִיהָ. לְכַתֵּר יִקּוּם הַהוּא נְהִירוֹ מִהַהוּא
 אֲתֵר וְשָׂרֵי בִירְחוֹ קֶרְתָּא דְּאִלְגִּי. (דנחיש כג, ו) 'בְּכָל־עֵצ' - דְּאִיִּרְחוֹ.
 (סג) 'אוֹ עַל־הָאֶרֶץ' - דְּאִיִּרְשָׁלַיִם. וְיִהָא גִנְזֵי בְּהַהוּא נְהִירוֹ דְּקִין־
 צִפּוֹר תְּרִיסֵר יִרְחֵי. בְּתֵר תְּרִיסֵר יִרְחֵי, יִזְדַּקֵּף הַהוּא נְהִירוֹ בִּין
 שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, וְיִשְׂרֵי בְּאַרְעָא דְּגִלִּיל, דְּתִמְּוֹן הָוָה שְׁרוּתָא דְּגִלוּתָא
 דִּישְׂרָאֵל, וְתִמְּוֹן יִתְגַּלִּי מִהַהוּא נְהִירוֹ דְּקֶן צִפּוֹר, וְתֵב לְאַתְרִיָּה.

וְהָהוּא יוֹמָא יִזְעָזַע כָּל-אַרְעָא בְּמִלְקָדְמִין מְסִיפִי שְׁמִיָּא עַד סִיפִי
 שְׁמִיָּא, וְכַדִּין יִנְדָּעוֹן כָּל-עֲלָמָא דְהָא אֲתַנְגְּלִי מְלָכָא מְשִׁיחָא
 בְּאַרְעָא דְגָלִיל, וְיִתְבַּנְּשׁוֹן לִיה כָּל-אַנְשׁוֹן דְּלָעָן בְּאוֹרֵיתָא, וְאַנְשׁוֹן
 זְעִירִין בְּעֲלָמָא. וּבִכּוּת יְנוּקֵי דְבִי רַב יִתְמָסָף חִילִּיה לְאַתְנַפְּרָא,
 וְרָזָא דָּא 'אַפְרוּחִים'. וְאִי לֹא יִשְׁתַּכְחוּן אֱלִין, הָא יְנוּקֵי דִּיתְבִּין
 בְּתַקְפָּא דְאַמְהוֹן וְיִנְקִין, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר; (יִשְׁעִיָּה כח, ט) 'גְּמוּלִי מִחֶלֶב
 עֵתִיקֵי מִשְׁדֵּידִים'. וְהֵיִינוּ 'אוֹ בִּיצִים', דְּבָנִין אֱלִין שְׂרִיא שְׂכִינְתָּא
 עִמָּהוֹן דִּישְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא, דְּהָא חֲכִימִין זְעִירִין אַנְשׁוֹן דִּישְׁתַּכְחוּן
 בְּהָהוּא זְמָנָא וְהֵיִינוּ; (דְּכַרִּים כג, ו) 'וְהָאֵם רִבְצַת עַל-הָאֲפֻרְחִים אוֹ עַל-
 הַבִּיצִים לֹא-תִקַּח הָאֵם עַל-הַבָּנִים'. דְּהָא בֵּיה לֹא קִיָּמָא מְלָה
 לְאַפְקָא לִן מִן גְּלוּתָא אֱלָא בְּמִלְכָּא עֲלָא, דְּכִיִּין דְּאַנְשׁוֹן רַבִּין וְיִנְקִין
 יִתְבִּין תּוֹקְפָא לְמִלְכָּא מְשִׁיחָא כְּדִין אִימָא עֲלָא, דְּהִיא רַבִּיעָא
 עֲלִיהוּ אֲתַעֲרַת לְגַבִּי בַּעֲלָה, וְיִתְעַכֵּב הָכִי עַד תְּרִיסַר יְרַחִין אַחֲרָנִין.
 לְבִתָּר יִיתִי בַּעֲלָה וְיִזְקִים לָהּ מַעֲפָרָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר; (עֲמוּס ט, יח)
 'אֲקִים אֶת-סֶכֶת דָּוִד הַנִּפְלֹת'. בְּהָהוּא יוֹמָא מְלָכָא מְשִׁיחָא שְׂאִירִי
 וְיִכְנֹשׁ גְּלוּתָא מְסִיפִי עֲלָמָא עַד סִיפִי עֲלָמָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר; (דְּכַרִּים
 כג, טז) 'אִם-יִהְיֶה נִדְחָה בְּקֻצָּה הַשָּׁמַיִם' וְגו'. מִהָהוּא יוֹמָא כָּל-אַתִּין
 וְנִסִּין וְגִבּוֹרָאֵן דְּעִבְד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ-הוּא בְּמִצְרִים יַעֲבִיד לִוֵּן
 לְיִשְׂרָאֵל, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר; (מִשְׁכָּה א, טו) 'כִּימִי צֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲרָאנּוּ נִפְלְאוֹת':

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן; אֲלַעֲזֹר בְּרִי, כָּל-אַלִּין מְלִין תִּשְׁכַּח בְּרִזָּא
 דְּתַלְתִּין וְתַרְוִין שְׁבִילִין דְּבִשְׁמָא קֹדִישָׁא, וְעַד דְּנִסִּין אֱלִין
 לֹא יִתְעֲרוּן בְּעֲלָמָא לֹא יִשְׁתַּלִּים רָזָא דְשְׁמָא קֹדִישָׁא וְלֹא תִתְעַר
 לְאַהֲבָה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר; (שׁוֹל הַיָּמִים ב, ז) 'הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם

בַּצְבָּאוֹת'. 'בַּצְבָּאוֹת' - דָּא מַלְכָּא דְאַקְרִי צְבָאוֹת. 'אוּ בְּאִילוֹת
הַשָּׂדֶה' - שְׁאָר חֵילֵין וּמִשְׁרָיִן דְּלִתְתָּא. 'אִם תַּעֲבִירוּ וְאִם תַּעֲזֹרוּ
אֶת־הָאֱלֹהִים' - דָּא יְמִינָא דְקִדְשָׁא בְּרִיד־הוּא דְאַקְרִי אֱלֹהִים. 'עַד
שֶׁתַּחֲפֹץ' - הֵהוּא דְשְׂכִיבִית לְעַפְרָא וְיֵהֵא רַעוּתָא דְמַלְכָּא בָּהּ.
זַפְּאָה אִיהוּ מָאן דְּיִזְכִּי לְהֵהוּא דְרָא. זַפְּאָה אִיהוּ בְּעֵלְמָא דִּין, וְזַפְּאָה
אִיהוּ בְּעֵלְמָא דְאַתִּי.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָרִיס יְדוּי בְּצִלּוֹ לְקִדְשָׁא בְּרִיד־הוּא וְצִלִּי צְלוֹתִיה.
לְבִתָּר דְּצִלִּי צְלוֹתִיה, אָתוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה וְרַבִּי אַבָּא וְיִתְבוּ
קַמִּיהּ. עַד דְּהוּוּ יִתְבִּי קַמִּיהּ, חֲמוּ חַד נִהִירוּ דִּימְמָא דְאַתְחַשְׁדָּ
וְאַשְׁתַּקַּע חַד צְנוּרָא דְשְׁלֹהוּבָא דְאַשָּׁא גּוּ יֵמָא דְטַבְרִיא וְאַזְדַּעֵזַע
כָּל־הֵהוּא אֶתְרָא. אָמַר 'רַבִּי שְׁמַעוֹן; וְדָאִי הַשְׁתָּא הוּא עֲדָנָא
דְקִדְשָׁא בְּרִיד־הוּא אֲדַפְרָ לְבָנוּי וְאַחִית תְּרִין דְּמַעֲיִן לְגוּ יֵמָא רַבָּא.
וְכַד נַחְתִּין פְּנַעֲיִן בְּהָאִי צְנוּרָא דְשְׁלֹהוּבָא דְאַשָּׁא וְיִשְׁתַּקַּעוּ דָּא בְּרָא
בִּימָא. בָּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבְכוּ חַבְרִיא. אָמַר 'רַבִּי שְׁמַעוֹן; הָא
אַתְעֲרָנָא בְּרִזִּי דְאַתְוֹן דְשָׁמָא קֳדִישָׁא בְּסִתְרָא דְאַתְעֲרוּתָא דִּילִיהּ
לְגַבִּי בְּנוּי, אֲבָל הַשְׁתָּא אֵית לִי לְגִלְגָּלָה מַה דְּלֹא אֲתִיחִיב רְשׁוֹ לְבָר
נָשׁ אַחְרָא לְגִלְגָּלָה, אֶלְא זְכוּ וְדִרְא דָּא יְקִיִּים עֲלֵמָא עַד דִּיִּיתִי מַלְכָּא
מְשִׁיחָא. אָמַר 'רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה וְלְרַבִּי אַבָּא; קוּמוּ
בְּקִיּוּמִיכּוּ! קוּמוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא. בָּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן זְמָנָא
אַחְרָא, אָמַר; וַי, מָאן יְקוּם בְּמַה דְאַמִּינָא, גְּלוּתָא יִתְמָשָׁה, מָאן
יְכִיל לְמַסְבֵּל. אוּף אִיהוּ קָם וְאָמַר; (וּשְׁעִיבֵי טו, יג) 'יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעֵלְנוּ
אַדְנִים זִוְלָתָהּ לְבַד־בָּהּ נִזְפִּיר שְׁמָה'. הָאִי קְרָא אוּקְמוּהּ, אֲבָל בְּהָאִי
קְרָא אֵית רְזָא עֲלָאָה גּוּ מְהִימְנוּתָא. 'יְהוָה אֱלֹהֵינוּ' - דָּא הוּא

שירותא דרזין עלאין, אתר דמתמן נפקין כל נהירו דשרגין
 בלהו לאדלקה, ותמן תליא כל רזא דמהימנותא, ושמא דא
 שליט על כלא. 'בעלונגו אדנים זולתה' - דהא עמא דישראל לית
 מאן דשליט עליה בר שמא עלאה דא, והשתא בגלותא שליט
 עליה סטרא אחרא. 'לבד בך נזכיר שמך' - רזא דשמא קדישא
 כללא דעשרין ותריין אתון. וכןסת ישראל לא מתברכא אלא מגז
 שמא דא דאקרי בך, במה דאת אמר; (שמות לב, יג) 'אשר נשבעת להם
 בך', (בראשית מח, ט) 'בך יברך ישראל', (תהלים יח, ט) 'פי בך ארץ גדוד'. ובזמנא
 דשלימו אשתכח לא הוה מתפרש דא מן דא, ואסיר לאפרשא דא
 מן דא אתתא מבעלה, לאו ברעיוני ולא בדכירו, בגין דלא
 לאחזאה פרודא. והשתא בגלותא פרודא אשתכח, דמגז עקו
 דכל זמנא וזמנא אנן עבדין פרודא לאדפרא ההוא שם בר
 מבעלה בגין דאיהי שכיבת לעפרא, והיינו (ישעיה טז, יג) 'לבד בך נזכיר
 שמך', בר מבעלה אנן דכרין להאי שם בפרודא, בגין דאנן רחיקין
 מגז ושלטין אחרנין עלן, ושמן איהו בפרודא מן שמא דאקרי
 בך. והאי ביומי דגלותא, בגין דגלותא קדמאה הוה מבית ראשון,
 ובית ראשון הוא רזא דה"א קדמאה, ולקבל שבעין שנין דילה.
 גלותא דבית ראשון הוה שבעין שנין. ואנון שבעין שנין לא
 אשתכחת אמא רביעא עליה, והוה פרודא מן שמא עלאה רזא
 דה"א עלאה. וכדין יו"ד רזא עלאה אסתלק לעלא לעלא לאין
 סוף, ובית ראשון עלאה קדישא לא נביע נביעו דמין חיו, דהא
 מקורא דילה אסתלק ואיהי שבעין שנין בגלותא, בגין דאיהי
 שבע שנין אקרי, במה דאת אמר; (מלאכי א, ח) 'ויבנהו שבע שנים'. ואי

תִּימָא דְשִׁלְטָא מַלְכוּת בְּבַל לְעֵלָא בְּרָזָא דְשַׁבְעִין שָׁנִין - חָס וְשָׁלוֹם! אֵלָּא בְּזִמְנָא דְהָהּ בִּי מִקְדָּשָׁא קַיָּם נְהוּרָא וְנִבְעִי דְאַמָּא עֲלָאָה הָהּ נְהִיר וְנִחִית לְתַתָּא, בִּין דַּחְטוּ יִשְׂרָאֵל וְאַתְחַרְבּ בִּי מִקְדָּשָׁא וְשִׁלְטָא מַלְכוּת בְּבַל הָהּ חָפִי וְאַחֲשִׁיד הָהּ נְהִירו, וְתַתָּא קִדְיָשִׁין לָא הָווּ נְהִירִין. בִּין דְתַתָּא לָא הָווּ נְהִירִין מְגוּ שְׁלֹטְנוּ דְמַלְכוּתָא דְבָבֵל, אֶסְתַּלַּק הָהּ נְהוּרָא, וְהָהּ מְבוּעָא עֲלָאָה דְהָהּ נְבִיעַ רְזָא דִּי"ד אֶסְתַּלַּק לְעֵלָא לְעֵלָא לְאִין סוּף. בְּדִין אֲנֹן שַׁבְעִין שָׁנִין לָא הָווּ נְהִירִין, בְּגִין הָהּ נְהוּרָא דְאַתְמָנַע. וְדָא הָהּ וְדָא גְלוּתָא דְשַׁבְעִין שָׁנִין. בִּין דְאַעֲדִיאוּ שְׁלֹטְנוּ דְבָבֵל וּשְׂרִיאת ה"א תַתָּא לְאַנְהָרָא, יִשְׂרָאֵל בָּלְהוּ לָא אַחֲדִירוּ לְאַדְבָּאָה לְמַהוּי סְגֻלָּה שְׁלִימָתָא בְּמַלְקֻדְמִין, אֵלָּא זְעִיר זְעִיר בְּעַרְבוּבִיָּא. וְכִין דְשְׁלִימוּ לָא אֲשַׁתְּכַח וּשְׂרִיאת ה"א תַתָּא לְשִׁלְטָאָה, בְּדִין יו"ד נְבִיעִי עֲלָאָה לָא נִחִית כָּל-כֹּף לְאַנְהָרָא בְּמַה דְהָהּ בְּמַלְקֻדְמִין, אֵלָּא זְעִיר זְעִיר בְּעַרְבוּבִיָּא, דְלָא הָווּ דְכִין בְּמַלְקֻדְמִין בְּמַה דְאַתְחִזִּי. וְעַל-כֵּן נְבִיעִי עֲלָאָה לָא נְבִיעַ וְלָא נְהִיר אֵלָּא דְאַחֲדִיר לְאַנְהָרָא זְעִיר זְעִיר מְגוּ דוּחְקָא, וְעַל דָּא אַתְגְּרוּ בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל קִרְבִּין סְגִיִּין, עַד דְהִחְשֵׁי יְכֶסֶה אֶרֶץ. וְה"א תַתָּא אֶתְחַשְׁבַּת וְנִפְלַת לְאַרְעָא, וְנִבְעִי עֲלָאָה אֶסְתַּלַּק בְּמַלְקֻדְמִין, בְּגִין דְמַלְכוּת אֲדוּם אֶתְתַּקַּף, וְיִשְׂרָאֵל אַחֲדִירוּ לְסַרְתְּנִיָּהּ. וְעַל דָּא ה"א - בֵּית שְׁנֵי אַתְחַרְבּ, וְכָל-אֲנֹן תַרְיִסָר שַׁבְטִין דִּילָּהּ כְּחֶשְׁבֹן מִשְׁרִין דְלָהוּ אֲנֹן בְּגְלוּתָא דְמַלְכוּת אֲדוּם, וְנִבְעִי עֲלָאָה אֶסְתַּלַּק מִהָהּ נְבִיעִי דְקִימָא עֲלָהּ, בְּמַה דָּאֵת אֲמַר; הַצַּדִּיק אָבֹד, אָבֹד הָהּ נְבִיעִי דְמִקְוָרָא עֲלָאָה דְהָהּ נָגִיד וּמִשְׁיָד מְלַעֲלָא. וְכִדִּין הָהּ פִּרְוִדָּא

בְּחֵ"א בֵּית שְׁנִי, וְאִיהִי בְּגִלוּתָא בְּכָל־אֲנָן תְּרִיסָר שְׁבָטִין וּמִשְׁרִין
דְּלַהּוֹן. תְּרִיסָר שְׁבָטִין סְלָקִין לְחֻשְׁבֹּן סָגִי, וְעַל דְּרִזָּא דְּה' הָוָה בְּהוּ
בְּכָל־הַחוּא חֻשְׁבָּנָא גְּלוּתָא אֶתְמַשָּׁה. רִזָּא דְרִזִּין לְחִפְיָמִי לְבָא
אֶתְמַסָּר, עֲשֹׂר שְׁבָטִין אֶלְף שְׁנִין, תְּרִין שְׁבָטִין מֵאֲתָן שְׁנִין. שְׂאֵרוֹ
דְּמַעֲיִין לְמִנְפֹּל. פֶּתַח וְאַמֵּר; (וְאִכְרֵה, טו) 'בְּכוֹ תִבְכֶּה בְּלִילָה וְדִמְעָתָה עַל
לְחִיָּה', לְסוּף תְּרִיסָר שְׁבָטִין דְּגְלוּתָא לִילִיא יִתְחַשֵּׁה לִישְׂרָאֵל, עַד
דִּיתַעַר וְא' לְזִמְן שְׁתִּין וְשֵׁת שְׁנִין. לְבַתֵּר תְּרִיסָר שְׁבָטִין דְּאֲנָן
אֶלְף וּמֵאֲתָן שְׁנִין דְּגְלוּתָא, וּלְבַתֵּר עַד שְׁתִּין וְשֵׁת שְׁנִין דִּחְשׁוּכָא
דְּלִילִיא, כְּדִין (וַיִּקְרָא טו, מֵב) 'וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב' - דָּא אֶתְעֵרוּתָא
דְּאוֹת ו' דְּאִיהוּ 'נֶפֶשׁ' דְּבֵית יַעֲקֹב. וְרִזָּא דָא; 'כָּל־הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה
לְבֵית יַעֲקֹב מִצְרִימָה' וְגו' 'שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ'. וְאִיהוּ ו' נֶפֶשׁ דְּבֵית שְׁנִי
רִזָּא דְּה' אֶתְתָּא. וְדָא ו' רִזָּא דְּשְׁשִׁים וְשֵׁשׁ, שְׁשִׁים - לְאֶתְעֵרוּתָא
דִּיעֲקֹב, וְשֵׁשׁ - לְאֶתְעֵרוּתָא דִּיוֹסֵף. וְעַל דָּא אִיהוּ ו' דְּאֲנָן תְּרִין
בְּחִבּוּרָא חָדָא וְרִזָּא חָדָא. מִתְמָן וּלְהִלָּאָה יִתַּעַר קֹדֶשׁא בְּרִיד־הוּא
לְאֲנָן נִסִּין וְאִתִּין דִּקְאֻמְרוֹ, וְיִתַּעֲרוֹן עַל יִשְׂרָאֵל אֲנָן עֲקֻתִין
דִּקְאֻמְרוֹ, וּכְדִין (ס"א וְרִזָּא דָא) (וַיִּקְרָא טו, מֵב) 'וְאֵלֶּף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק'. וּלְבַתֵּר
כּוּ גֵּיחַ מִלְּפָא מְשִׁיחָא קֶרְבִּין בְּכָל־עֲלָמָא בִּימִינָא דְּקֹדֶשׁא בְּרִיד־
הוּא, כְּמָא דְּאֵת אֵמֵר; (שְׁמֹת טו, ו) 'יְמִינָהּ יְהוָה נֹאדְרֵי בִּכְחֵ'. כְּדִין; (וַיִּקְרָא טו,
מֵב) 'וְאֵלֶּף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר'. וּלְבַתֵּר 'וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר' - דָּא ה'
בְּתִרָאָה. בְּהַחוּא זְמָנָא כְּתִיב; (זְכְרִיָה יד, טו) 'וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד'. לְסוּף שְׁתִּין וְשֵׁת
שְׁנִין אַחֲרָנִין דְּאֲנָן מֵאָה וְתֵלְתִין וְתֵרְתִין שְׁנִין, יִתְחַזִּין אֲתָנָן
דְּשְׁמָא קֹדֶשׁא גְּלִיפֹן בְּשְׁלִימוֹ, עֲלָא וְתֵתָא כְּדָקָא יָאוּת. וְרִזָּא דָא;

ה' ה' - עֲלָאָה וְתַתָּאָה. וְכָל־אֲנָן שְׁבִילִין דְּאֲנָן תְּלַתִּין וְתַרְתִּין שְׁנִין
 דְּכִלְיָן בְּרָזָא דְּאוֹת ו' ה"ה, (ב"א יד"ד וד') רָזָא דְּשְׁלִימוֹ דְּמֵאָה וְתַלְתִּין
 וְתַרְיִן. לְסוֹף מֵאָה וְתַלְתִּין וְתַרְיִן שְׁנִין אַחֲרֵינִי יִתְקִיָּם (סוּב לַת, יג) 'לֵאחֲזִי
 בְּכַנְפֹּת הָאָרֶץ וַיִּנְעֲרוּ רַשְׁעִים מִמֶּנָּה', וַיִּתְּנֵנִי אֶרְעָא קְדִישָׁא,
 וְקִדְשָׁא בְּרִידָהּ וְהוּא יִתְעַר מִתְּנִי אֶרְעָא קְדִישָׁא, וַיְקוּמוּן חִילִין
 חִילִין בְּאֶרְעָא דְגָלִיל. וְכִדִּין יִתְעַר סְתִימוֹ דְּנִבְיעוֹ עֲלָאָה דְּאוֹת י'
 וַיִּתְקִימוּן ל"ב שְׁבִילִין בְּשְׁלִימוֹ לְגִנְדָא לְתַתָּא. וַיִּתְקִימוּן אַתָּון
 דְּשִׁמְא קְדִישָׁא בְּלָהוּ בְּקִיּוּמֵיהוּ הַי"ה, דְּעַד בְּעוֹן לֹא יִהְיוּ בְּשְׁלִימוֹ,
 עַד זְמַן דְּיִנְגִיד וַיִּתְמַשֵּׁף הַהוּא נִבְיעוֹ עֲלָאָה בְּחַבּוּרָא דְּאוֹתוֹן גו' ה'
 בְּתַרְאָה, וְדָא אִיהוּ לְסוֹף תְּשֻׁלוּם מֵאָה וְאַרְבַּעִין וְאַרְבַּע שְׁנִין
 אַחֲרֵינִי דִישְׁתַּלְמּוּן וַיִּתְעֲרוּן שָׂאָר מִתִּי יִשְׂרָאֵל דְּבִשְׂאָר אֶרְעָא,
 דִישְׁתַּכַּח כָּל־דָּא בְּחֻשְׁבּוֹן (ח"ת) [ח"ת] דִּיתִישְׁב עֲלֵמָא וַיִּתְבַּסֵּם
 וַיִּתְעַבֵּר סִטְרָא אַחֲרָא מַעֲלָמָא. וְה' תַּתָּא תַתְּמִלִי מִגּוֹ נִבְיעוֹ
 עֲלָאָה, וְתַתְעַטֵּר וְתַתְנַהִיר בְּשְׁלִימוֹ. וְכִדִּין כְּתִיב; (יִסְעִיאוֹ ב, טו) 'וְהָיָה
 אוֹר־הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֹמֶה וְאוֹר הַחֹמֶה יִהְיֶה שְׁבַע־תַּיִם', עַד דִּיהָא
 שְׁבַת לִיהוֹהִי לְאַלְקָטָא נִפְשִׁין בְּתַעֲנוּגֵי קְדוּשָׁה - דָּא ה' בְּתַרְאָה,
 כָּל־הַהוּא אֶלְף שְׁבִיעָאָה. וְדָא אִיהוּ אַתְעֲרוּתָא דְּרוּחִין קְדִישִׁין
 דְּעֵמָא דִישְׂרָאֵל לְאוֹתִלְבָּשָׁא לְבַתָּר שְׁבַת בְּגוּפִין אַחֲרֵינִי קְדִישִׁין
 לְאוֹתְקָרִי קְדִישִׁין, דְּכְתִיב; (יִסְעִיאוֹ ד, ג) 'וְהָיָה וְהָיָה | הַנְּשֹׂאָר בְּצִיּוֹן
 וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֵאמָר לוֹ'. עַד כָּאן מְלִין דְּרִיזוֹן סְתִימִין.

פִּרְשֵׁת בְּרֵאשִׁית דָּף כ"ה

דְּכָר אַחֲרֵי; (בְּרֵאשִׁית ב, 7) 'אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְגו'', אֵלִין אֲנָן דְּאוֹתְמָר
 בַּהוּן; 'אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל', בְּיוֹמָא דִּיתְמַחוּן אֵלִין בָּאֵלוֹ

ההוא יומא עביר קדשא בריהוהוא שמיא וארעא. הדיא הוא דכתיב; (בראשית ב, 17) 'ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים'. ביהוה זמנא יהא קדשא בריהוהוא עם שכינתיה ויתחדש עלמא, הדיא הוא דכתיב; (ישעיהו סו, כב) 'פי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה' וגו', דא איהו 'ביום עשות'. ביהוה זמנא; (בראשית ב, ט) 'ויצמח יהוה אלהים מן-האדמה פלעץ נחמד' וגו'. אבל בקדמיתא עד דיתמחון אליו לא נחית מטרא דאורייתא, וישראל דדמין לעשבין ולאילנין לא יצמחון. ורזא דמלה; (בראשית ב, ט) 'וכל שית השדה טרם יהיה בארץ וכל-עשב השדה' וגו', בגין ד'אדם אין' - דאנון ישראל בבי-מקדשא. 'לעבוד את האדמה' - בקרבניו. דבר אחר; 'וכל שית השדה' - דא משיח ראשון. 'טרם יהיה' - בארעא. 'וכל-עשב השדה טרם יצמח' - דא משיח שני. ולמה? בגין דלית תמן משה למפלח לשכינתא, דעליה אתמר; 'ואדם אין לעבוד את-האדמה'. ורזא דמלה; (בראשית מט, י) 'לא-יסור שבט מיהודה' - דא משיח בן-דוד, 'ומחקק מבין רגליו' - דא משיח בן-יוסף, 'עד כי-יבא שיל"ה' - דא משה. חשבון דא כדא. 'ול"ו יקח"ת עמים' - אתון ולוי קהת'. דבר אחר; 'וכל שית השדה' - אליו צדיקיא דאנון מסטרא דצדיק ח"י עלמין. 'שית' - ש ח י. ש - תלת ענפין דאילנא, ואנון תלתא אבהו ומן ח"י עלמין. לשון אחר; 'וכל-עשב השדה' - ע"ב שי"ן, תלת עליו דאנון 'ש', יאהדונה"י ואנון ע"ב ענפין דתלין בהון בחשבון ע"ב, בלהו לא אתאחדון באתרא דאיהי שכינתא, עד דייטי ההוא דאקרי 'אדם' דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ודא איהו 'אדם אין לעבוד את-האדמה'. ובגין דא אתמר ביה; 'וכל-עשב השדה טרם יצמח' - עד

דִּיִּצְמַח צְדִיק, וּמִנִּיה (ותהלים פה, יב) 'אִמֶּת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח', דְּאִתְמַר בִּיה; (נחל ת, יב) 'וְתִשְׁלַח אִמֶּת אֶרֶץ'. וְתִלְמִידֵי חֲכָמִים דְּאִנּוּן דְּשָׂאִין לָא צִמְחִין בְּגִלּוּתָא עַד דְּאִמֶּת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח, וְדָא מִשָּׁה, דְּאִתְמַר בִּיה; (מלכ' ב, ו) 'תִּזְכֹּר אִמֶּת הָיְתָה בְּפִיהוּ', דְּלֹא יֵהָא מֵאֵן דְּדִרִישׁ לְשִׁכְנִיתָא בְּוִתִּיה. וּבְגִין דָּא; 'וְאַדְם אֵין לְעַבְד' וּמִיד דְּאִיהוּ יְתִי, מִיד; (בראשית ב, ו) 'וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ', 'אֵד' מִן 'אֲדָנִי' סְלִיק לִיה ו' וְאִתְעֵבִיד בָּהּ אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ. מִיד; 'וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה', מִנִּיה אֲשֶׁתְּקִין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא בְּשַׁבְעִין אֲנָפִין דְּאוֹרִיתָא. דְּכָר אַחֵר; 'וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ' - תְּרַגּוּמוֹ; וְעֲנָא יִסְתַּלַּק מִן אֶרֶעָא, הֵהִיא דְּאִתְמַר בָּהּ; (שמות מ, לח) 'כִּי עֲנֹן יְהוָה' וְגו' וְכָה מִשְׁתַּקֵּין תִּלְמִידֵי חֲכָמִים בְּאֶרֶעָא, בְּהֵהוּא זְמָנָא.

'וַיִּצְרֹ יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם' (בראשית ב, ז), אֵלִין יִשְׂרָאֵל. בְּהֵהוּא זְמָנָא קִדְּשָׁא בְּרִיד־הוּא צִיר לֹון בְּצִיּוּרִין דְּעֵלְמָא לֹון וְעֵלְמָא דְּאִתִּי. 'וַיִּצְר' - בְּהֵהוּא זְמָנָא קִדְּשָׁא בְּרִיד־הוּא עֵייל לֹון בְּשִׁמְיָה בְּצִיּוּרָא דְּתִרִין יוֹדִי"ן י' ו' בִּינִיָּהוּ, דְּאִנּוּן סְלִקִין לְחֻשְׁבֹן הוֹי"ה, וְהוּן מְצִירִין בְּאֲנָפִי, בְּאֲנָפִין דְּלֵהוּן בְּתִרִין יוֹדִין, בְּחוּטְמָא דְּלֵהוּן בְּאוֹת ו'. וּבְגִין דָּא אָמַר קָרָא; (במדבר כג, ט) 'כִּי־מֵרָאשׁ צִרִים אֲרָאֲנוּ'. אֵלִין אֲנּוּן צִיּוּרִין דְּשָׂמָא קִדִּישָׁא, וְהוּן מְצִירִין בְּאֲנָפִיהוּ בְּתִרִין לִחְסִין יְקִירִין דְּאִנּוּן י' דְּאִיהוּ חֲרוּת עֲלִיהוּ. וְעוֹד צִיר לֹון לְכָל־דּוֹר בְּבֵית זִוְגִיָּה עֲלָאָה, דָּא י"ה, וְאִנּוּן ו' יְחֻדָּא דְּתִרִין. וְצִיר לֹון בְּאֲנּוּן דְּצִיּוּרָא דְּלַעֲלָא, דְּאִיהוּ יִשְׂרָאֵל עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, כְּלִיל שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, דְּאִנּוּן קְרִית שְׁמַע עֲרִבִית, וְקְרִית שְׁמַע שְׁחֲרִית, וְעֲלִיהוּ אִתְמַר; (בראשית ב, כג) 'עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר

מבשרי'. ומיד בההוא זמנא נטע לון לישראל בגנתא דעדן קדישא, הךא הוא דכתיב; (ס, ט) 'ויטע יהוה אלהים - אבא ואמא. גן' - דא שכינתא תתאה. 'עדן' - דא אמא עלאה. 'את האדם' - דא עמודא דאמצעיתא. אידי תהא נטע דיליה בת זוגיה, ולא תזוז מגיה לעלם, ותהא עדונוא דיליה. וישראל קדשא בריה הוא נטע לון בההוא זמנא נטעא קדישא בעלמא, כמה דאת אמר; (ישעיה ס, כח) 'יצר מטעי (כתיב: מטעו) מעשה ידי להתפאר':

פרשת שלח לך דף קס"ו ע"א

כתיב; (שמות יז, יט) 'ויטע מלאך האלהים החלף לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם'. 'ויטע' - למעבד בהו גמיון. ועל דא חדי משיח וחדו רב מתיבתא דקא אתבשר בדא. ואמר רב מתיבתא, דהא דייק למשיח ואמר; מנא הוה לדניאל דקאמר (דניאל ה, כח) 'פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס', מאנון אתוון ד'ופריסין' אשתמע ליה, והכא מאי הוא? אמר ליה; הכי הוא ודאי, פרס פריסת מלכותך חיבא על ידי דמשיח אחרא, ולבתר ישלוט מלך פרס ויטול מלכוון סגיאין, והוא ישלוט על ארעא קדישא תריסר ירחי. והוא ישלוט ויקטול סגיאין וההוא משיחא, ולבתר יפול, (דניאל ז, יח) 'ויקבלון מלכותא קדישי עליונין'. ועל דא 'ופריסין' מלכא דפרס אשתמע הכא. אי חסידא קדישא, כמה חרוה על חרוה בההוא מעינא. בההוא מעינא מגדלא כל זיגיי אילנין דנציב קדשא בריה הוא בגן עדן, וכלהו קימי לאסותא, טרפין ואיבין וענפין ולחדו לפא תדיר, ולית ביניהו כפנא ודאגה ואנחה לעלמין. זכאה עמא דכל דא מחפאן וכל דא גניז לון:

פרשת שלח לך דף קע"ג

פֶּתַח וְאָמַר; (ושעירו מ, ט) 'עַל הַר-גִּבּוֹר עָלִי-לָךְ מִבְּשֹׁרֶת צִיּוֹן' וְגו'. 'עַל הַר גִּבּוֹר' - הָאֵי וְדָאֵי הַר הָעֵבְרִים, אֲתֵּר דְּמִשָּׁה אֶתְקַבֵּר. וְהָאֵ אֻקְמוּהָ דְּשִׁכְיִנְתָּא תַּסְלֵק לְתַמָּן וּתְבַשֵּׁר עַלְמָא, אָבֵל כָּלָא אִיהוּ. 'מִבְּשֹׁרֶת צִיּוֹן' - דָּא אִיהִי חֶפְצִי בָּהּ, אֶתְתָּא דִּנְתָּן בֶּר דְּדוֹד, אָמָא אִיהִי דְּמִשְׁיחָא מְנַחֵם בֶּר עַמִּיאל, וְאִיהִי תְּפֻק וּתְבַשֵּׁר, וְאִיהִי בְּכָלָא דְּמִבְּשֹׁרֶת צִיּוֹן. קָלָא יִשְׁתַּמַּע בְּעַלְמָא, וְתִרְיִן מַלְכִין יִתְעָרוֹן בְּעַלְמָא לְאַנְחָא קֶרְבָּא, וְיִפּוֹק שָׁמָא קִדִּישָׁא עַל עַלְמָא. מַה תְּבַשֵּׁר וְתִימָא; (ושעירו מ, י) 'הִנֵּה אֲדֹנֵי אֱלֹהִים (כְּתִיב: יְהוָה) בְּחֻזֶּק יָבוֹא וְזָרְעוּ מִשְׁלָה לֹז הִנֵּה שִׁכְרוּ אֹתוֹ וּפָעֲלֹתוֹ לְפָנָיו'. 'הִנֵּה שִׁכְרוּ אֹתוֹ' - דְּקִדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא בְּרִיז בְּכָל-פְּמִלְיָא דְּלַעֲלָא וְיִימָא לֹזן אֶתְכַנְשׁוּ וְדִאֲנִי דִּינָא, מָאן דְּמָסַר נַשְׁמָתִיהָ עַל קִדְשָׁת שָׁמִי, אֲגִרִיהָ מָאִי הוּא? וְאַנְוֹן יִימָרוֹן כֹּף וְכֹף. מָאן דְּסָבִיל בְּמַה חִרוּפִין וְגִדּוּפִין בְּכָל-יּוֹמָא עָלֵי, מָאִי אֲגִרִיהָ? אֲנֹן אֲמָרִי כֹף. מָאן דְּאֶתְעַנְשׁ עָלֵי בְּכָל-יּוֹמָא, מַהוּ אֲגִרִיהָ? אֲנֹן אֲמָרִי כֹף. הָדָא הוּא דְּכְתִיב; (ושעירו מ, י) 'הִנֵּה שִׁכְרוּ אֹתוֹ וּפָעֲלֹתוֹ לְפָנָיו'. מַהוּ 'וּפָעֲלֹתוֹ'? אֵלָּא בְּמַה דְּכְתִיב; (תהלים

למ, ט) 'מַה רַב-טוֹבָךְ' וְגו' 'פָּעֲלֹת לַחֲסִים בְּךָ' - דָּא הוּא 'פָּעֲלֹתוֹ'. 'נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם' - מַהוּ? אֵלָּא נִגְדַּ אֲמוֹת הָעוֹלָם. 'אֲשֶׁר-צָפַנְתָּ לִירֵאִידָהּ', מַהוּ 'אֲשֶׁר צָפַנְתָּ'? וְכִי מָאן יִגְזוֹל וְיִטּוֹל מִן יָדֵי מַה דְּהוּא בְּעֵי לְמִיחָב דְּכְתִיב צָפַנְתָּ? אֵלָּא פּוֹק וְחָמִי עוֹבְדִין דְּרַחֲמָנוּ דְּעֵבִיד קִדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא, בְּמַה דְּאִיהוּ מַחִי בִּיהָ יְהִיב אֲסוּתָא. בְּמַה מַּחִי בְּשִׁמְאָלָא. בִּימִינָא קָרִיב, וּבְשִׁמְאָלָא מַחִי. בְּמַה דְּמַחִי בִּיהָ יְהִיב אֲסוּתָא לְעָלָם. כְּתִיב; (וימיו מ, יד) 'מִצָּפוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה' - וּבְצָפוֹן מַחִי, דְּמִתַּמָּן נִפְקִין כָּל-דִּינִין וְכָל-גְּזִירִין קִשְׁיִן, וְבִיהָ שְׂרִי כָּל-אַגְרָ טַב

וְכָל־טִיבוֹ דְּזִמִּין קִדְשָׁא בְּרִיד־הוּא לְמִיָּהב לְיִשְׂרָאֵל. לְזִמְנָא דְּאִתִּי
 קָרִי קִדְשָׁא בְּרִיד־הוּא לְצִפּוֹן, וְיִימָא לִיה; בְּךָ יְהִיבִית כָּל־טִיבוֹ וְכָל־
 אֲגַר טָב לְבָנִי דְּסִבְלוֹ כְּמָה בִּישִׁין בְּהָא עֲלָמָא עַל קִדְשַׁת שְׁמִי. הָב
 אֲגָרִין טָבִין דִּיהִבִּית בְּךָ. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב; (ישעיהו נג, ו) 'אִמַּר לְצִפּוֹן תִּנְּי
 וּלְתִימָן אֶל־תִּכְלָאִי וְגו'. וְכִי אֲרַחָא הָכִי הוּא, דְּדָרוּם לְמִמְנָע
 בְּרַכָּאן? וְהָא כָּל־בְּרַכָּאן מִסְטָרָא דְּדָרוּם, וְכָל־טָבִין דְּעֲלָמָא מִדָּרוּם
 נִפְקִין! וְאִיהוּ אָמַר 'וּלְתִימָן אֶל־תִּכְלָאִי'!! אֵלָּא בְּהִיא שַׁעֲתָא
 יִתְעַר קִדְשָׁא בְּרִיד־הוּא לְאַבְרָהָם וְיִימָא לִיה; קוּם, דְּהָא מְטָא
 זִמְנָא דְּאֵנָּא פָּרִיק לְבָנִיד לְמִיָּהב לִזֵּן אֲגַר טָב עַל כָּל־מָה דְּסִבְלוֹ
 בְּגִלוֹתָא, וּמִנָּה דְּאַבְרָהָם הָוָה בּוֹכִינוּ דְּלַהוֹן, דְּכִתִּיב; (דברים לב, ז) 'אִם־לֹא־
 כִּי־צוּרִים מְכַרְם' - דָּא אַבְרָהָם. הָוָה לִיה כְּמָאן דְּלֹא טָב בְּעִינוֹי,
 וְאַחֲמִי גְרַמִּיה כְּמָאן דְּבָעִי דִּילְקוֹן עַל חוֹבִיהוֹן יִתִּיר, וְיִימָא גָּבו
 מַחוֹבִיהוֹן גָּבו מַחֲטֵאִיהוֹן. אָמַר לִיה קִדְשָׁא בְּרִיד־הוּא לְאַבְרָהָם;
 יִדְעָנָא כְּלָא, אִיהוּ מַה דְּאִמְרַת לְאַנְפִּין, אֵנָּא אוּף הָכִי לְאַנְפִּין. אֶל
 תִּכְלָאִי, אֵנָּא בָּעִי לְפִיָּסָא לָךְ עַל בְּנִיד. לֹא תִמְנָע טִיבוֹ מִנְהוֹן, לֹא
 תִמְנָע אֲגַר טָב מִנְהוֹן, כְּמָה וְכְמָה סִבְלוֹ עַל חוֹבִיהוֹן, וּבְגִינִי כְּךָ; (ישעיהו
 נג, ו) 'אִמַּר לְצִפּוֹן תִּנְּי'. וְהִינֵנו 'אֲשֶׁר צִפְנָת'. וְדָא הוּא מְלַח דְּהִיא
 'מִבְשָׂרָת'. וְתוֹ תִּבְשָׁר זִמְנָא תִּנְיָנָא בְּשַׁעֲתָא דְּשִׁכְנִיתָא תִּסְלַק עַל
 הָהוּא טוּרָא עֲלָאָה, וְתַהֲךָ וְתִבְשָׁר לְאַבְהוֹן. מִיד תַּהֲךָ לִירוּשָׁלַם
 וְתַחֲמִי לָהּ בְּחִרְבָּנָה, תַּעוּל־לְצִיּוֹן, וְתִמְן תִּקְרָקֵר קִירָא כְּמִלְקִדְמִין
 עַל אֲתֵר בִּי מוֹתְבָה וְעַל יִקְרָא דִּילָה בְּהִיא אֲתֵר, וְתִמְן אוֹמִיאָת
 דְּלֹא תַטּוּל מִתִּמְן, וְלֹא תַפּוּק עַד־דְּקִדְשָׁא בְּרִיד־הוּא יִפְרוּק
 לְבִנְהָא. וְדָא חֲפָצִי בָּהּ תִּבְשָׁר כְּמִלְקִדְמִין וְאִמְרַת; (ישעיהו יב, ו) 'צִהְלִי
 וְרָנִי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי־גִדּוֹל בְּקִרְבָּךְ' וְגו'. מַאי 'גִּדּוֹל בְּקִרְבָּךְ'? דָּא

קִדְּשָׁא בְּרִיד־הוּא, דְּאִיהוּ אֲתִי לְנִפְּחָ לְאַקְמָא לֹה מַעֲפָרָא, וַיֵּימָא
 לוֹה; (שְׁעִירָא נֹכַח) 'הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְרִי קִדְּשָׁא קִדְּשָׁא יְרוּשָׁלַם', יְרוּשָׁלַם אִיהִי
 יְרוּשָׁלַם שְׁמָה וְדָאִי. וּבְדָא אוּף הָכִי כְּמָה חֲדוּ עַל חֲדוּ הַנִּי
 לְצַדִּיקָא בְּגוּ עֲדוּ. וּבְגִין כֹּד, זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּנִשְׁמַתִּיהָ בִּשְׁבַת
 אֲסַחִידַת קָמִי מְלָכָא עַל חֲדוּשָׁא דְּאוּרִיתָא, דְּקִדְּשָׁא בְּרִיד־הוּא
 וְכָל־פְּמִלָּא דִּילִיהּ וְכָל־אַנּוּן נִשְׁמַתִּין דְּצַדִּיקָא דְּהוּוּ בְּגוּ עֲדוּ בְּלֹהוּ
 מִתַּעֲטָרֹן בְּהֵיא מְלָה. תוּ שְׁמַעְנָא מְבוּצִינָא קִדְּשָׁא, דְּכְמָה יָקָר
 עַל יָקָר וְעֲטָרָה עַל עֲטָרָה מַעֲטָרֹן לְאַבוּהָ דְּהֵוּא בְּרִנֵּשׁ תַּמּוּן,
 בִּשְׁעֵתָא דְּאָמַר קִדְּשָׁא בְּרִיד־הוּא אֲתַכְנִשׁוּ לְמִשְׁמַע חֲדוּשָׁא
 וּמְלִין חֲדַתִּין דְּאוּרִיתָא מִשְׁמִיהָ דְּפִלּוּנִי בְּרִי־פִלּוּנִי. כְּמָה אַנּוּן
 דְּנִשְׁקִין עַל רִישִׁיהָ, כְּמָה צַדִּיקָא מַעֲטָרִין לִיהּ כֹּד נַחְתִּין. זַכָּאָה
 חוּלְקָהוּ דְּכָל־אַנּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִיתָא יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא מִשְׁאָר
 יוֹמִין:

❖ ואומרים קדיש 'על ישראל':

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהֶ רַבָּא. אִמְן ^(כריעה) אֲדִירָהּ ^{אֵת} בַּעֲלָמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתָהּ, ^(כריעה) וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אִמְן ^{כִּי יֵרָצוּ} בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבְזִמְן ^{אֲדִירָהּ} קָרִיב, וְאָמְרוּ אֲמֹן. אִמְן ^(כריעה) אֲדִירָהּ ^{אֵת} יְהֵא שְׁמִיהֶ רַבָּא וְכִי עַד 'בַּעֲלָמָא' יְהֵא שְׁמִיהֶ ^(כריעה) רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא לְעָלְמֵי עָלְמָא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמָהּ דְקֻדְשָׁא, ^{כריעה} בְּרִידָהּ. אִמְן ^{אֵת} אֲדִירָהּ ^{אֵת} לְעָלָא מְכַל־בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בַּעֲלָמָא, וְאָמְרוּ אֲמֹן. אִמְן ^{אֵת} אֲדִירָהּ ^{אֵת}

על ישראל ועל רבנו. ועל תלמידיהוּן ועל כל־תלמידיו
תלמידיהוּן. דַּעֲסֻקִין בְּאוֹרֵיתָא קִדְשָׁתָא. דִּי בִּאתְרָא הֲדִין וְדִי
בְּכַל־אַתְר וְאַתְר. יְהֵא לָנָא וּלְהוּן וּלְכוּן חֲנָא וְחֲסֵדָא וְרַחֲמִי. מִן

קִדְם׃ מֵאֲרִי שְׂמִיא וְאַרְעָא וְאַמְרוּ אָמֵן. אִמֵּן כִּן יְהִי רַצוֹן

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׂמִיא, חַיִּים וְשָׂכַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׂיבָא
וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן. אִמֵּן כִּן יְהִי רַצוֹן

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־

עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן. אִמֵּן כִּן יְהִי רַצוֹן

תפילה לאחר הלימוד

❖ ואחר גומרים כל זאת, יכוננו יחדיו לעתור לפני קונם נוסח תפלה זו (ממ"ס):

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^(אדינן) יֵאָדְרוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתִּהְיֶה שְׁעָה זוֹ שְׁעַת רַחֲמִים, שְׁעַת הַקְּשָׁבָה, שְׁעַת
הַאֲזָנָה. וְנִקְרָאָה וְתַעֲנֵנּוּ, נַעֲתִיר לָךְ וְתַעֲתֵר לָנוּ. שְׂבוּכוֹת
קָרִיאת וְלַמּוֹד תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר לְמִדְנָה, אֲתָהּ יְהוָה ^(אדינן)
אֶל־תִּרְחַק אֵילוּתִי לַעֲזֹרְתִי חוֹשֶׁה: כְּאִיל תַּעֲרֹג עַל־
אֲפִיקֵי־מַיִם כֹּן נִפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: וְעַל כֹּן נִקְוָה
לָךְ יְהוָה ^(אדינן) יֵאָדְרוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶיךָ
לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֵלִילִים כְּרוֹת יִפְרֹתוֹן,
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁד"י, וְכִימִי צִאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
הֲרָאָנוּ נִפְלְאוֹת. אֲנָא יְהוָה ^(אדינן) יֵאָדְרוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ חוֹלֵל אֵילוֹת
חוֹשֶׁף יַעֲרוֹת, הַצְמִיחַ קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ, וְעֲרִיכֵת נֵר לְבֹן

יְשִׁי מְשִׁיחָהּ. וְיִרְוֶם הוֹדוֹ וְתִנְשָׂא מַלְכוּתוֹ עַל כָּל־הָעוֹלָם
 כָּלוּ. גְּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתָהּ הוֹד וְהָדָר תִּשְׁנֶה עָלָיו: אֲנֵא
 יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנָהּ} אֵל אָב הַרְחֵמוֹן, קִנְא לְשֵׁם קְדֻשָּׁהּ הַמְּחַלֵּל
 בְּגוֹיִם, וְהִבֵּט בְּעֵי עַמָּהּ יִשְׂרָאֵל, וְדוּוּיִם וּסְחוּפִים בֵּין כַּמָּה
 עַמִּים. וְצֵא נָא לִישַׁע עַמָּהּ לִישַׁע אֶת־מְשִׁיחָהּ, וְקַבֵּץ
 שְׂאֵרֵית צֹאנָהּ מִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר נִפְצְצוּ שָׁם. וְזַכְּנוּ
 לְרֵאוֹת פָּנֵי מְשִׁיחָהּ הַקְדוֹשׁ, מֶלֶךְ בִּיפְיוֹ תַחֲזִינָה עֵינֵינוּ,
 יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ. יִשְׂרָאֵל בְּנוֹהוּ, וְאַרְמוֹן עַל
 מִשְׁפָּטוֹ יֵשֶׁב. וּבָאָה הַמַּמְשָׁלֶת הָרִאשׁוֹנָה מִמַּלְכֶת לְבַת
 יְרוּשָׁלַיִם. וּמֶלֶךְ מֶלֶךְ וְהַשְׁכִּיל וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה
 בְּאַרְצֵי, וְעָמַד וְרָעָה בְּעוֹז יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנָהּ} בְּגֹאֲוֹן שֵׁם יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנָהּ}
 אֱלֹהֵינוּ. וְנִקְוֹוּ אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם לְקְרוֹא כָּל־שֵׁם בְּשֵׁם
 יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנָהּ}, לְעַבְדּוֹ שְׂכֵם אֶחָד. כִּי לָהּ אָנוּ מַחֲכִים
 וְלִישׁוּעָתָהּ אָנוּ מְצַפִּים. אֵל תְּבִישְׁנוּ מִשְׁבְּרֵנוּ יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנָהּ}
 אֱלֹהֵינוּ. הִרְאֵנוּ יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנָהּ} חֶסֶדָהּ וְיִשְׁעָהּ תַתֵּן־לָנוּ: זָכְרֵנוּ
 יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנָהּ} בְּרָצוֹן עַמָּהּ וּפְקָדָנוּ בִישׁוּעָתָהּ, לְרֵאוֹתוֹ
 בְּטוֹבָת בְּחִירָהּ לְשִׁמּוֹחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיָהּ לְהַתְהַלֵּל עִם־
 נַחֲלָתָהּ: וַיְהִי נָעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

❁ עשר שירות ❁

❖ בחצי הלילה האחרון יקראו עשר שירות ופרשת בראשית כלהלן:

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ
הָיְתָה תֶּהוֹ וְבָהוּ וְחָשָׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים
מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי אוֹר וַיְהי־
אוֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין
הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים | לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא
לַיְלָה וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי רִקִּיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם
לְמַיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מִתַּחַת לָרִקִּיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרִקִּיעַ וַיְהי־כֵן:
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרִקִּיעַ שָׁמַיִם וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם
שֵׁנִי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם
אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים | לַיַּבָּשָׁה
אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ
פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לְמִינּוֹ אֲשֶׁר זֶרְעוֹ־בּוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהי־כֵן:
וַתוּצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינָהּ וְעֵץ עֹשֶׂה־
פְּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוֹ־בּוֹ לְמִינָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיְהי־
עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וַהֲיָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים: וַהֲיָיוּ לְמְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-שְׁנֵי הַמְּאֹרֶת הַגְּדֹלִים אֶת-הַמְּאֹרֶת הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת-הַמְּאֹרֶת הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים: וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ: וְלַמֹּשֶׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים בִּי-טוֹב: וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל-הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי רִקְיעַ הַשָּׁמַיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה | הָרֹמֶשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרָצוּ הַמַּיִם לְמִינָהֶם וְאֵת כָּל-עוֹף כָּנָף לְמִינָהוּ: וַיֵּרָא אֱלֹהִים בִּי-טוֹב: וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הַמַּיִם בַּיָּמִים וְהָעוֹף יֵרֵב בָּאָרֶץ: וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בַּהֶמָּה וּרְמֶשׂ וְחַיֵּית-אָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי-כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל-רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינָהּ: וַיֵּרָא אֱלֹהִים בִּי-טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבַעֲוֹף
הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הָרֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ עַל-
הָאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים | אֶת-הָאָדָם בְּצִלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וְנִקְבָּה בָרָא אֹתָם: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פָּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּכְבֹּשׁוּ
וּרְדּוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּבַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיַּה הָרֶמֶשׂ עַל-
הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב | זֶרַע
זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-בּוֹ
פְּרִיעַץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: וְלִכָּל-חַיַּת הָאָרֶץ
וְלִכָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכָּל | רוֹמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ
נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת-כָּל-יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי-כֵן: וַיִּרְא
אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה-טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב
וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי:

וַיְבָלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צִבְאָם: וַיְבַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִכָּל-מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל-מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר-
בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

שירת הים פרשת בשלח

❖ ובחצי הלילה האחרונה יעתיקו עצמם לענין עצמו של נס (ס):

וַיְהִי בַשְּׁלַח פְּרַעַה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחַם אֱלֹהִים דָּרָךְ אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי | אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּתֵם הָעָם
בְּרֹאתָם מִלַּחְמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה: וַיֹּסֶב אֱלֹהִים | אֶת־הָעָם
דָּרָךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁפִּיעַ
הַשְּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם: וַיִּסְעוּ מִסִּפֶּת וַיַּחֲנוּ
בְּאֶתֶם בְּקֻצָּה הַמִּדְבָּר: וַיְהוֹה הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד
עָנָן לְנַחֲתָם הַדָּרָךְ וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהַאֲרִיר לָהֶם לְלַכֵּת
יוֹמָם וְלַיְלָה: לֹא־יִמָּישׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ
לַיְלָה לִפְנֵי הָעָם:

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשׁוּבוּ
וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירָת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַעַל צִפּוֹן
נִכְחוּ תַחֲנוּ עַל־הַיָּם: וְאָמַר פְּרַעַה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִּים הֵם
בָּאֶרֶץ סָגֹר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: וַחֲזַקְתִּי אֶת־לֵב־פְּרַעַה וְרָדַף
אֲחֲרֵיהֶם וְאִפְכַּדָּה בְּפְרַעַה וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־
אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן: וַיִּגְדַּל לְמִלֹּךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם
וַיְהִפֹּךְ לִבָּב פְּרַעַה וַעֲבָדוּ אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת

עֲשִׂינוּ כִּי־שִׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעֶבְדָּנוּ: וַיֹּאסֶר אֶת־רֶכֶב
וְאֶת־עֲמֹז לָקַח עִמּוֹ: וַיִּקַּח שְׁש־מֵאוֹת רָכֶב בַּחוּר וְכָל
רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלַשׁ עַל־כֵּלָו: וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־לֵב פָּרְעֹה
מִלֵּךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְּאִים
בְּיָד רָמָה: וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיגוּ אוֹתָם חֲנִים
עַל־הַיָּם כָּל־סוֹם רֶכֶב פָּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וַחֲלִילוֹ עַל־פִּי
הַחִירָת לִפְנֵי בַּעַל צָפֹן: וּפָרְעֹה הַקָּרִיב וַיִּשְׁאֹף בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם | נֹסַע אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ
מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה
הַמִּבְּלִי אִי־קָבְרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוֹת בַּמִּדְבָּר מֵה־
זֹאת עֲשִׂיתָ לָּנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם: הֲלֹא־זֶה הִדְּבַר אֲשֶׁר
דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדַל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת־
מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם מִמֶּתְנּוּ בַּמִּדְבָּר:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ הַתִּיַּצְבוּ וּרְאוּ אֶת־
יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רְאִיתֶם
אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסָּפוּ לִרְאֹתָם עוֹד עַד־עוֹלָם: יְהוָה
יִלָּחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרֹשׁוּ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מֵה־תִּצְעַק אֵלַי דִּבֵּר אֶל־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל וַיִּסָּעוּ: וְאַתָּה הָרֵם אֶת־מַטְּךָ וְנִטָּה אֶת־יָדְךָ עַל־
הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיָּבֹאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה: וְאַנִּי

הַנִּנִּי מִחֶזֶק אֶת־לֵב מִצָּרִים וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאַפְבֹּדָה
בְּפָרְעָה וּבְכָל־חֵילוֹ בָּרָכְבוֹ וּבְפָרָשָׁיו: וַיִּדְעוּ מִצָּרִים כִּי־
אֲנִי יְהוָה בְּהַכְבִּדִי בְּפָרְעָה בָּרָכְבוֹ וּבְפָרָשָׁיו: וַיִּסַּע מֶלֶאךָ
הָאֱלֹהִים הַהֵלֶךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע
עֲמֹוד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא בֵּין | מַחֲנֵה
מִצָּרִים וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיֵּאָר אֶת־
הַלַּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלַּיְלָה: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־
יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה | אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֶזְרָה כָּל־
הַלַּיְלָה וַיִּשָּׁם אֶת־הַיָּם לַחֲרֹבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: וַיָּבֹאוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּפְשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִימִינֵם
וּמִשְׁמָאלָם: וַיִּרְדּוּ מִצָּרִים וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוֹם
פָּרְעָה רָכְבוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם: וַיְהִי בְּאֲשַׁמֶּרֶת הַבֹּקֶר
וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצָּרִים בְּעֲמֹוד אֵשׁ וַעֲנָן וַיִּהְיֶה אֵת
מַחֲנֵה מִצָּרִים: וַיִּסֹּר אֶת אַפֹּן מִרְפַּבְתֵּיו וַיִּנְהַגְהוּ בַּכִּבְדָּת
וַיֹּאמֶר מִצָּרִים אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה נִלְחָם לָהֶם
בְּמִצָּרִים:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וַיָּשְׁבוּ
הַמַּיִם עַל־מִצָּרִים עַל־רָכְבוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־
יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת בֹּקֶר לֹאִיתָנוּ וּמִצָּרִים נָסִים
לְקִרְאָתוֹ וַיִּנְעֹר יְהוָה אֶת־מִצָּרִים בְּתוֹךְ הַיָּם: וַיָּשְׁבוּ

הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת־הָרֶכֶב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכָל־חֵיל־פָּרָעָה
הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיּוֹם לֹא־נִשְׁאָר בָּהֶם עַד־אַחַד: וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיּוֹשֻׁעַ בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה
מִיָּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם: וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־
שֹׁפֶת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרֵנוּ בִּיהוָה
וּבַמֹּשֶׁה עֲבָדָיו:

אֲנִי יִשְׁרָאֵל מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָּאָה סוֹס וָרֶכֶב
רָמָה בַּיָּם: עָזִי וְזִמְרַתִּי יְהִי וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵי אֲבֵי וְאַרְמְמָנָהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׂמוֹ:
מִרְפַּבֶּת פָּרָעָה וְחִילוֹ יִרְהַבֵּם וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי טַבָּעוֹ בַּיָּם־
סוּף: תַּהֲמֹת יִכְסִּימוּ יִרְדּוּ בַּמְצוּלֹת כְּמוֹ־אֲבָן: יְמִינֶךָ יְהוָה
נִאֲדָרִי בַּפֶּחַ יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבִרְבִּי גְאוּנָה תַּהֲרֹם
קַמִּיף תִּשְׁלַח חֲרָנֶךָ לֵאכַלְמוּ כִּקְשׁ: וּבְרוּחַ אַפִּיךָ נַעֲרֶמוּ
מַיִם נִצְבּוּ כְּמוֹ־גֵזֶר גְּזָלִים קָפְאוּ תַּהֲמֹת בְּלִבֵּיהֶם: אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֵּף אֲשִׁיג אַחֲלֶק שְׁלָל תִּמְלָאמוּ נַפְשֵׁי אֶרִיק
חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדִי: נִשְׁפָּת בְּרוּחְךָ כַּסְמוּ יָם צִלְלוּ
כַּעֲפֹפֶרֶת בְּמַיִם אֲדִירִים: מִי־כַמְלָכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי־כַמְלָכָה

נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תִּהְיֶה עֲשֵׂה פֶלֶא: נְטִית יְמִינֶךָ
 תִּבְלַעְמוּ אֲרָץ: נְחִית בְּחֶסֶדְךָ עִם־זוֹ גִּאלַת נַהֲלָתָּ בְּעֶזֶךָ
 אֶל־נֹנָה קֹדֶשְׁךָ: שְׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל אֲחִיזוּ יִשְׁבִּי
 פִּלְשֶׁת: אִזְּ נִבְהִלוּ אֱלֹפֵי אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחִזְמוּ רַעַד
 נִמְגּוּ כָּל יִשְׁבֵּי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִמָּתָהּ וּפָחַד בְּגִדְלָהּ
 זְרוּעָה יִדְמּוּ כְּאֶבֶן עַד־יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עִם־זוֹ
 קִנְיִתָּ: תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר נִחֻלְתְּךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלָתָּ
 יְהוָה מִקֹּדֶשׁ אֲדֹנֵי כּוֹנְנֵי יְרִידָה: יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: כִּי
 בָּא סוֹס פִּרְעֹה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיִּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם
 אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֶשֶׁת בְּתוֹךְ הַיָּם:

וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחֹת אֶהֱרֹן אֶת־הַתֶּף בְּיָדָהּ וַתִּצְאֶה
 כָּל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבִמְחֻלָּת: וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם
 שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָאֹה סוֹס וָרֶכֶב רָמָה בָּיִם: וַיִּסַּע
 מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיִּצְאֻהוּ אֶל־מִדְבַּר־שׁוּר וַיִּלְכּוּ
 שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם: וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא
 יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמֶּרְהָ כִּי מִרְיָם הֵם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ
 מֶרְהָ: וַיִּלְנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה־נַּשְׁתָּה: וַיִּצַּעַק
 אֶל־יְהוָה וַיֹּזְרְהוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַח אֶל־הַפִּיִּם וַיִּמְתְּקוּ
 הַמַּיִם שֵׁם שָׁם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסְהוּ: וַיֹּאמֶר אִם־
 שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַהֲיִשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה

וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרַתְּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמִּחְלָה אֲשֶׁר־
שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּאָה:

שירת הבאר

אֲזַיֵּשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלֵי בָּאֵר עֲנוּ־לָהּ:
בָּאֵר חֲפְרוּהָ שְׂרִים כְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם בְּמַחֲקָק בְּמַשְׁעֲנַתָּם
וּמִמְדָּבָר מִתְנַה: וּמִמִּתְנָה נַחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל בְּמוֹת:
וּמִבְּמוֹת הַנִּיאֵל אֲשֶׁר בְּשִׁדָּה מוֹאֵב רֹאשׁ הַפְּסָגָה וְנִשְׁקָפָה
עַל־פְּנֵי הַיְּשִׁימֹן:

שירת האוינו

הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי: יַעֲרֹף
כַּמָּטָר לִקְחֵי תֶזֶל בְּטָל אִמְרַתִּי בְּשַׁעֲיָרָם עָלֵי־דָשָׁא
וּכְרִיבִים עָלֵי־עֶשֶׂב: כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הִבּוּ גִדְל
לֹאֲלֵהִינוּ: הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל־דָּרְכָיו מִשְׁפָּט אֵל
אֲמוֹנָה וְאֵין עֹל צַדִּיק וְיִשָּׁר הוּא: שִׁתָּת לוֹ לֹא בָּנִיו מוֹמָם
דּוֹר עֲקָשׁ וּפְתִלְתָּל: הַלִּיְהוָה תִּגְמְלוּ־זֹאת עִם נָבֵל וְלֹא
חֶכֶם הִלּוֹא־הוּא אֲבִיךָ קִנְיָה הוּא עֲשֵׂה וְיִכְנָנָה: זָכַר יְמוֹת
עוֹלָם בֵּינוּ שְׁנוֹת הַר־זָדָר שָׂאֵל אֲבִיךָ וְיִגְדֹּף וְקִנְיָה וְיִאֲמְרוּ
לָךְ: בְּהִנָּחֵל עָלֵינוּ גּוֹלִים בְּהַפְרִידוּ בְּנֵי אָדָם יַצֵּב גְּבֻלַּת
עַמִּים לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי חִלַּק יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל
נַחֲלָתוֹ: יִמְצָאֵהוּ בָּאָרֶץ מְדָבָר וּבְתַהוֹ יִלֵּל יִשְׁמֹן יִסְבְּבֵנָהוּ

יְבֹנְנֶהוּ וַיִּצְרְנֶהוּ בְּאִישׁוֹן עֵינָיו: כְּנָשָׁר יַעֲיֵר קָפוֹ עַל-גּוֹזְלָיו
יִרְחֹף יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְלָחֵהוּ יִשְׁאַחֵהוּ עַל-אַבְרָתוֹ: יְהוָה בָּדַד
יִנְחֶנּוּ וְאִין עִמּוֹ אֵל נֹכַח: יִרְכְּבֵהוּ עַל-בִּמְתִּי אֶרֶץ וַיֹּאכַל
תְּנוּבַת שָׂדֵי וַיִּנְקֶהוּ דָּבָשׁ מִסֹּלֶעַ וְשֶׁמֶן מִחֲלָמִישׁ צֹר:
חֶמְאָת בָּקָר וַחֲלָב צֹאן עִם-חֲלָב כְּרִים וְאֵילִים בְּנֵי-בָשָׁן
וְעֵתוּדִים עִם-חֲלָב כִּלְיֹת חֹטָה וְדָם עֲנַב תִּשְׁתֶּה-חֶמֶר:
וַיִּשְׁמֶן יִשְׂרָאֵל וַיִּכְעֹט שְׁמֶנֶת עֲבִית כַּשִּׁית וַיִּטֹּשׁ אֱלֹהֵהָ
עֲשֶׂהוּ וַיִּנָּבֵל צֹר יִשְׁעָתוֹ: יִקְנָאֵהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֵבַת
יִכְעִיסֶהוּ: יִזְבָּחוּ לַשִּׁדִּים לֹא אֱלֹהֵי אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם
חֲדָשִׁים מִקְרֹב בָּאוּ לֹא שָׁעְרוּם אֲבֹתֵיכֶם: צֹר יִלְדֶּה תִּשִּׁי
וּתִשְׁכַּח אֵל מִחֲלִלָּהּ: וַיֵּרָא יְהוָה וַיִּנָּאֶץ מִפְּעֶס בָּנָיו וּבִנְתָיו:
וַיֹּאמֶר אֲסִתִּירָה כָּנִי מֵהֶם אֲרֹאֶה מָה אַחֲרִיתָם כִּי דֹר
תִּהְפֹּכֶת הֵמָּה בָּנִים לֹא-אֱמֹן בָּם: הֵם קִנְאוּנִי כְּלֹא-אֵל
כְּעֶסוֹנִי בְּהַבְלִיהֶם וְאֲנִי אֶקְנִיאֵם כְּלֹא-עִם בָּנָיו נָבֵל
אֲכַעִיסֵם: כִּי אֲשֶׁל קָדְחָהּ בְּאִפִּי וּתִיקַד עַד-שְׂאוֹל תַּחֲתִית
וּתֹאכַל אֶרֶץ וַיִּבְלָה וּתִלְהֹט מוֹסְדֵי הָרִים: אֲסַפָּה עֲלֵימוֹ
רָעוֹת חֲצִי אֲכַלֶּה-בָּם: מִזִּי רָעַב וּלְחָמִי רִשְׁף וְקָטַב מְרִירִי
וְשׁוֹן-בְּהֵמַת אֲשַׁלַּח-בָּם עִם-חֶמֶת זֹחֲלִי עֶפְרָ: מִחוּץ
תִּשְׁפֹּל-חֶרֶב וּמִחֲדָרִים אֵימָה גַם-בַּחוּר גַּם-בְּתוּלָה יוֹנֵק
עִם-אִישׁ שִׁיבָה: אָמַרְתִּי אֶפְאִיֵּהם אֲשַׁבִּיתָה מֵאֲנוּשׁ

זָכָרָם: לֹאִי בָּעַם אוֹיֵב אֲגֹזֵר פֶּן־יִנָּכְרוּ צָרִימוּ פֶּן־יֵאָמְרוּ
יִדְּנוּ לָמָּה וְלֹא יִהְיֶה פֶּעַל כָּל־זֹאת: כִּי־גֹי אֲבָד עֲצוֹת הַמָּה
וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה: לֹא חֲכָמוֹ יִשְׁכְּלוּ זֹאת יִבְיֵנוּ לְאַחֲרֵיתָם:
אֵיכָּה יִרְדֹּף אַחֶר אֶלֶף וּשְׁנָיִם יִנָּסוּ רַבְּבָה אִם־לֹא כִי־
צוּרֵם מִכָּרֶם וַיְהִי הַסְּגִירָם: כִּי לֹא כְּצוּרָנוּ צוּרֵם וְאֵיבֵינוּ
פְּלִילִים: כִּי־מִגֶּפֶן סֹדֶם גִּפְנָם וּמִשְׁדֵּמֶת עֲמָרָה עֲנִבְמוֹ
עֲנִב־רוֹשׁ אֲשַׁכְּלֶת מְרֹרֶת לָמוֹ: חֲמַת תְּנִינִם יֵינָם וְרֹאשׁ
פְּתָנִים אֲכָזֵר: הֲלֹא־הוּא כָּמֶס עֲמָדֵי חֲתוּם בְּאוֹצְרֹתַי: לִי
נֶקֶם וְשָׁלֹם לָעֵת תִּמְוֹט רַגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם אִידָם וְחֹשׁ
עֲתֹרֶת לָמוֹ: כִּי־יִדְּיוֹ יִהְיֶה עֲמוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְּנָחֶם כִּי
יִרְאֶה כִּי־אֲזִלֶּת יָד וְאַפֶּס עֲצוֹר וְעָזוֹב: וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ
צוּר חֲסִידוֹ בּוֹ: אֲשֶׁר חָלַב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיכָם
יִקְוִמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה: רְאוּ | עֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי
הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עֲמָדֵי אֲנִי אֲמִית וְאַחִיָּה מַחְצָתִי וְאֲנִי
אֶרְפָּא וְאֵין מִיָּדִי מִצִּיל: כִּי־אֲשָׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי וְאֶמְרֹתִי
חִי אֲנֹכִי לְעֹלָם: אִם־שְׁנוֹתַי בִּרְק חֲרָבִי וְתֹאחֲזוּ בְּמִשְׁפָּט
יָדֵי אֲשִׁיב נֶקֶם לְצָרִי וְלִמְשֹׁנָאֵי אֲשָׁלֵם: אֲשַׁכִּיר חֲצִי מִדָּם
וְחֲרָבִי תֹאכַל בָּשָׂר מִדָּם חָלָל וְשִׁבְיָה מִרְאֵשׁ פְּרָעוֹת
אוֹיֵב: הִרְגִּינוּ גֹזִים עֲמוֹ כִּי דָם־עֲבָדָיו יִקְוֶם וְנֶקֶם
יִשְׁיֵב לְצָרָיו וְכִפֹּר אֶדְמָתוֹ עֲמוֹ:

שירת יהושע (פרק י')

אֶז יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לַיהוָה בַּיּוֹם תַּת יְהוָה אֶת־הָאֲמֹרִי לִפְנֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר | לְעֵינַי יִשְׂרָאֵל שָׁמַשׁ בְּגִבְעוֹן רוֹם
וַיֵּרָח בְּעַמֶּק אֵילָוִן: וַיֵּדֶם הַשָּׁמַשׁ וַיֵּרָח עֲמֹד עַד־יָקָם גּוֹי
אֲיָבָיו הֲלֹא־הָיָא כְּתוּבָה עַל־סֵפֶר הַיֵּשֶׁר וַיַּעֲמֹד הַשָּׁמַשׁ
בְּחֹצֵי הַשָּׁמַיִם וְלֹא־אָץ לָבוֹא בַּיּוֹם תָּמִים: וְלֹא הָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא לִפְנֵינוּ וְאַחֲרֵינוּ לִשְׁמֹעַ יְהוָה בְּקוֹל אִישׁ כִּי יְהוָה
נִלְחַם לְיִשְׂרָאֵל:

שירת דבורה (שופטים פרק ה')

וַתֵּשֶׁר דְּבוּרָה וּבָרַק בֶּן־אֲבִינָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: בִּפְרָעַ
פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַתְנַדֵּב עִם בָּרְכוּ יְהוָה: שָׁמְעוּ מַלְכִּים
הָאֲזִינוּ רֹזְנִים אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה אֲזַמֵּר לַיהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יְהוָה בָּצָאתָ מִשְׁעִיר בָּצַעְדָּךְ מִשְׁדָּה
אֲדוֹם אֶרֶץ רָעָשָׁה גַם־שָׁמַיִם נָטְפוּ גַם־עָבִים נָטְפוּ מַיִם:
הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה סִינֵי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
בִּימֵי שִׁמְשֹׁן בֶּן־עַנָּת בִּימֵי יָעֵל חָדְלוּ אֲרָחוֹת וְהִלְבִּי
נְתִיבוֹת יִלְכוּ אֲרָחוֹת עַקְלָקְלוֹת: חָדְלוּ פְּרָזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל
חָדְלוּ עַד שְׁקֻמָּתִי דְּבוּרָה שְׁקֻמָּתִי אִם בְּיִשְׂרָאֵל: יִבְחַר
אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אֶז לַחַם שְׁעָרִים מִגֹּן אִם־יִרְאֶה וְרִמַּח
בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף בְּיִשְׂרָאֵל: לִבִּי לַחֲזֹקִי יִשְׂרָאֵל

הַמַּתְנַדִּים בָּעַם בָּרְכוּ יְהוָה: רַכְבִּי אֲתַנּוֹת צִחְלוֹת יִשְׁבִּי
עַל-מִדִּין וְהִלְכִי עַל-דֶּרֶךְ שִׁיחוֹ: מְקוֹל מְחַצְצִים בֵּין
מִשְׁאֲפִים שָׁם יִתְנוּ צְדָקוֹת יְהוָה צְדָקַת פְּרוֹזְנוֹ בִּישְׂרָאֵל
אֲזִי יֵרְדוּ לַשְּׁעָרִים עִם-יְהוָה: עוֹרֵי עוֹרֵי יְבוּרָה עוֹרֵי עוֹרֵי
דְּבָרֵי-שִׁיר קוֹם בָּרֶק וְשִׁבְה שְׁבִיָּה בֶן-אֲבִינֵעָם: אֲזִי יֵרֵד
שְׁלִיד לְאֲדִירִים עִם יְהוָה יֵרֵד-לִי בַּגְּבוּרִים: מִנִּי אֶפְרַיִם
שָׁרָשׁ בַּעֲמֻלָּה אַחֲרֶיהָ בְּנִימִין בַּעֲמֻמִּיָּה מִנִּי מְכִיר יֵרְדוּ
מִחֻקִּים וּמִזְבוֹלֵן מְשָׁכִים בְּשֶׁבֶט סִפֵּר: וְשָׂרִי בִישָׁשְׁכָר
עִם-דְּבָרָה וְיִשָּׁשְׁכָר בֶּן בָּרֶק בַּעֲמֻק שְׁלַח בְּרַגְלָיו בַּפְּלָגוֹת
רְאוּבֵן גְּדוֹלִים חֻקֵּי-לֵב: לָמָּה יִשְׁבֶּתָּ בֵּין הַמִּשְׁפָּתִים
לִשְׁמַע שְׂרָקוֹת עֲדָרִים לַפְּלָגוֹת רְאוּבֵן גְּדוֹלִים חֻקֵּי-לֵב:
גִּלְעָד בַּעֲבֵר הֵי־רֵדוּ שָׁכֹן וְדֹן לָמָּה יִגּוֹר אֲנִיּוֹת אֲשֶׁר יֹשֵׁב
לְחוּף יַמִּים וְעַל מִפְרָצָיו יִשְׁכֹּן: זָבִלֹן עִם חֲרָף נִפְשׁוֹ
לְמוֹת וְנִפְתָּלִי עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה: בָּאוּ מְלָכִים נִלְחָמוּ אֲזִי
נִלְחָמוּ מְלָכִי כִנְעָן בְּתַעֲנָה עַל-מִי מִגְדּוֹ בִצֵּעַ כֶּסֶף לֹא
לָקָחוּ: מִן-שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַפּוֹכְכִים מִמְּסֻלוֹתָם נִלְחָמוּ
עִם-סִיסְרָא: נָחַל קִישׁוֹן גִּרְפָּם נָחַל קְדוּמַיִם נָחַל קִישׁוֹן
תְּדַרְכִּי נִפְשִׁי עֲזִי: אֲזִי הִלְמוֹ עֲקֵבֵי-סוֹס מִדְּהָרוֹת דְּהָרוֹת
אֲבִירָיו: אֲזִירוֹ מְרוֹז אֲמַר מִלֵּאָה יְהוָה אֲרוֹר אֲרוֹר יִשְׁבִּיָּה כִּי
לֹא-בָאוּ לַעֲזֹרַת יְהוָה לַעֲזֹרַת יְהוָה בַּגְּבוּרִים: תִּבְרַךְ

מִנְּשִׁים יַעַל אֶשֶׁת חֵבֶר הַקִּינִי מִנְּשִׁים בְּאֶחָל תְּבַרְךָ: מִים
 שָׁאֵל חֶלֶב נִתְּנָה בְּסִפֵּל אֲדִירִים הַקְרִיבָה חֲמָאָה: יְדָה
 לִיתֵד תִּשְׁלַחנָה וַיִּמְיֶנָה לְהִלְמוֹת עֲמִלִּים וְהִלְמָה סִיסְרָא
 מִחֻקָּה רֹאשׁוֹ וּמִחֻצָּה וְחִלְפָה רִקְתּוֹ: בֵּין רַגְלֶיהָ פָּרַע נָפַל
 שָׁכַב בֵּין רַגְלֶיהָ פָּרַע נָפַל בְּאֶשֶׁר פָּרַע שָׁם נָפַל שְׂדוּד:
 בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּיבֹב אִם סִיסְרָא בְּעַד הָאֶשְׁנֹב
 מְדוּעַ בִּשְׁשׁ רֶכֶב לָבֹא מְדוּעַ אַחֲרָיו פָּעַמִּי מְרַפְּבוֹתָיו:
 חֲכָמוֹת שְׁרוֹתֶיהָ תַעֲנֶנָּה אִי־הָיָא תִּשְׁיֵב אֲמָרֶיהָ לָהּ: הֲלֹא
 יִמְצְאוּ יַחֲלִקוּ שְׁלָל רַחֵם רַחֲמָתִים לְרֹאשׁ גִּבּוֹר שְׁלָל
 צָבָעִים לְסִיסְרָא שְׁלָל צָבָעִים רִקְמָה צָבָע רִקְמָתִים
 לְצִוְּאָרֵי שְׁלָל: כֵּן יֵאבְדּוּ כָּל־אֲוִיבֵיהָ יְהוָה וְאֶת־כִּזְיוֹ בְּצֵאת
 הַשָּׁמַשׁ בְּגִבְרָתוֹ וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה:

שִׁירַת חֲנָה (שְׁמוּאֵל־א' פֶּרֶק ב')

וַתִּתְּפֹלֵל חֲנָה וַתֹּאמֶר עֲלֵץ לִבִּי בִיהוָה רָמָה קִרְנִי בִיהוָה
 רַחֵב פִּי עַל־אֲוִיבֵי כִי שָׁמַחֲתִי בִישׁוּעָתֶךָ: אִין־קִדְוֹשׁ
 בִּיהוָה כִּי־אִין בִּלְתָּךְ וְאִין צוֹר בְּאַלְהֵינוּ: אֶל־תִּרְבּוּ תִדְבְּרוּ
 גְּבוּהָה גְּבוּהָה יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם כִּי אֵל דַּעוֹת יְהוָה וְלוֹ
 נִתְּכְנוּ עֲלֻלוֹת: קִשְׁת גִּבּוֹרִים חֲתָיִם וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חֵיל:
 שְׁבָעִים בִּלְחָם נִשְׁפְּרוּ וְרַעֲבִים חִדְּלוּ עַד־עֲקָרָה יִלְדָּה
 שְׁבָעָה וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָהּ: יְהוָה מִמִּית וּמַחֲיָה מוֹרִיד

שָׂאוֹל וַיַּעַל: יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף־מְרוֹמָם:
מְקִים מַעֲפָר דָּל מַאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם־
נְדִיבִים וְכֹסֵא כְבוֹד יִנְחֹלֶם בִּי לִיהוָה מִצָּקִי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת
עָלֵיהֶם תְּבִלָּה: רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר וְרַשָּׁעִים בַּחֲשָׁן יִדְמוּ
כִּי־לֹא בָכַח יִגְבֵּר־אִישׁ: יְהוָה יִתְּנוּ מְרִיבָיו עָלָיו
בְּשָׂמִים יִרְעֶם יְהוָה יִדְּיִן אֶפְסֵי־אֶרֶץ וַיִּתֶּן־עֹז לְמַלְכוֹ
וַיִּרֶם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ:

שירת דוד (שמואל"ב פרק כ"ב)

וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַצִּיל
יְהוָה אֶתוֹ מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו וּמִכַּף שָׂאוֹל: וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלְעִי
וּמִצַּדְתִּי וּמִפְּלִטִי־לִי: אֱלֹהֵי צוּרֵי אַחֲסֵה־בּוֹ מִגִּבֵּי וְקֶרֶן
יִשְׂעִי מִשְׁגָּבִי וּמִנוֹסֵי מִשְׂעִי מִחֲמַס תִּשְׁעֵנִי: מִחֲלָל
אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאִיבֵי אוֹשָׁע: כִּי אֶפְפָּנִי מִשְׁבָּרֵי־מוֹת נַחֲלִי
כִּלְיַעַל יִבְעֵתָנִי: חֲבִלִי שָׂאוֹל סַבְנִי קִדְמָנִי מִקְּשֵׁי־מוֹת:
בְּצָר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־אֱלֹהֵי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מִהִיכָלוֹ
קוֹלִי וַשׁוּעָתִי בְּאֲזָנָיו: וַיִּתְּנַעַשׂ וַתִּרְעַשׂ הָאֶרֶץ מוֹסְדוֹת
הַשָּׁמַיִם יִרְגְּזוּ וַיִּתְּנַעֲשׂוּ כִּי־חָרָה לּוֹ: עָלָה עֲשׂוֹן בְּאֶפֶס וְאִשׁ
מִפִּיּוֹ תֹאכַל גְּחָלִים בָּעֵרוֹ מִמֶּנּוּ: וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ וַעֲרַפֵּל
תַּחַת רַגְלָיו: וַיִּרְבֵּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעֲפֹ וַיֵּרָא עַל־כַּנְּפֵי־רוּחַ:
וַיִּשֶׁת חֲשָׁן סָבִיבָתִּיו סָפוֹת חֲשֵׁר־מַיִם עָבִי שְׁחָקִים:
מִנְּגַה נִגְדּוּ בָּעֵרוֹ גְּחָלֵי־אִשׁ: יִרְעֶם מוֹ־שָׁמַיִם יְהוָה וְעַלְיוֹן

יתן קולו: וישלח חצים ויפיצם ברק ויהם: ויראו אפיקי
 ים יגלו מסודות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפס:
 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: יצילני מאיבי
 עז משנאי כי אמצו ממני: יקדמני ביום אידי ויהי יהוה
 משען לי: ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי: יגמלני
 יהוה בצדקתי ככר ידי ישיב לי: כי שמרתי דרכי יהוה
 ולא רשעתי מאלהי: כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו לא
 אסור ממנח: ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: וישב
 יהוה לי בצדקתי ככרי לנגד עיניו: עם חסיד תתחסד
 עם גבור תמים תתמם: עם נבר תתבר ועם עקש
 תתפל: ואת עם עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל:
 כי אתה גירי יהוה ויהוה יציה חשפי: כי בכה ארוץ גרוד
 באלהי אדלג שור: האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה
 מגן הוא לכל החסים בו: כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור
 מבלעדי אלהינו: האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכי:
 משוה רגלי פאילות ועל במתי יעמידני: מלמד ידי
 למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי: ותתן לי מגן
 ישעך וענתה תרבי: תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו
 קרסלי: ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד פלתם:
 ואכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי: ותזרני
 חיל למלחמה תכריע קמי תחתני: ואיבי תתה לי ערף

מִשְׁנֵאֵי וְאַצְמִיתֶם: יִשְׁעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל־יְהוָה וְלֹא־
עָנָם: וְאַשְׁחֲקֶם בַּעֲפֶר־אַרְץ בְּטִיט־חוֹצוֹת אֲדָקָם
אֲרַקֶּם: וְתַפְלִטְנִי מִרִיבֵי עַמִּי תִשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם
לֹא־יִדְעָתִי יַעֲבֹדֵנִי: בְּנִי נָכָר יִתְפַּח־שׁוּ־לִי לְשִׁמוּעַ אֶזְוֶן
יִשְׁמְעוּ לִי: בְּנִי נָכָר יִבְלוּ וַיַּחֲגְרוּ מִמִּסְגְּרוֹתֶם: חֵי־יְהוָה
וּבְרוּךְ צוּרֵי וְיִרְם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעֵי: הָאֵל הַנֶּתָן נְקָמָה לִי
וּמְרִיד עַמִּים תַּחֲתֵנִי: וּמוֹצִיאִי מֵאִיבֵי וּמִקְמִל תִּרְוַמְנֵנִי
מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי: עַל־כֵּן אוֹדֶךָ יְהוָה בְּגוֹיִם וּלְשִׁמּוֹךְ
אֲזַמְּרָה: מְגִדּוֹל יִשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וְעֹשֶׂה־חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד
וּלְזֶרְעוֹ עַד־עוֹלָם:

❁ שירות לעתיד לבוא ❁

ישעיה פרק ל'

וְהָיָה אֹזֶר־הַלְבָּנָה בְּאֹזֶר הַחֲמָה וְאֹזֶר הַחֲמָה יִהְיֶה
שִׁבְעָתַיִם בְּאֹזֶר שִׁבְעַת הַיָּמִים בַּיּוֹם חִבֵּשׁ יְהוָה אֶת־שֹׁכֵר
עֲמוֹ וּמִחֵץ מִכְתּוֹ יִרְפָּא: הִנֵּה שֵׁם־יְהוָה בָּא מִמֶּרְחֶק בַּעַר
אִפּוֹ וְכָבֵד מִשָּׂאָה שְׁפָתָיו מִלֵּאזְעָם וּלְשׁוֹנוֹ בָּאֵשׁ אֲכָלָת:
וְרוּחוֹ כְּנֹחַל שׁוּטָף עַד־צוּאֵר יַחֲצֶה לַהֲנֶפֶח גּוֹיִם בְּנֹפֶת
שׂוֹא וְרֹסֵן מִתְעָה עַל לְחֵי עַמִּים: הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלִיל
הַתְקַדְּשׁ־חַג וְשִׁמְחַת לֵבָב כַּהוֹלֵךְ בְּחִלְלִי לָבוֹא בְּהֶרֶ־
יְהוָה אֶל־צוּר יִשְׂרָאֵל:

ישעיה פרק כ"ו

בַּיּוֹם הַהוּא יוֹשֵׁר הַשִּׁיר־הַזֶּה בְּאַרְץ יְהוּדָה עֵיר עֲז־לָנוּ
יְשׁוּעָה יִשִּׁית חוֹמוֹת וְחַל: פִּתְחוּ שְׁעֵרִים וַיָּבֹא גוֹי־צָדִיק
שׁוֹמֵר אֱמָנִים: יֵצֵר סִמּוּךְ תִּצֹר שְׁלוֹם | שְׁלוֹם כִּי כָּה בְטוּחַ:
בְּטַחוּ בִיהוָה עַד־עַד כִּי בֵיהּ יְהוָה צוֹר עוֹלָמִים:

תהלים פרק צ"ב - שיר של אדם הראשון

מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהַדּוֹת לַיהוָה, וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִדֶּךָ, וְאַמוֹנַתְךָ בְּלִילוֹת:
עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־נָבֶל, עַל־י הַגִּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שָׁמַח־תִּנִּי
יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרָנִי: מִחֲגִדְלוֹ מַעֲשִׂיךָ
יְהוָה, מְאֹד עָמְקוֹ מִחֲשֻׁבְּתֶיךָ: אִישׁ־בָּעַר לֹא יֵדַע, וְכִסִּיל
לֹא־יִבִּין אֶת־זֹאת: בִּפְרוֹחַ רִשְׁעִים | כִּמּוֹ עֹשֵׁב, וַיִּצְיֵצוּ כָל־
פְּעֻלֵי אָוֶן, לְהַשְׁמֵדָם עַד־עַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יְהוָה:
כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ, יְהוָה, כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֹאבְדוּ, יִתְפָּרְדּוּ כָל־
פְּעֻלֵי אָוֶן: וַתֵּרֶם בְּרָאִים קִרְנִי, בְּלִלְתִּי בְשִׁמּוֹן רַעְנוֹ: וַתִּבְטַ
עֵינֵי בְשׁוּרִי, בְּקָמִים עַל־י מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי: צָדִיק
בְּתִמְר יִפְרַח, בְּאֶרֶץ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה,
בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִגְוֹכוּן בְּשִׁיבָה, דְּשָׁגִים
וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יֹשֵׁר יְהוָה, צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָהּ בּוֹ:

שם פרק ס"ז

לַמִּנְצָח, שִׁיר מִזְמוֹר, הִרְיעוּ לְאֱלֹהִים כָּל־הָאָרֶץ: זָמְרוּ
 כְּבוֹד־שִׁמּוֹ, שִׁימוּ כְבוֹד תְּהִלָּתוֹ: אָמְרוּ לְאֱלֹהִים מִה־
 נִזְרָא מַעֲשֵׂיהָ, בָּרַב עֲזָרָהּ יִכַחֲשׁוּ לָהּ אִיְיָהּ: כָּל־הָאָרֶץ|
 יִשְׁתַּחֲוּוּ לָהּ וַיִּזְמְרוּ־לָהּ, יִזְמְרוּ שִׁמְךָ סֵלָה: לָכוּ וְרֹאוּ
 מַפְעָלוֹת אֱלֹהִים, נִזְרָא עֲלִילָה עַל־בְּנֵי אָדָם: הִפּוּ יָם
 לִיבָשָׁה, בִּנְהָר יַעֲבְרוּ בְּרָגֵל, שֵׁם נִשְׁמַח־בּוֹ: מִשָּׁל
 בְּגִבּוֹרָתוֹ| עוֹלָם, עֵינָיו בְּגוֹיִם תִּצְפִּינָה, הַסּוֹרְרִים| אֶל־
 יְרוֹמּוֹ לָמוּ סֵלָה: בָּרְכוּ עַמִּים| אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁמִיעוּ קוֹל
 תְּהִלָּתוֹ: הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא־נָתַן לַמוֹט רִגְלָנוּ: כִּי־
 בַחֲנֻתָנוּ אֱלֹהִים, צָרַפְתָּנוּ כַּצָּרֶף־בְּסֹף: הִבַּאתָנוּ בַּמִּצּוֹדָה,
 שִׁמְתָּ מוֹעֵקָה בְּמַתְנֵינוּ: הִרְפַּכָּת אָנוּשׁ לְרֹאשֵׁנוּ, בְּאִנּוּ־
 בָּאֵשׁ וּבַמִּים וְתוֹצִיאָנוּ לְרוּיָהּ: אָבּוֹא בֵיתְךָ בְּעוֹלוֹת,
 אֲשֶׁלֶם לָךְ נְדָרֵי: אֲשֶׁר־פָּצוּ שְׁפָתַי, וְדַבַּר־פִּי בַצָּר־לִי:
 עֲלוֹת מִיָּתִים אֶעֱלֶה־לָּךְ עִם־קִטְרֹת אֵילִים, אֶעֱשֶׂה בָקָר
 עִם־עֲתוּדִים סֵלָה: לָכוּ־שִׁמְעוּ וְאִסְפְּרָה, כָּל־יִרְאֵי
 אֱלֹהִים, אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי: אֵלָיו פִּי־קָרָאתִי, וְרוֹמֵם
 תַּחַת לְשׁוֹנִי: אָנוּ אִם־רָאִיתִי בְּלִבִּי, לֹא יִשְׁמַע| אֲדַנִּי: אָבוֹ
 שָׁמַע אֱלֹהִים, הִקְשִׁיב בְּקוֹל תְּפִלָּתִי: בָּרוּךְ אֱלֹהִים, אֲשֶׁר
 לֹא־הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחִסְדּוֹ מֵאֵתִי:

שם פרק ע"ד

מִשְׁכָּל לְאַסֶּף, לָמָּה אֱלֹהִים זָנְחָתָ לְנֹצַח, יַעֲשֶׂן אֶפְרָיִם
בְּצֹאן מִרְעִיתָהּ: זָכָר עֲדַתְךָ קִנִּיתָ קֹדֶם, גִּאֲלָתָ שִׁבְט
נַחֲלָתָהּ, הִרְצִיּוֹן זֶה שְׁכָנְתָּ בוֹ: הִרְיָמָה פְּעָמֶיךָ לְמִשְׁאֲוֹת
נֹצַח, כָּל־הָרַע אוֹיֵב בְּקֹדֶשׁ: שָׁאֲנוּ צָרֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדָךְ,
שָׁמוּ אוֹתָתָם אֹתוֹת: יוֹדַע פֶּמְבִיא לְמַעְלָה, בְּסִבְיָה־עֵץ
קִרְדָּמוֹת: וְעַתָּה פְתוּחִיהָ יָחַד, בְּכִשְׁלִי וְכִילָפוֹת יִהְלָמוֹן:
שְׁלַחוּ בָאֵשׁ מִקֹּדֶשְׁךָ, לְאַרְצָ חָלְלוּ מִשְׁכַּן־שְׁמָךְ: אָמְרוּ
בְּלִבָּם נִינָם יָחַד, שָׁרְפוּ כָל־מוֹעֲדֵי־אֵל בְּאַרְצָ: אוֹתֵתֵינוּ
לֹא רָאִינוּ, אִין־עוֹד נִבִּיא, וְלֹא־אֶתָּנוּ יָדַע עַד־מָה: עַד־
מָתִי אֱלֹהִים יַחֲרֹף צַר, יִנָּאֵץ אוֹיֵב שְׁמָךְ לְנֹצַח: לָמָּה
תִּשָּׁבֵב יָדְךָ וַיִּמְיֶנָּה, מִקֶּרֶב חִיקָךְ כֻּלָּה: וְאֱלֹהִים מַלְכִּי
מִקֹּדֶם, פָּעַל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: אֵתָה פּוֹרֶרֶת בְּעֵזְךָ
יָם, שִׁפְרָתָ רֵאשִׁי תַנְיִינִים עַל־הַמַּיִם: אֵתָה רֹצֶצֶת רֵאשֵׁי
לְוִיתָן, תַּתְּנֶנּוּ מֵאֲכָל לָעַם לְצִיִּים: אֵתָה בְּקַעַת מַעַיִן וְנַחֵל,
אֵתָה הוֹכֵשֶׁת נַחְרוֹת אֵיתָן: לָךְ יוֹם אֶפְ־לָךְ לִילָה, אֵתָה
הַכִּינֹת מָאוֹר וְשֶׁמֶשׁ: אֵתָה הַצִּבְתָּ כָּל־גְּבוּלוֹת אֶרֶץ, קִיץ
וְחֹרֶף אֵתָה יַצַּרְתָּם: זָכָר־זֹאת אוֹיֵב חֲרָף יְהוָה, וְעַם־נָבֵל
נֶאֱצָו שְׁמָךְ: אֵל־תִּתֵּן לְחֵית נֶפֶשׁ תוֹרָה, חֵית עֲנִיָּה אֵל־
תִּשְׁבַּח לְנֹצַח: הִבֵּט לְבָרִית, כִּי־מָלְאוּ מִחֲשַׁב־אֶרֶץ נְאוֹת

חָמֶם: אֶל־יֵשֶׁב־דָּךְ נִכְלָם, עֲנִי וְאֶבְיוֹן יִהְלִלוּ שְׁמֶךָ: קוֹמָה
אֱלֹהִים רִיבָה רִיבָה, זָכֹר חֲרַפְתָּךְ מִנִּי־נָכַל כָּל־הַיּוֹם: אֶל־
תִּשְׁכַּח קוֹל צְרָרֶיךָ, שְׁאוֹן קִמִּיָּה עֲלֶה תִמְדִּי:

שם פרק ע"ה

לְמַנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת, מִזְמוֹר לְאַסָּף שִׁיר: הִוְדִינוּ לְךָ
אֱלֹהִים, הוֹדִינוּ וְקָרֹב שְׁמֶךָ, סִפְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ: כִּי אֶקַּח
מוֹעֵד, אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל אֲשַׁפֵּט: נִמּוּזִים אֶרֶץ וְכָל־יִשְׁבֶּיהָ,
אֲנֹכִי תִפְנַתִּי עֲמוּדֶיךָ סָלָה: אֲמַרְתִּי לַהוֹלְלִים אֶל־תִּהְיוּ,
וְלִרְשָׁעִים אֶל־תִּרְימוּ קֶרֶן: אֶל־תִּרְימוּ לַמְרוֹם קֶרֶנְכֶם,
תִּדְבְּרוּ בְצֹאֵר עֵתְךָ: כִּי לֹא מִמוּצָא וּמִמַּעַרְב, וְלֹא
מִמִּדְבַּר הָרִים: כִּי־אֱלֹהִים שַׁפֵּט, זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יִרִם: כִּי
כּוֹס בְּיַד־יְהוָה, וְיֵין חֶמֶר מִלֵּא מִסֶּךָ, וַיִּגַּר מִזֶּה, אֶד־
שְׁמִרְיָה יִמְצֹו יִשְׁתּוּ כָּל רִשְׁעֵי־אֶרֶץ: וְאֲנִי אֶנִיד לְעֵלֶם,
אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וְכָל־קֶרְנֵי רִשְׁעִים אֲגַדֵּעַ,
תִּרְוַמְנָה קֶרְנוֹת צַדִּיק:

שם פרק ק"ז

הָדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ גְּאוּלֵּי יְהוָה,
אֲשֶׁר גָּאֵלָם מִיַּד־צָר: וּמֵאֲרָצוֹת קְבָצָם, מִמִּזְרָח וּמִמַּעַרְב
מִצָּפוֹן וּמִיָּם: תָּעוּ בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרָךְ, עֵיר מוֹשֵׁב לֹא
מִצָּאוֹ: רַעֲבִים גַּם־צִמְאִים, נִפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטֵּף: וַיִּצְעֲקוּ

אֱלֹהֵינוּ בָּצָר לָהֶם, מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יֻצִּילֵם: וַיִּדְרִיכֵם
 בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, לְלַכֵּת אֶל־עִיר מוֹשָׁב: יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדּוֹ,
 וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי־הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שֹׁקֶקָה, וְנִפְשׁ
 רָעָבָה מִלֹּא־טוֹב: יִשְׁבִּי חֶשֶׁף וְצִלְמוֹת, אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרוֹל:
 כִּי־הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל, וַעֲצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצוּ: וַיִּכְנַע בְּעַמָּל
 לִבָּם, כְּשָׁלוּ וְאִין עֲזָר: וַיִּזְעַקוּ אֱלֹהֵינוּ בָּצָר לָהֶם,
 מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם מִחֶשֶׁף וְצִלְמוֹת,
 וּמִסִּרְוֹתֵיהֶם יִנְתֵּק: יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדּוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי
 אָדָם: כִּי־שֹׁפֵר דִּלְתוֹת נִחַשְׁתָּ, וּבְרִיחֵי בְרוֹל גִּדַּעְ: אוֹלִים
 מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁע, וְיִמְעֹנְתֵיהֶם יִתַּעֲצוּ: כֹּל־אֶחָד תִּתַּעֲב
 נֶפֶשָׁם, וַיִּגְּעוּ עַד־שַׁעְרֵי מוֹת: וַיִּזְעַקוּ אֱלֹהֵינוּ בָּצָר
 לָהֶם, מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח הָבִירוּ וַיִּרְפָּאֵם,
 וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתֵם: יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדּוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי
 אָדָם: וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה, וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: יוֹרְדֵי
 הַיָּם בָּאֲנִיּוֹת, עֹשִׂי מְלָאכָה בְּמִים רַבִּים: הִפָּחָה רְאוּ מַעֲשֵׂי
 יְהוָה, וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצּוֹלָה: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סַעֲרָה,
 וַתִּרְוּמֵם גִּלְיוֹ: יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְּהוֹמוֹת, נֶפֶשָׁם בְּרַעַה
 תִּתְמוּגַג: יִחוּצוּ וַיִּנְעֻעוּ כִּשְׁבוֹר, וְכֹל־חֲכָמָתָם תִּתְבַּלַּע:
 וַיִּזְעַקוּ אֱלֹהֵינוּ בָּצָר לָהֶם, וּמִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יִקֵּם
 סַעֲרָה לְדָמָה, וַיַּחֲשׂוּ גְלִיהֶם: וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּקּוּ,

וַיִּנָּחֵם אֶל־מִתְחַז חֶפְצָם: יוֹדוּ לַיהוָה חֶסֶדּוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו
 לְבַנֵּי אָדָם: וִירוּמָמוּהוּ בִקְה־לָעַם, וּבְמוֹשָׁב זִקְנִים
 יִהְלְלוּהוּ: יֵשֶׁם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר, וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאֹן:
 אֶרֶץ פָּרִי לְמִלְחָה, מִרְעֵת יוֹשְׁבֵי בָהּ: יֵשֶׁם מִדְבָּר לְאִגֹּם־
 מַיִם, וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם: וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעִיבִים, וַיְכַוְּנוּ
 עֵיר מוֹשָׁב: וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כֶּרֶמִים, וַיַּעֲשׂוּ פָרִי
 תְבוּאָה: וַיְבַרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד, וּבְהִמָּתֵם לֹא יִמְעִיט:
 וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחוּ, מַעֲצָר רָעָה וַיִּגְוּ: שִׁפּוֹ בּוֹז עַל־נְדִיבִים,
 וַיִּתְּעֵם בְּתַהוֹ לֹא־דָרָךְ: וַיִּשְׁגְּבּ אֲבִיוֹן מַעֲזוֹנִי, וַיֵּשֶׁם כְּצֹאן
 מִשְׁפָּחוֹת: יֵרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ, וְכָל־עֹלָה קִפְצָה פִּיהָ:
 מִי־חֶכֶם וַיִּשְׁמַר־אֱלֹה, וַיִּתְּבוּנּוּ חֶסֶדִּי יְהוָה:

❁ שיר השירים ❁

❖ יקרא עתה את שיר השירים בלל:

א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה: יִשְׁלַנְלִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ
 כִּי־טוֹבִים רִדִּיָּה מִיָּין: לְרִיחַ שְׁמִנְיָה טוֹבִים שְׁמֹן תוֹרֶק
 שְׁמֶה עַל־פֶּן עֲלָמוֹת אֶהְבוֹה: מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה
 הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בּוֹ נִזְכִּירָה רִדִּיָּה
 מִיָּין מִיִּשְׂרָאֵל אֶהְבוֹה: שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם
 בְּאַהֲלִי קֹדֶר פִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה: אֶל־תִּרְאוּנִי שְׁאֲנִי
 שְׁחַרְחֹרֶת שִׁשְׁזַפְתָּנִי הַשֹּׁמֵשׁ בְּנִי אֲמִי נְחֻר־בִּי שְׁמִנִּי

נטרה את־הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי: הַצִּידָה לִּי
 שְׁאֵהָבָה נִפְשִׁי אִיכָה תִרְעָה אִיכָה תִרְבִּיץ בְּצִהָרִים
 שְׁלָמָה אֶהְיָה כְּעֻטִּיהָ עַל עֲדָרֵי חֲבֵרֶיהָ: אִם־לֹא תִדְעִי לָךְ
 הִיפָּה בְּנָשִׁים צְאִי־לָךְ בְּעַקְבֵּי הַצֹּאן וְרַעֲלִי אֶת־גְּדִיתָהּ עַל
 מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים: לְסִסְתִּי בְּרֻכְבִּי פִרְעָה דְּמִיתִיהָ רַעֲיָתִי:
 נֶאֱזַו לַחֲלִיף בַּתְּלִים צִוְּאָרְךָ בַּחֲרוּזִים: תּוֹרִי זָהָב נַעֲשֶׂה־לָּךְ
 עִם נִקְדּוֹת הַפָּסֶף: עַד־שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רִיחוֹ:
 צֹרֹר הַמֹּר וְדוֹדִי לִי בֵּין שְׂדֵי יָלִין: אֲשַׁכֵּל הַכֶּפֶר וְדוֹדִי לִי
 בְּכִרְמִי עֵין גְּדִי: הֵנָּה יָפָה רַעֲיָתִי הֵנָּה יָפָה עֵינֶיהָ יוֹנִים:
 הֵנָּה יָפָה דוֹדִי אֵף נָעִים אֵף־עֲרֻשָׁנוּ רַעֲנָנָה: קִרְוֹת בְּתִינוּ
 אֲרֻזִּים רַהֲיִטְנוּ בְּרוֹתִים:

ב אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׂרוֹן שׁוֹשְׁנֹת הַעֲמָקִים: כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין
 הַחוֹתִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת: כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן
 דוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חֲמֹדִתִּי וַיִּשְׁבַּתִּי וּפְרִיז מְתוֹק לַחֲפִי:
 הִבִּיאֲנִי אֶל־בֵּית הַיָּין וְדָגְלוּ עָלַי אֲהָבָה: סִמְכוֹנִי
 בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְּדוֹנִי בַּתַּפּוּחִים כִּי־חֹלֶת אֲהַבָּה אָנִי:
 שְׁמֹאֲלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַּחֲבָקְנִי: הַשְׁפַּעְתִּי אֶתְכֶם
 בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת אֹז בְּאִילוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תַּעֲרִירוּ |
 וְאִם־תַּעֲזוּרְרוּ אֶת־הָאֲהָבָה עַד שֶׁתַּחֲפֹץ: קוֹל דוֹדִי הִנֵּה־
 זֶה בֹּא מְדַלֵּג עַל־הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת: דוֹמָה

דודי לְצַבִּי אוֹ לְעֶפֶר הָאֵילִים הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלְנוּ
 מִשְׁגִּיחַ מִן־הַחִלְלוֹת מִצִּיץ מִן־הַחֲרָפִים: עֲנֵה דוּדִי וְאָמַר
 לִי קוֹמִי לָךְ רַעִיתִי יָפְתִי וְלִכִּי־לָךְ: כִּי־הִנֵּה הִסְתִּיו עֶבֶר
 הַשֶּׁשׁ חֹלֶף הָלַךְ לוֹ: הַנְּצָנִים נִרְאוּ בְּאַרְץ עֵת הַזְמִיר הַנִּיעַ
 וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ: הִתְאַנָּה חֲנֻטָּה פִּגְיָה וְהַנְּפָנִים
 ׀ סְמָדָר נִתְּנוּ רֵיחַ קוֹמִי לָךְ רַעִיתִי יָפְתִי וְלִכִּי־לָךְ: יוֹנָתָי
 בְּחֻגֵּי הַפֶּלַע בְּסֹתֵל הַמְּדֻרָּה הִרְאִינִי אֶת־מְרְאִיָּךְ
 הַשְּׂמִיעִינִי אֶת־קוֹלְךָ כִּי־קוֹלְךָ עָרֵב וּמְרְאִיָּךְ נְאוּוָּה: אֶחָזֵד
 לָנוּ שׁוּעָלִים שׁוּעָלִים קְטָנִיםׁ מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּבְרָמִינוּ
 סְמָדָר: דוּדִי לִי וְאֲנִי לוֹ הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: עַד שִׁיפּוּחַ
 הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים סֹבֵּ דִמָּה־לָּךְ דוּדִי לְצַבִּי אוֹ לְעֶפֶר
 הָאֵילִים עַל־הָרֵי בְּתָר:

ג על־מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת בְּקִשְׁתִּי אֶת שְׂאֲהֶבָה נִפְשִׁי
 בְּקִשְׁתִּיוׁ וְלֹא מִצְאָתִיו: אֶקוֹמָה זָא וְאֶסּוּבְבָה בְּעִיר
 בְּשׁוֹקִים וּבְרַחְבוֹת אֲבִקְשָׁה אֶת שְׂאֲהֶבָה נִפְשִׁי בְּקִשְׁתִּיוׁ
 וְלֹא מִצְאָתִיו: מִצְאוֹנִי הַשְּׂמָרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר אֶת
 שְׂאֲהֶבָה נִפְשִׁי רְאִיתָם: כִּמְעֹט שְׁעָבְרָתִי מֵהֶם עַד
 שִׁמְצָאתִי אֶת שְׂאֲהֶבָה נִפְשִׁי אֶחָזֵתִיוׁ וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד־
 שֶׁהִבִּיאתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֹדֶר הוֹרָתִי: הַשְּׁבַעְתִּי
 אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת אוֹ בְּאִילוֹת הַשָּׁדָה אִם־

תַּעֲרִירוּ וְאִם־תַּעֲזֹרוּ אֶת־הָאֱהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ: מִי זֹאת
עָלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימָרוֹת עֲשֹׂן מְקַטֶּרֶת מִזֹּר וּלְבוֹנָה
מִכָּל אֲבָקֶת רוּכָל: הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שְׁשִׁים גְּבָרִים
סָבִיב לָהּ מִגְּבֹרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּלֶם אֲחָזִי חֶרֶב מְלֻמְדֵי מִלְחָמָה
אִישׁ חֶרֶבוֹ עַל־יָרְכוֹ מִפֶּתַח בְּלִיזוֹת: אִפְרִיזוֹן עָשָׂה לוֹ
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַעֲצֵי הַלְבָנוֹן: עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רַפִּידָתוֹ
וְהָב מִרְפָּבוֹ אֲרָגְמָן תֹּכוֹ רִצּוֹף אֱהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם:
צִיֵּינָהּ וְרֵאִינָהּ בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה
שֶׁעֲטָרָה־לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ וּבְיוֹם שְׂמִיחַת לְבוֹ:

ד הִנֵּה יָפָה רַעֲיָתִי הִנֵּה יָפָה עֵינֶיהָ יוֹנִים מִבָּעַד לְצִמְתָּהּ
שֶׁעָרָהּ בָּעֵדֶר הָעֲזִים שֶׁגָּלְשׁוּ מִתֵּר גִּלְעָד: שִׁנִּיָּהּ בָּעֵדֶר
הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הֶרְחָצָה שְׁפֵלִם מִתְּאִימוֹת וְשִׁפְלָה
אִין בָּהֶם: כְּחוֹט הַשָּׁנִי שֶׁפִּתְתִּיהָ וּמִדְּבָרֶיהָ נֶאֱוָה כְּפִלַח
הַרְמוֹן רִקְתָּהּ מִבָּעַד לְצִמְתָּהּ: כְּמַגִּדֵּל דָּוִד צֹאֲרָהּ בְּגוּי
לְתַלְפִּיזוֹת אֶלֶף הַמִּגֹּן תִּלְוִי עָלֶיהָ כָּל שְׁלִטֵי הַגְּבוּרִים: שְׁנֵי
שָׂדֶיהָ בְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוֹמֵי צִבְיָה הָרוּעִים בְּשׁוֹשָׁנִים: עַד
שִׁפּוֹחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֶלֶף לִי אֶל־הַר הַמִּזֹּר וְאֶל־
גִּבְעַת הַלְבוֹנָה: בִּלְךָ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אִין בָּךְ: אֲתִי
מִלְבָּנוֹן בָּלָה אֲתִי מִלְבָּנוֹן תְּבוֹאִי תִשׁוּרִי וּמִרְאשׁ אֲמָנָה
מִרְאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעַנּוֹת אֲרִיזוֹת מִהֶרֶרִי נִמְרִים:

לִבְּבִתִּי אֶחָתִי כֻלָּה לִבְּבִתִּי בְּאַחַת מַעֲיִנֶיהָ בְּאַחַד עֲנָק
מִצְוֹרֶיהָ: מִה־יָּפּוּ דִדֶּיהָ אֶחָתִי כֻלָּה מִה־טָבוּ דִּדֶּיהָ מִלֵּין
וְרִיחַ שְׁמֶנֶיהָ מִכָּל־בְּשָׂמִים: נִפְתָּ אֶת־טַפְנָה שְׁפֹתֶיהָ
כֻּלָּה דְּבַשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנָהּ וְרִיחַ שְׁלֹמֹתֶיהָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן:
גִּן | אֶנְעוּל אֶחָתִי כֻלָּה גֵּל נְעוּל מַעֲיֵן חָתוּם: שְׁלַחֶיהָ פָּרֶס
רְמוֹזִים עִם פְּרֵי מִגְדִּים כְּפָרִים עִם־נִרְדִּים: גִּרְדָּה | וְכִרְפֹּס
קִנְהָה וְקִנְמוֹן עִם כָּל־עֵצִי לְבוֹנָה מֵר וְאַהֲלוֹת עִם כָּל־
רֹאשֵׁי בְשָׂמִים: מַעֲיֵן גָּזִים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנִזְלִים | מִן־
לְבָנוֹן: עוֹרִי צָפוֹן וְכוֹאֵי תִימָן הִפִּיחִי גִנִּי יִזְלוּ בְשָׁמֶיךָ יָבֵא
דוֹדִי לְגִנִּי וְיֵאכֵל פְּרֵי מִגְדָּיו:

ה בָּאתִי לְגִנִּי אֶחָתִי כֻלָּה אֶרֶיחִי מוֹרִל עִם־בְּשָׁמִי אֶכְלֶתִּי
יַעֲרִל עִם־דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יֵינִי עִם־חֶלְבִי אֶכְלוּ רֵעִים
שָׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים: אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל | דוֹדִי דוֹפֵק
פֶּתַח־חַיִּי־לִי אֶחָתִי רַעִיתִל יוֹנְתִי תַמְתִּי שְׂרָאשִׁל נִמְלֵא־טֹל
קוֹצוֹתִי רְסִיסִי לִילָה: פֶּשֶׁטְתִּל אֶת־כְּתָנִתִּי אֵיכָכָה
אֶלְבֹּשֶׁנָּה רִחֲצֵתִי אֶת־רַגְלִי אֵיכָכָה אֶטְנַפֵּם: דוֹדִי שְׁלַח
יְדוֹ מִן־הַחֹר וּמַעֲי הִמּוּ עָלָיו: קִמְתִּי אֲנִי לִפְתָּח לְדוֹדִי וְיָדִי
נִטְפּוּ־מֹזֵר וְאַצְבָּעֵתִי מֹזֵר עֵבֶר עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוּל:
פֶּתַח־חַיִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חִמַּק עָבַר נִפְשִׁי יֵצֵאָה בְּדַבְּרוֹ
בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְאָתִיהוּ קָרָאתִיו | וְלֹא עָנְנִי: מִצְאָנִי

הַשְׁמָרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר הַכּוֹנִי פָּצְעוּנִי נִשְׁאוּ אֶת־רִדְדִי
 מֵעָלַי שְׁמָרֵי הַחֲמוֹת: הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
 אִם־תִּמְצְאוּ אֶת־דּוֹדֵי מַה־תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחֹלֶלֶת אֶהְבֶּה אֲנִי:
 מַה־דּוֹרְךָ מִדּוֹד הִיפָּה בְּנָשִׁים מַה־דּוֹרְךָ מִדּוֹד שְׁפָכָה
 הַשְׁבַּעְתָּנוּ: דּוֹרֵי צַח וְאֵלֹם דָּגוּל מִרְבָּכָה: רֹאשׁוֹ כְּתֹם פֹּז
 קִוצוֹתָיו תִּלְתָּלִים שְׁחָרוֹת כְּעוֹרֵב: עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל־
 אֶפְיָקֵי מַיִם רַחְצוֹת בְּחָלָב יִשְׁבּוֹת עַל־מְלֶאֶת: לְחִיו
 כְּעֶרְוַת הַבָּשָׂם מְגַדְלוֹת מְרַקְחִים שְׁפֹתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים
 גִּטְפוֹת מִזֹּר עֵבֶר: יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמָלָאִים בִּתְרָשִׁישׁ
 מַעֲיוֹ עֲשֵׂת שֹׁן מְעַלְפֶּת סְפִירִים: שׁוֹקָיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ
 מִיִּסְדִּים עַל־אֲדָנֶי־פֹז מְרֹאֵהוּ כְּלָבָנוֹן בַּחוּר כְּאַרְזִים: חֶפֶז
 מִמַּתָּקִים וְכֶלֶז מִחֲמָדִים זֶה דּוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם:

וְאָנָּה הֵלֶךְ דּוֹרְךָ הִיפָּה בְּנָשִׁים אָנָּה פָּנָה דּוֹרְךָ וּנְבִקְשָׁנוּ
 עִמּוֹ: דּוֹדִי יָרַד לָגֹז לַעֲרוֹגוֹת הַבָּשָׂם לְרַעוֹת בְּנָגִים
 וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים: אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים:
 יִפָּה אֶת־רַעֲיָתִי בְּתִרְצָה נָאוֹה בִּירוּשָׁלַם אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת:
 הַסְּפִי עֵינָיו מִמִּגְדֵּי שָׁהֵם הִרְהִיבֵנִי שְׁעָרָךְ כְּעֶדֶר הָעֹזִים
 שְׁגָלְשׁוֹ מִן־הַגִּלְעָד: שְׁנִיךָ כְּעֶדֶר הָרַחֲלִים שְׁעָלוּ מִן־
 הָרַחֲצָה שְׁפָלָם מִתְּאִימוֹת וְשִׁפְלָה אֵין בָּהֶם: כְּפָלַח
 הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצִמְתָּךְ: שְׁשִׁים הֶמָּה מְלָכוֹת

וְשִׁמְנִים פִּילִגְשִׁים וְעֶלְמוֹת אֵין מִסְפָּר: אַחַת הִיא יוֹנָתִי
תַּמְתִּי אַחַת הִיא לְאַמָּה בָּרָה הִיא לְיוֹלָדָתָה רְאוּהָ בְנוֹת
וַיֵּאשְׁרוּהָ מַלְכוֹת וּפִילִגְשִׁים וַיַּהֲלִלוּהָ: מִי־זֹאת
הַנְּשָׁקָה בְּמוֹ־שָׁחַר יָפָה כְּלָבָה בָּרָה כַּחֲמָה אֵימָה
בַּנְּדָגְלוֹת: אֶל־גִּנַּת אַגֹּז יִרְדְּתִי לְרֹאוֹת בְּאֲבִי הַנַּחֲלִי
לְרֹאוֹת הַפְּרָחַה הַגֶּפֶן הַנֶּצֶז הָרַמְנִים: לֹא יִדְעֵתִי נַפְשִׁי
שְׁמַתִּי מִרְכָּבוֹת עַמִּי־נָדִיב:

ז שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוֹלָמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנִחְזֶה־בָּךְ מִה־תַּחֲזֹו
בַּשּׁוֹלָמִית בְּמַחֲלַת הַמַּחֲנִים: מִה־יָפֹו פְּעֵמִיךָ בְּנֻעָלִים
בַּת־נָדִיב חַמוּקִי יִרְכֶּיךָ בְּמוֹ חֲלָאִים^י מַעֲשֶׂה יָדֵי אָמֶן:
שָׁרְרֶךָ אָנֹן הִסְהֶר אֶל־יַחֲסֹר הַמֶּזֶג בְּטָנֶךָ עֲרַמַת חֲטִים
סוּגָה בַּשּׁוֹשְׁנִים: שְׁנֵי שָׁרֶיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֻמִּי צִבְיָה:
צִוְּאָרְךָ כְּמַגְדֵּל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בַּחֲשָׁבוֹן עַל־שַׁעַר בַּת־
רָבִים אֲפֹךְ כְּמַגְדֵּל הַלְּבָנוֹן צוּפָה פָּנֶי דַּמְשֶׁק: רֹאשׁוֹךְ עֲלֶיךָ
בְּכַרְמֶל וְדִלַת רֹאשׁוֹךְ כְּאַרְגָּמָן מִלֶּךָ אֶסּוּר בְּרֹהֲטִים: מִה־
יִפִּית וּמִה־נָּעֲמַת אַהֲבָה בַּתְּעֻנּוּגִים: זֹאת קוֹמַתָּךְ דָּמַתָּה
לְתֹמָר וְשָׁרֶיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת: אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתֹמָר אַחֲזָה
בְּסִסְנִי^י וַיְהִי־נָא שָׁרֶיךָ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ אֲפֹךְ
בַּתְּפוּחִים: וַחֲפֹךְ בֵּינִי הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים דוֹבֵב
שִׁפְתֵי יִשְׁנִים: אֲנִי לְדוּדֵי וְעֲלִי תִשׁוּקָתוֹ: לֵכָה דוּדִי נִצָּא

השדה גלינה בפפרים: גשפמה לפרמים גראה אם
פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את-
דדי לך: הדודאים נתנו לך ועל-פתחינו כל-מגדים
חדשים גם-ישנים דודי צפנתי לך:

ח מי יתנה באח לי יונק שדי אמי אמצאה בחוץ אשקה
גם לא-יבזו לי: אנהגה אביאה אל-בית אמי תלמדני
אשקה מיין הרקח מעסים רמני: שזאלו תחת ראשי
וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם 'מה-
תעירו | ומה-תעירו את-האהבה עד שתחפץ: מי זאת
עלה מן-המדבר מתרפקת על-דודה תחת התפוח
עוררתי שמה חבלתה אפוף שמה חבלה ילדתה: שימיני
כחותם עלי-לפך כחותם על-זרועך פי-עזה כפות אהבה
קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש' שלהבתיה:
מים רפים לא יוכלו לכבות את-האהבה ונהרות לא
ישטפוה אם-יתן איש את-כל-הון ביתו באהבה בזו
יבזו לו: אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה-נעשה
לאחלנו ביום שיזרבה: אם-חומה היא נבנה עליה
טירת כסף ואם-ידלת היא נצור עליה לוח ארז: אני חומה
ושדי במגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום: פרם
היה לשלמה בבעל המון נתן את-הפרם לנטרים איש

יבא בפריו אלף כסף: פרמי שלי לפני האלף לה שלמה
ומאתים לנטרים את-פריו: היושבת בגנים חברים
מקשיבים לקול השמיני: ברח ודודי ודמה לה לצבלי
או לעפר האילים על הרי בשמים:

היושבת בגנים חברים מקשיבים לקול השמיני:

✽ משניות ✽

מסכת פסחים

פרקי א ערבי פסחים סמוך למנחה, לא יאכל אדם עד
שתחשך. ואפלו עני שפישראל לא יאכל עד שיערב. ולא
יפתחו לו מארבעה בוסות של יין, ואפלו מן התמחוי:
מזגו לו כוס ראשון, בית שמאי אומרים; מברך על
היום, ואחר-כך מברך על היין. ובית הלל אומרים;
מברך על היין, ואחר-כך מברך על היום: הביאו לפניו,
מטבל בחזרת, עד שמגיע לפרפרת הפת. הביאו לפניו
מצה וחזרת וחרסת ושני תבשילין, אף על פי שאין
חרסת מצוה. רבי אליעזר ברבי צדוק אומר; מצוה.
ובמקדש היו מביאים לפניו גופו של פסח: מזגו לו כוס
שני, וכאן הפו שואל אביו. ואם אין דעת בבו, אביו
מלמדו, מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות, שפכל-
הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה בלוי מצה.

שֶׁבְכָל־הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שָׂאֵר יִרְקוֹת, הַלֵּילָה הַזֶּה מְרוֹר. שֶׁבְכָל־הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֶּשֶׂר צָלִי, שָׁלוֹק, וּמִבְשָׁל, הַלֵּילָה הַזֶּה בָּלוּ צָלִי. שֶׁבְכָל־הַלֵּילוֹת אָנוּ מִטְבִּילִין פֶּעַם אַחַת, הַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים. וְלִפִּי דַעְתּוֹ שֶׁל בֶּן, אָבִיו מִלְמָדוֹ. מִתְחִיל בִּגְנוּת וּמִסִּים בְּשִׁבַּח, וְדוֹרֵשׁ מֵאַרְמֵי אוֹבֵד אָבִי, עַד שֶׁיִּגְמֹר כָּל־הַפְּרָשָׁה כְּלָה: הַרְבֵּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר; כָּל־שָׁלֹא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסֶח, לֹא יֵצֵא יָדָיו חוֹבְתוֹ. וְאֵלּוּ הֵן; פֶּסֶח, מִצָּה, וּמְרוֹר. פֶּסֶח - עַל שׁוּם שֶׁפֶּסֶח הַמָּקוֹם עַל בִּתֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. מִצָּה - עַל שׁוּם שֶׁנִּגְאָלוּ אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם. מְרוֹר - עַל שׁוּם שֶׁמָּרְרוּ הַמִּצְרַיִם אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. בְּכָל־דּוֹר וְדּוֹר חַיֵּב אָדָם לְרַאוֹת אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלּוּ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם, שְׁנֵאֲמַר; (סְמוּת יג) וְהַנִּדְתָּ לְבָנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בֶּעֶבְרָה זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם: לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּבִּין לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדִּיר, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה, וּלְקַלֵּם, לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת כָּל־הַנִּסִּים הָאֵלּוּ, הוֹצִיאָנוּ מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת, מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה, וּמֵאֲבֵל לְיוֹם־טוֹב, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גָּדוֹל, וּמִשְׁעָבוֹד לְגֵאֻלָּה. וְנֹאמַר לְפָנָיו, הַלְלוּיָהּ: וְעַד הֵיכָן הוּא אוֹמֵר? בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים; עַד אִם הַבְּנִים

שְׁמִיחָהּ. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים; עַד חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוּ מָיִם.
וְחוֹתֵם בְּגָאֵלָהּ. רַבִּי טְרָפוֹן אוֹמֵר; אֲשֶׁר גָּאֵלְנוּ וְגָאֵל אֶת
אֲבוֹתֵינוּ מִמַּצָּרִים, וְלֹא הָיָה חוֹתֵם. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר; כֵּן
ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַגִּיעֲנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים
אַחֲרִים הַפְּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם, שְׁמִיחִים בְּבִנְיָן עֵירֶךְ
וְשָׁשִׁים בַּעֲבוּדָתָךְ, וְנֹאכַל שָׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפֶּסַחִים
כו', עַד בְּרוּךְ אַתָּה ה', גָּאֵל יִשְׂרָאֵל: ^ז מְזֻגוּ לוֹ כּוֹס שְׁלִישִׁי,
מְבָרֵךְ עַל מְזוֹנוֹ. רַבִּיעִי, גּוֹמֵר עָלָיו אֶת הַחֵלֶל, וְאוֹמֵר
עָלָיו בְּרַבַּת הַשִּׁיר. בֵּין הַפּוֹסוֹת הַלָּלוּ, אִם רוֹצֵה לְשִׁתּוֹת,
יִשְׁתֶּה. בֵּין שְׁלִישִׁי לְרַבִּיעִי, לֹא יִשְׁתֶּה: ^ה אֵין מִפְטִירִין
אַחֲרֵי הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמָן. יִשְׁנוּ מִקְצָתָן - יֹאכְלוּ. בָּלָן - לֹא
יֹאכְלוּ. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר; נִתְנַמְנְמוּ - יֹאכְלוּ. נִרְדְּמוּ - לֹא
יֹאכְלוּ: ^ט הַפֶּסַח אַחֲרֵי חֲצוֹת, מְטִמָּא אֶת הַיָּדִים. הַפְּגוּל
וְהַגּוֹתֵר, מְטִמָּאִין אֶת הַיָּדִים. בֶּרֶךְ בְּרַבַּת הַפֶּסַח פָּטֵר אֶת
שָׁל זָבַח. בֶּרֶךְ אֶת שָׁל זָבַח, לֹא פָטֵר אֶת שָׁל פֶּסַח, דְּבָרֵי
רַבִּי יִשְׁמַעֵאל. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר; לֹא זֶה פּוֹטֵרֵת זֶה, וְלֹא זֶה
פּוֹטֵרֵת זֶה:

מסכת ביצה

פֶּרֶק א' ^א בִּיצָה שְׁנוּלָדָה בְּיוֹם-טוֹב, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים;
תֹּאכֵל. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים; לֹא תֹאכֵל. בֵּית שְׁמַאי

אומרים; שאור בכזית וחמץ בכפותבת. ובית הלל
אומרים; זה וזה בכזית: הַשְׁוֹחֵט חֵיָה וְעוֹף בְּיוֹם-טוֹב,
בית שמאי אומרים; יחפור בְּדֶקֶר ויכסה, ובית הלל
אומרים; לא ישחוט, אלא אם כן היה לו עפר מוכן
מבעוד יום. ומודים, שאם שחט, שיחפור בְּדֶקֶר ויכסה.
שאפר בירה מוכן הוא: בית שמאי אומרים; אין
מוליכין את הסלם משוכה לשוכה, אבל מטהו מחלון
לחלון. ובית הלל מתירין. בית שמאי אומרים; לא יטול,
אלא אם-כן נענע מבעוד יום. ובית הלל אומרים; עומד
ואומר; זה וזה אני נוטל: זמן שחורים ומצא לבנים,
לבנים ומצא שחורים, שנים ומצא שלשה - אסורים.
שלשה ומצא שנים - מתרים. בתוך הקן ומצא לפני הקן
- אסורים. ואם אין שם אלא הם - הרי אלו מתרים: בית
שמאי אומרים; אין מסלקין את התריסין ביום-טוב.
ובית הלל מתירין אף להחזיר. בית שמאי אומרים; אין
נוטלין את העלי לקצב עליו בשר, ובית הלל מתירין.
בית שמאי אומרים; אין נותנין את העזר לפני הדָּרְסָן
ולא יגביהנו, אלא אם-כן יש עמו בַּיִת בָּשָׂר. ובית הלל
מתירין. בית שמאי אומרים; אין מוציאין לא את הקטן
ולא את הלולב ולא את ספר תורה לרשות הרבים. ובית

הֵלֵל מִתִּירִין: וְבֵית שְׁמַאי אוֹמְרִים; אֵין מוֹלִיכִין חֻלָּה
וּמִתְנֹת לִפְהֶן בְּיוֹם־טוֹב, בֵּין שְׁהֶרְמוּ מֵאִמָּשׁ, בֵּין
שְׁהֶרְמוּ מֵהַיּוֹם. וְבֵית הֵלֵל מִתִּירִין. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית
שְׁמַאי; גְּזֵרָה שְׁוֵה, חֻלָּה וּמִתְנֹת מִתְּנָה לִפְהֶן, וּתְרוּמָה
מִתְּנָה לִפְהֶן, כְּשֵׁם שְׁאִין מוֹלִיכִין אֶת הַתְּרוּמָה, כִּךְ אֵין
מוֹלִיכִין אֶת הַמִּתְנֹת. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית הֵלֵל; לֹא, אִם
אֲמַרְתֶּם בַּתְּרוּמָה שְׁאִינוּ זָכָאִי בַּהֲרַמְתָּהּ, תֹּאמְרוּ
בַּמִּתְנֹת שְׁזָכָאִי בַּהֲרַמְתָּן: וְבֵית שְׁמַאי אוֹמְרִים; תִּבְלִין
נְדוּכִין בְּמִדּוּף שֶׁל עֵץ. וְהַמֶּלֶח בַּפֶּךְ, וּבְעֵץ הַפְּרוּר, וְבֵית
הֵלֵל אוֹמְרִים; תִּבְלִין נְדוּכִין כְּדֶרֶךְ בְּמִדּוּף שֶׁל אֶבֶן,
וְהַמֶּלֶח בְּמִדּוּף שֶׁל עֵץ: הַבּוֹרֵר קִטְנִית בְּיוֹם־טוֹב, בֵּית
שְׁמַאי אוֹמְרִים; בּוֹרֵר אֶכֶל וְאוֹכֵל. וְבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים;
בּוֹרֵר כְּדֶרֶכְוּ בְּחִיקוֹ בְּקִנּוֹן וּבִתְמֻחֻי, אֲבָל לֹא בְּטַבְּלָא וְלֹא
בְּנִפְהָ וְלֹא בְּכִבְרָה. רַבִּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר; אִף מִדִּיחַ וְשׂוֹלָה:
וְבֵית שְׁמַאי אוֹמְרִים; אֵין מְשַׁלְּחִין בְּיוֹם־טוֹב אֶלָּא
מִנּוֹת. וְבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים; מְשַׁלְּחִין בַּהֲמָה חַיָּה וְעוֹף, בֵּין
חַיִּין בֵּין שְׁחוּטִין. מְשַׁלְּחִין יֵינֹת שְׂמָנִים וּסְלִתוֹת
וְקִטְנִיּוֹת, אֲבָל לֹא תְּבוּאָה, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן מִתִּיר בַּתְּבוּאָה:
מְשַׁלְּחִין כָּלִים, בֵּין תְּפוּרִין בֵּין שְׁאִינוּ תְּפוּרִין, וְאִף־עַל־
פִּי שֵׁשׁ בָּהֶן כָּלִאִים, וְהֵן לְצֶרֶף הַמוֹעֵד, אֲבָל לֹא סַגֵּדֵל

הַמִּסְפָּר וְלֹא מִנְעַל שְׂאִינֹ תַפּוּר. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר; אִף לֹא מִנְעַל לָבוֹן, מִפְּנֵי שְׁצָרִיף אָמֵן. זֶה הַפֶּלֶל; כָּל־שְׂנֵאוֹתֵינוּ בּוֹ כִּיּוֹם טוֹב, מְשַׁלְּחִין אוֹתוֹ:

פֶּרֶק ב א יוֹם־טוֹב שְׁחַל לְהִיּוֹת עֶרֶב שַׁבָּת, לֹא יִבְשַׁל אָדָם בַּתְּחִלָּה מִיוֹם־טוֹב לַשַּׁבָּת, אֲבָל מִבְּשַׁל הוּא לְיוֹם־טוֹב, וְאִם הוֹתִיר הוֹתִיר לַשַּׁבָּת, וְעוֹשֶׂה תְּבַשִּׁיל מִעֶרֶב יוֹם־טוֹב וְסוֹמֵךְ עָלָיו לַשַּׁבָּת. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים; שְׁנֵי תְּבַשִּׁילִין. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים; תְּבַשִּׁיל אֶחָד. וְשׁוֹיֵן בְּדָג וּבִיצָה שְׁעָלָיו שְׁהֵן שְׁנֵי תְּבַשִּׁילִין. אֲבָלוֹ אוֹ שְׂאֵבֵד, לֹא יִבְשַׁל עָלָיו בַּתְּחִלָּה. וְאִם שִׁיר מִמֶּנּוּ כָּל־שְׁהוּא, סוֹמֵךְ עָלָיו לַשַּׁבָּת: ב חָל לְהִיּוֹת אַחֵר הַשַּׁבָּת, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים; מִטְבִּילִין אֶת הַפֶּל מִלְּפָנֵי הַשַּׁבָּת, וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים; כֻּלָּם מִלְּפָנֵי הַשַּׁבָּת, וְאָדָם בַּשַּׁבָּת: ג וְשׁוֹיֵן שְׂמִשְׁקִין אֶת הַפִּים בְּכָלִי אֶבֶן לְטַהֲרוֹ, אֲבָל לֹא מִטְבִּילִין. וּמִטְבִּילִין מִגֵּב לְגֵב וּמִחֲבוּרָה לְחֲבוּרָה: ד בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים; מְבִיאִין שְׁלָמִים וְאִין סוֹמְכִין עָלֵיהֶן, אֲבָל לֹא עוֹלוֹת. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים; מְבִיאִין שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת וְסוֹמְכִין עָלֵיהֶם: ה בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים; לֹא יַחֵם אָדָם חֲמִין לְרִגְלָיו, אֶלָּא אִם כֵּן רָאוּיִין לְשִׁתְיָהּ. וּבֵית הֵלֵל מַתִּירִין. עוֹשֶׂה אָדָם מְדוּרָה וּמִתְחַמֵּם בְּגִגְדָּהּ: ו שְׂרָשָׁה

דְּבָרִים רַבֵּן גַּמְלִיאֵל מַחְמִיר בְּדַבְרֵי בֵּית שְׁמַאי; אֵין
 טוֹמְנִין אֶת הַחֲמִין מִיּוֹם-טוֹב לַשַּׁבָּת, וְאֵין זוֹקְפִין אֶת
 הַמְנוּרָה בְּיוֹם-טוֹב, וְאֵין אוֹפִין פֶּתִין גָּרִיצִין אֶלָּא
 רְקִיקִין. אָמַר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל; מִימֵיהֶן שֶׁל בֵּית אַבָּא לֹא
 הָיוּ אוֹפִין פֶּתִין גָּרִיצִין, אֶלָּא רְקִיקִין. אָמְרוּ לוֹ; מַה
 נַעֲשֶׂה לְבֵית אָבִיךָ, שֶׁהָיוּ מַחְמִירִין עַל עֶצְמָן וּמְקָלִין
 לְכָל-יִשְׂרָאֵל, לְהִיזֹת אוֹפִין פֶּתִין גָּרִיצִין וְחָרִי; אֵף הוּא
 אָמַר שֶׁלֹּשָׁה דְּבָרִים לְהַקֵּל; מְכַבְּדִין בֵּין הַמַּטּוֹת, וּמְנִיחִין
 אֶת הַמְגֹמֵר בְּיוֹם-טוֹב, וְעוֹשִׂין גְּדִי מְקַלֵּם בְּלִילֵי פֶסְחִים.
 וְחֻכָּמִים אוֹסְרִין: ^ה שֶׁלֹּשָׁה דְּבָרִים רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן-עֲזַרְיָה
 מֵתִיר, וְחֻכָּמִים אוֹסְרִין; פָּרְתוּ יוֹצֵאָה בְּרִצּוּעָה שְׁבִין
 קַרְנֵיהָ, וּמְקַרְדִּין אֶת הַבֶּהֱמָה בְּיוֹם-טוֹב, וְשׁוֹחֲקִין אֶת
 הַפְּלִפְלִין בְּרַחֲמִים שְׁלֵהֶם. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר; אֵין מְקַרְדִּין
 אֶת הַבֶּהֱמָה בְּיוֹם-טוֹב, מִפְּנֵי שֶׁעוֹשֶׂה חֲבוּרָה, אֲבָל
 מְקַרְצְפִין. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים; אֵין מְקַרְדִּין, אֵף לֹא
 מְקַרְצְפִין: ^ט הַרְחִים שֶׁל פְּלִפְלִין, טְמֵאָה מִשּׁוּם שֶׁלֹּשָׁה
 כְּלִים; מִשּׁוּם כְּלִי קְבוּל, וּמִשּׁוּם כְּלִי מִתְּכֹת, וּמִשּׁוּם כְּלִי
 כְּבֵרָה: ^י עֲגֹלָה שֶׁל קָטָן טְמֵאָה מִדֶּרֶס וְנִטְלָת בַּשַּׁבָּת,
 וְאֵינָה נִגְרָרֶת אֶלָּא עַל גְּבֵי כְּלִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר; כָּל-
 הַכְּלִים אֵין נִגְרָרִין חוּץ מִן הָעֲגֹלָה, מִפְּנֵי שֶׁהִיא כּוֹבֶשֶׁת:

פרק ג א אין צדין דגים מן הביבין ביום טוב, ואין גותנין
לפניהם מזונות. אבל צדין תיה ועוף מן הביבין, וגותנין
לפניהם מזונות. רבן שמעון בן גמליאל אומר; לא כל
הביבין שוין. זה הפלל; כל המחסר צידה אסור,
ושאינו מחסר צידה מותר: במצודות תיה ועוף ודגים
שעשאן מערב יום טוב, לא יטול מהן ביום טוב, אלא
אם פן יודע שנצודו מערב יום טוב. ומעשה בנכרי
אחד, שהביא דגים לרבן גמליאל, ואמר; מתרין הן, אלא
שאין רצוני לקבל הימנו: בהמה מספנת לא ישחוט,
אלא אם כן יש שהות ביום לאכל ממנה כזית צלי. רבי
עקיבא אומר; אפלו כזית חי מבית טביחתה. שחטה
בשדה, לא יביאנה במוט ובמוטה. אבל מביא בידו
אברים אברים: בכור שנפל לבור, רבי יהודה אומר;
ירד ממחה ויראה, אם יש בו מום - יעלה וישחוט. ואם
לא - לא ישחוט. רבי שמעון אומר; כל שאין מומו נפר
מבעוד יום, אין זה מן המוכן: בהמה שמתה, לא יזינה
ממקומה. ומעשה ושאלו את רבי טרפון עליה ועל
החלה שנטמאה. ונכנס לבית המדרש ושאל, ואמרו לו,
לא יזיז ממקומם: ואין נמנין על הבהמה לכתחלה
ביום טוב, אבל נמנין עליה מערב יום טוב ושוחטין

וּמַחֲלֵקִין בֵּינֵיהֶן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר; שׁוֹקֵל אָדָם בְּשָׂר
 כְּגֵגֶד הַכְּלִי אוֹ כְּגֵגֶד הַקּוֹפִיץ. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים; אֵין
 מַשְׁגִּיחִין בְּכַף מֵאֻזְנִים כָּל־עֶקֶר: ^זאֵין מַשְׁחִיזִין אֶת
 הַסִּפִּין בְּיוֹם־טוֹב, אֲבָל מַשְׁיֵאָה עַל גְּבִי חֲבֵרְתָּהּ. לֹא
 יֹאמֵר אָדָם לְטַבַּח, שְׁקוּלִי ^חלִי בְּדִינָר בְּשָׂר, אֲבָל שׁוֹחֵט
 וּמַחֲלֵקִים בֵּינֵיהֶן: ^האוֹמֵר אָדָם לַחֲבֵרוֹ, מֵלֵא לִי כְּלִי זֶה,
 אֲבָל לֹא בַּמָּדָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר; אִם הָיָה כְּלִי שֶׁל מָדָה,
 לֹא יִמְלֹאֲנוּ. מַעֲשֵׂה בֶּאֱבָא שְׂאוּל בֶן־בֶּטְנִית, שֶׁהָיָה
 מִמֵּלֵא מִדּוּתָיו מַעֲרַב יוֹם־טוֹב וְנוֹתֵנָן לְלִקְוֹחוֹת בְּיוֹם־
 טוֹב. אֶבָּא שְׂאוּל אוֹמֵר; אֵף בַּמּוֹעֵד עוֹשֶׂה כֵּן מִפְּנֵי בְּרוּרֵי
 הַמִּדּוֹת. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים; אֵף בַּחֹל עוֹשֶׂה כֵּן, מִפְּנֵי מִצּוֹי
 הַמִּדּוֹת. הוֹלֵךְ אָדָם אֶצֶל חֲנוּנֵי הָרְגִיל אֶצְלוֹ, וְאוֹמֵר לוֹ, תֵּן
 לִי בִיצִים וְאַגּוּזִים בְּמַנֵּן, שֶׁפֶן דֶּרֶךְ בַּעַל הַבַּיִת לַהֲיוֹת
 מוֹנֶה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ:

פֶּרֶק ד' א' הַמְּבִיא כֶּדִי יֵין מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, לֹא יָבִיאם בִּסֵּל
 וּבִקְפָּה, אֲבָל מְבִיא הוּא עַל כְּתָפוֹ אוֹ לְפָנָיו. וְכֵן הַמּוֹלִיךְ
 אֶת הַתֵּבֹן, לֹא יַפְשִׁיל אֶת הַקֶּפֶה לְאַחֲרָיו, אֲבָל מְבִיאָהּ
 הוּא בִידּוֹ. וּמִתְחִילִין בַּעֲרַמַת הַתֵּבֹן, אֲבָל ^בלֹא בַעֲצִים
 שֶׁבַּמְקָצָה: ^גאֵין נוֹטְלִין עֲצִים מִן הַסִּפָּה, אֶלָּא מִן הַסְּמוּךְ
 לָהּ. מְבִיאִין עֲצִים מִן הַשָּׂדֶה מִן הַמִּכְבָּס, וּמִן הַקֶּרְפֶּף

אָפּלוּ מן המִפְּזָר. אִיזְהוּ קִרְפָּף, כָּל־שִׁסְמוּךְ לָעִיר, דְּבָרִי
 רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר; כָּל־שִׁנְכָנְסִין לוֹ בְּפוֹתֶחַת,
 וְאָפּלוּ בְּתוֹךְ תְּחוֹם שַׁבָּת: גֵּאִין מְבַקְעִין עֲצִים, לֹא מִן
 הַקּוֹרוֹת, וְלֹא מִן הַקּוֹרָה שֶׁנִּשְׁבְּרָה בְּיוֹם־טוֹב. וְאִין
 מְבַקְעִין לֹא בְּקִרְדִּים וְלֹא בְּמִגְרָה וְלֹא בְּמִגָּל, אֶלָּא
 בְּקוֹפִיץ. בֵּית שֶׁהוּא מְלֵא פְרוֹת, סְתוּם וְנִפְתָּח, נוֹטֵל
 מִמָּקוֹם הַפֶּתַח. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר; אֵף פּוֹחַת לְכַתְחֻלָּה
 וְנוֹטֵל: הֵאִין פּוֹתֶחַתִּין אֶת הַנֵּר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כְּלִי.
 וְאִין עוֹשִׂין פֶּתַח־מִין בְּיוֹם־טוֹב, וְאִין חוֹתְכִין אֶת הַפֶּתִילָה
 לְשָׁנִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר; חוֹתְכָהּ בָּאוֹר לְשָׁנֵי גְרוֹת:
 הֵאִין שׁוֹבְרִין אֶת הַחֶרֶס, וְאִין חוֹתְכִין אֶת הַנֵּזֶר לְצִלּוֹת בּוֹ
 מְלִיחַ, וְאִין גּוֹרְפִין תַּנּוּר וְכִירִים, אֲבָל מְכַבְּשִׁין, וְאִין
 מְקִיפִין שְׁתֵּי חֲבִיזוֹת לְשִׁפְתַּת עֲלִיהֶן אֶת הַקְּדֵרָה, וְאִין
 סוֹמְכִין אֶת הַקְּדֵרָה בְּבִקְעָתָהּ, וְכֵן בְּדֵלֶת, וְאִין מְנַהֲגִין אֶת
 הַבְּהֵמָה בַּמָּקָל בְּיוֹם־טוֹב וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי שִׁמְעוֹן
 מֵתִיר: רַבִּי אֶלְיָעָזָר אוֹמֵר; נוֹטֵל אָדָם קִיסָם מִשְׁלָפְנֵיו
 לְחֻצָּץ בּוֹ שְׁנָיו, וּמִגִּבּוֹ מִן הַחֲצֵר וּמִדְּלִיקָה, שֶׁכָּל־מָה
 שֶׁבְּחֲצֵר מוֹכֵן הוּא. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים; מִגִּבּוֹ מִשְׁלָפְנֵיו
 וּמִדְּלִיקָה: הֵאִין מוֹצִיאִין אֶת הָאוֹר לֹא מִן הָעֲצִים וְלֹא מִן
 הָאֲבָנִים וְלֹא מִן הָעֵפֶר וְלֹא מִן הַפִּים, וְאִין מְלַבְּנִין אֶת

הַרְעָפִים לְצִלּוֹת בָּהֶן. וְעוֹד אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר; עוֹמֵד
אָדָם עַל הַמִּקְצָה עָרַב שָׁבֶת בְּשָׁבִיעִית, וְאָמַר; מִפָּאן אָנִי
אוֹבֵל לְמַחֵר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים; עַד שִׁירְשׁוֹם וְיֹאמַר,
מִפָּאן וְעַד פָּאן:

פֶּרֶק א' מִשִּׁילִין פִּירוֹת דֶּרֶךְ אַרְבָּה בְּיוֹם-טוֹב, אָבֵל לֹא
בְּשָׁבֶת, וּמִכֻּסִּים פִּירוֹת בִּבְלִים מִפְּנֵי הַדֶּלֶף, וְכֵן כִּדֵּי יֵין
וְכִדֵּי שָׁמֶן. וְנוֹתְנִין כָּלִי תַּחַת הַדֶּלֶף בְּשָׁבֶת: ב' כָּל שְׁחִיבִין
עָלָיו מִשׁוֹם שָׁבוֹת, מִשׁוֹם רְשׁוֹת, מִשׁוֹם מִצְוָה בְּשָׁבֶת,
חֲתִיבִין עָלָיו בְּיוֹם-טוֹב. וְאֵלּוּ הֵן מִשׁוֹם שָׁבוֹת; לֹא עוֹלִין
בְּאֵילָן, וְלֹא רוֹכְבִין עַל גָּבִי בְּהֶמָּה, וְלֹא שָׁטִין עַל פְּנֵי
הַמַּיִם, וְלֹא מְטַפְּחִין, וְלֹא מְסַפְּקִין, וְלֹא מְרַקְדִין. וְאֵלּוּ הֵן
מִשׁוֹם רְשׁוֹת; לֹא דָגִין, וְלֹא מְקַדְּשִׁין, וְלֹא חוֹלְצִין, וְלֹא
מִיבְּמִין. וְאֵלּוּ הֵן מִשׁוֹם מִצְוָה, לֹא מְקַדְּשִׁין, וְלֹא
מַעֲרִיבִין, וְלֹא מַחְרִימִין, וְלֹא מַגְבִּיהִין תְּרוּמוֹת
וּמַעֲשָׂרוֹת. כָּל-אֵלּוּ בְּיוֹם-טוֹב אָמְרוּ, קָל וְחֹמֶר בְּשָׁבֶת.
אֵין בֵּין יוֹם-טוֹב לְשָׁבֶת, אֵלָּא אָכַל גֶּפֶשׁ בְּלֶבֶד: ג' הִבְהֶמָּה
וְהַבְּלִים כְּרָגְלֵי הַבְּעָלִים. הַמוֹסֵר בְּהֶמְתּוֹ לִבְנוֹ אוֹ לְרוּעָה,
הָרִי אֵלּוּ כְּרָגְלֵי הַבְּעָלִים. בָּלִים הַמֵּיחֲדִין לְאַחַד מִן הָאֲחִין
שְׁבִיבִית, הָרִי אֵלּוּ כְּרָגְלָיו. וְשֹׂאִין מֵיחֲדִין, הָרִי אֵלּוּ
בְּמִקּוֹם שֶׁהוֹלְכִין: ד' הַשּׁוֹאֵל כָּלִי מִחֲבֵרוֹ מִעָרַב יוֹם-טוֹב,

כְּרַגְלֵי הַשּׁוֹאֵל. בְּיוֹם-טוֹב, כְּרַגְלֵי הַמַּשְׁאִיל. הָאִשָּׁה
שֶׁשָּׂאֶלָּה מִחִבְרָתָהּ תִּבְלִין וּמִלַּח לְעִסְתָּהּ, הֲרִי אֵלּוּ
כְּרַגְלֵי שְׁתֵּיהֶן. רַבִּי יְהוּדָה פּוֹטֵר בְּמִים, מִפְּנֵי שָׂאִין בָּהֶן
מִמָּשׁ: הַנַּחֲלָת כְּרַגְלֵי הַבָּעָלִים, וְשִׁלְהֶבֶת בְּכָל-מָקוֹם.
גַּחֲלָת שֶׁל הַקֹּדֶשׁ מוֹעֲלִין בָּהּ, וְשִׁלְהֶבֶת לֹא נִהְיָן וְלֹא
מוֹעֲלִין. (הַמּוֹצִיא גַּחֲלָת לְרִשּׁוֹת הָרָבִים, חֵיב. וְשִׁלְהֶבֶת,
פָּטוּר). בּוֹר שֶׁל יָחִיד, כְּרַגְלֵי הַיָּחִיד. וְשֶׁל אָנָּשִׁי אוֹתָהּ
הָעִיר, כְּרַגְלֵי אָנָּשִׁי אוֹתָהּ הָעִיר. וְשֶׁל עוֹלֵי בָּבֶל, כְּרַגְלֵי
הַמַּמְלָא: וּמִי שֶׁהָיוּ פְּרוּתָיו בְּעִיר אַחֶרֶת, וְעָרְבוּ בְּגִי
אוֹתָהּ הָעִיר לְהִבְיָא אֲצִלּוֹ מִפְּרוּתָיו, לֹא יִבְיֵאוּ לוֹ. וְאִם
עָרַב הוּא, פְּרוּתָיו כְּמוֹהוּ: וּמִי שֶׁזָּמַן אֲצִלּוֹ אוֹרְחִים, לֹא
יִזְלִיכוּ בִידָם מְנוּת, אֶלָּא אִם כֵּן זָכָה לָהֶם מְנוּתֵיהֶם מֵעָרַב
יוֹם-טוֹב. אֵין מִשְׁקִין וְשׁוֹחֲטִין אֶת הַמִּדְּבָרִיּוֹת, אֲבָל
מִשְׁקִין וְשׁוֹחֲטִין אֶת הַבֵּיתוֹת. אֵלּוּ הֵן בֵּיתוֹת, הַלְּנוֹת
בְּעִיר. מִדְּבָרִיּוֹת, הַלְּנוֹת בְּאַפֵּר:

מסכת סוטה

פֶּרֶק ה' א בָּשֶׁם שֶׁהַמִּים בּוֹדְקִין אוֹתָהּ, כִּף הַמִּים בּוֹדְקִין אוֹתוֹ,
שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר ה) 'וּבֹאוּ' וּבֹאוּ'. בָּשֶׁם שֶׁאִסּוּרָה לַבָּעַל, כִּף
אִסּוּרָה לַבָּעַל, שֶׁנֶּאֱמַר (ספ) 'נִטְמָא' וְנִטְמָא', דְּבָרֵי רַבִּי
עֲקִיבָא. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ; כִּף הִיא דוֹרֵשׁ זִכְרֶיהָ בֶּן-

הַקֶּצֶב. רַבִּי אֹמֵר; שְׁנֵי פְעָמִים הָאֲמֹרִים בְּפֶרֶשֶׁה 'אִם
 נִטְמָאָה' נִטְמָאָה, אַחֵד לַפֶּעַל וְאַחֵד לְבוֹעֵל: גּוֹ בַּיּוֹם
 דָּרַשׁ רַבִּי עֲקִיבָא; ^(וויקרא יח, ג) 'וְכָל-כְּלִי-חָרָשׁ אֲשֶׁר יִפֹּל מֵהֶם
 אֶל-תּוֹכּוֹ כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכּוֹ יִטְמָא', אֵינּוּ אֹמֵר 'טִמָּא' אֶלָּא
 יִטְמָא, לְטִמָּא אַחֲרֵים, לְמִדּ עַל כֶּפֶר שְׁנֵי שְׁמִטָּמָא אֶת
 הַשְּׁלִישִׁי. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ; מִי יִגְלֶה עֶפֶר מַעֲיִינָהּ, רַבִּן
 יוֹחָנָן בֶּן-זִבְאִי, שֶׁהֵייתָ אוֹמֵר, עֲתִיד דּוֹר אַחֵר לְטַהֵר כֶּפֶר
 שְׁלִישִׁי, שְׂאִין לוֹ מִקְרָא מִן הַתּוֹרָה שֶׁהוּא טִמָּא, וְהֵלֵא
 עֲקִיבָא תִּלְמִידָהּ מִבֵּיא לוֹ מִקְרָא מִן הַתּוֹרָה שֶׁהוּא טִמָּא,
 שֶׁנֶּאֱמַר; 'כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכּוֹ יִטְמָא': גּוֹ בַּיּוֹם דָּרַשׁ רַבִּי
 עֲקִיבָא; ^(במדבר לב, ט) 'וּמִדֹּתֶם מִחוּץ לָעִיר אֶת-פֶּאת-קִדְמָה
 אֶלְפִים בָּאַמָּה וְגו'', וּמִקְרָא אַחֵר אוֹמֵר; ^(ספ' טז) 'מִקְיָר הָעִיר
 וְחוּצָה אֶלֶף אַמָּה סָבִיב'. אִי אֶפְשָׁר לוֹמַר אֶלֶף אַמָּה,
 שֶׁכֶּכֶּר נֶאֱמַר אֶלְפִים אַמָּה, וְאִי אֶפְשָׁר לוֹמַר אֶלְפִים
 אַמָּה, שֶׁכֶּכֶּר נֶאֱמַר אֶלֶף אַמָּה, הֲאֵלֶּכֶּי? אֶלֶף אַמָּה מִגֶּרֶשׁ
 וְאֶלְפִים אַמָּה תַּחֲסֹם שַׁבָּת. רַבִּי אֲלִיעֶזֶר בֶּנּוּ שֶׁל רַבִּי יוֹסִי
 הִגְלִילִי אוֹמֵר; אֶלֶף אַמָּה מִגֶּרֶשׁ וְאֶלְפִים אַמָּה שְׂדוֹת
 וּכְרָמִים: גּוֹ בַּיּוֹם דָּרַשׁ רַבִּי עֲקִיבָא; ^(שמות טו, טז) 'אֲזַי יִשְׁיֶרֶת
 מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר, שְׂאִין תִּלְמוּד לֹאמֵר 'לֵאמֹר', וּמָה תִּלְמוּד לֹאמֵר

'לֹא אָמַר', מְלִמֵּד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל עֹזְבֵי אַחֲרָיו שֶׁל מֹשֶׁה עַל כָּל־דָּבָר וְדָבָר, כְּקוֹרִין אֶת הַהִלָּל, לְכַד נֶאֱמַר 'לֹא אָמַר'. רַבִּי נִחְמִיָּה אוֹמֵר; כְּקוֹרִין אֶת שְׁמֵעַ וְלֹא כְּקוֹרִין אֶת הַהִלָּל: הַבּוֹ בַּיּוֹם דָּרַשׁ רַבִּי יְהוֹשֻעַ בֶּן־הֶרְקֵנוֹס; לֹא עָבַד אִיזֵב אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ־הוּא אֲלֵא מֵאַהֲבָה, שְׁנֵאמַר; (מלכות יג, טו) הֵן יִקְטִלְנִי לוֹ (כתיב: לא) אֵיחָל. וְעַדִּין הַדָּבָר שָׁקוּל, לוֹ אֲנִי מִצְפָּה אוֹ אֲנִי מִצְפָּה? תִּלְמוּד לֹאמַר (ספ, כז, ט) 'עַד־ אֲנוּעַ לֹא־ אֲסִיר תַּמָּתִי מִמֶּנִּי', מְלִמֵּד שֶׁמֵּאַהֲבָה עָשָׂה. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ; מִי יִגְלֶה עֶפֶר מַעֲיִנֶיךָ, רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן־זַבְדִּי, שֶׁהֵיטָה דוֹרֵשׁ כָּל־יָמָיו שֶׁלֹא עָבַד אִיזֵב אֶת הַמָּקוֹם אֲלֵא מִיִּרְאָה, שְׁנֵאמַר (ספ, טז, טז) 'אִישׁ תָּם וְיֹשֵׁר יִירָא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע', וְהֵלֵא יְהוֹשֻעַ תִּלְמִיד תִּלְמִידָה לְמֹד שֶׁמֵּאַהֲבָה עָשָׂה:

מסכת תענית

פֶּרֶק ב א סֵדֶר תַּעֲנִיּוֹת פִּיצֵד? מוֹצִיאִין אֶת הַתֵּבָה לְרַחוּבָה שֶׁל עִיר, וְנוֹתְנִין אֶפֶר מְקֻלָּה עַל גְּבִי הַתֵּבָה וּבִרְאֵשׁ הַנְּשִׂיא וּבִרְאֵשׁ אַב־בֵּית־דִּין, וְכָל־אֶחָד וְאֶחָד גּוֹתֵן בְּרִאשׁוֹ. הִזְקֵן שִׁפְהֵן אוֹמֵר לַפְּנִיָּהוּ דְּבִרֵּי כְּבוֹשִׁין; אַחֲרֵינוּ, לֹא נֶאֱמַר בְּאַנְשֵׁי גִיּוֹנָה 'וְיִירָא הָאֱלֹהִים אֶת שְׁקָם וְאֶת תַּעֲנִיתָם', אֲלֵא; (יבמות ג, י) 'וְיִירָא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־ שָׁבוּ מִדִּרְכָּם הָרָעָה'. וּבִקְפֻלָּה הוּא אוֹמֵר; (יבמות ב, יג) 'וְקִרְעוּ

לִבְבָכֶם וְאֶל־בְּגִדֵיכֶם: ^ב עָמְדוּ בַתְּפִלָּה, מוֹרִידִין לְפָנַי
 הַתֵּבָה זָקֵן וְרָגִיל, וַיֵּשׁ לוֹ בָּנִים, וּבֵיתוֹ רִיקָם, כְּדֵי שֶׁיְהֵא
 לְבוֹ שָׁלֵם בַּתְּפִלָּה, וְאוֹמֵר לְפָנֵיהֶם עֲשׂוּרִים וְאַרְבַּע
 בְּרָכוֹת, שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שִׁבְכָל־יוֹם, וּמוֹסִיף עֲלֵיהֶן עוֹד
 שֵׁשׁ: ^ג וְאֵלוֹ הֵן; זְכוּרוֹת, וְשׁוֹפְרוֹת, ^(ספלים קט) 'אֶל־יְהוָה
 בִּצְרָתָהּ לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי', ^(שס קכח) 'אִשָּׁא עֵינַי אֶל־הַהָרִים
 וְגו', ^(שס קל) 'מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יְהוָה', ^(שס קכ) 'תִּפְלָה לְעֵנִי
 כִּי־יַעֲטֹף'. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר; לֹא הָיָה צָרִיךְ לוֹמַר זְכוּרוֹת
 וְשׁוֹפְרוֹת, אֶלָּא אוֹמֵר תַּחֲתִיהֶן ^(מל"ה ת, לו) רַעֲבִי־יְהִיָּה בְּאַרְץ
 דְּבַר כִּי־יְהִיָּה וְגו', ^(ויקמיה יז) 'אֲשֶׁר הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
 עַל־דְּבָרֵי הַבִּצְרוֹת'. וְאוֹמֵר חוֹתְמִיהוּ: ^ד עַל הָרָאשׁוֹנָה
 הוּא אוֹמֵר; מִי שֶׁעָנָה אֶת אַבְרָהָם בְּהַר הַמּוֹרְיָה, הוּא
 יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקַתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ
 אֲתָה ה' גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל. עַל הַשְּׁנִיָּה הוּא אוֹמֵר; מִי שֶׁעָנָה
 אֶת אַבְרָהָם עַל יַם סוּף, הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע קוֹל
 צַעֲקַתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ אֲתָה ה' זֹכֵר הַנְּשַׁכְחוֹת. עַל
 הַשְּׁלִישִׁית הוּא אוֹמֵר; מִי שֶׁעָנָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל, הוּא
 יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע קוֹל צַעֲקַתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ אֲתָה
 ה' שׁוֹמֵעַ תְּרוּעָה. עַל הָרְבִיעִית הוּא אוֹמֵר; מִי שֶׁעָנָה אֶת
 שְׁמוּאֵל בַּמַּצָּפָה, הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל
 צַעֲקַתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ אֲתָה ה' שׁוֹמֵעַ צַעֲקָה. עַל

הַחֲמִישִׁית הוּא אוֹמֵר; מִי שֶׁעָנָה אֶת אֱלֹהֵי בְּהֵר הַפָּרְמֶל,
הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקַתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ
אַתָּה ה' שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. עַל הַשְּׁשִׁית הוּא אוֹמֵר; מִי שֶׁעָנָה
אֶת יוֹנָה מִמְּעֵי הַדָּגָה, הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל
צַעֲקַתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַעֲזֹנָה בְּעֵת צָרָה. עַל
הַשְּׁבִיעִית הוּא אוֹמֵר; מִי שֶׁעָנָה אֶת דָּוִד וְאֶת שְׁלֹמֹה בְּנוֹ
בִּירוּשָׁלַיִם, הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקַתְכֶם
הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמֵּרַחֵם עַל הָאָרֶץ: הַמַּעֲשֶׂה
בִּימֵי רַבִּי חֵלְפָתָא וְרַבִּי חֲנַנְיָה בֶן-תְּרַדְיּוֹן, שֶׁעָבַר אַחֵר
לְפָנָי הַתְּבָה וְגָמַר אֶת הַפְּרָכָה כְּלָה, וְלֹא עָנוּ אַחֲרָיו אָמֵן.
תִּקְעוּ הַפְּהֲנִים תִּקְעוּ. מִי שֶׁעָנָה אֶת אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהֵר
הַמְּזוּרָיָה הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקַתְכֶם הַיּוֹם
הַזֶּה. הִרְיעוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הִרְיעוּ. מִי שֶׁעָנָה אֶת אַבּוֹתֵינוּ עַל
יָם סוּף, הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקַתְכֶם הַיּוֹם
הַזֶּה. וּכְשֶׁבָא דָּבָר אֶצֶל חֲכָמִים, אָמְרוּ; לֹא הֵינּוּ נוֹהֲגִין בֶּן
אָלָא בְּשַׁעַר הַמְּזֻרָח וּבְהֵר הַפִּית: וְשֶׁלֹּשׁ תַּעֲנִיּוֹת
הָרֵאוּשׁוֹנוֹת, אֲנָשִׁי מִשְׁמָר מִתַּעֲנִין וְלֹא מִשְׁלִימִין, וְאֲנָשִׁי
בֵּית אָב לֹא הֵיוּ מִתַּעֲנִין כָּלֵל. שְׁלֹשׁ שְׁנִיּוֹת, אֲנָשִׁי מִשְׁמָר
מִתַּעֲנִין וּמִשְׁלִימִין, וְאֲנָשִׁי בֵּית אָב מִתַּעֲנִין וְלֹא
מִשְׁלִימִין. שֶׁבַע אַחֲרוֹנוֹת, אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי מִתַּעֲנִין וּמִשְׁלִימִין,
דְּבָרֵי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים; שְׁלֹשׁ תַּעֲנִיּוֹת

הָרֵאוֹנוֹת, אֵלּוּ וְאֵלּוּ לֹא הָיוּ מִתְעַנִּין כָּלֶל. שְׁלֹשׁ שָׁנִיּוֹת, אֲנָשִׁי מִשְׁמֵר מִתְעַנִּין וְלֹא מִשְׁלִימִין, וְאֲנָשִׁי בֵּית אָב לֹא הָיוּ מִתְעַנִּין כָּלֶל. שְׁבַע אַחֲרוֹנוֹת, אֲנָשִׁי מִשְׁמֵר מִתְעַנִּין וּמִשְׁלִימִין, וְאֲנָשִׁי בֵּית אָב מִתְעַנִּין וְלֹא מִשְׁלִימִין: וְאֲנָשִׁי מִשְׁמֵר מִתְרִים לְשָׁתוֹת יַיִן בַּלֵּילוֹת, אֲבָל לֹא בַּיָּמִים. וְאֲנָשִׁי בֵּית אָב, לֹא בַּיּוֹם וְלֹא בַּלַּיְלָה. אֲנָשִׁי מִשְׁמֵר וְאֲנָשִׁי מַעֲמָד אֲסוּרִין מִלְּסַפֵּר וּמִלְּכַבֵּס, וּבַחֲמִישִׁי מִתְרִין מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת: הַכֹּל הַפְּתוּב בַּמְּגִלָּה תַּעֲנִית דִּלָּא לְמַסְפֵּד, לְפָנָיו אֲסוּר, לְאַחֲרָיו מִתֵּר. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר; לְפָנָיו וְלְאַחֲרָיו אֲסוּר. דִּלָּא לְהִתְעַנָּא בְּהוֹן, לְפָנָיו וְלְאַחֲרָיו מִתֵּר. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר; לְפָנָיו אֲסוּר, לְאַחֲרָיו מִתֵּר: ט אֵין גּוֹזְרִין תַּעֲנִית עַל הַצָּבוֹר בַּתְּחִלָּה בַּחֲמִישִׁי, שְׁלֹא לְהַפְקִיעַ הַשְּׁעָרִים, אֶלָּא שְׁלֹשׁ תַּעֲנִיּוֹת הָרֵאוֹנוֹת שְׁנֵי וַחֲמִישִׁי וְשְׁנֵי, וְשְׁלֹשׁ שָׁנִיּוֹת חֲמִישִׁי שְׁנֵי וַחֲמִישִׁי. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר; כָּשֶׁם שֶׁאֵין הָרֵאוֹנוֹת בַּחֲמִישִׁי, כֵּן לֹא שָׁנִיּוֹת וְלֹא אַחֲרוֹנוֹת: י אֵין גּוֹזְרִין תַּעֲנִית עַל הַצָּבוֹר בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ, בַּחֲנֻכָּה וּבְפוּרִים, וְאִם הִתְחִילוּ, אֵין מַפְסִיקִין, דְּבָרֵי רַבֵּן גַּמְלִיאֵל. אָמַר רַבִּי מֵאִיר; אֶף-עַל-פִּי שֶׁאָמַר רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אֵין מַפְסִיקִין, מוֹדָה הִיא שֶׁאֵין מִשְׁלִימִין. וְכֵן תִּשְׁעָה בָּאָב שֶׁחָל לְהִיּוֹת בְּעֶרֶב שַׁבָּת:

* ספרא דצניעותא *

פֶּרְקָא רַבִּיעָא; עֲתִיקָא, טָמִיר וּסְתִים. זַעֲרָא דְאַנְפִּין, אֲתַגְלִיא
 וְלֹא אֲתַגְלִיא. דְּאֲתַגְלִיא - בְּאֲתוֹן כְּתִיב, דְּאֲתַפְסִיא - סְתִים
 בְּאֲתוֹן וְלֹא מִתִּישְׁבוּ בְּאֲתֵרוֹי, בְּגִין דְּאִיהוּ לֹא אֲתִישְׁבוּ בֵּה עֲלֵאִין
 וְתַתִּיאִין. (בְּרַאשִׁית 16, כד) 'וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ
 בְּהֶמָּה וְרֶמֶשׂ' וְגו'. הֵינּוּ דְכְתִיב; (מַלְכִים 1, 11) 'אָדָם וּבְהֶמָּה תוֹשִׁיעַ יְהוָה'
 - חֹד בְּכָלֵל דְּאַחְרָא מִשְׁתַּפְּחָא, בְּהֶמָּה בְּכָלֵל דְּאָדָם. (וַיִּקְרָא 1, 3)
 'אָדָם כִּי־יִקְרִיב מִמֶּם קִרְבּוֹ לַיהוָה מִן־הַבְּהֶמָּה' - מִשּׁוּם דְּאֲתַכְלֵל
 בְּכָלֵל דְּאָדָם. כִּד נַחַת אָדָם וְלִתְתָא בְּדִיוֹקְנָא עֲלֵאָה, אֲשַׁתְּכַחוּ
 תַּרְיִן רוּחִין מִתַּרְיִן סְטָרִין, דִּימִינָא וּשְׁמָאֵלָא, כָּלִיל אָדָם. בִּימִינָא
 נִשְׁמָתָא קִדִּישָׁא, בְּשְׁמָאֵלָא נֶפֶשׁ חַיָּה. חֵב אָדָם - אֲתַפְּשֵׁט
 שְׁמָאֵלָא, וְאֲתַפְּשֵׁטוּ אַנּוּן בְּלֹא גּוּפָא. כִּד מִתְדַבְּקִין דָּא בְּדָא -
 אֲתִילְדוּן, בְּהָאִי חַיָּה דְּאוּלִּידָא סְגִיאִין בְּקִטְרָא חֲדָא. וְעֶשְׂרִין וְתַרְיִן
 אֲתוֹן סְתִימִין, וְעֶשְׂרִין וְתַרְיִן אֲתוֹן אֲתַגְלִין, יו"ד סְתִים יו"ד גְּלִיא.
 סְתִים וְגְלִיא, בְּמַתְקֵלָא דְּטַפְסִין אֲתַקְלוּ. יו"ד, נִפְקִין מִנִּיהּ דְּכַר
 וְנִקְבָּא - ו"ד. בְּהָאִי אֲתַר ו"ו דְּכַר דְּל"ת נִקְבָּא. בְּגִין דָּא, ד"ו - תַּרְיִן,
 ד"ו - דְּכַר וְנִקְבָּא. ד"ו - תַּרְיִן קַפְלִין (כ"א קַלְעִין) תַּרְיִן. יו"ד בְּלַחוּדוּי
 דְּכַר, ה"א נִקְבָּא. ה"א, דְּל"ת הוֹת בְּקִדְמִיתָא, וּמִדְּאֲתַעֲפֶרֶת בִּי"ד
 בְּגוּזָה - (אוּלִידִת) אֲפִיקֶת ו"ו, (כִּי בַהּ) אֵית ד"ו, וְכִי אֵית ה"ה הָרִי יו"ו)
 אֲתַחֲזִי יו"ד בְּחֻזָּה כָּלֵלָא דִּיה"ו. מִדְּאֲפִיקֶת יו"ד 'דְּהוּא דְּכַר
 וְנִקְבָּא, אֲתִישְׁבֶּת לְכַתֵּר וּמִכְסִּיא לְאַמָּא. (בְּרַאשִׁית 1, 3) 'וַיִּרְאוּ בְנֵי־
 הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹת הָאָדָם' - הֵינּוּ דְכְתִיב; (יִשְׁעֵי 3, 1) 'שְׁנַיִם־אֲנָשִׁים
 מִרְגְּלִים חָרַשׁ לֵאמֹר'. מֵאִי 'בְּנוֹת הָאָדָם'? דְכְתִיב; (מַלְכִים 2, 19) 'אִזּוּ

תְּבִאֲנָה שְׁתֵּים נָשִׁים זֹנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ. בְּגִינִיחוֹן כְּתִיב; (מלכים א' ג, כח) 'כִּי רָאוּ כִּי־חֲכָמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ וְגו'.' 'אִז תְּבִאֲנָה' וְלֹא בְּקִדְמִיתָא. בְּקִסְטָרָא דְקִטְוִירִי דְפִינָאן, תִּרְיִן מִתְחַבְּקוֹן הוּוּ לְעֵלָא. לְתַתָּא נַחְתּוּ יִרְתּוּ עַפְרָא, אֲבָדוּ חוּלְקָא טָבָא דִּהוּה בָּהוּ - עֲטָרָא דְבִמְלָא, וְאַתְעֲטָר בְּקִסְטָא דְעִנְבָא. (שמות יד, טו) 'וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מַה־תַּעֲשֶׂה אֵלַי' - 'אֵלַי' דִּיקָא. 'דְּבַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ' - 'וַיִּסְעוּ' דִּיקָא. בְּמִזְלָא הוּוּ תְלִי, דְּבִעָא לְאוּקִיר דְקִנְהָ. (שמות טו, כו) 'וַהֲיִשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו', עַד כָּאן. (שמות טו, כו) 'כִּי אֲנִי יְהוָה רִפְאֵךְ' - לְהֵאֵי דִיקָא:

מעין הכוונות: א. נהגו חסידים הראשונים שלא לקרות פרשת בשלח והשירה כי אם באשמורת הבוקר, בניגון מעומד כלפי מזרח, עד "כי אני ה' רופאך", וכן ראוי לנהוג. וכבר נודע אשר חכמים הנגיד כי כל האומר בכל יום שירה זו בשמחה רבה, כאילו אותה, שעקה יצא ממצרים ומתכפרים עונותיו. ועל כן נאמר "ויסע משה את ישראל מים סוף", שהסיעם מעונותיהן. שכל מי שנעשה לו נס ואומר שירה מוחליק לו כל עונותיו (חמ"ו).

ב. בסוף הסדר ("א בחצות, ויש המקפידים להשאר ערים עד עלות השחר) יאמרו שוב מ'זיהי בשלח פרעה' עד 'כי אני ה' רופאך'. ויש נוהגים לפתוח את ההיכל. ומה טוב שיאמרו דברי כיבושין לפני הציבור למען יכווננו היטב באמירת השירה אשר צפונים בה סודות גדולים וסגולות רבות.

שירת הים

מעין הכוונות: באשמורת הבוקר בליל שביעי של פסח, קודם עלות השחר, נכון לקרות שירת הים בקול נעים מעומד. ויתחיל מן תחלת הפרשה "זיהי בשלח פרעה את העם". ואחר שייסיים השירה, יחזור לומר שלשה פסוקים אלו של ויסע ויבא ויט (לשון חכמים סי' ט).

וַיְהִי בְשִׁלַּח פְּרַעְיָה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָתַם אֱלֹהִים דְּרָךְ אֲרִץ
פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרֹב הוּא כִּי | אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּתֵם הָעָם
בְּרֹאתָם מִלַּחְמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה: וַיִּסֹּב אֱלֹהִים | אֶת־הָעָם
דְּרָךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֲרִץ

מִצָּרִים: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע
הַשִּׁבְיָע אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמוֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם: וַיִּסְעוּ מִסַּפַּת וַיַּחֲנוּ
בְּאֶתֶם בְּקֻצֶּה הַמִּדְבָּר: וַיְהִי הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעָמוֹד
עָנָן לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ וַלֵּילָה בְּעָמוֹד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לְלַכֵּת
יוֹמָם וַלֵּילָה: לֹא־יָמִישׁ עָמוֹד הָעָנָן יוֹמָם וְעָמוֹד הָאֵשׁ
לַיְלָה לִפְנֵי הָעָם:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשׁוּבוּ
וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירָת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַעַל צִפּוֹן
נִכְחוּ תַחֲנוּ עַל־הַיָּם: וְאָמַר פֶּרְעֹה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְבָכִים הֵם
בְּאַרְצֵי סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: וְחִזַּקְתִּי אֶת־לֵב־פֶּרְעֹה וְרִדְף
אֲחֲרֵיהֶם וְאִפְבֹּדָה בְּפֶרְעֹה וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצָּרִים כִּי־
אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן: וַיֵּצֵד לְמִלֹּךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם
וַיִּהְיֶה לְלֵב פֶּרְעֹה וַעֲבָדוּ אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מִה־זֹּאת
עָשִׂינוּ כִּי־שָׁלַחֵנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַבְדָּנוּ: וַיֹּאסֶר אֶת־רֹכְבּוֹ
וְאֶת־עָמּוֹ לָקַח עִמּוֹ: וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב בָּחוּר וְכָל
רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלֹשׁ עַל־בָּלֹז: וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־לֵב פֶּרְעֹה
מִלֹּךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְּאִים
בְּיַד רָמָה: וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיִגּוּ אוֹתָם חֲנִים
עַל־הַיָּם כָּל־סוֹס רֶכֶב פֶּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וַחֲלִילוֹ עַל־פִּי

החִירָת לַפָּנִי בְּעַל צָפֹן: וּפָרְעָה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם | נֹסַע אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ
 מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה
 הַמְּבֹלִי אִי־קָבְרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוֹת בַּמִּדְבָּר מִה־
 זֹאת עָשִׂיתָ לָּנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם: הֲלֹא־זֶה הִדְּבָר אֲשֶׁר
 דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדַל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת־
 מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם מִמֶּתְנּוּ בַּמִּדְבָּר:
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ הִתִּיצְבוּ וְרֵאוּ אֶת־
 יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם
 אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסָּפּוּ לְרֹאשׁוֹתָם עוֹד עַד־עוֹלָם: יְהוָה
 יִלָּחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרֹשׁוּן:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִה־תִּצָּעַק אֵלַי דְּבַר אֶל־בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ: וְאַתָּה הָרַם אֶת־מִטָּה וְנִטָּה אֶת־יָדְךָ עַל־
 הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיָּבֹאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֹשָׁה: וְאֵנִי
 הִנְנִי מִחַזֵּק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֶפְסָדָה
 בְּפָרְעָה וּבְכָל־חֵילוֹ בְּרִכְבּוֹ וּבַפָּרָשָׁיו: וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־
 אֵנִי יְהוָה בְּהַפְּכִי בְּפָרְעָה בְּרִכְבּוֹ וּבַפָּרָשָׁיו: וַיִּסַּע מֶלֶךְ־
 הָאֱלֹהִים הֶחֱלֵף לַפָּנִי מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע
 עֲמֹד הָעָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא בֵּין | מַחֲנֶה
 מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעָן וַיַּחֲשֹׁךְ וַיֹּאֲרֶה אֶת־

הַלִּילָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלִּילָה: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־
יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיִּזְלַף יְהוָה | אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כָּל־
הַלִּילָה וַיִּשָּׁם אֶת־הַיָּם לַחֲרֵבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: וַיָּבֹאוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֹשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִיְּמִינָם
וּמִשְׁמָאלָם: וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוֹם
פָּרָעָה רָכְבוּ וּפָרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם: וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר
וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעָמּוֹד אֵשׁ וָעָנָן וַיָּהָם אֶת
מַחֲנֵה מִצְרַיִם: וַיִּסַּר אֶת אַפּוֹ מִרְפָּבֹתָיו וַיִּנְהַגְהוּ בַּכִּבְדָּת
וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אֲנוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה גָּלָתָם לָהֶם
בַּמִּצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וַיָּשֹׁבוּ
הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רָכְבוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־
יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשֹׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בֹּקֶר לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים
לְקִרְאָתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: וַיָּשֹׁבוּ
הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת־הָרָכָב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכָל חֵיל פָּרָעָה
הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיּוֹם לֹא־נִשְׁאָר בָּהֶם עַד־אֶחָד: וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֹשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה
מִיְּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם: וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־
שְׂפַת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה

יְהוָה בְּמִצְרִים וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְינוּ בִּיהוָה
וּבְמֹשֶׁה עֲבָדָיו:

אֲזַי יִשְׁרַם־מֹשֶׁה וּבָנָי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָּאָה סוֹס וָרֶכֶב
רָמָה בָּיִם: עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלִי וְאַנְוָהוּ
אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְמֶנָהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ:
מִרְפַּכַּת פְּרָעָה וְחִילֹו יְרַה בָּיִם וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי טַפְעוּ בָּיִם־
סוּף: תַּהֲמֹת יִכְסִימוּ יִרְדּוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ־אָבִו: יְמִינֶךָ יְהוָה
נִאֲדָרִי בַּפֹּחַ יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעָץ אוֹיֵב: וּבִרְב־גָּאוֹנֶךָ תַּהַרֶם
קִמּוּיָה תִשְׁלַח חֲרָנֶךָ לֹאכְלֹמוּ כְּקֹשׁ: וּבְרוּחַ אֲפִיךָ נַעֲרֶמוּ
מַיִם נִצְבּוּ כְּמוֹ־נֶד נְזָלִים קָפְאוּ תַּהֲמֹת בְּלִב־בָּיִם: אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֹּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלָל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי אֶרִיק
חֲרָבִי תִזְרִישְׁמוּ יָדַי: נִשְׁפֹּת בְּרוּחְךָ כְּסִמוּ יָם צָלְלוּ
כְּעוֹפֹת בָּמִים אֲדִירִים: מִי־כְמֹכָה בָּאֵלֶם יְהוָה מִי כְּמֹכָה
נֶאֱדָר בְּקָדָשׁ נוֹרָא תַּהֲלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא: נְטִית יְמִינֶךָ
תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נְחִית בַּחֲסִדֶךָ עִם־זוֹ גָּאֵלֹת נַהֲלֹת בְּעֻזֶךָ
אֶל־נֹה קִדְשֶׁךָ: שְׁמָעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן חִיל אֲחֻז יִשְׁבִּי
פִּלְשֶׁת: אֲזַ נִבְהִלוּ אֱלֹהֵי אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחֹזְמוּ רַעַד
נִמְגּוּ כָל יִשְׁבֵּי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִמְתָּה וּפָחַד בְּגִדְלָהּ
זְרוּעָהּ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד־יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עִם־זוֹ

קִנִּיתִי: תִּבְאֹמוּ וְתִשְׁלַמְוּ בְּהָרִי גִּחְלִיתֶךָ מָכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פַּעֲלָתִי
יְהוָה מִקֶּדֶשׁ אֲדֹנִי פִּזְנֵנוּ יְדִידֶיךָ: יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: כִּי
בְּאֵלֹהִים פָּרַעָה בָּרַכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיָּשֶׁב יְהוָה עַל־הֶם
אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיפְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם:

וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אַחֲזֹת אַחֶרֶן אֶת־הַתֹּף בְּיָדָהּ וַתִּצְאֹה
כָּל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבִמְחֹלֹת: וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם
שִׁירוֹ לַיהוָה כִּי־גָאָה גָּאָה סוֹס וָרִכְבוֹ רָמָה בָּיִם: וַיִּסַּע
מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיִּצְאֻהוּ אֶל־מִדְבַּר־שׁוּר וַיִּלְכְּבוּ
שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מִצְאוּ מַיִם: וַיָּבֹאוּ מִרְתָּהּ וְלֹא
יָכְלוּ לְשַׁתֵּת מַיִם מִמֶּרְהָ כִּי מִרְיָם הֵם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ
מֶרְהָ: וַיִּלְנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה־נַּשְׁתָּה: וַיִּצַּעֲקוּ
אֶל־יְהוָה וַיֹּזַרְהוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַפִּיִּם וַיִּמְתְּקוּ
הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסָּהוּ: וַיֹּאמְרוּ אִם־
שָׂמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַיִּשָּׁר בְּעֵינֶיךָ תַעֲשֶׂה
וְהַאֲזִנָּה לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמִּחְלָה אֲשֶׁר־
שָׂמְתִי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּאֵךָ:

❖ יחזור לומר שלשה פסוקים אלו של ויסע ויבא ויט (לשון חכמים סי' ט):

וַיִּסַּע מִלֶּאךָ הָאֱלֹהִים הַהֲלֹךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךָ
מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם:
וַיָּבֹא בֵּין | מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֵנָן

וְהַחֲשֹׁךְ וַיָּאָר אֶת־הַלַּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־
הַלַּיְלָה: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה | אֶת־הַיָּם
בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כָּל־הַלַּיְלָה וַיִּשָּׁם אֶת־הַיָּם לַחֲרֻבָּה
וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם:

❖ ואחר כך ילמד דברים אלו (לשון חכמים טז):

שֵׁם בֶן־עַ"ב שֶׁל 'וַיִּסַּע וַיָּבֹא וַיֵּט' - יֵשׁ בּוֹ עַ"ב תְּבִין וְרִי"ו
אֲתָנוּ, וְהוּא בְּחִינַת חֲגִ"ת, וְעַל יְדֵי שֵׁם זֶה נִקְרַע הַיָּם
לְיִשְׂרָאֵל. גַּם עַל יְדֵי שֵׁם זֶה הִחִיָּה אֱלִישָׁע הַנָּבִיא עָלָיו
הַשָּׁלוֹם אֶת בֶּן־הַשּׁוֹנְמִית, שֶׁהוּא חֲבִקוּק הַנָּבִיא עָלָיו
הַשָּׁלוֹם. וְהֵנָּה, הַעַ"ב שְׁמוֹת הֵם יוֹצְאִין מִשְׁלָשָׁה
פְּסוּקִים הַנִּזְכָּרִים בְּפָרָשַׁת בְּשַׁלַּח, וְהֵם; הָאֶחָד - וַיִּסַּע
מִלֶּאֱךָ הָאֱלֹהִים וְכו', וְהַשְּׁנִי - וַיָּבֹא בֵּין | מַחֲנֶה מִצְרַיִם
וְכו', וְהַשְּׁלִישִׁי - וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וְכו'. וּפְסוּק הָרִאשׁוֹן
שֶׁל 'וַיִּסַּע' סְדוּרוֹ בְּסֵדֶר יִשָּׁר, מֵרֹאשׁ הַפְּסוּק לְסוּפּוֹ.
וּפְסוּק הַשְּׁנִי שֶׁל 'וַיָּבֹא', סְדוּרוֹ לְמִפְרָע מְסוּף הַפְּסוּק
לְרִאשׁוֹ. וּפְסוּק הַשְּׁלִישִׁי שֶׁל 'וַיֵּט', סְדוּרוֹ בְּסֵדֶר יִשָּׁר
מֵרֹאשׁ הַפְּסוּק וְעַד סוּפּוֹ. נִמְצְאוּ אוֹתוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת שֶׁל
כָּל־הַעַ"ב שְׁמוֹת הֵם שֶׁל פְּסוּק 'וַיִּסַּע', וְאוֹתוֹת
הָאֲמֻצָּעִיּוֹת הֵם שֶׁל פְּסוּק 'וַיָּבֹא', וְאוֹתוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת
הֵם שֶׁל פְּסוּק 'וַיֵּט'.

וְכָתַב רַבְּנֵי מִהֶרַח וְז' לְבִסְפָּר מְבֹא שְׁעָרִים (סַעַר ה' חו"ל פ"ח)
 וְזֶה לְשׁוֹנוֹ; וְהָבֵן עֲתָה עֲנִין שֵׁם בֶּן-ע"ב אֲשֶׁר
 בַּחֲסֹד מָה עֲנִינוֹ. וְהָעֲנִין, כִּי כָל-שֵׁם ע"ב זֶה, אֶף-עַל-פִּי
 שְׁנַחֲלֵק לְשֹׁלֵשׁ בַּחֲיִנּוֹת - כִּי הֲרִי פָסוּק וְיִסַּע' הוּא בַּחֲסֹד,
 וּפָסוּק וְיִבְא' בְּגִבּוֹרָה, וּפָסוּק וְיִט' בַּתְּפָאֶרֶת, עַם-כָּל-זֶה
 כָּל-שֵׁם ע"ב הֵּזָה הוּא בַּחֲסֹד כְּנוֹדָע. וְהַטַּעַם, כִּי הוּא
 בְּסוֹד הַחֲסֹד שְׁפַחֲסֹד, וְהַחֲסֹד שְׁבִגְבוֹרָה, וְהַחֲסֹד
 שְׁבַתְּפָאֶרֶת. וְהָבֵן זֶה הֵיטֵב, כִּי עַם הַיּוֹת שֵׁם זֶה בְּחַג"ת,
 הֵנָּה הוּא בְּבַחֲנֵת חֲסֹד שְׁבָכָל-אֶחָד מִהַשְׁלֹשָׁה אֱלֹו, וְלָבֵן
 שֵׁם בֶּן-ע"ב בְּלוֹ בַּחֲסֹד. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

❖ אַחֵר כִּךְ יֹאמַר בִּקְשָׁה זוֹ שְׁהִיא מִיּוֹסֶדֶת ר"ת ע"ב שְׁמוֹת שֶׁל שֵׁם בֶּן ע"ב דְּוִיסַע
 וַיְבֹא וַיֵּט הַנֹּד':

וְאַתָּה הָאֵל וְהַגְדוֹל. וְאַתָּה הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא.
 וְאַתָּה הַחַי וְקַיִם. וְאַתָּה הָאֱלֹהִים וּמִלֵּךְ.
 וְאַתָּה הַמַּאֲצִיל וְהַנּוֹרָא. וְאַתָּה הַיּוֹצֵר וְהַעֲשֵׂה.
 וְאַתָּה הַשּׁוֹמֵעַ וּמַאֲזִין. וְאַתָּה הַתְּפִלּוֹת וְעֹנֶה.

וְעַד הַטּוֹב וְעַדִּי	וה"ו	אֵל בְּסֵאף אֲצַפָּה	אכ"א
יְשׁוּעָתָךְ לְעַד יִצְרֹנִי	וה"י	כְּסֵא הַרְחֵמִים תִּשָּׁב	כה"ת
סִמְכֵנִי טַחְרֵנִי	סי"ט	הַגְּבֵר וְכֹתֵי יִשְׁעִי	הה"י
עֲזָרֵנִי לְמַעַן מַלְכוּתָךְ	על"מ	אֲמֹר לְצַרּוֹתֵי דִי	אל"ד
מִן הַמַּצָּר שׁוֹעֲתִי	מה"ש	לִישׁוּעָתָךְ אוֹחִיל וְאַצַּפָּה	לא"ו
לְתַפְלָתִי לְתַחֲנִיתִי הַקְּשִׁיבָה לִּי		הַמְּקַבֵּל הַתְּפִלּוֹת עֲנֵנִי	הה"ע

יְהוָה זָכַרְנִי לְטוֹבָה	י"ל	כְּלָכְלָנִי וְהוֹלִיכֵנִי קוֹמְמִיּוֹת כּו"ק
מֵאֲצִרָה בְּרִכּוֹת הַשְּׁבַעֲנִי	מב"ה	מֵלֵאנִי נַעַם דְּבָרֶיךָ מנ"ד
הִרְאֵנִי רַחֲמֵי יִשְׁעֶךָ	הר"י	אַתָּה נְרִי יְהוָה אב"י
הֶקֶם קוֹמְמִיּוֹת מִזְלִי	הק"מ	חֲדָרֵי עֶשֶׂר מֵלֵאנִי וזע"מ
לֶךְ אֲנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי	לא"ו	רוֹחַ הַטּוֹבָה עָלִי רה"ע
כִּי לִישׁוּעָתְךָ יַחֲלָתִי	כל"י	יִרְבּוּ יִגְדְּלוּ זְכוּיֹתִי יי"ף
לִכְבְּנִי וְאַזְרֵנִי וְסַעֲדֵנִי	לו"ו	הוֹרֵנִי הַדָּרָה הַטּוֹב הו"ה
פָּנֶיךָ הָאֵל לְעַבְדְּךָ	פה"ל	מַעֲשֵׂי יָדַי בּוֹנֵנָה מו"ך
נֵר לְרַגְלִי בּוֹנֵנָה	נל"ך	וְחִזְקֵנִי וְאַמְצֵנִי לְעִבּוֹדְךָ וו"ל
יִתְכַּוְּנֵנוּ יִתְבָּרְכוּ יָדַי	יי"י	יְהִיו לְרִצּוֹן הַגִּינוּנִי יל"ה
מִשְׁאֵלוֹת לְפִי הֶקֶם	מל"ה	סִיעֵ אוֹתִי לִירְאָתְךָ סא"ל
חֲנֻנִי הוֹד וְהֶדָר	וה"ו	עָלִי רַחֲמֶיךָ יְהוּמוֹ ע"ר"י
נִפְלְאוֹת תּוֹרַתְךָ הִרְאֵנִי	נת"ה	עֲשֵׂה שְׁלוֹם לִי עש"ל
הָאֵל אֶת אַפְלָתִי	הא"א	מִפְתָּנוֹת יָדְךָ הַעֲשִׂירֵנִי מי"ה
יְהוָה רַצָּה תְּשׁוּבָתִי	יר"ת	וְהַגְבֵּר הַחֶסֶד וְהַרְחֲמִים וו"ו
שְׁלַח אוֹרְךָ הַנְּחֻנִי	שא"ה	דְּבָרְךָ נְתִיבִי יָאִיר דנ"י
רַחֲמֶיךָ יִצְרוּנִי יְהוָה	ריי	הַשְּׁבַעֲנִי חַיִּי שְׁלוֹם הו"ש
אֲמַצֵּנִי וּבְרַכְנִי מִבְּרִכּוֹתֶיךָ	או"מ	עַל מֵי מְנוּחֹת ע"מ"מ
לִכְבִּי בּוֹנֵנָה בִּירְאָתְךָ	לכ"ב	נְהַלְנִי נוֹרָא אִים ננ"א
וְחֲנֻנִי שֹׁפַע רַב	וש"ר	נְעִימוֹת יְמִינְךָ תִּרְאֵנִי נ"ת
יְבוֹאוּנִי חֲסִדֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ	יח"ו	מִהֵר בָּנָה הַמִּקְדָּשׁ מב"ה
לְלִפִּי הִרְאֵה חֻכְמָה	לה"ח	פָּדֵה וְגָאֵל יִשְׂרָאֵל פו"י

נְדָחִים מְלֹט מִמַּאֲסָר	נָמ"מ	דָּבַק מִחֲשָׁבְתִּי בָךְ	דמ"ב
יִתְקַבְּצוּ יְבוֹאֵי לְצִיּוֹן	י"ל	מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי קֶדֶשׁ שְׁנִי	מנ"ק
הַשְׁפִּיעֵנוּ רוּחַ חֶכְמָה	הר"ח	אוֹרְךָ יִזְרַח עָלַי	אי"ע
מִהֵר צִמְחַת רְפוּאָתִי	מצ"ר	חֲנֻנִי בִּינָה וְדַעַת	חנ"ו
וְשִׁבְעֵנִי מִטּוֹב בֵּיתְךָ	ומ"ב	רַבָּה אֶת הַזֵּנִי	רא"ה
יִשְׁוּעוֹתֶיךָ הִרְבִּים הוֹחֵלְתִּי יְיָ	יה"ה	יְהִיָּה בְרוּךְ מְקוֹרֵי	יב"מ
עֲלֶיךָ נִסְמַכְתִּי וּבִטְחֹתִי	ענ"ו	הָאֵרֶךְ יְמֵי יְהוָה	הי"י
מִחֶכְמָתְךָ חֶכְמָנִי יְהוָה	מו"י	מִלִּטִּי וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתִי	מו"מ

וְיִי יִחַל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עַם־יְהוָה הִסְדָּר וְהִרְבָּה
עֲמֹו פְדוּתָּהּ: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִפֶּלַע עֲוֹנוֹתָיו:
דְּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעֲנֵנִי וּמִפֶּלַע־מִגְדוֹרֹתֵי הַצִּלָּנִי:

הִי הִלָּה כְּעֵינִי עֲבָדִים אֶל־יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי שִׁפְחָה אֶל־
יָד גְּבֻרָתָהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיִּחַנְּנוּ: יְהוָה
צָבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה:

וַיִּי וַאֲנִי תַפְלֵתִי־לָךְ: יְהוָה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֲסִדֶּךָ
עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ: יְהוָה צָבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאֹדֵם בִּטְחָ בָּךְ:
וְתִרָם כְּרֵאִים קִרְנִי בְּלִילִי בְשִׁמּוֹן רַעְיוֹן:

הִי הָאִירָה פִּנְיָךְ עַל־עֲבֹדְךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֲסִדֶּךָ: יְהוָה
הוֹשִׁיעָה הַפִּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרָאנוּ:

❖ ואחר גומרם כל זאת, יכוננו יחדיו לעתור לפני קונם נוסח תפלה זו (חמ"י ע"ס):

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהרונדי} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּהֵא שְׁעָה זוֹ שְׁעַת רַחֲמִים, שְׁעַת הַקְּשָׁבָה, שְׁעַת
הַאֲזָנָה. וְנִקְרָאָה וְתַעֲנֵנוּ, נַעֲתִיר לָךְ וְתַעֲתֵר לָנוּ. שִׁיְהִיָּה
עוֹלָה לְפָנֶיךָ קְרִיאָתָנוּ וְלַמּוֹדָנוּ בְּלִילָה הַזֶּה, כְּאֵלוֹ הַשְׁגָּנוּ
כָּל-הַסּוּדוֹת הַנִּפְלְאִים וְהַנּוֹרָאִים אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים בּוֹ.
וְתַזְכֵּךְ נַפְשָׁנוּ וְרוּחָנוּ וְנַשְׁמָתָנוּ שִׁיְהִיו רְאוּיִים לַעֲזֹר
מִיַּין תַּתְּאִין לְזוּגָא לְמַטְרוֹנִיתָא בְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא וְהַמָּה
יַעֲזֹרְרוּ מִיַּין נִקְבִין לְזוּגָא דְאַבָּא וְאַמָּא. וְאַבָּא וְאַמָּא
יְרִיק בְּרַכָּה עַד בְּלִי דִּי לְזַעִיר וְנִקְבִיָּה, וּמַשֵּׁם יִשְׁפַּע לָנוּ
בְּנֵי מַלְכִּים עַל-נַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנַשְׁמָתָנוּ לַעֲבֹד אֶת יְהוָה ^{יאהרונדי}
וְלִאֲהַבָּה וְלִירָאָה אוֹתוֹ יִרְאֵת הַרוּמָמוֹת תַּמִּיד כָּל-
הַיָּמִים. וּכְשֶׁם שְׁעָמַד לְאַבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף זְכוֹת הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, בְּדַבֵּר שְׁנַאֲמַר; וְהַיָּמִים לָהֶם חוּמָה מִיַּמִּינָם
וּמִשְׁמָאלָם: בֵּן יַעֲמַד הַיּוֹם זְכוֹת תּוֹרָתָה לָנוּ בְּנֵי בְרִיתָה,
לְהִגֵּן בְּעַדָּנוּ וּלְפָרוֹס עָלֵינוּ סִפְת שְׁלוֹמָה, וּלְתַקְּנָנוּ בְּעֶצֶה
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְלַהֲסִיר הַשָּׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל
כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירָנוּ. וּבִכְחַ סִגְלַת קְרִיאַת וְלַמּוֹד הַשִּׁירָה
אֲשֶׁר שָׁרְנוּ עֲתָה לְפָנֶיךָ שֶׁהִיא קִדְּשׁ קִדְּשִׁים, וּבְזְכוֹת
הַשְּׁמוֹת הַמְצֻרָפִים וְהַרְמוּזִים וְהַסּוּדוֹת הַקְּדוּשִׁים

וְהַטְּהוּרִים הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנָּה, יִשְׁכּוֹן אוֹר גָּדוֹל בְּשָׂכֵינָתָא
עֲזָנוּ וְתִשִּׁית לְרֹאשָׁהּ עֲטֹרַת פָּז בְּכֶתֶר מַלְכוּת מְשִׁיחָהּ,
וּמִזִּיו שִׁפְעָהּ לְבָנִים תִּבְיָא שִׁפְעַת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. וְנִזְכָּה
וְנִתְּחָה לְרֹאוֹת לְיֵשַׁע עֲמֻד לְיֵשַׁע אֶת־מְשִׁיחָהּ, מֶלֶךְ בִּיפּוֹ
תַּחֲזִינָה עֵינֵינוּ, וְאִזְ נָשִׁיר אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּקוֹל שִׁשׁוֹן
וּבְקוֹל שְׁמִיחָה. וּכְשֶׁם שֶׁסִּלַּחַתָּ לְעַמָּךְ בֵּית־יִשְׂרָאֵל עַל
יָם־סוּף בְּעֵד חֲטֹאתֶם בְּסִגְלַת הַשִּׁירָה הַזֹּאת, בֶּן־אֲבִינוּ אָב
הַרְחֵמֵנוּ רַחֵם עָלֵינוּ וּכְבֹּשׂ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם
כָּל־חֲטֹאתֵינוּ בְּכַח סִגְלַת הַשִּׁירָה אֲשֶׁר נָשִׁיר עִתָּהּ לְפָנֶיךָ
וְנִסָּה עָלֵינוּ אוֹר עֲתִיקָא קִדִּישָׁא לְקִרְוֵעַ רוּעַ גָּזַר דִּינֵנוּ
כְּמוֹ שֶׁקִּרְעַת רוּעַ גָּזַר דִּין אֲבוֹתֵינוּ עַל יָם סוּף, וְקִרְעַת כָּל־
הַמִּסְכִּים וְהַמְקַטְרָגִים אֲשֶׁר הֵם מְבַדִּילִים בֵּינֵינוּ לְבִינֶיךָ
חֲתוּם פִּי שָׁטוֹן וְאֵל יִשְׁטִין עָלֵינוּ. יְהִי כְּמֶץ לְפָנֶיךָ רוּחַ
וּמִלֵּאךְ יְהוֹנָדָה יְהוֹנָדָה: לְמַעַן יַחֲלִצוּן יְדִידֶיךָ הַוְשִׁיעָה
יְמִינָהּ וְעַנְגִּי: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינָהּ. עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרַתָּהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתָּהּ. יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֹרֵי־
פִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוֹנָדָה יְהוֹנָדָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

❁ הרחבות ❁

הקדמה מספר דעת ותבונה לרבנו יוסף חיים (פרק כג):

כתב רבינו זלה"ה בשער הכונות בדרוש הפסח זל"ל: רע, כי ישראל שהיו באותו הדור של שעבוד מצרים היו מבחינת אותם הניצוצות של קרי שהוציא ארם הראשון באותם ק"ל שנים שפירש מאשתו עד שלא נולד שנת כמ"ש רז"ל, ואחר כך באו בגלגול בדור המבול, ולכן היו גם הם מבחינתם זרעם על הארץ, כעין השרש אשר משם נוצרו וחוצבו עד שנימחו וכו'. ואחר כך הם עצמם חזרו ונתגלגלו בדור הפלגה וכו', וגם אז הוסיפו לחטוא עוד למרוד בעליון, אבל לא היו באותו עון הראשון של השחתת זרע כדור המבול וכו'.

וכבר נתבאר אצלינו בדרוש שכיבת הלילה, ובק"ש שעל המטה, כי ניצוצות הקרי הם חשובות מאד וקדושות, אלא שיוצאין ומתערבין בקליפות וצריכים בירור אחר בירור לתקנם, ועל דרך זה היו אלו הניצוצות הולכות ונתקנות לאט לאט, עד אשר התחילו להתקן ולהראות מבחינת הזהב שבהם, וזה היה בדור מצרים. ובזה תבין טעם נכון למה נגזר עליהם אותו השעבוד הקשה שאין כמותו, כי כנגד מה שחטאו בדור המבול להשחית את זרעם, נגזר עליהם כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וכו'. וכנגד מה שחטאו בדור הפלגה הבה נלבנה לבנים, נאמר וימררו את חייהם בחומר ובלבנים וכו'.

ואמנם היות השעבוד במצרים, הטעם הוא כי הנה נודע שכל הנשמות באות מן החסדים והגבורות אשר במוח הדעת, כי שם תלוי סוד הזווג, כמש"ה והאדם ידע את חוה אשתו, ואיש לא ידעה. לכן נקרא דעת, להורות כי משם נמשכת טפת הזווג הנקרא בלשון ידיעה כנז'. ומה גם אותם הנשמות של הדור ההוא של מרע"ה. וכבר נתבאר אצלינו כי משה הוא מבחינת הדעת, וכן כל הדור ההוא הם מבחי' הדעת, אלא שהם יצאו אל הקליפות לסוכות היותם טיפות קרי בק"ל שנים קודם שנוולד שם. אבל משה היה מבחינת שם עצמו כנודע, ולכן עליו אתמר ותרא אותו כי טוב הוא וכו'.

ולחיות כי כל אותו הדור היו מבחינת הדעת, ונודע כי כשח"ו פוגמים למטה באיזו מדה וספירה עליונה - הנה הם גורמים שיתאחזו הקליפות ויקחו שפע מן המקור ההוא שנפגם, ולכן ירדו ישראל למצרים שהם סוד הקליפה היושבת באחוריים של דעת העליון, וכמ"ש אצלינו בענין מצרים שהוא מצר העליון שהוא הגרון, ופרעה הוא העורף הקשה שבאחורי הדעת, והיו אותם הקליפות נאחזים ויונקים כל שפע הנמשך מן הדעת רז"א. ולכן ישראל שבאותו הדור שהם מן הדעת, אלא שהיו בסוד הפגם שהיו בחי' ניצוצות קרי, לכן נשתעבדו לפרעה ולמצריים היונקים כל שפע הדעת, יען כי הם גרמו לכל זה. וכל ענין הגלות הזה של מצרים היה לצרף ולתקן בחינת ניצוצות הקדושות ההם, בסוד 'ויצא אתכם מכור הברזל ממצרים', והבן זה. כי נדמה מצרים אל הכור אשר בתוכו ניתן הזהב ונפרד מן הסיגים ונתקן:

והנה נודע, כי בהיות למעלה אחיזת החיצונים באיזו ספירה ח"ו מחמת מעשה התחתונים הרעים, הנה מסתלק השפע מן המקום ההוא, כרי שלא יצא שפע רב משם אל החיצונים, וכמו שהודעתך בענין אצילות ז"א בתחלת אצילותו בבחינת ו"ק בלבד, ולא כלול מי"ס

שבו. ונמצא כי בהתאחז פרעה ומצרים בדעת העליון בדור ההוא, חזר ז"א לקדמותו כבזמן היותו בעיבור א' גו אימא עלאה בסוד תלת כלילין בתלת, כנודע אצלנו:

והנה פרעה הרשע מכשף גדול היה אין כמוהו, כמ"ש רז"ל, וידע בחכמתו הסתלקות ז"א הקדוש וחזרתו ליכנס בסוד העיבור תוך אימא עילאה, וראה כי אין ז"א הנקרא שם הוי"ה משגיח ושליט אז בעולם, ולכן בבא משה רבינו ע"ה אליו כפר בעיקר, ואמר לא ידעתי את ה' - הוא ז"א הנקרא הוי"ה כנודע, גם אמר מי ה' אשר אשמע בקולו, ר"ל הנה ז"א הנקרא הוי"ה אשר אתה בא בשליחותו אלי - היכן הוא כרי שאשמע בקולו, והלא סילק השגחתו ונכנס בסוד העיבור. ועל דרך זה ביארו בספר הזוהר בפסוק 'ויחזק ה' את לב פרעה', כי כשהיה שומע שם ה' מפי משה רבינו ע"ה זה היה גורם לו לחזק את לבו, כי ידע בחכמתו שלא היה אז מתגלה, והיה נעלם בסוד העיבור. האמנם בשם אלהים היה מורה, כי הרי יוסף הצדיק ע"ה אמר לו 'אלהים יענה את שלום פרעה', והוא השיב ואמר: 'אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת'. ונמצא שהיה כופר בשם הוי"ה ומורה בשם אלהים. והענין הוא זה, כי הנה בהיות זמן גדלות רז"א יש לו מוחין דשם ההוי"ה, ובהיותו בזמן הקטנות או בזמן העיבור יש לו מוחין דשם אלהים כמבואר אצלנו. והנה עתה ז"א היה בסוד העיבור היה לו מוחין דאלהים ולא דהוי"ה, ולכן היה פרעה כופר בהוי"ה ומורה בשם אלהים. גם הענין הוא כי הנה נודע ששליטת החיצונים אינם ח"ו בשם ההוי"ה אלא בשם אלהים, ולכן עתה אשר ז"א היה בסוד העיבור היה בבחינת מוחין דאלהים, והיה יכולת אז בחיצונים לינק ולהתאחז שם, והטעם הוא כי שם אלהים מתפשט מדרגות רבות, עד שבסוף מדרגה האחרונה מן השמרים של יין אשר בו יוצא מסופם הקליפות הנקראים אלהים אחרים וכו':

והנה פרעה הרשע היה חושב כי כיון שז"א הנקרא ברא בוכרא חזר להתעלם תוך אימא בסוד העיבור, שח"ו לא יחזור לקדמותו להתגלות ולצאת לחוץ מבטן אימא עילאה, ועל ידי כך עם בני ישראל התחתונים הנקראים ישראל על שמו של ז"א הנקרא ישראל - גם הם ישארו בגלות תוך מצרים, כיון שיששראל העליון השולט עליהם נתבטל ח"ו מציאותו. לכן שלח לו השי"ת ע"י משה רבינו ע"ה בה אמר ה' בני בכורי ישראל, לרמוז אל הבן הבכור העליון הנקרא ישראל, כי קיומו קיים ולא נתבטל ח"ו, והודיעו כי לפי שכפר במציאותו לכן יהיה נענש מדה כנגד מדה במכת בכורות, לפי שכפר בכך הבכור העליון, וחמש"ה וזאם מאן אתה לשלח' וכו' 'הנה אנכי הורג את בנך בכורד', וזה מה שאמר הכתוב 'והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר', כי הבן הבכור הנמשך מן הבן הקדוש הבכור העליון הוא אשר ישאלך שאלה זו, יען אליו נוגע זו השאלה, כי בו היה רוצה לכפור פרעה ולעכב את ישראל בגלות תחת רשותו, עכ"ל זלה"ה:

ענין גלות מצרים: בק"ל שנים שפירש אדרה"ר מאשתו יצאו ממנו נצוצות קרי ונפגמה דעת העליזונה, ואח"כ חזרו אותם הניצוצות בגלגול בדור המבול וברור הפלגה. ונודע כי כשח"ו פוגמים למטה באיזו מדה וספירה עליזונה - נאחזים הקלי' לינק שפע מן המקור ההוא, ולכן ירדו ישראל למצרים שהם סוד הקליפה היושבת באחוריים של דעת העליזון [מצרים שהוא מצר העליזון שהוא הגרון, ופרעה הוא העורף הקשה שבאחורי הדעת], והיו הקלי' יונקים מדרת דז"א. וענין גלות מצרים היה לצרף ולתקן את בחינות הניצוצות הקרושות ההם.

ענין הגאולה: ע"מ שלא תהיה אחיזה לחיצונים בשפע העליזון - הסתלקו המוחין מז"א וחזרו לעיבור. וכדי לבטל את אחיזת פרעה שיגאלו ישראל, נעשה נס גדול, ונגדל ז"א בבת אחת שלא כסדר, ומחמת האור הגדול התבטלה יניקת החיצונים ויצאו ישראל מהגלות.

ענין ליל יו"ט ראשון: והנה, בכל שנה ושנה בעת הזו, חוזרות ומתעוררות אותן הבחינות שהיו בגלות ובגאולת מצרים, וכפי שנתבאר בהקדמת סדר ט"ו בשבט "שים שלום" בענין פרצוף הזמנים, יעו"ש. ושם נתבאר כי פסח הוא בחדר, נמצא כי ע"י המצוות והתפילות מפסח ועד עצרת נתקנים זו"ן הכוללים דא"ק ואב"י"ע דחדר, דפר' הזמנים (חג"ת נד"י דה"י). בליל פסח נכנסים בזו"ן מוחין דישו"ת (קטנות וגדלות א') ומוחין דאו"א (קטנות וגדלות ב'). הפנימיות בערבית דליל פסח, והחיצוניות בסדר ההגדה. ובשונה בכל שבת וחג, שמוחין דישו"ת נכנסים בז"א בערב, ומוחין דאו"א נכנסים בבוקר, עתה בליל פסח 'לילה כיום יאיר' ויכנסו גם מוחין דאו"א כבר בלילה כנ"ל. ולכן, בשונה מכל חג, ניתן לומר את ההלל הנאמר רק לאחר כניסת המוחין כבר בלילה.

סדר כניסת המוחין: והנה בכל עת גדל ז"א לפי הסדר, דהיינו קטנות ראשון, גדלות א', קטנות ב' וגדלות ב'. אולם כפי שנתבאר, ע"מ שלא תהיה אחיזה לחיצונים בשפע בעת כניסת המוחין דקטנות, נעשה נס ונמשכו המוחין שלא כסדרם, והוא שנכנסו מוחין דגדלות א' (ג"ר דישו"ת), וקטנות וגדלות ב' (או"א), ורק לאחר מכן נכנסו מוחין דקטנות א' (ו"ק דישו"ת). ומכיון שנכנסו המוחין דגדלות, נתבטלו החיצונים וניתן להמשיך המוחין דקטנות א' בלא פחד אחיזתם.

זה סדר כניסת המוחין בתפילת ערבית דליל פסח: ❶ בכח קדושת היום נכנסים גדלות א' דישו"ת, ומכוונים למפרע להכניס המוחין בתיבת ישראל. ❷ עוד בתיבת ישראל נכנסים קטנות ב' דאו"א עילאין. ❸ בתיבת אחד נכנסים ו"ק דגדלות ב' דאימא עילאין. ❹ ב'אלקי אברהם יצחק ויעקב נכנסים חב"ד דגדלות ב' דאימא עילאין [ונשלם גדלות ב' דאימא], ❺ וכן נה"י דגדלות ב' דאבא. ❻ בתיבת גומל נכנסים חג"ת דגדלות ב' דאבא. ❼ בתיבות קונה הכל נכנסים חב"ד דגדלות ב' דאבא [ונשלם גדלות ב' דאבא]. ❽ ולאחר שנכנסו כל הגדלויות ונתבטלו החיצונים, בתיבות קונה הכל יכוין להמשיך קטנות א' דישו"ת.

סדר כניסת המוחין בהגדה של פסח יתבאר בע"ה במקומו.

מוזיק רז"א		
אבא עילאה	אבא (או"א עילאך)	אימא עילאה
<div>גדלות ב' (ג"ר)</div> <div>חב"ד ❶ אלהי אברהם, יצחק, יעקב</div> <div>ו"ק ❷ בתיבת "אחר"</div>	<div>גדלות ב' (ג"ר)</div> <div>חב"ד ❷ קונה הכל</div> <div>חג"ת ❸ גומל</div> <div>נה"י ❹ אלהי אברהם, יצחק, יעקב</div>	<div>גדלות ב' (ג"ר)</div> <div>חב"ד ❶ אלהי אברהם, יצחק, יעקב</div> <div>ו"ק ❷ בתיבת "אחר"</div>
<div>קטנות ב' (ו"ק)</div> <div>בתיבת "ישראל" ❷</div>	<div>קטנות ב' (ו"ק)</div> <div>בתיבת "ישראל" ❷</div>	<div>קטנות ב' (ו"ק)</div> <div>בתיבת "ישראל" ❷</div>
ישראל סבא	אימא (ישוס"ת)	תבונה
<div>גדלות א' (ג"ר)</div> <div>בתיבת "ישראל" ❶ (מכח קדושת היום)</div>	<div>גדלות א' (ג"ר)</div> <div>בתיבת "ישראל" ❶ (מכח קדושת היום)</div>	<div>גדלות א' (ג"ר)</div> <div>בתיבת "ישראל" ❶ (מכח קדושת היום)</div>
<div>קטנות א' (ו"ק)</div> <div>קונה הכל ❸</div>	<div>קטנות א' (ו"ק)</div> <div>קונה הכל ❸</div>	<div>קטנות א' (ו"ק)</div> <div>קונה הכל ❸</div>

סיכום המוזיק רליל פסח				
אבא ואימא עילאך				
ג"ר גדלות ב'	חח"ן	דת"י דחסדים	דת"י דגבורות	בג"ה
יוד הי יודי אלף הי יודי	יוד הי יודי אלף הי יודי	יוד הא ואו הא אלף הא יודי הא	יוד הה וו הה אלף הה יודי הה	יוד הי ואו הי אלף הי יודי הי
חג"ת נה"י קטנות ב'	אכרסטם אכרסטם	אכרסטם ע"ה ג' ע"ה יוד הא למדי ואו הא יודי מס יוד אלף הא למדי ואו הא יודי מס יוד אלף הא למדי ואו הא יודי מס יוד אלף הא למדי ואו הא יודי מס יוד אלף הא למדי ואו הא יודי מס	אכרסטם ג' ע"ד אכרסטם ג' ע"ד	אם גל אם גל
ישוס"ת				
ג"ר גדלות א'	חח"ן	דת"י דחסדים	דת"י דגבורות	בג"ה
יוד הי יודי אלף הי יודי	יוד הי יודי אלף הי יודי	יוד הא ואו הא אלף הא יודי הא	יוד הה וו הה אלף הה יודי הה	יוד הי ואו הי אלף הי יודי הי
חג"ת נה"י קטנות א'	אלף למדי הי יודי מס אלף למדי הי יודי מס	אלף למדי הא יודי מס אלף למדי הא יודי מס	אלף למדי הא יודי מס אלף למדי הא יודי מס	אלף למדי הה יודי מס אלף למדי הה יודי מס

❖ ערבית ליל פסח ❖

❖ יכוין לקיים מצות עשה דא' של ק"ש, ויכוין לקבל על עצמו עול מלכות שמים ב"ה' אלוקינו", וליחד שמו יתברך ב"ה' אחד".

יחוד ק"ש כנגד אות י' דהוי"ה	
מלכות ד"א	מלכות ד"א
המתעוררת תחילה,	המתעוררת תחילה,
ותחברה עם ד"א	ותחברה עם ד"א
ה' - ו	ה' - ו
לאור"א, ולחברם -	לאור"א, ולחברם -
י"ה, גימ' אל	י"ה, גימ' אל
בסוד שם יי"א דס"ג.	בסוד שם יי"א דס"ג.
באופן זה: ה' הו י"ה, גימ' יי"א דס"ג.	

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל

יכוין ליחד חיצוניות אר"א להמשיך מוחין דיניקה לזו"ן:

יכוין לברר בירורי רפ"ח דאחור דחכמה (ובינה) דזו"ן מהיכל אהבה דבריאה:	
מלכות דחסד	(ע"ב דע"ב) יוֹד הִי וְיוֹ הִי (ע"ב)
מלכות דגבורה	(ע"ב דס"ג) יוֹד הִי וְאוֹ הִי (ס"ג) יוֹד הִי וְאוֹ הִי (י' אותיות)
מלכות דתנה"י	(ע"ב דמ"ה) יְהוָה (כ"ו) יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא (מ"ה)
מלכות דמלכות	(ע"ב דב"ן) יֵה יְהוּ יְהוּה (ע"ב)

יִשְׂרָאֵל

יכוין שכבר היו בו"א גדלות א' דישסו"ת מכח קדושת היום:

חח"ן	רת"י רחסדים	רת"י רגבורות	בג"ה
מוח: יוֹד הִי וְיוֹ הִי	יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא	יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא	יוֹד הִי וְאוֹ הִי
לבוש: אֵלֶּף הִי יוֹד הִי	אֵלֶּף הֵא יוֹד הֵא	אֵלֶּף הֵא יוֹד הֵא	אֵלֶּף הִי יוֹד הִי

יכוין להמשיך לזו"א קטנות ב' דאו"א:

חח"ן	רת"י רחסדים	רת"י רגבורות	בג"ה
מוח: אכרסם	אכרסם ע"ה גי' ע"ה	אכרסם גי' ע"ה	אם גל
לבוש: יוֹד הִי וְאוֹ הִי	יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא	יוֹד הֵא וְאוֹ הֵא	יוֹד הִי וְאוֹ הִי

ויכוין להמשיך המוחין דיניקה מיה"ו לאו"א ולדעת:

יְהוָה (אבא) יִאֱהֹדוּנָהּ (אֲדוֹן הַכֶּלֶל הַיְּהוּדִי הַיְּהוּדִי הַיְּהוּדִי) מ"ד אֱלֹהֵינוּ (אמא) תְּקִין, בַּעַל הַיְּכֹלֶת וְבַעַל הַמִּזְחָזִים מ"ן אֱהִיָּה (דעת) יִאֱהֹדוּנָהּ (אֲדוֹן הַכֶּלֶל הַיְּהוּדִי הַיְּהוּדִי הַיְּהוּדִי) ד"א מַלְכוּת וְאֶחָד יִחַד זו"ן יִאֱהֹדוּנָהּ

יכוין למסור עצמו על קידוש השם ויקבל על עצמו ד' מיתות בית דין
ויכוין כאילו עושים בו המיתות בפועל ממש:

יִקְבַּל עָלָיו סְקִילָה מֵאוֹתוֹת ה' א' וְלִיחָדָם ע"י א' וְע"י שֵׁם ע"ב יוֹד ה' וְיוֹ ה' יִקְבַּל עָלָיו שְׂרִיפָה מֵאוֹתוֹת ה' ד' וְלִיחָדָם ע"י ה' וְע"י שֵׁם ס"ג יוֹד ה' וְאוֹ ה' יִקְבַּל עָלָיו הֶרֶג מֵאוֹתוֹת ו' נ' וְלִיחָדָם ע"י ו' וְע"י שֵׁם מ"ה יוֹד ה' וְאוֹ ה' יִקְבַּל עָלָיו חֲנֹק מֵאוֹתוֹת ה' ו' וְלִיחָדָם ע"י ה' וְע"י שֵׁם ב"ן יוֹד ה' וְה' וְה' וְיִכְוִין לַעֲלוֹת נִרְנַח ע"י שְׁלוֹ עִם הַנוֹק' דו"א וּרְפ"ח נִיצוּצֵינָהּ מֵהִכָּל הָאֱהָבָה, עִם הַמוֹחִין (דִּינִיקָה) דו"א — עַד רוֹם הַמַּעֲלוֹת

ומתייחדים ע"ב וס"ג דא"ק אִי־הִנִּיחָהּ לְהוֹלִיד שְׁפַע (דאח') דגדלות (י"ס דמ"ה וט"ס דב"ן)
ומתייחדים מ"ה וב"ן להמשיך שפע דגדלות: לעתיק — ולא"א — ולא"א — ולישסו"ת.

ויכוין להמשיך לז"א ו"ק דגדלות ב' דאימא:

	חח"ן	דתי' דחסדים	דתי' רגבורות	בג"ה
מרח:	יוֹד ה' וְיוֹ ה'	יוֹד ה' וְאוֹ ה'	יוֹד ה' וְה'	יוֹד ה' וְאוֹ ה'
לבוש:	אֱלֹף ה' יוֹד ה'	אֱלֹף ה' יוֹד ה'	אֱלֹף ה' יוֹד ה'	אֱלֹף ה' יוֹד ה'

ויאמר בלחש ויכוין להאיר מחב"ד דו"א לחב"ד דנוק':

בְּרִיךְ אֱלֹף ה' יוֹד ה' שֵׁם אֱלֹף ה' יוֹד ה' מַחֲכֵמָה דו"א לַחֲכֵמָה דְנוֹק' מַבְיָנָה דו"א לַבִּינָה דְנוֹק'

כְּבוֹד אֱלֹף ה' יוֹד ה' אֱלֹף ה' יוֹד ה' מַדְעַת דו"א לַחוּג' דְנוֹק'

מְלִכּוּתוֹ יִשְׁפִּיל רָאשׁוֹ, וִיכוּיִן לַתְקֵן כְּתֵר דְּרַחֵל דְּבִרְיָאָה לְעוֹלָם וִיכוּיִן לַתְקֵן וְעַד וִיכוּיִן לַתְקֵן מַלְכוּת דְנוֹק'

תפילת לחש היא בעולם האצילות
ירושלים בית המקדש קדש הקדשים

אֲדָנִי מלכות דאצילות העומדת בהיכל קודש קודשים דבריאה
שִׁפְתֵי נצח ותפלת עזי
תִּפְתָּח הוֹדוּ תפתח עזי התפארת
וְפִי יִמְשִׁיךְ וימשיך השפע היורד
יִגִּיד מלכות מאצילות לבריאה שהוא
תְּהִלָּתְךָ ותעלה הבריאה
אל עולם האצילות

יחוד התפילה כנגד אות ה' אחרונה דהוי"ה

יכוין לתקן פגם ביטול התפילה

ד"א אימא אבא מלכות
ו להעלותו ל- ה להעלות שניהם ל- י ואח"כ יכוין להעלות ה ל- וּהְלִי
באופן זה: וְהִלְלוּהוּ, גימ' וְלִי גימ' יוֹד הִי וְאוֹ הִי

ישים לליבו גדולת הקב"ה נפלאותיו ונוראותיו, ולדבוק במידותיו. ¹

מעין הכוונות: הנה כוונתינו עתה הוא לחבר זו"ך יחד כמו שהיו בעת בריאת העולם שאז היו מחוברים באחור, ואח"כ ננסרו והוחזרו פנים בפנים (שע"כ, לנ ע"ד).

בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דהוי"ה דאדנות ויכרע גופו בלבד דהוי"ה דאדנות ויכרע גופו בלבד דהוי"ה דאדנות ויכרע גופו בלבד

יִאֲהַרְגֶנּוּ אֲרֹנוֹהֶבֶל הִתְהַוְוִיחָהּ דהוי"ה דאדנות ויכרע גופו בלבד דהוי"ה דאדנות ויכרע גופו בלבד דהוי"ה דאדנות ויכרע גופו בלבד

אֱלֹהֵינוּ תָקַף, בַּעַל הַיְּבוֹתָל וְכַעַל הַיְּבוֹתָל אֲבֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יחוד אר"א

יכוין להמשיך לחב"ד דו"א - א. חב"ד דגדלות ב' דאימא, ב. נה"י דגדלות ב' דאבא:

אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ בְּנִית חכמה דו"א
אֱלֹהֵי יִצְחָק בְּנִית בינה דו"א

יכוין להמשיך לז"א:

יכוין להמשיך לז"א:

חכמה דג"ב דאימא	נצח דג"ב דאבא	בינה דג"ב דאימא	הוד דג"ב דאבא
יוֹד הִי וְיוֹ הִי	יוֹד הִי וְיוֹ הִי	יוֹד הִי וְאוֹ הִי	יוֹד הִי וְאוֹ הִי
אֶלֶף הִי יוֹד הִי	אֶלֶף הִי יוֹד הִי	אֶלֶף הִי יוֹד הִי	אֶלֶף הִי יוֹד הִי

וואלדי יעקב

בניית
דעת דו"א

יכוין להמשיך לז"א:

יסוד דגד"ב דאבא		דעת דגד"ב דאימא	
גבורות	חסדים	גבורות	חסדים
יוד הה וו הה	יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	יוד הא ואו הא
אלף הה יוד הה	אלף הא יוד הא	אלף הה יוד הה	אלף הא יוד הא

חג"ת דגד"ב דאימא
יורדים לגרון

האל

יכוין להמשיך לז"ק דו"א - חג"ת נה"י דגדלות ב' דאימא:

הגדול, הגבור, והנורא

בניית ת"ת,
ויסוד דו"א

בניית גבורה
והוד דו"א

אל עליון, גומל

בניית כתר,
דיעקב ורחל

יכוין להמשיך לז"א חג"ת דגד"ב דאבא:

חסד	ת"ת דחסדים	ת"ת דגבורות	גבורה
יוד הי ויו הי	יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	יוד הי ואו הי
אלף הי יוד הי	אלף הא יוד הא	אלף הה יוד הה	אלף הי יוד הי

חסדים טובים, קונה הכל

בניית חו"ב,
דיעקב ורחל

יכוין להמשיך לז"א חב"ד דגד"ב דאבא:

חכמה	דעת דחסדים	דעת דגבורות	בינה
יוד הי ויו הי	יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	יוד הי ואו הי
אלף הי יוד הי	אלף הא יוד הא	אלף הה יוד הה	אלף הי יוד הי

יכוין להמשיך לז"א קט"א דישסו"ת:

חח"ן	דת"י דחסדים	דת"י דגבורות	בג"ה
אלף למד הי יוד מם	אלף למד הא יוד מם	אלף למד הא יוד מם	אלף למד הה יוד מם
אלף למד הי יוד מם	אלף למד הא יוד מם	אלף למד הא יוד מם	אלף למד הה יוד מם

זְכוּר יוֹד הִי וְיוֹ הִי **אֵלֶּף** הִי יוֹד הִי **חֲסִדֵי-אָבוֹת** בְּנֵיית חַגִּית, דִּיעֶקֶב וְרַחֵל,

וּמִבֵּיא גֹזָאֵל^כ לְבָנֵי בְנֵיהֶם^כ

לְמַעַן שְׁמוֹ בְּנֵי־מַלְכוּת דִּיעֲקֹב וּרְחֹל בְּאַהֲבָה,

יכוין לנסור את הנוק' מאחורי ז"א, ולהביאה פנים בפנים עם ז"א.

יכוין למסור נפשו על קידוש ה', ולקבל ד' מיתות ב"ד ויכוין כאילו עושים בו המיתות בפועל ממש:

יִקְבַּל עָלָיו **סְקִילָה** מֵאוֹתוֹת **י** **א** וְלִיחָדָם ע"י **א** וְע"י שֵׁם ע"ב **יְהוָה הִי וְיָהּ הִי**

יִקְבַּל עָלָיו שְׂרִיפָה מֵאוֹתוֹת ה' ה' וְלִיחָדָם ע"י ה' וְע"י שֵׁם ס"ג יוֹד ה' וְאָן ה' ה'

יִקְבַּל עָלָיו הַרְגָּ מֵאוֹתוֹת ו' ז' וּלְיַחֲדָם ע"י ה' וְע"י שֵׁם מ"ה יוֹד הָא וְאוֹ הָא

יִקְבַּל עָלָיו הַלֵּל מֵאוֹתוֹת הָאֱלֹהִים וְלִיחָדָם עֲיִי הָאֱלֹהִים וְעֲיִי שֵׁם בִּנְיָן יְיָ הָאֱלֹהִים וְהָאֱלֹהִים

ויכויין לעלות אורות דרפ"ח עם נשמתו ועם מוחין (גדלות דאבא) דז"א,

← עד רום המעלות

ומתייחדים ע"ב וס"ג דא"ק **אליהו** להוליד שפע (דפנים) דגדלות (י"ס דמ"ה וט"ס דב"ן) ומתייחדים מ"ה וב"ן להמשיך שפע דגדלות: לעתיק ← ולא"א ← ולאו"א ← ולישסו"ת.

עוזר, נגדלת הנוק' כשיעור הנה"י שלה

מֶלֶךְ ב נגדלת הנוק' כשיעור
המלכות שלה

וּמִזְשִׁיעַ כ נגדלת הנוק' כשיעור
הו"ק שלה וּמִזְנִי ו נגדלת הנוק' כשיעור
כל קומת ז"א אל אל אל, מגן גימ'

בְּרוּךְ ה' דַּהוּמָה ל' ויכרע גופו **אֶתְהָה דַּהוּמָה ה' מאידל** **ה' דַּהוּמָה ה' ויכרע ראשו** **יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חַכְמָה דִּדְנָא יִאֲהֻדוּנְהִי**

אֱלֹהֵי הַיּוֹד הֵלֵל, לְדַאֲדוּת הַדְּהוּיָה וּזְקוֹף הַדְּהוּיָה וְזָקוֹף רֹאשׁוֹ
כְּוֹנֵן הַמְּרָגֵל, אֲדוֹן הַכֹּל, הַיְהוָה וְהַיְהוּדִים

מִיָּגוֹן אֵל אֵל אֶבְרָהָם ^{מגן גימ'} ז"א מחבק לנוק' בשם ע"ב
שבימינו: יוד הי ויו הי

ספירת העומר

נודע כי ו"ק דז"א מתוקנים מששת ימי בראשית, וע"י תפילתנו נשלמים מוחין דכח"ב: מוחין רישו"ת ע"י אימא, דא"א ע"י ע"י אבא, ומוחין דכח"ב ע"י א"א. המוחין מתחלקים לה"פ: פרצוף נה"י בבחינת עיבור, פרצוף חג"ת בבחינת יניקה - ובכללות נקראים קטנות, ופרצופי כח"ב בבחי' הגדלות: מוחין דאימא קטנות וגדלות א', מוחין דאבא קטנות וגדלות ב'. ליל פסח גרל ז"א במוחין דאימא (ישו"ת) ואבא (א"א ע"י). בערבית פנימיות, ובהגדה חיצונית. בספירת העומר: מאחר ובפסח באו המוחין לזו"ן בדרך נס "שלא על ידינו", מסתלקים המוחין לאחר יו"ט ראשון. בכל יום מספירת העומר אנו ממשיכים לזו"ן: חב"ד חגת"ם (הפרטי) ובליל ז' כתר (הפרטי), דחב"ד חגת"ם (הכללי), דמוחין, דפנימיות ודחיצוניות, דקטנות ודגדלות: רישו"ת - ע"י אימא, ודא"א ע"י - ע"י אבא.

ליל שבועות: יושלמו נה"י (הפרטיים) דחב"ד חגת"ם (הכללי), וכל כתר ונה"י הכלליים של המוחין הנ"ל. ועוד: ע"י אריך יושלמו לז"א י"ם דמוחין דכח"ב (מו"ם וגולגולתא).

בטבילה: יושלמו הכתרים דכתרים (הפרטיים) דחב"ד חגת"ם (הכלליים), וכתר דמוחין דכח"ב (דמו"ם וגולגולתא). בשחרית ומוסף: יושלמו לזו"ן מוחין דפנים, ובכתר דמוסף: יתייחדו זו"ן.

כמ"ש, בז' שבועות העומר חוזרים המוחין חב"ד חגת"ם דחב"ד חגת"ם לז"א באופן זה:

בשבוע א' - נתקן מוח החכמה (ע"ב). בשבוע ב' - נתקן מוח הבינה (ס"ג). בשבוע ג' - נתקן מוח החסדים דדעת (מ"ה). בשבוע ד' - נתקן מוח הגבורות דדעת (ב"ן). בשבוע ה' נתקן מוח החסד (ע"ב). בשבוע ו' נתקן מוח הגבורה (ס"ג). בשבוע ז' - נתקנים תפארת ומלכות (מ"ה וב"ן). בכל יום יכנסו מוחין דחב"ד חגת"ם הפרטיים, ובסוף שבוע הכתר הפרטי, של המוח הכללי של אותו שבוע. ימים א', ב' וה' - נכנסים המוחין דינה, ובימים ג', ד', ו' - מוחין דחכמה: ביום א' - גדלות א' ריש"ס ①. ביום ב' - גדלות א' רתבונה ②. ביום ג' - קטנות ב' דאבא ③. ביום ד' - גדלות ב' דאימא ④. ביום ה' - קטנות א' רישו"ת ⑤. ביום ו' - רשימו גדלות ב' דאבא ⑥, ביום ז' - עצמות גדלות ב' דאבא ⑦.

חכמה דז"א - א"א עילאין		בינה דז"א - ישו"ת	
גדלות (חב"ד)	רשימו	יש"ס	תבונה
יום ו' ⑥	יום ז' ⑦	יום א' ①	יום ב' ②
יום ג' ③		יום ה' ⑤	

מוחין דחב"ד חגת"ם (הפרטיים) נמשכים לזו"ן:						
שבוע א'	שבוע ב'	שבוע ג'	שבוע ד'	שבוע ה'	שבוע ו'	שבוע ז'
חכמה דזו"ן (ע"ב)	בינה דזו"ן (ס"ג)	חסדים דדעת דזו"ן (מ"ה)	גבורות דדעת דזו"ן (ב"ן)	חסד דזו"ן (ע"ב)	גבורה דזו"ן (ס"ג)	ת"ת ומלכות דזו"ן (מ"ה וב"ן)
יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	יום ז'
גד"א	גד"א	קט"ב	גד"ב	קט"א	רשימו	עשימו
ריש"ס	רתבונה	דא"א עילאין	דאימא	דישו"ת	גד"ב דאבא	גד"ב דאבא

תשלום מוחין (דיניקה) לזו"ן:

שפע	ליחוד פנימי איהיהיה דעתיק ← לא"א ← לאו"א ← ליסודות או"א
מכתר עליון	ליחוד חיצון יאהיהיה דעתיק ← לא"א ← לאו"א [ג' מ"ב דעס"מ]
אשר תנה תורן	להמשיך שפע פנימי (מוחין וה"ח) מיסוד אבא ← ליסוד אימא ← למלכות דאימא
אתה	להמשיך שפע מיחוד חיצון דאו"א – (מ"ב דע"ב, ומילוי דע"ב – מ"ו) לחח"ן דזו"ן
יהוה	להמשיך שפע ממלכות דיחוד פנימי דאימא ע"ג ז"א ← לז"א ← לנוק' יאהיהיה
יארני:	להמשיך שפע מיחוד חיצון – (מ"ב דמ"ה, ומילוי דמ"ה – י"ט) לדת"י דזו"ן

הבלעת הדמים:

יכוין להמשיך מאחור דיסוד דאימא חו"ג (וכללותם וכללות כללותם) ולבושיהם להבליעם בואו דמ"ה:

חו"ג: יהוה

לבושיהם: א אה אהי אהיה גימ' ד"ם

להבליעם בז"א: יוד הא וא אל הא אהי אהיה ה ו הא

ויהיו בבחינת פנים: יוד הא ו איהיהיה ו הא

אלהינו

להמשיך שפע מיחוד חיצון דאו"א (מ"ב דס"ג, ומילוי דס"ג – ל"ז) לבג"ה דזו"ן

עלית מ"ן (מוחין דיניקה ורפ"ח ניצוצין) לע"ב ס"ג דא"ק (רום המעלות) לצורך הולדת מוחין דגדלות:

מלך העולם

יכוין למסור נפשו על קידוש ה', ולקבל ד' מיתות ב"ד

יכוין לברר בירורי כלים ואורות דרפ"ח דמלכים דאבי"ע דמוחין דחב"ד חגת"ס ד:

שבוע א'	שבוע ב'	שבוע ג'	שבוע ד'	שבוע ה'	שבוע ו'	שבוע ז'
חכמה	בינה	חסדים דדעת	גבורות דדעת	חסד	גבורה	ת"ת ומלכות
יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	יום ז'
דגד"א	דגד"ב	דקט"ב	דגד"ב	דקט"א	דרשימו דגד"ב	דעצמות גד"ב
דיש"ס	דחבונה	דאו"א ע'	דאימא	דישסו"ת	דאבא	דאבא

מלכות דחסד (ע"ב דע"ב) יוד ה' ויו ה' (ע"ב)

מלכות דגבורה (ע"ב דס"ג) יוד ה' ואו ה' (ס"ג) יוד ה' ואו ה' (י' אותיות)

מלכות דתנח"י (ע"ב דמ"ה) יהוה (כ"ו) יוד הא ואו הא (מ"ה)

מלכות דמלכות (ע"ב דב"ן) י' יהו יהו יהוה (ע"ב)

ויכוין לעלותם עם המוחין (דיניקה), ונרנח"י, עם שורשי נרנח"י שלו ← עד רום המעלות ומתייחדים ע"ב וס"ג דא"ק אֱלֹהֵינוּ להוליד שפע דגדלות (י"ס דמ"ה וט"ס דב"ן) ומתייחדים מ"ה וב"ן להמשיך שפע דגדלות: לעתיק ← ולא"א ← ולאוו"א ← ולישסו"ת.

החזרת שפע הקטנות (מוחין דיניקה) למקומו, והמשכת מוחין דגדלות לז"א:

אֲשֶׁר יכוין להתזיר את המוחין דיניקה ועימם שפע הגדלות, ליסוד ומלכות דישסו"ת

ויכוין להמשיך אור מקיף (ל"ס) לז"א:

לחכמה דז"א דאצ"י לכינה דז"א דבריאה לז"ק דז"א דיצירה
קִדְשֵׁנוּ **בְּמִצּוֹתָיו**, **וְצִוְנוּ**

למלכות דז"א דעשיה

עַל סְפִירַת הָעֶמֶר:

ר"ת ס"ה גימ' אדנ"י.

הָעֶמֶר גימ' ש"ך ע"ה, להמתיק ש"ך דינים דנ' שערים דז' מלכים דזו"ן.

עֶמֶר גימ' י' פעמים שם **אל**

יכוין להמשיך מז"א י"פ: אל (גימ' עמר), ומס' אהיה וי' אותיות המילוי (שמשכו לז"א בתיבת הוי"ה):

אהיה מס'

אלף הא יוד הא י' אותיות

העולים יחד: **אל**

להמשיכם בנוק': **אדנ"י**

(י' פעמים כנגד ז"ת דחסדים, וי' פעמים כנגד ז"ת דגבורות)

הַיּוֹם יום גימ' **אל יהוה**

יכוין להמשיך מפנים דיסוד דאימא י"פ: אל (גימ' עמר), ומס' אהיה וי' אותיות המילוי:

אהיה מס'

אלף הא יוד הא י' אותיות

העולים יחד: **אל**

להמשיכם לז"א: **יהוה**

(י' פעמים כנגד ז"ת דחסדים, וי' פעמים כנגד ז"ת דגבורות)

שבוע א' – יומא דכולהו

יכוין לתקן מה שפגם בחסד, ובשם אב"ג ית"ץ ולהמשיך מוחין לחכמה דו"ן

י"ח ניסן יום אחד לעומר:

להמשיך לכלים דחכמה דו"ן מוחין דחב"ד חגת"ם דחכמה דגדלות א' דיש"ס

מוחין – יו"ד ה"י ויו"ה

צלם – אלה ה"י יו"ד ה"י

ויכוין להמשיך מלכות דחו"ג א' דדעת דו"א ← לחסד דו"ן

להמשיך
מלכות לחסד
יהוה

יומא דכולהו: יכוין להמשיך ד' חסדים דחסד דחסד לד"א

יהוה

י"ז ניסן שני ימים לעומר:

להמשיך לכלים דחכמה דו"ן מוחין דחב"ד חגת"ם דחכמה דגדלות א' דתבונה

מוחין – יו"ד ה"י ויו"ה

צלם – אלה ה"י יו"ד ה"י

ויכוין להמשיך יסוד דחו"ג א' דדעת דו"א ← לחסד דו"ן

לדחות	להמשיך
יסוד לחסד	מל' לגבורה
יהוה	יהוה

יומא דכולהו: יכוין להמשיך ד' חסדים דחסד דגבורה לד"א

יהוה

י"ח ניסן שלשה ימים לעומר:

להמשיך לכלים דחכמה דו"ן מוחין דחב"ד חגת"ם דחכמה דקטנות ב' דאו"א עילאין

מוחין – אכר"ט

צלם – אכר"ט

ויכוין להמשיך הוד דחו"ג א' דדעת דו"א ← לחסד דו"ן

לדחות	לדחות	להמשיך
מלכות לת"ת	יסוד לגבורה	הוד לחסד
יהוה	יהוה	יהוה

יומא דכולהו: יכוין להמשיך ד' חסדים דחסד דתפארת לד"א

יהוה

י"ט
ניסן - ארבעה ימים לעמר:

להמשיך לכלים דחכמה דו"ן מוחין דחב"ד חגת"ם דחכמה דגדלות ב' דאימא עילאה

מוחין - יו"ד ה' ויו' ה'

צלם - אלף ה' יו"ד ה'

ויכוין להמשיך נצח דח"ג א' דדעת דו"א ← לחסד דו"ן

להמשיך	לדחות	לדחות	לדחות
נצח לחסד	הוד לגבורה	יסוד לת"ת	מלכות לנצח
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יומא דכולהו: יכוין להמשיך ז' חסדים דחסד דנצח לו"א

יהוה

כ' - חמשה ימים לעמר:

להמשיך לכלים דחכמה דו"ן מוחין דחב"ד חגת"ם דחכמה דקטנות א' דישו"ת

מוחין - אלף למד' ה' יו"ד מם

צלם - אלף למד' ה' יום מם

ויכוין להמשיך ת"ת דח"ג א' דדעת דו"א ← לחסד דו"ן

להמשיך	לדחות	לדחות	לדחות	לדחות
ת"ת לחסד	נצח לגבורה	הוד לת"ת	יסוד לנצח	מלכות להוד
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יומא דכולהו: יכוין להמשיך ז' חסדים דחסד דהוד לו"א

יהוה

כ"א - ששה ימים לעמר:

להמשיך לכלים דחכמה דו"ן מוחין דחב"ד חגת"ם דחכמה דשימו גדלות ב' דאבא עילאה

מוחין - יו"ד ה' ויו' ה'

צלם - אלף ה' יו"ד ה'

ויכוין להמשיך גבורה דח"ג א' דדעת דו"א ← לחסד דו"ן

להמשיך	לדחות	לדחות	לדחות	לדחות	לדחות
גבורה לחסד	ת"ת לגבורה	נצח לת"ת	הוד לנצח	יסוד להוד	מלכות ליסוד
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יומא דכולהו: יכוין להמשיך ז' חסדים דחסד דיסוד לו"א

יהוה

כ"ב ניסן שבעה ימים לעמר, שהם שבוע אחד:

להמשיך לכלים דחכמה דו"ן מוחין דחב"ד חגת"ם דחכמה עצמות גדלות ב' דאבא עילא

מוחין – יו"ד ה"י ו"ו ה"י

צלם – אלף ה"י יו"ד ה"י

ויכוין להמשיך חסד דחו"ג א' דדעת דו"א ← לחסד דו"ן

להמשיך	לדחות	לדחות	לדחות	לדחות	לדחות	לדחות
חסד לחסד	גבו' לגבורה	ת"ת לת"ת	נצח לנצח	הוד להוד	יסוד ליסוד	מל' למלכות
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

יומא דכולהו: יכוין להמשיך ז' חסדים דחסד דמלכות לו"א

יְהוָה

ויחזור על המשכות המוחין של כל השבוע בבחינת החכמה דכתרים.

יכוין לברר ולתקן ולהעלות מ"ה חלקים דש"ך ד:

ליל א'	ליל ב'	ליל ג'	ליל ד'	ליל ה'	ליל ו'	ליל ז'
בלע	יובב	חושם	הדר	שמלה	שואל	בעל חנן
דבלע דב"ן, ולמתקם ולתקנם במלך ♀ דבלע דמ"ה החדש, שהם סוד מנצפך.						

מעין הכוונות: בכל לילה יכוין לתקן אות אחת דשם אה"ה ואות אחת דשם מ"ה, ואות אחת דשם ב"ן השייכת לאותו לילה:

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

מעין הכוונות: בכל לילה יכוין לתקן אות אחת דפשוט ומלא ומלא דמלא דמ"ה, ואות אחת דפשוט ומלא ומלא דמלא דב"ן, וכליל שביעי דכל שבוע יכוין בכל האותיות ראיותו שבוע:

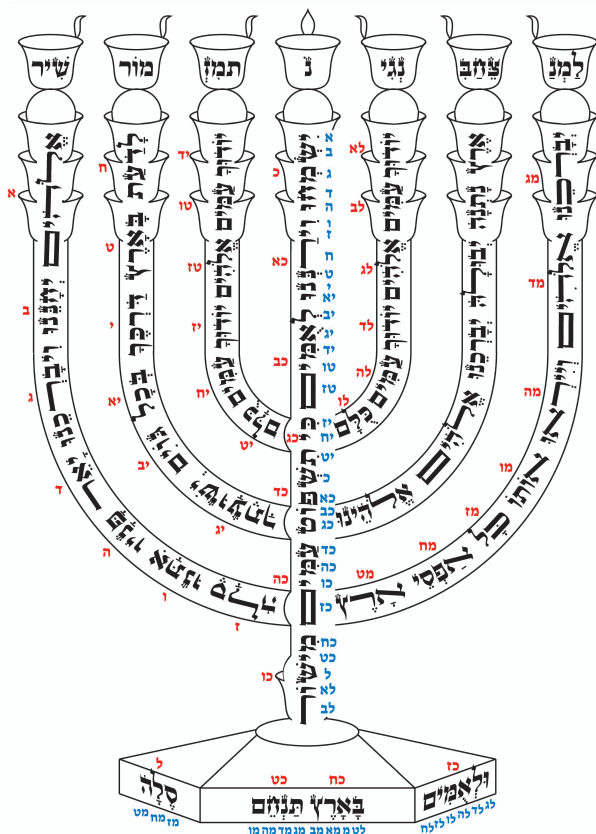
מ"ה	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז
מ"ה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
ב"ן	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

מעין הכוונות: לכן אנו אומרים אחר ברכת העומר שהוא בחינת אור המקיף הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת ב"ה למקומה ב"ב וע"י כך נתקן איזה תיקון בבחינת אור הפנימי (שערי צדק, פה ע"ג).

**הַרְחַמְנוּ הוּא יַחְזִיר עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָמָה
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן:**

מעין הכוונות: גם ראיתי למורי ז"ל, מקפיד וזהיר מאד, לומר אחר ספירת העומר מזמור אלהים יחנו כ' כולו מעומר ולכוין בכל יום מן המ"ט ימים בתיבה אחת ממ"ט תיבות שיש בזה המזמור. גם יכוין באות א' ממ"ט אותיות שיש בפסוק ישמחו וירגו כו'. גם יכוין כונה אחרת והיא בשם בן מ"ב הרמזו בר"ת תפלת אנא בכח גדולת כו' והוא אבגית"ץ וחבריו שהם ז' שמות ובכל שם ו' אותיות. בשבוע הא' תכוין לשם הא' שהוא אבגית"ץ ותחלקהו ב' ימי השבוע ההיא בזה האופן אות א' בליל א' אות ב' בליל ב' אות ג' בליל ג' אות ד' בליל ד' אות ה' בליל ה' אות ו' בליל ו' אות ז' בליל ז' ועד"ז בכל שבוע בשם של חלקו (שעה"כ, פ' ע"ב).

❖ יאמר מזמור 'למנצח' ויכוין בתיבה ובאות ראותו היום:

❖ יכוין באות משם מ"ב השייך לאותו היום:

א	אָנא	ב	בָּכָה	ג	גְּדוּלַת	ד	יְמִינָה	ה	תְּתִיר	ו	צָרורה	ז	אֶבֶר יִתְּ
ח	קָבַל	ט	רָנַת	י	עָמַד	יא	שׁוֹנְבָנוּ	יב	טָהֳרָנוּ	יג	גִּירָא	יד	קָרַע שִׁטָּה
טו	נָא	טז	גְּבוּר	יז	יְרוּשִׁי	יח	יְחִוּדָה	יט	כִּבְבַּת	כ	שְׁמָרָם	כא	נִגְדֵי יִכְשׁ
כב	כִּרְכַּם	כג	טָהֳרָם	כד	רַחֲמֵי	כה	צְדָקָתָהּ	כו	תְּמִיד	כז	גְּמִלָם	כח	בִּטָּר צִתָּהּ
כט	חֲסִין	ל	קָדוֹשׁ	לא	כָּרַב	לב	טֹבָךְ	לג	נָהַל	לד	עֲרַתָּךְ	לה	חֶקֶם מִצֵּעַ
לו	יְחִיד	לז	גָּאָה	לח	לְעַמְךָ	לט	פָּנָה	מ	זִכְרֵי	מא	קֹדֶשְׁתָּךְ	מב	יָגֵל פִּלָּה
מג	שׁוֹעֲתָנוּ	מד	קָבַל	מה	וְשִׁמְעָה	מו	צוֹעֲקָתָנוּ	מז	יְדוּעָה	מח	תְּעִלּוּמוֹתָהּ	מט	שִׁקּוֹ צִתָּהּ

מעין הכוונות: בשבוע א' יכוין אל הוי"ה א' שבספירת החסד כולה מנוקדת בסגול, ובשבוע שני בנקוד שבא שהיא הוית גבורה, ובשבוע הג' בהוית הת"ת והיא כולה בנקודת בחולם, ובשבוע הו" בהוית הנצח וכולה מנוקדת בחיריק, ובשבוע הו" בהוית ההוד כולה מנוקדת בקיבוץ, ובשבוע הו" בהוית יסוד כולה מנוקדת בשוורק ו', ובשבוע הו" בהוית המלכות בניקוד צבאות שבא וקמץ וחולם. ויחלק כל שבוע לפרטות ז' ימים שבה. כיצד, ליל א' משבוע א' יכוין בהויה בניקוד סגול עם הרוחניות שבתוכה שהיא נשמה אליה, והיא הויה אחרת גם היא כולה בסגול. כליל ב' בהויה בניקוד שבא עם רוחניותה שהיא הויה בסגול. וכן בשבוע ב'. יום א' יכוין בהויה בניקוד סגול עם רוחניותה שהיא הויה בניקוד שבא ועד"ז בכל שאר הלילות עד ליל ז' שאז יכוין בהויה בניקוד צבאות עם רוחניותה שהיא הויה בשבא ועד"ז בכל שבוע מז' שבועות (שערי צדק, פ ע"ב).

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָהּ צוֹיֵתָנוּ עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ לְסַפֵּר סִפְרֵת הָעֹמֶר כְּדִי לְטַהֲרָנוּ מִקְּלִיפוֹתֵינוּ וּמִטְּמֵאוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ בְּתוֹרָתְךָ; וּסְפֹרֵתָם לְכֶם מִמַּחֲרַת הַשָּׁבֹת מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם אֶת-עֹמֶר הַתְּנוּפֶה שֶׁבַע שָׁבָתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: עַד מַמַּחֲרַת הַשָּׁבֹת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה ^(לפני יאחרונה): כְּדִי שִׁיטְהָרוּ נַפְשוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִזֵּה־מֵתָם. וּבְכֵן יִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ ^(לפני יאחרונה) אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּכֹחוֹת סִפְרֵת הָעֹמֶר שֶׁסְּפַרְתִּי הַיּוֹם, יִתְקַן מִזֶּה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּסִפְרָה (פלוגית השייכות ליום זה)

ליל א'	ליל ב'	ליל ג'	ליל ד'	ליל ה'	ליל ו'	ליל ז'
חסד שבחסד	חסד שבגבורה	חסד שבחפזות	חסד שבנצח	חסד שבהוד	חסד שביסוד	חסד שבמלכות
לִיְהוָה	לִיְהוָה	לִיְהוָה	לִיְהוָה	לִיְהוָה	לִיְהוָה	לִיְהוָה

וְאַטְהָר וְאַתְקַדֵּשׁ בְּקֹדֶשׁ שֶׁל מַעְלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁפַּע שִׁפְעָה רַב בְּכָל-הָעוֹלָמוֹת לְתַקֵּן נַפְשֵׁנוּ רוּחָנוּ וְנַשְׁמָתָנוּ מִפְּלִסְיָה וּפְגָם וּלְטַהֲרָנוּ וּלְקַדְּשָׁנוּ בְּקֹדֶשְׁתָּךְ הָעֲלִיּוֹנָה, אָמֵן סְלֵה:

מגיד

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר
רוג לשוני בענת אל היתבחר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

בשירי

בשירי שששת בפי טוב מכסתר

אלהינו

אלהינו שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כחון

כ

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

כחון

כשירי שששת בפי טוב מכסתר

הבלעת הדמים מסידור כ"י היר"א (ח"צ עמ' 496):

ה' הסדר

חסד
 לְהַחֲסֵד חֶסֶד בְּלִבְּךָ מִקְדָּשׁ חֶסֶד לְפָנֶיךָ וְעַתָּה דָּן
 מִלֵּל לֵאמֹר יִשְׁמַע יְיָ הַלְלִימוֹ מִלֵּל מִלֵּל מִלֵּל חֶסֶד
 דָּבַר עַל יְעֻזֶּךָ דָּן מִלֵּל לֵאמֹר מִלֵּן
 יְהוָה
 אֵלֵּה אֱהִי אֱהִי
 יוֹדֵהּ וְעַתָּה אֱהִי אֱהִי אֱהִי אֱהִי
 יוֹדֵהּ וְעַתָּה אֱהִי אֱהִי אֱהִי אֱהִי

[illegible][illegible][illegible]

יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה
יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה יִשְׁמַר
יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה

מוקדש
לעילוי נשמת סבתי היקרה
מרת רחל בת שושנה
נלב"ע כ"ז אייר ה'תש"פ
רוח ה' תניחנה בגן עדן.

והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים את ה' אלהיך (שמואל א' כד)

מוקדש
לעילוי נשמת המנוח
יוחנן יאיר בן רחל
נלב"ע ט"ו אייר ה'תשע"ז

רוח ה' תְּנִיחֵנוּ בְּגֵן עֵדֶן.

וְהָיָה נַפְשׁ אֲדֹנָי צְרֹרָה בְּצִרְוֹר הַחַיִּים אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ (שְׂמוּאֵל א' כ"ד)